استخاره صاحب الزمان [illegible] صفحه ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ - کتاب باقیات الصالحات حاشیه

حرز - جوشن کبیر صفحه ۸۸

یا ارحم من کل رحیم صفحه ۹۰ - دعای جوشن کبیر ص ۹۳ یا رفیع

یا من اظهر الجمیل صفحه ۳۷۸ - حاشیه

۲۱

باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت: ۱۱۶۹۶

رده‌بندی دیویی: ۱۳۱۶ م ۷۷۴ ق ۲۹۷/۷۷۲

سرشناسه: قمی، عباس، ۱۲۵۴ - ۱۳۱۹.

عنوان قراردادی:

عنوان: مفاتیح الجنان

کاتب: طاهر بن عبدالرحمن خوشنویس تاریخ کتابت:

محل نشر: تبریز ناشر: مطبعه علمیه تاریخ نشر: ۱۳۱۶ ش

صفحه شمار: ۶۰۱، ۱۱ ص مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☑

زبان: فارسی و عربی ابعاد: ۲۴٫۵ × ۱۷٫۵ نوع خط: نسخ و نستعلیق

روش تهیه: وقفی☑ اهدایی☐ خریداری☐ ارسالی☐

توضیحات: مهرداد بوستانی تاریخ ثبت: بهمن ۱۳۷۱

یادداشتها: ۱. مقدمه ۲. فهرست ۳. گراوری ۳. در انتها ملحقات آمده است. عنوان دیگر: مفتاح الجنان

موضوع(ها): ۱. دعاها
۲. زیارتنامه‌ها

شناسه(های) افزوده: الف. خوشنویس، طاهر بن عبدالرحمن، کاتب. ب. بوستانی، مهرداد، واقف. ج. عنوان

فهرستگار: اسدزاده تاریخ فهرستگاری: بهمن ۸۸

زیارت حضرت عبد العظیم و امامزاده حمزه ص ۵۶۶

زیارت عاشورای مشهور (صد سلام - صد لعن) ص ۴۵۷

زیارت غیر معروف عاشورا (بی صد لعن و سلام) ص ۴۶۵

دعاهای هر روز ماه رمضان ص ۲۴۲ تا ۲۴۵

دعای سحرهای ماه رمضان اللهم انی اسئلک من بهائک ص ۱۸۳

زیارت حضرت رسول از دور ص ۳۲۴

زیارت حضرت رسول ص پس از هر نماز ص ۵۶

زیارت حضرت رضا «ع» از ص ۴۹۸ تا ص ۵۱۲

نماز شب و فضیلت آن - حاشیه ص ۱۲۹ تا ص ۱۴۸

چگونگی نماز شب - حاشیه ص ۱۳۴

از مناجات - امیر المؤمنین علی علیه السلام

الهی کفی بی عزاً ان اکون لک عبداً
و کفی بی فخراً ان تکون لی ربّاً
الهی انت کما احب فاجعلنی کما تحب ص ۱۲۷

عریضه حاجت حاشیه ۳۳۳ ص ۳۳۴ متن

۳۳۴ عریضه حاجت ص ۵۸۶

الهی قلبی محجوب صفحه ۱۰۱ و ۱۰۲ - از دعای صباح حضرت امیر ع

تراجمة لوجیه صفحه ۵۴۶

یا من ارجوه لکل خیر (دعای ماه رجب) صفحه ۱۳۲

عاشورا غیر معروف ۴۶۵

زیارت حضرت عبد العظیم و امامزاده حمزه ص ۵۶۶
زیارت عاشورای مشهور (صد سلام - صد لعن) ص ۴۵۷
زیارت غیر معروف عاشورا (بی صد لعن و سلام) ص ۴۶۵
دعاهای هر روز ماه رمضان ص ۲۴۲ تا ۲۴۵
دعای سحرهای ماه رمضان اللهم انی اسئلک من بهائک ص ۱۸۳
زیارت حضرت رسول از دور ص ۳۲۴
زیارت حضرت رسول ص پس از هر نماز ص ۵۶
زیارت حضرت رضا «ع» از ص ۴۹۸ تا ص ۵۱۲
نماز شب و فضیلت آن - حاشیه ص ۱۲۹ تا ص ۱۴۸
چگونگی نماز شب - حاشیه ص ۱۳۴
از مناجات - امیر المؤمنین علی علیه السلام
الهی کفی بی عزاً ان اکون لک عبداً
و کفی بی فخراً ان تکون لی رباً
الهی انت کما احب فاجعلنی کما تحب ص ۱۳۷
عریضه حاجت ص ۳۴۴ متن حاشیه ۲۳۲
عریضه حاجت ص ۵۸۶
الهی قلبی محجوب صفحه ۴۱ و ۴۲ - از دعای صباح حضرت امیر ع
تراجمة لوجیه صفحه ۵۴۶
یا من ارجوه لکل خیر (دعای ماه رجب) صفحه ۱۳۲
عاشورا غیر مشهور ۴۶۵

استخاره صاحب
حرز - جوشن کبیر صفحه
یا ارفع من کل رفیع صفحه
یا من اظهر الجمیل

زیارت حضرت عبد العظیم و امامزاده حمزه ص ۵۶۶

زیارت عاشورای مشهور (صد سلام - صد لعن) ص ۴۵۷

زیارت غیر معروف عاشورا (بی صد لعن و سلام) ص ۴۶۵

دعاهای هر روز ماه رمضان ص ۲۴۲ تا ۲۴۵

دعای سحرهای ماه رمضان اللهم انی اسئلک من بهائک ص ۱۸۳

زیارت حضرت رسول از دور ص ۴۲۳

زیارت حضرت رسول ص پس از هر نماز ص ۵۶

زیارت حضرت رضا «ع» از ص ۴۹۸ تا ص ۵۱۲

نماز شب و فضیلت آن - حاشیه ص ۱۲۹ تا ص ۱۴۸

چگونگی نماز شب - حاشیه ص ۱۳۴

از مناجات - امیر المؤمنین علی علیه السلام

الهی کفی بی عزاً ان اکون لک عبداً
وکفی بی فخراً ان تکون لی رباً
الهی انت کما احب فاجعلنی کما تحب ص ۱۳۷

عریضه حاجت ص ۳۴۳ متن ۳۴۳ حاشیه

عریضه حاجت ص ۵۸۶

الهی قلبی محجوب صفحه ۶۱ و ۶۲ - از دعای صباح حضرت امیر ع

تراجمة لوحیه صفحه ۵۴۶

یا من ارجوه لکل خیر (دعای ماه رجب) صفحه ۱۳۲

عاشورا غیر معروف ۴۶۵

۷۸۹۸۴

بسمه تعالی
باتأیید خداوند متعال

در عهد دولت ابد مدت
اعلیحضرت همایونی شاهنشاه ایران
(رضا شاه پهلوی خلد الله ملکه)

از طرف شرکت تضامنی آقای محمد حسن علمی و شرکاء (کتابخانه و مطبعه علمی)
اقدام بگراور و چاپ کتاب مستطاب مفاتیح الجنان که از تألیفات
جناب حاجی شیخ عباس قمی زید توفیقاته میباشد نمود
امید است که مطبوع طبع قارئین محترم گردیده بانی و کاتب را
در مشاهد مشرفه و آستانهای مبارکه بدعای خیر یاد فرمایند
آنچه لازمه دقت بود در مقابله و تصحیح و خط و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار رفته بدیهی است
که بچاپهای دیگر امتیاز
مخصوص دارد نویسنده کتاب
طاهر خوشنویس
۱۳۱۶

الهی عبدک العاصی اتاکا
مقراً بالذنوب وقد دعاکا
فان تغفر فانت لذاک اهل
وان تطرد فمن یرحم سواکا

هو من الوافی ولا اعلم قائله:
والشاهد فیه وضع المظهر وهو عبدک موضع المضمر
وهو انا للاستعطاف وهو: طلب العطف والرحمة
اذ لیس فیه ما فی المظهر من استحقاق الرحمة وترقب الرأفة
وان کان من غیر باب المسند الیه ایضاً

عدد ۲۸ صفحه ۱۷۰ جلد اول
معاهد التنصیص فی شرح
شواهد التلخیص چاپ مصر
در سال ۱۳۶۷ هجری قمری
بتصحیح محمد عبد الحمید

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد واله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین

و بعد ✣ بر صاحبان بصیرت واضح و روشن است که قواعد دیانت مقدسه اسلام بر روی اساس صدق و اتقان و ایقان و اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در زیاده از هفتاد موضع مدح صادقین و ذم کاذبین فرموده و میزان شناسائی مرد را در اخبار اهلبیت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و ادای امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دیانت مقدسه اسلام خصوص مذهب جعفری بر صدق و راستی در گفتار و کردار است هیچ وقت سخن کذب رواج بازار اسلام نبوده بخصوص در حمل روایات و نقل احادیث اولین نشانه و مهمترین معیار همانا صدق لهجه و سماع از ثقه مقرر شده ✣ بعد از تمهید اینمقدمه معلوم است که چه اندازه باید مسلمین و مؤمنین قدردانی نمایند از کتبی که بر طبق این اصل مهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احتراز و اجتناب نمایند از طبع و نشر کتبی که بر خلاف این دستور تلفیق گردیده . سخنان بی مأخذ و جعلیات بی مستند چه لطمه بزرگی بر عالم دیانت وارد آورد و چه صدمه سخت بر ارکان ملیت اسلامیت میزند چه دست آویزها برای دشمنان دین اسلام فراهم مینماید در اینمقدمه و جیزه بیش از این در اینموضوع مجال قلم فرسائی نیست (در خانه اگر کس است یکحرف بس است) از جمله کتابهائی که در این عصر تالیف شده و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و با نهایت اعتبار و اتقان نسخه ایست کافی و مجموعه ایست وافی که مجمع البحرین ادعیه و اوراد موظفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است (کتاب مفاتیح الجنان است) که از قلم حضرت مستطاب عماد العلما. زین الاتقیا. العالم العامل الجلیل والمحدث الکامل النبیل الحبر الخبیر والنقاد البصیر حامل لواء الحدیث وکوکب سمائه ثقة الاسلام والمسلمین مولانا الحاج شیخ عباس القمی متعنا الله ببقائه تالیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان وجنة الواقیه عذاب نیران است مصباح متهجدین و مقیاس عابدین است بلد الامین مسافران اعتاب مقدسه و هدیة الزائرین مجاوران بقاع متبرکه است زاد المعادی است کامل و مهج الدعواتی است برای فلاح سائل و دستور العملی است که برسم تحفه و عنوان تحیه بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات علیهم اجمعین تقدیم میشود ✣ لله در صحیفة تهدی الوری ✣ سبل الهدی و مسالک الارشاد ✣ علقت ملائکة السماء بذیلها ✣ لقضاء کل مهمة و مراد ✣ نسخت بها نسخ الصحائف کلها ✣ حاشای

عن صحیفة السجاد ✣ در هامش آن کتاب مستطاب نسخه شریفه باقیات صالحات است که حقیقة اسمی است با مسمی و لفظی است با معنی مطابق والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثوابا فلله در مؤلفه البارع که در این تالیف شریف متن و هامش و سایر تالیفات خود گوی سبقت از همگنان ربوده و ابواب جنان بر اهل ایمان گشوده فیها ما تشتهیه الانفس وتلذ الاعین و باقیات الصالحاتی برای خود باقی گذاشته سزاوار است که قاطبه مؤمنین قدردان این کتاب بوده و امتیازات این نسخه شریفه را بدانند و چنانچه مؤلف معظم له بواسطه این خدمت منظور نظر ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین میباشند کسانیکه در طبع و نشر این نسخه شریفه اقدام نمودند و بذل مال کردند برای اعلای کلمه حقه منظور نظرند و باید قدردان این نعمت عظمی باشند و حفظ این رتبه سعادت نمایند که این منصب جلیل نصیب هر کس نباشد چنانچه شرکت تضامنی آقای محمد حسن علمی و شرکاء (کتابخانه و مطبعه علمی) نظر باینکه این کتاب شریف چند نسخه که در چاپخانهای سنگی طبع شده و در بعضی صفحات محو و غلط چاپی اتفاق افتاده و بدین سبب قارئین محترم در زحمت بودند از میرزا طاهر خوشنویس) تبریزی خواهش نمودند که برای گراور کردن یک نسخه با کمال دقت بنویسند ایشان هم در اثر یکسال زحمت با خط جلی و خوانا و سبک و طرز مرغوب موفق بنوشتن این نسخه گردیده بطوریکه ابدا کلمه سقط نشده و بحاشیه نرفته و آقای حاجی ملا علی واعظ تبریزی خیابانی که در مقابله کردن این کتاب شریف امتیاز مخصوص دارد از روی نسخه که بقلم خود جناب مؤلف تصحیح شده بود مقابله و غلط گیری کرده امیدوار است که ابدا در متن و حاشیه حرفی با اعرابی خطا نشده باشد و محض اطمینان بصحت آن در خاتمه کتاب انجام وظیفه خود را که عهده دار شده بود مهر کرده که قارئین محترم در قرائت آن تردید نداشته باشند و شرکت مزبور هم با صرف سرمایه و زحمات زیادی موفق بگراور و چاپ نمودن این کتاب شریف گردیدند . رجاء واثق دارند که زائرین و قارئین محترم در اعتاب مقدسه و اماکن متبرکه و لیالی شریفه والدین بانی و کاتب و مصحح را بطلب مغفرت یاد و شاد نمایند که بلکه انشاء الله تخفیف گناهان و ذخیره یوم المعاد باشد . اللهم اجعل ختام ما تحصی علینا کتبة اعمالنا توبة مقبولة واغفر لنا ولمن له حق علینا برحمتک یا ارحم الراحمین ✣ والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد واله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین من الآن الی یوم الدین

بتاریخ بیست و پنجم رجب یکهزار سیصد و پنجاه و شش هجری مطابق نهم مهرماه هزار و سیصد و شانزده (نویسنده طاهر خوشنویس

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست سوره‌های قرآن

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست کتاب باقیات صالحات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است

فضیلت سوره یس

بسم الله الرحمن الرحیم

فضیلت سوره یس منقول است از مفاتیح الجنان

از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که هرکه سوره یس بخواند بواسطه رضای خدا عز وجل بیامرزد او را و بدهد او را ثواب چنانکه گویا خوانده قرآن را دوازده نوبت و هر بیماری که خوانده شود نزد او سوره یس نازل میشود بعدد هر حرفی از آن ده فرشته میایستند نزد او صف و استغفار میکنند از برای او و در قبض روح او حاضر شوند و متابعت جنازه او میکنند و نماز بر او میکنند و در دفن او حاضر میشوند و هر بیماری که بخواند این سوره را در سکرات نگیرد روح او را تا بیاورد رضوان خازن بهشت شربتی از آب بهشت و

سوره مبارکه یس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يس وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ قَالُوا رَبُّنَا
يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ
لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ
إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ
قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ
بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا

هُمْ خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا
مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا
تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ
مُظْلِمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ
حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ
النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً
مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا
مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ
عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ
رَحِيمٍ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

فضیلت سوره یس

میدهد ملک الموت را و میآشامد او میمیرد سیراب و مبعوث میشود سیراب و محتاج نمیشود بحوضی از حوضهای پیغمبران تا وقتی که داخل بهشت شود و او سیراب است

و منقول است که سوره یس بهترین دنیا و آخرت است و دفع میکند آفات و بلای دنیا و آخرت را و دفع میکند هولهای آخرت را و روا میکند هر حاجت او را و هرکه بخواند این سوره را برابر بیست حج است برای او و هرکه بشنود ... هزار نور و هزار رحمت و هزار برکت ... بیرون میاورد

و از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم

الشيطان انه لكم عدو مبين وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ولقد
اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون هذه جهنم التي كنتم توعدون
اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم
وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ولو نشاء لطمسنا على اعينهم فاستبقوا
الصراط فانى يبصرون ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا
ولا يرجعون ومن نعمره ننكسه في الخلق افلا يعقلون وما علمناه الشعر وما
ينبغي له ان هو الا ذكر وقران مبين لينذر من كان حيا ويحق القول على
الكافرين اولم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم لها مالكون و
ذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها ياكلون ولهم فيها منافع ومشارب افلا
يشكرون واتخذوا من دون الله الهة لعلهم ينصرون لا يستطيعون نصرهم
وهم لهم جند محضرون فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون وما يعلنون
اولم ير الانسان انا خلقناه من نطفة فاذا هو خصيم مبين وضرب لنا مثلا
ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم قل يحييها الذي انشاها اول مرة وهو
بكل خلق عليم الذي جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون
اوليس الذي خلق السماوات والارض بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق
العليم انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون فسبحان الذي بيده ملكوت
كل شيء وإليه ترجعون

(سورة الرحمن)

(فضیلت سورهٔ الرحمن)

بسم الله الرحمن الرحيم

الرحمن علم القران خلق الانسان علمه البيان الشمس والقمر بحسبان
والنجم والشجر يسجدان والسماء رفعها ووضع الميزان الا تطغوا في الميزان
واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان والارض وضعها للانام فيها

فاكهة والنخل ذات الاكمام والحب ذو العصف والريحان فباي الاء
ربكما تكذبان خلق الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من
نار فباي الاء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فباي
الاء ربكما تكذبان مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فباي
الاء ربكما تكذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فباي الاء ربكما تكذبان
وله الجوار المنشات في البحر كالاعلام فباي الاء ربكما تكذبان كل من عليها فان
ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام فباي الاء ربكما تكذبان يسئله
من في السماوات والارض كل يوم هو في شان فباي الاء ربكما تكذبان سنفرغ
لكم ايه الثقلان فباي الاء ربكما تكذبان يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان
تنفذوا من اقطار السماوات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فباي
الاء ربكما تكذبان يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران فباي الاء ربكما
تكذبان فاذا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان فباي الاء ربكما تكذبان
فيومئذ لا يسئل عن ذنبه انس ولا جان فباي الاء ربكما تكذبان يعرف المجرمون
بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام فباي الاء ربكما تكذبان هذه جهنم التي يكذب
بها المجرمون يطوفون بينها وبين حميم ان فباي الاء ربكما تكذبان ولمن خاف
مقام ربه جنتان فباي الاء ربكما تكذبان ذواتا افنان فباي الاء ربكما تكذبان
فيهما عينان تجريان فباي الاء ربكما تكذبان فيهما من كل فاكهة زوجان فباي
الاء ربكما تكذبان متكئين على فرش بطائنها من استبرق وجنى الجنتين دان
فباي الاء ربكما تكذبان فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان
فباي الاء ربكما تكذبان كانهن الياقوت والمرجان فباي الاء ربكما تكذبان
هل جزاء الاحسان الا الاحسان فباي الاء ربكما تكذبان ومن دونهما

جنتان فبأي آلاء ربكما تكذبان مدهامتان فبأي آلاء ربكما تكذبان
فيهما عينان نضاختان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهما فاكهة ونخل و
رمان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيهن خيرات حسان فبأي آلاء ربكما تكذبان
حور مقصورات في الخيام فبأي آلاء ربكما تكذبان لم يطمثهن إنس قبلهم و
لا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان متكئين على رفرف خضر وعبقري حسان
فبأي آلاء ربكما تكذبان تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام

سورة الواقعة

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة خافضة رافعة إذا رجت الأرض
رجا وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا وكنتم أزواجا ثلاثة فأصحاب
الميمنة ما أصحاب الميمنة وأصحاب المشأمة ما أصحاب المشأمة والسابقون
السابقون أولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين وقليل من
الآخرين على سرر موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان
مخلدون بأكواب وأباريق وكأس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون
وفاكهة مما يتخيرون ولحم طير مما يشتهون وحور عين كأمثال اللؤلؤ المكنون
جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما إلا قيلا سلاما سلاما
وأصحاب اليمين ما أصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود
وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة إنا
أنشأناهن إنشاء فجعلناهن أبكارا عربا أترابا لأصحاب اليمين ثلة من الأولين
وثلة من الآخرين وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم
لا بارد ولا كريم إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم
وكانوا يقولون أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أوآباؤنا الأولون

قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى ميقات يوم معلوم ثم إنكم أيها
الضالون المكذبون لآكلون من شجر من زقوم فمالئون منها البطون
فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين
نحن خلقناكم فلولا تصدقون أفرأيتم ما تمنون أأنتم تخلقونه أم نحن
الخالقون نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على أن نبدل
أمثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ولقد علمتم النشأة الأولى فلولا تذكرون
أفرأيتم ما تحرثون أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما فظلتم
تفكهون إنا لمغرمون بل نحن محرومون أفرأيتم الماء الذي تشربون أأنتم
أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه أجاجا فلولا تشكرون
أفرأيتم النار التي تورون أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم وإنه
لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا
المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث أنتم مدهنون وتجعلون
رزقكم أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن
أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها
إن كنتم صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنة نعيم
وأما إن كان من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من
المكذبين الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين فسبح
باسم ربك العظيم

سورة الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموات وما في الأرض الملك القدوس العزيز الحكيم هو

الذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلوا علیهم آیاته ویزکیهم ویعلمهم الکتاب
والحکمة وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین ۝ وآخرین منهم لما یلحقوا
بهم وهو العزیز الحکیم ۝ ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل
العظیم ۝ مثل الذین حملوا التوریة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا
بئس مثل القوم الذین کذبوا بآیات الله والله لا یهدی القوم الظالمین ۝ قل
یا ایها الذین هادوا ان زعمتم انکم اولیاء لله من دون الناس فتمنوا الموت
ان کنتم صادقین ۝ ولا یتمنونه ابدا بما قدمت ایدیهم والله علیم بالظالمین
قل ان الموت الذی تفرون منه فانه ملاقیکم ثم تردون الی عالم الغیب و
الشهادة فینبئکم بما کنتم تعملون ۝ یا ایها الذین آمنوا اذا نودی للصلوة
من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله وذروا البیع ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون
فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا من فضل الله واذکروا الله
کثیرا لعلکم تفلحون ۝ واذا رأوا تجارة او لهوا انفضوا الیها وترکوک قائما
قل ما عند الله خیر من اللهو ومن التجارة والله خیر الرازقین

سورة الملک

بسم الله الرحمن الرحیم

تبارک الذی بیده الملک وهو علی کل شیء قدیر ۝ الذی خلق الموت والحیوة
لیبلوکم ایکم احسن عملا وهو العزیز الغفور ۝ الذی خلق سبع سموات طباقا
ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل تری من فطور ۝ ثم ارجع البصر
کرتین ینقلب الیک البصر خاسئا وهو حسیر ۝ ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح
وجعلناها رجوما للشیاطین واعتدنا لهم عذاب السعیر ۝ وللذین کفروا بربهم
عذاب جهنم وبئس المصیر ۝ اذا القوا فیها سمعوا لها شهیقا وهی تفور ۝ تکاد تمیز من
الغیظ کلما القی فیها فوج سألهم خزنتها الم یأتکم نذیر ۝ قالوا بلی قد جاءنا نذیر

فضیلت سوره جمعه

فضیلت سوره تبارک

فکذبنا وقلنا ما نزل الله من شیء ان انتم الا فی ضلال کبیر ۝ وقالوا لو کنا نسمع او
نعقل ما کنا فی اصحاب السعیر ۝ فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعیر ۝ ان الذین
یخشون ربهم بالغیب لهم مغفرة واجر کبیر ۝ واسروا قولکم او اجهروا به انه علیم
بذات الصدور ۝ الا یعلم من خلق وهو اللطیف الخبیر ۝ هو الذی جعل لکم الارض
ذلولا فامشوا فی مناکبها وکلوا من رزقه والیه النشور ۝ ءامنتم من فی السماء
ان یخسف بکم الارض فاذا هی تمور ۝ ام امنتم من فی السماء ان یرسل علیکم حاصبا فستعلمون
کیف نذیر ۝ ولقد کذب الذین من قبلهم فکیف کان نکیر ۝ اولم یروا الی الطیر فوقهم
صافات ویقبضن ما یمسکهن الا الرحمن انه بکل شیء بصیر ۝ امن هذا الذی هو
جند لکم ینصرکم من دون الرحمن ان الکافرون الا فی غرور ۝ امن هذا الذی یرزقکم
ان امسک رزقه بل لجوا فی عتو ونفور ۝ افمن یمشی مکبا علی وجهه اهدی امن یمشی
سویا علی صراط مستقیم ۝ قل هو الذی انشاکم وجعل لکم السمع والابصار والافئدة
قلیلا ما تشکرون ۝ قل هو الذی ذرأکم فی الارض والیه تحشرون ۝ ویقولون متی
هذا الوعد ان کنتم صادقین ۝ قل انما العلم عند الله وانما انا نذیر مبین ۝ فلما
رأوه زلفة سیئت وجوه الذین کفروا وقیل هذا الذی کنتم به تدعون ۝ قل
ارأیتم ان اهلکنی الله ومن معی او رحمنا فمن یجیر الکافرین من عذاب الیم ۝ قل هو الرحمن
آمنا به وعلیه توکلنا فستعلمون من هو فی ضلال مبین ۝ قل ارأیتم ان اصبح ماؤکم
غورا فمن یأتیکم بماء معین

سورة النبأ

بسم الله الرحمن الرحیم

عم یتساءلون ۝ عن النبأ العظیم ۝ الذی هم فیه مختلفون ۝ کلا سیعلمون ۝ ثم کلا
سیعلمون ۝ الم نجعل الارض مهادا ۝ والجبال اوتادا ۝ وخلقناکم ازواجا ۝ وجعلنا
نومکم سباتا ۝ وجعلنا اللیل لباسا ۝ وجعلنا النهار معاشا ۝ وبنینا فوقکم سبعا

در فضیلت سوره النبأ

شداداً وجعلنا سراجاً وهاجاً وأنزلنا من المعصرات ماءً ثجاجاً لنخرج به حباً ونباتاً
وجنات ألفافاً إن يوم الفصل كان ميقاتاً يوم ينفخ في الصور فتأتون أفواجاً وفتحت
السماء فكانت أبواباً وسيرت الجبال فكانت سراباً إن جهنم كانت مرصاداً للطاغين
مآباً لابثين فيها أحقاباً لا يذوقون فيها برداً ولا شراباً إلا حميماً وغساقاً
جزاءً وفاقاً إنهم كانوا لا يرجون حساباً وكذبوا بآياتنا كذاباً وكل شيء
أحصيناه كتاباً فذوقوا فلن نزيدكم إلا عذاباً إن للمتقين مفازاً حدائق و
أعناباً وكواعب أتراباً وكأساً دهاقاً لا يسمعون فيها لغواً ولا كذاباً جزاءً
من ربك عطاءً حساباً رب السموات والأرض وما بينهما الرحمن لا يملكون
منه خطاباً يوم يقوم الروح والملائكة صفاً لا يتكلمون إلا من أذن له الرحمن و
قال صواباً ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ إلى ربه مآباً إنا أنذرناكم عذاباً قريباً يوم
ينظر المرء ما قدمت يداه | سورة الأعلى | ويقول الكافر يا ليتني كنت تراباً

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الأعلى الذي خلق فسوى والذي قدر فهدى والذي أخرج المرعى
فجعله غثاءً أحوى سنقرئك فلا تنسى إلا ما شاء الله إنه يعلم الجهر وما يخفى و
نيسرك لليسرى فذكر إن نفعت الذكرى سيذكر من يخشى ويتجنبها الأشقى الذي
يصلى النار الكبرى ثم لا يموت فيها ولا يحيى قد أفلح من تزكى وذكر اسم ربه فصلى
بل تؤثرون الحيوة الدنيا والآخرة خير وأبقى إن هذا لفي الصحف الأولى صحف إبراهيم وموسى

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | الشمس

والشمس وضحيها والقمر إذا تليها والنهار إذا جليها والليل إذا يغشيها والسماء وما
بنيها والأرض وما طحيها ونفس وما سويها فألهمها فجورها وتقويها قد أفلح من زكيها
وقد خاب من دسيها كذبت ثمود بطغويها إذ انبعث أشقيها فقال لهم رسول الله

فضيلت سوره اعلى

ناقة الله وسقيها فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسويها ولا يخاف عقبيها

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | القدر

إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف
شهر تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر سلام هي حتى مطلع الفجر

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | الزلزلة

إذا زلزلت الأرض زلزالها وأخرجت الأرض أثقالها وقال الإنسان ما لها
يومئذ تحدث أخبارها بأن ربك أوحى لها يومئذ يصدر الناس أشتاتاً ليروا
أعمالهم فمن يعمل مثقال ذرة خيراً يره ومن يعمل مثقال ذرة شراً يره

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | العاديات

والعاديات ضبحاً فالموريات قدحاً فالمغيرات صبحاً فأثرن به نقعاً فوسطن به
جمعاً إن الإنسان لربه لكنود وإنه على ذلك لشهيد وإنه لحب الخير لشديد أفلا
يعلم إذا بعثر ما في القبور وحصل ما في الصدور إن ربهم بهم يومئذ لخبير

سورة الكافرون | بسم الله الرحمن الرحيم | [illegible]

قل يا أيها الكافرون لا أعبد ما تعبدون ولا أنتم عابدون ما أعبد ولا أنا
عابد ما عبدتم ولا أنتم عابدون ما أعبد لكم دينكم ولي دين

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | النصر

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجاً فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان تواباً

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | التوحيد

قل هو الله أحد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً أحد

سورة | بسم الله الرحمن الرحيم | الفلق

قل أعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق إذا وقب ومن شر النفاثات في
العقد ومن شر حاسد إذا حسد | سورة | الناس

بسم الله الرحمن الرحيم + قل أعوذ برب الناس ملك الناس إله الناس من شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة والناس

فضيلت سوره عاديات

رسالة الباقيات الصالحات في الأدعية والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي يملك السماء ... وندب عباده الى الدعاء والصلوة والسلام على من قدمه في الاصطفاء خاتم الانبياء وعلى آله الطاهرين مصابيح الدجى ... على خاتم خاتم الاوصياء

وبعد چنین گوید این کمترین کار روسیاه و مقصر درگاه الله عباس بن محمد رضا القمی عفا عنهما الله که این مجموعه ایست مشتمل بر مختصری از اعمال شبانه روز و ذکر بعضی از نمازهای مأثوره و بعضی از تعویذات ...

کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل الحمد مفتاحاً لذکره وخلق الأشیاء ناطقة بحمده وشکره والصلوة والسلام علی نبیه محمد المشتق اسمه من اسمه المحمود وعلی آله الطاهرین اولی المکارم والجود **وبعد** چنین گوید این فقیر بی بضاعت و متمسک باحادیث اهل بیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی والسعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیهٔ آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم و آنچه را که سندش بنظرم نرسیده ذکر ننمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه وزیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده و این کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده و نامیدم آنرا **بمفاتیح الجنان** و مرتب گردانیدم آنرا بر سه باب **باب اول** در تعقیب نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیهٔ مشهوره و مناجات خمس عشرة وغیرها **باب دوم** در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی **باب سیم** در زیارات و آنچه مناسب آن بابست امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند و این کثیر کار روسیاه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

و احراز و اذکار و ادعیهٔ موجزه و بعض خواص بعضی سور و آیات و مجملی از آداب ... و آنرا ... منتخب الجنان ... و آن کتابی است ... کامل و منتخباتی از ... الباقیات الصالحات ... والصلوات المندوبات ... باب اول در ... اعمال شب و روز ... و ذکر بعضی از نمازها ... باب سیم در ... الایام و اسماء ...

باب اول

در تعقیب نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیهٔ مشهوره و مناجات خمس عشرة وغیرها و در آن چند فصلست

فصل اول در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قده وغیره پس هرگاه سلام نماز دادی سه مرتبه الله اکبر بگو و بلند کن در هر یک دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لا اله الا الله الهاً واحداً و نحن له مسلمون لا اله الا الله ولا نعبد الا اياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون لا اله الا الله ربنا ورب آبائنا الاولين لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وهزم الاحزاب وحده فله الملك وله الحمد يحيي ويميت ويميت ويحيي وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شئ قدير پس بگو استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه پس بگو اللهم اهدني من عندك وافض علي من فضلك وانشر علي من رحمتك وانزل علي من بركاتك سبحانك لا اله الا انت اغفر لي ذنوبي كلها جميعاً فانه لا يغفر الذنوب كلها جميعاً الا انت اللهم اني اسئلك من كل خير احاط به علمك واعوذ بك من كل شر احاط به علمك اللهم اني اسئلك عافيتك في اموري كلها واعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الآخرة واعوذ بوجهك الكريم وعزتك التي لا ترام وقدرتك التي لا يمتنع منها شئ من شر الدنيا والآخرة ومن شر الاوجاع كلها ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ ولداً ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيراً پس تسبیح میکنی تسبیح حضرت زهراء علیها السلام و میگوئی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الهاً واحداً احداً فرداً صمداً لم يتخذ

صاحِبَةً وَلا وَلَدًا مؤلف گوید که فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده
خصوصا در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس میگوئی سُبْحانَ اللهِ
كُلَّما سَبَّحَ اللهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُسَبَّحَ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ
عِزِّ جَلالِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّما حَمِدَ اللهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُحْمَدَ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما
يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ كُلَّما هَلَّلَ اللهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللهُ اَنْ يُهَلَّلَ
وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَاللهُ اَكْبَرُ كُلَّما كَبَّرَ اللهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ
اللهُ اَنْ يُكَبَّرَ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ عَلى كُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِها عَلَيَّ وَعَلى كُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كانَ
اَوْ يَكُونُ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ ما اَرْجُو وَخَيْرِ ما
لا اَرْجُو وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما لا اَحْذَرُ پس میخوانی سورهٔ حمد و آیة الکرسی
وَشَهِدَ اللهُ و آیهٔ قُلِ اللّٰهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ و آیهٔ سخره و آن سه آیه است از سورهٔ اعراف که
اول آن اِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنينَ پس میگوئی سه مرتبه سُبْحانَ رَبِّكَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ پس میگوئی سه مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لي مِنْ اَمْري فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْني مِنْ حَيْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا اَحْتَسِبُ و این دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام
کرد هنگامیکه در زندان بود پس بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا
بجانب آسمان و بگو هفت مرتبه يا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ
مُحَمَّدٍ و بگو نیز همان حال سه مرتبه يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
ارْحَمْني وَاَجِرْني مِنَ النّارِ پس میخوانی دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و میگوئی اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبارَكِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظيمِ
وَسُلْطانِكَ الْقَديمِ يا واهِبَ الْعَطايا وَيا مُطْلِقَ الْاُسارى وَيا فَكّاكَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ

اعمال شب و روز

از کار شریف کافیه باب پنجم در ذکر بعض احراز و ادعیه موجزه که منتخب شده از مهج الدعوات و مجتنی باب ششم در ذکر خواص بعض سور و آیات و ذکر بعض ادعیه و مطالب متفرقه خاتمه در مجملی از احکام اموات رجاء واثق و امید صادق که اخوان مؤمنین و شیعیان حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این مجرم عاصی را از دعا و طلب مغفرت در حال حیوة و بعد از ممات فراموش نفرمایند

باب اول

در مختصری از اعمال شب و روز و مشتملست بر چند فصل فصل اول در اعمالی که متعلق است بمابین طلوع فجر تا طلوع آفتاب بدانکه از جمله اوقات شریفه وقت بین الطلوعین

اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَاَنْ تُخْرِجَني مِنَ الدُّنْيا
سالِمًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِنًا وَاَنْ تَجْعَلَ دُعائي اَوَّلَهُ فَلاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجاحًا وَآخِرَهُ
صَلاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ و در صحیفهٔ علویه است در تعقیب هر فریضه يا
مَنْ لا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَيا مَنْ لا يُغَلِّطُهُ السّائِلُونَ وَيا مَنْ لا يُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ
اَذِقْني بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلاوَةَ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ و نیز میگوئی اِلٰهي هٰذِهِ صَلوتي
صَلَّيْتُها لا لِحاجَةٍ مِنْكَ اِلَيْها وَلا رَغْبَةٍ مِنْكَ فيها اِلّا تَعْظيمًا وَطاعَةً وَاِجابَةً لَكَ
اِلى ما اَمَرْتَني بِهِ اِلٰهي اِنْ كانَ فيها خَلَلٌ اَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِها اَوْ سُجُودِها فَلا تُؤاخِذْني
وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرانِ و نیز میخوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله
علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام نمود برای حافظه سُبْحانَ مَنْ لا يَعْتَدي
عَلى اَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَأْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الرَّؤُفِ
الرَّحيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي في قَلْبي نُورًا وَبَصَرًا وَفَهْمًا وَعِلْمًا اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ و در
مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نمازها اُعيذُ نَفْسي وَديني وَاَهْلي وَمالي وَوَلَدي
وَاِخْواني في ديني وَما رَزَقَني رَبّي وَخَواتيمَ عَمَلي وَمَنْ يَعْنيني اَمْرُهُ بِاللهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ
الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ اِذا
وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفّاثاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ وَبِرَبِّ النّاسِ مَلِكِ
النّاسِ اِلٰهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ الَّذي يُوَسْوِسُ في صُدُورِ النّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنّاسِ و از خط شیخ شهید منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد
که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از
هر نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَرْجى مِنْ عَمَلي وَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذَنْبي اَللّٰهُمَّ
اِنْ كانَ ذَنْبي عِنْدَكَ عَظيمًا فَعَفْوُكَ اَعْظَمُ مِنْ ذَنْبي اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلًا اَنْ اَبْلُغَ
رَحْمَتَكَ فَرَحْمَتُكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَني وَتَسَعَني لِاَنَّها وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

در اعمال شب و روز

واز ابن بابویه رحمة الله علیه منقولستکه فرموده چون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها
فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَلَكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ سُبْحانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلامُ
عَلى جَمِيعِ اَنْبِياءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَعَلى عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ
عَلى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ
اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدِينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ
عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكاظِمِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
الرِّضا اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوادِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهادِي اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ
بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقائِمِ الْمَهْدِيِّ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ
پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نمازها میگوئی رَضِيتُ
بِاللّٰهِ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ دِيناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ اِماماً وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الصّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
اَئِمَّةً وَسادَةً وَقادَةً بِهِمْ اَتَوَلّى وَمِنْ اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّءُ پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
الْعَفْوَ وَالْعافِيَةَ وَالْمُعافاةَ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

فصل دوم

در تعقیبات مختصه

بگو در تعقیب نماز ظهر از مصباح المتهجد لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مُوجِباتِ رَحْمَتِكَ وَعَزائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ
الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لا تَدَعْ لِي ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ
وَلا سُقْماً اِلّا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ
وَلا سُوءاً اِلّا صَرَفْتَهُ وَلا حاجَةً هِيَ لَكَ رِضاً وَلِي فِيها صَلاحٌ اِلّا قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ
الرّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ وميگوئی ده مرتبه بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ اَثِقُ وَعَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ

مرویست ... خواندن ... از طلوع فجر ... تا طلوع آفتاب ... از نماز ... عشا ... طلوع فجر ... اَللّٰهُمَّ ... اَنْتَ صاحِبُنا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَفْضِلْ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصّالِحاتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَتْمِمْها عَلَيْنا عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ ... مِنَ النّارِ ... اَللّٰهُمَّ ... مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ فِي دِينٍ اَوْ دُنْيا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ

پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ ذُنُوبِي فَاَنْتَ اَعْظَمُ وَاِنْ كَبُرَ تَفْرِيطِي فَاَنْتَ اَكْبَرُ وَاِنْ دامَ
بُخْلِي فَاَنْتَ اَجْوَدُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي عَظِيمَ ذُنُوبِي بِعَظِيمِ عَفْوِكَ وَكَثِيرَ تَفْرِيطِي بِظاهِرِ كَرَمِكَ وَ
اقْمَعْ بُخْلِي بِفَضْلِ جُودِكَ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ
اَتُوبُ اِلَيْكَ

تعقیب نماز عصر منقول از متهجد

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَسْئَلُهُ
اَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَلِيلٍ خاضِعٍ فَقِيرٍ بائِسٍ مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لا يَمْلِكُ
لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا مَوْتاً وَلا حَيٰوةً وَلا نُشُوراً پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ
لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلوٰةٍ لا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ وَالرَّخاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ واز حضرت صادق علیه السلام منقولستکه
هرکه استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حقتعالی از او هفتصد گناه و در روایتست
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که هرکه بخواند اِنّا اَنْزَلْناهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از عصر ده مرتبه بکذرد
برای او در روز قیامت مثل عملهای خلایق در این روز و مستحبست خواندن دعای عشرات در
هر صباح و مساء وافضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن دعا بعد از این مذکور خواهد شد

تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهجد

بعد از تسبیح زهراء علیها السلام میگوئی اِنَّ اللّٰهَ وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلى ذُرِّيَّتِهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ پس
میگوئی هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَلا يَفْعَلُ ما يَشاءُ غَيْرُهُ پس میگوئی سُبْحانَكَ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّها جَمِيعاً فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّها جَمِيعاً اِلّا اَنْتَ پس نافله مغرب را
بجا بیاوری و آن چهار رکعتست بدو سلام و تکلم مکن ما بین آنها و شیخ فرموده که روایت

لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ ... وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ... وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ ... لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ... اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاِقْبالِ نَهارِكَ وَاِدْبارِ لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلَواتِكَ وَاَصْواتِ دُعاتِكَ ...

شده که در رکعت اول سورهٔ قُلْ یٰا اَیُّهَا الْکٰافِرُونَ بخوانند و در رکعت دوم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
و در دو رکعت دیگر هرچه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی النقی علیه السلام در رکعت
اول سورهٔ حمد و اول سورهٔ حدید میخواند تا وَهُوَ عَلِیمٌ بِذٰاتِ الصُّدُورِ و در رکعت چهارم حمد میخواند
و آخر سورهٔ حشر یعنی از لَوْ اَنْزَلْنٰا هٰذَا الْقُرْآنَ تا آخر سوره و مستحب است که بخوانند در سجدهٔ آخر نوافل
در هر شب خصوصاً در شب جمعه هفت مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَاسْمِکَ الْعَظیمِ
وَمُلْکِکَ الْقَدیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ اِنَّهُ لاٰ یَغْفِرُ الْعَظیمَ اِلاَّ الْعَظیمُ
و چون از نافله فارغ شدی پس هرچه میخواهی تعقیب میخوانی و میگوئی ده مرتبه مٰا شٰاءَ اللّٰهُ لاٰ قُوَّةَ
اِلاّٰ بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مُوجِبٰاتِ رَحْمَتِکَ وَعَزٰائِمَ مَغْفِرَتِکَ وَ
النَّجٰاةَ مِنَ النّٰارِ وَمِنْ کُلِّ بَلِیَّةٍ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوٰانَ فی دٰارِ السَّلاٰمِ وَجِوٰارَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ
عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلاٰمُ اَللّٰهُمَّ مٰا بِنٰا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْکَ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ اَسْتَغْفِرُکَ وَاَتُوبُ اِلَیْکَ و میخوانی
ما بین نماز مغرب و عشاء نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد میخوانی
وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغٰاضِباً فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَیْهِ فَنٰادیٰ فِی الظُّلُمٰاتِ اَنْ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ
سُبْحٰانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّٰالِمینَ فَاسْتَجَبْنٰا لَهُ وَنَجَّیْنٰاهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنینَ و در رکعت
دوم بعد از حمد میخوانی وَعِنْدَهُ مَفٰاتِحُ الْغَیْبِ لاٰ یَعْلَمُهٰا اِلاّٰ هُوَ وَیَعْلَمُ مٰا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمٰا تَسْقُطُ
مِنْ وَرَقَةٍ اِلاّٰ یَعْلَمُهٰا وَلاٰ حَبَّةٍ فی ظُلُمٰاتِ الْاَرْضِ وَلاٰ رَطْبٍ وَلاٰ یٰابِسٍ اِلاّٰ فی کِتٰابٍ مُبینٍ پس
دستها را بقنوت بر میداری و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَفٰاتِحِ الْغَیْبِ الَّتی لاٰ یَعْلَمُهٰا اِلاّٰ اَنْتَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بی کَذٰا وَکَذٰا بجای این کلمه حاجت ذکر میکنی پس میگوئی
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَالْقٰادِرُ عَلیٰ طَلِبَتی تَعْلَمُ حٰاجَتی فَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ
السَّلاٰمُ لَمّٰا قَضَیْتَهٰا لی و حاجت خود را میطلبی که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت

عطا فرماید آنچه را که خواسته	**تعقیب نماز عشاء منقول از متهجد**	خود را بخواهد حق تعالی باو

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَیْسَ لی عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقی وَاِنَّمٰا اَطْلُبُهُ بِخَطَرٰاتٍ تَخْطُرُ عَلیٰ قَلْبی فَاَجُولُ فی طَلَبِهِ الْبُلْدٰانَ

در آداب بیت الخلاء

محمد و آل محمد و ان تتوب علیّ انک انت التواب الرحیم و چون خواستی متوجه بنماز شوی و حاجت داری و رفتن به بیت الخلاء لازم باشد آنکس بان و آداب بیت الخلاء بسیار است و جمله از آن بطور اختصار آن است که مقدم داری در وقت داخل شدن پای چپ را و میگوئی بسم الله و بالله اعوذ بالله من الرجس النجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم و چون کشف کردی بسم الله میگوئی و واجب است در این حال بلکه در تمام حالات مستور کردن عورت را از ناظر محترم و حرام است در این حال رو بقبله و پشت بقبله نشستن و مستحب است که بگوئی در حال قضاء حاجت اللهم اطعمنی طیباً فی عافیة و اخرجه منی خبیثاً

فَاَنٰا فیمٰا اَنٰا طٰالِبٌ کَالْحَیْرٰانِ لاٰ اَدْری اَفی سَهْلٍ هُوَ اَمْ فی جَبَلٍ اَمْ فی اَرْضٍ اَمْ فی سَمٰاءٍ اَمْ فی بَرٍّ
اَمْ فی بَحْرٍ وَعَلیٰ یَدَیْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَکَ وَاَسْبٰابَهُ بِیَدِکَ وَ
اَنْتَ الَّذی تَقْسِمُهُ بِلُطْفِکَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ یٰا رَبِّ
رِزْقَکَ لی وٰاسِعاً وَمَطْلَبَهُ سَهْلاً وَمَأْخَذَهُ قَریباً وَلاٰ تُعَنِّنی بِطَلَبِ مٰا لَمْ تُقَدِّرْ لی فیهِ رِزْقاً
فَاِنَّکَ غَنِیٌّ عَنْ عَذٰابی وَاَنٰا فَقیرٌ اِلیٰ رَحْمَتِکَ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُدْ عَلیٰ عَبْدِکَ بِفَضْلِکَ
اِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظیمٍ **مؤلف گوید** که این دعا از ادعیهٔ طلب رزق است و مستحب است
نیز در تعقیب عشاء هفت مرتبه سورهٔ اِنّٰا اَنْزَلْنٰاهُ بخواند و آنکه در نماز وتیره و آن دو رکعت
نافله نشسته است بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه
سورهٔ اِذٰا وَقَعَتِ الْوٰاقِعَةُ در یک رکعت و سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در رکعت دیگر بخوانند

(تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهجد)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنی لِمَا اخْتُلِفَ فیهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِکَ اِنَّکَ تَهْدی مَنْ تَشٰاءُ
اِلیٰ صِرٰاطٍ مُسْتَقیمٍ و میگوئی ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیٰاءِ الرّٰاضینَ
الْمَرْضِیّینَ بِاَفْضَلِ صَلَوٰاتِکَ وَبٰارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکٰاتِکَ وَالسَّلاٰمُ عَلَیْهِمْ وَعَلیٰ
اَرْوٰاحِهِمْ وَاَجْسٰادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکٰاتُهُ و این صلوات در عصرهای جمعه نیز وارد شده
با فضیلت بسیار و بگو نیز اَللّٰهُمَّ اَحْیِنی عَلیٰ مٰا اَحْیَیْتَ عَلَیْهِ عَلِیَّ بْنَ اَبیطٰالِبٍ وَاَمِتْنی عَلیٰ مٰا
مٰاتَ عَلَیْهِ عَلِیُّ بْنُ اَبیطٰالِبٍ عَلَیْهِ السَّلاٰمُ و بگو صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و صد مرتبه
اَسْئَلُ اللّٰهَ الْعٰافِیَةَ و صد مرتبه اَسْتَجیرُ بِاللّٰهِ مِنَ النّٰارِ و صد مرتبه وَاَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ و صد مرتبه
اَسْئَلُ اللّٰهَ الْحُورَ الْعینَ و صد مرتبه لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبینُ و صد مرتبه توحید
و صد مرتبه صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه سُبْحٰانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلاٰ اِلٰهَ اِلاَّ
اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ و صد مرتبه مٰا شٰاءَ اللّٰهُ کٰانَ وَلاٰ
حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بگو اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمٰامِکَ الْمَنیعِ الَّذی

در آداب بیت الخلاء

فی عافیة و وقتیکه نظر بغائط کنی میگوئی اللهم ارزقنی الحلال و جنبنی الحرام و چون مستنجی میشوی میگوئی الحمد لله الذی جعل الماء طهوراً و لم یجعله نجساً و در وقت استنجاء میگوئی اللهم حصّن فرجی و اعفه و استر عورتی و حرّمنی علی النار و چون از جای خود برخاستی دست راست را بر شکم خود بکش و میگوئی الحمد لله الذی اماط عنی الاذی و هنانی طعامی و شرابی و عافانی من البلوی و چون بیرون میآئی مقدم میداری پای راست را و بعد از بیرون آمدن

لا يُطاوِلُ وَلا يُحاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غاشِمٍ وَطارِقٍ مِنْ سائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَما خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصّامِتِ وَالنّاطِقِ في جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِباسٍ سابِغَةٍ وَلاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحْتَجِبًا مِنْ كُلِّ قاصِدٍ لي إِلى أَذِيَّةٍ بِجِدارٍ حَصينِ الْإِخْلاصِ فِي الْاِعْتِرافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفيهِمْ وَبِهِمْ أُوالي مَنْ والَوْا وَأُجانِبُ مَنْ جانَبُوا فَأَعِذْني اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ ما أَتَّقيهِ يا عَظيمُ حَجَزْتُ الْأَعادِيَ عَنّي بِبَديعِ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ إِنّا جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْديهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ واين دعا در هر صبح وشام خوانده میشود وان دعاء امیر المؤمنین عليه السلام در لیلة المبیت ودر تهذیب روایت شده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ الْعَظيمِ وَبِحَمْدِهِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری ودیوانگی وجذام وفقر وخانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری وشیخ کلینی از حضرت صادق عليه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح ونماز مغرب بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ حق تعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا که اسان تر انها باد وپیسی ودیوانگی باشد واگر شقی باشد محو شود از اشقیاء ونوشته شود از سعداء ونیز از آنحضرت روایت کرده که برای دنیا وآخرت ودفع درد چشم این دعا را بعد از نماز صبح ومغرب بخوانند اَللّٰهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ في بَصَري وَالْبَصيرَةَ في ديني وَالْيَقينَ في قَلْبي وَالْإِخْلاصَ في عَمَلي وَالسَّلامَةَ في نَفْسي وَالسَّعَةَ في رِزْقي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا ما أَبْقَيْتَني شیخ بن فهد در عدة الداعی از حضرت امام رضا عليه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او وکفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم اوست بِسْمِ اللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأُفَوِّضُ أَمْري إِلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بَصيرٌ بِالْعِبادِ فَوَقاهُ اللّٰهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنينَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ

الحمد لله الذی عرفنی لذته وابقی فی جسدی قوته واخرج عنی اذاه یا لها نعمة یا لها نعمة یا لها نعمة لا یقدر القادرون قدرها و چون خواستی وضو بگیری ابتدا میکنی بمسواک نمودن که دهان را پاکیزه میکند وبلغم را برطرف میکند وحفظ را زیاد میکند وباعث زیادتی حسنات وخوشنودی حق تعالی است ودو رکعت نماز با مسواک افضل است از هفتاد رکعت بغیر از مسواک واگر مسواک نباشد انگشت کافی است از آن وسزاوار است که در وقت وضو گرفتن رو بقبله بنشینی وظرف آب را در جانب راست خود بگذاری و چون نگاهت بر آب افتاد

يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ما شاءَ اللّٰهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ ما شاءَ اللّٰهُ لا ما شاءَ النّاسُ ما شاءَ اللّٰهُ وَإِنْ كَرِهَ النّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبينَ حَسْبِيَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقينَ حَسْبِيَ الرّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقينَ حَسْبِيَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمينَ حَسْبي مَنْ هُوَ حَسْبي حَسْبي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبي حَسْبي مَنْ كانَ مُذْ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبي حَسْبِيَ اللّٰهُ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ **مؤلف گوید** که شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در غایت سختی وپریشانی وبدحالی بوده وبهیچ وجه برای او گشایشی نمیشد تا آنکه شبی در خواب دید که در بیک وادی خیمه بزرگی با قبه برپا است پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین وغیاث مضطر مستکین حضرت قائم مهدی وامام منتظر عجل الله فرجه میباشد پس بتعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید وسختی حال خود را بآنحضرت عرض کرد واز آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار ورفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بسیدی از اولاد خود واشاره فرمود باو وبخیمه او وآخوند از خدمت آنحضرت بیرون شد ورفت بهمان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند وحبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه ودر روی سجاده نشسته مشغول دعا وقرائت است آخوند بر سید سلام کرد وحکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر ووسعت رزق او دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود وقصد کرد خانه سید را وپیش از این خواب آخوند از سید منافر وتارک او بود بجهتی که آن را ذکر نمیکرد پس چون بخدمت سید رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول ذکر واستغفار است سلام کرد سید جواب سلام داد وتبسمی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای گشایش امر خویش دعائی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود پس آخوند مشغول بآن دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو روی آورد واز سختی وبدحالی بیرون آمد

این دعا میخوانی الحمد لله الذی جعل الماء طهورا ولم یجعله نجسا پس میشوئی دست خود را پیش از آنکه داخل ظرف آب کنی داخل و میگوئی در وقت داخل کردن دست در ظرف آب بسم الله وبالله اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین پس سه دفعه مضمضه میکنی با سه کف آب و میگوئی اللهم لقنی حجتی یوم القاک واطلق لسانی بذکرک پس سه دفعه استنشاق میکنی و میگوئی اللهم لاتحرم علی ریح الجنة واجعلنی ممن یشم ریحها وروحها وطیبها

ومرحوم حاج ملا فتحعلی رحمة الله علیه سید را مدح میکرد مدح بلیغی و را ملاقات کرده بود
ومقداری از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم آخوند کرده بود در خواب و
بیداری پس سه چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح
بگوید دوم مواظبت کند بخواندن این دعا که در کافی است وحضرت رسول صلی الله علیه وآله
تعلیم فرمود از بمردی از صحابه که مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا بانده
زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد لا حول ولا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت
والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره
تکبیرا سیم در عقب نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ بن فهد نقل شد واین اوراد را
باید غنیمت شمرد و بخواندن آن مواظبت نمود واز فوائد آن غفلت ننمود وبدانکه
سجدهٔ شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است ودعا واذکار بسیار در آن حال وارد شده واز
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی صد مرتبه شکرا شکرا بگو واگر خواهی
صد مرتبه عفوا عفوا ونیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه در این سجده گویند آنست که سه مرتبه
بگویند شکرا لله ونیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب آفتاب ادعیه واذکار
بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله وائمهٔ طاهرین علیهم السلام ماثور گردیده است وتحریص
وترغیب بیشمار در فضیلت این دو وقت در ابواب اخبار وارد شده است وما در این مختصر بذکر
چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اول مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که فریضه و واجبست بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه
پیش از غروب این دعا را بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد
یحیی ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر ودر بعضی
از روایاتست که اگر ترک شود قضا کنید که لازمست دوم ونیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع وغروب آفتاب ده مرتبه بگو اعوذ بالله السمیع العلیم

(حاشیه:) بشستن صورت ومیگوئی اللهم بیض وجهی یوم تسود فیه الوجوه ولا تسود وجهی یوم تبیض فیه الوجوه پس بشست آب بعد نشستن دست راست و در وقت شستن میگوئی اللهم اعطنی کتابی بیمینی والخلد فی الجنان بیساری وحاسبنی حسابا یسیرا پس دست چپ را بشوی و در آن وقت میگوئی اللهم لا تعطنی کتابی بشمالی ولا من وراء ظهری ولا تجعلها مغلولة الی عنقی واعوذ بک من مقطعات النیران پس مسح کن جلو سر از طرف راست خود ومیگوئی اللهم غشنی برحمتک وبرکاتک

من همزات الشیاطین واعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم سیم ونیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعست شما را که در هر صبح وشام سه مرتبه این دعا بخوانید اللهم
مقلب القلوب والابصار ثبت قلبی علی دینک ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی وهب لی من
لدنک رحمة انک انت الوهاب واجرنی من النار برحمتک اللهم امدد لی فی عمری
واوسع علی فی رزقی وانشر علی رحمتک وان کنت عندک فی ام الکتاب شقیا فاجعلنی
سعیدا فانک تمحو ما تشاء وتثبت وعندک ام الکتاب چهارم ونیز از آنحضرت منقول
است که در هر صبح وشام این دعا را بخوان الحمد لله الذی یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء
غیره الحمد لله کما یحب الله ان یحمد الحمد لله کما هو اهله اللهم ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیه
محمدا وآل محمد واخرجنی من کل شر اخرجت منه محمدا وآل محمد صلی الله علی محمد وآل محمد
پنجم در هر صبح وشام ده مرتبه بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر وان

جملهٔ دعاهائیکه در این دو وقت دعا	**فصل سیم**	عشرات است که بعد از این خواهد آمد
در ذکر دعاهای ایام هفته	**دعای روز یکشنبه**	منقول از ملحقات صحیفهٔ سجادیه

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الذی لا ارجو الا فضله ولا اخشی الا عدله ولا اعتمد الا قوله ولا امسک
الا بحبله بک استجیر یا ذا العفو والرضوان من الظلم والعدوان ومن غیر الزمان و
تواتر الاحزان وطوارق الحدثان ومن انقضاء المدة قبل التاهب والعدة وایاک استرشد
لما فیه الصلاح والاصلاح وبک استعین فیما یقترن به النجاح والانجاح وایاک
ارغب فی لباس العافیة وتمامها وشمول السلامة ودوامها واعوذ بک یا رب من
همزات الشیاطین واحترز بسلطانک من جور السلاطین فتقبل ما کان من صلوتی وصومی
واجعل غدی وما بعده افضل من ساعتی ویومی اعزنی فی عشیرتی وقومی واحفظنی
فی یقظتی ونومی فانت الله خیر حافظا وانت ارحم الراحمین اللهم انی ابرء الیک

(حاشیه:) پس صحیح کن با پاهای خود را و میخوانی در آن حال اللهم ثبتنی علی الصراط یوم تزل فیه الاقدام واجعل سعیی فیما یرضیک عنی یا ذا الجلال والاکرام وچون فارغ شدی از وضو میگوئی اللهم انی اسئلک تمام الوضوء وتمام الصلوة وتمام رضوانک والجنة وتمام رضوانک والجنة ومیگوئی بعد الحمد لله رب العالمین ومیخوانی سورهٔ قدر را سه مرتبه پس بعد فارغ از وضو بعوض بکار میبری پس روانه شو بجانب مسجد با حال سکینه و وقار ومیگوئی در وقت بیرون شدن از خانه بجهت رفتن بمسجد بسم الله الذی

فی یومی هذا وما بعده من الآحاد من الشرك والالحاد واخلص لك دعائی تعرضا
للاجابة واقیم علی طاعتك رجاء للاثابة فصل علی محمد خیر خلقك الداعی الی
حقك واعزنی بعزك الذی لا یضام واحفظنی بعینك التی لا تنام واختم بالانقطاع
الیك امری وبالمغفرة عمری انك انت الغفور الرحیم

دعای روز دوشنبه

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله الذی لم یشهد احدا حین فطر السموات والارض ولا اتخذ معینا حین برء
النسمات لم یشارك فی الالهیة ولم یظاهر فی الوحدانیة كلت الالسن عن غایة صفته
والعقول عن كنه معرفته وتواضعت الجبابرة لهیبته وعنت الوجوه لخشیته وانقاد
كل عظیم لعظمته فلك الحمد متواترا متسقا ومتوالیا مستوسقا وصلواته علی رسوله ابدا
وسلامه دائما سرمدا اللهم اجعل اول یومی هذا صلاحا واوسطه فلاحا واخره
نجاحا واعوذ بك من یوم اوله فزع واوسطه جزع واخره وجع اللهم انی استغفرك
لكل نذر نذرته وكل وعد وعدته وكل عهد عاهدته ثم لم اف به واسئلك
فی مظالم عبادك عندی فایما عبد من عبیدك او امة من امائك كانت له قبلی
مظلمة ظلمتها ایاه فی نفسه او فی عرضه او فی ماله او فی اهله وولده او غیبة اغتبته
بها او تحامل علیه بمیل او هوی او انفة او حمیة او ریاء او عصبیة غائبا كان او
شاهدا وحیا كان او میتا فقصرت یدی وضاق وسعی عن ردها الیه والتحلل منه
فاسئلك یا من یملك الحاجات وهی مستجیبة لمشیته ومسرعة الی ارادته ان تصلی
علی محمد وآل محمد وان ترضیه عنی بما شئت وتهب لی من عندك رحمة انه لا
تنقصك المغفرة ولا تضرك الموهبة یا ارحم الراحمین اللهم اولنی فی كل یوم اثنین
نعمتین منك ثنتین سعادة فی اوله بطاعتك ونعمة فی اخره بمغفرتك

(یا من هو الاله ولا یغفر الذنوب سواه)

در آداب رفتن بمسجد

خلقنی فهو یهدین والذی هو یطعمنی ویسقین واذا مرضت فهو یشفین والذی یمیتنی ثم یحیین والذی اطمع ان یغفر لی خطیئتی یوم الدین رب هب لی حكما والحقنی بالصالحین واجعل لی لسان صدق فی الاخرین واجعلنی من ورثة جنة النعیم واغفر لابی وچون خواستی داخل مسجد شوی اول ملاحظه نه کفش خود مبادا کثافت و نجاستی باشد پای راست را مقدم بدار بگو بسم الله وبالله ومن الله والی الله وخیر الاسماء كلها لله توكلت علی الله ولا حول ولا قوة

دعای روز سه شنبه

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله والحمد حقه كما یستحقه حمدا كثیرا واعوذ به من شر نفسی ان النفس لامارة
بالسوء الا ما رحم ربی واعوذ به من شر الشیطان الذی یزیدنی ذنبا الی ذنبی واحترز
به من كل جبار فاجر وسلطان جائر وعدو قاهر اللهم اجعلنی من جندك فان جندك
هم الغالبون واجعلنی من حزبك فان حزبك هم المفلحون واجعلنی من اولیائك فان
اولیائك لا خوف علیهم ولا هم یحزنون اللهم اصلح لی دینی فانه عصمة امری واصلح
لی اخرتی فانها دار مقری والیها من مجاورة اللئام مفری واجعل الحیوة زیادة لی فی
كل خیر والوفاة راحة لی من كل شر اللهم صل علی محمد خاتم النبیین وتمام عدة المرسلین
وعلی آله الطیبین الطاهرین واصحابه المنتجبین وهب لی فی الثلثاء ثلاثا لا تدع
لی ذنبا الا غفرته ولا غما الا اذهبته ولا عدوا الا دفعته ببسم الله خیر الاسماء
بسم الله رب الارض والسماء استدفع كل مكروه اوله سخطه واستجلب كل محبوب اوله
رضاه فاختم لی منك بالغفران یا ولی الاحسان

دعای روز چهارشنبه

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله الذی جعل اللیل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا لك الحمد ان
بعثتنی من مرقدی ولو شئت جعلته سرمدا حمدا دائما لا ینقطع ابدا ولا یحصی
له الخلائق عددا اللهم لك الحمد ان خلقت فسویت وقدرت وقضیت وامت
واحییت وامرضت وشفیت وعافیت وابلیت وعلی العرش استویت وعلی
الملك احتویت ادعوك دعاء من ضعفت وسیلته وانقطعت حیلته واقترب
اجله وتدانی فی الدنیا امله واشتدت الی رحمتك فاقته وعظمت لتفریطه
حسرته وكثرت زلته وعثرته وخلصت لوجهك توبته فصل علی محمد خاتم النبیین
وعلی اهل بیته الطیبین الطاهرین وارزقنی شفاعة محمد صلی الله علیه وآله

دعای قبل از نماز

الا بالله اللهم صل علی محمد وآل محمد وافتح لی ابواب رحمتك وتوبتك واغلق عنی ابواب معصیتك واجعلنی من زوارك وعمار مساجدك وممن یناجیك فی اللیل والنهار ومن الذین هم فی صلوتهم خاشعون وادحر عنی الشیطان الرجیم وجنود ابلیس اجمعین وچون اراده کردی که نماز ... اللهم انی اقدم الیك محمدا صلی الله علیه وآله بین یدی حاجتی واتوجه به الیك فاجعلنی به وجیها عندك فی الدنیا والاخرة ومن المقربین واجعل صلوتی به مقبولة

وَلاٰ تحرمنی صحبته اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی فِی الْاَرْبِعاءِ اَرْبَعاً اجعل
قُوَّتی فی طاعَتِكَ وَنَشاطی فی عِبادَتِكَ وَرَغْبَتی فی ثَوابِكَ وَزُهْدی فیما یُوجِبُ لی
اَلیمَ عِقابِكَ اِنَّكَ لَطیفٌ لِما تَشاءُ

دعای روز پنجشنبه

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذْهَبَ اللَّیْلَ مُظْلِماً بِقُدْرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ مُبْصِراً بِرَحْمَتِهِ وَ
كَسانی ضِیاءَهُ وَاَنَا فی نِعْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما اَبْقَیْتَنی لَهُ فَاَبْقِنی لِاَمْثالِهِ وَصَلِّ عَلَی النَّبِیِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلاٰ تَفْجَعْنی فیهِ وَفی غَیْرِهِ مِنَ اللَّیالی وَالْاَیّامِ بِارْتِكابِ الْمَحارِمِ وَاكْتِسابِ الْمَآثِمِ
وَارْزُقْنی خَیْرَهُ وَخَیْرَ ما فیهِ وَخَیْرَ ما بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنّی شَرَّهُ وَشَرَّ ما فیهِ وَشَرَّ ما بَعْدَهُ
اَللّٰهُمَّ اِنّی بِذِمَّةِ الْاِسْلامِ اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَمِدُ عَلَیْكَ وَبِمُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَیْكَ فَاعْرِفِ اللّٰهُمَّ ذِمَّتِیَ الَّتی رَجَوْتُ بِها
قَضاءَ حاجَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی فِی الْخَمیسِ خَمْساً لاٰ یَتَّسِعُ لَها اِلّا كَرَمُكَ
وَلاٰ یُطیقُها اِلّا نِعَمُكَ سَلامَةً اَقْوی بِها عَلی طاعَتِكَ وَعِبادَةً اَسْتَحِقُّ بِها جَزیلَ
مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِی الْحالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلالِ وَاَنْ تُؤْمِنَنی فی مَواقِفِ الْخَوْفِ بِاَمْنِكَ
وَتَجْعَلَنی مِنْ طَوارِقِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ فی حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
تَوَسُّلی بِهِ شافِعاً یَوْمَ الْقِیمَةِ نافِعاً اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ

دعای روز جمعه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْاَوَّلِ قَبْلَ الْاِنْشاءِ وَالْاِحْیاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَناءِ الْاَشْیاءِ الْعَلیمِ الَّذی لاٰ یَنْسی
مَنْ ذَكَرَهُ وَلاٰ یَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلاٰ یَخیبُ مَنْ دَعاهُ وَلاٰ یَقْطَعُ رَجاءَ مَنْ رَجاهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ
وَكَفی بِكَ شَهیداً وَاُشْهِدُ جَمیعَ مَلائِكَتِكَ وَسُكّانَ سَمٰواتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ
مِنْ اَنْبِیائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنْشَاْتَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ اَنّی اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لاٰ اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لاٰ شَریكَ لَكَ وَلاٰ عَدیلَ وَلاٰ خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلاٰ تَبْدیلَ وَاَنَّ مُحَمَّداً

صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ اَدّی ما حَمَّلْتَهُ اِلَی الْعِبادِ وَجاهَدَ
فِی اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهادِ وَاَنَّهُ بَشَّرَ بِما هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوابِ وَاَنْذَرَ بِما هُوَ صِدْقٌ مِنَ
الْعِقابِ اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْنی عَلی دینِكَ ما اَحْیَیْتَنی وَلاٰ تُزِغْ قَلْبی بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنی وَهَبْ لی مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلی آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنی مِنْ اَتْباعِهِ وَ
شیعَتِهِ وَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِهِ وَوَفِّقْنی لِاَداءِ فَرْضِ الْجُمُعاتِ وَما اَوْجَبْتَ عَلَیَّ فیها
مِنَ الطّاعاتِ وَقَسَمْتَ لِاَهْلِها مِنَ الْعَطاءِ فی یَوْمِ الْجَزاءِ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَكیمُ

دعای روز شنبه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

بِسْمِ اللّٰهِ كَلِمَةِ الْمُعْتَصِمینَ وَمَقالَةِ الْمُتَحَرِّزینَ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ تَعالی مِنْ جَوْرِ الْجائِرینَ وَكَیْدِ
الْحاسِدینَ وَبَغْیِ الظّالِمینَ وَاَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحامِدینَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْواحِدُ بِلا شَریكٍ
وَالْمَلِكُ بِلا تَمْلیكٍ لاٰ تُضادُّ فی حُكْمِكَ وَلاٰ تُنازَعُ فی مُلْكِكَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنی مِنْ شُكْرِ نُعْماكَ ما تَبْلُغُ بی غایَةَ رِضاكَ وَ
اَنْ تُعینَنی عَلی طاعَتِكَ وَلُزُومِ عِبادَتِكَ وَاسْتِحْقاقِ مَثُوبَتِكَ بِلُطْفِ عِنایَتِكَ وَ
تَرْحَمَنی بِصَدّی عَنْ مَعاصیكَ ما اَحْیَیْتَنی وَتُوَفِّقَنی لِما یَنْفَعُنی ما اَبْقَیْتَنی وَاَنْ تَشْرَحَ
بِكِتابِكَ صَدْری وَتَحُطَّ بِتِلاوَتِهِ وِزْری وَتَمْنَحَنِی السَّلامَةَ فی دینی وَنَفْسی وَلاٰ تُوحِشَ
بی اَهْلَ اُنْسی وَتُتِمَّ اِحْسانَكَ فیما بَقِیَ مِنْ عُمْری كَما اَحْسَنْتَ فیما مَضی مِنْهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

(فصل چهارم)

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تام است
از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت از رسول خدا صلّی اللّه علیه و اله
روایت شده که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعتست و در هر ساعت حقتعالی
ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق ع وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال
روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آنحضرت منقولست

که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت او را و تقصیر مکن در چیزی
از عبادت حقتعالی در آن روز و تقرب جوی بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را
زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مؤمنان را
در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را
زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید
کرامت مؤمنان باسمان اول میفرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را
محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آنحضرت مرویست که گاه
هست که مؤمن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضای حاجت او را تأخیر میکند تا اینکه
در روز جمعه حاجت او را برآورد برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون
برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند
گفت سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود
حضرت فرمود که تأخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آنحضرت مرویست که
چون شب جمعه میآید ماهیان دریا سر از آب بیرون میآورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حق
تعالی را ندا میکنند که پروردگارا ما را عذاب مکن بگناه آدمیان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که حق سبحانه و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند
از اول شب تا آخر شب از جانب رب اعلی که آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت
و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع
صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را
تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را
گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا
دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال

(دعای تکبیرات)

انگشت تا نرمه گوش بالا کرده و رو میکند و روی و نظرت را بموضع سجده بیفکنی پس بنیت و فضیلت صحیح بگو قربة الی الله و تکبیرة الاحرام بگو و مستحب است که شش تکبیر دیگر بر او اضافه کنی و در هر تکبیری دستها را بلند کنی تا محاذی نرمه گوش در حالتیکه کف دستها رو بقبله باشد و انگشتها غیر از انگشت بزرگ هم چسبیده باشد و بخوانی دعاهای تکبیرات را باین طریق که بعد از تکبیر سیم بگوئی اللهم انت الملک الحق المبین لا اله الا انت سبحانک انی ظلمت نفسی فاغفر لی ذنبی انه لا یغفر الذنوب الا انت و بعد از تکبیر پنجم میگوئی لبیک و سعدیک والخیر فی یدیک والشر لیس الیک والمهدی

کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن
مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم
و حقش را باو برگردانم پیوسته این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که حقتعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل
روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنستکه هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال
کنند برآورده میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا
کنند خدا آن عذاب را از ایشان برمیگرداند و امور مقدره را حقتعالی در شب جمعه مبرم و محکم میگرداند
پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که بپرهیزید
از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعفست چنانچه ثواب حسنات مضاعفست
و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حقتعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب
جمعه معصیتی را علانیه بکند حقتعالی او را بگناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را برای او
مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که روز جمعه سید و بزرگتر روزها است حقتعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف میکند و گناهان را
محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوتها را مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و
حاجتهای بزرگ را برمیآورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند
و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد میشود پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آنرا
حقست بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب
شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق
او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد و یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازمست که
او را بآتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه

(دعای تکبیرات)

من هدیت عبدک وابن عبدیک ذلیل بین یدیک منک و بک ولک والیک لا ملجا ولا منجا ولا مفر منک الا الیک سبحانک وحنانیک تبارکت وتعالیت سبحانک رب البیت و بعد از تکبیر هفتم میگوئی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض عالم الغیب والشهادة حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین و بعد از آن شروع میکنی بقرائت که استعاذه ...

بیکدیگر برمیخورند سلام میکنند و میگویند امروز روز شایسته ایست و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکاری بغیر از عبادت
مشغول نگردد زیرا که در این روز خدا گناه بندگان را میامرزد و رحمت خود را بر ایشان نازل
میگرداند و فضایل شب و روز جمعه زیاده از آنستکه در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

پس از آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بذکر چند عمل اول بسیار گفتن سُبْحانَ اللهِ وَ
اللهُ اَکْبَرُ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ و بسیار صلوات فرستادن همانا روایت شده که جمعه شبش نورانی
است و روزش بسیار روشن پس بسیار بگوئید سُبْحانَ اللهِ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ و
بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب
صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر
محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند هزار سیئه را و بالا میبرد
هزار درجه و مستحبست که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم بعد از نماز
عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه چون عصر روز
پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میایند با قلمهای طلا و صحیفه های نقره و نمی نویسند در پسین
پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی
فرموده که مستحبست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبست
آنکه بگوید در آن اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ
الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت
بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند باین نحو اَسْتَغْفِرُ
اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خاضِعٍ مِسْکینٍ مُسْتَکینٍ لا
یَسْتَطیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَلا عَدْلاً وَلا نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا حَیوةً وَلا مَوْتاً وَلا نُشُوراً وَصَلَّی
اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْاَخْیارِ الْاَبْرارِ وَسَلَّمَ تَسْلیماً دوم آنکه در شب جمعه

قلب و تفکر در معنای آن و بعد
از فراغ بقدر یک نفس ساکت
بشود پس بخواند سوره از قرآن
و خوبست که امثال سوره عم
و هل اتی و لا اقسم بوده باشد
پس از آن نیز بقدر یک نفس
ساکت بماند پس دستها را
بلند میکند و گفتن تکبیر
بطریقی که سابق ذکر شد پس
برود برکوع و میگذارد در حین
رکوع دستها را بر زانو و دست راست
را پیش از گذاشتن دست چپ بر
زانوی چپ و انگشتان کف
دست را از هم باز میکند و زیر
خود و کمر را خم نموده گردن را
کشیده مساوی با کمر و نظر را
بمابین قدمها میافکند و بگوید
سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَ
بِحَمْدِهِ

این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فوائد و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل
کهف سه طسین الم سجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت
جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره های قبل از آنرا زیرا که روایت شده از حضرت
صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم علیه السلام برسد
و از اصحاب آنحضرت باشد و فرموده که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حقتعالی
او را در روز قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرموده که هر که سه طسین را
در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی باشد و فقر و تنگدستی
در دنیا باو نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از
رضا باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت باو تزویج نماید و فرموده که هر که سوره الم سجده
در هر شب جمعه بخواند حقتعالی در قیامت نامه او را بدست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب
نکند و از رفقاء محمد و آل او علیهم السلام باشد و بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که
سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر
مرسلی یا ملک مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را
خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق
منقولست که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا باو ترسی و بیمی نرسد و در آخرت
از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرموده که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد
و او را محبوب گرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیرالمؤمنین است و روایتست که هر که بخواند سوره
جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره مابین جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای
کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسیکه آنرا بعد از ظهر و عصر روز جمعه
بخواند و بدانکه نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از انجمله نماز حضرت امیرالمؤمنین و دیگر دو رکعت

و سزاوار است که این ذکر را
هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه
بگوید و پیش از گفتن ذکر این
دعا را بخواند اَللّهُمَّ لَكَ رَکَعْتُ
وَلَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ
وَعَلَیْكَ تَوَکَّلْتُ وَاَنْتَ رَبّی
خَشَعَ لَكَ سَمْعی وَبَصَری وَ
شَعْری وَبَشَری وَلَحْمی وَ
دَمی وَمُخّی وَعَصَبی وَعِظامی
وَمَا اَقَلَّتْهُ قَدَمایَ غَیْرَ
مُسْتَنْکِفٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَلا
مُسْتَحْسِرٍ پس برخیزد از رکوع
و بایستد و در انتصاب کامل بگوید
سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ پس تکبیر
میگوید و برود بسجده با نهایت
خضوع و خشوع و کف دستها را
پیش از زانوها بر
زمین میگذارد و بسجده
میکند

نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت روایتشده که هر که این نماز را بجا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم انکه در دو رکعت اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در دویم مغرب توحید و در دویم عشاء اعلی بخواند چهارم انکه ترک کند خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه مکروهست روایت شعر برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و در شبها راوی گفت هرچند شعر حق باشد فرمود هرچند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب و در آنروز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آن شب و در آنروز نمازش مقبول نگردد پنجم دعای در حق مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام مینمود و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند روایتشده که بهشت برای او واجب گردد ششم انکه بخواند دعاهای وارده در آنرا و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح از حضرت صادق منقولستکه هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَاسْمِكَ الْعَظیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آن شب یا آنروز بمیرد داخل بهشت شود و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّی لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خَلَقْتَنی وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ وَفی قَبْضَتِكَ وَناصِیَتی بِیَدِكَ اَمْسَیْتُ عَلیٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ شَرِّ ما صَنَعْتُ اَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَاَبُوءُ بِذَنْبی فَاغْفِرْ لی ذُنُوبی اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که مستحبست در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا را بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا اینست اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَیَّاَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ

برتربت امام حسین علیه السلام و ذکر سجود را بگو و بهتر انکه هفت یا پنج یا سه مرتبه بگوید و بهتر از ذکرها این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ اَسْلَمْتُ وَعَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ وَاَنْتَ رَبّی سَجَدَ وَجْهِیَ لِلَّذی خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ تَبارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ پس ذکر را بگو و سر از سجده بردار و بنشین و مستحبست که تکبیر بگوید و متورک بنشیند بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و نیز میگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَاجْبُرْنی وَادْفَعْ عَنّی وَعافِنی اِنّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقیرٌ تَبارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ

لوفادة الی مخلوق رجاء رفده وطلب نائله وجائزته فالیك یا رب تعبئتی واستعدادی رجاء عفوك وطلب نائلك وجائزتك فلا تخیّب دعائی یا من لا یخیب علیه سائل ولا ینقصه نائل فانی لم آتك ثقة بعمل صالح عملته ولا لوفادة مخلوق رجوته اتیتك مقرا علی نفسی بالاساءة والظلم معترفا بان لا حجة لی ولا عذر اتیتك ارجو عظیم عفوك الذی عفوت به عن الخاطئین فلم یمنعك طول عكوفهم علی عظیم الجرم ان عدت علیهم بالرحمة فیا من رحمته واسعة وعفوه عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم لا یرد غضبك الا حلمك ولا ینجی من سخطك الا التضرع الیك فهب لی یا الهی فرجا بالقدرة التی تحیی بها میت البلاد ولا تهلكنی غما حتی تستجیب لی وتعرفنی الاجابة فی دعائی واذقنی طعم العافیة الی منتهی اجلی ولا تشمت بی عدوی ولا تسلطه علی ولا تمكنه من عنقی اللهم ان وضعتنی فمن ذا الذی یرفعنی وان رفعتنی فمن ذا الذی یضعنی وان اهلكتنی فمن ذا الذی یعرض لك فی عبدك او یسئلك عن امره وقد علمت انه لیس فی حكمك ظلم ولا فی نقمتك عجلة وانما یعجل من یخاف الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف وقد تعالیت یا الهی عن ذلك علوا كبیرا اللهم انی اعوذ بك فاعذنی واستجیر بك فاجرنی واسترزقك فارزقنی واتوكل علیك فاكفنی واستنصرك علی عدوی فانصرنی واستعین بك فاعنی واستغفرك یا الهی فاغفر لی آمین آمین آمین هفتم انکه بخواند دعای کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی هشتم انکه بخواند دعای اللهم یا شاهد كل نجوی که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید انشاء الله تعالی نهم انکه ده مرتبه بگوید یا دائم الفضل علی البریة یا باسط الیدین بالعطیة یا صاحب المواهب السنیة صل علی محمد وآله خیر الوری سجیة واغفر لنا یا ذا العلی فی هذه العشیة و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده میشود دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل میفرمود و اگر در وقت خوابیدن بخورد شاید بهتر باشد چه انکه روایتشده که هر که در وقت خوابیدن انار بخورد ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند و سزاوارست

پس تکبیر میگوید و دوباره بسجده میرود و ذکر سجده اول بجا آورد و در سجده دوم سر از سجده بردار و جلسه کند پس برای رکعت دیگر برخیزد و در حال برخاستن میگوید بحول الله وقوته اقوم واقعد پس در قرائت رکعت دوم بعد از حمد سوره بخواند و بهتر انکه سوره توحید بخواند و مستحبست در نماز کفتن بعد از قرائت الله ربی نعد سه مرتبه کذلك الله ربی توحید بگوید از قرائت سوره و دستها را بلند نماید تکبیر میگوید و دستها را مقابل صورت نگاه دارد و انگشتها بهم چسبیده باشند سوای انگشت ابهام و نظر بکف دستها نماید قنوت بخواند

که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد و در انار خود دیگری را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد قمی ره در کتاب عروس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که مابین دو رکعت نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ حقتعالی در بهشت مسکنی برای او بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِيَ الْغَدَاةَ رِضَاكَ وَاَسْكِنْ قَلْبِي خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتّٰى لَا اَرْجُو وَلَا اَخَافَ اِلَّا اِيَّاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَمَحْضَ الْاِخْلَاصِ وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَدَوَامَ الْاِسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَاَوْسِعْ رِزْقِي وَاقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَاِخْوَانِي فِي دِينِي وَاَهْلِي اِلٰهِي طُمُوحُ الْآمَالِ قَدْ خَابَتْ اِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ اِلَّا اِلَيْكَ فَاَنْتَ الرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ الْمُلْتَجَاُ يَا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ مَسْؤُولٍ هَرَبْتُ اِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مَلْجَاَ الْهَارِبِينَ بِاَثْقَالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُهَا عَلٰى ظَهْرِي لَا اَجِدُ لِي اِلَيْكَ شَافِعاً سِوٰى مَعْرِفَتِي بِاَنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَاَمَّلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الْاَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلٰى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ لِتَاْدِيَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلٰى عَقْلِي سَبِيلاً وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلٰى عَمَلِي دَلِيلاً و چون صبح روز جمعه طالع شود این دعا را بخوانند اَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَمِ اَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِمَمِ الْاَوْصِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و روایت شده که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ گناهانش امرزیده

(آداب قنوت)

کلمات فرج را و بخواند بعد از آن اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و نیز میگوید اَللّٰهُمَّ مَنْ كَانَ اَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَاِنَّ ثِقَتِي وَرَجَائِي يَا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلاً مِنْكَ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ اُمُورِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و سزاوار است طول دادن قنوت و دعاهای که در قنوت خوانده میشود بسیار است پس تکبیر میگوید

ازکف در یا باشد	(واما اعمال روز جمعه)	شود اگرچه بیشتر

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا میشود بچند عمل اوّل آنکه در نماز صبح آن در رکعت اوّل سورهٔ جمعه بخواند و در رکعت دوم توحید دوم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخوانند تا کفارهٔ گناهان او باشد از جمعه تا جمعهٔ دیگر اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ اَنْ يَكُونَ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَاْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَوَاتِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ و اقلا در هر ماهی یکمرتبه این عمل را بجا آورد و روایتست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَعَمَّدْتُ اِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَاَنْزَلْتُ اِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي فَاَنَا لِمَغْفِرَتِكَ اَرْجٰى مِنِّي لِعَمَلِي وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ ذٰلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي اِلَيْكَ فَاِنِّي لَمْ اُصِبْ خَيْراً قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءاً قَطُّ اَحَدٌ سِوَاكَ وَلَسْتُ اَرْجُو لِآخِرَتِي وَدُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَاُفْضِي اِلَيْكَ بِذَنْبِي سِوَاكَ سیم روایتست که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حقتعالی شصت حاجت و را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت چهارم بعد از نماز صبح سورهٔ رحمن بخواند و بعد از فَبِاَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَيْءٍ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ اُكَذِّبُ پنجم شیخ طوسی ره فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سورهها را بخواند نساء هود کهف صافات الرحمن ششم سورهٔ احقاف و مؤمنین بخواند از حضرت صادق علیه السلام مرویست که

(فضیلت تعقیب)

و در رکوع و سجود واجب نیاورد بهمان نحو که مذکور شد و بعد از فراغ از دو تشهد و سلام مستحب برای تشهد و سلام ... است آنکه مشغول گرداند ... بسم الله وبالله والحمد لله وخير الاسماء لله ... اشهد ان لا اله الا الله تا آخر و چون فارغ شد ... شروع میکند بخواندن تعقیب که تاکید و امر بسیار بآن شده و حقتعالی فرموده فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ و در روایات در تفسیر آیه یعنی چون فارغ شوی از نماز خود را بتعب انداز در دعا و بکوش در حاجات خود و رغبت کن و طلب خود را از او و امید خود را

هرکه در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سورهٔ احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد واز فزع اکبر قیامت
ایمن گردد ونیز فرموده هرکه سورهٔ مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال
او را بسعادت ومنزل او در فردوس اعلی با پیغمبران ومرسلین باشد هفتم سورهٔ قل یا ایها الکافرون
را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه ودعا کند تا دعایش مستجاب شود وروایت شده که حضرت
امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه میشد آیة الکرسی میخواند تا ظهر وچون از نماز ها
فارغ میشد شروع میکرد بخواندن سورهٔ انا انزلناه وبدانکه از برای خواندن آیة الکرسی علی
التنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده هشتم غسل جمعه کند وآن از سنتهای مؤکده
است وروایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که
یا علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را بفروشی وآب بخری وغسل کنی وگرسنه
بمانی زیرا که هیچ سنتی از این بزرگتر نیست واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در روز
جمعه غسل کند وابتدا دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِى مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعهٔ آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت
معنوی ومقبول واقع شود واحوط آنستکه تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکنند ووقت آن بعد از
طلوع فجر است تا زوال آفتاب وهرچه بزوال نزدیکتر بود بهتر است نهم سر را بخطمی بشوید که امان
می بخشد از پیسی ودیوانگی دهم ناخن وشارب بگیرد که فضیلت بسیار دارد ودر روز براز باد میکند
واز گناه پاک میکند تا جمعهٔ دیگر وامان می بخشد از دیوانگی وخوره وپیسی ودر آن حین بخواند
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ودر گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچک دست
چپ وختم کند بانگشت کوچک دست راست وهمچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود ونیز ریز
ریزهای ناخن را دفن کند یازدهم بوی خوش بکار برد وجامه های پاکیزهٔ خود را بپوشد دوازدهم
تصدق کند که موافق روایتی صدقه در شب جمعه وروز آن هزار برابر اوقات دیگر است سیزدهم

در فضیلت تعقیب

از غیر او قطع کن واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هرکه از شما فارغ گردد از نماز پس باید دستها را بلند کند بسوی آسمان وخود را بتعب افکند در دعا واز روایات استفاده شده که تعقیب نماز کنندهٔ رو گاه است ومؤمن در نماز است وثواب نماز دارد مادام که بذکر حق تعالی مشغول است ودعا بعد از نماز واجب بهتر است از نماز سنت علامهٔ مجلسی فرموده که بروایت علی بن ابراهیم وکلینی آیة الکرسی علی التنزیل چنین است اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ ما فِى السَّمٰواتِ وَما فِى الْاَرْضِ وَما بَيْنَهُما وَما تَحْتَ الثَّرىٰ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ مَنْ ذَا الَّذِى تا هُمْ فِيها خالِدُونَ

آنکه برای اهل وعیال چیز نیکوئی تازه از میوه وگوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن جمعه چهاردهم
هنگامیکه ناشتا است انار بخورد وهفت برگ کاسنی پیش از زوال بخورد واز حضرت موسی بن جعفر
علیه السلام مرویستکه هرکه یک انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند واگر
دو انار بخورد تا هشتاد روز واگر سه انار بخورد تا صد وبیست روز ووسوسهٔ شیطان را
از او دور گرداند وهرکه وسوسهٔ شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند وهرکه معصیت
خدا نکند داخل بهشت شود وشیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در
روز جمعه ودر شب آن پانزدهم خود را از کارهای دنیا فارغ سازد ومشغول بآموختن مسائل
دین خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بسیر وگشت وتفرج در باغها ومزارع مردم ومصاحبت
با اراذل وبیعاران ومسخرگی وعیب گوئی مردمان وخنده های قهقهه وخواندن اشعار وخوض در
باطل وامثال اینها که مفاسد آن زیاده از آنستکه ذکر شود واز حضرت صادق علیه السلام منقولستکه اُف
باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند وبرای این امر خود را
از کارهای دیگر فارغ نسازد واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که هرگاه ببینید که در
روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت وکفر را برای مردم نقل میکند سنگریزه بر سرش بزنید شانزدهم
هزار مرتبه صلوات بفرستد واز حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویستکه هیچ عبادتی در روز جمعه نزد
من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد وآل مطهر او صلی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر فرصت
نکرد اقلا صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او نورانی شود وروایت شده که
هرکه در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد وصد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّى وَاَتُوبُ اِلَيْهِ
بگوید وصد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود ونیز روایتست که صلوات بر محمد وآل محمد
در مابین ظهر وعصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت رسول وائمهٔ طاهرین سلام
الله علیهم اجمعین نماید وبیاید کیفیت آن در باب زیارات هیجدهم بزیارت اموات وزیارت
قبر پدر ومادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد واز حضرت باقر علیه السلام روایت شده که زیارت کنید

در تعقیبات نماز

بعد از آن والحمد لله رب العالمین علامهٔ مجلسی فرموده که تعقیب نماز عرفا آنستکه قرآن ودعا وذکر که متصل باشد بنماز ولکن افضل آن تعقیب مینا باشد ولیکن باید آنستکه با وضو باشد ورو بقبله وطهارت باشد ونشسته باشد وتشهد بعضی از طریق نگوید در اثنای تعقیب خصوصا تعقیب نماز شام وبعضی گفته اند که جمیع شرایط نماز را در تعقیب رعایت کند وظاهر آنستکه هر حالیکه بعد از نماز مشغول قرآن وذکر ودعا باشد ثواب تعقیب دارد اگرچه در ذوالجلال واکرام باشد مؤلف گوید راه رفتن باشد مستحب است ائمهٔ اطهار علیهم السلام دعا بسیار برای دین ودنیا وارد شده تعقیب نمازها وقضا وغیره

مردگان نزد او در روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت ایشان رفته است و شاد میشوند
نوزدهم دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند و بباید بعد از این در محل خودش انشاء الله
بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافلهٔ آن که بیست رکعتست وکیفیت آن بنا بر مشهور آن
استکه شش رکعت آن در وقتی که آفتاب پهن شود بجا آورده شود و شش رکعت دیگر وقت چاشت
و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه و یا آنکه شش رکعت او را
بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحویکه در کتب فقهاء و مصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده
و انها بسیار است و ذکر بعضی از انها در اینجا مناسبست اگرچه اکثر آنها اختصاصی بجمعه ندارد لکن
در روز جمعه بجا آوردن انها افضلست از جملهٔ انها است **نماز کامله** که شیخ و سید و شهید
و علامه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آبا
گرام آنحضرت که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود هر که در روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه و هریک از قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و آیة الکرسی را ده مرتبه و بروایت دیگر اِنّا اَنْزَلْناهُ و
آیهٔ شَهِدَ اللهُ را نیز هریک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار
کند و صد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی دفع کند
از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان جائر را تا آخر خبر که تمامش
در ذکر فضیلت این نماز است **نماز دیگر** حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت
کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام بجا آور و بعد از
هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحانَ اللهِ وَ بِحَمْدِهِ که فضیلت بسیار دارد **نماز دیگر** بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت در روز
جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی باو نرسد و از جملهٔ انها است

(در تعقیب نماز)

عبادات بدنیه نماز است و تعقیبات ماثوره را در تکمیل نمازها مدخلیتی عظیم است و ایضا موجب رفع درجات و حط سیئات و حصول مطالب و حاجات میگردد بخاطر داعی میرسد که جمله از انها را در این رساله ایراد کنم و نقل کنم اکثر آنها از کتاب بحار و مقباس علامهٔ مجلسی اعلی الله مرقده الشریف پس گوییم تعقیبات بر دو قسم است تعقیبات مشترکه و تعقیبات مختصه اما مشترکه و آن تعقیباتی است که بعد از هر نماز خوانده شود و آن بسیار است و ما در اینجا بچند امر از آن اکتفا مینمائیم اول تسبیح حضرت فاطمه زهراء صلوات الله علیها است و احادیث در فضیلت این زیاده از حد احصاء است از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه ما امر میکنیم

(نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله)

سید بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال
کردند از نماز حضرت جعفر طیار ره حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
شاید حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده
باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت
یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ میخوانی پس در رکوع بعد از سر برداشتن و در
سجدهٔ اول و بعد از سر برداشتن و در سجدهٔ دوم و بعد از سر برداشتن در هریک پانزده مرتبه
سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی
نماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را میخوانی
لا اِلهَ اِلّا اللهُ رَبُّنا وَ رَبُّ آبائِنَا الْاَوَّلینَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ اِلهاً واحِداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
لا اِلهَ اِلّا اللهُ لا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ
وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ اَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ
وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اَنْتَ نُورُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ فیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ
قَیّامُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ فیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ الْحَقُّ وَ وَعْدُکَ الْحَقُّ وَ قَوْلُکَ حَقٌّ وَ اِنْجازُکَ
حَقٌّ وَ الْجَنَّةُ حَقٌّ وَ النّارُ حَقٌّ اَللّهُمَّ لَکَ اَسْلَمْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ وَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ بِکَ خاصَمْتُ
وَ اِلَیْکَ حاکَمْتُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اغْفِرْ لی ما قَدَّمْتُ وَ اَخَّرْتُ وَ اَسْرَرْتُ وَ اَعْلَنْتُ اَنْتَ اِلهی
لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لی وَ ارْحَمْنی وَ تُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ
علامهٔ مجلسی ره گفته که این نماز از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند
و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر اداء
بسایر ایام هم **و از جملهٔ نمازها نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام** توان کرد
شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شماها چهار رکعت نماز امیر المؤمنین

(تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام)

کودکان خود را بر تسبیح فاطمه چنانکه امر میکنیم ایشان را بنماز پس ملازم آن باش که هر که مداومت نماید بر آن شقی و بدبخت نمیشود و در روایات معتبره وارد شده است که ذکر کثیر که خدا در قرآن مجید بآن امر فرموده تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام است و هر که بعد از هر نماز بر آن مداومت نماید خدا را بسیار یاد کرده و بآیه کریمه وَاذْکُرُوا اللهَ ذِکْراً کَثیراً عمل نموده و بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که تسبیح فاطمه سلام الله علیها را بگوید و بعد از آن استغفار کند خدا او را بیامرزد و آن در زبان صد است و در میزان عمل هزار و شیطان را دور میکند و خدا را خشنود

علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و
حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله احد و چون
فارغ شود باید غارا بخواند که تسبیح آنحضرتست سُبْحانَ مَنْ لا تَبِيدُ مَعالِمُهُ سُبْحانَ مَنْ
لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ سُبْحانَ مَنْ لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ سُبْحانَ مَنْ
لَا انْقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يُشارِكُ اَحَداً فِي اَمْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا اِلٰهَ غَيْرُهُ پس دعا کند
بعد از این و بگوید يا مَنْ عَفا عَنِ السَّيِّئاتِ وَلَمْ يُجازِ بِها ارْحَمْ عَبْدَكَ يا اَللّٰهُ نَفْسِي نَفْسِي اَنَا
عَبْدُكَ يا سَيِّداهُ اَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ اَيا رَبّاهُ اِلٰهِي بِكَيْنُونِيَّتِكَ يا اَمَلاهُ يا رَحْماناهُ يا
غِياثاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لَهُ يا مُنْتَهىٰ رَغْبَتاهُ يا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي عُرُوقِ عَبْدِكَ يا سَيِّداهُ
يا مالِكاهُ اَيا هُوَ اَيا هُوَ يا رَبّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لِي وَلا غِنىٰ بِي عَنْ نَفْسِي وَلا اَسْتَطِيعُ
لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَلا اَجِدُ مَنْ اُصانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبابُ الْخَدائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ
عَنِّي اَفْرَدَنِي الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هٰذَا الْمَقامَ يا اِلٰهِي بِعِلْمِكَ كانَ هٰذا كُلُّهُ
فَكَيْفَ اَنْتَ صانِعٌ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعائِي اَتَقُولُ نَعَمْ اَمْ تَقُولُ لا فَاِنْ قُلْتَ
لا فَيا وَيْلِي يا وَيْلِي يا وَيْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا ذُلِّي يا ذُلِّي يا
ذُلِّي اِلىٰ مَنْ وَمِمَّنْ اَوْ عِنْدَ مَنْ اَوْ كَيْفَ اَوْ ماذا اَوْ اِلىٰ اَيِّ شَيْءٍ اَلْجَاُ وَمَنْ اَرْجُو وَمَنْ يَجُودُ
عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجاءُ لَكَ
فَطُوبىٰ لِي اَنَا السَّعِيدُ وَاَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبىٰ لِي وَاَنَا الْمَرْحُومُ يا مُتَرَحِّمُ يا مُتَرَئِّفُ يا مُتَعَطِّفُ
يا مُتَجَبِّرُ يا مُتَمَلِّكُ يا مُقْسِطُ لا عَمَلَ لِي اَبْلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتِي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ
فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلىٰ شَيْءٍ سِواكَ اَسْئَلُكَ بِهِ وَبِكَ
وَبِهِ فَاِنَّهُ اَجَلُّ وَاَشْرَفُ اَسْمائِكَ لا شَيْءَ لِي غَيْرُ هٰذا وَلا اَحَدَ اَعْوَدُ عَلَيَّ مِنْكَ يا
كَيْنُونُ يا مُكَوِّنُ يا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسَهُ يا مَنْ اَمَرَنِي بِطاعَتِهِ يا مَنْ نَهانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيا
مَدْعُوُّ يا مَسْئُولُ يا مَطْلُوباً اِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي اَوْصَيْتَنِي وَلَمْ اُطِعْكَ وَلَوْ

میگرداند و بلند مینماید صحیح
از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام
را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه
پاهارا از هیئت نماز بگرداند
آمرزیده شود و بهشت او را
واجب گردد و در حدیث معتبر
دیگر فرمود که تسبیح فاطمه علیها السلام
را بعد از هر نماز خواندن بهتر
است نزد من از آنکه هزار رکعت
نماز بگذارد در هر روز و در
روایت معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که عبادت الهی
کرده نشده است بچیزی از تسبیح
و تمجید که بهتر از تسبیح فاطمه
باشد و اگر چیزی از آن بهتر
میبود حضرت رسول صلی الله علیه وآله آنرا
بحضرت فاطمه علیها السلام عطا میفرمود
و احادیث در فضل آن زیاده
از آنست که در این رساله
ایراد توان کرد

اَطَعْتُكَ فِيما اَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي ما قُمْتُ اِلَيْكَ فِيهِ وَاَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ راجٍ فَلا تَحُلْ
بَيْنِي وَبَيْنَ ما رَجَوْتُ يا مُتَرَحِّمُ لِي اَعِذْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي
وَمِنْ كُلِّ جِهاتِ الْاِحاطَةِ بِي اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي وَبِعَلِيٍّ وَلِيِّي وَبِالْاَئِمَّةِ الرّاشِدِينَ
عَلَيْهِمُ السَّلامُ اجْعَلْ عَلَيْنا صَلَواتِكَ وَرَاْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنا مِنْ رِزْقِكَ وَ
اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِيعَ حَوائِجِنا يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود
که هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خدا و ندتعالی گناهی
مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز
در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ وارد
شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده

باشد و حقتعالی گرسنگی و	و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها	تشنگی قیامت را از او رفع کند

روایت شده که حضرت فاطمه ع دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل ع تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از
حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید میخواند و چون سلام
میگفت این دعا را میخواند سُبْحانَ ذِي الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحانَ ذِي الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظِيمِ
سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ الْفاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمالَ سُبْحانَ مَنْ تَرَدّىٰ بِالنُّورِ
وَالْوَقارِ سُبْحانَ مَنْ يَرىٰ اَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفا سُبْحانَ مَنْ يَرىٰ وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَواءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ
هٰكَذا لا هٰكَذا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح
مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و
آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتهجد بن فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعتست در رکعت
اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهراء
علیها السلام بخواند پس بگوید سُبْحانَ ذِي الْعِزِّ الشّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده سزاوار است کسی
که این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعهارا برهنه نماید و بچسباند همه

و در کیفیت آن اختلاف در
احادیث هست و انسب و اشهر آنست که اول
سی و چهار مرتبه الله اکبر
بگوید و سی و سه مرتبه الحمد لله و
سی و سه مرتبه سبحان الله
و در بعضی روایات
سبحان الله پیش از الحمد لله
وارد شده و بعضی از علماء
گفته اند که جمع باین نحو کرده اند که بعد
از نماز بطریق اول بخواند
و در هنگام خواب بطریق دوم
و ظاهر آنست که مطلقا بطریق اول
باشد و سنت است که بعد از تمام کردن
تسبیح مشهور بگوید لا اله الا الله
چنانکه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
و سنت است که بعد از هر نماز و در عقب
تسبیح فاطمه علیها السلام بگوید لا اله الا
الله

مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد بگوید
در هما نحال سجده یا من لیس غیره رب یدعی یا من لیس فوقه اله یخشی یا من لیس دونه ملک
یتقی یا من لیس له وزیر یؤتی یا من لیس له حاجب یرشی یا من لیس له بواب یغشی یا من لا یزداد
علی کثرة السؤال الا کرما وجودا وعلی کثرة الذنوب الا عفوا وصفحا صل علی محمد وآل محمد و
افعل بی کذا وکذا و بجای این کلمه حاجات خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیها السلام
شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام
شرفیاب شد و سؤال کرد که میخواهم مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من
نمیدانم کسی را که بزرگتر باشد نزد رسول خدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد
پیغمبر فاطمه را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمهارا بگستراند و چهار رکعت
نماز کند بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد حمد
والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد اذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعد از
حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ایست که نازل شده و چون از نماز فارغ
شود این دعا بخواند الهی وسیدی من تهیأ او تعبأ او اعد او استعد لوفادة مخلوق رجاء رفده
وفوائده ونائله وفواضله وجوائزه فالیک یا الهی کانت تهیئتی وتعبئتی واعدادی واستعدادی
رجاء فوائدک ومعروفک ونائلک وجوائزک فلا تخیبنی من ذلک یا من لا تخیب علیه مسئلة
السائل ولا تنقصه عطیة نائل فانی لم آتک بعمل صالح قدمته ولا شفاعة مخلوق رجوته
اتقرب الیک بشفاعته الا محمدا واهل بیته صلواتک علیه وعلیهم اتیتک ارجو عظیم
عفوک الذی عدت به علی الخطائین عند عکوفهم علی المحارم فلم یمنعک طول عکوفهم علی
المحارم ان جدت علیهم بالمغفرة وانت سیدی العواد بالنعماء وانا العواد بالخطاء اسئلک
بحق محمد وآله الطاهرین ان تغفر لی ذنبی العظیم فانه لا یغفر العظیم الا العظیم یا عظیم یا عظیم
یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع

(تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام) بگوید الله اکبر ... بگوید حمد او را ... وهر (?) الانکه بر تسبیح تربت حضرت امام حسین علیه السلام حساب آن را نگاه دارد و در جمیع اذکار سنت است و بوسیدن تسبیح تربت آنحضرت و با خود داشتن مستحب است و حرز از بلاها است و موجب ثوابهای بی انتها است
ومنقولست که در ابتدا حضرت فاطمه رشته از پشم با پیچیده بود و بر آن گره ها زده بودند و بآن تسبیح میگفتند تا آنکه حضرت حمزه بن عبد المطلب رض شهید شد پس حضرت فاطمه علیها السلام از تربت قبر آن شهید بزرگوار خاک برگرفت و تسبیح ساخت و بآن تسبیح میکرد مردم نیز چنان کردند و چون سید الشهداء حسین بن علی علیهما السلام شهید شد سنت شد که از تربت آن امام مظلوم تسبیح سازند و با آن

از برای هر یک از ائمه نمازی با دعا ذکر نموده شایسته است در اینجا ذکر شود فرمود **نماز امام**
حسن علیه السلام در روز جمعه و آن چهار رکعتست مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت
در روز جمعه و آن نیز چهار رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله بیست و پنج مرتبه
دعاء امام حسن علیه السلام اللهم انی اتقرب الیک بجودک وکرمک واتقرب الیک بمحمد
عبدک ورسولک واتقرب الیک بملائکتک المقربین وانبیائک ورسلک ان تصلی
علی محمد عبدک ورسولک وعلی آل محمد وان تقیلنی عثرتی وتستر علی ذنوبی وتغفرها
لی وتقضی لی حوائجی ولا تعذبنی بقبیح کان منی فان عفوک وجودک یسعنی انک علی کل شیء قدیر
نماز امام حسین علیه السلام چهار رکعتست در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه
مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر بردارد هر یک را ده مرتبه و
همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت
فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اللهم انت الذی استجبت لآدم وحواء علیهما السلام تا آخر دعا که طولانی است
نماز امام زین العابدین علیه السلام چهار رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید صد مرتبه **دعاء**
آنحضرت یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرة ولم یهتک الستر یا عظیم العفو
یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی
کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم الرجاء یا مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها یا ربنا وسیدنا و
مولانا یا غایة رغبتنا اسئلک اللهم ان تصلی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت باقر** علیه السلام
دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر صد مرتبه
دعاء آنحضرت اللهم انی اسئلک یا حلیم ذو اناة غفور ودود ان تتجاوز عن سیئاتی وما
عندی بحسن ما عندک وان تعطینی من عطائک ما یسعنی وتلهمنی فیما اعطیتنی العمل فیه
بطاعتک وطاعة رسولک وان تعطینی من عفوک ما استوجب به کرامتک اللهم
اعطنی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله فانما انا بک ولم اصب خیرا قط الا منک

(فضیلت تسبیح تربت) و در روایت ... ذکر گویند از حضرت صاحب الامر علیه السلام مرویست که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام در دست داشته باشد و ذکر را فراموش کند ثواب ذکر برای او نوشته میشود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ذکر میکند تسبیح تربت آنحضرت را بی آنکه او ذکر بگوید و تسبیح میگوید بدون ذکر را استغفار و فرمود که هر که با آن گفته شود برابر است با هفتاد ذکر که با چیز دیگر گفته شود و هر دانه از ان هفت دانه بذکر دیگر برابر است و در روایت دیگر آنکه اگر بی ذکر گردانده شود تسبیح برای او نوشته میشود و هر دانه هم چهل حسنه برای او در نامه عمل او ثبت میشود و مروی است که بهترین ... چون ملکی بزمین بیاید ... میبرد از برای ... و تربت حضرت امام حسین علیه السلام را

یا اَبْصَرَ الْاَبْصَرینَ وَیا اَسْمَعَ السّامِعینَ وَیا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ وَیا جارَ الْمُسْتَجیرینَ وَیا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت صادق علیه السلام دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و اٰیهٔ شَهِدَ اللهُ صد مرتبه **دعاء آنحضرت** یا صانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ یا جابِرَ کُلِّ کَسیرٍ وَیا حاضِرَ کُلِّ مَلَاءٍ وَیا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَیا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَیا شاهِدُ غَیْرَ غائِبٍ وَغالِبُ غَیْرَ مَغْلُوبٍ وَیا قَریبُ غَیْرَ بَعیدٍ وَیا مُونِسَ کُلِّ وَحیدٍ وَیا حَیُّ مُحْیِیَ الْمَوْتی وَمُمیتَ الْاَحْیاءِ الْقائِمُ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ وَیا حَیُّ حینَ لاحَیَّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت کاظم علیه السلام دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید دوازده مرتبه **دعاء آنحضرت** اِلٰهی خَشَعَتِ الْاَصْواتُ لَکَ وَضَلَّتِ الْاَحْلامُ فیکَ وَوَجِلَ کُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ وَهَرَبَ کُلُّ شَیْءٍ اِلَیْکَ وَضاقَتِ الْاَشْیاءُ دُونَکَ وَمَلَأَ کُلَّ شَیْءٍ نُورُکَ فَاَنْتَ الرَّفیعُ فی جَلالِکَ وَاَنْتَ الْبَهِیُّ فی جَمالِکَ وَاَنْتَ الْعَظیمُ فی قُدْرَتِکَ وَاَنْتَ الَّذی لا یَؤُدُکَ شَیْءٌ یا مُنْزِلَ نِعْمَتی یا مُفَرِّجَ کُرْبَتی وَیا قاضِیَ حاجَتی اَعْطِنی مَسْئَلَتی بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ آمَنْتُ بِکَ مُخْلِصاً لَکَ دینی اَصْبَحْتُ عَلی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ اَبُوءُ لَکَ بِالنِّعْمَةِ وَاَسْتَغْفِرُکَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتی لا یَغْفِرُها غَیْرُکَ یا مَنْ هُوَ فی عُلُوِّهِ دانٍ وَفی دُنُوِّهِ عالٍ وَفی اِشْراقِهِ مُنیرٌ وَفی سُلْطانِهِ قَوِیٌّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت امام رضا علیه السلام شش رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و هَلْ اَتی عَلَی الْاِنْسانِ ده مرتبه **دعاء آنحضرت** یا صاحِبی فی شِدَّتی وَیا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا اِلٰهی وَاِلٰهَ اِبْرٰهیمَ وَاِسْماعیلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوبَ یا رَبَّ کهیعص وَیس وَالْقُرْآنِ الْحَکیمِ اَسْئَلُکَ یا اَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ وَیا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ وَیا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی وَیا خَیْرَ مُرْتَجی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت جواد علیه السلام دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید هفتاد مرتبه **دعاء آنحضرت** اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَرْواحِ الْفانِیَةِ وَالْاَجْسادِ الْبالِیَةِ اَسْئَلُکَ بِطاعَةِ الْاَرْواحِ الرّاجِعَةِ اِلی اَجْسادِها وَبِطاعَةِ الْاَجْسادِ الْمُلْتَئِمَةِ بِعُرُوقِها وَبِکَلِمَتِکَ النّافِذَةِ بَیْنَهُم

(فضیلت تسبیح)

روایت است از ابا باذر، و در حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که مؤمن نباید بی خلل باشد از پنج چیز مسواک و شانه و سجاده که بر روی آن نماز کند و تسبیحی که در آن سی و چهار دانه باشد و انگشتر عقیق و ظاهر السلام خاتم و تحفه هر دو خوردن طعام فهر است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح تربت قبر امام حسین علیه السلام بدست گیرد و تسبیح بگوید حق تعالی برای او چهارصد حسنه بنویسد و چهارصد گناه از او محو کند و چهارصد حاجت او را برآورد و چهارصد درجه برای او بلند کند و مروی است که مستحب است که رشته تسبیح کبود باشد و از بعضی روایات مستفاد میشود که ذکر نماز را بانگشتان

وَالْخَلائِقُ بَیْنَ یَدَیْکَ یَنْتَظِرُونَ فَصْلَ قَضائِکَ وَیَرْجُونَ رَحْمَتَکَ وَیَخافُونَ عِقابَکَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فی بَصَری وَالْیَقینَ فی قَلْبی وَذِکْرَکَ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ عَلی لِسانی وَعَمَلاً صالِحاً فَارْزُقْنی

نماز حضرت هادی علیه السلام دو رکعتست در رکعت اول سورهٔ حمد و یس و در رکعت دوم سورهٔ حمد و الرحمن **دعاء آنحضرت** یا بارُّ یا وَصُولُ یا شاهِدَ کُلِّ غائِبٍ وَیا قَریبُ غَیْرَ بَعیدٍ وَیا غالِبُ غَیْرَ مَغْلُوبٍ وَیا مَنْ لا یَعْلَمُ کَیْفَ هُوَ اِلّا هُوَ یا مَنْ لا تُبْلَغُ قُدْرَتُهُ اَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَکْتُومِ عَمَّنْ شِئْتَ الطّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّورِ التّامِّ الْحَیِّ الْقَیُّومِ الْعَظیمِ نُورِ السَّمٰواتِ وَنُورِ الْاَرَضینَ عالِمِ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ الْکَبیرِ الْمُتَعالِ الْعَظیمِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز امام حسن عسکری علیه السلام چهار رکعتست در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سورهٔ اِذا زُلْزِلَتْ و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دعاء آنحضرت** اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْبَدیءُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَاَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الَّذی لا یُذِلُّکَ شَیْءٌ وَاَنْتَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ ما یُری وَما لا یُری الْعالِمُ بِکُلِّ شَیْءٍ بِغَیْرِ تَعْلیمٍ اَسْئَلُکَ بِآلائِکَ وَنَعْمائِکَ بِاَنَّکَ اللهُ الرَّبُّ الْواحِدُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ وَاَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْوِتْرُ الْفَرْدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَاَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اللَّطیفُ الْخَبیرُ الْقائِمُ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ الرَّقیبُ الْحَفیظُ وَاَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ اللهُ الْاَوَّلُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ وَالْباطِنُ دُونَ کُلِّ شَیْءٍ الضّارُّ النّافِعُ الْحَکیمُ الْعَلیمُ وَاَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْباعِثُ الْوارِثُ الْحَنّانُ الْمَنّانُ بَدیعُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَذُو الطَّوْلِ وَذُو الْعِزَّةِ وَذُو السُّلْطانِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَحَطْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَاَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

(نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه)

(تعقیبات مشترکه)

بدانکه تعقیب نماز سنت است و لکن احادیث بسیار در فضیلت آن وارد شده و مطلقا اکثر فضیلت دارد و تعقیب مستحب است و اقوی است بعد از نماز فریضه که بعد از سلام نماز فریضه ترک نشود تا نماز دیگر ... منبر دست و دهان برابر ... و دیگر آنکه سه مرتبه الله اکبر بگوید و دستها را تا برابر گوش ... چنانکه علی بن ابراهیم و ابن بابویه بسندهای معتبر روایت کرده اند از حضرت صادق علیه السلام و مفضل بن عمر از آنحضرت پرسید که چرا بعد از سلام سه مرتبه تکبیر میگوید و دستها را بلند میکند فرمود برای آنکه چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکه کرد نماز ظهر را نزد حجر الاسود بجا آورد و چون سلام نماز گفت سه مرتبه تکبیر گفت و دستها را بلند کرد

دو رکعت میخوانی در هر رکعت سورهٔ حمد را تا اِیّاکَ نَعْبُدُ وَاِیّاکَ نَسْتَعِینُ و چون
اِهْدِنَا رسیدی از آن صد مرتبه میگوئی و در مرتبهٔ آخر سوره را تمام میکنی پس قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَد را
یکبار میخوانی و چون از نماز فارغ شدی این دعا را میخوانی اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاۤءُ وَبَرِحَ الْخَفَاۤءُ
وَانْکَشَفَ الْغِطَاۤءُ وَضَاقَتِ الْاَرْضُ بِمَا وَسِعَتِ السَّمَاۤءُ وَاِلَیْکَ یَا رَبِّ الْمُشْتَکیٰ وَعَلَیْکَ
الْمُعَوَّلُ فِی الشِّدَّةِ وَالرَّخَاۤءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِینَ اَمَرْتَنَا بِطَاعَتِهِمْ وَعَجِّلِ اللّٰهُمَّ
فَرَجَهُمْ بِقَاۤئِمِهِمْ وَاَظْهِرْ اِعْزَازَهُ یَا مُحَمَّدُ یَا عَلِیُّ یَا عَلِیُّ یَا مُحَمَّدُ اِکْفِیَانِی فَاِنَّکُمَا کَافِیَایَ یَا مُحَمَّدُ یَا عَلِیُّ
یَا عَلِیُّ یَا مُحَمَّدُ اُنْصُرَانِی فَاِنَّکُمَا نَاصِرَایَ یَا مُحَمَّدُ یَا عَلِیُّ یَا عَلِیُّ یَا مُحَمَّدُ اِحْفَظَانِی فَاِنَّکُمَا حَافِظَایَ
یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِکْنِی اَدْرِکْنِی اَدْرِکْنِی الْاَمَانَ الْاَمَانَ الْاَمَانَ و از جملهٔ نمازها نماز

حضرت جعفر علیه السلام که اکسیر اعظم و کبریت احمر است و بسندهای بسیار معتبره با فضیلت
بسیار که عمده امرزش گناهان عظیمه است وارد شده و افضل اوقات آن صدر روز جمعه است
و آن چهار رکعت است بدو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سورهٔ حمد اِذَا زُلْزِلَت میخواند و در
رکعت دوم سورهٔ والعادیات و در رکعت سیم اِذَا جَاۤءَ نَصْرُ اللّٰهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَد
و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه
و در سجدهٔ اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دوم ده مرتبه و بعد از
سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد
مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود آیا تعلیم نکنم
ترا چیزی که بگوئی آن را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجدهٔ آخر چهار رکعت نماز رسیدی
و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَکَرَّمَ
بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ اَحْصیٰ کُلَّ شَیْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِی الْمَنِّ وَالنِّعَمِ

(تعقیبات مشترکه)

با هر نوبت دست برداشت و گفت لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَغَلَبَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس رو بجانب اصحاب گردانید و فرمود ترک مکنید این تکبیر را و این دعا را بعد از هر نماز فریضه زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را بر تقویت اسلام و لشکر اسلام

و در حدیث صحیح منقول است که چون حضرت صادق از نماز فارغ میشد دستها را بالای سر میبرد تا نرمهای دست را بلند میکرد و دعا میخواند

از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر بنده که دستهای خود را بسوی خدا بلند کند

سُبْحَانَ ذِی الْقُدْرَةِ وَالْکَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ
مِنْ کِتَابِکَ وَاسْمِکَ الْاَعْظَمِ وَکَلِمَاتِکَ التَّاۤمَّةِ الَّتِی تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِهِ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن
عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند
پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند یَا رَبِّ یَا رَبِّ بقدر یک نفس و فاکند یَا رَبَّاهُ
یَا رَبَّاهُ بقدر یک نفس رَبِّ رَبِّ باز بقدر یک نفس یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ باز بقدر یک نفس یَا حَیُّ یَا حَیُّ
بقدر یک نفس یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ باز بقدر یک نفس یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
هفت مرتبه پس خواندند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِکَ وَاَنْطِقُ بِالثَّنَاۤءِ عَلَیْکَ وَاُمَجِّدُکَ
وَلَا غَایَةَ لِمَدْحِکَ وَاُثْنِی عَلَیْکَ وَمَنْ یَبْلُغُ غَایَةَ ثَنَاۤئِکَ وَاَمَدَ مَجْدِکَ وَاَنّیٰ لِخَلِیقَتِکَ کُنْهُ
مَعْرِفَةِ مَجْدِکَ وَاَیَّ زَمَنٍ لَمْ تَکُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِکَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِکَ عَوَّاداً عَلَی الْمُذْنِبِینَ
بِحِلْمِکَ تَخَلَّفَ سُکَّانُ اَرْضِکَ عَنْ طَاعَتِکَ فَکُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِکَ جَوَاداً بِفَضْلِکَ
عَوَّاداً بِکَرَمِکَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ پس حضرت فرمود که ای
مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را
از خدا طلب کن که برآورده میشود ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن حاجت از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و چون آخر روز
پنجشنبه شود تصدق بده بر ده مسکین هر مسکینی مدّی از طعام پس چون روز جمعه شود غسل کن
و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و زانو برهنه کن زانوها را و بچسبان بزمین و بگو یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ
وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَیٰ وَمُنْتَهیٰ کُلِّ شَکْوَیٰ یَا مُقِیلَ
الْعَثَرَاتِ یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ
ده مرتبه یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ ده مرتبه یَا سَیِّدَاهُ یَا سَیِّدَاهُ ده مرتبه یَا مَوْلَایَاهُ یَا مَوْلَاهُ ده مرتبه یَا رَجَایَاهُ ده مرتبه

(تعقیبات مشترکه)

حضرت فرمود هر که بعد از نماز پیش از آنکه پاهای خود را از جای خود حرکت دهد سه مرتبه بگوید ... اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ

و در روایت دیگر وارد شده است که هر که این استغفار را در هر روز بخواند حق تعالی چهل و پنج گناه کبیره ...

یا غِیاثاهُ ده مرتبه یا غایَةَ رَغْبَتاه ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ ده مرتبه یا مُعْطِیَ الْخَیْراتِ ده مرتبه صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَثیراً طَیِّباً کَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ ده مرتبه و حاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزه این سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه برای برآمدن حاجت بیست و یکم

از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است و آن بنحویکه در مصباح شیخ است آنستکه بگوید لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَسُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً پس بگوید یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ النِّقَمِ یا بارِئَ النَّسَمِ یا عَلِیَّ الْهِمَمِ یا مُغْشِیَ الظُّلَمِ یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ یا کاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ یا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ یا عالِماً لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِکْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِناءٌ (غِنیً) اِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُکاءُ سُبْحانَکَ لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا بَدیعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و منافقین و عصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود از چیزهائی که واجب و لازمست بر هر مؤمنی که شیعه ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را بسوره جمعه و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّکَ الْاَعْلی و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا عمل نموده بعمل رسول الله صلی الله علیه و آله و ثواب و جزاء او بر خدا بهشت خواهد بود و شیخ کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق علیه السلام که هرگاه در روز جمعه تنها نماز گذارم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسوره جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سیم شیخ طوسی ره در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ

(تعقیبات مشترکه)

روایت کرده است که رسول خدا بعد از هر نماز این دعا را اُعیذُ نَفْسی وَما رَزَقَنی رَبّی بِاللهِ الْواحِدِ الصَّمَدِ الَّذی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَاُعیذُ نَفْسی وَما رَزَقَنی رَبّی بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ اِذا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفّاثاتِ فِی الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ اِذا حَسَدَ وَاُعیذُ نَفْسی وَما رَزَقَنی رَبّی بِرَبِّ النّاسِ مَلِکِ النّاسِ اِلهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ الَّذی یُوَسْوِسُ فی صُدُورِ النّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ پنجم شیخ کلینی بسند معتبر از علی بن مهزیار روایت کرده است که محمد بن ابرهیم بحضرت امام علی نقی علیه السلام نوشت که اگر مصلحت دانی ای سید من تعلیم

الْفَلَقِ و هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و هفت مرتبه قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و بخواند آخر سوره برائة لَقَدْ جاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِکُمْ و آخر حشر که لَوْ اَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ باشد تا آخر سوره و پنج آیه آل عمران اِنَّ فی خَلْقِ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ تا اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ از این جمعه تا جمعه دیگر کفایت شرّ دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم و نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اَللّهُمَّ اجْعَلْ صَلَواتِکَ وَصَلَواتِ مَلائِکَتِکَ وَرُسُلِکَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نوشته نشود بر او گناهی تا یکسال و نیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم را درک نماید مؤلف گوید که اگر دعای اول را سه دفعه بعد از فریضه ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست و پنجم بخواند دعای یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا تَرْحَمُهُ الْعِبادُ و دعای اَللّهُمَّ هذا یَوْمٌ مُبارَکٌ و این هر دو از ادعیه صحیفه کامله است بیست و ششم شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و بعد از نماز بگوید اَللّهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتی حَشْوُهَا الْبَرَکَةُ وَعُمّارُهَا الْمَلائِکَةُ مَعَ نَبِیِّنا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَبینا اِبْرهیمَ عَلَیْهِ السَّلامُ تا جمعه دیگر بلائی و فتنه باو نرسد و حقتعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابرهیم علیه السلام علامه مجلسی ره فرموده که اگر این دعا را غیر سید بخواند بجای وَاَبینا وَاَبیهِ بگوید بیست و هفتم روایت شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه میگوئی اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده روایت شده که مستحبست صد مرتبه بگوئی صَلَواتُ اللهِ وَمَلائِکَتِهِ وَاَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمیعِ خَلْقِهِ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَعَلی اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و شیخ جلیل

(تعقیبات مشترکه)

نمائی مرا دعائی که بعد از هر نمازها بخوانم که جمع کند خدا از برای من خیر دنیا و آخرت را نوشت بگو اَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَعِزَّتِکَ الَّتی لا تُرامُ وَقُدْرَتِکَ الَّتی لا یَمْتَنِعُ مِنْها شَیْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْاَوْجاعِ کُلِّها و در بعضی از روایات این تتمه را وارد است وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ ششم کلینی و ابن بابویه بسندهای صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که کمترین چیزی که کافیست از دعا بعد از نماز واجب آنستکه بگوئی اَللّهُمَّ اِنّی

أسئلك من كل خير أحاط به علمك وأعوذ بك من كل شر أحاط به علمك اللهم إني أسئلك عافيتك في أموري كلها وأعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الآخرة ودر روايت ابن بابويه چنين است اللهم صل على محمد وآل محمد اللهم إني أسئلك تا آخر دعا هفتم سنت است كه چون از نماز فارغ شود بگويد اللهم صل على محمد وآل محمد وأجرني من النار وأدخلني الجنة وزوجني من الحور العين چنانكه در حديث معتبر از حضرت امير المؤمنين عليه السلام منقولست كه بايد بنده از نماز فارغ نشود تا آنكه از حقتعالى سؤال كند

ابن ادريس در سرائر از جامع بزنطى نقلكرده كه ابو بصير گفت شنيدم از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام كه ميفرمود صلوات بر محمد وآل محمد در ما بين ظهر و عصر معادل هفتاد ركعتست و كسيكه بگويد بعد از عصر روز جمعه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِياءِ الْمَرْضِيّينَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكاتِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِمْ وَعَلى اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ خواهد بود براى او مثل ثواب عمل جن وانس در آن روز مؤلف گويد كه اين صلوات شريفه در كتب مشايخ حديث بسندهاى بسيار معتبر با فضيلتهاى بسيار نقل شده واگر ده مرتبه واگرنه هفت مرتبه بخواند افضلست زيرا كه از حضرت صادق عليه السلام روايت است كه هر كه بعد از نماز عصر روز جمعه پيش از آنكه از جاى نماز خود برخيزد ده مرتبه اين صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائكه از اين جمعه تا جمعهٔ آينده همين ساعت ونيز از آنحضرت روايتست كه چون نماز عصر روز جمعه را ادا كنى هفت مرتبه اين صلوات را بخوان وشيخ كلينى در كافى روايت كرده كه چون روز جمعه نماز را ادا كردى بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِياءِ الْمَرْضِيّينَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكاتِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ بدرستيكه هر كه اين صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنويسد حقتعالى براى او صد هزار حسنه ومحو فرمايد از او صد هزار سيئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرمايد براى او صد هزار درجه ونيز فرموده كه روايت شده كه هر كه اين صلوات را هفت مرتبه بگويد خداوند رد كند بر او بعدد هر بنده حسنه و عملش در آن روز مقبول باشد و بيايد در روز قيامت در حالتى كه ما بين ديدگان او نورى باشد ودر اعمال روز عرفه ص ٤٢٣ بيايد صلواتى كه هر كه آنرا بخواند محمد وآل محمد صلوات الله وسلامه عليهم را مسرور نمايد بيست وهشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگويد اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ تا حقتعالى گناهان او را بيامرزد بيست ونهم صد مرتبه انا انزلناه بخواند از حضرت امام موسى عليه السلام روايت شده كه خدا را در روز جمعه هزار نسيم رحمتست كه هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرمايد پس هر كه بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخواند حقتعالى

بهشت را و پناه برد بخدا از دوزخ و سؤال كند كه تزويج كند او را با حور العين هشتم سنت موكد است [illegible]

آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و باو عطا فرمايد سى ام بخواند دعاى عشرات را كه بعد از اين خواهد آمد سى ويكم شيخ طوسى ره فرموده كه ساعت استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب وسزاوار است كه دعا در آن ساعت بسيار بكند و روايت شده كه ساعت استجابت آن وقتى است كه فرو رود نصف قرص خورشيد و نصف ديگرش غروب نكرده باشد وحضرت فاطمه صلوات الله عليها در آن وقت دعا ميكرد پس مستحبست دعا در آن وقت ومستحبست كه بخواند دعائى مروى از نبى ص را در ساعت استجابت دعا سُبْحانَكَ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا بَديعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وبخواند در ساعت آخر روز جمعه دعاى سمات را كه بعد از اين بيايد انشاء الله تعالى سى ودوم بدانكه روز جمعه از چند جهت اختصاص و تعلق بامام عصر عجل الله فرجه دارد يكى آنكه ولادت باسعادت آنحضرت در آن روز بوده ديگر آنكه ظهور موفور السرور آنجناب در روز جمعه خواهد بود و ترقب و انتظار فرج در آن روز بيشتر از روزهاى ديگر است وبايد در زيارت مختص بآنحضرت هذا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فيهِ لِلْمُؤْمِنينَ عَلى يَدِكَ بلكه عيد بودن روز جمعه وشمردن آن از يكى از عيدهاى چهارگانه حقيقتاً بجهت آن روز شريف است كه زمين را از لوث شرك وكفر و قذارات معاصى واز وجود جبارين وملحدين وكافرين ومنافقين پاك و پاكيزه ميفرمايد و باظهار كلمهٔ حق واعلاء دين وشرايع ايمان چشم ودل مؤمنين مخصوصين را در آن روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد فرمود وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّها پس شايسته است كه در اين روز صلوات كبير را بخوانى و بخوانى دعائيكه حضرت امام رضا عليه السلام امر فرموده بخواندن آن براى صاحب الامر عليه السلام اَللّهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَليفَتِكَ الدُّعاء وبيايد ذكر آن در آخر اعمال سرداب در زيارت آل يس ونيز بخوانى دعائى را كه شيخ ابو عمرو عمرى قدس الله روحه بابو على بن همام املاء كرده و فرموده كه آنرا بخوانند در زمان غيبت قائم آل محمد عليه وعليهم السلام وچون اين صلوات و اين دعا طولانى است و اين مختصر گنجايش ندارد ما ذكر ننموديم طالبين رجوع كنند بمصباح المتهجد وجمال الاسبوع بلى شايسته است در اينجا ذكر كنيم صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانى را كه شيخ و

سیّد در اعمال عصر روز جمعه از از ذکر نموده اند و سیّد فرموده که این صلوات مرویّ از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک مکن این صلوات را هرگز بجهة امری که مطّلع کرده ما را خدا وند جلّ جلاله بآن پس سند از ابا نسخه صلوات نقلکرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرویّ از حضرت صاحب الزّمان علیه السّلام است که بیرون آمده بسوی ابو الحسن ضرّاب صفهانی بمکّه و ما سند از ذکر نکردیم بجهة اختصار نسخه ان این است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُصْطَفٰى فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ الْبَرِيٓءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دِينُ اللهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَاَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ وَصَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسٰى اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ

خلعت قدس با هر گاه کرد انشته و تعیین و اگر نکنم نظر کنم بسوی او بنظر رحمت خاص خود در هر روز هفتاد نظر کردن و اگر نکنم هر روز هفتاد حاجت او را برآورم که کمتر آنها آمرزیدن گناهان باشد و اگر نکنم او را پناه دهم از شرّ شیطان و از شرّ هر دشمنی و یاری دهم او را بر ایشان و مانع نشود او را از داخل شدن بهشت مگر اذن فرشتن و آن آیات اینهایست سورهٔ فاتحه تا آخر و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون بخواند بهتر است و آیهٔ شهادت یعنی شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ

وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْعُلَمَآءِ الصَّادِقِينَ الْاَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ دَعَآئِمِ دِينِكَ وَاَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ وَحُجَجِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَخُلَفَآئِكَ فِي اَرْضِكَ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ عَلٰى عِبَادِكَ وَارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَغَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَاَلْبَسْتَهُمْ نُورَكَ وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلٰٓئِكَتِكَ وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ صَلٰوةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَآئِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا اِلَّا اَنْتَ وَلَا يَسَعُهَا اِلَّا عِلْمُكَ وَلَا يُحْصِيهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتَكَ الْقَآئِمِ بِاَمْرِكَ الدَّاعِي اِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ عَلٰى عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُولِ بَقَآئِهِ اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَآئِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ اِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ مِنْ اَيْدِي الْجَبَّارِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَآصَّتِهِ وَعَآمَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَمِيعِ اَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَبَلِّغْهُ اَفْضَلَ مَا اَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحٰى مِنْ دِينِكَ وَاَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّٰى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلٰى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلَصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبْهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَاهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَاَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَاَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَآئِرٍ وَاَجْرِ حُكْمَهُ عَلٰى كُلِّ حُكْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَاَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَامْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ وَاسْتَاْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهَانَ بِاَمْرِهِ وَسَعٰى فِي اِطْفَآءِ نُورِهِ وَاَرَادَ اِخْمَادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى وَعَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ وَالْحَسَنِ الرِّضَا وَالْحُسَيْنِ الْمُصَفّٰى وَجَمِيعِ الْاَوْصِيَآءِ مَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلَامِ الْهُدٰى وَمَنَارِ التُّقٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ

الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللهِ فَاِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ و آیهٔ ملک یعنی قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما منقولست که هر که آیة الکرسی را بعد از نماز بخواند او را گزند ضرر نرساند و در حدیث معتبر منقولست که رسول خدا فرمود که یا علی کرسی ... و نفع یابد بتلاوت آیة الکرسی

صَلِّ عَلٰی وَلِیِّكَ وَوُلاةِ عَهْدِكَ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَمُدَّ فِی اَعْمَارِهِمْ وَزِدْ فِی آجَالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصٰی آمَالِهِمْ دِیناً وَدُنْیاً وَآخِرَةً اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و بدانکه موافق روایتی شب شنبه حکم شب جمعه را دارد و شایسته است آنچه در شب جمعه خوانده میشود در آن شب نیز خوانده شود

(فصل پنجم)

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بروزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه مسنداً از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام علی النقی علیه السلام را بسر من رای طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم و آنحضرت را نزد زراقی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمده ام ساعتی با هم نشستیم و از هرگونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای چه آمدهٔ من همان جواب اول را ادادم گفت گویا آمدهٔ که خبری از مولای خود بگیری من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسرکی را امر کرد که مرا بنزد آنحضرت ببرد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمدهٔ گفتم آمده ام که از احوال شما خبری گیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که معنی آنرا نمیفهم فرمود چیست آن حدیث عرض کردم لَا تُعَادُوا الْاَیَّامَ فَتُعَادِیَكُمْ یعنی دشمنی نکنید با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم مادامیکه برپا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسول خدا است و یکشنبه امیرالمؤمنین ع و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر

(تعقیبات مشترکه)

بعد از هر نماز فریضه بد ریسکه محافظت نکند بر آن مگر پیغمبر یا صدیق یا شهید و از حضرت رسالت پناه منقول است که هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز بخواند مانع نباشد او را از داخل شدن به بهشت بغیر مرگ و بروایت دیگر هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز فریضه بخواند نمازش مقبول گردد و در امان خدا باشد و خدا او را از بلاها و گناهان نگاه دارد و کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر روایت کرده اند که شخصی آمد بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و گفت یا رسول الله من پیر شده ام و قوتم وفا نمیکند باعمالی که قبل از این عادت داشتم از نماز و روزه و حج و جهاد

و علی بن موسی و محمد بن علی علیهم السلام و منم پنجشنبه فرزندم حسن ع و جمعه فرزند فرزندم است بسوی او جمع میشوند اهل حق اینست معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو و میترسم اذیتی بتو رسد و بعد سید ابن حدیث را بسند دیگر از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرموده ذکر زیارت حضرت رسول در روز خود که روز شنبه باشد اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُهُ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّیْتَ الَّذِی عَلَیْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَغَلُظْتَ عَلَی الْكَافِرِینَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّٰی اَتٰیكَ الْیَقِینُ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِینَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَاَنْبِیَائِكَ وَالْمُرْسَلِینَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِینَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِینَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِیِّكَ وَاَمِینِكَ وَنَجِیبِكَ وَحَبِیبِكَ وَصَفِیِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِیلَةَ وَالْوَسِیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِیعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّاباً رَحِیماً اِلٰهِی فَقَدْ اَتَیْتُ نَبِیَّكَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِی فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْهَا لِی یَا سَیِّدَنَا اَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِاَهْلِ بَیْتِكَ اِلَی اللّٰهِ تَعَالٰی رَبِّكَ وَرَبِّی لِیَغْفِرَ لِی پس سه مرتبه بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ پس بگو اُصِبْنَا بِكَ یَا حَبِیبَ قُلُوبِنَا فَمَا اَعْظَمَ الْمُصِیبَةَ بِكَ حَیْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْیُ وَحَیْثُ فَقَدْنَاكَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ یَا سَیِّدَنَا یَا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْكَ وَعَلٰی آلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ هٰذَا یَوْمُ السَّبْتِ وَهُوَ یَوْمُكَ وَاَنَا فِیهِ ضَیْفُكَ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِی وَاَجِرْنِی فَاِنَّكَ كَرِیمٌ تُحِبُّ الضِّیَافَةَ وَمَامُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَاَضِفْنِی وَاَحْسِنْ ضِیَافَتِی وَاَجِرْنَا وَاَحْسِنْ اِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكَ وَ

(تعقیبات مشترکه)

پس تعلیم کن مرا کلامی که خدا مرا بآن نفع بخشد و بر من آسان باشد حضرت فرمود که باز بگو و سه مرتبه این سخن را اعاده کرد پس حضرت فرمود که نماند در دور تو درختی و کلوخی مگر آنکه گریست بر تو برای رحم بر تو پس بعد از نماز صبح ده مرتبه بگو سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ تا خدا ترا عافیت دهد از کوری و دیوانگی و خوره و پیسی و پریشانی و خرف شدن شیخ گفت یا رسول الله این برای دنیا است برای آخرت من چه چیز فرمود بعد از هر نماز بگو اَللّٰهُمَّ اهْدِنِی مِنْ عِنْدِكَ وَاَفِضْ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ

عِنْدَ آلِ بَیْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَاِنَّهُ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِیْنَ

جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اول زیارت میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرمود بعد از آن این زیارت میخوانم و کیفیت آن چنانست که روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود میگوئی

السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خِیَرَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حَبِیبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صِفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِینَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰی اَتَیكَ الْیَقِینُ فَجَزَاكَ اللهُ یَا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ

(زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام)

روایت است کسیکه در بیداری مشاهده کرد جناب صاحب الزمان علیه السلام آنحضرت را باین کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است السَّلَامُ عَلَی الشَّجَرَةِ النَّبَوِیَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِیَّةِ الْمُضِیئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْاِمَامَةِ وَعَلٰی ضَجِیعَیْكَ آدَمَ وَنُوحٍ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِقِینَ بِكَ وَالْحَافِّینَ بِقَبْرِكَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ هٰذَا یَوْمُ الْاَحَدِ وَهُوَ یَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَاَنَا ضَیْفُكَ فِیهِ وَجَارُكَ فَاَضِفْنِی یَا مَوْلَایَ وَاَجِرْنِی فَاِنَّكَ كَرِیمٌ تُحِبُّ الضِّیَافَةَ وَمَاْمُورٌ بِالْاِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ اِلَیْكَ فِیهِ وَرَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَیْتِكَ عِنْدَ اللهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ

زیارت حضرت فاطمه زهراء علیها السلام

السَّلَامُ عَلَیْكِ یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِی خَلَقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً اَنَا لَكِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلٰی مَا اَتٰی بِهِ اَبُوكِ وَوَصِیُّهُ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِمَا وَاَنَا اَسْئَلُكِ اِنْ كُنْتُ صَدَّقْتُكِ

علی من رحمتك وازل غلتی من برکاتك فرمود که اگر بی حضرت نماید و عمل از این نکند تا وقت مرگ نرسد چون بصحرای محشر در آید بهشت در دهن راه او گشوده گردد که از هر درکه خواهد داخل شود و ودعای آخر با سانید معتبره دیگر وارد شده هم خواندن تسبیحات اربع است چنانچه شیخ طوسی و ابن بابویه و جمیع بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که روزی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله باصحاب خود فرمود اگر جمع کنید آنچه دارید از جامها و ظرفها و روی هم گذارید آیا باسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید

اِلَّا اَلْحَقْتِنِی بِتَصْدِیقِی لَهُمَا لِتُسَرَّ نَفْسِی فَاشْهَدِی اَنِّی طَاهِرٌ بِوِلَایَتِكِ وَوِلَایَةِ آلِ بَیْتِكِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ

ایضاً زیارت حضرت زهراء علیها السلام بروایت دیگر

السَّلَامُ عَلَیْكِ یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِی خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَكِ وَكُنْتِ لِمَا امْتَحَنَكِ بِهِ صَابِرَةً وَنَحْنُ لَكِ اَوْلِیَاءُ مُصَدِّقُونَ وَلِكُلِّ مَا اَتٰی بِهِ اَبُوكِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَاَتٰی بِهِ وَصِیُّهُ عَلَیْهِ السَّلَامُ مُسَلِّمُونَ وَنَحْنُ نَسْئَلُكِ اللّٰهُمَّ اِذْ كُنَّا مُصَدِّقِینَ لَهُمْ اَنْ تُلْحِقَنَا بِتَصْدِیقِنَا بِالدَّرَجَةِ الْعَالِیَةِ لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَایَتِهِمْ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

روز دوشنبه روز امام حسن و امام حسین علیهما السلام است

در زیارت امام حسن علیه السلام میگوئی السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِینَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حَبِیبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صِفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِینَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا نُورَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صِرَاطَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بَیَانَ حُكْمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا نَاصِرَ دِینِ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّكِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَرُّ الْوَفِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْقَائِمُ الْاَمِینُ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّاْوِیلِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْهَادِی الْمَهْدِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الطَّاهِرُ الزَّكِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا التَّقِیُّ النَّقِیُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْحَقُّ الْحَقِیقُ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الشَّهِیدُ الصِّدِّیقُ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

زیارت حضرت امام حسین ع

السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰی اَتَیكَ الْیَقِینُ فَعَلَیْكَ السَّلَامُ مِنِّی مَا بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلٰی آلِ بَیْتِكَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ اَنَا یَا مَوْلَایَ مَوْلًی لَكَ وَلِآلِ بَیْتِكَ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ

تعلیم کنم شما را چیزی که اصلش در زمین است و شاخهایش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که بعد از هر نماز سی بگوئید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر که اصل اینها در زمین است و فرعشان در آسمان و دفع میکند از آدمی خانه فرود آمدن و سوختن و در چاه افتادن و در زیر دیوار ماندن و بمرگهای بد مردن و ... از آسمان نزول کند و اینها باقیات صالحات است و در قرآن فرموده و بسند صحیح دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که این تسبیحات را بعد از هر نماز فریضه چهل نوبت بخواند پیش از آنکه از جای نماز حرکت کند

جهرکم وظاهرکم وباطنکم لعن الله اعدائکم من الاوّلین والآخرین وانا ابرء الی الله تعالی منهم یا مولای یا ابا محمّد یا مولای یا ابا عبد الله هذا یوم الاثنین وهو یومکما وباسمکما وانا فیه ضیفکما فاضیفانی واحسنا ضیافتی فنعم من استضیف به انتما وانا فیه من جوارکما فاجیرانی فانکما مأموران بالضیافة والاجارة فصلّی الله علیکما وآلکما الطیّبین

روز سه‌شنبه باسم حضرت امام زین العابدین وامام محمّد باقر وامام جعفر صادق علیهم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت السّلام علیکم یا خزّان علم الله السّلام علیکم یا تراجمة وحی الله السّلام علیکم یا ائمّة الهدی السّلام علیکم یا اعلام التّقی السّلام علیکم یا اولاد رسول الله انا عارف بحقّکم مستبصر بشأنکم معاد لاعدائکم موال لاولیائکم بابی انتم وامّی صلوات الله علیکم اللّهمّ انّی اتوالی آخرهم کما توالیت اوّلهم وابرء من کلّ ولیجة دونهم واکفر بالجبت والطّاغوت واللّات والعزّی صلوات الله علیکم یا موالیّ ورحمة الله وبرکاته السّلام علیک یا سیّد العابدین وسلالة الوصیّین السّلام علیک یا باقر علم النّبیّین السّلام علیک یا صادقاً مصدّقاً فی القول والفعل یا موالیّ هذا یومکم وهو یوم الثّلثاء وانا فیه ضیف لکم ومستجیر بکم فاضیفونی واجیرونی بمنزلة الله عندکم وآل بیتکم الطّیّبین الطّاهرین

روز چهارشنبه

باسم حضرت موسی بن جعفر وامام رضا وامام محمّد تقی وامام علی النّقی علیهم السلام است بگو در زیارت ایشان السّلام علیکم یا اولیاء الله السّلام علیکم یا حجج الله السّلام علیکم یا نور الله فی ظلمات الارض السّلام علیکم صلوات الله علیکم وعلی آل بیتکم الطّیّبین الطّاهرین بابی انتم وامّی لقد عبدتم الله مخلصین وجاهدتم فی الله حقّ جهاده حتّی اتیکم الیقین فلعن الله اعدائکم من الجنّ والانس اجمعین وانا ابرء الی الله والیکم منهم یا مولای یا ابا ابرهیم موسی بن جعفر یا مولای یا ابا الحسن علیّ بن موسی یا مولای یا ابا جعفر محمّد بن علیّ یا مولای یا ابا الحسن علیّ بن محمّد انا مولی لکم مؤمن بسرّکم وجهرکم متضیّف بکم فی یومکم هذا وهو یوم الاربعاء ومستجیر

هر حاجت که از خدا سؤال کند روا گردد و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر که بعد از نماز فریضه سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدن او هیچ گناهی نماند مگر بریزد و در حدیث صحیح دیگر از آنحضرت منقول است که ذکر کثیر که حق تعالی در کلام مجید مدح کرده است این است که سی مرتبه سبحان الله بعد از هر نماز فریضه بگوید و قطب راوندی روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام با براء بن عازب گفت که میخواهی دلالت کنم ترا بر امری که چون بجا آوری بحق و راستی دوست خدا باشی گفت بلی فرمود که بعد از هر نماز هر یک از تسبیحات اربع ده مرتبه بگو چون چنین کنی هزار بلیه در دنیا

بکم فاضیفونی واجیرونی بآل بیتکم الطّیّبین الطّاهرین

روز پنجشنبه

روز حضرت امام حسن عسکری ع است بگو در زیارت آنحضرت السّلام علیک یا ولیّ الله السّلام علیک یا حجّة الله وخالصته السّلام علیک یا امام المؤمنین ووارث المرسلین وحجّة ربّ العالمین صلّی الله علیک وعلی آل بیتک الطّیّبین الطّاهرین یا مولای یا ابا محمّد الحسن بن علیّ انا مولی لک ولآل بیتک وهذا یومک وهو یوم الخمیس وانا ضیفک فیه ومستجیر بک فیه فاحسن ضیافتی واجارتی بحقّ آل بیتک الطّیّبین الطّاهرین

روز جمعه

روز حضرت صاحب الزّمان علیه السلام وبنام آنجنابست وهمان روزیست که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آنحضرت السّلام علیک یا حجّة الله فی ارضه السّلام علیک یا عین الله فی خلقه السّلام علیک یا نور الله الّذی یهتدی به المهتدون ویفرّج به عن المؤمنین السّلام علیک ایّها المهذّب الخائف السّلام علیک ایّها الولیّ النّاصح السّلام علیک یا سفینة النّجاة السّلام علیک یا عین الحیوة السّلام علیک صلّی الله علیک وعلی آل بیتک الطّیّبین الطّاهرین السّلام علیک عجّل الله لک ما وعدک من النّصر وظهور الامر السّلام علیک یا مولای انا مولاک عارف باولیک واخریک اتقرّب الی الله تعالی بک وبآل بیتک وانتظر ظهورک وظهور الحقّ علی یدیک واسئل الله ان یصلّی علی محمّد وآل محمّد وان یجعلنی من المنتظرین لک والتّابعین والنّاصرین لک علی اعدائک والمستشهدین بین یدیک فی جملة اولیائک یا مولای یا صاحب الزّمان صلوات الله علیک وعلی آل بیتک هذا یوم الجمعة وهو یومک المتوقّع فیه ظهورک والفرج فیه للمؤمنین علی یدیک وقتل الکافرین بسیفک وانا یا مولای فیه ضیفک وجارک وانت یا مولای کریم من اولاد الکرام ومأمور بالضّیافة والاجارة فاضفنی واجرنی صلوات الله علیک وعلی اهل بیتک الطّاهرین سیّد بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثّل میشوم باین شعر واشاره میکنم بآنحضرت ومیگویم

نزیلک حیث ما اتّجهت رکابی	وضیفک حیث کنت من البلاد

از تو دور گرداند که کمترین از آنها دیوانگی و خوره و پیسی باشد و هزار مرتبه در آخرت برای تو رفیع کند که یکی از آن باشد که در جوار حضرت رسول صلی الله علیه وآله باشی یازدهم کلینی بسند حسن از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر که بعد از نماز فریضه سه مرتبه بگوید یا من یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء احد غیره هر حاجت سؤال کند روا شود دوازدهم شیخ طوسی بسند موثق از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه زانوها را از جای خود حرکت دهد ده مرتبه بگوید ... حق تعالی هزار هزار گناه او را محو کند و هزار هزار حسنه

یعنی من بر تو نازل میشوم هر جا که رحل اقامت افکنی و مرا وارد نماید مهمان تو هستم در هر جا که باشم

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیهٔ مشهوره از جمله دعاء صباح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و آن اینست

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم يا من دلع لسان الصباح بنطق تبلجه وسرح قطع الليل المظلم بغياهب تلجلجه واتقن صنع الفلك الدوار في مقادير تبرجه وشعشع ضياء الشمس بنور تاججه يا من دل على ذاته بذاته وتنزه عن مجانسة مخلوقاته وجل عن ملائمة كيفياته يا من قرب من خطرات الظنون وبعد عن لحظات العيون وعلم بما كان قبل ان يكون يا من ارقدني في مهاد امنه وامانه وايقظني الى ما منحني من مننه واحسانه وكف اكف السوء عني بيده وسلطانه صل اللهم على الدليل اليك في الليل الاليل والماسك من اسبابك بحبل الشرف الاطول والناصع الحسب في ذروة الكاهل الاعبل والثابت القدم على زحاليفها في الزمن الاول وعلى آله الاخيار المصطفين الابرار وافتح اللهم لنا مصاريع الصباح بمفاتيح الرحمة والفلاح والبسني اللهم من افضل خلع الهداية والصلاح واغرس اللهم بعظمتك في شرب جناني ينابيع الخشوع واجر اللهم لهيبتك من اماقي زفرات الدموع وادب اللهم نزق الخرق مني بازمة القنوع الهي ان لم تبتدئني الرحمة منك بحسن التوفيق فمن السالك بي اليك في واضح الطريق وان اسلمتني اناتك لقائد الامل والمنى فمن المقيل عثراتي من كبوات الهوى وان خذلني نصرك عند محاربة النفس والشيطان فقد وكلني خذلانك الى حيث النصب والحرمان الهي اتراني ما اتيتك الا من حيث الامال ام علقت باطراف حبالك الا حين باعدتني ذنوبي عن دار الوصال فبئس المطية التي امتطت نفسي من هواها فواها لها لما سولت لها ظنونها ومناها وتبا لها لجرائتها على سيدها ومولاها الهي قرعت باب رحمتك بيد رجائي وهربت اليك لاجئا من فرط اهوائي وعلقت باطراف حبالك انامل ولائي فاصفح اللهم عما كنت اجرمته من زللي وخطائي واقلني من صرعة ردائي

(تعقیبات مشترکه)

او بنویسد و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن ختم کرده باشد

و فرمود که هر که ده مرتبه بگوید ثواب [illegible] کافی است

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الها واحدا احدا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا

و فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده است خصوصاً در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب

بسندهم کلینی و ابن بابویه و دیگران با سندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل نزد حضرت یوسف آمد در زندان و گفت بعد از هر نماز بگو اللهم اجعل لي فرجا ومخرجا وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب

فانك سيدي ومولاي ومعتمدي ورجائي وانت غاية مطلوبي ومناي في منقلبي ومثواي الهي كيف تطرد مسكينا التجا اليك من الذنوب هاربا ام كيف تخيب مسترشدا قصد الى جنابك ساعيا ام كيف ترد ظمآنا ورد الى حياضك شاربا كلا وحياضك مترعة في ضنك المحول وبابك مفتوح للطلب والوغول وانت غاية المسؤل ونهاية المأمول الهي هذه ازمة نفسي عقلتها بعقال مشيتك وهذه اعباء ذنوبي درأتها بعفوك ورحمتك وهذه اهوائي المضلة وكلتها الى جناب لطفك ورأفتك فاجعل اللهم صباحي هذا نازلا علي بضياء الهدى وبالسلامة في الدين والدنيا ومسائي جنة من كيد العدى ووقاية من مرديات الهوى انك قادر على ما تشاء تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب لا اله الا انت سبحانك اللهم وبحمدك من ذا يعرف قدرك فلا يخافك ومن ذا يعلم ما انت فلا يهابك الفت بقدرتك الفرق وفلقت بلطفك الفلق وانرت بكرمك دياجي الغسق وانهرت المياه من الصم الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت من المعصرات ماء ثجاجا وجعلت الشمس والقمر للبرية سراجا وهاجا من غير ان تمارس فيما ابتدات به لغوبا ولا علاجا فيا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده بالموت والفناء صل على محمد وآله الاتقياء واسمع ندائي واستجب دعائي وحقق بفضلك املي ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر والمأمول لكل عسر ويسر بك انزلت حاجتي فلا تردني من سني مواهبك خائبا يا كريم يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على خير خلقه محمد واله اجمعين پس بسجده برو و بگوید الهي قلبي محجوب ونفسي معيوب وعقلي مغلوب وهوائي غالب وطاعتي قليل ومعصيتي كثير ولساني مقر بالذنوب فكيف حيلتي يا ستار العيوب ويا علام الغيوب ويا كاشف الكروب

(تعقیبات مشترکه)

چهارم در بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که خواهد که خدا او را مطلع نسازد بر اعمال بد او و نامه اعمال او را نگشاید باید که بعد از هر نماز بخواند اللهم ان مغفرتك ارجى من عملي وان رحمتك اوسع من ذنبي اللهم ان كان ذنبي عندك عظيما فعفوك اعظم من ذنبي اللهم ان لم اكن اهلا ان ابلغ رحمتك فرحمتك اهل ان تبلغني وتسعني لانها وسعت كل شيء برحمتك يا ارحم الراحمين

کفعمی از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که [illegible] ضمانت

اِغفِر ذُنوبی کُلَّها بِحُرمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ یا غَفّارُ یا غَفّارُ یا غَفّارُ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ **مؤلف گوید** که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلوة با بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیهٔ مشهوره است و من در کتب معتبره نیافتم مگر در مصباح سیّد بن باقی رضوان الله علیه و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فریضهٔ صبح و سیّد بن باقی روایت کرده است از ...

صبح و سیّد بن باقی روایت کرده است از	دعاء کمیل بن زیاد علیه الرحمة	بعد از نافلهٔ صبح و هر کدام عمل شود خوب است

و آن از ادعیهٔ معروفه است و علامه مجلسی ره فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت است فرمود در شبهای نیمهٔ شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سیّد آن را نقل نموده اند و من آن را از مصباح المتهجد نقل میکنم و آن دعاء شریف این است

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِرَحمَتِکَ الَّتی وَسِعَت کُلَّ شَیءٍ وَبِقُوَّتِکَ الَّتی قَهَرتَ بِها کُلَّ شَیءٍ وَخَضَعَ لَها کُلُّ شَیءٍ وَذَلَّ لَها کُلُّ شَیءٍ وَبِجَبَروتِکَ الَّتی غَلَبتَ بِها کُلَّ شَیءٍ وَبِعِزَّتِکَ الَّتی لا یَقومُ لَها شَیءٌ وَبِعَظَمَتِکَ الَّتی مَلَأَت کُلَّ شَیءٍ وَبِسُلطانِکَ الَّذی عَلا کُلَّ شَیءٍ وَبِوَجهِکَ الباقی بَعدَ فَناءِ کُلِّ شَیءٍ وَبِاَسمائِکَ الَّتی مَلَأَت اَرکانَ کُلِّ شَیءٍ وَبِعِلمِکَ الَّذی اَحاطَ بِکُلِّ شَیءٍ وَبِنورِ وَجهِکَ الَّذی اَضاءَ لَهُ کُلُّ شَیءٍ یا نورُ یا قُدّوسُ یا اَوَّلَ الاَوَّلینَ وَیا آخِرَ الآخِرینَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لِیَ الذُّنوبَ الَّتی تَهتِکُ العِصَمَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لِیَ الذُّنوبَ الَّتی تُنزِلُ النِّقَمَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لِیَ الذُّنوبَ الَّتی تُغَیِّرُ النِّعَمَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لِیَ الذُّنوبَ الَّتی تَحبِسُ الدُّعاءَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لِیَ الذُّنوبَ الَّتی تُنزِلُ البَلاءَ اَللّٰهُمَّ اغفِر لی کُلَّ ذَنبٍ اَذنَبتُهُ وَکُلَّ خَطیئَةٍ اَخطَأتُها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیکَ بِذِکرِکَ وَاَستَشفِعُ بِکَ اِلیٰ نَفسِکَ وَاَسئَلُکَ بِجودِکَ اَن تُدنِیَنی مِن قُربِکَ وَاَن تُوزِعَنی شُکرَکَ وَاَن تُلهِمَنی ذِکرَکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ سُؤالَ خاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خاشِعٍ اَن تُسامِحَنی وَتَرحَمَنی وَتَجعَلَنی بِقِسمِکَ راضِیاً قانِعاً وَفی جَمیعِ الاَحوالِ مُتَواضِعاً اَللّٰهُمَّ وَاَسئَلُکَ سُؤالَ مَنِ اشتَدَّت فاقَتُهُ وَاَنزَلَ بِکَ عِندَ الشَّدائِدِ حاجَتَهُ وَعَظُمَ فیما عِندَکَ رَغبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلطانُکَ وَعَلا مَکانُکَ وَخَفِیَ مَکرُکَ

(تعقیبات مشترکه)

شکایت کرد به بیماری و تنگدستی را فرمود که بعد از هر نماز فریضه بگو توکّلتُ علی الحیّ الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتّخذ صاحبةً ولا ولداً ولم یکن له شریکٌ فی الملک ولم یکن له ولیٌّ من الذّل وکبّره تکبیراً و بروایت دیگر فرمود که هیچ شدّتی مرا رو نداد مگر آنکه جبرئیل برای من متمثّل شد و گفت که این دعا را بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که برای وسواس سینه و قرض و پریشانی و بیماری مکرر این دعا را باید خواند و در بعضی روایات در اول آن لا حول ولا قوّة الّا بالله است
ثانی از دهم شیخ مفید در مقنعه در تعقیب هر نماز این دعا را آورده است

وَظَهَرَ اَمرُکَ وَغَلَبَ قَهرُکَ وَجَرَت قُدرَتُکَ وَلا یُمکِنُ الفِرارُ مِن حُکومَتِکَ اَللّٰهُمَّ لا اَجِدُ لِذُنوبی غافِراً وَلا لِقَبائِحی ساتِراً وَلا لِشَیءٍ مِن عَمَلِیَ القَبیحِ بِالحَسَنِ مُبَدِّلاً غَیرَکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَکَ وَبِحَمدِکَ ظَلَمتُ نَفسی وَتَجَرَّأتُ بِجَهلی وَسَکَنتُ اِلیٰ قَدیمِ ذِکرِکَ لی وَمَنِّکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ مَولایَ کَم مِن قَبیحٍ سَتَرتَهُ وَکَم مِن فادِحٍ مِنَ البَلاءِ اَقَلتَهُ وَکَم مِن عِثارٍ وَقَیتَهُ وَکَم مِن مَکروهٍ دَفَعتَهُ وَکَم مِن ثَناءٍ جَمیلٍ لَستُ اَهلاً لَهُ نَشَرتَهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلائی وَاَفرَطَ بی سوءُ حالی وَقَصُرَت بی اَعمالی وَقَعَدَت بی اَغلالی وَحَبَسَنی عَن نَفعی بُعدُ اَمَلی وَخَدَعَتنِی الدُّنیا بِغُرورِها وَنَفسی بِجِنایَتِها وَمِطالی یا سَیِّدی فَاَسئَلُکَ بِعِزَّتِکَ اَن لا یَحجُبَ عَنکَ دُعائی سوءُ عَمَلی وَفِعالی وَلا تَفضَحنی بِخَفِیِّ مَا اطَّلَعتَ عَلَیهِ مِن سِرّی وَلا تُعاجِلنی بِالعُقوبَةِ عَلیٰ ما عَمِلتُهُ فی خَلَواتی مِن سوءِ فِعلی وَاِساءَتی وَدَوامِ تَفریطی وَجَهالَتی وَکَثرَةِ شَهَواتی وَغَفلَتی وَکُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِکَ لی فِی الاَحوالِ کُلِّها رَؤُفاً وَعَلَیَّ فی جَمیعِ الاُمورِ عَطوفاً اِلٰهی وَرَبّی مَن لی غَیرُکَ اَسئَلُهُ کَشفَ ضُرّی وَالنَّظَرَ فی اَمری اِلٰهی وَمَولایَ اَجرَیتَ عَلَیَّ حُکماً اتَّبَعتُ فیهِ هَویٰ نَفسی وَلَم اَحتَرِس فیهِ مِن تَزیینِ عَدُوّی فَغَرَّنی بِما اَهویٰ وَاَسعَدَهُ عَلیٰ ذٰلِکَ القَضاءُ فَتَجاوَزتُ بِما جَریٰ عَلَیَّ مِن ذٰلِکَ بَعضَ حُدودِکَ (مِن نَقضِ) وَخالَفتُ بَعضَ اَوامِرِکَ فَلَکَ الحَمدُ عَلَیَّ فی جَمیعِ ذٰلِکَ وَلا حُجَّةَ لی فیما جَریٰ عَلَیَّ فیهِ قَضاؤُکَ وَاَلزَمَنی حُکمُکَ وَبَلاؤُکَ وَقَد اَتَیتُکَ یا اِلٰهی بَعدَ تَقصیری وَاِسرافی عَلیٰ نَفسی مُعتَذِراً نادِماً مُنکَسِراً مُستَقیلاً مُستَغفِراً مُنیباً مُقِرّاً مُذعِناً مُعتَرِفاً لا اَجِدُ مَفَرّاً مِمّا کانَ مِنّی وَلا مَفزَعاً اَتَوَجَّهُ اِلَیهِ فی اَمری غَیرَ قَبولِکَ عُذری وَاِدخالِکَ اِیّایَ فی سَعَةِ رَحمَتِکَ اَللّٰهُمَّ (اِلٰهی) فَاقبَل عُذری وَارحَم شِدَّةَ ضُرّی وَفُکَّنی مِن شَدِّ وَثاقی یا رَبِّ ارحَم ضَعفَ بَدَنی وَرِقَّةَ جِلدی وَدِقَّةَ عَظمی یا مَن بَدَءَ خَلقی وَذِکری وَتَربِیَتی وَبِرّی وَتَغذِیَتی هَبنی لِابتِداءِ کَرَمِکَ وَسالِفِ بِرِّکَ بی یا اِلٰهی وَسَیِّدی وَرَبّی اَتُراکَ مُعَذِّبی بِنارِکَ بَعدَ تَوحیدِکَ وَبَعدَ مَا انطَویٰ عَلَیهِ قَلبی مِن مَعرِفَتِکَ وَلَهِجَ بِهِ لِسانی مِن ذِکرِکَ وَاعتَقَدَهُ ضَمیری مِن حُبِّکَ وَبَعدَ صِدقِ اعتِرافی وَدُعائی خاضِعاً لِرُبوبِیَّتِکَ هَیهاتَ اَنتَ اَکرَمُ مِن

(تعقیبات مشترکه)

اللّٰهمّ انفعنا بالعلم وزیّنّا بالحلم وجمّلنا بالعافیة وکرّمنا بالتقوی انّ ولیّی الله الذی نزّل الکتاب وهو یتولّی الصالحین هفدهم
ابن بابویه و شیخ طوسی و غیر ایشان بسندهای معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده‌اند که هرکه خواهد بیرون رود از دنیا و حال آنکه پاک شده باشد از گناهان چنانچه پاک میشود طلا از غش و از او احدی طلب مظلمه ننماید در قیامت پس بخواند بعد از نمازهای پنجگانه نسبت پروردگار را دوازده مرتبه قل هو الله احد را پس … بگشاید دستهای خود را و بخواند این دعا را
تا آخر دعا

اَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ اَوْ تُبْعِدَ مَنْ اَدْنَيْتَهُ اَوْ تُشَرِّدَ مَنْ اٰوَيْتَهُ اَوْ تُسَلِّمَ اِلَى الْبَلَاۤءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَاِلٰهِي وَمَوْلَايَ اَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلٰى وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلٰى اَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلٰى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِاِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلٰى ضَمَاۤئِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتّٰى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلٰى جَوَارِحَ سَعَتْ اِلٰى اَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَاۤئِعَةً وَاَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاۤءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلٰى اَهْلِهَا عَلٰى اَنَّ ذٰلِكَ بَلَاۤءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاۤؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاۤءِ الْاٰخِرَةِ وَجَلِيلِ (حلول خ ل) وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاۤءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لَا يَكُونُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا اِلٰهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لِاَيِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَاَبْكِي لِاَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ اَمْ لِطُولِ الْبَلَاۤءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَاۤئِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَهْلِ بَلَاۤئِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبَّاۤئِكَ وَاَوْلِيَاۤئِكَ فَهَبْنِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلٰى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي (يا الهي) صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَاۤئِي عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِهَا ضَجِيجَ الْاٰمِلِينَ (الآلمين خ ل) وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاۤءَ الْفَاقِدِينَ وَلَاُنَادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ اٰمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ اَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا اِلٰهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ (يسجن خ ل) فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ اَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ اَهْلِ

مکنون است که تعلیم کرد مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کرد مرا که تعلیم حسن و حسین علیهما السلام نمایم و دعا این است

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا اٰمِنًا وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَاجْعَلْ دُعَاۤئِي اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَاٰخِرَهُ صَلَاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

و در بعضی از نسخ معتبره دعا چنین است

تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقٰى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَهُوَ يَاْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ اَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَاَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرٰى مَكَانَهُ اَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ اَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ اَطْبَاقِهَا وَاَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ اَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ اَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ اِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِاَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاۤؤُكَ اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَاَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَنَاۤؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَهَا اَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَاۤئِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ اَوْ اِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ اَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ اَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ خَطَاٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي (بفقري خ ل) وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاۤئِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَاَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّٰى تَكُونَ اَعْمَالِي وَاَوْرَادِي (ارادتي خ ل) كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا

يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا اٰمِنًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سَالِمًا وَاَنْ تَجْعَلَ دُعَاۤئِي اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَاٰخِرَهُ صَلَاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

کلینی بسند معتبر از حضرت صادق (ع) روایت کرده است که هر که ایمان دارد بخدا و روز قیامت باید که ترک نکند بعد از هر نماز فریضه خواندن سوره قل هو الله احد را زیرا که هر که بخواند آنرا خدا جمع کند برای او خیر دنیا و آخرت را و بیامرزد او را و پدر و مادر او را و هر که از ایشان متولد شده است

و در حدیث دیگر وارد

سَیِّدی یا مَنْ عَلَیْهِ مُعَوَّلی یا مَنْ اِلَیْهِ شَکَوْتُ اَحْوالی یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ قَوِّ عَلی
خِدْمَتِکَ جَوارِحی وَاشْدُدْ عَلَی الْعَزیمَةِ جَوانِحی وَهَبْ لِیَ الْجِدَّ فی خَشْیَتِکَ وَالدَّوامَ فِی
الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِکَ حَتّی اَسْرَحَ اِلَیْکَ فی مَیادینِ السّابِقینَ وَاُسْرِعَ اِلَیْکَ فِی الْبارِزینَ
وَاَشْتاقَ اِلی قُرْبِکَ فِی الْمُشْتاقینَ وَاَدْنُوَ مِنْکَ دُنُوَّ الْمُخْلِصینَ وَاَخافَکَ مَخافَةَ الْمُوقِنینَ
وَاَجْتَمِعَ فی جِوارِکَ مَعَ الْمُؤْمِنینَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ کادَنی فَکِدْهُ وَ
اجْعَلْنی مِنْ اَحْسَنِ عَبیدِکَ نَصیباً عِنْدَکَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْکَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً
لَدَیْکَ فَاِنَّهُ لا یُنالُ ذٰلِکَ اِلّا بِفَضْلِکَ وَجُدْ لی بِجُودِکَ وَاعْطِفْ عَلَیَّ بِمَجْدِکَ وَاحْفَظْنی
بِرَحْمَتِکَ وَاجْعَلْ لِسانی بِذِکْرِکَ لَهِجاً وَقَلْبی بِحُبِّکَ مُتَیَّماً وَمُنَّ عَلَیَّ بِحُسْنِ اِجابَتِکَ وَاَقِلْنی
عَثْرَتی وَاغْفِرْ زَلَّتی فَاِنَّکَ قَضَیْتَ عَلی عِبادِکَ بِعِبادَتِکَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعائِکَ وَضَمِنْتَ
لَهُمُ الْاِجابَةَ فَاِلَیْکَ یا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهی وَاِلَیْکَ یا رَبِّ مَدَدْتُ یَدی فَبِعِزَّتِکَ اسْتَجِبْ
لی دُعائی وَبَلِّغْنی مُنایَ وَلا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِکَ رَجائی وَاکْفِنی شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدائی
یا سَریعَ الرِّضا اِغْفِرْ لِمَنْ لا یَمْلِکُ اِلَّا الدُّعاءَ فَاِنَّکَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ یا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَ
ذِکْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنًی اِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُکاءُ یا سابِغَ النِّعَمِ یا
دافِعَ النِّقَمِ یا نُورَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ یا عالِماً لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی
ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَیامینَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً

دعای عشرات

از دعاهای بسیار معتبره است و ما بین نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شیخ نقل میکنیم
و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ | و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ
سُبْحانَ اللّٰهِ آناءَ اللَّیْلِ وَاَطْرافَ النَّهارِ سُبْحانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ سُبْحانَ اللّٰهِ بِالْعَشِیِّ
وَالْاِبْکارِ سُبْحانَ اللّٰهِ حینَ تُمْسُونَ وَحینَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیّاً

شده است که هر که بعد از هر فریضه ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی از حور العین باو تزویج نماید
و سند بن علی (؟) از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که بعد از هر نماز سوره قل هو الله احد بخواند رحمت از آسمان بر سرش فرود ریزد و سکینه بر او نازل گردد و حق نظر رحمت بسوی او افکند و گناهانش را بیامرزد و هر حاجت که سؤال کند بر آورد و در امان حق باشد
کلینی و دیگران بسند معتبر از اهل بیت روایت کرده اند که هر که بعد از هر نماز ریش خود را بدست راست خود بگیرد و دست چپ را بسوی آسمان

وَحینَ تُظْهِرُونَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِی الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها
وَکَذٰلِکَ تُخْرَجُونَ سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ سُبْحانَ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ سُبْحانَ ذِی الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحانَ
ذِی الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُهَیْمِنِ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ اللّٰهِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ
سُبْحانَ اللّٰهِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ الْقائِمِ الدّائِمِ سُبْحانَ الدّائِمِ الْقائِمِ سُبْحانَ رَبِّیَ
الْعَظیمِ سُبْحانَ رَبِّیَ الْاَعْلی سُبْحانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحانَ الْعَلِیِّ الْاَعْلی سُبْحانَهُ وَتَعالی
سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنا وَرَبُّ الْمَلائِکَةِ وَالرُّوحِ سُبْحانَ الدّائِمِ غَیْرِ الْغافِلِ سُبْحانَ الْعالِمِ بِغَیْرِ
تَعْلیمٍ سُبْحانَ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبْحانَ الَّذی یُدْرِکُ الْاَبْصارَ وَلا تُدْرِکُهُ الْاَبْصارُ
وَهُوَ اللَّطیفُ الْخَبیرُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَصْبَحْتُ مِنْکَ فی نِعْمَةٍ وَخَیْرٍ وَبَرَکَةٍ وَعافِیَةٍ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَخَیْرَکَ وَبَرَکاتِکَ وَعافِیَتَکَ بِنَجاةٍ مِنَ النّارِ وَارْزُقْنی شُکْرَکَ
وَعافِیَتَکَ وَفَضْلَکَ وَکَرامَتَکَ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی اَللّٰهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَبِفَضْلِکَ
اسْتَغْنَیْتُ وَبِنِعْمَتِکَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَیْتُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُکَ وَکَفی بِکَ شَهیداً وَاُشْهِدُ
مَلائِکَتَکَ وَاَنْبِیاءَکَ وَرُسُلَکَ وَحَمَلَةَ عَرْشِکَ وَسُکّانَ سَمٰواتِکَ وَاَرْضِکَ وَجَمیعَ
خَلْقِکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ وَاَنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ تُحْیی وَتُمیتُ وَتُمیتُ وَتُحْیی وَاَشْهَدُ اَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالسّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ
مَنْ فِی الْقُبُورِ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ اَمیرُ الْمُؤْمِنینَ حَقّاً حَقّاً وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ
هُمُ الْاَئِمَّةُ الْهُداةُ الْمَهْدِیُّونَ غَیْرُ الضّالّینَ وَلَا الْمُضِلّینَ وَاَنَّهُمْ اَوْلِیاؤُکَ الْمُصْطَفَوْنَ
وَحِزْبُکَ الْغالِبُونَ وَصِفْوَتُکَ وَخِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَنُجَباؤُکَ الَّذینَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدینِکَ
وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ وَاصْطَفَیْتَهُمْ عَلی عِبادِکَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَی الْعالَمینَ
صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ وَالسَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْ لی هٰذِهِ الشَّهادَةَ

بگذارد و سه مرتبه بگوید یا ذا الجلال و الاکرام ارحمنی من النار پس سه مرتبه بگوید اجرنی من العذاب الالیم پس دست راست را از ریش بردارد و هر دو دست را بسوی آسمان بلند کند و سه مرتبه بگوید یا عزیز یا کریم یا رحمن یا رحیم پس ده مرتبه بگوید یا رب اکرمنی بالحور العین (؟) ... پس سه مرتبه بگوید اجرنی من العذاب الالیم و صلی الله علی محمد و آله و الملائکة و الروح پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد خدا گناهانش را بیامرزد و از او راضی شود و استغفار کنند برای او جمیع خلایق

عِندَكَ حَتّى تُلقِيَنيها يَومَ القِيمَةِ وَاَنتَ عَنّي راضٍ اِنَّكَ عَلى ما تَشاءُ قَديرٌ اَللّهُمَّ لَكَ
الحَمدُ حَمدًا يَصعَدُ اَوَّلُهُ وَلا يَنفَدُ آخِرُهُ اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ حَمدًا تَضَعُ لَكَ السَّماءُ كَنَفَيها
وَتُسَبِّحُ لَكَ الاَرضُ وَمَن عَلَيها اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ حَمدًا سَرمَدًا اَبَدًا لا انقِطاعَ لَهُ وَلا نَفادَ
وَلَكَ يَنبَغي وَاِلَيكَ يَنتَهي فِيَّ وَعَلَيَّ وَلَدَيَّ وَمَعي وَقَبلي وَبَعدي وَاَمامي وَفَوقي وَتَحتي وَاِذا
مِتُّ وَبَقيتُ فَردًا وَحيدًا ثُمَّ فَنيتُ وَلَكَ الحَمدُ اِذا نُشِرتُ وَبُعِثتُ يا مَولايَ اَللّهُمَّ وَلَكَ
الحَمدُ وَلَكَ الشُّكرُ بِجَميعِ مَحامِدِكَ كُلِّها عَلى جَميعِ نَعمائِكَ كُلِّها حَتّى يَنتَهِيَ الحَمدُ اِلى ما تُحِبُّ
رَبَّنا وَتَرضى اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ عَلى كُلِّ اَكلَةٍ وَشَربَةٍ وَبَطشَةٍ وَقَبضَةٍ وَبَسطَةٍ وَفي كُلِّ
مَوضِعِ شَعرَةٍ اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ حَمدًا خالِدًا مَعَ خُلودِكَ وَلَكَ الحَمدُ حَمدًا لا مُنتَهى لَهُ دونَ
عِلمِكَ وَلَكَ الحَمدُ حَمدًا لا اَمَدَ لَهُ دونَ مَشيَّتِكَ وَلَكَ الحَمدُ حَمدًا لا اَجرَ لِقائِلِهِ اِلّا
رِضاكَ وَلَكَ الحَمدُ عَلى حِلمِكَ بَعدَ عِلمِكَ وَلَكَ الحَمدُ عَلى عَفوِكَ بَعدَ قُدرَتِكَ وَلَكَ
الحَمدُ باعِثَ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ وارِثَ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ بَديعَ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ مُنتَهَى الحَمدِ وَلَكَ
الحَمدُ مُبتَدِعَ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ مُشتَرِيَ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ وَلِيَّ الحَمدِ وَلَكَ الحَمدُ قَديمَ الحَمدِ
وَلَكَ الحَمدُ صادِقَ الوَعدِ وَفِيَّ العَهدِ عَزيزَ الجُندِ قائِمَ المَجدِ وَلَكَ الحَمدُ رَفيعَ الدَّرَجاتِ
مُجيبَ الدَّعَواتِ مُنزِلَ الآياتِ مِن فَوقِ سَبعِ سَمٰواتٍ عَظيمَ البَرَكاتِ مُخرِجَ النّورِ مِنَ الظُّلُماتِ
وَمُخرِجَ مَن فِي الظُّلُماتِ اِلَى النّورِ مُبَدِّلَ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَجاعِلَ الحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّهُمَّ
لَكَ الحَمدُ غافِرَ الذَّنبِ وَقابِلَ التَّوبِ شَديدَ العِقابِ ذَا الطَّولِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ اِلَيكَ المَصيرُ
اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ فِي اللَّيلِ اِذا يَغشى وَلَكَ الحَمدُ فِي النَّهارِ اِذا تَجَلّى
وَلَكَ الحَمدُ فِي الآخِرَةِ وَالاُولى وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ كُلِّ نَجمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّماءِ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ
الثَّرى وَالحَصى وَالنَّوى وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ ما في جَوِّ السَّماءِ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ ما في جَوفِ الاَرضِ
وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ اَوزانِ مِياهِ البِحارِ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ اَوراقِ الاَشجارِ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ ما
عَلى وَجهِ الاَرضِ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ ما اَحصى كِتابُكَ وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلمُكَ

وَلَكَ الحَمدُ عَدَدَ الاِنسِ وَالجِنِّ وَالهَوامِّ وَالطَّيرِ وَالبَهائِمِ وَالسِّباعِ حَمدًا كَثيرًا طَيِّبًا مُبارَكًا
فيهِ كَما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرضى وَكَما يَنبَغي لِكَرَمِ وَجهِكَ وَعِزِّ جَلالِكَ پس میگوئی ده مرتبه
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ وَهُوَ اللَّطيفُ الخَبيرُ و ده مرتبه
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ يُحيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحيي وَهُوَ
حَيٌّ لا يَموتُ بِيَدِهِ الخَيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ و ده مرتبه اَستَغفِرُ اللّهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا
هُوَ الحَيُّ القَيّومُ وَاَتوبُ اِلَيهِ و ده مرتبه يا اَللّهُ يا اَللّهُ و ده مرتبه يا رَحمٰنُ يا رَحمٰنُ و ده
مرتبه يا رَحيمُ يا رَحيمُ و ده مرتبه يا بَديعَ السَّمٰواتِ وَالاَرضِ و ده مرتبه
يا ذَا الجَلالِ وَالاِكرامِ و ده مرتبه يا حَنّانُ يا مَنّانُ و ده مرتبه
يا حَيُّ يا قَيّومُ و ده مرتبه يا حَيُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ و ده مرتبه يا اَللّهُ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ
و ده مرتبه بِسمِ اللّهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ و ده مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه اَللّهُمَّ
افعَل بي ما اَنتَ اَهلُهُ و ده مرتبه آمينَ آمينَ و ده مرتبه قُل هُوَ اللّهُ اَحَدٌ پس میگوئی اَللّهُمَّ
اصنَع بي ما اَنتَ اَهلُهُ وَلا تَصنَع بي ما اَنَا اَهلُهُ فَاِنَّكَ اَهلُ التَّقوى وَاَهلُ المَغفِرَةِ
وَاَنَا اَهلُ الذُّنوبِ وَالخَطايا فَارحَمني يا مَولايَ وَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ و نیز ده مرتبه میگوئی
لا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ تَوَكَّلتُ عَلَى الحَيِّ الَّذي لا يَموتُ وَالحَمدُ لِلّهِ الَّذي لَم يَتَّخِذ وَلَدًا وَ
لَم يَكُن لَهُ شَريكٌ فِي المُلكِ وَلَم يَكُن لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرهُ تَكبيرًا

دعای سمات

معروف بدعاء شبور که مستحبست خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا
از ادعیهٔ مشهوره است و اکثر علماء سلف بر این دعا مواظبت مینموده اند و در مصباح شیخ طوسی
و جمال الاسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی بسندهاء معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری رضوان الله
علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام
روایت شده و علامهٔ مجلسی ره آنرا با شرح در بحار ذکر کرده و این دعا موافق مصباح شیخ اینست اَللّهُمَّ
اِنّي اَسئَلُكَ بِاسمِكَ العَظيمِ الاَعظَمِ الاَعَزِّ الاَجَلِّ الاَكرَمِ الَّذي اِذا دُعيتَ بِهِ عَلى مَغالِقِ

ابواب السماء للفتح بالرحمة انفتحت واذا دعيت به على مضايق ابواب الارض
للفرج انفرجت واذا دعيت به على العسر لليسر تيسرت واذا دعيت به على الاموات
للنشور انتشرت واذا دعيت به على كشف البأساء والضراء انكشفت وبجلال
وجهك الكريم اكرم الوجوه واعز الوجوه الذي عنت له الوجوه وخضعت له الرقاب و
خشعت له الاصوات ووجلت له القلوب من مخافتك وبقوتك التي بها تمسك السماء
ان تقع على الارض الا باذنك وتمسك السموات والارض ان تزولا وبمشيتك التي
دان لها العالمون وبكلمتك التي خلقت بها السموات والارض وبحكمتك التي
صنعت بها العجائب وخلقت بها الظلمة وجعلتها ليلا وجعلت الليل سكنا
وخلقت بها النور وجعلته نهارا وجعلت النهار نشورا مبصرا وخلقت بها الشمس
وجعلت الشمس ضياء وخلقت بها القمر وجعلت القمر نورا وخلقت بها الكواكب
وجعلتها نجوما وبروجا ومصابيح وزينة ورجوما وجعلت لها مشارق ومغارب
وجعلت لها مطالع ومجاري وجعلت لها فلكا ومسابح وقدرتها في السماء منازل
فاحسنت تقديرها وصورتها فاحسنت تصويرها واحصيتها باسمائك احصاء و
دبرتها بحكمتك تدبيرا فاحسنت تدبيرها وسخرتها بسلطان الليل وسلطان النهار
والساعات وعدد السنين والحساب وجعلت رؤيتها لجميع الناس مرئى واحدا واسئلك
اللهم بمجدك الذي كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران عليه السلام في
المقدسين فوق احساس الكروبين فوق غمائم النور فوق تابوت الشهادة في عمود النار
وفي طور سيناء وفي جبل حوريث في الواد المقدس في البقعة المباركة من جانب الطور
الايمن من الشجرة وفي ارض مصر بتسع آيات بينات ويوم فرقت لبني اسرائيل البحر و
في المنبجسات التي صنعت بها العجائب في بحر سوف وعقدت ماء البحر في قلب الغمر كالحجارة
وجاوزت ببني اسرائيل البحر وتمت كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم

مشارق الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده
ومراكبه في اليم وباسمك العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك الذي تجليت
به لموسى كليمك عليه السلام في طور سيناء ولابرهيم عليه السلام خليلك من
قبل في مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام في بئر شيع وليعقوب نبيك عليه
السلام في بيت ايل واوفيت لابرهيم عليه السلام بميثاقك ولاسحق بحلفك وليعقوب
بشهادتك وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الذي ظهر
لموسى بن عمران عليه السلام على قبة الرمان وبآياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد
العزة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشان الكلمة التامة
وبكلماتك التي تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل الدنيا واهل الآخرة
وبرحمتك التي مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها على العالمين
وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك و
جبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق الاكبر
وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض بمناكبها
واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في
اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور وحمدت به في السموات
والارضين وبكلمتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا آدم عليه السلام وذريته بالرحمة
واسئلك بكلمتك التي غلبت كل شيء وبنور وجهك الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا
وخر موسى صعقا وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك موسى
بن عمران وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل فاران بربوات المقدسين وجنود
الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وببركاتك التي باركت فيها على ابرهيم
خليلك عليه السلام في امة محمد صلى الله عليه وآله وباركت لاسحق صفيك في

دو رکعت گذشته از او فوت شده باشد دریابد و نمازش مقبول گردد و اگر بعد از هر نماز فریضه و سنت بخواند نوشته شود برای او حسنات بعدد ستارگان آسمان و قطرات باران و برگ درختان و ذرات خاک زمین و چون بمیرد بهر حسنه ده حسنه در قبر باو داده شود این آیات
فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على

المرسلين والحمد لله رب العالمين
بیست و یکم
سید بن طاوس بسند معتبر از جمیل بن دراج روایت کرده است که مردی بخدمت امام جعفر صادق علیه السلام آمد و گفت ای مولای من [illegible] و میترسم که بمیرم [illegible] فرمود که [illegible] برادران مؤمن صالح [illegible] و اگر دوستان را [illegible] بعد از هر نماز [illegible]
اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible] اللهم اني اسئلك [illegible]

أُمَّةِ عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلِكَ فِي أُمَّةِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ
بَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِتْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ اللّٰهُمَّ وَكَمَا
غِبْنَا عَنْ ذٰلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقاً وَعَدْلاً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس حاجت خود را ذکر میکنی ومیگوئی اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ
تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي
مَا أَنَا أَهْلُهُ وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ
وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ إِنْسَانِ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ
وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وَأَنْتَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ که حاجت داری ذکر کن وبگو يَا اللهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ تا آخر وعلامه مجلسی از مصباح
سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخوانند اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هٰذِهِ
الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را بطلبد وبگوید وَافْعَلْ
بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ ونام دشمن را بگوید
وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
وَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ إِنْسَانِ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ وَقَرِينِ
سَوْءٍ وَيَوْمِ سَوْءٍ وَسَاعَةِ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ وَيُرِيدُ بِي وَبِأَهْلِي وَ
أَوْلَادِي وَإِخْوَانِي وَجِيرَانِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْماً إِنَّكَ عَلَى مَا
تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بگوید اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ

(تعقیبات مشترکه)

مَا ازْدَدْتُ فِي شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ كَتَرَدُّدِي فِي قَبْضِ رُوحِ عَبْدِيَ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لِوَلِيِّكَ الْفَرَجَ وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسُؤْنِي فِي نَفْسِي وَلَا فِي أَحَدٍ مِنْ أَحِبَّتِي واگر خواهد یکان یکان از دوستان خود را نام ببرد بگو وَلَا فِي فُلَانٍ وَلَا فِي فُلَانٍ زاده گفته چون براین دعا مداومت کردم چندان عمر یافتم که از زندگانی ملول شدم واین دعا در مصباح است ودر جمیع کتب دعا نقل شده است

ذکر تعقیبات مختصه بنماز صبح

بدانکه تعقیب نماز صبح زیاد از سایر نمازها است واخبار وارده در فضیلت خصوص این

تَفَضَّلْ عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ
وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً وشیخ بن فهد
گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگوئی اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعَاءِ
وَبِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ مِنَ التَّفْسِيرِ وَالتَّدْبِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا
أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا وبجای کذا وکذا حاجت خود را بخواهد

دُعَاءِ مَشْلُول

(موسوم بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه)

منقول از کتب کفعمی ومهج الدعوات واین دعائی است که تعلیم فرموده از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام بجوانی که بواسطه گناه وستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در
خواب حضرت رسول صلی الله علیه وآله را دید که دست بر اندام او مالید وفرمود محافظت کن
بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تن درست بود ودعا این است
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا
قَيُّومُ يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ
هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ
يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ
يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ
يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا
عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا
مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِي يَا بَادِي يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ
يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِي يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا

(تعقیبات مشترکه)

تعقیب ربنا وآیت از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول که ذکر خدا بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب کارگرتر است در تحصیل روزی از سفر کردن در زمین واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب در مصلای خود قرار گیرد وبه تعقیب مشغول باشد خدا او را از آتش دوزخ مستور گرداند واز حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که شیطان لشکر روز را از طلوع صبح تا طلوع آفتاب میکند ولشکر شب را از غروب آفتاب تا ذهاب حمره مغربیه پس خدا را در این دو ساعت بسیار یاد کنید و در این

مُقتَدِرُ یا کَبیرُ یا مُتَکَبِّرُ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ
کُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ صاحِبَةٌ وَلا کانَ مَعَهُ وَزیرٌ وَلا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشیراً وَلا احْتاجَ
اِلی ظَهیرٍ وَلا کانَ مَعَهُ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ فَتَعالَیْتَ عَمّا یَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً
کَبیراً یا عَلِیُّ یا شامِخُ یا باذِخُ یا فَتّاحُ یا نَفّاحُ یا مُرْتاحُ یا مُفَرِّجُ یا ناصِرُ یا مُنْتَصِرُ یا
مُدْرِکُ یا مُهْلِکُ یا مُنْتَقِمُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا طالِبُ یا غالِبُ یا مَنْ لا یَفُوتُهُ هارِبٌ
یا تَوّابُ یا اَوّابُ یا وَهّابُ یا مُسَبِّبَ الْاَسْبابِ یا مُفَتِّحَ الْاَبْوابِ یا مَنْ حَیْثُ ما دُعِیَ اَجابَ
یا طَهُورُ یا شَکُورُ یا عَفُوُّ یا غَفُورُ یا نُورَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یا لَطیفُ یا خَبیرُ یا مُجیرُ یا مُنیرُ یا
بَصیرُ یا ظَهیرُ یا کَبیرُ یا وِتْرُ یا فَرْدُ یا اَبَدُ یا سَنَدُ یا صَمَدُ یا کافی یا شافی یا وافی یا مُعافی یا
مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا مُتَکَرِّمُ یا مُتَفَرِّدُ یا مَنْ عَلا فَقَهَرَ یا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ یا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ یا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ یا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یا مَنْ لا یَحْویهِ الْفِکَرُ وَلا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَلا یَخْفی
عَلَیْهِ اَثَرٌ یا رازِقَ الْبَشَرِ یا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ یا عالِیَ الْمَکانِ یا شَدیدَ الْاَرْکانِ یا مُبَدِّلَ
الزَّمانِ یا قابِلَ الْقُرْبانِ یا ذَا الْمَنِّ وَالْاِحْسانِ یا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطانِ یا رَحیمُ یا رَحْمنُ یا مَنْ
هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یا عَظیمَ الشَّأْنِ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ مَکانٍ
یا سامِعَ الْاَصْواتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا مُنْجِحَ الطَّلِباتِ یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ
یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُقیلَ الْعَثَراتِ یا کاشِفَ الْکُرُباتِ یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ
یا مُؤْتِیَ السُّؤُلاتِ یا مُحْیِیَ الْاَمْواتِ یا جامِعَ الشَّتاتِ یا مُطَّلِعاً عَلَی النِّیّاتِ یا رادَّ ما قَدْ فاتَ
یا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ یا مَنْ لا تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ وَلا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ یا نُورَ الْاَرْضِ
وَالسَّمواتِ یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ النِّقَمِ یا بارِئَ النَّسَمِ یا جامِعَ الْاُمَمِ یا شافِیَ السَّقَمِ یا خالِقَ
النُّورِ وَالظُّلَمِ یا ذَا الْجُودِ وَالْکَرَمِ یا مَنْ لا یَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ یا اَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ
یا اَسْمَعَ السّامِعینَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ یا جارَ الْمُسْتَجیرینَ یا اَمانَ الْخائِفینَ یا ظَهْرَ اللّاجینَ
یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا غایَةَ الطّالِبینَ یا صاحِبَ کُلِّ غَریبٍ یا مُونِسَ

دور میشود شیطان از جماعتی که از ذکر خدا غافل نباشند
و بسند صحیح منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در خراسان چون نماز صبح میکردند تا طلوع آفتاب در مصلای خود می‌نشستند و مشغول تعقیب بودند پس خریطه‌ای که مسواکها در آن بود میاوردند و یکان یکان از آنها مسواک میکردند پس ابتدا میکردند بقرآن مجید و تلاوت میکردند
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب مشغول تعقیب باشد ثواب حج برای او نوشته میشود
و در حدیث قدسی وارد شده است که حق

کُلِّ وَحیدٍ یا مَلْجَأَ کُلِّ طَریدٍ یا مَأْوی کُلِّ شَریدٍ یا حافِظَ کُلِّ ضالَّةٍ یا راحِمَ الشَّیْخِ الْکَبیرِ
یا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغیرِ یا جابِرَ الْعَظْمِ الْکَسیرِ یا فاکَّ کُلِّ اَسیرٍ یا مُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقیرِ یا
عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجیرِ یا مَنْ لَهُ التَّدْبیرُ وَالتَّقْدیرُ یا مَنِ الْعَسیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسیرٌ
یا مَنْ لا یَحْتاجُ اِلی تَفْسیرٍ یا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبیرٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ
شَیْءٍ بَصیرٌ یا مُرْسِلَ الرِّیاحِ یا فالِقَ الْاِصْباحِ یا باعِثَ الْاَرْواحِ یا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ یا مَنْ
بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتاحٍ یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یا سابِقَ کُلِّ فَوْتٍ یا مُحْیِیَ کُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ یا عُدَّتی
فی شِدَّتی یا حافِظی فی غُرْبَتی یا مُونِسی فی وَحْدَتی یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ
وَتُسَلِّمُنِی الْاَقارِبُ وَیَخْذُلُنی کُلُّ صاحِبٍ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ
یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا کَهْفَ مَنْ لا کَهْفَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا رُکْنَ
مَنْ لا رُکْنَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا جارَ مَنْ لا جارَ لَهُ یا جارِیَ اللَّصیقَ یا رُکْنِیَ
الْوَثیقَ یا اِلهی بِالتَّحْقیقِ یا رَبَّ الْبَیْتِ الْعَتیقِ یا شَفیقُ یا رَفیقُ فُکَّنی مِنْ حَلَقِ الْمَضیقِ وَاصْرِفْ
عَنّی کُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضیقٍ وَاکْفِنی شَرَّ ما لا اُطیقُ وَاَعِنّی عَلی ما اُطیقُ یا رادَّ یُوسُفَ عَلی یَعْقُوبَ
یا کاشِفَ ضُرِّ اَیُّوبَ یا غافِرَ ذَنْبِ داوُدَ یا رافِعَ عیسَی بْنِ مَرْیَمَ وَمُنْجِیَهُ مِنْ اَیْدِی الْیَهُودِ
یا مُجیبَ نِداءِ یُونُسَ فِی الظُّلُماتِ یا مُصْطَفِیَ مُوسی بِالْکَلِماتِ یا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطیئَتَهُ وَرَفَعَ
اِدْریسَ مَکاناً عَلِیّاً بِرَحْمَتِهِ یا مَنْ نَجّی نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ یا مَنْ اَهْلَکَ عاداً الْاُولی وَثَمُودَ فَما
اَبْقی وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ کانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغی وَالْمُؤْتَفِکَةَ اَهْوی یا مَنْ دَمَّرَ عَلی قَوْمِ لُوطٍ
وَدَمْدَمَ عَلی قَوْمِ شُعَیْبٍ یا مَنِ اتَّخَذَ اِبْرهیمَ خَلیلاً یا مَنِ اتَّخَذَ مُوسی کَلیماً وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّی
اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ حَبیباً یا مُؤْتِیَ لُقْمانَ الْحِکْمَةَ وَالْواهِبَ لِسُلَیْمانَ مُلْکاً لا
یَنْبَغی لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ یا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَیْنِ عَلَی الْمُلُوکِ الْجَبابِرَةِ یا مَنْ اَعْطَی الْخِضْرَ الْحَیوةَ
وَرَدَّ لِیُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِها یا مَنْ رَبَطَ عَلی قَلْبِ اُمِّ مُوسی وَاَحْصَنَ فَرْجَ مَرْیَمَ
ابْنَةِ عِمْرانَ یا مَنْ حَصَّنَ یَحْیَی بْنَ زَکَرِیّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَکَّنَ عَنْ مُوسَی الْغَضَبَ یا مَنْ بَشَّرَ

تعالی مضمون این دعا ... ای فرزند آدم یاد کن مرا بعد از صبح یک ساعت و بعد از عصر یک ساعت تا کفایت کنم جمیع مهمات ترا
ایضا تعقیبات مختصره بجهة
اول آنکه بعد از سلام ... دو زانو
امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز صبح ... استغفر الله ... صد مرتبه ... گناهان او را ... و اتوب الیه ...
یا مرتبه ... هفتاد مرتبه ... منفصل کاه
در روایت دیگر هفتاد ...
دوم ایضا از امام محمد باقر علیه السلام منقولست ...
سند ها معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح یازده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند ... گناه

زکریا بیحیی یا من فدا اسماعیل من الذبح بذبح عظیم یا من قبل قربان هابیل وجعل
اللعنة علی قابیل یا هازم الاحزاب لمحمد صلی الله علیه واله صل علی محمد وال محمد وعلی
جمیع المرسلین وملائکتک المقربین واهل طاعتک اجمعین واسئلک بکل مسئلة
سئلک بها احد ممن رضیت عنه فحتمت له علی الاجابة یا الله یا الله یا الله یا رحمن
یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال والاکرام
یا ذا الجلال والاکرام به به به به به به به اسئلک بکل اسم سمیت
به نفسک او انزلته فی شیء من کتبک او استاثرت به فی علم الغیب عندک وبمعاقد
العز من عرشک وبمنتهی الرحمة من کتابک وبما لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام والبحر
یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم واسئلک باسمائک
الحسنی التی نعتها فی کتابک فقلت ولله الاسماء الحسنی فادعوه بها وقلت ادعونی استجب
لکم وقلت واذا سئلک عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان وقلت
یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب
جمیعا انه هو الغفور الرحیم وانا اسئلک یا الهی وادعوک یا رب وارجوک یا سیدی
واطمع فی اجابتی یا مولای کما وعدتنی وقد دعوتک کما امرتنی فافعل بی ما انت اهله
یا کریم والحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد واله اجمعین پس ذکر کن حاجت خود را
که برآورده است انشاء الله تعالی ودر روایت مهج الدعوات است که بخوانی این دعا را مگر
آنکه با طهارت

(دعاء معروف به یستشیر)

باشی

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی
الله علیه واله این دعا را تعلیم من نمود وامر کرد مرا که برای هر شدت ورخا این دعا را بخوانم وتعلیم
نمایم بخلیفه بعد از خود وترک ننمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم وفرمود که یا علی
هر صبح وشام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد

بر او نوشته نشود ودر تمام روز شیطان ... ودر روایت دیگر منقول است از حضرت رسول صلی الله علیه واله که هر که سوره قل هو الله احد را هر روز ده مرتبه بخواند در آن روز هر چند شیطان سعی کند گناهی بر او نوشته نشود
وبسند صحیح روایت کرده است کلینی از حضرت صادق علیه السلام که هر که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید ما شاء الله کان لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم در آن روز هیچ مکروهی نبیند وشیخ طوسی ودیگران نیز در کتب دعا ذکر کرده اند
چهارم کفعمی وغیر او روایت کرده اند از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را بعد از صبح ده مرتبه بخواند ...

که حضرت رسول صلی الله علیه واله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا
فرمود هر که طالب رجوع بکتاب مهج نماید دعا این است

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله الذی لا اله الا هو الملک الحق المبین المدبر بلا وزیر ولا خلق من عباده
یستشیر الاول غیر موصوف والباقی بعد فناء الخلق العظیم الربوبیة نور السموات و
الارضین وفاطرهما ومبتدعهما بغیر عمد خلقهما وفتقهما فتقا فقامت السموات طائعات
بامره واستقرت الارضون باوتادها فوق الماء ثم علا ربنا فی السموات العلی الرحمن
علی العرش استوی له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وما تحت الثری فانا اشهد
بانک انت الله لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت ولا معز لمن اذللت ولا مذل لمن
اعززت ولا مانع لما اعطیت ولا معطی لما منعت وانت الله لا اله الا انت کنت اذ لم تکن
سماء مبنیة ولا ارض مدحیة ولا شمس مضیئة ولا لیل مظلم ولا نهار مضیء ولا بحر
لجی ولا جبل راس ولا نجم سار ولا قمر منیر ولا ریح تهب ولا سحاب یسکب ولا برق یلمع
ولا رعد یسبح ولا روح تنفس ولا طائر یطیر ولا نار تتوقد ولا ماء یطرد کنت قبل کل شیء
وکونت کل شیء وقدرت علی کل شیء وابتدعت کل شیء واغنیت وافقرت وامت و
احییت واضحکت وابکیت وعلی العرش استویت فتبارکت یا الله وتعالیت انت الله
الذی لا اله الا انت الخلاق المعین امرک غالب وعلمک نافذ وکیدک غریب ووعدک
صادق وقولک حق وحکمک عدل وکلامک هدی ووحیک نور ورحمتک واسعة
وعفوک عظیم وفضلک کبیر وعطاؤک جزیل وحبلک متین وامکانک عتید وجارک
عزیز وباسک شدید ومکرک مکید انت یا رب موضع کل شکوی حاضر کل ملاء وشاهد
کل نجوی منتهی کل حاجة مفرج کل حزن غنی کل مسکین حصن کل هارب امان کل خائف
حرز الضعفاء کنز الفقراء مفرج الغماء معین الصالحین ذلک الله ربنا لا اله الا هو
تکفی من عبادک من توکل علیک وانت جار من لاذ بک وتضرع الیک عصمة من

زوال شمس ... مرتبه وبعد از ... بعضی از ... عصر ... دو هزار ... از حضرت ... از طلوع فجر تا ... فضیلت ... هفتاد مرتبه ... واز امام محمد باقر علیه السلام ... منقول است برای ... ثواب بسیار ... سوره انا انزلناه ... نماز صبح ... هفتاد مرتبه ... شبانه روزی ... بعد از طلوع صبح ... نماز صبح ده مرتبه وبعد از زوال ... نماز عصر ... وبعد از نماز عشاء هفت مرتبه ... ودر وقت خواب یازده مرتبه ...

اعتصم بك ناصر من انتصر بك تغفر الذنوب لمن استغفرك جبار الجبابرة عظيم العظماء
كبير الكبرآء سيد السادات مولى الموالي صريخ المستصرخين منفس عن المكروبين مجيب
دعوة المضطرين اسمع السامعين ابصر الناظرين احكم الحاكمين اسرع الحاسبين
ارحم الراحمين خير الغافرين قاضي حوائج المؤمنين مغيث الصالحين انت الله لا اله
الا انت رب العالمين انت الخالق وانا المخلوق وانت المالك وانا المملوك وانت الرب
وانا العبد وانت الرازق وانا المرزوق وانت المعطي وانا السائل وانت الجواد وانا البخيل
وانت القوي وانا الضعيف وانت العزيز وانا الذليل وانت الغني وانا الفقير وانت
السيد وانا العبد وانت الغافر وانا المسيء وانت العالم وانا الجاهل وانت الحليم وانا
العجول وانت الرحمن وانا المرحوم وانت المعافي وانا المبتلى وانت المجيب وانا المضطر
وانا اشهد بانك انت الله لا اله الا انت المعطي عبادك بلا سؤال واشهد بانك انت
الله الواحد الاحد المتفرد الصمد الفرد واليك المصير وصلى الله على محمد واهل بيته
الطيبين الطاهرين واغفر لي ذنوبي واستر علي عيوبي وافتح لي من لدنك رحمة ورزقا
واسعا يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين وحسبنا الله ونعم الوكيل ولا حول ولا
قوة الا بالله العلي العظيم

(دعاء مجیر)

دعائی است رفیع الشان مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آنحضرت
آورد در وقتی که در مقام ابرهیم مشغول بنماز بود وکفعمی در بلد الأمین ومصباح این دعا را ذکر کرده
ودر حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان
بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد دانه های باران وبرگ درختان وریگ بیابان باشد
وبرای شفاء مریض وقضاء دین وغنا وتوانگری ورفع غم خواندن آن نافعست ودعا این است

(بسم الله الرحمن الرحیم)

سبحانك يا الله تعاليت يا رحمن اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا رحيم تعاليت يا كريم

(تعقیبات نماز صبح)

ثواب آن آنست که حقتعالی هزار [هزار] ملك خلق کند که در سی و شش هزار سال ثواب از برای او بنویسند

شیخ ابن بابویه وسایر علماء رضوان الله علیهم بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول الله صلی الله علیه وآله فرمود که هر که هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظیم وبحمده ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم حقتعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی وخوره وپیسی وفالج وخانه بر سرش فرود آمدن تا خرافت در هنگام پیری

ششم در بلد الامین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود هر که خواهد

اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا ملك تعاليت يا مالك اجرنا من النار يا مجير سبحانك
يا قدوس تعاليت يا سلام اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا مؤمن تعاليت يا مهيمن
اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا عزيز تعاليت يا جبار اجرنا من النار يا مجير سبحانك
يا متكبر تعاليت يا متجبر اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا خالق تعاليت يا بارئ اجرنا
من النار يا مجير سبحانك يا مصور تعاليت يا مقدر اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا
هادي تعاليت يا باقي اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا وهاب تعاليت يا تواب اجرنا
من النار يا مجير سبحانك يا فتاح تعاليت يا مرتاح اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا سيدي
تعاليت يا مولاي اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا قريب تعاليت يا رقيب اجرنا من النار يا
مجير سبحانك يا مبدئ تعاليت يا معيد اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا حميد تعاليت
يا مجيد اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا قديم تعاليت يا عظيم اجرنا من النار يا مجير
سبحانك يا غفور تعاليت يا شكور اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا شاهد تعاليت يا شهيد
اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا حنان تعاليت يا منان اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا
باعث تعاليت يا وارث اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا محيي تعاليت يا مميت اجرنا من
النار يا مجير سبحانك يا شفيق تعاليت يا رفيق اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا انيس
تعاليت يا مونس اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا جليل تعاليت يا جميل اجرنا من النار يا
مجير سبحانك يا خبير تعاليت يا بصير اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا حفي تعاليت يا ملي
اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا معبود تعاليت يا موجود اجرنا من النار يا مجير سبحانك
يا غفار تعاليت يا قهار اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا مذكور تعاليت يا مشكور اجرنا
من النار يا مجير سبحانك يا جواد تعاليت يا معاذ اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا جمال
تعاليت يا جلال اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا سابق تعاليت يا رازق اجرنا من النار
يا مجير سبحانك يا صادق تعاليت يا فالق اجرنا من النار يا مجير سبحانك يا سميع تعاليت

که خطا در اجل او را خبر کنند و او را بر دشمنان یاری دهند و او را از مرگهای بد و از بلاها نگاه دارند و در دنیا بلایی که بهمرسد بر او وارد نشود

هر بامداد بعد از نماز صبح سه مرتبه بگوید سبحان الله ملأ المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الکرسی

وسه مرتبه بگوید الحمد لله ملأ المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الکرسی

وسه مرتبه بگوید لا اله الا الله ملأ المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش وسعة الکرسی

وسه مرتبه بگوید الله اکبر ملأ المیزان ومنتهی العلم ومبلغ الرضا وزنة

سَرِيعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ
يَا رَاضِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا دَآئِمُ تَعَالَيْتَ يَا
قَآئِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا
قَوِيُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا اَوَّلُ تَعَالَيْتَ
يَا آخِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا رَجَآءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا
ذَا الطَّوْلِ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا اَحَدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا
صَمَدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا اَعْلَى اَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَارِئُ
تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ
يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ
يَا مُذِلُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَفِيظُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا
حَلِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا مُعْطِي تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ضَآرُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ اَجِرْنَا

العزيز و سعة الكرسي هفتم
سيد بن طاوس بسند معتبر از
حضرت امام رضا عليه السلام روايت
كرده است كه هر كه بعد از نماز
صبح صد مرتبه بگويد بسم
الله الرحمن الرحيم لا حول و لا
قوة الا بالله العلي العظيم
باسم اعظم خدا نزديكتر باشد
از سياهی چشم بسفيدی آن
و بسندهای معتبر از حضرت
صادق عليه السلام و حضرت كاظم
عليه السلام منقولست كه بعد از نماز
صبح و مغرب پيش از آنكه سخن
بگويد و حركت كند هفت مرتبه
اين دعا بخواند هفتاد نوع
بلا از او دور گردد كه سهلتر
آنها خوره و پيسی و شر شيطان
و شر پادشاهان باشد و در
بعضی روايات معتبره
سه مرتبه

مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ
يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ اَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوَسِّعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَؤُفُ
تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وِتْرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ
يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ
يَا عَدْلُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا
مُرْشِدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ
اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَ يَا
سُبْحَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ اَجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا
الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلَالِ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

(دعاء عديلة)

(بسم الله الرحمن الرحيم)

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْحَقِيرُ اَشْهَدُ

و بعضی پنج مرتبه نيز وارد شده و بعضی ده مرتبه
و اكثر سه مرتبه و اقل
صد مرتبه و هر چه بيشتر
بگويد ثوابش بيشتر است
هشتم شيخ احمد بن فهد و
ديگران روايت كرده اند كه
از حضرت امام
... عليه السلام ...
... كه ...
... كه منقول ... و ...
نعمتها و ...
و ... بعد از نماز صبح
حضرت ... و تسبيحات ...
ده مرتبه ...
العظيم و ... استغفر الله
و استغفر الله من فضل ...
كه ... نماز كه ...
اين ... و ...
... ايمان ...

لِمُنعِمي وَخالِقي وَرازِقي وَمُكرِمي كَما شَهِدَ لِذاتِهِ وَشَهِدَت لَهُ المَلائِكَةُ وَاُولُوا العِلمِ
مِن عِبادِهِ بِاَنَّهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالاِحسانِ وَالكَرَمِ وَالاِمتِنانِ قادِرٌ اَزَلِيٌّ عالِمٌ
اَبَدِيٌّ حَيٌّ اَحَدِيٌّ مَوجُودٌ سَرمَدِيٌّ سَميعٌ بَصيرٌ مُريدٌ كارِهٌ مُدرِكٌ صَمَدِيٌّ يَستَحِقُّ هٰذِهِ
الصِّفاتِ وَهُوَ عَلىٰ ما هُوَ عَلَيهِ في عِزِّ صِفاتِهِ كانَ قَوِيّاً قَبلَ وُجُودِ القُدرَةِ وَالقُوَّةِ وَكانَ
عَليماً قَبلَ ايجادِ العِلمِ وَالعِلَّةِ لَم يَزَل سُلطاناً اِذ لا مَملَكَةَ وَلا مالَ وَلَم يَزَل سُبحاناً عَلىٰ
جَميعِ الاَحوالِ وُجُودُهُ قَبلَ القَبلِ في اَزَلِ الآزالِ وَبَقاؤُهُ بَعدَ البَعدِ مِن غَيرِ انتِقالٍ وَلا زَوالٍ
غَنِيٌّ فِي الاَوَّلِ وَالآخِرِ مُستَغنٍ فِي الباطِنِ وَالظّاهِرِ لا جَورَ في قَضِيَّتِهِ وَلا مَيلَ في مَشِيَّتِهِ وَلا
ظُلمَ في تَقديرِهِ وَلا مَهرَبَ مِن حُكُومَتِهِ وَلا مَلجَاَ مِن سَطَواتِهِ وَلا مَنجا مِن نَقِماتِهِ سَبَقَت
رَحمَتُهُ غَضَبَهُ وَلا يَفُوتُهُ اَحَدٌ اِذا طَلَبَهُ اَزاحَ العِلَلَ فِي التَّكليفِ وَسَوَّى التَّوفيقَ بَينَ الضَّعيفِ
وَالشَّريفِ مَكَّنَ اَداءَ المَأمُورِ وَسَهَّلَ سَبيلَ اجتِنابِ المَحظُورِ لَم يُكَلِّفِ الطّاعَةَ اِلّا دُونَ الوُسعِ
وَالطّاقَةِ سُبحانَهُ ما اَبيَنَ كَرَمَهُ وَاَعلىٰ شَأنَهُ سُبحانَهُ ما اَجَلَّ نَيلَهُ وَاَعظَمَ اِحسانَهُ بَعَثَ
الاَنبِياءَ لِيُبَيِّنَ عَدلَهُ وَنَصَبَ الاَوصِياءَ لِيُظهِرَ طَولَهُ وَفَضلَهُ وَجَعَلَنا مِن اُمَّةِ سَيِّدِ
الاَنبِياءِ وَخَيرِ الاَولِياءِ وَاَفضَلِ الاَصفِياءِ وَاَعلَى الاَزكِياءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَ
سَلَّمَ آمَنّا بِهِ وَبِما دَعانا اِلَيهِ وَبِالقُرآنِ الَّذي اَنزَلَهُ عَلَيهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذي نَصَبَهُ
يَومَ الغَديرِ وَاَشارَ بِقَولِهِ هٰذا عَلِيٌّ اِلَيهِ وَاَشهَدُ اَنَّ الاَئِمَّةَ الاَبرارَ وَالخُلَفاءَ الاَخيارَ
بَعدَ الرَّسُولِ المُختارِ عَلِيٌّ قامِعُ الكُفّارِ وَمِن بَعدِهِ سَيِّدُ اَولادِهِ الحَسَنُ بنُ عَلِيٍّ ثُمَّ اَخُوهُ
السِّبطُ التّابِعُ لِمَرضاتِ اللهِ الحُسَينُ ثُمَّ العابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الباقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصّادِقُ جَعفَرٌ
ثُمَّ الكاظِمُ مُوسىٰ ثُمَّ الرِّضا عَلِيٌّ ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ العَسكَرِيُّ
الحَسَنُ ثُمَّ الحُجَّةُ الخَلَفُ القائِمُ المُنتَظَرُ المَهدِيُّ المُرجَى الَّذي بِبَقائِهِ بَقِيَتِ الدُّنيا
وَبِيُمنِهِ رُزِقَ الوَرىٰ وَبِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الاَرضُ وَالسَّماءُ وَبِهِ يَملَاُ اللهُ الاَرضَ قِسطاً وَ
عَدلاً بَعدَ ما مُلِئَت ظُلماً وَجَوراً وَاَشهَدُ اَنَّ اَقوالَهُم حُجَّةٌ وَامتِثالَهُم فَريضَةٌ وَ

مثل آنكه گاه از افواج نوح و نهج او بغیر از نوح و ارض نزل از دریچه مال دنیا بدست من اهل و با خیال الجنان او مرد و درگاه زمینگار مرد و او انکه نه انکه مرد کمال فقام نام با آنحضرت عرض کرد که دعائی در تعلیم کن که جامع باشد برای دنیا و آخرت و ایمان تا شد حضرت این دعا را تعلیم او کرد که بعد از نماز صبح بخواند تا آفتاب طلوع کند مداومت کرد او بر این دعا و حال او نیکو شد فهم عباس از عبدالله بن سنان روایت کرده است که بخدمت حضرت صادق رفتم حضرت فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم کنم که چون بخوانی حقتعالی قرض تو را ادا کند و حال تو نیکو شود

طاعَتَهُم مَفرُوضَةٌ وَمَوَدَّتَهُم لازِمَةٌ مَقضِيَّةٌ وَالاِقتِداءَ بِهِم مُنجِيَةٌ وَمُخالَفَتَهُم
مُردِيَةٌ وَهُم ساداتُ اَهلِ الجَنَّةِ اَجمَعينَ وَشُفَعاءُ يَومِ الدّينِ وَاَئِمَّةُ اَهلِ الاَرضِ عَلَى
اليَقينِ وَاَفضَلُ الاَوصِياءِ المَرضِيّينَ وَاَشهَدُ اَنَّ المَوتَ حَقٌّ وَمُسائَلَةَ القَبرِ حَقٌّ وَ
البَعثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّراطَ حَقٌّ وَالميزانَ حَقٌّ وَالحِسابَ حَقٌّ وَالكِتابَ حَقٌّ وَالجَنَّةَ
حَقٌّ وَالنّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيبَ فيها وَاَنَّ اللهَ يَبعَثُ مَن فِي القُبُورِ اَللّٰهُمَّ
فَضلُكَ رَجائي وَكَرَمُكَ وَرَحمَتُكَ اَمَلي لا عَمَلَ لي اَستَحِقُّ بِهِ الجَنَّةَ وَلا طاعَةَ لي اَستَوجِبُ
بِهَا الرِّضوانَ اِلّا اَنّي اعتَقَدتُ تَوحيدَكَ وَعَدلَكَ وَارتَجَيتُ اِحسانَكَ وَفَضلَكَ
وَتَشَفَّعتُ اِلَيكَ بِالنَّبِيِّ وَآلِهِ مِن اَحِبَّتِكَ وَاَنتَ اَكرَمُ الاَكرَمينَ وَاَرحَمُ الرّاحِمينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ نَبِيِّنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجمَعينَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسليماً كَثيراً كَثيراً
وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظيمِ اَللّٰهُمَّ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اِنّي اَودَعتُكَ يَقيني
هٰذا وَثَباتَ ديني وَاَنتَ خَيرُ مُستَودَعٍ وَقَد اَمَرتَنا بِحِفظِ الوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَقتَ حُضُورِ
مَوتي بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ **مؤلف گوید** که در دعاهای ماثوره است اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَعُوذُ بِكَ مِنَ العَديلَةِ عِندَ المَوتِ و عدیله عند الموت یعنی عدول کردن از حق بباطل در
وقت مردن و آن چنان است که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند و او را در تشکیک
اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند و از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده
و جناب فخر المحققین ره فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادلهٔ ایمان و اصول
خمسه را با ادلهٔ قطعیه و صفای خاطر و بسپرد او را بحقتعالی که در وقت حضور موت باو رد فرماید
باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه اَللّٰهُمَّ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اِنّي قَد اَودَعتُكَ يَقيني هٰذا
وَثَباتَ ديني وَاَنتَ خَيرُ مُستَودَعٍ وَقَد اَمَرتَنا بِحِفظِ الوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَقتَ حُضُورِ مَوتي
پس بر حسب فرمایش این بزرگوار خواندن این دعای شریف عدیله و استحضار معانی آن در خاطر
برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است و اما اینکه این دعا ماثور است یا از

نهم حدیث با اسناد معتبر منقول است که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگو توکلت على الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولداً و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیراً اللهم انی اعوذ بک من البؤس و الفقر و من غلبة الدین و اسئلک ان تعیننی على اداء حقک الیک و الى الناس ده و دیگر از شیخ طوسی منقول است و من غلبة الدین و فصل على محمد و آله و اعنی على اداء حقوقک الیک و الى الناس مع همه کفایت میکند

منشأت علماء است خریت صناعت علم حدیث و روایت جامع شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم
متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الأکرم والمحدث الأعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری
نور الله مرقده فرمود وَاَمّا دُعاءُ العَدیلَةِ المَعرُوفَةِ فَهُوَ مِنْ مُؤَلَّفاتِ بَعضِ اَهلِ العِلمِ لَیسَ
بِمَأثُورٍ وَلا مَوجُودٍ فی کُتُبِ حَمَلَةِ الاَحادیثِ وَنُقّادِها و بدانکه شیخ طوسی از محمد بن سلیمان
دیلمی روایت کرده است که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو میگویند که ایمان
بر دو قسمست یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه بامانت سپرده شده است و زایل میگردد پس تعلیم
بنما مرا دعائی که هرگاه آنرا بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب
رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ نَبِیّاً وَبِالاِسلامِ دیناً وَبِالقُرآنِ کِتاباً وَ
بِالکَعبَةِ قِبلَةً وَبِعَلِیٍّ وَلِیّاً وَاِماماً وَبِالحَسَنِ وَالحُسَینِ وَعَلِیِّ بنِ الحُسَینِ وَمُحَمَّدِ بنِ
عَلِیٍّ وَجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بنِ جَعفَرٍ وَعَلِیِّ بنِ مُوسی وَمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بنِ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ
بنِ عَلِیٍّ وَالحُجَّةِ بنِ الحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیهِم اَئِمَّةً اَللّهُمَّ اِنّی رَضیتُ بِهِم اَئِمَّةً فَارضَنی
لَهُم اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ

(دعاء جوشن کبیر)

در بلد الأمین و مصباح کفعمی است و آن مرویست از حضرت سید الساجدین از پدرش از
جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام از برای
پیغمبر در یکی از غزوات در حالیکه بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را
بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید که
بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امان است از برای تو و امت تو پس شرحی در فضیلت
این دعا ذکر فرمود که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آنرا بر کفن خویش نویسد حق تعالی
حیا فرماید که او را با آتش عذاب کند و هر که آنرا به نیت در اول ماه رمضان بخواند حق تعالی
او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس
کنند خدا را و ثواب آنرا برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده

و هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم
و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در
امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین علیه السلام فرمود وصیت
کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا و آنکه بنویسیم آنرا بر کفن او و تعلیم کنم
آنرا با هل خود و ترغیب کنم ایشان را بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم
فقیر گوید که از این خبر دو چیز مستفاد میشود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه
بحر العلوم عطر الله مرقده در دره بآن اشاره فرموده

وَسُنَّ اَن یُکتَبَ بِالاَکفانِ وَهکَذا کِتابَةُ القُرآنِ		شَهادَةُ الاِسلامِ وَالاِیمانِ وَالجَوشَنِ المَنعُوتِ بِالاَمانِ	

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن آن در خصوص
شبهای قدر در خبر ذکری از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در
ضمن اعمال شبهای قدر فرموده در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را
در هر یک از این سه شب بخوانند و کافی است فرمایش این بزرگوار ما را در اینمقام احله الله دار
السلام بالجمله این دعا صد فصلست و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل
باید گفت سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ الغَوثَ الغَوثَ خَلِّصنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ و در
بلد الأمین است که در اول هر فصل بِسمِ اللهِ بگوید و در آخرش سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ
الغَوثَ الغَوثَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ یا
اَرحَمَ الرّاحِمینَ

(و آن دعا اینست)

(۱) اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیمُ یا کَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ یا قَدیمُ
یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا حَکیمُ سُبحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ الغَوثَ الغَوثَ خَلِّصنا مِنَ النّارِ
یا رَبِّ (۲) یا سَیِّدَ السّاداتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا وَلِیَّ الحَسَناتِ

یا غافِرَ الخَطیئاتِ یا مُعطِیَ المَسئَلاتِ یا قابِلَ التَّوباتِ یا سامِعَ الاَصواتِ یا عالِمَ الخَفیّاتِ
یا دافِعَ البَلیّاتِ (۳) یا خَیرَ الغافِرینَ یا خَیرَ الفاتِحینَ یا خَیرَ النّاصِرینَ یا خَیرَ الحاکِمینَ
یا خَیرَ الرّازِقینَ یا خَیرَ الوارِثینَ یا خَیرَ الحامِدینَ یا خَیرَ الذّاکِرینَ یا خَیرَ المُنزِلینَ یا
خَیرَ المُحسِنینَ (۴) یا مَن لَهُ العِزَّةُ وَالجَمالُ یا مَن لَهُ القُدرَةُ وَالکَمالُ یا مَن لَهُ المُلکُ
وَالجَلالُ یا مَن هُوَ الکَبیرُ المُتَعالُ یا مُنشِئَ السَّحابِ الثِّقالِ یا مَن هُوَ شَدیدُ المِحالِ یا مَن
هُوَ سَریعُ الحِسابِ یا مَن هُوَ شَدیدُ العِقابِ یا مَن عِندَهُ حُسنُ الثَّوابِ یا مَن عِندَهُ اُمُّ الکِتابِ
(۵) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا دَیّانُ یا بُرهانُ یا سُلطانُ یا
رِضوانُ یا غُفرانُ یا سُبحانُ یا مُستَعانُ یا ذَا المَنِّ وَالبَیانِ (۶) یا مَن تَواضَعَ کُلُّ شَیءٍ
لِعَظَمَتِهِ یا مَنِ استَسلَمَ کُلُّ شَیءٍ لِقُدرَتِهِ یا مَن ذَلَّ کُلُّ شَیءٍ لِعِزَّتِهِ یا مَن خَضَعَ کُلُّ
شَیءٍ لِهَیبَتِهِ یا مَنِ انقادَ کُلُّ شَیءٍ مِن خَشیَتِهِ یا مَن تَشَقَّقَتِ الجِبالُ مِن مَخافَتِهِ یا
مَن قامَتِ السَّماواتُ بِاَمرِهِ یا مَنِ استَقَرَّتِ الاَرَضُونَ بِاِذنِهِ یا مَن یُسَبِّحُ الرَّعدُ بِحَمدِهِ
یا مَن لا یَعتَدی عَلی اَهلِ مَملَکَتِهِ (۷) یا غافِرَ الخَطایا یا کاشِفَ البَلایا یا مُنتَهَی الرَّجایا
یا مُجزِلَ العَطایا یا واهِبَ الهَدایا یا رازِقَ البَرایا یا قاضِیَ المَنایا یا سامِعَ الشَّکایا یا باعِثَ
البَرایا یا مُطلِقَ الاُساری (۸) یا ذَا الحَمدِ وَالثَّناءِ یا ذَا الفَخرِ وَالبَهاءِ یا ذَا المَجدِ وَالسَّناءِ
یا ذَا العَهدِ وَالوَفاءِ یا ذَا العَفوِ وَالرِّضاءِ یا ذَا المَنِّ وَالعَطاءِ یا ذَا الفَصلِ وَالقَضاءِ
یا ذَا العِزِّ وَالبَقاءِ یا ذَا الجُودِ وَالسَّخاءِ یا ذَا الآلاءِ وَالنَّعماءِ (۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ
بِاسمِکَ یا مانِعُ یا دافِعُ یا رافِعُ یا صانِعُ یا نافِعُ یا سامِعُ یا جامِعُ یا شافِعُ یا واسِعُ یا مُوسِعُ
(۱۰) یا صانِعَ کُلِّ مَصنُوعٍ یا خالِقَ کُلِّ مَخلُوقٍ یا رازِقَ کُلِّ مَرزُوقٍ یا مالِکَ کُلِّ مَملُوکٍ یا
کاشِفَ کُلِّ مَکرُوبٍ یا فارِجَ کُلِّ مَهمُومٍ یا راحِمَ کُلِّ مَرحُومٍ یا ناصِرَ کُلِّ مَخذُولٍ یا ساتِرَ
کُلِّ مَعیُوبٍ یا مَلجَاَ کُلِّ مَطرُودٍ (۱۱) یا عُدَّتی عِندَ شِدَّتی یا رَجائی عِندَ مُصیبَتی
یا مُونِسی عِندَ وَحشَتی یا صاحِبی عِندَ غُربَتی یا وَلِیّی عِندَ نِعمَتی یا غِیاثی عِندَ کُربَتی

(تعقیبات نماز صبح)

وحده لا شریک لک و
ان محمدا صلی الله علیه
وآله عبدک ورسولک
اللهم فصل علی محمد و
آله ولا تکلنی الی نفسی طرفة
عین ابدا ولا الی احد
من خلقک فانک ان وکلتنی
الیها تباعدنی من الخیر
وتقربنی من الشر ای رب
لا اثق الا برحمتک فصل
علی محمد وآله الطیبین
واجعل لی عندک عهدا
تؤدیه الی یوم القیمة
انک لا تخلف المیعاد

دوازدهم در عدة الداعی
از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که هرکه
بعد از نماز صبح
[illegible]

یا دَلیلی عِندَ حَیرَتی یا غِنائی عِندَ افتِقاری یا مَلجَئی عِندَ اضطِراری یا مُعینی
عِندَ مَفزَعی (۱۲) یا عَلّامَ الغُیُوبِ یا غَفّارَ الذُّنُوبِ یا سَتّارَ العُیُوبِ یا کاشِفَ
الکُرُوبِ یا مُقَلِّبَ القُلُوبِ یا طَبیبَ القُلُوبِ یا مُنَوِّرَ القُلُوبِ یا اَنیسَ القُلُوبِ یا مُفَرِّجَ
الهُمُومِ یا مُنَفِّسَ الغُمُومِ (۱۳) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا جَلیلُ یا جَمیلُ یا وَکیلُ
یا کَفیلُ یا دَلیلُ یا قَبیلُ یا مُدیلُ یا مُنیلُ یا مُقیلُ یا مُحیلُ (۱۴) یا دَلیلَ المُتَحَیِّرینَ
یا غِیاثَ المُستَغیثینَ یا صَریخَ المُستَصرِخینَ یا جارَ المُستَجیرینَ یا اَمانَ الخائِفینَ یا
عَونَ المُؤمِنینَ یا راحِمَ المَساکینَ یا مَلجَاَ العاصینَ یا غافِرَ المُذنِبینَ یا مُجیبَ دَعوَةِ
المُضطَرّینَ (۱۵) یا ذَا الجُودِ وَالاِحسانِ یا ذَا الفَضلِ وَالاِمتِنانِ یا ذَا الاَمنِ وَالاَمانِ
یا ذَا القُدسِ وَالسُّبحانِ یا ذَا الحِکمَةِ وَالبَیانِ یا ذَا الرَّحمَةِ وَالرِّضوانِ یا ذَا الحُجَّةِ وَ
البُرهانِ یا ذَا العَظَمَةِ وَالسُّلطانِ یا ذَا الرَّاْفَةِ وَالمُستَعانِ یا ذَا العَفوِ وَالغُفرانِ (۱۶) یا
مَن هُوَ رَبُّ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ اِلٰهُ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ خالِقُ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ صانِعُ کُلِّ شَیءٍ یا
مَن هُوَ قَبلَ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ بَعدَ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ فَوقَ کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ عالِمٌ بِکُلِّ شَیءٍ
یا مَن هُوَ قادِرٌ عَلی کُلِّ شَیءٍ یا مَن هُوَ یَبقی وَیَفنی کُلُّ شَیءٍ (۱۷) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ
یا مُؤمِنُ یا مُهَیمِنُ یا مُکَوِّنُ یا مُلَقِّنُ یا مُبَیِّنُ یا مُهَوِّنُ یا مُمَکِّنُ یا مُزَیِّنُ یا مُعلِنُ یا مُقَسِّمُ
(۱۸) یا مَن هُوَ فی مُلکِهِ مُقیمٌ یا مَن هُوَ فی سُلطانِهِ قَدیمٌ یا مَن هُوَ فی جَلالِهِ عَظیمٌ یا مَن
هُوَ عَلی عِبادِهِ رَحیمٌ یا مَن هُوَ بِکُلِّ شَیءٍ عَلیمٌ یا مَن هُوَ بِمَن عَصاهُ حَلیمٌ یا مَن هُوَ بِمَن رَجاهُ
کَریمٌ یا مَن هُوَ فی صُنعِهِ حَکیمٌ یا مَن هُوَ فی حِکمَتِهِ لَطیفٌ یا مَن هُوَ فی لُطفِهِ قَدیمٌ
(۱۹) یا مَن لا یُرجی اِلّا فَضلُهُ یا مَن لا یُسئَلُ اِلّا عَفوُهُ یا مَن لا یُنظَرُ اِلّا بِرُّهُ یا مَن لا
یُخافُ اِلّا عَدلُهُ یا مَن لا یَدُومُ اِلّا مُلکُهُ یا مَن لا سُلطانَ اِلّا سُلطانُهُ یا مَن وَسِعَت
کُلَّ شَیءٍ رَحمَتُهُ یا مَن سَبَقَت رَحمَتُهُ غَضَبَهُ یا مَن اَحاطَ بِکُلِّ شَیءٍ عِلمُهُ یا مَن لَیسَ
اَحَدٌ مِثلَهُ (۲۰) یا فارِجَ الهَمِّ یا کاشِفَ الغَمِّ یا غافِرَ الذَّنبِ یا قابِلَ التَّوبِ یا

(تعقیبات نماز صبح)

[illegible] بگوید
از آنکه تکلم کند [illegible]
صل علی محمد و اهل بیته
[illegible]
[illegible]
ثواب الاعمال بسند معتبر
[illegible] روایت کرده است که [illegible]
[illegible] بگوید اللهم
صل علی محمد وآل محمد [illegible]
[illegible]
علی محمد وآل محمد [illegible]
وقنی من النار

(سجده شکر است)

و چون از تعقیب نماز فارغ
شد [illegible] سجده شکر بجا آورد
و اجماعی علماء شیعه است
که سجده شکر سنت است [illegible]
[illegible]

خالِقَ الخَلْقِ یا صادِقَ الوَعْدِ یا مُوفِیَ العَهْدِ یا عالِمَ السِّرِّ یا فالِقَ الحَبِّ یا رازِقَ
الأنامِ (۲۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عَلِیُّ یا وَفِیُّ یا غَنِیُّ یا مَلِیُّ یا حَفِیُّ یا رَضِیُّ
یا زَکِیُّ یا بَدِیُّ یا قَوِیُّ یا وَلِیُّ (۲۲) یا مَنْ اَظْهَرَ الجَمیلَ یا مَنْ سَتَرَ القَبیحَ یا مَنْ لَمْ
یُؤاخِذْ بِالجَریرَةِ یا مَنْ لَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یا عَظیمَ العَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ المَغْفِرَةِ
یا باسِطَ الیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوىٰ یا مُنْتَهىٰ کُلِّ شَکْوىٰ (۲۳) یا ذَا النِّعْمَةِ
السّابِغَةِ یا ذَا الرَّحْمَةِ الواسِعَةِ یا ذَا المِنَّةِ السّابِقَةِ یا ذَا الحِکْمَةِ البالِغَةِ یا ذَا
القُدْرَةِ الکامِلَةِ یا ذَا الحُجَّةِ القاطِعَةِ یا ذَا الکَرامَةِ الظّاهِرَةِ یا ذَا العِزَّةِ الدّائِمَةِ
یا ذَا القُوَّةِ المَتینَةِ یا ذَا العَظَمَةِ المَنیعَةِ (۲۴) یا بَدیعَ السَّمٰواتِ یا جاعِلَ الظُّلُماتِ
یا راحِمَ العَبَراتِ یا مُقیلَ العَثَراتِ یا ساتِرَ العَوْراتِ یا مُحْیِیَ الأمْواتِ یا مُنْزِلَ الآیاتِ
یا مُضَعِّفَ الحَسَناتِ یا ماحِیَ السَّیِّئاتِ یا شَدیدَ النَّقِماتِ (۲۵) اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُصَوِّرُ یا مُقَدِّرُ یا مُدَبِّرُ یا مُطَهِّرُ یا مُنَوِّرُ یا مُیَسِّرُ یا مُبَشِّرُ
یا مُنْذِرُ یا مُقَدِّمُ یا مُؤَخِّرُ (۲۶) یا رَبَّ البَیْتِ الحَرامِ یا رَبَّ الشَّهْرِ الحَرامِ یا رَبَّ
البَلَدِ الحَرامِ یا رَبَّ الرُّکْنِ وَالمَقامِ یا رَبَّ المَشْعَرِ الحَرامِ یا رَبَّ المَسْجِدِ الحَرامِ یا رَبَّ
الحِلِّ وَالحَرامِ یا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ یا رَبَّ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ یا رَبَّ القُدْرَةِ فِی الأنامِ
(۲۷) یا اَحْکَمَ الحاکِمینَ یا اَعْدَلَ العادِلینَ یا اَصْدَقَ الصّادِقینَ یا اَطْهَرَ الطّاهِرینَ
یا اَحْسَنَ الخالِقینَ یا اَسْرَعَ الحاسِبینَ یا اَسْمَعَ السّامِعینَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ یا اَشْفَعَ
الشّافِعینَ یا اَکْرَمَ الأکْرَمینَ (۲۸) یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا
ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ یا
عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ یا مُعینَ مَنْ لا مُعینَ لَهُ یا اَنیسَ مَنْ لا اَنیسَ لَهُ یا اَمانَ مَنْ لا اَمانَ لَهُ
(۲۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عاصِمُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا راحِمُ یا سالِمُ یا حاکِمُ
یا عالِمُ یا قاسِمُ یا قابِضُ یا باسِطُ (۳۰) یا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ یا راحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ

(در سجدهٔ شکر)

بدانکه وظیفهٔ [illegible] سجده بعد از نماز است برای شکر توفیق ادای نماز بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که پدرم امام زین العابدین علیه السلام هیچ نعمت از خدا یاد نکرد مگر آنکه سجده کرد و هیچ آیه نخواند که در آن سجده باشد مگر آنکه سجده میکرد و دفع نکرد خدا از او بدی را که از آن میترسید مگر آنکه سجده کرد و از هر نماز واجب که فارغ میشد بعد از آن سجده میکرد و هر وقت که توفیق مییافت که میان دو کس اصلاح کند برای شکر آن سجده میکرد و در جمیع مواضع سجود اثر سجود بود بآن سبب آنحضرت را سجاد مینامیدند و ایضاً بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر مومن که [illegible] برای

یا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ یا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ یا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ یا مُکْرِمَ مَنِ اسْتَکْرَمَهُ
یا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ یا صَریخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ یا مُعینَ مَنِ اسْتَعانَهُ یا مُغیثَ مَنِ
اسْتَغاثَهُ (۳۱) یا عَزیزاً لا یُضامُ یا لَطیفاً لا یُرامُ یا قَیُّوماً لا یَنامُ یا دائِماً لا یَفُوتُ
یا حَیّاً لا یَمُوتُ یا مَلِکاً لا یَزُولُ یا باقِیاً لا یَفْنىٰ یا عالِماً لا یَجْهَلُ یا صَمَداً لا یُطْعَمُ
یا قَوِیّاً لا یَضْعُفُ (۳۲) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا شاهِدُ یا ماجِدُ
یا حامِدُ یا راشِدُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا ضارُّ یا نافِعُ (۳۳) یا اَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظیمٍ یا اَکْرَمَ
مِنْ کُلِّ کَریمٍ یا اَرْحَمَ مِنْ کُلِّ رَحیمٍ یا اَعْلَمَ مِنْ کُلِّ عَلیمٍ یا اَحْکَمَ مِنْ کُلِّ حَکیمٍ یا اَقْدَمَ مِنْ
کُلِّ قَدیمٍ یا اَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبیرٍ یا اَلْطَفَ مِنْ کُلِّ لَطیفٍ یا اَجَلَّ مِنْ کُلِّ جَلیلٍ یا اَعَزَّ مِنْ
کُلِّ عَزیزٍ (۳۴) یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ المَنِّ یا کَثیرَ الخَیْرِ یا قَدیمَ الفَضْلِ یا دائِمَ اللُّطْفِ
یا لَطیفَ الصُّنْعِ یا مُنَفِّسَ الکَرْبِ یا کاشِفَ الضُّرِّ یا مالِکَ المُلْکِ یا قاضِیَ الحَقِّ (۳۵)
یا مَنْ هُوَ فی عَهْدِهِ وَفِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی وَفائِهِ قَوِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی قُوَّتِهِ عَلِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی
عُلُوِّهِ قَریبٌ یا مَنْ هُوَ فی قُرْبِهِ لَطیفٌ یا مَنْ هُوَ فی لُطْفِهِ شَریفٌ یا مَنْ هُوَ فی شَرَفِهِ
عَزیزٌ یا مَنْ هُوَ فی عِزِّهِ عَظیمٌ یا مَنْ هُوَ فی عَظَمَتِهِ مَجیدٌ یا مَنْ هُوَ فی مَجْدِهِ حَمیدٌ
(۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا کافی یا شافی یا وافی یا مُعافی یا هادی یا داعی یا قاضی
یا راضی یا عالی یا باقی (۳۷) یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاضِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاشِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ
شَیْءٍ کائِنٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ مُنیبٌ اِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خائِفٌ
مِنْهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ قائِمٌ بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ صائِرٌ اِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ یا
مَنْ کُلُّ شَیْءٍ هالِکٌ اِلّا وَجْهَهُ (۳۸) یا مَنْ لا مَفَرَّ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَفْزَعَ اِلّا
اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَقْصَدَ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَنْجا مِنْهُ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا یُرْغَبُ اِلّا اِلَیْهِ
یا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُسْتَعانُ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُتَوَکَّلُ اِلّا عَلَیْهِ یا مَنْ
لا یُرْجىٰ اِلّا هُوَ یا مَنْ لا یُعْبَدُ اِلّا اِیّاهُ (۳۹) یا خَیْرَ المَرْهُوبینَ یا خَیْرَ المَرْغُوبینَ یا

(در سجدهٔ شکر)

خدا سجده کند برای شکر نعمتی [illegible] حق تعالی برای او ده حسنه بنویسد و ده گناه [illegible] و ده درجه بلند گرداند [illegible] و ایضاً از آنحضرت منقولست [illegible] در حال [illegible] که در سجده شکر [illegible] و دیگر [illegible] نماز [illegible] میگیرد [illegible] بنده [illegible]

خیرَ الْمَطْلوبینَ یا خَیْرَ الْمَسْئولینَ یا خَیْرَ الْمَقْصودینَ یا خَیْرَ الْمَذْکورینَ یا خَیْرَ الْمَشْکورینَ
یا خَیْرَ الْمَحْبوبینَ یا خَیْرَ الْمَدْعوّینَ یا خَیْرَ الْمُسْتَأْنِسینَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
یا غافِرُ یا ساتِرُ یا قادِرُ یا قاهِرُ یا فاطِرُ یا کاسِرُ یا جابِرُ یا ذاکِرُ یا ناظِرُ یا ناصِرُ (۴۱) یا
مَنْ خَلَقَ فَسَوّٰی یا مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰی یا مَنْ یَکْشِفُ الْبَلْوٰی یا مَنْ یَسْمَعُ النَّجْوٰی یا مَنْ یُنْقِذُ
الْغَرْقٰی یا مَنْ یُنْجِی الْهَلْکٰی یا مَنْ یَشْفِی الْمَرْضٰی یا مَنْ اَضْحَکَ وَاَبْکٰی یا مَنْ اَماتَ وَاَحْیٰی یا مَنْ
خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ الذَّکَرَ وَالْاُنْثٰی (۴۲) یا مَنْ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبیلُهُ یا مَنْ فِی الْآفاقِ آیاتُهُ
یا مَنْ فِی الْآیاتِ بُرْهانُهُ یا مَنْ فِی الْمَماتِ قُدْرَتُهُ یا مَنْ فِی الْقُبورِ عِبْرَتُهُ یا مَنْ فِی الْقِیٰمَةِ
مُلْکُهُ یا مَنْ فِی الْحِسابِ هَیْبَتُهُ یا مَنْ فِی الْمیزانِ قَضاۤئُهُ یا مَنْ فِی الْجَنَّةِ ثَوابُهُ یا مَنْ فِی
النّارِ عِقابُهُ (۴۳) یا مَنْ اِلَیْهِ یَهْرَبُ الْخائِفونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَفْزَعُ الْمُذْنِبونَ یا مَنْ
اِلَیْهِ یَقْصِدُ الْمُنیبونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَرْغَبُ الزّاهِدونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَلْجَاُ الْمُتَحَیِّرونَ یا مَنْ
بِهِ یَسْتَأْنِسُ الْمُریدونَ یا مَنْ بِهِ یَفْتَخِرُ الْمُحِبّونَ یا مَنْ فی عَفْوِهِ یَطْمَعُ الْخاطِئونَ یا مَنْ اِلَیْهِ
یَسْکُنُ الْموقِنونَ یا مَنْ عَلَیْهِ یَتَوَکَّلُ الْمُتَوَکِّلونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
یا حَبیبُ یا طَبیبُ یا قَریبُ یا رَقیبُ یا حَسیبُ یا مُهیبُ یا مُثیبُ یا مُجیبُ یا خَبیرُ یا بَصیرُ
(۴۵) یا اَقْرَبَ مِنْ کُلِّ قَریبٍ یا اَحَبَّ مِنْ کُلِّ حَبیبٍ یا اَبْصَرَ مِنْ کُلِّ بَصیرٍ یا اَخْبَرَ مِنْ
کُلِّ خَبیرٍ یا اَشْرَفَ مِنْ کُلِّ شَریفٍ یا اَرْفَعَ مِنْ کُلِّ رَفیعٍ یا اَقْوٰی مِنْ کُلِّ قَوِیٍّ یا اَغْنٰی
مِنْ کُلِّ غَنِیٍّ یا اَجْوَدَ مِنْ کُلِّ جَوادٍ یا اَرْاَفَ مِنْ کُلِّ رَؤُفٍ (۴۶) یا غالِبًا غَیْرَ
مَغْلوبٍ یا صانِعًا غَیْرَ مَصْنوعٍ یا خالِقًا غَیْرَ مَخْلوقٍ یا مالِکًا غَیْرَ مَمْلوکٍ یا قاهِرًا
غَیْرَ مَقْهورٍ یا رافِعًا غَیْرَ مَرْفوعٍ یا حافِظًا غَیْرَ مَحْفوظٍ یا ناصِرًا غَیْرَ مَنْصورٍ یا شاهِدًا غَیْرَ
غائِبٍ یا قَریبًا غَیْرَ بَعیدٍ (۴۷) یا نورَ النّورِ یا مُنَوِّرَ النّورِ یا خالِقَ النّورِ یا مُدَبِّرَ النّورِ
یا مُقَدِّرَ النّورِ یا نورَ کُلِّ نورٍ یا نورًا قَبْلَ کُلِّ نورٍ یا نورًا بَعْدَ کُلِّ نورٍ یا نورًا فَوْقَ کُلِّ
نورٍ یا نورًا لَیْسَ کَمِثْلِهِ نورٌ (۴۸) یا مَنْ عَطاۤؤُهُ شَریفٌ یا مَنْ فِعْلُهُ لَطیفٌ

(سجدۂ شکر)
کرد فرض مرا او تمام کرد عہد
مرا این سجدہ کرد نزد من بزرگ
شکر اے بندہ من برا او انعام کردم
اے ملائکہ من او را چہ باید
داد گویند پروردگارا رحمت
تو پس فرماید کہ دیگر چہ باید
داد گویند پروردگارا بہشت
تو باز فرماید کہ دیگر چہ باید
داد گویند کفایت مہمات او
و برآوردن حاجات او پس
حقتعالیٰ مکرر سوال نماید
و ملائکہ جواب گویند تا آنکہ
ملائکہ گویند پروردگارا
دیگر ما چیزی نمیدانیم آنگاہ
خداوند کریم فرماید کہ من
او را شکر کنم چنانچہ او مرا
شکر کرد و اقبال کنم بسوی
او بفضل خود و رحمت عظیم
خود را در قیامت باو
بنمایم.

یا مَنْ لُطْفُهُ مُقیمٌ یا مَنْ اِحْسانُهُ قَدیمٌ یا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ یا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ یا مَنْ
عَفْوُهُ فَضْلٌ یا مَنْ عَذابُهُ عَدْلٌ یا مَنْ ذِکْرُهُ حُلْوٌ یا مَنْ فَضْلُهُ عَمیمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُسَهِّلُ یا مُفَصِّلُ یا مُبَدِّلُ یا مُذَلِّلُ یا مُنَزِّلُ یا مُنَوِّلُ یا مُفْضِلُ
یا مُجْزِلُ یا مُمْهِلُ یا مُجْمِلُ (۵۰) یا مَنْ یَرٰی وَلا یُرٰی یا مَنْ یَخْلُقُ وَلا یُخْلَقُ یا مَنْ یَهْدی
وَلا یُهْدٰی یا مَنْ یُحْیی وَلا یُحْیٰی یا مَنْ یَسْئَلُ وَلا یُسْئَلُ یا مَنْ یُطْعِمُ وَلا یُطْعَمُ یا مَنْ یُجیرُ
وَلا یُجارُ عَلَیْهِ یا مَنْ یَقْضی وَلا یُقْضٰی عَلَیْهِ یا مَنْ یَحْکُمُ وَلا یُحْکَمُ عَلَیْهِ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ
وَلَمْ یولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ (۵۱) یا نِعْمَ الْحَسیبُ یا نِعْمَ الطَّبیبُ یا نِعْمَ الرَّقیبُ
یا نِعْمَ الْقَریبُ یا نِعْمَ الْمُجیبُ یا نِعْمَ الْحَبیبُ یا نِعْمَ الْکَفیلُ یا نِعْمَ الْوَکیلُ یا نِعْمَ الْمَوْلٰی یا نِعْمَ
النَّصیرُ (۵۲) یا سُرورَ الْعارِفینَ یا مُنَی الْمُحِبّینَ یا اَنیسَ الْمُریدینَ یا حَبیبَ التَّوّابینَ یا رازِقَ
الْمُقِلّینَ یا رَجاۤءَ الْمُذْنِبینَ یا قُرَّةَ عَیْنِ الْعابِدینَ یا مُنَفِّسَ عَنِ الْمَکْروبینَ یا مُفَرِّجَ عَنِ
الْمَغْمومینَ یا اِلٰهَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا رَبَّنا یا اِلٰهَنا
یا سَیِّدَنا یا مَوْلٰنا یا ناصِرَنا یا حافِظَنا یا دَلیلَنا یا مُعینَنا یا حَبیبَنا یا طَبیبَنا (۵۴) یا رَبَّ
النَّبِیّینَ وَالْاَبْرارِ یا رَبَّ الصِّدّیقینَ وَالْاَخْیارِ یا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنّارِ یا رَبَّ الصِّغارِ وَالْکِبارِ
یا رَبَّ الْحُبوبِ وَالثِّمارِ یا رَبَّ الْاَنْهارِ وَالْاَشْجارِ یا رَبَّ الصَّحاری وَالْقِفارِ یا رَبَّ الْبَراری وَ
الْبِحارِ یا رَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ یا رَبَّ الْاِعْلانِ وَالْاِسْرارِ (۵۵) یا مَنْ نَفَذَ فی کُلِّ شَیْءٍ اَمْرُهُ
یا مَنْ لَحِقَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمُهُ یا مَنْ بَلَغَتْ اِلٰی کُلِّ شَیْءٍ قُدْرَتُهُ یا مَنْ لا تُحْصِی الْعِبادُ نِعَمَهُ یا مَنْ
لا تَبْلُغُ الْخَلاۤئِقُ شُکْرَهُ یا مَنْ لا تُدْرِکُ الْاَفْهامُ جَلالَهُ یا مَنْ لا تَنالُ الْاَوْهامُ کُنْهَهُ یا
مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْکِبْرِیاۤءُ رِداۤؤُهُ یا مَنْ لا تَرُدُّ الْعِبادُ قَضاۤءَهُ یا مَنْ لا مُلْکَ اِلّا مُلْکُهُ یا مَنْ
لا عَطاۤءَ اِلّا عَطاۤؤُهُ (۵۶) یا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰی یا مَنْ لَهُ الصِّفاتُ الْعُلْیا یا مَنْ لَهُ
الْآخِرَةُ وَالْاُولٰی یا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَاْوٰی یا مَنْ لَهُ الْآیاتُ الْکُبْرٰی یا مَنْ لَهُ الْاَسْماۤءُ الْحُسْنٰی
یا مَنْ لَهُ الْحُکْمُ وَالْقَضاۤءُ یا مَنْ لَهُ الْهَواۤءُ وَالْفَضاۤءُ یا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالثَّرٰی یا مَنْ لَهُ

(سجدۂ شکر)
و بسند صحیح از حضرت صادق ع
منقولست کہ خداوند عالمیان
ابراہیم علیہ السلام را برای آن خلیل
خود گردانید کہ بسجدہ بر زمین
بسیار میکرد و در حدیث معتبر
دیگر فرمود کہ چون نعمتی از نعمتہای
خدا را بیاد آرید و در موضعی باشید
کہ کسے از مخالفان شما را نبیند پس
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شکر خود گذارد و [illegible]
و بسکنکی [illegible] نزد خدا [illegible]
بر [illegible] کنند کہ [illegible]
مخالفان گمان [illegible]
[illegible]
روایت [illegible]
کہ [illegible]
[illegible]

اَلسَّمٰواتُ الْعُلٰی (۵۷) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا عَفُوُّ یا غَفُورُ یا صَبُورُ یا شَكُورُ
یا رَؤُفُ یا عَطُوفُ یا مَسْئُولُ یا وَدُودُ یا سُبُّوحُ یا قُدُّوسُ (۵۸) یا مَنْ فِی السَّمآءِ
عَظَمَتُهُ یا مَنْ فِی الْاَرْضِ اٰیاتُهُ یا مَنْ فی كُلِّ شَیْءٍ دَلائِلُهُ یا مَنْ فِی الْبِحارِ عَجائِبُهُ یا مَنْ
فِی الْجِبالِ خَزائِنُهُ یا مَنْ یَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیدُهُ یا مَنْ اِلَیْهِ یَرْجِعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ یا مَنْ
اَظْهَرَ فی كُلِّ شَیْءٍ لُطْفَهُ یا مَنْ اَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلْقَهُ یا مَنْ تَصَرَّفَ فِی الْخَلائِقِ
قُدْرَتُهُ (۵۹) یا حَبیبَ مَنْ لا حَبیبَ لَهُ یا طَبیبَ مَنْ لا طَبیبَ لَهُ یا مُجیبَ مَنْ لا
مُجیبَ لَهُ یا شَفیقَ مَنْ لا شَفیقَ لَهُ یا رَفیقَ مَنْ لا رَفیقَ لَهُ یا مُغیثَ مَنْ لا مُغیثَ لَهُ
یا دَلیلَ مَنْ لا دَلیلَ لَهُ یا اَنیسَ مَنْ لا اَنیسَ لَهُ یا راحِمَ مَنْ لا راحِمَ لَهُ یا صاحِبَ مَنْ
لا صاحِبَ لَهُ (۶۰) یا كافِیَ مَنِ اسْتَكْفاهُ یا هادِیَ مَنِ اسْتَهْداهُ یا كالِیَ مَنِ اسْتَكْلاهُ
یا راعِیَ مَنِ اسْتَرْعاهُ یا شافِیَ مَنِ اسْتَشْفاهُ یا قاضِیَ مَنِ اسْتَقْضاهُ یا مُغْنِیَ مَنِ اسْتَغْناهُ
یا مُوفِیَ مَنِ اسْتَوْفاهُ یا مُقَوِّیَ مَنِ اسْتَقْواهُ یا وَلِیَّ مَنِ اسْتَوْلاهُ (۶۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا خالِقُ یا رازِقُ یا ناطِقُ یا صادِقُ یا فالِقُ یا فارِقُ یا فاتِقُ یا
راتِقُ یا سابِقُ یا سامِقُ (۶۲) یا مَنْ یُقَلِّبُ اللَّیْلَ وَالنَّهارَ یا مَنْ جَعَلَ الظُّلُماتِ وَ
الْاَنْوارَ یا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ یا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ یا مَنْ قَدَّرَ الْخَیْرَ وَالشَّرَّ
یا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ یا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ یا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً
یا مَنْ لَیْسَ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ یا مَنْ لَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ (۶۳) یا مَنْ یَعْلَمُ
مُرادَ الْمُریدینَ یا مَنْ یَعْلَمُ ضَمیرَ الصّامِتینَ یا مَنْ یَسْمَعُ اَنینَ الْواهِنینَ یا مَنْ یَرٰی
بُكآءَ الْخائِفینَ یا مَنْ یَمْلِكُ حَوآئِجَ السّآئِلینَ یا مَنْ یَقْبَلُ عُذْرَ التّآئِبینَ یا مَنْ
لا یُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدینَ یا مَنْ لا یُضیعُ اَجْرَ الْمُحْسِنینَ یا مَنْ لا یَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ
الْعارِفینَ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ (۶۴) یا دآئِمَ الْبَقآءِ یا سامِعَ الدُّعآءِ یا واسِعَ الْعَطآءِ
یا غافِرَ الْخَطآءِ یا بَدیعَ السَّمآءِ یا حَسَنَ الْبَلآءِ یا جَمیلَ الثَّنآءِ یا قَدیمَ السَّنآءِ

(سجدهٔ شکر)
از میان خلق تو را کلیم خود
گردانیدم موسی گفت نمیدانم
ای پروردگار من فرمود زیرا که
من بر احوال بندگان خود
مطلع شدم در میان ایشان
کسی ندیدم که نزد من نفس
از تو ذلیل تر باشد بدرستیکه
چون تو از نماز فارغ میشوی
دو طرف روی خود را برخاک
میگذاری و بسند معتبر از
حضرت امام رضا علیه السلام منقول
است که سجده بعد از نماز در حقیقت
شکر خدا است برآنکه توفیق
داده بندهٔ خود را برآنکه ادا
کرده فرض او را و کمتر چیزی که
در این سجده گویند آنستکه
سه مرتبه بگوید شکراً لله
راوی پرسید که چه معنی دارد
شکراً لله حضرت فرمود

یا كَثیرَ الْوَفآءِ یا شَریفَ الْجَزآءِ (۶۵) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا سَتّارُ یا غَفّارُ
یا قَهّارُ یا جَبّارُ یا صَبّارُ یا بارُّ یا مُخْتارُ یا فَتّاحُ یا نَفّاحُ یا مُرْتاحُ (۶۶) یا مَنْ
خَلَقَنی وَسَوّانی یا مَنْ رَزَقَنی وَرَبّانی یا مَنْ اَطْعَمَنی وَسَقانی یا مَنْ قَرَّبَنی وَ
اَدْنانی یا مَنْ عَصَمَنی وَكَفانی یا مَنْ حَفِظَنی وَكَلانی یا مَنْ اَعَزَّنی وَاَغْنانی یا مَنْ
وَفَّقَنی وَهَدانی یا مَنْ اٰنَسَنی وَاٰوانی یا مَنْ اَماتَنی وَاَحْیانی (۶۷) یا مَنْ یُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِماتِهِ یا مَنْ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِهِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ یا مَنْ لا تَنْفَعُ
الشَّفاعَةُ اِلّا بِاِذْنِهِ یا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبیلِهِ یا مَنْ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ
یا مَنْ لا رادَّ لِقَضآئِهِ یا مَنِ انْقادَ كُلُّ شَیْءٍ لِاَمْرِهِ یا مَنِ السَّمٰواتُ مَطْوِیّاتٌ بِیَمینِهِ
یا مَنْ یُرْسِلُ الرِّیاحَ بُشْراً بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهِ (۶۸) یا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ مِهاداً یا مَنْ
جَعَلَ الْجِبالَ اَوْتاداً یا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِراجاً یا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً یا مَنْ جَعَلَ
اللَّیْلَ لِباساً یا مَنْ جَعَلَ النَّهارَ مَعاشاً یا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُباتاً یا مَنْ جَعَلَ السَّمآءَ بِنآءً
یا مَنْ جَعَلَ الْاَشْیآءَ اَزْواجاً یا مَنْ جَعَلَ النّارَ مِرْصاداً (۶۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ یا سَمیعُ یا شَفیعُ یا رَفیعُ یا مَنیعُ یا سَریعُ یا بَدیعُ یا كَبیرُ یا قَدیرُ یا خَبیرُ یا مُجیرُ
(۷۰) یا حَیّاً قَبْلَ كُلِّ حَیٍّ یا حَیّاً بَعْدَ كُلِّ حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی لَیْسَ كَمِثْلِهِ حَیٌّ یا حَیُّ الَّذی
لا یُشارِكُهُ حَیٌّ یا حَیُّ الَّذی لا یَحْتاجُ اِلٰی حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی یُمیتُ كُلَّ حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی
یَرْزُقُ كُلَّ حَیٍّ یا حَیّاً لَمْ یَرِثِ الْحَیٰوةَ مِنْ حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی یُحْیِی الْمَوْتٰی یا حَیُّ یا قَیُّومُ لا
تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ (۷۱) یا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لا یُنْسٰی یا مَنْ لَهُ نُورٌ لا یُطْفٰی یا مَنْ لَهُ
نِعَمٌ لا تُعَدُّ یا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لا یَزُولُ یا مَنْ لَهُ ثَنآءٌ لا یُحْصٰی یا مَنْ لَهُ جَلالٌ لا یُكَیَّفُ
یا مَنْ لَهُ كَمالٌ لا یُدْرَكُ یا مَنْ لَهُ قَضآءٌ لا یُرَدُّ یا مَنْ لَهُ صِفاتٌ لا تُبَدَّلُ یا مَنْ
لَهُ نُعُوتٌ لا تُغَیَّرُ (۷۲) یا رَبَّ الْعالَمینَ یا مالِكَ یَوْمِ الدّینِ یا غایَةَ الطّالِبینَ یا
ظَهْرَ اللّاجینَ یا مُدْرِكَ الْهارِبینَ یا مَنْ یُحِبُّ الصّابِرینَ یا مَنْ یُحِبُّ التَّوّابینَ

(سجدهٔ شکر)
که معنیش آنستکه این سجده
شکر خدا است برآنکه
از من شکر خدمت او
مرا توفیق داد که خدمت او را کردم
و قیام نمودم و فرض او را ادا کردم
و شکر خدا موجب زیادتی نعمت
و توفیق طاعتست و اگر در
نماز تقصیری مانده باشد که
تمام نشده باشد
بنافله ها تمام میشود و اما
با این سجده تمام میشود هر چه
کیفیت این سجده باید
واقع شود بعمل میآید باشد
آنستکه اگر عضو سجده نماز
و تواند مانند سجده کند
هفت عضو سجده را بگذارد
بلکه بر زمین بگذارد
در نماز ... آنستکه
افضل آنستکه
سجده نماز ... انگشتان

یامَنْ یُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِیْنَ یامَنْ یُحِبُّ الْمُحْسِنِیْنَ یامَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِیْنَ (۷۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یاشَفِیْقُ یارَفِیْقُ یاحَفِیْظُ یامُحِیْطُ یامُقِیْتُ یامُغِیْثُ یامُعِزُّ یامُذِلُّ یامُبْدِئُ یامُعِیْدُ (۷۴) یامَنْ هُوَ اَحَدٌ بِلاٰ ضِدٍّ یامَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلاٰ نِدٍّ یامَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلاٰ عَیْبٍ یامَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلاٰ كَیْفٍ یامَنْ هُوَ قاضٍ بِلاٰ حَیْفٍ یامَنْ هُوَ رَبٌّ بِلاٰ وَزِیْرٍ یامَنْ هُوَ عَزِیْزٌ بِلاٰ ذُلٍّ یامَنْ هُوَ غَنِیٌّ بِلاٰ فَقْرٍ یامَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلاٰ عَزْلٍ یامَنْ هُوَ مَوْصُوْفٌ بِلاٰ شَبِیْهٍ (۷۵) یامَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذّاكِرِیْنَ یامَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشّاكِرِیْنَ یامَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحامِدِیْنَ یامَنْ طاعَتُهُ نَجاةٌ لِلْمُطِیْعِیْنَ یامَنْ بابُهُ مَفْتُوْحٌ لِلطّالِبِیْنَ یامَنْ سَبِیْلُهُ واضِحٌ لِلْمُنِیْبِیْنَ یامَنْ اٰیاتُهُ بُرْهانٌ لِلنّاظِرِیْنَ یامَنْ كِتابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِیْنَ یامَنْ رِزْقُهُ عُمُوْمٌ لِلطّائِعِیْنَ وَالْعاصِیْنَ یامَنْ رَحْمَتُهُ قَرِیْبٌ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ (۷۶) یامَنْ تَبارَكَ اسْمُهُ یامَنْ تَعالٰی جَدُّهُ یامَنْ لاٰ اِلٰهَ غَیْرُهُ یامَنْ جَلَّ ثَناۤئُهُ یامَنْ تَقَدَّسَتْ اَسْماۤئُهُ یامَنْ یَدُوْمُ بَقاۤئُهُ یامَنِ الْعَظَمَةُ بَهاۤئُهُ یامَنِ الْكِبْرِیاۤءُ رِداۤئُهُ یامَنْ لاٰ تُحْصٰی اٰلاۤئُهُ یامَنْ لاٰ تُعَدُّ نَعْماۤئُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یامُعِیْنُ یااَمِیْنُ یامُبِیْنُ یامَتِیْنُ یامَكِیْنُ یارَشِیْدُ یاحَمِیْدُ یامَجِیْدُ یاشَدِیْدُ یاشَهِیْدُ (۷۸) یاذَا الْعَرْشِ الْمَجِیْدِ یاذَا الْقَوْلِ السَّدِیْدِ یاذَا الْفِعْلِ الرَّشِیْدِ یاذَا الْبَطْشِ الشَّدِیْدِ یاذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِیْدِ یامَنْ هُوَ الْوَلِیُّ الْحَمِیْدُ یامَنْ هُوَ فَعّالٌ لِما یُرِیْدُ یامَنْ هُوَ قَرِیْبٌ غَیْرُ بَعِیْدٍ یامَنْ هُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ یامَنْ هُوَ لَیْسَ بِظَلاّمٍ لِلْعَبِیْدِ (۷۹) یامَنْ لاٰ شَرِیْكَ لَهُ وَلاٰ وَزِیْرَ یامَنْ لاٰ شَبِیْهَ لَهُ وَلاٰ نَظِیْرَ یاخالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیْرِ یامُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقِیْرِ یارازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیْرِ یاراحِمَ الشَّیْخِ الْكَبِیْرِ یاجابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِیْرِ یاعِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجِیْرِ یامَنْ هُوَ بِعِبادِهٖ خَبِیْرٌ بَصِیْرٌ یامَنْ هُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ (۸۰) یاذَا الْجُوْدِ وَالنِّعَمِ یاذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ یاخالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ یابارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ یاذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ یامُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ یاكاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ یاعالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ یارَبَّ الْبَیْتِ

و رسانند و سنت است که اول پیشانی را بر زمین گذارد پس طرف راست رو را پس طرف چپ رو را پس پیشانی را بر زمین گذارد و باز سبب در سجدهٔ شکر چه می‌گویند و ظاهر آن است که ذکر خاصی در سجده نباشد و سنت است که ذکر بکند و بهتر آنست که از اذکار و ادعیه باشد که مذکور خواهد شد و سجدهٔ شکر از طول دهد چنانچه منقول است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام بعد از طلوع صبح سجده میکردند تا وقت زوال و بعد از عصر تا شام و در حدیث دیگر وارد شده که آنحضرت زیاده از ده سال هر روز بعد از طلوع

وَالْحَرَمِ یامَنْ خَلَقَ الْاَشْیاۤءَ مِنَ الْعَدَمِ (۸۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یافاعِلُ یاجاعِلُ یاقابِلُ یاكامِلُ یافاصِلُ یاواصِلُ یاعادِلُ یاغالِبُ یاطالِبُ یاواهِبُ (۸۲) یامَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهٖ یامَنْ اَكْرَمَ بِجُوْدِهٖ یامَنْ جادَ بِلُطْفِهٖ یامَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهٖ یامَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهٖ یامَنْ حَكَمَ بِتَدْبِیْرِهٖ یامَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهٖ یامَنْ تَجاوَزَ بِحِلْمِهٖ یامَنْ دَنٰی فِیْ عُلُوِّهٖ یامَنْ عَلاٰ فِیْ دُنُوِّهٖ (۸۳) یامَنْ یَخْلُقُ ما یَشاۤءُ یامَنْ یَفْعَلُ ما یَشاۤءُ یامَنْ یَهْدِیْ مَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یُضِلُّ مَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یُعَذِّبُ مَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یُعِزُّ مَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یُذِلُّ مَنْ یَشاۤءُ یامَنْ یُصَوِّرُ فِی الْاَرْحامِ ما یَشاۤءُ یامَنْ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ یَشاۤءُ (۸۴) یامَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلاٰ وَلَدًا یامَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا یامَنْ لاٰ یُشْرِكُ فِیْ حُكْمِهٖ اَحَدًا یامَنْ جَعَلَ الْمَلاۤئِكَةَ رُسُلاً یامَنْ جَعَلَ فِی السَّماۤءِ بُرُوْجًا یامَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرارًا یامَنْ خَلَقَ مِنَ الْماۤءِ بَشَرًا یامَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ اَمَدًا یامَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا یامَنْ اَحْصٰی كُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا (۸۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یااَوَّلُ یااٰخِرُ یاظاهِرُ یاباطِنُ یابَرُّ یاحَقُّ یافَرْدُ یاوِتْرُ یاصَمَدُ یاسَرْمَدُ (۸۶) یاخَیْرَ مَعْرُوْفٍ عُرِفَ یااَفْضَلَ مَعْبُوْدٍ عُبِدَ یااَجَلَّ مَشْكُوْرٍ شُكِرَ یااَعَزَّ مَذْكُوْرٍ ذُكِرَ یااَعْلٰی مَحْمُوْدٍ حُمِدَ یااَقْدَمَ مَوْجُوْدٍ طُلِبَ یااَرْفَعَ مَوْصُوْفٍ وُصِفَ یااَكْبَرَ مَقْصُوْدٍ قُصِدَ یااَكْرَمَ مَسْئُوْلٍ سُئِلَ یااَشْرَفَ مَحْبُوْبٍ عُلِمَ (۸۷) یاحَبِیْبَ الْباكِیْنَ یاسَیِّدَ الْمُتَوَكِّلِیْنَ یاهادِیَ الْمُضِلِّیْنَ یاوَلِیَّ الْمُؤْمِنِیْنَ یااَنِیْسَ الذّاكِرِیْنَ یامَفْزَعَ الْمَلْهُوْفِیْنَ یامُنْجِیَ الصّادِقِیْنَ یااَقْدَرَ الْقادِرِیْنَ یااَعْلَمَ الْعالِمِیْنَ یااِلٰهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ (۸۸) یامَنْ عَلاٰ فَقَهَرَ یامَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ یامَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ یامَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ یامَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یامَنْ لاٰ تَحْوِیْهِ الْفِكَرُ یامَنْ لاٰ یُدْرِكُهُ بَصَرٌ یامَنْ لاٰ یَخْفٰی عَلَیْهِ اَثَرٌ یارازِقَ الْبَشَرِ یامُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یاحافِظُ یابارِئُ یاذارِئُ یاباذِخُ یافارِجُ یافاتِحُ یاكاشِفُ یاضامِنُ یااٰمِرُ یاناهِیْ (۹۰) یامَنْ لاٰ یَعْلَمُ

آفتاب تا وقت زوال در سجده بودند و بسند صحیح منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود در سجده میماند که سنگها زیر سجده از عرق او تر میشد و دو طرف روی خود را بر خاک میمالید و در رجال کشی مذکور است که فضل بن شاذان نزد ابن ابی عمیر آمد و او در سجده بود و سجده را بسیار طول داد و بعد از آن سر برداشت و طول سجده را گفت اگر ملاحظه میکردی سجدهٔ جمیل بن دراج را چه میگفتی پس گفت که جمیل طول داد سجده را تا حدّی که بخواب رفت و گفت روزی نزد جمیل بن دراج رفتم او در سجده بود و سجدهٔ او را بسیار طول دادم چون سر برداشت گفتم ... سجدهٔ او ...

الغيب الا هو يا من لا يصرف السوء الا هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا يغفر
الذنب الا هو يا من لا يتم النعمة الا هو يا من لا يقلب القلوب الا هو يا من لا يدبر
الامر الا هو يا من لا ينزل الغيث الا هو يا من لا يبسط الرزق الا هو يا من لا يحيي
الموتى الا هو (۹۱) يا معين الضعفاء يا صاحب الغرباء يا ناصر الاولياء يا قاهر
الاعداء يا رافع السماء يا انيس الاصفياء يا حبيب الاتقياء يا كنز الفقراء يا اله
الاغنياء يا اكرم الكرماء (۹۲) يا كافياً من كل شيء يا قائماً على كل شيء يا من لا
يشبهه شيء يا من لا يزيد في ملكه شيء يا من لا يخفى عليه شيء يا من لا ينقص من
خزائنه شيء يا من ليس كمثله شيء يا من لا يعزب عن علمه شيء يا من هو خبير بكل شيء
يا من وسعت رحمته كل شيء (۹۳) اللهم اني اسئلك باسمك يا مكرم يا مطعم
يا منعم يا معطي يا مغني يا مقني يا مفني يا محيي يا مرضي يا منجي (۹۴) يا اول كل شيء وآخره
يا اله كل شيء ومليكه يا رب كل شيء وصانعه يا بارئ كل شيء وخالقه يا قابض كل
شيء وباسطه يا مبدئ كل شيء ومعيده يا منشئ كل شيء ومقدره يا مكون كل شيء
ومحوله يا محيي كل شيء ومميته يا خالق كل شيء ووارثه (۹۵) يا خير ذاكر ومذكور
يا خير شاكر ومشكور يا خير حامد ومحمود يا خير شاهد ومشهود يا خير داع ومدعو
يا خير مجيب ومجاب يا خير مونس وانيس يا خير صاحب وجليس يا خير مقصود ومطلوب
يا خير حبيب ومحبوب (۹۶) يا من هو لمن دعاه مجيب يا من هو لمن اطاعه حبيب
يا من هو الى من احبه قريب يا من هو بمن استحفظه رقيب يا من هو بمن رجاه كريم
يا من هو بمن عصاه حليم يا من هو في عظمته رحيم يا من هو في حكمته عظيم يا من
هو في احسانه قديم يا من هو بمن اراده عليم (۹۷) اللهم اني اسئلك باسمك يا
مسبب يا مرغب يا مقلب يا معقب يا مرتب يا مخوف يا محذر يا مذكر يا مسخر يا
مغير (۹۸) يا من علمه سابق يا من وعده صادق يا من لطفه ظاهر يا من امره

غالب يا من كتابه محكم يا من قضاؤه كائن يا من قرآنه مجيد يا من ملكه قديم
يا من فضله عميم يا من عرشه عظيم (۹۹) يا من لا يشغله سمع عن سمع يا من
لا يمنعه فعل عن فعل يا من لا يلهيه قول عن قول يا من لا يغلطه سؤال عن
سؤال يا من لا يحجبه شيء عن شيء يا من لا يبرمه الحاح الملحين يا من هو غاية مراد
المريدين يا من هو منتهى همم العارفين يا من هو منتهى طلب الطالبين يا من لا يخفى
عليه ذرة في العالمين (۱۰۰) يا حليماً لا يعجل يا جواداً لا يبخل يا صادقاً لا يخلف
يا وهاباً لا يمل يا قاهراً لا يغلب يا عظيماً لا يوصف يا عدلاً لا يحيف يا غنياً لا
يفتقر يا كبيراً لا يصغر يا حافظاً لا يغفل سبحانك يا لا اله الا انت الغوث الغوث

خلصنا من	(دعاء جوشن صغیر)	النار یا رب

در کتب معتبره بشرحی مبسوطتر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین
فرموده که این دعائیست رفیع الشان عظیم المنزلة وچون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت
کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواندند جدش پیغمبر صلی الله علیه واله را در خواب دید که با
وی فرمود حقتعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا واین دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس
نیز نقل شده و ما بین نسخهٔ کفعمی و سید اختلافست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل

نمودیم و آن	(بسم الله الرحمن الرحیم)	دعا اینست

الهي كم من عدو انتضى علي سيف عداوته وشحذ لي ظبة مديته وارهف لي
شبا حده وداف لي قواتل سمومه وسدد الي صوائب سهامه ولم تنم عني عين حراسته
واضمر ان يسومني المكروه ويجرعني زعاف مرارته نظرت الى ضعفي عن احتمال
الفوادح وعجزي عن الانتصار ممن قصدني بمحاربته ووحدتي في كثير ممن ناواني
وارصد لي فيما لم اعمل فكري في الارصاد لهم بمثله فايدتني بقوتك وشددت
ازري بنصرتك وفللت لي حده وخذلته بعد جمع عديده وحشده واعليت

كَبَنى عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ ما سَدَّدَ اِلَىَّ مِنْ مَكائِدِهِ اِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَلَمْ يَشْفِ غَليلَهُ
وَلَمْ تَبْرُدْ حَزازاتُ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَىَّ اَنامِلَهُ وَاَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ اَخْفَقَتْ سَراياهُ فَلَكَ
الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ
مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ باغٍ بَغانى بِمَكائِدِهِ وَنَصَبَ لى
اَشْراكَ مَصائِدِهِ وَوَكَّلَ بى تَفَقُّدَ رِعايَتِهِ وَضَبَاَ اِلَىَّ ضَبْاَ السَّبُعِ لِطَريدَتِهِ انْتِظاراً
لِانْتِهازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ بَشاشَةَ الْمَلَقِ وَيَبْسُطُ وَجْهاً غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمّا رَاَيْتَ دَغَلَ سَريرَتِهِ
وَقُبْحَ مَا انْطَوى عَلَيْهِ لِشَريكِهِ فى مِلَّتِهِ وَاَصْبَحَ مُجْلِباً لى فى بَغْيِهِ اَرْكَسْتَهُ لِاُمِّ رَاْسِهِ
وَاَتَيْتَ بُنْيانَهُ مِنْ اَساسِهِ فَصَرَعْتَهُ فى زُبْيَتِهِ وَرَدَّيْتَهُ فى مَهْوى حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ
خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فى بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ
وَذَكَّيْتَهُ بِمَشاقِصِهِ وَكَبَبْتَهُ لِمَنْخِرِهِ وَرَدَدْتَ كَيْدَهُ فى نَحْرِهِ وَرَبَقْتَهُ بِنَدامَتِهِ وَ
فَسَاْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَاَ وَتَضاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطالَتِهِ ذَليلاً مَاْسُوراً
فى رِبْقِ حِبالَتِهِ الَّتى كانَ يُؤَمِّلُ اَنْ يَرانى فيها يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَقَدْ كِدْتُ يا رَبِّ لَوْلا
رَحْمَتُكَ اَنْ يَحُلَّ بى ما حَلَّ بِساحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ
لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ
اِلهى وَكَمْ مِنْ حاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ وَعَدُوٍّ شَجِىَ بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنى بِحَدِّ لِسانِهِ وَوَخَزَنى
بِمُوقِ عَيْنِهِ وَجَعَلَنى غَرَضاً لِمَراميهِ وَقَلَّدَنى خِلالاً لَمْ تَزَلْ فيهِ نادَيْتُكَ يا رَبِّ مُسْتَجيراً
بِكَ واثِقاً بِسُرْعَةِ اِجابَتِكَ مُتَوَكِّلاً عَلى ما لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفاعِكَ عالِماً
اَنَّهُ لا يُضْطَهَدُ مَنْ اَوى اِلى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ تَقْرَعَ الْحَوادِثُ مَنْ لَجَاَ اِلى مَعْقِلِ الْاِ
نْتِصارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنى مِنْ بَاْسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ
وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ
مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ سَحائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَها وَسَماءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَها وَجَداوِلِ كَرامَةٍ

اگر خواهی صد مرتبه شکراً بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفواً عفواً و در عیون اخبار الرضا از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشد بسجده میرفت و صد مرتبه میگفت شکراً لله و چون از تعقیب عصر فارغ میشد صد مرتبه در سجده میگفت حمداً لله
در نیم کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ... در سجود بخواند ... یا رب الارباب و یا ملک الملوک و یا سید السادات و یا جبار

اَجْرَيْتَها وَاَعْيُنِ اَحْداثٍ طَمَسْتَها وَناشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَها وَجُنَّةِ عافِيَةٍ اَلْبَسْتَها
وَغَوامِرِ كُرُباتٍ كَشَفْتَها وَاُمُورٍ جارِيَةٍ قَدَّرْتَها لَمْ تُعْجِزْكَ اِذْ طَلَبْتَها وَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ
اِذْ اَرَدْتَها فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ
حَقَّقْتَ وَمِنْ كَسْرِ اِمْلاقٍ جَبَرْتَ وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَمِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِكَةٍ نَعَشْتَ
وَمِنْ مَشَقَّةٍ اَرَحْتَ لا تُسْئَلُ عَمّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ وَلا يَنْقُصُكَ ما اَنْفَقْتَ وَلَقَدْ
سُئِلْتَ فَاَعْطَيْتَ وَلَمْ تُسْئَلْ فَابْتَدَاْتَ وَاسْتُميحَ بابُ فَضْلِكَ فَما اَكْدَيْتَ اَبَيْتَ
اِلّا اِنْعاماً وَامْتِناناً وَاِلّا تَطَوُّلاً يا رَبِّ وَاِحْساناً وَاَبَيْتُ اِلّا انْتِهاكاً لِحُرُماتِكَ وَ
اجْتِراءً عَلى مَعاصيكَ وَتَعَدِّياً لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً عَنْ وَعيدِكَ وَطاعَةً لِعَدُوّى
وَعَدُوِّكَ لَمْ يَمْنَعْكَ يا اِلهى وَناصِرى اِخْلالى بِالشُّكْرِ عَنْ اِتْمامِ اِحْسانِكَ وَلا حَجَزَنى
ذلِكَ عَنِ ارْتِكابِ مَساخِطِكَ اَللّهُمَّ وَهذا مَقامُ عَبْدٍ ذَليلٍ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحيدِ
وَاَقَرَّ عَلى نَفْسِهِ بِالتَّقْصيرِ فى اَداءِ حَقِّكَ وَشَهِدَ لَكَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَميلِ
عادَتِكَ عِنْدَهُ وَاِحْسانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لى يا اِلهى وَسَيِّدى مِنْ فَضْلِكَ ما اُريدُهُ اِلى
رَحْمَتِكَ وَاَتَّخِذُهُ سُلَّماً اَعْرُجُ فيهِ اِلى مَرْضاتِكَ وَآمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ بِعِزَّتِكَ وَطَوْلِكَ
وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ
لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ
اِلهى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ فى كَرْبِ الْمَوْتِ وَحَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَالنَّظَرِ اِلى ما تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ الْجُلُودُ وَتَفْزَعُ لَهُ الْقُلُوبُ وَاَنَا فى عافِيَةٍ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا يُغْلَبُ وَذى اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنى لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَ
لِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ اِلهى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ سَقيماً مُوجَعاً فى اَنَّةٍ وَعَويلٍ
يَتَقَلَّبُ فى غَمِّهِ لا يَجِدُ مَحيصاً وَلا يُسيغُ طَعاماً وَلا شَراباً وَاَنَا فى صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ

الجبابرة و یا اله الالهة صل علی محمد و آل محمد ... پس حاجت خود را طلب میکنی پس بگو فانی عبدک ناصیتی فی قبضتک ...
... اللهم ... عبادک ... التواب الرحیم

سلامة من العیش کل ذلک منک فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح خائفا مرعوبا مشفقا وجلا هاربا طریدا منجحرا فی مضیق ومخباة من المخابئ قد ضاقت علیه الارض برحبها لا یجد حیلة ولا منجی ولا ماوی وانا فی امن وطمانینة وعافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وسیدی وکم من عبد امسی واصبح مغلولا مکبلا فی الحدید بایدی العداة لا یرحمونه فقیدا من اهله وولده منقطعا عن اخوانه وبلده یتوقع کل ساعة بای قتلة یقتل وبای مثلة یمثل به وانا فی عافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح یقاسی الحرب ومباشرة القتال بنفسه قد غشیته الاعداء من کل جانب بالسیوف والرماح وآلة الحرب یتقعقع فی الحدید قد بلغ مجهوده لا یعرف حیلة ولا یجد مهربا قد ادنف بالجراحات او متشحطا بدمه تحت السنابک والارجل یتمنی شربة من ماء او نظرة الی اهله وولده لا یقدر علیها وانا فی عافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح فی ظلمات البحار وعواصف الریاح والاهوال والامواج یتوقع الغرق والهلاک لا یقدر علی حیلة او مبتلی بصاعقة او هدم او حرق او شرق او خسف او مسخ او قذف وانا فی عافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وکم من عبد امسی واصبح مسافرا شاخصا عن اهله وولده متحیرا

چهارم ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است حضرت امام موسی علیه السلام در سجده این دعا میخواندند اعوذ بک من نار حرّها لا یطفی واعوذ بک من نار جدیدها لا یبلی واعوذ بک من نار عطشانها لا یروی واعوذ بک من نار مسلوبها لا یکسی

پنجم ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است که شکایت کرد مردی بحضرت صادق علیه السلام که ام ولدی دارم و او علیل است حضرت فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب در سجدهٔ شکر بگوید یا رئوف یا رحیم یا ربّی یا سیّدی پس حاجت خود را بطلبد

ششم در روایات معتبره بسیار منقولست که حضرت صادق و کاظم علیهما السلام

فی المفاوز تائها مع الوحوش والبهائم والهوام وحیدا فریدا لا یعرف حیلة ولا یهتدی سبیلا او متاذیا ببرد او حر او جوع او عری او غیره من الشدائد مما انا منه خلو فی عافیة من ذلک کله فلک الحمد یا رب من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وسیدی وکم من عبد امسی واصبح فقیرا عائلا عاریا مملقا مخفقا مهجورا جائعا ظمآن ینتظر من یعود علیه بفضل او عبد وجیه عندک هو اوجه منی عندک واشد عبادة لک مغلولا مقهورا قد حمل ثقلا من تعب العناء وشدة العبودیة وکلفة الرق وثقل الضریبة او مبتلی ببلاء شدید لا قبل له الا بمنک علیه وانا المخدوم المنعم المعافی المکرم فی عافیة مما هو فیه فلک الحمد علی ذلک کله من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین الهی وسیدی وکم من عبد امسی واصبح علیلا مریضا سقیما مدنفا علی فرش العلة وفی لباسها یتقلب یمینا وشمالا لا یعرف شیئا من لذة الطعام ولا من لذة الشراب ینظر الی نفسه حسرة لا یستطیع لها ضرا ولا نفعا وانا خلو من ذلک کله بجودک وکرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لک من العابدین ولنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین

مولای وسیدی وکم من عبد امسی واصبح وقد دنا یومه من حتفه واحدق به ملک الموت فی اعوانه یعالج سکرات الموت وحیاضه تدور عیناه یمینا وشمالا ینظر الی احبائه واودائه واخلائه قد منع من الکلام وحجب عن الخطاب ینظر الی نفسه حسرة لا یستطیع لها ضرا ولا نفعا وانا خلو من ذلک کله بجودک وکرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب وذی اناة لا یعجل صل علی محمد وآل محمد واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک من الذاکرین وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین مولای وسیدی وکم من

در سجدهٔ شکر بسیار میفرمودند اسئلک الراحة عند الموت والعفو عند الحساب

هفتم بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که در سجده میگفتند سجد وجهی اللئیم لوجه ربّی الکریم

هشتم در بعضی از کتب معتبره از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده که هر که ... در سجده ... تعالی الا آنکه بنده در سجده بگوید الهی ظلمت نفسی فاغفر لی

نهم بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله چون سر بسجده میگذاشت این دعا میخواند ... اللهم مغفرتک اوسع من

عَبدٍ اَمسیٰ وَاَصبَحَ فی مَضایِقِ الحُبوسِ وَالسُّجُونِ وَکَربِها وَذُلِّها وَحَدیدِها یَتَداوَلُهُ اَعوانُها
وَزَبانِیَتُها فَلایَدری اَیَّ حالٍ یُفعَلُ بِهِ وَاَیَّ مُثلَةٍ یُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فی ضُرٍّ مِنَ العَیشِ وَ
ضَنکٍ مِنَ الحَیوةِ یَنظُرُ اِلیٰ نَفسِهِ حَسرَةً لایَستَطیعُ لَها ضَرّاً وَلانَفعاً وَاَنا خِلوٌ مِن ذٰلِکَ
کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلااِلٰهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَکَ مِن مُقتَدِرٍ لایُغلَبُ وَ ذی اَناةٍ لا
یَعجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلنی لَکَ مِنَ العابِدینَ وَلِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ
الذّاکِرینَ وَارحَمنی بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ سَیِّدی وَمَولایَ وَکَم مِن عَبدٍ اَمسیٰ
وَاَصبَحَ قَدِ استَمَرَّ عَلَیهِ القَضاءُ وَاَحدَقَ بِهِ البَلاءُ وَفارَقَ اَوِدّائَهُ وَاَحِبّائَهُ وَاَخِلّائَهُ
وَاَمسیٰ اَسیراً حَقیراً ذَلیلاً فی اَیدِی الکُفّارِ وَالأَعداءِ یَتَداوَلُونَهُ یَمیناً وَشِمالاً قَد حُصِرَ
فِی المَطامیرِ وَثُقِّلَ بِالحَدیدِ لایَریٰ شَیئاً مِن ضِیاءِ الدُّنیا وَلامِن رَوحِها یَنظُرُ اِلیٰ نَفسِهِ
حَسرَةً لایَستَطیعُ لَها ضَرّاً وَلانَفعاً وَاَنا خِلوٌ مِن ذٰلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ فَلااِلٰهَ اِلّا
اَنتَ سُبحانَکَ مِن مُقتَدِرٍ لایُغلَبُ وَذی اَناةٍ لایَعجَلُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلنی
لَکَ مِنَ العابِدینَ وَلِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ وَارحَمنی بِرَحمَتِکَ
یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ وَعِزَّتِکَ یا کَریمُ لَأَطلُبَنَّ مِمّا لَدَیکَ وَلَأُلِحَّنَّ عَلَیکَ وَلَأَمُدَّنَّ یَدی
نَحوَکَ مَعَ جُرمِها اِلَیکَ یا رَبِّ فَبِمَن اَعُوذُ وَبِمَن اَلُوذُ لااَجِدُ لی اِلّا اَنتَ اَفَتَرُدُّنی وَاَنتَ
مُعَوَّلی وَعَلَیکَ مُتَّکَلی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ الَّذی وَضَعتَهُ عَلَی السَّماءِ فَاستَقَلَّت وَعَلَی
الأَرضِ فَاستَقَرَّت وَعَلَی الجِبالِ فَرَسَت وَعَلَی اللَّیلِ فَاَظلَمَ وَعَلَی النَّهارِ فَاستَنارَ اَن تُصَلِّیَ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَقضِیَ لی حَوائِجی کُلَّها وَتَغفِرَ لی ذُنُوبی کُلَّها صَغیرَها وَکَبیرَها
وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزقِ ما تُبَلِّغُنی بِهِ شَرَفَ الدُّنیا وَالأٰخِرَةِ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ مَولایَ
بِکَ استَعَنتُ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّی وَبِکَ استَجَرتُ فَاَجِرنی وَاَغنِنی بِطاعَتِکَ
عَن طاعَةِ عِبادِکَ وَبِمَسئَلَتِکَ عَن مَسئَلَةِ خَلقِکَ وَانقُلنی مِن ذُلِّ الفَقرِ اِلیٰ عِزِّ
الغِنیٰ وَمِن ذُلِّ المَعاصی اِلیٰ عِزِّ الطّاعَةِ فَقَد فَضَّلتَنی عَلیٰ کَثیرٍ مِن خَلقِکَ جُوداً مِنکَ

ذنوبی و رحمتک ارجی عندی من عملی فاغفر لی ذنوبی یا حیّ لا یموت
دهم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه ترا شدتی و غمی عارض شود و بنهایت رسد بسجده کن و روی زمین بگو یا مذل کل جبار و یا معز کل ذلیل قد و حقک بلغ مجهودی فصل علی محمد و آل محمد و فرج عنی
و در عدة الداعی از حضرت روایت کرده است که هرگاه مردی را امری شدید یا کربی نازل شود زانوها و دستهای خود را تا مرفق برهنه کند و بر زمین بچسباند و سینه خود را بر زمین بچسباند و حاجت خود را طلب کند

وَکَرَماً لابِاستِحقاقٍ مِنّی اِلٰهی فَلَکَ الحَمدُ عَلیٰ ذٰلِکَ کُلِّهِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلنی
لِنَعمائِکَ مِنَ الشّاکِرینَ وَلِآلائِکَ مِنَ الذّاکِرینَ پس بسجده برو و بگو سَجَدَ وَجهِیَ الذَّلیلُ
لِوَجهِکَ العَزیزِ الجَلیلِ سَجَدَ وَجهِیَ البالِی الفانی لِوَجهِکَ الدّائِمِ الباقی سَجَدَ وَجهِیَ
الفَقیرُ لِوَجهِکَ الغَنِیِّ الکَبیرِ سَجَدَ وَجهی وَسَمعی وَبَصَری وَلَحمی وَدَمی وَجِلدی وَعَظمی وَما
اَقَلَّتِ الأَرضُ مِنّی لِلّٰهِ رَبِّ العالَمینَ اَللّٰهُمَّ عُد عَلیٰ جَهلی بِحِلمِکَ وَعَلیٰ فَقری بِغِناکَ
وَعَلیٰ ذُلّی بِعِزِّکَ وَسُلطانِکَ وَعَلیٰ ضَعفی بِقُوَّتِکَ وَعَلیٰ خَوفی بِاَمنِکَ وَعَلیٰ ذُنُوبی وَ
خَطایایَ بِعَفوِکَ وَرَحمَتِکَ یا رَحمٰنُ یا رَحیمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدرَءُ بِکَ فی نَحرِ فُلانِ بنِ فُلانٍ
وَاَعُوذُ بِکَ مِن شَرِّهِ فَاکفِنیهِ بِما کَفَیتَ بِهِ اَنبِیائَکَ وَاَولِیائَکَ مِن خَلقِکَ وَصالِحی
عِبادِکَ مِن فَراعِنَةِ خَلقِکَ وَطُغاةِ عُداتِکَ وَشَرِّ جَمیعِ خَلقِکَ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ	دُعاءِ سیفی صغیر معروف بدعاءِ قاموس قلته	وَحَسبُنَا اللّٰهُ وَنِعمَ الوَکیلُ

شیخ اجلّ ثقة الاسلام نوری عطّر الله مرقده در صحیفهٔ ثانیهٔ علویّه آنرا ذکر کرده و فرموده
که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریبیست و از برای او آثار عجیبه ذکر
کرده‌اند و من چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر میکنم تسامحاً و تاسّیاً

بالعلماءِ الأعلام	(بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ)	و دعاء این است

رَبِّ اَدخِلنی فی لُجَّةِ بَحرِ اَحَدِیَّتِکَ وَطَمطامِ یَمِّ وَحدانِیَّتِکَ وَقَوِّنی بِقُوَّةِ سَطوَةِ
سُلطانِ فَردانِیَّتِکَ حَتّیٰ اَخرُجَ اِلیٰ فَضاءِ سَعَةِ رَحمَتِکَ وَفی وَجهی لَمَعاتُ بَرقِ القُربِ
مِن آثارِ حِمایَتِکَ مَهیباً بِهَیبَتِکَ عَزیزاً بِعِنایَتِکَ مُتَجَلِّلاً مُکَرَّماً بِتَعلیمِکَ وَتَزکِیَتِکَ
وَاَلبِسنی خِلَعَ العِزَّةِ وَالقَبُولِ وَسَهِّل لی مَناهِجَ الوُصلَةِ وَالوُصُولِ وَتَوِّجنی بِتاجِ
الکَرامَةِ وَالوَقارِ وَاَلِّف بَینی وَبَینَ اَحِبّائِکَ فی دارِ الدُّنیا وَدارِ القَرارِ وَارزُقنی مِن
نُورِ اسمِکَ هَیبَةً وَسَطوَةً تَنقادُ لِیَ القُلُوبُ وَالأَرواحُ وَتَخضَعُ لَدَیَّ النُّفُوسُ وَالأَشباحُ
یا مَن ذَلَّت لَهُ رِقابُ الجَبابِرَةِ وَخَضَعَت لَدَیهِ اَعناقُ الأَکاسِرَةِ لامَلجَأَ وَلامَنجا مِنکَ

یا ارحم الراحمین یا ربّ اربعین مرتبه
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هرگاه بنده در سجده سه مرتبه بگوید یا الله یا ربّاه یا سیّداه خداوند کریم جواب او گوید لبیک چه حاجت داری بنده من حاجت خود را بطلب
و در مکارم الاخلاق روایت کرده است که هرکه در سجده بگوید یا ربّاه یا سیّداه تا نفس منقطع شود حق تعالی فرماید که حاجت خود را بخواه
دوازدهم در مکارم الاخلاق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بعد از ... در سجده بود میگفت یا ربّ

الا الیک ولا اعانة الا بک ولا اتکاء الا علیک ادفع عنی کید الحاسدین وظلمات
شر المعاندین وارحمنی تحت سرادقات عرشک یا اکرم الاکرمین اید ظاهری فی تحصیل
مراضیک ونور قلبی وسری بالاطلاع علی مناهج مساعیک الهی کیف اصدر عن بابک
بخیبة منک وقد وردته علی ثقة بک وکیف تؤیسنی من عطائک وقد امرتنی
بدعائک وها انا مقبل علیک ملتجئ الیک باعد بینی وبین اعدائی کما باعدت بین
اعدائی اختطف ابصارهم عنی بنور قدسک وجلال مجدک انک انت الله المعطی
جلائل النعم المکرمة لمن ناجاک بلطائف رحمتک یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام
وصلی الله علی سیدنا ونبینا محمد واله اجمعین الطیبین الطاهرین

(فصل هفتم)

در ذکر بعض آیات و دعاهای نافعهٔ مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره اول
سید اجل سید علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم
خدا تعالی آنست که افتتاح وی الله واختتامش هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیر قرائته
اعرابا لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیهٔ مبارکه از پنج سوره است بقره وآل عمران ونساء
وطه وتغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیهٔ مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده
مرتبه بخواند هر اینه آسان شود برای او هر مهمی از کلی و جزئی بزودی انشاء الله تعالی و آن
پنج آیه این است (۱) الله لا اله الا هو الحی القیوم تا آخر آیة الکرسی (۲) الله لا اله
الا هو الحی القیوم نزل علیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه وانزل التوریة
والانجیل من قبل هدی للناس وانزل الفرقان (۳) الله لا اله الا هو لیجمعنکم الی یوم
القیمة لا ریب فیه ومن اصدق من الله حدیثا (۴) الله لا اله الا هو له الاسماء
الحسنی (۵) الله لا اله الا هو وعلی الله فلیتوکل المؤمنون

دوم دعاء توسل

علامهٔ مجلسی ره فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعاء

(دعاهای سجدهٔ شکر)
بما اعلیک ان ترضی عنی
کل من کان له عندی تبعة
وان تغفرلی ذنوبی وان
تدخلنی الجنة برحمتک
فانما عفوک عن الظالمین
وانا من الظالمین فلتسعنی
رحمتک یا ارحم الراحمین
پس حضرت فرمود که سر بردار
که دعایت مستجاب شد بدانکه
دعای بعضی را خوانده که در
دهان تو در غار بود و ...
کماه در مفاتیح در ضمن اعمال
مسجد کوفه و مسجد زید بعض
دعاها نقل کردیم که در سجده
خوانده میشود و شیخ طوسی
در مصباح المتهجد در ذکر
سجدهٔ شکر فرموده مستحبست که
دعا کند از برای برادران
خود در سجده

توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را زود
یافتم این است دعا اللهم انی اسئلک واتوجه الیک بنبیک نبی الرحمة محمد صلی
الله علیه واله یا ابا القاسم یا رسول الله یا امام الرحمة یا سیدنا ومولینا انا توجهنا
واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله
اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا امیر المؤمنین یا علی بن ابیطالب یا حجة الله علی خلقه
یا سیدنا ومولینا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین
یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا فاطمة الزهراء یا بنت محمد یا قرة
عین الرسول یا سیدتنا ومولاتنا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله و
قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیهة عند الله اشفعی لنا عند الله یا ابا محمد یا حسن
بن علی ایها المجتبی یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولینا انا توجهنا
واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله
اشفع لنا عند الله یا ابا عبد الله یا حسین بن علی ایها الشهید یا ابن رسول الله یا حجة
الله علی خلقه یا سیدنا ومولینا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله و
قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا علی
بن الحسین یا زین العابدین یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولینا
انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا یا
وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا جعفر یا محمد بن علی ایها الباقر یا ابن رسول
الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولینا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا
بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع
لنا عند الله یا ابا عبد الله یا جعفر بن محمد ایها الصادق یا ابن رسول الله یا حجة الله
علی خلقه یا سیدنا ومولینا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک

(دعاهای سجدهٔ شکر)
رب الکعبة اللهم رب ... و
اللیالی العشر والشفع و
الوتر واللیالی ... والفجر و
رب کل شیء واله کل
شیء وملیک کل شیء و
خالق کل شیء صل علی محمد واله
وافعل بی وبفلان وفلان
ما انت اهله ولا تفعل
بنا ما نحن اهله فانک اهل
التقوی واهل المغفرة
و چون سر از سجده بردارد دست
بمال بر جای سجود و بمال بصورت خود
بجانب راست ...
از طرف ... جانب راست ...
... مبارک
... اشهد لا اله الا
اللهم انت عالم الغیب

بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ
اَیُّهَا الْکاظِمُ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ
اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسی اَیُّهَا الرِّضا یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ
عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ قَدَّمْناکَ
بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا
التَّقِیُّ الْجَوادُ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ
اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ
اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الْهادِی النَّقِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ
اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ
قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبا مُحَمَّدٍ یا
حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا
وَ مَوْلینا اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ
حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا وَصِیَّ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفَ الْحُجَّةَ اَیُّهَا
الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَ مَوْلینا
اِنّا تَوَجَّهْنا وَ اسْتَشْفَعْنا وَ تَوَسَّلْنا بِکَ اِلَی اللهِ وَ قَدَّمْناکَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا
یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ پس حاجات خود را بطلبد که برآورده میشود
انشاء الله تعالی و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادَتی وَ مَوالِیَّ
اِنّی تَوَجَّهْتُ بِکُمْ اَئِمَّتی وَ عُدَّتی لِیَوْمِ فَقْری وَ حاجَتی اِلَی اللهِ وَ تَوَسَّلْتُ بِکُمْ اِلَی
اللهِ وَ اسْتَشْفَعْتُ بِکُمْ اِلَی اللهِ فَاشْفَعُوا لی عِنْدَ اللهِ وَ اسْتَنْقِذُونی مِنْ ذُنُوبی عِنْدَ
اللهِ فَاِنَّکُمْ وَسیلَتی اِلَی اللهِ وَ بِحُبِّکُمْ وَ بِقُرْبِکُمْ اَرْجُو نَجاةً مِنَ اللهِ فَکُونُوا عِنْدَ اللهِ

الشهادة الرحمن الرحیم اللهم اذهب عنی الهم والحزن والغیر والفتن ما ظهر منها وما بطن

فصل دوم

در مختصری از اعمالی که متعلق بما بین طلوع آفتاب و غروب آن است چون آفتاب طلوع کند بخواند در آن وقت دعاهائی را که در فصل پنجم خواهد آمد انشاء الله تعالی و سزاوار است که در ابتدای روز تصدق کنی هر چند چیز کمی باشد و آنکه پیش از ظهر مهیا شوی برای نماز ظهر و مقدم داری خواب قیلوله را و خواب قیلوله معین است برای عبادت در شب و روزه روز و جد و جهد بسیار که برای ظهر بیدار شوی

رَجائی یا سادَتی یا اَوْلِیاءَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَ لَعَنَ اللهُ اَعْداءَ اللهِ
ظالِمیهِمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَ الْاخِرینَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی
در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء فرج و این دعاء توسل در ضمن آن
مذکور است و گمانم آنست که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعاء توسل است
که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبهٔ بلیغه است که کفعمی در اواخر
مصباح ایراد کرده و سید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صهرشتی دعاء توسلی
نقل کرده بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعاء این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَ عَلی اَبْنائِهِ وَ عَلی اَبْنِهِما (؟) وَ اَسْئَلُکَ بِهِمْ اَنْ تُعینَنی عَلی طاعَتِکَ وَ رِضْوانِکَ وَ اَنْ تُبَلِّغَنی
اَفْضَلَ ما بَلَّغْتَ اَحَداً مِنْ اَوْلِیائِکَ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنی وَ غَشَمَنی وَ اذانی وَ انْطَوی
عَلی ذلِکَ وَ کَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ کُلِّ اَحَدٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ
عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا کَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ کُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَ سُلْطانٍ عَنیدٍ
یَتَقَوّی عَلَیَّ بِبَطْشِهِ وَ یَنْتَصِرُ عَلَیَّ بِجُنْدِهِ اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ یا وَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِحَقِّ وَلِیَّیْکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اِلّا اَعَنْتَنی بِهِما عَلی اَمْرِ آخِرَتی
بِطاعَتِکَ وَ رِضْوانِکَ وَ بَلَّغْتَنی بِهِما ما یُرْضیکَ اِنَّکَ فَعّالٌ لِما تُریدُ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا عافَیْتَنی بِهِ فی جَمیعِ جَوارِحی
ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ یا جَوادُ یا کَریمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ الرِّضا عَلِیِّ بْنِ
مُوسی عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا سَلَّمْتَنی بِهِ فی جَمیعِ اَسْفاری فِی الْبَراری وَ الْبِحارِ وَ الْجِبالِ وَ الْقِفارِ
وَ الْاَوْدِیَةِ وَ الْغِیاضِ مِنْ جَمیعِ ما اَخافُهُ وَ اَحْذَرُهُ اِنَّکَ رَؤُفٌ رَحیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِحَقِّ وَلِیِّکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا جُدْتَ بِهِ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ
عَلَیَّ مِنْ وُسْعِکَ وَ وَسَّعْتَ عَلَیَّ رِزْقَکَ وَ اَغْنَیْتَنی عَمَّنْ سِواکَ وَ جَعَلْتَ حاجَتی اِلَیْکَ

پس وضو بگیری و بیرون روی بجانب مسجد و نماز تحیت مسجد را بجا آوری و منتظر دخول وقت بشوی آنگاه وقت داخل شد و مستحب است آنکه نماز ظهر را در اول وقت بجا آوری که اول وقت نماز است
زوال محقق شد اول کاری که میکنی آنستکه بگوئی سُبْحانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً
و در روایتی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بمحمد بن مسلم فرمود نماز را ضایع مکن و محافظت کن بر نمازها خصوصا و محافظت کن بر نماز میانه که نماز ظهر است ...

وقضاها علیک انک لما تشاء قدیر اللهم انی اسئلک بحق ولیک علی بن محمد علیهما السلام الا اعنتنی به علی تادیة فروضک وبر اخوانی المؤمنین وسهل ذلک لی واقرنه بالخیر واعنی علی طاعتک بفضلک یا رحیم اللهم انی اسئلک بحق ولیک الحسن بن علی علیهما السلام الا اعنتنی به علی امر اخرتی بطاعتک ورضوانک وسررتنی فی منقلبی ومثوای برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بحق ولیک وحجتک صاحب الزمان علیه السلام الا اعنتنی به علی جمیع اموری وکفیتنی به مؤنة کل موذ وطاغ وباغ واعنتنی به فقد بلغ مجهودی وکفیتنی به کل عدو وهم وغم ودین وعنی وعن ولدی وجمیع اهلی واخوانی ومن یعنینی امره وخاصتی امین رب العالمین سیم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر ملهوف ومکروب ومحزون وگرفتار وپریشانی بخواند از حقتعالی ورا فرج کرامت فرماید وان دعا این است یا عماد من لا عماد له ویا ذخر من لا ذخر له ویا سند من لا سند له ویا حرز من لا حرز له ویا غیاث من لا غیاث له ویا کنز من لا کنز له ویا عز من لا عز له یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا عون الضعفاء یا کنز الفقراء یا عظیم الرجاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل انت الذی سجد لک سواد اللیل ونور النهار وضوء القمر وشعاع الشمس وحفیف الشجر ودوی الماء یا الله یا الله یا الله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک یا رباه یا الله صل علی محمد وال محمد وافعل بنا ما انت اهله پس بطلب هرچه حاجت داری مؤلف گوید که از برای فرج ورفع گرفتاری وغم نیز نافع است مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی چهارم دعاء خلاص شدن از زندان وبند سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت شده است که شخصی در شام محبوس بود

(اداب نماز ظهر) بوضو گرفتن واداب کی بالنحو ذکر شد بعمل میاورد پس شروع میکند بخواندن نوافل ظهر واطاعت دو رکعت پس نیت میکند از برای دو رکعت اول وهفت تکبیره کرد بالنحو ذکر شد با دعاهای آن بجا میاورد وکلمه استعاذه را میگوید ومیخواند سوره حمد وتوحید در رکعت اول وسوره حمد وقل یا ایها الکافرون در رکعت دوم وبعد از فراغ از این دو رکعت سه تکبیره کرد در تعقیبات ذکر شد با تسبیح حضرت فاطمه علیها میگوید پس میخواند اللهم انی ضعیف فقو فی رضاک ضعفی وخذ الی الخیر بناصیتی واجعل الایمان منتهی رضای

مدت طویلی پس در خواب دید حضرت زهرا سلام الله علیها را که باو فرمود بخوان این دعا را وباو تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد وبخانه خود رفت وان دعا این است اللهم بحق العرش ومن علاه وبحق الوحی ومن اوحاه وبحق النبی ومن نباه وبحق البیت ومن بناه یا سامع کل صوت یا جامع کل فوت یا باری النفوس بعد الموت صل علی محمد واهل بیته واتنا وجمیع المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها فرجا من عندک عاجلا بشهادة ان لا اله الا الله وان محمدا عبدک ورسولک صلی الله علیه واله وعلی ذریته الطیبین الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا پنجم سید بن طاوس در مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در اخرش مذکور است چیزیکه حاصلش این است حضرت فاطمه علیها السلام اموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه واله اموخته بود ودر وقت صبح وشام انرا میخواند وفرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تب نگیرد مداومت کن بران وان این است بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور النور بسم الله نور علی نور بسم الله الذی هو مدبر الامور بسم الله الذی خلق النور من النور الحمد لله الذی خلق النور من النور وانزل النور علی الطور فی کتاب مسطور فی رق منشور بقدر مقدور علی نبی محبور الحمد لله الذی هو بالعز مذکور وبالفخر مشهور وعلی السراء والضراء مشکور وصلی الله علی سیدنا محمد واله الطاهرین سلمان گفت چون از حضرت فاطمه علیها السلام اموختم انرا بخدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه ومدینه که مبتلا به تب بودند اموختم پس همه شفا یافتند باذن خدا تعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام سید بن طاوس در دو موضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده بسم الله الرحمن الرحیم یا اسمع السامعین یا ابصر الناظرین یا اسرع الحاسبین یا احکم الحاکمین یا خالق المخلوقین یا رازق المرزوقین یا ناصر المنصورین یا ارحم الراحمین یا دلیل المتحیرین یا غیاث المستغیثین اغثنی یا مالک یوم الدین

(نوافل ظهر) وما اوتیت لی فیما تمنیت لی صلح (?) بالغنی ورحمتک کل الذی ارجو منک واجعل لی ودا وسرورا للمؤمنین وعهدا عندک پس دو رکعت دیگر بجا میاورد همین طریق مگر انکه تکبیر افتتاح را انکه سه تکبیر میگوید ودر رکعت دوم ونیز در همین رکعت بجا میاورد دیگر بهمین کیفیت مذکور را ونیز دو دعاء دیگر در عقب این چهار رکعت دیگر از دو رکعت دیگر میخواند ودر ان میان اذان وبعد از اذان این نوافل را اقامه میگوید ایشان نماز میگوید اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة بلغ

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَعَلَى عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَخَدِيجَةَ الْكُبْرَى وَالْحَسَنِ الْمُجْتَبَى وَالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ بِكَرْبَلَاءَ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَالْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَانْصُرْ شِيعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي رُؤْيَةَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده اند دعا را مقاتل بن سلیمان از آنحضرت روایت کرده و هم گفته هر که صد مرتبه آنرا بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا إِلٰهِي كَيْفَ أَدْعُوكَ وَأَنَا أَنَا وَكَيْفَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَأَنْتَ أَنْتَ إِلٰهِي إِذَا لَمْ أَسْأَلْكَ فَتُعْطِيَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِيَنِي إِلٰهِي إِذَا لَمْ أَدْعُوكَ فَتَسْتَجِيبَ لِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَسْتَجِيبُ لِي إِلٰهِي إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْكَ فَتَرْحَمَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ فَيَرْحَمُنِي إِلٰهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَنَجَّيْتَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُنَجِّيَنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ وَتُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجاً عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هشتم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرموده جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را نقد تو دوست نداشته ام پس بسیار بگو اللّٰهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنَّ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَالرُّجْعَى وَأَنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى وَأَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْيَا وَرَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَذِلَّ أَوْ أُخْزَى نهم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی

(دعای بعد از اتمام نماز ظهر)
محمداً صلى الله عليه وآله الدرجة والوسيلة والفضل والفضيلة وبالله استفتح وبالله استنجح وبمحمد صلى الله عليه وآله اتوجه اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلني بهم عندك وجيهاً في الدنيا والآخرة ومن المقربين پس مشغول شو بخواندن نماز ظهر و از اعمال آن مستحبه آنکه در نماز ظهر مذکور شد و در اینجا در ما سوای بسم الله الرحمن الرحیم بخوان و بهتر آنکه بخواند در رکعت اول بعد از حمد سوره انا انزلناه را و در رکعت دوم سوره توحید را و چون دو رکعت از آن را خواندی و از تشهد فارغ شدی

کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده عظیم الشان و سریع الاجابه است و آن این است اللّٰهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ وَلَمْ أَعْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ إِلَيْهِ مَفَرِّي آمِنِّي مِمَّا فَزِعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عُدَّتِي دُونَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدُ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدُ وَيَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ اللهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى وَالْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَالْعَلَوِيَّةِ الْعُلْيَا وَبِجَمِيعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ وَبِالْاسْمِ الَّذِي حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ پس حاجت خود را بطلب دهم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده و فرموده سید بن طاوس اینه دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هرگاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آنرا این است دعا يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يُفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَأَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَأَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ

(ادای نماز ظهر)
میگوئی بعد از صلوات تشهد وارفع درجته وتقبل شفاعته وارفع درجته و بعد از آن یازده مرتبه تسبیحات اربع را و سه مرتبه استغفار بگو و اگر اضافه کنی استغفر الله ربی و اتوب الیه مرتبه و رکعتین دیگر را بجا آور پس تعقیب ... در نماز ظهر ... تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام ... و در حاشیه مصباح فرموده که ابن عباس از حضرت هادی علیه السلام نقل نموده و فرموده که آل محمد علیهم السلام این دعا را میخواندند نزد اشراف بلا و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی سینه ... پس میگوئی ... و ان ... لا اله الا

يا باب الفرج بطولك واكسر عنّي سلطان الهمّ بحولك وانلني حسن النظر فيما شكوت وأذقني حلاوة الصنع فيما سألت وهب لي من لدنك رحمةً وفرجاً هنيئاً واجعل لي من عندك مخرجاً وحيّاً ولا تشغلني بالاهتمام عن تعاهد فروضك واستعمال سنّتك فقد ضقت لما نزل بي يا ربّ ذرعاً وامتلأت بحمل ما حدث عليّ همّاً وانت القادر على كشف ما منيت به ودفع ما وقعت فيه فافعل بي ذلك وان لم استوجبه منك يا ذا العرش العظيم وذا المنّ الكريم فانت قادر يا ارحم الراحمين آمين ربّ العالمين

یازدهم کفعمی در بلد الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده است آن را بشخصی که محبوس بود پس خلاص شد الهی عظم البلاء وبرح الخفاء وانكشف الغطاء وانقطع الرجاء وضاقت الارض ومنعت السماء وانت المستعان واليك المشتكى وعليك المعوّل في الشدّة والرخاء اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد اولي الامر الذين فرضت علينا طاعتهم وعرّفتنا بذلك منزلتهم ففرّج عنّا بحقّهم فرجاً عاجلاً قريباً كلمح البصر او هو اقرب يا محمّد يا عليّ يا عليّ يا محمّد اكفياني فانّكما كافيان وانصراني فانّكما ناصران يا مولانا يا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادركني ادركني ادركني الساعة الساعة الساعة العجل العجل العجل يا ارحم الراحمين بحقّ محمّد وآله الطاهرين

دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است اللّهمّ ارزقنا توفيق الطاعة وبعد المعصية وصدق النيّة وعرفان الحرمة واكرمنا بالهدى والاستقامة وسدّد السنتنا بالصواب والحكمة واملأ قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهّر بطوننا من الحرام والشبهة واكفف ايدينا عن الظلم والسرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخيانة واسدد اسماعنا عن اللغو والغيبة وتفضّل على علمائنا بالزهد والنصيحة وعلى المتعلّمين بالجهد والرغبة وعلى المستمعين بالاتّباع والموعظة وعلى مرضى المسلمين بالشفاء والراحة وعلى موتاهم بالرأفة والرحمة وعلى مشايخنا

(تعقیب نماز عصر)

الله الهاً واحداً ونحن له مسلمون که با بومذکور شد پس تسبیح زهراء علیها السلام بگوئی و سجده شکر بجا آوری که بعد از نماز صبح مذکور شد پس مشغول شو به تعقیبات مختصه نماز ظهر و آنها بسیار است و ما بعضی از آنها را در مهج و مفاتیح ذکر نموده‌ایم و این مختصر گنجایش ذکر ندارد پس سجده شکر بجا آورد و چون از تعقیب نماز ظهر فارغ شد مهیا شود بجهة نماز عصر پس بجا آورد نافلهٔ آن را و آن نیز هشت رکعت است و بعد از فراغ از نوافل نماز عصر بجا آورد همان اذانی که مذکور شد و سزاوار است ... در رکعت

بالوقار والسكينة وعلى الشباب بالانابة والتوبة وعلى النساء بالحياء والعفّة وعلى الاغنياء بالتواضع والسعة وعلى الفقراء بالصبر والقناعة وعلى الغزاة بالنصر والغلبة وعلى الاسراء بالخلاص والراحة وعلى الامراء بالعدل والشفقة وعلى الرعيّة بالانصاف وحسن السيرة وبارك للحجّاج والزوّار في الزاد والنفقة واقض ما اوجبت عليهم من الحجّ والعمرة بفضلك ورحمتك يا ارحم الراحمين

سیزدهم در مهج ذکر شده که این دعاء حضرت حجّه علیه السلام است الهي بحقّ من ناجاك وبحقّ من دعاك في البرّ والبحر (صلّ على محمّد وآله و) تفضّل على فقراء المؤمنين والمؤمنات بالغناء والثروة وعلى مرضى المؤمنين والمؤمنات بالشفاء والصحّة وعلى احياء المؤمنين والمؤمنات باللطف والكرم وعلى اموات المؤمنين والمؤمنات بالمغفرة والرحمة وعلى غرباء المؤمنين والمؤمنات بالردّ الى اوطانهم سالمين غانمين (والكرامة) بحقّ محمّد وآله اجمعين

چهاردهم سیّد علیخان در کلم طیّب فرموده این استغاثه ایست بحضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بکن از پس رو بقبله زیر آسمان بایست و بگو سلام الله الكامل التامّ الشامل العامّ وصلواته الدائمة وبركاته القائمة التامّة على حجّة الله ووليّه في ارضه وبلاده وخليفته على خلقه وعباده وسلالة النبوّة وبقيّة العترة والصفوة صاحب الزمان ومظهر الايمان وملقّن (معلن) احكام القرآن ومطهّر الارض وناشر العدل في الطول والعرض والحجّة القائم المهديّ الامام المنتظر المرضيّ (المرتضى) وابن الائمّة الطاهرين الوصيّ ابن الاوصياء المرضيّين الهادي المعصوم ابن الائمّة الهداة المعصومين السلام عليك يا معزّ المؤمنين المستضعفين السلام عليك يا مذلّ الكافرين المتكبّرين الظالمين السلام عليك يا مولاي يا صاحب الزمان السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيّدة نساء العالمين السلام عليك يا ابن الائمّة الحجج المعصومين

(اذان نماز عصر)

اول بعد از حمد سورهٔ اذا جاء یا سورهٔ الهیکم التکاثر و در رکعت دوم بعد از حمد سورهٔ ... یا امثال آنها و بعد از فراغ از نماز مشغول تعقیبات مشترکه شو که ذکر شد پس تعقیبات را که مختص نماز عصر است بجا آورد که از جمله آنها هفتاد مرتبه استغفار و ده مرتبه سورهٔ انا انزلناه است پس سجدهٔ شکر بجا آورد و چون خواهی از مسجد بیرون آئی بخوان دعای ... اللّهمّ دعوتني فاجبت دعوتك وصلّيت مكتوبتك وانتشرت في ارضك كما امرتني فاسئلك من فضلك العمل بطاعتك واجتناب معصيتك والكفاف

وَالْاِمامِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلایَ سَلامَ مُخْلِصٍ لَكَ فِى الْوِلايَةِ اَشْهَدُ اَنَّكَ
الْاِمامُ الْمَهْدِىُّ قَوْلاً وَفِعْلاً وَاَنْتَ الَّذى تَمْلَاُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ
ظُلْماً وَجَوْراً فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَقَرَّبَ زَمانَكَ وَكَثَّرَ اَنْصارَكَ وَ
اَعْوانَكَ وَاَنْجَزَ لَكَ ما وَعَدَكَ فَهُوَ اَصْدَقُ الْقائِلينَ وَنُريدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذينَ
اسْتُضْعِفُوا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثينَ يا مَوْلایَ يا صاحِبَ الزَّمانِ
يَابْنَ رَسُولِ اللهِ حاجَتى كَذا وَكَذا (وبجای كذا وكذا حاجات خود را ذكر كند) فَاشْفَعْ لى فى
نَجاحِها فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى لِعِلْمى اَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقاماً مَحْمُوداً
فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّكُمْ بِاَمْرِهِ وَارْتَضاكُمْ لِسِرِّهِ وَبِالشَّاْنِ الَّذى لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ
سَلِ اللهَ تَعالى فى نُجْحِ طَلِبَتى وَاِجابَةِ دَعْوَتى وَكَشْفِ كُرْبَتى وبخواه هرچه خواهى كه برآورده
ميشود ان شاء الله تعالى مؤلف گويد كه بهتر آنستكه در ركعت اول نماز اين استغاثه
بعد از حمد سورهٔ انا فتحنا بخواند (فصل هشتم) و در ركعت دوم اذا جاء نصر الله

در مناجات است مناجات خمس عشرهٔ لمولانا على بن الحسين عليه السلام علامهٔ مجلسى ره در
بحار فرموده كه من يافتم اين مناجات را مروى از آنحضرت در كتب بعض اصحاب رضوان الله عليهم

(المناجات الاولى مناجات التّائبين)

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ)

اِلٰهى اَلْبَسَتْنِى الْخَطايا ثَوْبَ مَذَلَّتى وَجَلَّلَنِى التَّباعُدُ مِنْكَ لِباسَ مَسْكَنَتى وَاَماتَ
قَلْبى عَظيمُ جِنايَتى فَاَحْيِهِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ يا اَمَلى وَبُغْيَتى وَيا سُؤْلى وَمُنْيَتى فَوَعِزَّتِكَ
ما اَجِدُ لِذُنُوبى سِواكَ غافِراً وَلا اَرىٰ لِكَسْرى غَيْرَكَ جابِراً وَقَدْ خَضَعْتُ بِالْاِنابَةِ
اِلَيْكَ وَعَنَوْتُ بِالْاِسْتِكانَةِ لَدَيْكَ فَاِنْ طَرَدْتَنى مِنْ بابِكَ فَبِمَنْ اَلُوذُ وَاِنْ رَدَدْتَنى
عَنْ جَنابِكَ فَبِمَنْ اَعُوذُ فَوا اَسَفاهُ مِنْ خَجْلَتى وَافْتِضاحى وَوالَهْفاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلى وَ
اجْتِراحى اَسْئَلُكَ يا غافِرَ الذَّنْبِ الْكَبيرِ وَيا جابِرَ الْعَظْمِ الْكَسيرِ اَنْ تَهَبَ لى مُوبِقاتِ

من الرزق برحمتك
فصل پنجم در اعمالى كه متعلق بما بين غروب آفتاب تا وقت خواب است
بدانكه ايجد مستحبات اوقات است اين وقت از براى نور در نزديك غروب
اللهم بتجمل كن بر قبلى بجانب مسجد و آنكه در وقت
نزدى آفتاب بگو اللهم
ظلمى مستجير بعفوك وامسى
ذنوبى مستجيرة بمغفرتك
وامسى خوفى مستجيراً بامانك
وامسى ذلى مستجيراً بعزك
وامسى فقرى مستجيراً بغناك
وامسى وجهى البالى مستجيراً
بوجهك الدائم الباقى
اللهم البسنى عافيتك و
غشنى برحمتك

الْجَرائِرِ وَتَسْتُرَ عَلَىَّ فاضِحاتِ السَّرائِرِ وَلا تُخْلِنى فى مَشْهَدِ الْقِيامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَ
غَفْرِكَ وَلا تُعْرِنى مِنْ جَميلِ صَفْحِكَ وَسَتْرِكَ اِلٰهى ظَلِّلْ عَلىٰ ذُنُوبى غَمامَ رَحْمَتِكَ وَاَرْسِلْ
عَلىٰ عُيُوبى سَحابَ رَاْفَتِكَ اِلٰهى هَلْ يَرْجِعُ الْعَبْدُ الْآبِقُ اِلّا اِلىٰ مَوْلاهُ اَمْ هَلْ يُجيرُهُ مِنْ
سَخَطِهِ اَحَدٌ سِواهُ اِلٰهى اِنْ كانَ النَّدَمُ عَلَى الذَّنْبِ تَوْبَةً فَاِنّى وَعِزَّتِكَ مِنَ النّادِمينَ
وَاِنْ كانَ الْاِسْتِغْفارُ مِنَ الْخَطيئَةِ حِطَّةً فَاِنّى لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرينَ لَكَ الْعُتْبىٰ حَتّىٰ
تَرْضىٰ اِلٰهى بِقُدْرَتِكَ عَلَىَّ تُبْ عَلَىَّ وَبِحِلْمِكَ عَنّى اعْفُ عَنّى وَبِعِلْمِكَ بى اَرْفُقْ بى اِلٰهى
اَنْتَ الَّذى فَتَحْتَ لِعِبادِكَ باباً اِلىٰ عَفْوِكَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ فَقُلْتَ تُوبُوا اِلَى اللهِ تَوْبَةً
نَصُوحاً فَمَا عُذْرُ مَنْ اَغْفَلَ دُخُولَ الْبابِ بَعْدَ فَتْحِهِ اِلٰهى اِنْ كانَ قَبُحَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ
فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ اِلٰهى ما اَنَا بِاَوَّلِ مَنْ عَصاكَ فَتُبْتَ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ
فَجُدْتَ عَلَيْهِ يا مُجيبَ الْمُضْطَرِّ يا كاشِفَ الضُّرِّ يا عَظيمَ الْبِرِّ يا عَليماً بِما فِى السِّرِّ يا جَميلَ
السِّتْرِ اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ اِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنابِكَ وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ
فَاسْتَجِبْ دُعائى وَلا تُخَيِّبْ فيكَ رَجائى وَتَقَبَّلْ تَوْبَتى وَكَفِّرْ خَطيئَتى بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

(الثّانية مناجات الشّاكين)

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ)

اِلٰهى اِلَيْكَ اَشْكُو نَفْساً بِالسُّوءِ اَمّارَةً وَاِلَى الْخَطيئَةِ مُبادِرَةً وَبِمَعاصيكَ مُولَعَةً وَ
لِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً تَسْلُكُ بى مَسالِكَ الْمَهالِكِ وَتَجْعَلُنى عِنْدَكَ اَهْوَنَ هالِكٍ كَثيرَةَ
الْعِلَلِ طَويلَةَ الْاَمَلِ اِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجْزَعُ وَاِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مَيّالَةً اِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهْوِ
مَمْلُوَّةً بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ بى اِلَى الْحَوْبَةِ وَتُسَوِّفُنى بِالتَّوْبَةِ اِلٰهى اَشْكُو اِلَيْكَ عَدُوّاً يُضِلُّنى
وَشَيْطاناً يُغْوينى قَدْ مَلَاَ بِالْوَسْواسِ صَدْرى وَاَحاطَتْ هَواجِسُهُ بِقَلْبى يُعاضِدُ لِىَ
الْهَوىٰ وَيُزَيِّنُ لى حُبَّ الدُّنْيا وَيَحُولُ بَيْنى وَبَيْنَ الطّاعَةِ وَالزُّلْفىٰ اِلٰهى اِلَيْكَ اَشْكُو قَلْباً
قاسِياً مَعَ الْوَسْواسِ مُتَقَلِّباً وَبِالرَّيْنِ وَالطَّبْعِ مُتَلَبِّساً وَعَيْناً عَنِ الْبُكاءِ مِنْ خَوْفِكَ

وجللنى كرامتك وقنى
شر خلقك من الجن و
الانس يا الله يا رحمن يا رحيم
و نماز وارده است كه در وقت غروب
مشغول باشد بتسبيح كردن و
استغفار نمودن زيرا كه
فضيلت استغفار مثل
فضيلت پيش از طلوع آفتاب است
فصل ششم در تعقيبات مخصوصه
ربك قبل طلوع الشمس و
قبل الغروب و از حضرت
صادق عليه السلام منقول است كه مراد
چون آفتاب غروب كند بگو
مرحبا بجند من جند الله و
كن خداى كه زمين را مشغول
بامر خود و عالم
از نور نهار

جامِدَةً وَالی ما یَتَسَّرُها طامِحَةً اِلهی لاحَولَ لی وَلاقُوَّةَ اِلّا بِقُدرَتِكَ وَلانَجاةَ لی مِن مَكارِهِ الدُّنیا اِلّا بِعِصمَتِكَ فَاَسْئَلُكَ بِبَلاغَةِ حِكمَتِكَ وَنَفاذِ مَشِیَّتِكَ اَن لاتَجعَلَنی لِغَیرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضاً وَلاتُصَیِّرَنی لِلفِتَنِ غَرَضاً وَكُن لی عَلَی الأَعداءِ ناصِراً وَعَلَی المَخازی وَالعُیُوبِ ساتِراً وَمِنَ البَلاءِ واقِیاً وَعَنِ المَعاصی عاصِماً بِرَأفَتِكَ وَرَحمَتِكَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

الثّالِثَةُ مُناجاةُ الخائِفینَ

بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

اِلهی اَتُراكَ بَعدَ الایمانِ بِكَ تُعَذِّبُنی اَم بَعدَ حُبّی اِیّاكَ تُبَعِّدُنی اَم مَعَ رَجائی لِرَحمَتِكَ وَصَفحِكَ تَحرِمُنی اَم مَعَ استِجارَتی بِعَفوِكَ تُسلِمُنی حاشا لِوَجهِكَ الكَریمِ اَن تُخَیِّبَنی لَیتَ شِعری اَلِلشَّقاءِ وَلَدَتنی اُمّی اَم لِلعَناءِ رَبَّتنی فَلَیتَها لَم تَلِدنی وَلَم تُرَبِّنی وَلَیتَنی عَلِمتُ اَمِن اَهلِ السَّعادَةِ جَعَلتَنی وَبِقُربِكَ وَجِوارِكَ خَصَصتَنی فَتَقَرَّ بِذلِكَ عَینی وَتَطمَئِنَّ لَهُ نَفسی اِلهی هَل تُسَوِّدُ وُجُوهاً خَرَّت لِعَظَمَتِكَ ساجِدَةً اَو تُخرِسُ اَلسِنَةً نَطَقَت بِالثَّناءِ عَلی مَجدِكَ وَجَلالَتِكَ اَو تَطبَعُ عَلی قُلُوبٍ انطَوَت عَلی مَحَبَّتِكَ اَو تُصِمُّ اَسماعاً تَلَذَّذَت بِسَماعِ ذِكرِكَ فی اِرادَتِكَ اَو تَغُلُّ اَكُفّاً رَفَعَتها الآمالُ اِلَیكَ رَجاءَ رَأفَتِكَ اَو تُعاقِبُ اَبداناً عَمِلَت بِطاعَتِكَ حَتّی نَحِلَت فی مُجاهَدَتِكَ اَو تُعَذِّبُ اَرجُلاً سَعَت فی عِبادَتِكَ اِلهی لاتُغلِق عَلی مُوَحِّدیكَ اَبوابَ رَحمَتِكَ وَلاتَحجُب مُشتاقیكَ عَنِ النَّظَرِ اِلی جَمیلِ رُؤیَتِكَ اِلهی نَفسٌ اَعزَزتَها بِتَوحیدِكَ كَیفَ تُذِلُّها بِمَهانَةِ هِجرانِكَ وَضَمیرٌ انعَقَدَ عَلی مَوَدَّتِكَ كَیفَ تُحرِقُهُ بِحَرارَةِ نیرانِكَ اِلهی اَجِرنی مِن اَلیمِ غَضَبِكَ وَعَظیمِ سَخَطِكَ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا رَحیمُ یا رَحمنُ یا جَبّارُ یا قَهّارُ یا غَفّارُ یا سَتّارُ نَجِّنی بِرَحمَتِكَ مِن عَذابِ النّارِ وَفَضیحَةِ العارِ اِذَا امتازَ الاَخیارُ مِنَ الاَشرارِ وَحالَتِ الاَحوالُ وَهالَتِ الاَهوالُ وَقَرُبَ المُحسِنُونَ وَبَعُدَ المُسیؤنَ وَوُفِّیَت كُلُّ نَفسٍ ما كَسَبَت وَهُم لایُظلَمُونَ

(الرّابِعَةُ مُناجاةُ الرّاجینَ)

مشغول دعا شو و میگوئی در وقت غروب یا من ختم النبوة بمحمد صلی الله علیه و آله اختم لی فی یومی هذا بخیر و شهری بخیر و سنتی بخیر و عمری بخیر و مجوز است تهلیل و استعاذه که ما ثوره ذکر در ادعیه صباح و مسا بیاید بجای آورده دست خود را بر بالا سرت و میکشی بصورت خود و میگوئی بر بدن خود را بدست و میگوئی احطت علی نفسی و اهلی و مالی و ولدی من غائب و شاهد بالله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم الحی القیوم لا تاخذه

بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

یا مَن اِذا سَئَلَهُ عَبدٌ اَعطاهُ وَاِذا اَمَّلَ ما عِندَهُ بَلَّغَهُ مُناهُ وَاِذا اَقبَلَ عَلَیهِ قَرَّبَهُ وَاَدناهُ وَاِذا جاهَرَهُ بِالعِصیانِ سَتَرَ عَلی ذَنبِهِ وَغَطّاهُ وَاِذا تَوَكَّلَ عَلَیهِ اَحسَبَهُ وَكَفاهُ اِلهی مَنِ الَّذی نَزَلَ بِكَ مُلتَمِساً قِراكَ فَما قَرَیتَهُ وَمَنِ الَّذی اَناخَ بِبابِكَ مُرتَجِیاً نَداكَ فَما اَولَیتَهُ اَیَحسُنُ اَن اَرجِعَ عَن بابِكَ بِالخَیبَةِ مَصرُوفاً وَلَستُ اَعرِفُ سِواكَ مَولاً بِالاِحسانِ مَوصُوفاً كَیفَ اَرجُو غَیرَكَ وَالخَیرُ كُلُّهُ بِیَدِكَ وَكَیفَ اُؤَمِّلُ سِواكَ وَالخَلقُ وَالاَمرُ لَكَ ءَاَقطَعُ رَجائی مِنكَ وَقَد اَولَیتَنی ما لَم اَسئَلهُ مِن فَضلِكَ اَم تُفقِرُنی اِلی مِثلی وَاَنا اَعتَصِمُ بِحَبلِكَ یا مَن سَعِدَ بِرَحمَتِهِ القاصِدُونَ وَلَم یَشقَ بِنِقمَتِهِ المُستَغفِرُونَ كَیفَ اَنساكَ وَلَم تَزَل ذاكِری وَكَیفَ اَلهُو عَنكَ وَاَنتَ مُراقِبی اِلهی بِذَیلِ كَرَمِكَ اَعلَقتُ یَدی وَلِنَیلِ عَطایاكَ بَسَطتُ اَمَلی فَاَخلِصنی بِخالِصَةِ تَوحیدِكَ وَاجعَلنی مِن صَفوَةِ عَبیدِكَ یا مَن كُلُّ هارِبٍ اِلَیهِ یَلتَجِئُ وَكُلُّ طالِبٍ اِیّاهُ یَرتَجی یا خَیرَ مَرجُوٍّ وَیا اَكرَمَ مَدعُوٍّ وَیا مَن لایَرُدُّ سائِلَهُ وَلایُخَیِّبُ اٰمِلَهُ یا مَن بابُهُ مَفتُوحٌ لِداعیهِ وَحِجابُهُ مَرفُوعٌ لِراجیهِ اَسئَلُكَ بِكَرَمِكَ اَن تَمُنَّ عَلَیَّ مِن عَطائِكَ بِما تَقَرُّ بِهِ عَینی وَمِن رَجائِكَ بِما تَطمَئِنُّ بِهِ نَفسی وَمِنَ الیَقینِ بِما تُهَوِّنُ بِهِ عَلَیَّ مُصیباتِ الدُّنیا وَتَجلُو بِهِ عَن بَصیرَتی غَشَواتِ العَمی بِرَحمَتِكَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

(الخامِسَةُ مُناجاةُ الرّاغِبینَ)

بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ

اِلهی اِن كانَ قَلَّ زادی فِی المَسیرِ اِلَیكَ فَلَقَد حَسُنَ ظَنّی بِالتَّوَكُّلِ عَلَیكَ وَاِن كانَ جُرمی قَد اَخافَنی مِن عُقُوبَتِكَ فَاِنَّ رَجائی قَد اَشعَرَنی بِالاَمنِ مِن نِقمَتِكَ وَاِن كانَ ذَنبی قَد عَرَّضَنی لِعِقابِكَ فَقَد اٰذَنَنی حُسنُ ثِقَتی بِثَوابِكَ وَاِن اَنامَتنِی الغَفلَةُ عَنِ الاِستِعدادِ لِلِقائِكَ فَقَد نَبَّهَتنِی المَعرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَآلائِكَ

بخوانی تا سنة و لا نوم ... العلی العظیم بعد از ادب نماز مغرب میکنی خواندن ... افضل است تاخیر نیست و اول وقت از اول نماز مغرب ... تاکید کرده احادیث در وارد ... جبرئیل ... اول وقت و فضیلت ... اذان و ... مشغول نماز نشوی ... میان اذان ... اقامه میگوئی ... نشست ... و اقامه ... میان اذان و اقامه اللهم انی اسئلک باقبال لیلک و ادبار نهارک و اصوات ... حضور صلوات ... دعاتک و ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تتوب ...

وَاِنْ اَوْحَشَ ما بَيْني وَبَيْنَكَ فَرْطُ الْعِصْيانِ وَالطُّغْيانِ فَقَدْ اَنَسَني بُشْرُ الْغُفْرانِ
وَالرِّضْوانِ اَسْئَلُكَ بِسُبُحاتِ وَجْهِكَ وَبِاَنْوارِ قُدْسِكَ وَاَبْتَهِلُ اِلَيْكَ بِعَواطِفِ
رَحْمَتِكَ وَلَطائِفِ بِرِّكَ اَنْ تُحَقِّقَ ظَنّي بِما اُؤَمِّلُهُ مِنْ جَزيلِ اِكْرامِكَ وَجَميلِ اِنْعامِكَ
فِي الْقُرْبى مِنْكَ وَالزُّلْفى لَدَيْكَ وَالتَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ اِلَيْكَ وَها اَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحاتِ رَوْحِكَ
وَعَطْفِكَ وَمُنْتَجِعٌ غَيْثَ جُودِكَ وَلُطْفِكَ فارٌّ مِنْ سَخَطِكَ اِلى رِضاكَ هارِبٌ مِنْكَ
اِلَيْكَ راجٍ اَحْسَنَ ما لَدَيْكَ مُعَوِّلٌ عَلى مَواهِبِكَ مُفْتَقِرٌ اِلى رِعايَتِكَ اِلهي ما بَدَأْتَ
بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ وَما وَهَبْتَ لي مِنْ كَرَمِكَ فَلا تَسْلُبْهُ وَما سَتَرْتَهُ عَلَيَّ بِحِلْمِكَ
فَلا تَهْتِكْهُ وَما عَلِمْتَهُ مِنْ قَبيحِ فِعْلي فَاغْفِرْهُ اِلهي اِسْتَشْفَعْتُ بِكَ اِلَيْكَ وَاسْتَجَرْتُ
بِكَ مِنْكَ اَتَيْتُكَ طامِعاً في اِحْسانِكَ راغِباً في امْتِنانِكَ مُسْتَسْقِياً وابِلَ طَوْلِكَ
مُسْتَمْطِراً غَمامَ فَضْلِكَ طالِباً مَرْضاتَكَ قاصِداً جَنابَكَ وارِداً شَريعَةَ رِفْدِكَ
مُلْتَمِساً سَنِيَّ الْخَيْراتِ مِنْ عِنْدِكَ وافِداً اِلى حَضْرَةِ جَمالِكَ مُريداً وَجْهَكَ طارِقاً
بابَكَ مُسْتَكيناً لِعَظَمَتِكَ وَجَلالِكَ فَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ
وَلا تَفْعَلْ بي ما اَنَا اَهْلُهُ مِنَ الْعَذابِ وَالنِّقْمَةِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

السّادسة — بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ — مناجاة الشّاكرين

اِلهي اَذْهَلَني عَنْ اِقامَةِ شُكْرِكَ تَتابُعُ طَوْلِكَ وَاَعْجَزَني عَنْ اِحْصاءِ ثَنائِكَ فَيْضُ
فَضْلِكَ وَشَغَلَني عَنْ ذِكْرِ مَحامِدِكَ تَرادُفُ عَوائِدِكَ وَاَعْياني عَنْ نَشْرِ عَوارِفِكَ
تَوالي اَياديكَ وَهذا مَقامُ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوغِ النَّعْماءِ وَقابَلَها بِالتَّقْصيرِ وَشَهِدَ
عَلى نَفْسِهِ بِالْاِهْمالِ وَالتَّضْييعِ وَاَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحيمُ الْبَرُّ الْكَريمُ الَّذي لا يُخَيِّبُ
قاصِديهِ وَلا يَطْرُدُ عَنْ فِنائِهِ امِليهِ بِساحَتِكَ تَحُطُّ رِحالُ الرّاجينَ وَبِعَرْصَتِكَ
تَقِفُ امالُ الْمُسْتَرْفِدينَ فَلا تُقابِلْ امالَنا بِالتَّخْييبِ وَالْاِياسِ وَلا تُلْبِسْنا سِرْبالَ
الْقُنُوطِ وَالْاِبْلاسِ اِلهي تَصاغَرَ عِنْدَ تَعاظُمِ الائِكَ شُكْري وَتَضاءَلَ في جَنْبِ اِكْرامِكَ

على انك انت التواب الرحيم پس بجز سجده و نماز مغرب را با آداب و شرائطش بجا آورد و بعد از فراغ از نماز تسبيح حضرت زهرا عليها السلام را بگويد پس بخواند ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على محمد النبي وعلى ذريته وعلى اهل بيته و هفت مرتبه بگويد بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس سه مرتبه بگويد الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا

اِيّايَ ثَنائي وَنَشْري جَلَّلْتَني نِعَمُكَ مِنْ اَنْوارِ الْاِيمانِ حُلَلاً وَضَرَبْتَ عَلَيَّ لَطائِفُ بِرِّكَ
مِنَ الْعِزِّ كِلَلاً وَقَلَّدَتْني مِنَنُكَ قَلائِدَ لا تُحَلُّ وَطَوَّقَتْني اَطْواقاً لا تُفَلُّ فَالاؤُكَ جَمَّةٌ
ضَعُفَ لِساني عَنْ اِحْصائِها وَنَعْماؤُكَ كَثيرَةٌ قَصُرَ فَهْمي عَنْ اِدْراكِها فَضْلاً عَنِ اسْتِقْصائِها
فَكَيْفَ لي بِتَحْصيلِ الشُّكْرِ وَشُكْري اِيّاكَ يَفْتَقِرُ اِلى شُكْرٍ فَكُلَّما قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ
لِذلِكَ اَنْ اَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ اِلهي فَكَما غَذَّيْتَنا بِلُطْفِكَ وَرَبَّيْتَنا بِصُنْعِكَ فَتَمِّمْ عَلَيْنا
سَوابِغَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنّا مَكارِهَ النِّقَمِ وَاتِنا مِنْ حُظُوظِ الدّارَيْنِ اَرْفَعَها وَاَجَلَّها عاجِلاً وَ
اجِلاً وَلَكَ الْحَمْدُ عَلى حُسْنِ بَلائِكَ وَسُبُوغِ نَعْمائِكَ حَمْداً يُوافِقُ رِضاكَ وَيَمْتَري الْعَظيمَ
مِنْ بِرِّكَ وَنَداكَ يا عَظيمُ يا كَريمُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

السّابعة — مناجاة المطيعين للهِ

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ)

اَللّهُمَّ اَلْهِمْنا طاعَتَكَ وَجَنِّبْنا مَعْصِيَتَكَ وَيَسِّرْ لَنا بُلُوغَ ما نَتَمَنّى مِنِ ابْتِغاءِ رِضْوانِكَ
وَاَحْلِلْنا بُحْبُوحَةَ جِنانِكَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصائِرِنا سَحابَ الْاِرْتِيابِ وَاكْشِفْ عَنْ قُلُوبِنا
اَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَالْحِجابِ وَازْهِقِ الْباطِلَ عَنْ ضَمائِرِنا وَاَثْبِتِ الْحَقَّ في سَرائِرِنا فَاِنَّ
الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَواقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدِّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنائِحِ وَالْمِنَنِ اَللّهُمَّ احْمِلْنا في
سُفُنِ نَجاتِكَ وَمَتِّعْنا بِلَذيذِ مُناجاتِكَ وَاَوْرِدْنا حِياضَ حُبِّكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ
وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهادَنا فيكَ وَهَمَّنا في طاعَتِكَ وَاَخْلِصْ نِيّاتِنا في مُعامَلَتِكَ
فَاِنّا بِكَ وَلَكَ وَلا وَسيلَةَ لَنا اِلَيْكَ اِلّا اَنْتَ اِلهي اجْعَلْني مِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيارِ
وَاَلْحِقْني بِالصّالِحينَ الْاَبْرارِ السّابِقينَ اِلَى الْمَكْرُماتِ الْمُسارِعينَ اِلَى الْخَيْراتِ الْعامِلينَ
لِلْباقِياتِ الصّالِحاتِ السّاعينَ اِلى رَفيعِ الدَّرَجاتِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَبِالْاِجابَةِ
جَديرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

الثّامنة مناجاة المريدين

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ)

سُبْحانَكَ ما اَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَليلَهُ وَما اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ

يفعل ما يشاء غيره پس بگويد سبحانك لا اله الا انت اغفر لي ذنوبي جميعا فانه لا يغفر الذنوب كلها جميعا الا انت و اگر دوست داشته باشد که نصب بگيرد افضل آن است از آنچه گفته شد آنکه بخواند مغرب بجا آورد که بعد از نافله مغرب خواندن نافله پس هر چه خواهد بخواند و ساير آداب نماز و ان چهار رکعت است بدو سلام و مکروه است تکلم ما بين نماز مغرب و نافله آن و بجا آورد در رکعت اول سوره قل يا ايها الكافرون و در رکعت ديگر توحيد و در باقی هر سوره که خواهد بخواند و در رکعت سوم و چهارم اول سوره حديد تا عليم بذات الصدور

سَبِيلَهُ إِلٰهِي فَاسْلُكْ بِنَا سُبُلَ الْوُصُولِ إِلَيْكَ وَسَيِّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ
قَرِّبْ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ وَأَلْحِقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ هُمْ بِالْبِدَارِ
إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبَابَكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَعْبُدُونَ
وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذِينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغَائِبَ وَأَنْجَحْتَ
لَهُمُ الْمَطَالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَّيْتَهُمْ
مِنْ صَافِي شِرْبِكَ فَبِكَ إِلَى لَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُوا وَمِنْكَ أَقْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَّلُوا
فَيَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغَافِلِينَ عَنْ
ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَؤُوفٌ وَبِجَذْبِهِمْ إِلَى بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ
مِنْكَ حَظّاً وَأَعْلَاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَأَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْماً وَأَفْضَلِهِمْ فِي مَعْرِفَتِكَ
نَصِيباً فَقَدِ انْقَطَعَتْ إِلَيْكَ هِمَّتِي وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتِي فَأَنْتَ لَا غَيْرُكَ مُرَادِي وَلَكَ
لَا لِسِوَاكَ سَهَرِي وَسُهَادِي وَلِقَاؤُكَ قُرَّةُ عَيْنِي وَوَصْلُكَ مُنَى نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْقِي وَفِي
مَحَبَّتِكَ وَلَهِي وَإِلَى هَوَاكَ صَبَابَتِي وَرِضَاكَ بُغْيَتِي وَرُؤْيَتُكَ حَاجَتِي وَجِوَارُكَ طَلَبِي وَ
قُرْبُكَ غَايَةُ سُؤْلِي وَفِي مُنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَرَاحَتِي وَعِنْدَكَ دَوَاءُ عِلَّتِي وَشِفَاءُ غُلَّتِي
وَبَرْدُ لَوْعَتِي وَكَشْفُ كُرْبَتِي فَكُنْ أَنِيسِي فِي وَحْشَتِي وَمُقِيلَ عَثْرَتِي وَغَافِرَ زَلَّتِي وَقَابِلَ
تَوْبَتِي وَمُجِيبَ دَعْوَتِي وَوَلِيَّ عِصْمَتِي وَمُغْنِيَ فَاقَتِي وَلَا تَقْطَعْنِي عَنْكَ وَلَا تُبْعِدْنِي
مِنْكَ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي (يا ارحم الراحمين)

التَّاسِعَةُ مُنَاجَاةُ الْمُحِبِّينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ بَدَلاً وَمَنْ ذَا الَّذِي أَنِسَ بِقُرْبِكَ
فَابْتَغَى عَنْكَ حِوَلاً إِلٰهِي فَاجْعَلْنَا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوِلَايَتِكَ وَأَخْلَصْتَهُ لِوُدِّكَ
وَمَحَبَّتِكَ وَشَوَّقْتَهُ إِلَى لِقَائِكَ وَرَضَّيْتَهُ بِقَضَائِكَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ
وَحَبَوْتَهُ بِرِضَاكَ وَأَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلَاكَ وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ فِي جِوَارِكَ

ودر دو رکعت چهارم آخر سوره
حشر لو انزلنا هذا القرآن
تا آخر سوره واگر بعد از حمد تنها
بخواند کفایه کند وجایز است
مثل سایر نوافل و سزاوار است
بلند خواندن قرائت در آن
وهمچنین در سایر نافلها
شب پس چون از نافله مغرب
فارغ شد مانع نیست از آنکه
بجهت از تعقیبات مشترکه اگر
کرخواهی پس سجدهٔ شکر بجا
میاورد و سجده که در سایر نوافل کنند
وافضل چیزی که در سجدهٔ شکر
مجزی است آنست که بگوئی
شکراً شکراً شکراً
ودر شیخ کلینی از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که
فرمود هرگاه از نماز مغرب
فارغ شدی دست بکش بر
جبین خود و بگو

وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَأَهَّلْتَهُ لِعِبَادَتِكَ وَهَيَّمْتَ قَلْبَهُ لِإِرَادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ
لِمُشَاهَدَتِكَ وَأَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤَادَهُ لِحُبِّكَ وَرَغَّبْتَهُ فِيمَا عِنْدَكَ
وَأَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَأَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صَالِحِي بَرِيَّتِكَ
وَاخْتَرْتَهُ لِمُنَاجَاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ عَنْكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ دَأْبُهُمُ
الْإِرْتِيَاحُ إِلَيْكَ وَالْحَنِينُ وَدَهْرُهُمُ الزَّفْرَةُ وَالْأَنِينُ جِبَاهُهُمْ سَاجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَ
عُيُونُهُمْ سَاهِرَةٌ فِي خِدْمَتِكَ وَدُمُوعُهُمْ سَائِلَةٌ مِنْ خَشْيَتِكَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ
بِمَحَبَّتِكَ وَأَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَةٌ مِنْ مَهَابَتِكَ يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِأَبْصَارِ مُحِبِّيهِ
رَائِقَةٌ وَسُبُحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ شَائِقَةٌ يَا مُنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ وَيَا غَايَةَ
آمَالِ الْمُحِبِّينَ أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُنِي إِلَى قُرْبِكَ
وَأَنْ تَجْعَلَكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا سِوَاكَ وَأَنْ تَجْعَلَ حُبِّي إِيَّاكَ قَائِداً إِلَى رِضْوَانِكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ
ذَائِداً عَنْ عِصْيَانِكَ وَامْنُنْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَلَيَّ وَانْظُرْ بِعَيْنِ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ إِلَيَّ وَلَا
تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْإِسْعَادِ وَالْحُظْوَةِ عِنْدَكَ يَا مُجِيبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الْعَاشِرَةُ مُنَاجَاةُ الْمُتَوَسِّلِينَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِلٰهِي لَيْسَ لِي وَسِيلَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَأْفَتِكَ وَلَا لِي ذَرِيعَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَارِفُ
رَحْمَتِكَ وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُنْقِذِ الْأُمَّةِ مِنَ الْغُمَّةِ فَاجْعَلْهُمَا لِي سَبَباً إِلَى
نَيْلِ غُفْرَانِكَ وَصَيِّرْهُمَا لِي وُصْلَةً إِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوَانِكَ وَقَدْ حَلَّ رَجَائِي بِحَرَمِ كَرَمِكَ
وَحَطَّ طَمَعِي بِفِنَاءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فِيكَ أَمَلِي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَتِكَ
الَّذِينَ أَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَةَ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دَارَ كَرَامَتِكَ وَأَقْرَرْتَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ
إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ مَنَازِلَ الصِّدْقِ فِي جِوَارِكَ يَا مَنْ لَا يَفِدُ الْوَافِدُونَ
عَلَى أَكْرَمَ مِنْهُ وَلَا يَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ مِنْهُ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ وَيَا أَعْطَفَ
مَنْ أَوَى إِلَيْهِ طَرِيدٌ إِلَى سَعَةِ عَفْوِكَ مَدَدْتُ يَدِي وَبِذَيْلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ كَفِّي

سه مرتبه نعم الله الذی لا
اله الا هو عالم الغیب
والشهادة الرحمن الرحیم اللهم
اذهب عنی الهم والحزن
و بنا بسند است که هرگاه
نماز غفیله را و کیفیت آنرا در
مفاتیح و غیره ذکر کرده اند
چون شفق مغربی از طرف مغرب
زائل شد وقت نماز عشاء
عشاء داخل میشود کردن
کذشت بسی از آن بخوانند
و فضیلت عشاء باآداب شرایط
وسزاوار است آنکه طول دهد
قنوت و تعقیب را زیاده از دو
و تعقیب نماز عشاء بخواند
تعقیبات مشترکه بعد از
و تمام آیات پیش از
مختصر بنام زاد
الباب

فلا تولني الحرمان ولا تبلني بالخيبة والخسران يا سميع الدعاء يا ارحم الراحمين

الحادي عشر | بسم الله الرحمن الرحيم | مناجاة المفتقرين

الهي كسري لا يجبره الا لطفك وحنانك وفقري لا يغنيه الا عطفك واحسانك
وروعتي لا يسكنها الا امانك وذلتي لا يعزها الا سلطانك وامنيتي لا يبلغنيها
الا فضلك وخلتي لا يسدها الا طولك وحاجتي لا يقضيها غيرك وكربي لا يفرجه
سوى رحمتك وضري لا يكشفه غير رأفتك وغلتي لا يبردها الا وصلك ولوعتي
لا يطفيها الا لقاؤك وشوقي اليك لا يبله الا النظر الى وجهك وقراري لا يقر
دون دنوي منك ولهفتي لا يردها الا روحك وسقمي لا يشفيه الا طبك وغمي
لا يزيله الا قربك وجرحي لا يبرئه الا صفحك ورين قلبي لا يجلوه الا عفوك و
وسواس صدري لا يزيحه الا امرك فيا منتهى امل الآملين ويا غاية سؤل السائلين
ويا اقصى طلبة الطالبين ويا اعلى رغبة الراغبين ويا ولي الصالحين ويا امان
الخائفين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ذخر المعدمين ويا كنز البائسين ويا غياث
المستغيثين ويا قاضي حوائج الفقراء والمساكين ويا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين
لك تخضعي وسؤالي واليك تضرعي وابتهالي اسئلك ان تنيلني من روح رضوانك
وتديم علي نعم امتنانك وها انا بباب كرمك واقف ولنفحات برك متعرض وبحبلك
الشديد معتصم وبعروتك الوثقى متمسك الهي ارحم عبدك الذليل ذا اللسان
الكليل والعمل القليل وامنن عليه بطولك الجزيل واكنفه تحت ظلك الظليل

يا كريم يا جميل | الثانية عشر مناجاة العارفين | يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت العقول عن ادراك
كنه جمالك وانحسرت الابصار دون النظر الى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق

است از جمله دعاهائی که
برای طلب روزی وارد شده و در
مفاتیح نقل شده و مجرب است
آنکه بعد از هفت مرتبه سوره قدر
می‌گوئی اللهم رب السموات
السبع وما اظلت ورب
الارضین السبع وما اقلت
ورب الشیاطین وما اضلت
ورب الریاح وما ذرت اللهم
رب کل شیء واله کل شیء
وملیک کل شیء انت الله
المقتدر علی کل شیء انت
الله الاول فلا شیء قبلک
وانت الآخر فلا شیء بعدک
وانت الظاهر فلا شیء فوقک
وانت الباطن فلا شیء دونک
رب جبرئیل ومیکائیل
واسرافیل واله ابراهیم
واسمعیل واسحق ویعقوب
والاسباط

طريقا الى معرفتك الا بالعجز عن معرفتك الهي فاجعلنا من الذين ترسخت اشجار
الشوق اليك في حدائق صدورهم واخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم
الى اوكار الافكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون ومن حياض
المحبة بكأس الملاطفة يكرعون وشرايع المصافات يردون قد كشف الغطاء
عن ابصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة
الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق
السعادة في الزهادة هممهم وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس
الانس سرهم وامن في موطن المخافة سربهم واطمأنت بالرجوع الى رب الارباب انفسهم
وتيقنت بالفوز والفلاح ارواحهم وقرت بالنظر الى محبوبهم اعينهم واستقر بادراك
السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع الدنيا بالآخرة تجارتهم الهي ما الذ
خواطر الالهام بذكرك على القلوب وما احلى المسير اليك بالاوهام في مسالك الغيوب
وما اطيب طعم حبك وما اعذب شرب قربك فاعذنا من طردك وابعادك و
اجعلنا من اخص عارفيك واصلح عبادك واصدق طائعيك واخلص عبادك
يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنك يا ارحم الراحمين

الثالثة عشر | بسم الله الرحمن الرحيم | مناجاة الذاكرين

الهي لولا الواجب من قبول امرك لنزهتك من ذكري اياك على ان ذكري لك
بقدري لا بقدرك وما عسى ان يبلغ مقداري حتى اجعل محلا لتقديسك ومن
اعظم النعم علينا جريان ذكرك على السنتنا واذنك لنا بدعائك وتنزيهك و
تسبيحك الهي فالهمنا ذكرك في الخلاء والملاء والليل والنهار والاعلان والاسرار
وفي السراء والضراء وآنسنا بالذكر الخفي واستعملنا بالعمل الزكي والسعي
المرضي وجازنا بالميزان الوفي الهي بك هامت القلوب الوالهة وعلى

اسئلك ان تصلی علی
محمد وآل محمد وان تعطینی
برحمتك ولا تسلط علی
احدا من خلقك ممن لا
طاقة لی به اللهم انی
اتحبب الیك فحببنی و
فی الناس فعززنی ومن
الشیاطین من الجن والانس
فسلمنی یا رب العالمین و
الهی بدعا
صل علی محمد واله مبارک
میکنی بانجاه دویست مبارک
لب بنجاه شکر بجا میاوری و
نماز وتیره را بجا میاوری و آن
دو رکعت نافله نشسته است
بعد از نماز عشاء و مستحب است
آنکه در رکعت اول بعد از حمد
صد آیه از قرآن و در رکعت اول
بعد از

معرفتك جمعت العقول المتباينة فلا تطمئنّ القلوب الا بذكراك ولا تسكن
النفوس الا عند رؤياك انت المسبّح فى كل مكان والمعبود فى كل زمان والموجود
فى كل اوان والمدعوّ بكل لسان والمعظّم فى كل جنان واستغفرك من كل لذة
بغير ذكرك ومن كل راحة بغير انسك ومن كل سرور بغير قربك ومن كل شغل
بغير طاعتك الهى انت قلت وقولك الحقّ يا ايها الذين امنوا اذكروا الله ذكرا
كثيرا وسبّحوه بكرة واصيلا وقلت وقولك الحقّ فاذكرونى اذكركم فامرتنا بذكرك
ووعدتنا عليه ان تذكرنا تشريفا لنا وتفخيما واعظاما وها نحن ذاكروك كما امرتنا
فانجز لنا ما وعدتنا يا ذاكر الذاكرين ويا ارحم الراحمين

الرابعة عشر | بسم الله الرحمن الرحيم | مناجات المعتصمين

اللّهمّ يا ملاذ اللائذين ويا معاذ العائذين ويا منجى الهالكين ويا عاصم
البائسين ويا راحم المساكين ويا مجيب المضطرّين ويا كنز المفتقرين ويا جابر المنكسرين
ويا ماوى المنقطعين ويا ناصر المستضعفين ويا مجير الخائفين ويا مغيث المكروبين
ويا حصن اللاجين ان لم اعذ بعزّتك فبمن اعوذ وان لم الذ بقدرتك فبمن الوذ
وقد الجاتنى الذنوب الى التشبّث باذيال عفوك واحوجتنى الخطايا الى استفتاح
ابواب صفحك ودعتنى الاسائة الى الاناخة بفناء عزّك وحملتنى المخافة من نقمتك
على التمسّك بعروة عطفك وما حقّ من اعتصم بحبلك ان يخذل ولا يليق بمن استجار
بعزّك ان يسلم او يهمل الهى فلا تخلنا من حمايتك ولا تعرنا من رعايتك وذدنا عن
موارد الهلكة فانّا بعينك وفى كنفك ولك اسئلك باهل خاصّتك من ملائكتك
والصالحين من بريّتك ان تجعل علينا واقية تنجينا من الهلكات وتجنّبنا من الآفات
وتكنّنا من دواهى المصيبات وان تنزل علينا من سكينتك وان تغشى وجوهنا
بانوار محبّتك وان تؤوينا الى شديد ركنك وان تحوينا فى اكناف عصمتك برأفتك

حمد خوانده شود سوره واقعه
و در رکعت دوم سوره توحید و مستحب
بعد از سلام هر دعا که خواند
و چون خواستی بخوابی سزاوار
است که مهیّای مردن شوی
و با طهارت باشی و توبه از
گناهان نمائی و قلب خود را
از هموم دنیا فارغ نمائی
و یاد کنی وقت مردن و
خوابیدن در لحد را و تنها
و بیکس و صحبت خود را و نوشته
در زیر و سایه خود گذارد
و عازم باشی بر آنکه برای نماز
شب برخیزی زیرا که فخر مؤمن
و زینت او در دنیا و آخرت
نماز در آخر شب است و مستحب
در وقت خوابیدن سوره قل
هو الله احد و سوره الهیکم
التکاثر و آیة الکرسی را
سه دفعه بخوانی

الخامسة عشر | ورحمتك يا ارحم الراحمين | مناجات الزاهدين

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الهى اسكنتنا دارا حفرت لنا حفر مكرها وعلّقتنا بايدى المنايا فى حبائل غدرها
فاليك نلتجى من مكائد خدعها وبك نعتصم من الاغترار بزخارف زينتها فانّها المهلكة
طلّابها المتلفة حلّالها المحشوّة بالآفات المشحونة بالنكبات الهى فزهّدنا فيها و
سلّمنا منها بتوفيقك وعصمتك وانزع عنّا جلابيب مخالفتك وتولّ امورنا بحسن
كفايتك واوفر مزيدنا من سعة رحمتك واجمل صلاتنا من فيض مواهبك واغرس
فى افئدتنا اشجار محبّتك واتمم لنا انوار معرفتك واذقنا حلاوة عفوك ولذّة
مغفرتك واقرر اعيننا يوم لقائك برؤيتك واخرج حبّ الدنيا من قلوبنا كما
فعلت بالصالحين من صفوتك والابرار من خاصّتك برحمتك يا ارحم الراحمين ويا

مناجات منظومه حضرت | اكرم الاكرمين | امير المؤمنين على بن ابيطالب

عليه الصلوة والسلام | (بسم الله الرحمن الرحيم) | منقول از صحيفه علويّه

لك الحمد يا ذا الجود والمجد والعلى
تباركت تعطى من تشاء وتمنع

الهى وخلّاقى وحرزى وموئلى
اليك لدى الاعسار واليسر افزع

الهى لئن جلّت وجمّت خطيئتى
فعفوك عن ذنبى اجلّ واوسع

الهى لئن اعطيت نفسى سؤلها
فها انا فى روض الندامة ارتع

الهى ترى حالى وفقرى وفاقتى
وانت مناجاتى الخفيّة تسمع

الهى فلا تقطع رجائى ولا تزغ
فؤادى فلى فى سيب جودك مطمع

الهى لئن خيّبتنى او طردتنى
فمن ذا الذى ارجو ومن ذا اشفع

الهى اجرنى من عذابك انّنى
اسير ذليل خائف لك اخضع

الهى فآنسنى بتلقين حجّتى
اذا كان لى فى القبر مثوى ومضجع

الحمد لله الذى علا فقهر
والحمد لله الذى بطن فخبر
والحمد لله الذى ملك فقدر
والحمد لله الذى يحيى الموتى و
يميت الاحياء وهو على كل
شىء قدير / پس بگوید تسبیح
حضرت زهرا علیها السلام را و بعد
از آن شهادتین بگوید و آیات
را بطرف راست خود خوابیده
رو بقبله کند آن شاه بگوید
خوابیدن بطرف دست راست
و دو دست زیر سر نهادن
ما انقطعت الاسلام فموده
السلام فرموده که نباشد
در هیچ حال برای خواب
ذکر کردن و ثلث شب را
در خلاف اوست و بیدار شوی از آن
خواستی که بیدار شوی
نماز شب با غبار ان و در عبادت
علیه خواب معجز انه اخبر سوره
کهف را اخر ان را
الخ

الهی لئن عذبتنی الف حجة
فحبل رجائی منک لا یتقطع

الهی اذقنی طعم عفوک یوم لا
بنون و لا مال هنالک ینفع

الهی لئن لم ترعنی کنت ضائعا
و ان کنت ترعانی فلست اضیع

الهی اذا لم تعف عن غیر محسن
فمن لمسیئ بالهوی یتمتع

الهی لئن فرطت فی طلب التقی
فها انا اثر العفو اقفو و اتبع

الهی لئن اخطات جهلا فطالما
رجوتک حتی قیل ما هو یجزع

الهی ذنوبی بذت الطود و اعتلت
و صفحک عن ذنبی اجل و ارفع

الهی ینجی ذکر طولک لوعتی
و ذکر الخطایا العین منی یدمع

الهی اقلنی عثرتی و امح حوبتی
فانی مقر خائف متضرع

الهی انلنی منک روحا و راحة
فلست سوی ابواب فضلک اقرع

الهی لئن اقصیتنی او اهنتنی
فما حیلتی یا رب ام کیف اصنع

الهی حلیف الحب فی اللیل ساهر
یناجی و یدعو و المغفل یهجع

الهی و هذا الخلق ما بین نائم
و منتبه فی لیله یتضرع

و کلهم یرجو نوالک راجیا
لرحمتک العظمی و فی الخلد یطمع

الهی یمنینی رجائی سلامة
و قبح خطیئاتی علی یشنع

الهی فان تعفو فعفوک منقذی
و الا فبالذنب المدمر اصرع

الهی بحق الهاشمی محمد
و حرمة اطهار هم لک خضع

الهی بحق المصطفی و ابن عمه
و حرمة ابرار هم لک خشع

الهی فانشرنی علی دین احمد
منیبا تقیا قانتا لک اخضع

و لا تحرمنی یا الهی و سیدی
شفاعته الکبری فذاک المشفع

و صل علیهم ما دعاک موحد
و ناجاک اخیار ببابک رکع

قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الهکم اله واحد فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا و لا یشرک بعبادة ربه احدا
در روایتست از حضرت صادق که هر کس بخواند این را در وقت خواب در هر ساعت که خواهد بیدار شود در آن ساعت
و اگر از عقرب و جانوران دیگر بترسی بخوان این دعا را که حضرت امام محمد باقر علیه السلام ضامن شده سلامتی خواننده را از شر عقرب و هوام تا در صبح و دعا این است اعوذ بکلمات الله التامات التی لا یجاوزهن بر و لا فاجر من شر ما ذرأ و من شر ما برأ و من شر کل دابة هو آخذ ...

و نیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما از ذکر آن نمودیم

ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام (فی المناجات)

الهی کفی بی عزا ان اکون لک عبدا و کفی بی فخرا ان تکون لی ربا انت کما احب فاجعلنی کما تحب

(باب دویم)

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

(فصل اول)

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه اینماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت اینها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در اینماه حرام است رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از او روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید استغفر الله و اسئله التوبة و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است

... بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم و اگر از احتلام بترسی این دعا را بخوان اللهم انی اعوذ بک من الاحتلام و من سوء الاحلام و من ان یتلاعب بی الشیطان فی الیقظة و المنام و اگر بترسی که ... خانه بر تو خراب شود ... بخوان ان الله یمسک السموات و الارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا و اگر از دزد بترسی ... قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ...

قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَيَّ اَنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَحَدًا

و در روایتست از حضرت صادق که هر کس ... [illegible] ... بگوید ... بیدار میشود در آن ساعت و اگر از عقرب و جانوران دیگر میترسد بخواند ... که حضرت امام محمد باقر علیه السلام ... ضامن شده سلامتی خواننده را از شر عقرب و هوام تا وقت صبح و دعا این است اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَاَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَاَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ ...

اِلٰهِي لَئِنْ عَذَّبْتَنِي اَلْفَ حِجَّةٍ فَحَبْلُ رَجَائِي مِنْكَ لَا يَتَقَطَّعُ
اِلٰهِي اَذِقْنِي طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لَا بَنُونَ وَلَا مَالٌ هُنَالِكَ يَنْفَعُ
اِلٰهِي لَئِنْ لَمْ تَرْعَنِي كُنْتُ ضَائِعًا وَاِنْ كُنْتَ تَرْعَانِي فَلَسْتُ اُضَيَّعُ
اِلٰهِي اِذَا لَمْ تَعْفُ عَنْ غَيْرِ مُحْسِنٍ فَمَنْ لِمُسِيءٍ بِالْهَوىٰ يَتَمَتَّعُ
اِلٰهِي لَئِنْ فَرَّطْتُ فِي طَلَبِ التُّقىٰ فَهَا اَنَا اِثْرَ الْعَفْوِ اَقْفُو وَاَتْبَعُ
اِلٰهِي لَئِنْ اَخْطَاْتُ جَهْلًا فَطَالَمَا رَجَوْتُكَ حَتّىٰ قِيلَ مَا هُوَ يَجْزَعُ
اِلٰهِي ذُنُوبِي بَذَّتِ الطَّوْدَ وَاعْتَلَتْ وَصَفْحُكَ عَنْ ذَنْبِي اَجَلُّ وَاَرْفَعُ
اِلٰهِي يُنَحِّي ذِكْرُ طَوْلِكَ لَوْعَتِي وَذِكْرُ الْخَطَايَا الْعَيْنُ مِنِّي يُدَمِّعُ
اِلٰهِي اَقِلْنِي عَثْرَتِي وَامْحُ حَوْبَتِي فَاِنِّي مُقِرٌّ خَائِفٌ مُتَضَرِّعُ
اِلٰهِي اَنِلْنِي مِنْكَ رَوْحًا وَرَاحَةً فَلَسْتُ سِوىٰ اَبْوَابِ فَضْلِكَ اَقْرَعُ
اِلٰهِي لَئِنْ اَقْصَيْتَنِي اَوْ اَهَنْتَنِي فَمَا حِيلَتِي يَا رَبِّ اَمْ كَيْفَ اَصْنَعُ
اِلٰهِي حَلِيفُ الْحُبِّ فِي اللَّيْلِ سَاهِرٌ يُنَاجِي وَيَدْعُو وَالْمُغَفَّلُ يَهْجَعُ
اِلٰهِي وَهٰذَا الْخَلْقُ مَا بَيْنَ نَائِمٍ وَمُنْتَبِهٍ فِي لَيْلِهِ يَتَضَرَّعُ
وَكُلُّهُمُ يَرْجُو نَوَالَكَ رَاجِيًا لِرَحْمَتِكَ الْعُظْمىٰ وَفِي الْخُلْدِ يَطْمَعُ
اِلٰهِي يُمَنِّينِي رَجَائِي سَلَامَةً وَقُبْحُ خَطِيئَاتِي عَلَيَّ يُشَنِّعُ
اِلٰهِي فَاِنْ تَعْفُو فَعَفْوُكَ مُنْقِذِي وَاِلَّا فَبِالذَّنْبِ الْمُدَمِّرِ اُصْرَعُ
اِلٰهِي بِحَقِّ الْهَاشِمِيِّ مُحَمَّدٍ وَحُرْمَةِ اَطْهَارٍ هُمُ لَكَ خُضَّعُ
اِلٰهِي بِحَقِّ الْمُصْطَفىٰ وَابْنِ عَمِّهِ وَحُرْمَةِ اَبْرَارٍ هُمُ لَكَ خُشَّعُ
اِلٰهِي فَاَنْشِرْنِي عَلىٰ دِينِ اَحْمَدٍ مُنِيبًا تَقِيًّا قَانِتًا لَكَ اَخْضَعُ
وَلَا تَحْرِمَنِّي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي شَفَاعَتَهُ الْكُبْرىٰ فَذَاكَ الْمُشَفَّعُ
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ مَا دَعَاكَ مُوَحِّدٌ وَنَاجَاكَ اَخْيَارٌ بِبَابِكَ رُكَّعُ

[illegible]

و نیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است از ذکر نمودن

ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام (فی المناجات)

اِلٰهِي كَفىٰ بِي عِزًّا اَنْ اَكُونَ لَكَ عَبْدًا وَكَفىٰ بِي فَخْرًا اَنْ تَكُونَ لِي رَبًّا اَنْتَ كَمَا اُحِبُّ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ

(باب دویم)

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

(فصل اول)

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه اینماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت اینها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در اینماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از او روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است

که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود
چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در این ماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا
فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آن را بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهی
است که خدا آن را بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آن را عظیم نموده و برای روزه داشتن
آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم
آیا بعضی از ثواب روزه داران آن فائز میگردم فرمود ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد
خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز
از آخر این ماه روزه دارد بر صراط با آسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن
گرداند از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم
باو عطا کند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده
که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخوانند تا ثواب روزه آن را دریابد
سبحان الاله الجلیل سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان الاعز الاکرم سبحان من
لبس العز وهو له اهل

و اما اعمال آن پس بر دو قسمت

قسم اول اعمال مشترکه

آن است که متعلق بهمه ماه است و اختصاص بروز معین ندارد و آن چند امر است اول آنکه
در تمام ایام ماه رجب بخوانند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در
غره رجب خواند یا من یملک حوائج السائلین ویعلم ضمیر الصامتین لکل مسألة منک
سمع حاضر وجواب عتید اللهم ومواعیدک الصادقة وایادیک الفاضلة ورحمتک
الواسعة فأسألک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقضی حوائجی للدنیا والآخرة انک
علی کل شیء قدیر دوم بخوانند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواند
خاب الوافدون علی غیرک وخسر المتعرضون الا لک وضاع الملمون الا بک واجدب
المنتجعون الا من انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین وخیرک مبذول للطالبین

وفضلک مباح للسائلین ونیلک متاح للآملین ورزقک مبسوط لمن عصاک و
حلمک معترض لمن ناواک عادتک الاحسان الی المسیئین وسبیلک الابقاء علی
المعتدین اللهم فاهدنی هدی المهتدین وارزقنی اجتهاد المجتهدین ولا تجعلنی
من الغافلین المبعدین واغفر لی یوم الدین سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب اللهم انی اسألک صبر
الشاکرین لک وعمل الخائفین منک ویقین العابدین لک اللهم انت العلی العظیم
وانا عبدک البائس الفقیر انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی
محمد وآله وامنن بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی
یا عزیز اللهم صل علی محمد وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا
والآخرة یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده
و از روایت ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات میتوان خواند
چهارم و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اللهم یا ذا المنن السابغة
والآلاء الوازعة والرحمة الواسعة والقدرة الجامعة والنعم الجسیمة والمواهب العظیمة
والایادی الجمیلة والعطایا الجزیلة یا من لا ینعت بتمثیل ولا یمثل بنظیر ولا یغلب
بظهیر یا من خلق فرزق والهم فانطق وابتدع فشرع وعلا فارتفع وقدر فاحسن
وصور فاتقن واحتج فابلغ وانعم فاسبغ واعطی فاجزل ومنح فافضل یا من سما فی العز
ففات نواظر الابصار ودنا فی اللطف فجاز هواجس الافکار یا من توحد بالملک فلا
ند له فی ملکوت سلطانه وتفرد بالآلاء والکبریاء فلا ضد له فی جبروت شأنه یا من
حارت فی کبریاء هیبته دقائق لطائف الاوهام وانحسرت دون ادراک عظمته خطائف
ابصار الانام یا من عنت الوجوه لهیبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب
من خیفته اسألک بهذه المدحة التی لا تنبغی الا لک وبما وأیت به علی نفسک

لِداعيكَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَبِما ضَمِنْتَ الْاِجابَةَ فيهِ عَلى نَفْسِكَ لِلدّاعينَ يا اَسْمَعَ السّامِعينَ
وَاَبْصَرَ النّاظِرينَ وَاَسْرَعَ الْحاسِبينَ يا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتينِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ
وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ وَاقْسِمْ لى فى شَهْرِنا هذا خَيْرَ ما قَسَمْتَ وَاحْتِمْ لى فى قَضائِكَ خَيْرَ ما حَتَمْتَ
وَاخْتِمْ لى بِالسَّعادَةِ فيمَنْ خَتَمْتَ وَاَحْيِنى ما اَحْيَيْتَنى مَوْفُوراً وَاَمِتْنى مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً وَ
تَوَلَّ اَنْتَ نَجاتى مِنْ مُسائَلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنّى مُنْكَراً وَنَكيراً وَاَرِ عَيْنى مُبَشِّراً وَبَشيراً
وَاجْعَلْ لى اِلى رِضْوانِكَ وَجِنانِكَ (جَنّاتِكَ) مَصيراً وَعَيْشاً قَريراً وَمُلْكاً كَبيراً وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ كَثيراً مؤلّف گويد كه اين دعائى است كه در مسجد صعصعه نيز خوانده ميشود پنجم
شيخ روايت كرده كه بيرون آمد از ناحيهٔ مقدّسه بر دست شيخ كبير ابى جعفر محمّد بن عثمان بن سعيد
رضى الله عنه اين توقيع شريف بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ بخوان در هر روز از ايّام رجب
اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِمَعانى جَميعِ ما يَدْعُوكَ بِهِ وُلاةُ اَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ
بِاَمْرِكَ الْواصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ اَسْئَلُكَ بِما نَطَقَ فيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ
فَجَعَلْتَهُمْ مَعادِنَ لِكَلِماتِكَ وَاَرْكاناً لِتَوْحيدِكَ وَآياتِكَ وَمَقاماتِكَ الَّتى لا تَعْطيلَ لَها
فى كُلِّ مَكانٍ يَعْرِفُكَ بِها مَنْ عَرَفَكَ لا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَها اِلّا اَنَّهُمْ عِبادُكَ وَخَلْقُكَ
فَتْقُها وَرَتْقُها بِيَدِكَ بَدْؤُها مِنْكَ وَعَوْدُها اِلَيْكَ اَعْضادٌ وَاَشْهادٌ وَمُناةٌ وَاَذْوادٌ
وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمائَكَ وَاَرْضَكَ حَتّى ظَهَرَ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ فَبِذلِكَ
اَسْئَلُكَ وَبِمَواقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقاماتِكَ وَعَلاماتِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاَنْ تَزيدَنى ايماناً وَتَثْبيتاً يا باطِناً فى ظُهُورِهِ وَظاهِراً فى بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ يا مُفَرِّقاً بَيْنَ
النُّورِ وَالدَّيْجُورِ يا مَوْصُوفاً بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفاً بِغَيْرِ شِبْهٍ حادَّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشاهِدَ كُلِّ
مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِىَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ
اَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْجُودِ يا مَنْ لا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَلا يُؤَيَّنُ بِاَيْنٍ يا مُحْتَجِباً عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يا دَيْمُومُ
يا قَيُّومُ وَعالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلى عِبادِكَ الْمُنْتَجَبينَ وَبَشَرِكَ

(فضيلت نماز شب)
گرسنگی میمیرد زنی که نماز شب
ضامن روزی روز است و آن
حضرت صادق علیه السلام روایت است
که فرموده بود در وصیت پیغمبر
بعلی علیهما و آلهما السلام یا علی
وصیت میکنم ترا در باره نفس
خودت بچند خصلت پس حفظ
کن آنها را بعد از آن فرمود
خداوندا یاری کن او را و ذکر
فرمود جمله از خصلتها تا اینکه
فرمود وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ اللَّيْلِ
وَعَلَيْكَ بِصَلوةِ اللَّيْلِ وَ
عَلَيْكَ بِصَلوةِ اللَّيْلِ وَعَلَيْكَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ وَعَلَيْكَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ وَعَلَيْكَ
بِصَلوةِ الزَّوالِ وظاهر این
است که حضرت اراده کردند
بنماز شب سیزده رکعت را
و بنماز زوال

الْمُنْتَجَبينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَبُهَمِ الصّافّينَ الْحافّينَ وَبارِكْ لَنا فى شَهْرِنا هذَا
الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَما بَعْدَهُ مِنَ الْاَشْهُرِ الْحُرُمِ وَاَسْبِغْ عَلَيْنا فيهِ النِّعَمَ وَاَجْزِلْ لَنا فيهِ الْقِسَمَ
وَاَبْرِرْ لَنا فيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذى وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهارِ
فَاَضاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَاغْفِرْ لَنا ما تَعْلَمُ مِنّا وَما لا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ
الْعِصَمِ وَاكْفِنا كَوافِىَ قَدَرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلا تَكِلْنا اِلى غَيْرِكَ وَلا تَمْنَعْنا
مِنْ خَيْرِكَ وَبارِكْ لَنا فيما كَتَبْتَهُ لَنا مِنْ اَعْمارِنا وَاَصْلِحْ لَنا خَبيئَةَ اَسْرارِنا وَاَعْطِنا مِنْكَ
الْاَمانَ وَاسْتَعْمِلْنا بِحُسْنِ الْايمانِ وَبَلِّغْنا شَهْرَ الصِّيامِ وَما بَعْدَهُ مِنَ الْاَيّامِ وَالْاَعْوامِ يا ذَا
الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ ششم و نيز شيخ روايت كرده كه بيرون آمد از ناحيهٔ مقدّسه بر دست شيخ ابو
القاسم رضى الله عنه اين دعا در ايّام رجب اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فى رَجَبٍ مُحَمَّدِ
بْنِ عَلِىٍّ الثّانى وَابْنِهِ عَلِىِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَاَتَقَرَّبُ بِهِما اِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ يا مَنْ اِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ
طُلِبَ وَفيما لَدَيْهِ رُغِبَ اَسْئَلُكَ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَاَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ
فَطالَ عَلَى الْخَطايا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزايا خُطُوبُهُ يَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ
عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النّارِ فَكاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمّا فى رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ مَوْلاىَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ وَثِقَتُهُ
اَللّهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ الشَّريفَةِ وَوَسائِلِكَ الْمُنيفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنى فى هذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ
مِنْكَ واسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِما رَزَقْتَها قانِعَةٍ اِلى نُزُولِ الْحافِرَةِ وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ وَما
هِىَ اِلَيْهِ صائِرَةٌ هفتم و نيز شيخ روايت كرده از جناب ابو القاسم حسين بن روح رضى الله
عنه كه نايب خاصّ حضرت صاحب الامر عليه السّلام است كه فرمود زيارت كن در هر مشهدى كه باشى
از مشاهد مشرّفه در ماه رجب باين زيارت ميگوئى چون داخل شدى اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى اَشْهَدَنا
مَشْهَدَ اَوْلِيائِهِ فى رَجَبٍ وَاَوْجَبَ عَلَيْنا مِنْ حَقِّهِمْ ما قَدْ وَجَبَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ
وَعَلى اَوْصِيائِهِ الْحُجُبِ اَللّهُمَّ فَكَما اَشْهَدْتَنا مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنا مَوْعِدَهُمْ وَاَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ
غَيْرَ مُحَلَّئينَ عَنْ وِرْدٍ فى دارِ الْمُقامَةِ وَالْخُلْدِ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ اِنّى قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ

(فضيلت نماز شب)
هشت رکعتی که نافله زوال است
و از انس روایت است که شنیدم
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
دو رکعت نماز در دل شب محبوبتر است
بسوی من از دنیا و آنچه در دنیا است
و روایت شده که از امام زین العابدین
علیه السلام سؤال کردند که چه شده که
کسانیکه در شب تهجد میکنند
رویشان از همه کس نیکوتر است
فرمود برای آنکه ایشان خلوت
میکنند با خدا حق تعالی میپوشاند
بایشان از نور خود و
و از انوار ... بایشان است و
است در ... از محاسن ... از حضرت صادق علیه
بسند صحیح از حضرت صادق روایت
روایت کرده است که فرمود ... هر
خانه که در آن بسیار نماز شب خوانده میشود
منور است برای اهل آسمان
مانند ستاره ها

بمسئلتي وحاجتي وهي فكاك رقبتي من النار والمقرّ معكم في دار القرار مع شيعتكم الابرار والسلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار انا سائلكم وآملكم فيما اليكم التفويض وعليكم التعويض فبكم يجبر المهيض ويشفى المريض وما تزداد الارحام وما تغيض اني بسرّكم مؤمن ولقولكم مسلّم وعلى الله بكم مقسم في رجعي بحوائجي وقضائها وامضائها وانجاحها وابراحها وبشؤوني لديكم وصلاحها والسلام عليكم سلام مودّع ولكم حوائجه مودع يسئل الله اليكم المرجع وسعيه اليكم غير منقطع وان يرجعني من حضرتكم خير مرجع الى جناب ممرع وخفض موسّع ودعة ومهل الى حين الاجل وخير مصير ومحلّ في النعيم الازل والعيش المقتبل ودوام الاكل وشرب الرحيق والسلسل وعلّ ونهل لاسآم منه ولا ملل ورحمة الله وبركاته وتحياته حتّى العود الى حضرتكم والفوز في كرّتكم والحشر في زمرتكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته عليكم وصلواته وتحياته وهو حسبنا ونعم الوكيل هشتم سيد بن طاوس روايت كرده از محمد بن ذكوان كه معروف بسجاد است براى آنكه آنقدر سجده كرد وگريست در سجود كه نابينا شد گفت عرض كردم بحضرت صادق عليه السلام فداى تو شوم اينماه رجب است تعليم نما مرا دعائى در آن كه حقتعالى مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود بنويس بسم الله الرحمن الرحيم بگو در هر روز از رجب در صبح و شام در عقب نمازهاى روز و شب يا من ارجوه لكلّ خير وآمن سخطه عند كلّ شرّ يا من يعطي الكثير بالقليل يا من يعطي من سئله يا من يعطي من لم يسئله ومن لم يعرفه تحنّناً منه ورحمة اعطني بمسئلتي ايّاك جميع خير الدنيا وجميع خير الآخرة واصرف عنّي بمسئلتي ايّاك جميع شرّ الدنيا وشرّ الآخرة فانّه غير منقوص ما اعطيت وزدني من فضلك يا كريم راوى گفت پس گرفت حضرت محاسن شريف خود را در پنجه چپ خود و خواند اين دعا را بحال التجا وتضرّع بحركت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از اين يا ذا الجلال والاكرام يا ذا النعماء والجود يا ذا المنّ والطول حرّم

شيبتي على النار نهم از حضرت رسول صلى الله عليه وآله روايت شده كه هر كه در ماه رجب صد مرتبه بگويد استغفر الله الّذي لا اله الّا هو وحده لا شريك له واتوب اليه وختم كند آنرا بصدقه ختم فرمايد حقتعالى براى او برحمت ومغفرت وكسيكه چهارصد مرتبه بگويد بنويسد براى او اجر صد شهيد دهم ونيز از آنحضرت مرويست كه كسيكه بگويد در ماه رجب هزار مرتبه لا اله الّا الله بنويسد خداوند عزّ وجلّ براى او صد هزار حسنه وبنا فرمايد براى او صد شهر در بهشت يازدهم روايتست كسيكه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه ودر وقت پسين نيز هفتاد مرتبه بگويد استغفر الله واتوب اليه وچون تمام كرد دستها را بلند كند وبگويد اللّهمّ اغفر لي وتب عليّ پس اگر در ماه رجب بميرد خدا از او راضى باشد و آتش او را مس نكند ببركت رجب دوازدهم در جميع اينماه هزار مرتبه بگويد استغفر الله ذا الجلال والاكرام من جميع الذنوب والآثام تا خداوند رحمن او را بيامرزد سيزدهم سيد در اقبال فضيلت بسيار از حضرت رسول صلى الله عليه وآله نقل كرده براى خواندن قل هو الله احد ده هزار مرتبه يا هزار مرتبه يا صد مرتبه در ماه رجب ونيز روايت كرده كه هر كه در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قل هو الله احد بخواند براى او نورى باشد در قيامت كه او را ببهشت بكشاند چهاردهم سيد روايت كرده كه هر كه در ماه رجب يكروز روزه بدارد و چهار ركعت نماز گذارد و بخواند در ركعت اوّل صد مرتبه آية الكرسى ودر ركعت دوم دويست مرتبه قل هو الله احد نميرد تا جاى خود را در بهشت به بيند يا ديده شود براى او پانزدهم ونيز سيد روايت كرده از حضرت رسول صلى الله عليه وآله كه هر كه در روز جمعه ماه رجب چهار ركعت نماز كند مابين ظهر وعصر بخواند در هر ركعت حمد يكمرتبه وآية الكرسى هفت مرتبه وقل هو الله احد پنج مرتبه پس ده مرتبه بگويد استغفر الله الّذي لا اله الّا هو واسئله التوبة بنويسد حقتعالى براى او از روزيكه اين نماز را گذارده تا روزيكه بميرد هر روزى هزار حسنه وعطا فرمايد او را بهر آيه كه خوانده شهرى در بهشت از ياقوت سرخ وبهر حرفى قصرى در بهشت از در سفيد وتزويج فرمايد او را حور العين وراضى شود از او

بغیر سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او بسعادت و مغفرت الخبر شانزدهم
سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده
هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب نهصد سال
عبادت بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب
آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه
و قل هو الله احد یکمرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَآلِهِ و بکشد دستها را بصورت خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست
است که کسیکه این عمل را بجا آورد حقتعالی دعاء او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت
عمره با و عطا فرماید هیجدهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسی که در یکشب از ماه
رجب بخواند صد مرتبه قل هو الله احد در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در
راه خدا و حقتعالی در بهشت صد قصر باو مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران
علیهم السلام نوزدهم و نیز از آنحضرت مرویست که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند
در هر رکعتی حمد و قل یا ایها الکافرون یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حقتعالی هر
گناهی که کرده الخبر بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول
است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان
سه مرتبه هر یک از حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ

برمعاش کور است و فطر را زید روایت کرده از امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود طمع مکن در سه چیز با سه چیز طمع مکن در بیداری شب با پر خوردن و در نور صورت با خوابیدن در جمیع شب و در امان از دنیا با صحبت فساق و نیز قطب راوندی روایت کرده که حضرت عیسی علیه السلام صدا زد مادر خود مریم علیها السلام را بعد از مردن او و گفت ای مادر با من تکلم کن آیا میخواهی بدنیا برگردی گفت بلی برای آنکه نماز گذارم برای خدا در شب سرد و روزه بگیرم در روز گرم ای پسر جان من این راه بسیار ترسناک است

وامّا کیفیت نماز شب بنحو اختصار که هر کس بتواند بجا آورد انشاء الله تعالی

اِلَیهِ خداوند تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف
دریاها باشد الخبر و نیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وارد شده است و بدانکه شب جمعه اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای
آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه
در اجازه بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت آنکه گناهان بسیار بسبب او آمرزیده شود و آنکه
هر که این نماز را بکند در چون شب اول قبر او شود حقتعالی بفرستد ثواب این نماز را بسوی او بهترین
صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس باو گوید ای حبیب من بشارت باد ترا
که نجات یافتی از هر شدت پس گوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی
شیرین تر از کلام تو نشنیده ام و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید من ثواب آن نمازم که در فلان
شب از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمده ام امشب نزد تو تا حق ترا ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم
و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت
پس خوشحال باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه
اول ماه را روزه میداری و چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز
میگذاری هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت از آن یکمرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده
مرتبه قل هو الله احد میخوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ (وآل محمد) پس بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ
الرُّوحِ پس سر از سجده برمیداری و هفتاد مرتبه میگوئی رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْظَمُ پس باز بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ
الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس حاجت خود را میطلبی که انشاء الله برآورده خواهد شد و بدانکه نیز که در
ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوبست و اختصاص دارد چنانچه عمره در این ماه
فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است در فضیلت و منقولست که جناب علی بن الحسین علیه السلام

الناس که چون از خواب برخیزد ... تهجد کند برای خدا ... و نیکو است در اقبال ... خال ... نیکو است ... بخواند
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَحْيَانِي بَعْدَ مَا اَمَاتَنِي وَاِلَيْهِ النُّشُورُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي لِاَحْمَدَهُ وَاَعْبُدَهُ
و چون نظر کند باسمان بخواند
اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَا يُوَارِي عَنْكَ لَيْلٌ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ ... اَللّٰهُمَّ اَغْثِمْ ... وَالْطَالِعِ
و ... وَرِفْعَةُ الْمَضَاجِعِ ... و چون
بنماز ایستاد ... بگوید
سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ
غَضَبَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي
فَاغْفِرْ لِي اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ

معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز نماز در نزد کعبه میگذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت شنیده میشد که در سجده میگفت عظم الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک

قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید اللهم اهله علینا بالامن والایمان والسلامة والاسلام ربی وربک الله عز وجل و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که چون هلال رجب را میدید میگفت اللهم بارک لنا فی رجب وشعبان وبلغنا شهر رمضان واعنا علی الصیام والقیام وحفظ اللسان وغض البصر ولا تجعل حظنا منه الجوع والعطش دوم غسل کند از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست که هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده سیم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی حساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشا دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و الم نشرح یکمرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و الم نشرح و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزی که از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون یکمرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده

ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش می آمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را بعبادت و آن چهار شب شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام

الا انت فتب علیّ انک انت التواب الرحیم و چون نگاه کند باطراف آسمان بخواند اللهم انه لا یواری منک لیل ساج ولا سماء ذات ابراج ولا ارض ذات مهاد ولا ظلمات بعضها فوق بعض ولا بحر لجی تدلج بین یدی المدلج من خلقک تدلج الرحمة علی من تشاء من خلقک تعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور غارت النجوم ونامت العیون وانت الحی القیوم لا تاخذک سنة ولا نوم سبحان الله رب العالمین واله المرسلین والحمد لله رب العالمین پس بخواند پنج آیه آل عمران ان فی خلق

که فرمود مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخرة اللهم انی اسئلک بانک ملک وانک علی کل شیء مقتدر وانک ما تشاء من امر یکن اللهم انی اتوجه الیک بنبیک محمد نبی الرحمة صلی الله علیه وآله یا محمد یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربک وربی لینجح لی بک طلبتی اللهم بنبیک محمد والائمة من اهل بیته صلی الله علیه وعلیهم انجح طلبتی پس سؤال کن حاجت را و روایت کرده است علی بن حدید که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لک المحمدة ان اطعتک ولک الحجة ان عصیتک لا صنع لی ولا لغیری فی احسان الا بک یا کائن قبل کل شیء ویا مکون کل شیء انک علی کل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بک من العدیلة عند الموت ومن شر المرجع فی القبور ومن الندامة یوم الآزفة فاسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل عیشی عیشة نقیة ومیتتی میتة سویة ومنقلبی منقلبا کریما غیر مخز ولا فاضح اللهم صل علی محمد وآله الائمة ینابیع الحکمة واولی النعمة ومعادن العصمة واعصمنی بهم من کل سوء ولا تاخذنی علی غرة ولا علی غفلة ولا تجعل عواقب اعمالی حسرة وارض عنی فان مغفرتک للظالمین وانا من الظالمین اللهم اغفر لی ما لا یضرک واعطنی ما لا ینقصک فانک الوسیع رحمته البدیع حکمته واعطنی السعة والدعة والامن والصحة والبخوع والقنوع والشکر والمعافاة والتقوی والصبر والصدق علیک وعلی اولیائک والیسر والشکر واعمم بذلک یا رب اهلی وولدی واخوانی فیک ومن احببت واحبنی وولدت وولدنی من المسلمین والمؤمنین یا رب العالمین ابن اشیم گفته این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت وتر را بجا میآورد پس چون سلام را بگو در حالیکه نشسته باشی الحمد لله الذی لا تنفد خزائنه ولا یخاف آمنه رب ان ارتکبت المعاصی فذلک ثقة منی بکرمک انک تقبل التوبة عن عبادک وتعفو عن سیئاتهم وتغفر الزلل وانک مجیب لداعیک ومنه قریب وانا تائب الیک من الخطایا راغب

السموات والارض واختلاف الليل والنهار لآیات لاولی الالباب الذین یذکرون الله قیاما وقعودا وعلی جنوبهم ویتفکرون فی خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانک فقنا عذاب النار ربنا انک من تدخل النار فقد اخزیته وما للظالمین من انصار ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیامة انک لا تخلف المیعاد پس

اِلَيْكَ فِى تَوْفِيرِ حَظّى مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِى مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ يَا مُجِيرِى مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَىَّ السُّرُورَ وَاكْفِنِى شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلَى نَعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وبدانکه علماء از برای هر شب اینماه نماز مخصوص ذکر فرموده اند

نقل آن نیست	(روز اول)	مقام را گنجایش

روز شریفی است و در آن چند عملست اول روزه گرفتن روایت شده که حضرت نوح علیه السلام در این روز بکشتی سوار شد و امر فرمود کسانیرا که با او بودند روزه بدارند و هر که این روز را روزه بدارد آتش جهنم یکسال راه از او دور شود دوم غسل کند سیم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز کند و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت یکمرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِى وَيُمِيتُ وَهُوَ حَىٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِىَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بروی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را بهمین کیفیت بخواند لکن عوض اینکه بعد از عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ بگوید اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ بگوید وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ پس دستها را بروی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فواید این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول اینماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش آمرزش گناهان و محفوظ بودن

هرگاه خواست که متوجه شود بسوی عبادت و ادای حاجت بتخلی برود بعد ابتدا کند بان دعوات بعد از آن ابتدا کند بمسواک بعد از آن وضو بسازد وضوء کامل و خود را خوشبو سازد پس برخیزد بنماز شب و اول وقت آن از نصف شب است و هر چه نزدیکتر شود بطلوع صبح صادق افضل است و اگر طلوع کند صبح و چهار رکعت از آن بجا آورده باشد بقیه را بخواند بعد بخواند مختصرا مگر چون برخاست برای نماز شب شروع میکند هشت رکعت نماز بجا آورد بعد از هر دو رکعت سلام میدهد و خوبست که در دو رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه توحید بخواند و در هر رکعتی سی مرتبه ناامصر و بنوده باشد پنهان از او

از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جذام و برص و ذات الجنب از خواننده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعتی نماز نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه ۵۷ پنجاه و هفت بقولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده ولکن مختار داعی در سیم صفر است و در روز دوم اینماه بقولی ولادت باسعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است و شهادت آن حضرت در سیم سنه ۲۵۴ دویست و پنجاه و چهار در سر من رای واقع شده روز دهم بقول ابن عیاش

ولادت حضرت امام محمد تقی	(شب سیزدهم)	علیه السلام واقع شده

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد و یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام بهمین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود

روز سیزدهم اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داود بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت باسعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظمه واقع شده است **شب نیمه ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند عملست اول غسل دوم احیاء آن سیم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّى لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا و هر چه میخواهد بخواند و این نماز را باین طریق سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده ولکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام

خدای عز و جل کامی و با آنکه در رکعت اول آن توحید و در رکعت دوم قل یا ایها الکافرون بخواند و در شش رکعت دیگر حمد و هر سوره که خواهد بخواند و قل هو الله احد و کافی است اکتفا بحمد در هر رکعتی و جایز است نشسته بجا آورد و جایز است قنوت در نمازها واجب است در نماز نماز واجبی از نوافل و در هر رکعت و کافی است سبحان الله گفتن و با آنکه کفته شود اللهم اغفر لنا و ارحمنا و عافنا و اعف عنا فی الدنیا و الآخرة انک علی کل شیء قدیر و با آنکه بگوید رب اغفر و ارحم و تجاوز عما تعلم انک انت الاعز الاجل الاکرم و روایت شده حضرت

که فرمود بجا میاوری در شب نیمهٔ رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوّذتین و سورهٔ اخلاص و آیة الکرسی را چهار مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشرِکُ بِهِ شَیئاً وَما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و بجا میاوری در شب بیست و هفتم نیز مثل اینرا

روز نیمهٔ رجب

روز مبارکی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقولستکه گفت سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان سیم نماز سلمان بنحویکه در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَیا مُعِزَّ المُؤمِنینَ اَنتَ کَهفی حینَ تُعیینِی المَذاهِبُ وَاَنتَ بارِئُ خَلقی رَحمَةً بی وَقَد کُنتَ عَن خَلقی غَنِیّاً وَلَولا رَحمَتُکَ لَکُنتُ مِنَ الهالِکینَ وَاَنتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصرِ عَلی اَعدائی وَلَولا نَصرُکَ اِیّایَ لَکُنتُ مِنَ المَفضوحینَ یا مُرسِلَ الرَّحمَةِ مِن مَعادِنِها وَمُنشِئَ البَرَکَةِ مِن مَواضِعِها یا مَن خَصَّ نَفسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفعَةِ فَاَولِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ وَیا مَن وَضَعَت لَهُ المُلُوکُ نیرَ المَذَلَّةِ عَلی اَعناقِهِم فَهُم مِن سَطَواتِهِ خائِفُونَ اَسئَلُکَ بِکَینُونِیَّتِکَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن کِبرِیائِکَ وَاَسئَلُکَ بِکِبرِیائِکَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن عِزَّتِکَ وَاَسئَلُکَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی استَوَیتَ بِها عَلی عَرشِکَ فَخَلَقتَ بِها جَمیعَ خَلقِکَ فَهُم لَکَ مُذعِنُونَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَیتِهِ روایت است که هر صاحب غمی اینرا بخواند حقتعالی او را از اندوه و غم اسایش بخشد پنجم عمل ام داود که عمدهٔ اعمال این روز است و برای بر آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون خواهد این عمل را بجا اورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا اورد در حالیکه رکوع و

(کیفیت نماز شب)

امام موسی علیه السلام چون شب در محراب عبادت می‌ایستاد میخواند اللّهُمَّ اِنَّکَ خَلَقتَنی سَوِیّاً ... و این دعا بتمام در صحیفهٔ کامله است و چون فارغ شود از هشت رکعت نماز شب پس بجا میاورد دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر و میخواند در این سه رکعت بعد از حمد قل هو الله احد تا بمنزلهٔ آن باشد که یک ختم قرآن کرده باشد زیرا که سورهٔ توحید ثلث قرآن است و بهتر آنکه بخواند در نماز شفع در رکعت اول بعد از حمد و قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم بعد از حمد و قل اعوذ برب الناس و چون از نماز شفع فارغ شد مستحب است آنکه بخواند الهی تعرض لک فی هذا اللیل المتعرضون و این دعا بتمامه در اعمال شب نیمهٔ شعبان

سجود شما را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سورهٔ اخلاص را صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سورهٔ انعام (١) و بنی اسرائیل (٢) و کهف (٣) و لقمان (۴) و یس (۵) و صافات (۶) و حم سجده (٧) و حمعسق (٨) و حم دخان (٩) و فتح (١٠) و واقعه (١١) و ملک (١٢) و ن (١٣) و اذا السماء انشقت (١۴) و ما بعد آنرا تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالیکه رو بقبله باشد صَدَقَ اللهُ العَظیمُ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ ذُو الجَلالِ وَالاِکرامِ الرَّحمنُ الرَّحیمُ الحَلیمُ الکَریمُ الَّذی لَیسَ کَمِثلِهِ شَیءٌ وَهُوَ السَّمیعُ العَلیمُ البَصیرُ الخَبیرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَالمَلائِکَةُ وَاُولُوا العِلمِ قائِماً بِالقِسطِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ العَزیزُ الحَکیمُ وَبَلَّغَت رُسُلُهُ الکِرامُ وَاَنَا عَلی ذلِکَ مِنَ الشّاهِدینَ اَللّهُمَّ لَکَ الحَمدُ وَلَکَ المَجدُ وَلَکَ العِزُّ وَلَکَ الفَخرُ وَلَکَ القَهرُ وَلَکَ النِّعمَةُ وَلَکَ العَظَمَةُ وَلَکَ الرَّحمَةُ وَلَکَ المَهابَةُ وَلَکَ السُّلطانُ وَلَکَ البَهاءُ وَلَکَ الاِمتِنانُ وَلَکَ التَّسبیحُ وَلَکَ التَّقدیسُ وَلَکَ التَّهلیلُ وَلَکَ التَّکبیرُ وَلَکَ ما یُری وَلَکَ ما لا یُری وَلَکَ ما فَوقَ السَّمواتِ العُلی وَلَکَ ما تَحتَ الثَّری وَلَکَ الاَرَضُونَ السُّفلی وَلَکَ الآخِرَةُ وَالاُولی وَلَکَ ما تَرضی بِهِ مِنَ الثَّناءِ وَالحَمدِ وَالشُّکرِ وَالنَّعماءِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی جَبرَئیلَ اَمینِکَ عَلی وَحیِکَ وَالقَوِیِّ عَلی اَمرِکَ وَالمُطاعِ فی سَمواتِکَ وَمَحالِّ کَراماتِکَ المُتَحَمِّلِ لِکَلِماتِکَ النّاصِرِ لِاَنبِیائِکَ المُدَمِّرِ لِاَعدائِکَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی میکائیلَ مَلَکِ رَحمَتِکَ وَالمَخلُوقِ لِرَأفَتِکَ وَالمُستَغفِرِ المُعینِ لِاَهلِ طاعَتِکَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اِسرافیلَ حامِلِ عَرشِکَ وَصاحِبِ الصُّورِ المُنتَظِرِ لِاَمرِکَ الوَجِلِ المُشفِقِ مِن خیفَتِکَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی حَمَلَةِ العَرشِ الطّاهِرینَ وَعَلَی السَّفَرَةِ الکِرامِ البَرَرَةِ الطَّیِّبینَ وَعَلی مَلائِکَتِکَ الکِرامِ الکاتِبینَ وَعَلی مَلائِکَةِ الجِنانِ وَخَزَنَةِ النّیرانِ وَمَلَکِ المَوتِ وَالاَعوانِ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَبینا آدَمَ بَدیعِ فِطرَتِکَ الَّذی کَرَّمتَهُ بِسُجُودِ مَلائِکَتِکَ وَاَبَحتَهُ جَنَّتَکَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اُمِّنا حَوّاءَ المُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجسِ المُصَفّاةِ مِنَ الدَّنَسِ المُفَضَّلَةِ مِنَ الاِنسِ المُتَرَدِّدَةِ بَینَ مَحالِّ

(کیفیت نماز شب)

در صفحهٔ ... بیان کردیم و چون از دو رکعت شفع فارغ شد یک رکعت وتر بجا آورد و بخواند در آن حمد و سه مرتبه قل هو الله احد یک مرتبه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بعد از آن دست بدعا بردارد و بخواند آنچه خواهد از دعا ... منقولست ... فرموده‌اند که دعاهای ... خواندن ... ولکن ... بخلاف ... مستحب است که ... از خوف خدا ... گریه کند ... از عذاب خدا

القدس اللهم صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود وصالح وابرهيم واسمعيل
واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهرون ويوشع
وميشا والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع وذي الكفل وطالوت وداود
وسليمان وزكرياء وشعيا ويحيى وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال وعزير
وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين والاتباع وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل
على محمد وال محمد وارحم محمدا وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت ورحمت (وترحمت)
وباركت على ابرهيم وال ابرهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء
والشهداء وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد والسياح والعباد والمخلصين
والزهاد واهل الجد والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته بافضل صلواتك واجزل
كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه
اعلى درجات اهل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل على
من سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واوصل
صلواتي اليهم والى ارواحهم واجعلهم اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم اني
استشفع بك اليك وبكرمك الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك
وباهل طاعتك اليك واسئلك اللهم بكل ما سئلك به احد منهم من مسئلة شريفة
غير مردودة وبما دعوك به من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله يا رحمن يا رحيم يا حليم يا كريم
يا عظيم يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل يا وكيل يا مقيل يا مجير يا خبير يا منير يا مبير
يا منيع يا مديل يا محيل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا بر يا طهر يا طاهر يا قاهر يا ظاهر
يا باطن يا ساتر يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا متجبر يا قريب يا ودود يا حميد يا مجيد يا
مبدئ يا معيد يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا قابض يا باسط يا هادي
يا مرسل يا مرشد يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا رافع يا باقي يا واقي يا خلاق يا وهاب

که ذکر شود چهل نفر ... کسیکه دعا کند برای چهل مؤمن دعایش مستجاب میشود انشاء الله ودعا کند باینچه
شیخ صدوق در فقیه فرموده که حضرت رسول صلی الله علیه واله در قنوت وتر میخواند
اللهم اهدنی فیمن هدیت وعافنی فیمن عافیت وتولنی فیمن تولیت وبارک لی فیما اعطیت وقنی شر ما قضیت انک تقضی ولا یقضی علیک سبحانک رب البیت استغفرک واتوب الیک واومن بک واتوکل علیک ولا حول ولا قوة الا بک یا رحیم
ومستحب است که هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله ربی واتوب الیه

يا تواب يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا من بيده كل مفتاح يا نفاع يا رؤف يا عطوف
يا كافي يا شافي يا معافي يا مكافي يا وفي يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام يا
مؤمن يا احد يا صمد يا نور يا مدبر يا فرد يا وتر يا قدوس يا ناصر يا مونس يا باعث يا
وارث يا عالم يا حاكم يا بادي يا متعالي يا مصور يا مسلم يا متحبب يا قائم يا دائم
يا عليم يا حكيم يا جواد يا باري يا بار يا سار يا عدل يا فاصل يا ديان يا حنان يا منان
يا سميع يا بديع يا خفير يا معين يا ناشر يا غافر يا قديم يا مسهل يا ميسر يا مميت يا
محيي يا نافع يا رازق يا مقتدر يا مسبب يا مغيث يا مغني يا مقني يا خالق يا راصد يا واحد (يا مقتدر)
يا حاضر يا جابر يا حافظ يا شديد يا غياث يا عائد يا قابض يا من علا فاستعلى فكان
بالمنظر الاعلى يا من قرب فدنا وبعد فنأى وعلم السر واخفى يا من اليه التدبير وله
المقادير ويا من العسير عليه سهل يسير يا من هو على ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق
الاصباح يا باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات يا ناشر الاموات يا جامع
الشتات يا رازق من يشاء بغير حساب ويا فاعل ما يشاء كيف يشاء ويا ذا الجلال و
الاكرام يا حي يا قيوم يا حي حين لا حي يا حي يا محيي الموتى يا حي لا اله الا انت بديع
السموات والارض يا الهي وسيدي صل على محمد وال محمد وارحم محمدا وال محمد وبارك
على محمد وال محمد كما صليت وباركت ورحمت (وترحمت) على ابرهيم وال ابرهيم انك حميد
مجيد وارحم ذلي وفاقتي وفقري وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك واعتمادي
عليك وتضرعي اليك ادعوك دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف المشفق البائس المهين
الحقير الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من
اسلمته ثقته ورفضته احبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين
بائس مستكين بك مستجير اللهم واسئلك بانك مليك وانك ما تشاء من امر يكون
وانك على ما تشاء قدير واسئلك بحرمة هذا الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد

الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شِيثَ وَلِاِبْرٰهِيمَ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاۤءِ ضُرَّ اَيُّوبَ يَا رَادَّ مُوسٰى عَلَى اُمِّهٖ وَزَائِدَ الْخِضْرِ فِى عِلْمِهٖ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمٰانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيٰى وَلِمَرْيَمَ عِيسٰى يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوسٰى اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لِى ذُنُوبِى كُلَّهَا وَتُجِيرَنِى مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِى رِضْوَانَكَ وَاَمَانَكَ وَاِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجِنَانَكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَفُكَّ عَنِّى كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنِى وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِى وَتَفْتَحَ لِى كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنَ لِى كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِى كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّى كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنِّى كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ لِى كُلَّ عَدُوٍّ لِى وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّى كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِى كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِى وَبَيْنَ حَاجَتِى وَيُحَاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِى وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُثَبِّطَنِى عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَاَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلٰى مَا تَشَاۤءُ وَتَسْهِيلِكَ لِمَا تَشَاۤءُ كَيْفَ تَشَاۤءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضَاۤءَ حَاجَتِى فِيمَا تَشَاۤءُ پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّى وَفَاقَتِى وَاجْتِهَادِى وَتَضَرُّعِى وَمَسْكَنَتِى وَفَقْرِى اِلَيْكَ يَا رَبِّ وكوشش کن که اشك بریزد چشمهای تو اگرچه بقدر سر مگسی باشد بدرستیکه این علامت استجابتست

روز بیست و پنجم سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بوده پنجاه و پنج سالکی در بغداد واقع شده و آن روزیست که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه میشود

(شب بیست و هفتم)

شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عملست اول شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمودند در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که تابیده بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا برسالت مبعوث گردید و

(کیفیت نماز شب)

دعا را که شیخ در تهذیب از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل کرده هٰذَا مَقَامُ مَنْ حَسَنَاتُهٗ نِعْمَةٌ مِنْكَ وَشُكْرُهٗ ضَعِيفٌ وَذَنْبُهٗ عَظِيمٌ وَلَيْسَ لِذٰلِكَ اِلَّا رِفْقُكَ وَرَحْمَتُكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِى كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ طَالَ هُجُوعِى وَقَلَّ قِيَامِى وَهٰذَا السَّحَرُ وَاَنَا اَسْتَغْفِرُكَ لِذُنُوبِى اسْتِغْفَارَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهٖ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا پس بسجده رود و نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید

بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سالست بخدمت آنحضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمودند چون بجا آوردی نماز عشا را و بر خوابگاه خود رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا میآوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعتی حمد و سوره از سوره های کوچك مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس سلام میدهی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها مینشینی بعد از سلام و میخوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا انزلناه و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه اینها این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلٰى اَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْاَعْلَى الْاَعْلَى الْاَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهٖ وَاَنْ تَفْعَلَ بِى مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ پس بخوان هر دعا که خواستی و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب نیمه نمازیکه در این شب نیز خوانده میشود دوم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از افضل اعمال این شب است و از برای آنحضرت در این شب سه زیارتست که در باب زیارات بآن اشاره خواهد شد ان شاء الله و بدانکه ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علماء اهل سنت است و در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروفست برحله ابن بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارك مولای ما امیر المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است میاورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست و جمع میشود از آنها قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا میاورند این مبتلایان را نزد ضریح مقدس و مردم جمع میشوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و آنجماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر میگویند

(کیفیت نماز شب)

[illegible]

وبعضی قرآن تلاوت میکنند وبعضی تماشای روضه میکنند تا آنکه یکبار دو ثلث

از شب آنوقت جمیع این مبتلایان وزمین گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در

حالیکه صحیح وتندرست میباشند وعلّتی در ایشان نیست ومیگویند لا اله الا الله محمد رسول

الله علیٌّ ولیُّ الله واین امری است مشهور ومستفیض ومن خودم آنشب ابدا انجا در لکن نکردم لکن

از مردمان ثقه که اعتماد بر قول ایشان بود شنیدم وهم دیدم در مدرسه که مهمانخانه انحضرت است سه نفر

زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم ودیگری از اهل اصفهان وسیمی از اهل خراسان

بود از ایشان پرسیدم چگونه شما خوب نشده اید اینجا مانده اید گفتند ما شب بیست وهفتم نرسیدیم

وهمینجا مانده ایم تا شب بیست وهفتم آینده که شفا بگیریم واز برای این شب مردم زیاد از شهرها

جمع میشوند وبازار بزرگی قائم میشود تا مدت ده روز فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را

همانا معجزات وکرامات که از این مشاهد مشرّفه بروز کرده وبتواتر رسیده زیاده از آنست که احصا شود

ودر ماه شوال گذشته سنه هزار وسیصد وچهل وسه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة و

ضامن الامة العصاة مولانا ابوالحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام

بسبب مرض فلج ونحوان زمینگیر بودند واطبّاء ودکترها از معالجة ایشان عاجز شده بودند شفا یافتند

واین معجزات از آن قبر مطهر بهمه واضح وآشکار گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحبه

مثل باز شدن در دروازهٔ نجف اشرف بر روی عربهای بادیه وبجهت اینکه این مطلب واضح بود کسی نقل

شد دکه هائی که مطّلع بر مرضهای ایشان بودند تصدیق نمودند تا آنکه در ابتداء خیلی قیق

بودند بلکه بعضی از آنها بقصد بهبودی از شفاء ایشان نوشتند واگر ملاحظهٔ اختصار وعدم

مناسبت محل بود قصّهٔ آنها را نقل مینمودم ✤ ولقد اجاد شیخنا الحر العاملی فی ارجوزته

وما بدا من برکات مشهده	فی کل یوم امسه مثل غده
وکشفا العمی والمرضی به	اجابة الدعاء فی اعتابه

سیم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند اللهم انی اسئلک

بالتجلّی الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظم والمرسل المکرّم ان تصلّی علی محمد وآله

وان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم ولا نعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی

بشرف الرسالة فضّلتها وبکرامتک اجللتها وبالمحل الشریف احللتها اللهم فانا نسئلک

بالمبعث الشریف والسید اللطیف والعنصر العفیف ان تصلی علی محمد وآله وان تجعل اعمالنا

فی هذه اللیلة وفی سائر اللیالی مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشکورة وسیئاتنا

مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنک بالیسر مدرورة اللهم انک

تری ولا تُری وانت بالمنظر الاعلی وان الیک الرجعی والمنتهی وان لک المماة والمحیا

وان لک الآخرة والاولی اللهم انا نعوذ بک ان نذل ونخزی وان نأتی ما عنه تنهی

اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک ونستعیذ بک من النار فاعذنا منها بقدرتک و

نسئلک من الحور العین فارزقنا بعزتک واجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سننا واحسن

اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل فی طاعتک وما یقرب الیک ویحظی عندک ویزلف

لدیک اعمارنا واحسن فی جمیع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تکلنا الی احد من خلقک

فیمن علینا وتفضل علینا بجمیع حوائجنا للدنیا والآخرة وابدأ بآبائنا وابنائنا وجمیع

اخواننا المؤمنین فی جمیع ما سئلناک لانفسنا یا ارحم الراحمین اللهم انا نسئلک

باسمک العظیم وملکک القدیم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لنا الذنب

العظیم انه لا یغفر العظیم الا العظیم اللهم وهذا رجب المکرّم الذی اکرمتنا به

اوّل اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم فلک الحمد یا ذا الجود والکرم فاسئلک به

وباسمک الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلک فلا

یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی محمد واهل بیته الطاهرین وان تجعلنا من العاملین

فیه بطاعتک والآملین فیه لشفاعتک اللهم اهدنا الی سواء السبیل واجعل

مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل وملک جزیل فانک حسبنا ونعم الوکیل

نافلهٔ صبح وآن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قل یا ایها الکافرون بخوان ودر رکعت دوم بعد از حمد سورهٔ توحید بخواند وچون سلام داد بخواند بر پهلوی راست در بستر بخوابد رو بقبله چنانکه میت در لحد میگذارند وگونهٔ راست خود را بر دست راست گذارد وبگوید استمسکت بعروة الله الوثقی التی لا انفصام لها واعتصمت بحبل الله المتین واعوذ بالله من شر فسقة العرب والعجم واعوذ بالله من شر فسقة الجن والانس پس سه مرتبه بگوید سبحان رب الصباح فالق الاصباح وبخواند پنج آیه از آل عمران ان فی خلق السموات والارض...

علیها السلام ... من الاضحیة ... را باشد که مرکب ... قال ... رکعت نافلهٔ صبح ... الله ... تا آن ... بیت ... بانک ... اذان ... نماز شب ...

اَللّٰهُمَّ اَقْبِلْنا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنا وَلَا ضالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَزائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَبِواجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ
مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ دَعاكَ الدّاعُونَ وَدَعَوْتُكَ وَ
سَئَلَكَ السّائِلُونَ وَسَئَلْتُكَ وَطَلَبَ اِلَيْكَ الطّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الثِّقَةُ وَالرَّجاءُ وَاِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ فِي الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ
عَلى لِسانِي وَرِزْقاً واسِعاً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبارِكْ لِي فِيما رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ
غِنايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيما عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس بسجده برو و بگو اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي هَدانا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنا بِوِلايَتِهِ وَوَفَّقَنا لِطاعَتِهِ شُكْراً شُكْراً صد مرتبه پس
سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي قَصَدْتُكَ بِحاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ
اِلَيْكَ بِاَئِمَّتِي وَسادَتِي اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا

الْجَنَّةَ فِي زُمْرَتِهِمْ	(و این دعا را سید برای روز مبعث ذکر کرده)	بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

(روز بیست و هفتم)

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در آن روز بر رسالت
مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است اوّل غسل دوم روزه
و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه
هفتاد سال سیم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین علیهما
و آلهما السّلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت مرویست که حضرت امام جواد علیه السّلام
در زمانیکه در بغداد بود روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت
روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و
سوره و بعد از فراغ از نماز ها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوّذتین چهار مرتبه و لا اله

اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
چهار مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً چهار مرتبه لا اُشْرِكُ بِرَبِّي اَحَداً چهار مرتبه
ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرمود بجا میآوری
در این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره که آسان باشد و تشهّد میخوانی و
سلام میدهی و می نشینی و میگوئی بین هر دو رکعتی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً يا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي يا صاحِبِي فِي شِدَّتِي
يا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يا غِياثِي فِي رَغْبَتِي يا نَجاحِي فِي حاجَتِي يا حافِظِي فِي غَيْبَتِي يا كافِيَّ فِي وَحْدَتِي يا
اُنْسِي فِي وَحْشَتِي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ
صَرْعَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي
وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتِي فِي اَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كانُوا يُوعَدُونَ
و چون فارغ شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوّذتین و قل یا ایّها الکافرون
و انّا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ
وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه و بعد میگوئی هفت مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لا اُشْرِكُ بِهِ
شَيْئاً و میخوانی هر دعا که خواهی هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحبست در این
روز این دعا را بخوانند يا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجاوُزِ يا مَنْ عَفا وَتَجاوَزَ اُعْفُ عَنِّي وَتَجاوَزْ
يا كَرِيمُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَكْدَى الطَّلَبُ وَاَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْآمالُ وَانْقَطَعَ
الرَّجاءُ اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً
وَمَناهِلَ الرَّجاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَاَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاكَ مُفَتَّحَةً وَالْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ
بِكَ مُباحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعِيكَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ
فِي اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا فِي
اَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ وَقَدْ

عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ يَخْتارُكَ بِها وَقَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبى وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْصارِخٌ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْمَلْهُوفٌ مَكْرُوبٌ فَرَّجْتَ كَرْبَهُ اَوْمُذْنِبٌ خاطِئٌ غَفَرْتَ لَهُ اَوْمُعافىً اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ اَوْفَقيرٌ اَهْدَيْتَ غِناكَ اِلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَضَيْتَ حَوائِجى حَوائِجَ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَهذا رَجَبٌ الْمُرَجَّبُ الْمُكَرَّمُ الَّذى اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَنَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذى خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فى ظِلِّكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ وَتَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلينَ فيهِ بِطاعَتِكَ وَالْآمِلينَ فيهِ بِشَفاعَتِكَ اَللّهُمَّ وَاهْدِنا اِلى سَواءِ السَّبيلِ وَاجْعَلْ مَقيلَنا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقيلٍ فى ظِلٍّ ظَليلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَالسَّلامُ عَلى عِبادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَواتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَللّهُمَّ وَبارِكْ لَنا فى يَوْمِنا هذَا الَّذى فَضَّلْتَهُ وَبِكَرامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظيمِ الْاَعْلى اَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلى مَنْ فيهِ اِلى عِبادِكَ اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَريمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً دائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْراً وَلَنا ذُخْراً وَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ اِلى مُنْتَهى آجالِنا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسيرَ مِنْ اَعْمالِنا وَبَلِّغْنا بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمالِنا اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مؤلف گويد كه اين دعا را حضرت موسى بن جعفر عليه السلام خواند در آن روزيكه آنجناب را از جانب بغداد حركت دادند و آن روز بيست و هفتم رجب بود و اين دعا از مدخورات دعيه رجب است سيد در اقبال فرموده بخواند اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّى الْاَعْظَمِ الدُّعاء و اين دعا بروايت كفعمى در اعمال شب اين روز گذشت

روز آخر ماه

غسل در آن وارد شده و روزه اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آينده است و نماز سلمان بنحويكه در روز اول گذشت

فصل دوّيم در فضيلت و اعمال ماه شعبانست

بدانكه شعبان ماه بسيار شريفی است و منسوبست بحضرت سيد انبياء صلى الله عليه و آله و آنحضرت اينماه را روزه ميداشت و وصل ميكرد بماه رمضان و ميفرمود شعبان ماه من است كه هر كه يكروز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق عليه السلام روايتست كه چون ماه شعبان داخل ميشد حضرت امام زين العابدين عليه السلام اصحاب خود را جمع مينمود و ميفرمود اى گروه اصحاب من ميدانيد اين چه ماهى است اين ماه شعبانست و حضرت رسول صلى الله عليه و آله ميفرمود شعبان ماه من است پس روزه بداريد در اينماه براى محبت پيغمبر خود و براى تقرب بسوى پروردگار خود بحق آنخدائيكه جان على بن الحسين بدست قدرت او است سوگند ياد ميكنم كه از پدرم حسين بن على عليهما السلام شنيدم كه فرمود شنيدم از امير المؤمنين عليه السلام كه هر كه روزه دارد شعبان را براى محبت پيغمبر خدا و تقرب بسوى خدا دوست دارد خدا او را و نزديك گرداند او را بكرامت خود در روز قيامت و بهشت را از براى او واجب گرداند و شيخ روايت كرده از صفوان جمال كه گفت فرمود بمن حضرت صادق عليه السلام كه وادار كن كسانيرا كه در ناحيه و اطراف تو هستند بر روزه شعبان گفتم فدايت شوم مگر مى بينى در فضيلت آن چيزيرا فرمود بلى بدرستيكه رسولخدا صلى الله عليه و آله هر گاه ميديد هلال شعبان را امر ميفرمود منادى را كه ندا ميكرد در مدينه اى اهل مدينه من رسولم از جانب رسولخدا صلى الله عليه و آله بسوى شما ميفرمايد آگاه باشيد بدرستيكه شعبان ماه من است پس خدا رحمت كند كسيرا كه يارى كند مرا بر ماه من يعنى روزه بدارد آنرا پس گفت حضرت صادق عليه السلام كه امير المؤمنين عليه السلام ميفرمود كه فوت نشد از من روزه شعبان از زمانيكه شنيدم منادى رسولخدا صلى الله عليه و آله ندا كرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدتيكه حيات دارم انشاء الله پس ميفرمود كه روزه دو ماه كه شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرتست از خدا و روايت كرده اسمعيل بن عبد الخالق كه گفت بودم نزد حضرت صادق عليه السلام كه در ميان آمد ذكر روزه شعبان حضرت فرمود كه در فضيلت روزه شعبان چنين و چنان است حتى آنكه مرديكه مرتكب خون حرام ميشود پس روزه ميگيرد شعبانرا نفع ميبخشد او را و آمرزيده ميشود و بدانكه اعمال اين ماه شريف بر دو قسمست اعمال مشتركه و اعمال مختصه اما اعمال مشتركه

بخواند لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى و يميت و هو حى لا يموت بيده الخير و هو على كل شىء قدير و در بعضى از روايات چنين وارد است كه يحيى و يميت و يميت و يحيى و در چند روايت و هو حى لا يموت بيده الخير و ثابت و در بعضى هست و ظاهرا همه جوز است و اگر همه قسم را بگويد بهتر است و در بعضى از روايات وارد شده است كه اگر از او فوت شود قضا كند كه لازم است و در بعضى از روايات كفاره گناهان او است در آن روز نيم ابن بابويه و ديگران بسندهاى معتبر بسيار از حضرت امام زين العابدين و حضرت صادق عليهما السلام روايت كرده اند

و هر كه در شام صد مرتبه الله اكبر بگويد چنانست كه صد بنده آزاد كرده باشد و بسند معتبر از امام محمد باقر عليه السلام منقولست كه هر كه صد مرتبه پيش از طلوع آفتاب و صد مرتبه پيش از غروب آفتاب الله اكبر بگويد خدا از براى او ثواب صد بنده آزاد كردن بنويسد و هر كه ده مرتبه سبحان الله و بحمده بگويد خدا ده حسنه براى او بنويسد و هر كه زياده بگويد زياده براى او بنويسد و بسند معتبر از حضرت رسول صلى الله عليه و آله روايت كرده است كه هر كه هشت غرفه بهشت را اندرون آنها از بيرون آنها

پس ان چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ دوم
هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ
اِلَیْهِ و در بعضی روایات اَلْحَیُّ الْقَیُّومُ پیش از الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ است و عمل هر دو خوبست
و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در اینماه استغفار است و هر که هر روز
از اینماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنستکه هفتاد هزار در ماههای دیگر استغفار کند
سیم تصدق کند در اینماه اگرچه بنصف دانه خرمائی باشد تا حقتعالی بدن او را بر آتش
جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه از انجناب سؤال کردند از فضیلت روزه
رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه
یکروز از شعبان را روزه بدارد فرمود بخدا قسم بهشت ثواب اوست عرض کرد یا ابن رسول الله بهترین
اعمال در اینماه چیست فرمود تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حقتعالی
آنرا تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر بچه اش را تربیت میکند تا آنکه در روز قیامت برسد
بصاحبش در حالتیکه بقدر کوه احد شده باشد چهارم در تمام اینماه هزار بار بگوید لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ که ثواب بسیار دارد از
جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسند پنجم در هر پنجشنبه اینماه دو رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد تا
حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و روزه اش نیز فضیلت دارد و روایت
شده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه عرض میکنند خداوندا
بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و در خبر نبویست که هر که روز
دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست
حاجت از حاجتهای آخرت او را برآورد ششم در اینماه صلوات بسیار فرستد هفتم در هر روز
از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را

نمازان است و از امت من کسی
در اینها آن کس میشود که سخن نیکو
گوید و طعام بمردم بخوراند و
جهر کرد سلام کند و در شب
نماز کند در هنگامیکه مردم در
خواب باشند پس فرمود کلام نیکو
آنست که در صبح و شام ده مرتبه
بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ

دوم در مجالس بسند صحیح منقول
است از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله گذشت بمردی که باغ
برای خود غرس میکرد ایستاد
و فرمود که میخواهی دلالت
کنم بر باغی که اصلش ثابت تر ازین باغ
ثابت تر و میوه اش زودتر رسد
و نیکوتر و باقی تر باشد گفت
بلی یا رسول الله فرمود که در
صبح و شام بگو سُبْحَانَ
اللهِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِکَةِ
وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجَارِیَةِ
فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ یَاْمَنُ مَنْ رَکِبَهَا وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ
عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْکَهْفِ الْحَصِینِ
وَغِیَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکِینِ وَمَلْجَاِ الْهَارِبِینَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً کَثِیرَةً تَکُونُ لَهُمْ رِضًا وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْکَ
وَقُوَّةٍ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الْاَبْرَارِ الْاَخْیَارِ الَّذِینَ
اَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَایَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْمُرْ قَلْبِی بِطَاعَتِکَ وَلَا تُخْزِنِی بِمَعْصِیَتِکَ وَارْزُقْنِی مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَیْهِ مِنْ رِزْقِکَ
بِمَا وَسَّعْتَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَنَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِکَ وَاَحْیَیْتَنِی تَحْتَ ظِلِّکَ وَهٰذَا
شَهْرُ نَبِیِّکَ سَیِّدِ رُسُلِکَ شَعْبَانُ الَّذِی حَفَفْتَهُ مِنْکَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِی
کَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ یَدْاَبُ فِی صِیَامِهِ وَقِیَامِهِ فِی لَیَالِیهِ وَاَیَّامِهِ
بُخُوعًا لَکَ فِی اِکْرَامِهِ وَاِعْظَامِهِ اِلٰی مَحَلِّ حِمَامِهِ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنَّا عَلَی الْاِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ
فِیهِ وَنَیْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَیْهِ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِی شَفِیعًا مُشَفَّعًا وَطَرِیقًا اِلَیْکَ مَهْیَعًا
وَاجْعَلْنِی لَهُ مُتَّبِعًا حَتّٰی اَلْقَاکَ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَنِّی رَاضِیًا وَعَنْ ذُنُوبِی غَاضِیًا قَدْ اَوْجَبْتَ لِی
مِنْکَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَاَنْزَلْتَنِی دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْاَخْیَارِ هشتم بخواند این مناجات
مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از
فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاسْمَعْ دُعَائِی اِذَا دَعَوْتُکَ وَاسْمَعْ نِدَائِی اِذَا نَادَیْتُکَ وَاَقْبِلْ عَلَیَّ اِذَا نَاجَیْتُکَ فَقَدْ
هَرَبْتُ اِلَیْکَ وَوَقَفْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُسْتَکِینًا لَکَ مُتَضَرِّعًا اِلَیْکَ رَاجِیًا لِمَا لَدَیْکَ ثَوَابِی
وَتَعْلَمُ مَا فِی نَفْسِی وَتَخْبُرُ حَاجَتِی وَتَعْرِفُ ضَمِیرِی وَلَا یَخْفٰی عَلَیْکَ اَمْرُ مُنْقَلَبِی وَمَثْوَایَ وَمَا

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
وَاللهُ اَکْبَرُ که بعدد هر تسبیحی در
بهشت درختی برای تو غرس میشود
از انواع میوه ها و اینها است باقیات
صالحات که خدا در قرآن فرموده
است که بهتر و باقی تر نزد او از مال
دنیا پنجم ابن بابویه بسند معتبر از
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت
کرده است که هر که در هر روز بعد از شام
یا بعد از شام سه مرتبه این آیه را
بخواند در آن شب چیزی از او فوت
نشود و جمیع شرور از او دور گردد
و همچنین است هرگاه در هنگام
صبح بگوید و آیه این است فَسُبْحَانَ
اللهِ حِینَ تُمْسُونَ وَحِینَ تُصْبِحُونَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَعَشِیًّا وَحِینَ تُظْهِرُونَ

ششم در مجالس بسند
موثق از حضرت امام
رضا علیه السلام

اُرِیدُ اَنْ اُبْدِئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقی وَ اَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتی وَ اَرْجُوهُ لِعاقِبَتی وَ قَدْ جَرَتْ مَقادیرُکَ عَلَیَّ یا سَیِّدی فیما یَکُونُ مِنّی اِلی آخِرِ عُمْری مِنْ سَریرَتی وَ عَلانِیَتی وَ بِیَدِکَ لا بِیَدِ غَیْرِکَ زِیادَتی وَ نَقْصی وَ نَفْعی وَ ضَرّی اِلهی اِنْ حَرَمْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَرْزُقُنی وَ اِنْ خَذَلْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَنْصُرُنی اِلهی اَعُوذُ بِکَ مِنْ غَضَبِکَ وَ حُلُولِ سَخَطِکَ اِلهی اِنْ کُنْتُ غَیْرَ مُسْتَاْهِلٍ لِرَحْمَتِکَ فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَیَّ بِفَضْلِ سَعَتِکَ اِلهی کَاَنّی بِنَفْسی واقِفَةٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ قَدْ اَظَلَّها حُسْنُ تَوَکُّلی عَلَیْکَ فَقُلْتَ (فَفَعَلْتَ) ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَ تَغَمَّدْتَنی بِعَفْوِکَ اِلهی اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلی مِنْکَ بِذلِکَ وَ اِنْ کانَ قَدْ دَنا اَجَلی وَ لَمْ یُدْنِنی (یُدْنِ) مِنْکَ عَمَلی فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِقْرارَ بِالذَّنْبِ اِلَیْکَ وَسیلَتی اِلهی قَدْ جُرْتُ عَلی نَفْسی فِی النَّظَرِ لَها فَلَهَا الْوَیْلُ اِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَها اِلهی لَمْ یَزَلْ بِرُّکَ عَلَیَّ اَیّامَ حَیوتی فَلا تَقْطَعْ بِرَّکَ عَنّی فی مَماتی اِلهی کَیْفَ آیَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِکَ لی بَعْدَ مَماتی وَ اَنْتَ لَمْ تُوَلِّنی اِلّا الْجَمیلَ فی حَیوتی اِلهی تَوَلَّ مِنْ اَمْری ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَ عُدْ (عَلَیَّ) بِفَضْلِکَ عَلی مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ اِلهی قَدْ سَتَرْتَ عَلَیَّ ذُنُوباً فِی الدُّنْیا وَ اَنَا اَحْوَجُ اِلی سَتْرِها عَلَیَّ مِنْکَ فِی الْاُخْری اِذْ لَمْ تُظْهِرْها لِاَحَدٍ مِنْ عِبادِکَ الصّالِحینَ فَلا تَفْضَحْنی یَوْمَ الْقِیمَةِ عَلی رُؤُسِ الْاَشْهادِ اِلهی جُودُکَ بَسَطَ اَمَلی وَ عَفْوُکَ اَفْضَلُ مِنْ عَمَلی اِلهی فَسُرَّنی بِلِقائِکَ یَوْمَ تَقْضی فیهِ بَیْنَ عِبادِکَ اِلهی اِعْتِذاری اِلَیْکَ اِعْتِذارُ مَنْ لَمْ یَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْری یا اَکْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ اِلَیْهِ الْمُسیئُونَ اِلهی لا تَرُدَّ حاجَتی وَ لا تُخَیِّبْ طَمَعی وَ لا تَقْطَعْ مِنْکَ رَجائی وَ اَمَلی اِلهی لَوْ اَرَدْتَ هَوانی لَمْ تَهْدِنی وَ لَوْ اَرَدْتَ فَضیحَتی لَمْ تُعافِنی اِلهی ما اَظُنُّکَ تَرُدُّنی فی حاجَةٍ قَدْ اَفْنَیْتُ عُمْری فی طَلَبِها مِنْکَ اِلهی فَلَکَ الْحَمْدُ اَبَداً اَبَداً دائِماً سَرْمَداً یَزیدُ وَ لا یَبیدُ کَما تُحِبُّ وَ تَرْضی اِلهی اِنْ اَخَذْتَنی بِجُرْمی اَخَذْتُکَ بِعَفْوِکَ وَ اِنْ اَخَذْتَنی بِذُنُوبی اَخَذْتُکَ بِمَغْفِرَتِکَ وَ اِنْ اَدْخَلْتَنِی النّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَها اَنّی اُحِبُّکَ اِلهی اِنْ کانَ صَغُرَ فی جَنْبِ طاعَتِکَ عَمَلی فَقَدْ کَبُرَ فی جَنْبِ رَجائِکَ اَمَلی اِلهی کَیْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِکَ بِالْخَیْبَةِ مَحْرُوماً وَ قَدْ کانَ حُسْنُ ظَنّی بِجُودِکَ اَنْ تَقْلِبَنی بِالنَّجاةِ مَرْحُوماً اِلهی

روایت کرده است که هر که در صبح سه مرتبه و در شام سه مرتبه بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ هرگز بلا از شیطان و نه از پادشاه و نه از غرق و نه از حرق و نه از زیر... و حضرت فرمود که من صد مرتبه میگویم و در تعقیب نماز صبح و شام هفت مرتبه بیان گذشت

هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که مردی از انصار چند روز بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله نرسید حضرت از او پرسید که چه باعث شد در این چند روز از ما غایب بودی گفت بسبب تنگدستی و طول بیماری فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم نمایم که چون بخوانی فقر و بیماری از تو زایل گردد گفت بلی یا رسول الله فرمود که در صبح و شام این دعا

وَ قَدْ اَفْنَیْتُ عُمْری فی شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْکَ وَ اَبْلَیْتُ شَبابی فی سَکْرَةِ التَّباعُدِ مِنْکَ اِلهی فَلَمْ اَسْتَیْقِظْ اَیّامَ اغْتِراری بِکَ وَ رُکُونی اِلی سَبیلِ سَخَطِکَ اِلهی وَ اَنَا عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ قائِمٌ بَیْنَ یَدَیْکَ مُتَوَسِّلٌ بِکَرَمِکَ اِلَیْکَ اِلهی اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَیْکَ مِمّا کُنْتُ اُواجِهُکَ بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْیائی مِنْ نَظَرِکَ وَ اَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْکَ اِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِکَرَمِکَ اِلهی لَمْ یَکُنْ لی حَوْلٌ فَاَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِیَتِکَ اِلّا فی وَقْتٍ اَیْقَظْتَنی لِمَحَبَّتِکَ وَ کَما اَرَدْتَ اَنْ اَکُونَ کُنْتُ فَشَکَرْتُکَ بِاِدْخالی فی کَرَمِکَ وَ لِتَطْهیرِ قَلْبی مِنْ اَوْساخِ الْغَفْلَةِ عَنْکَ اِلهی اُنْظُرْ اِلَیَّ نَظَرَ مَنْ نادَیْتَهُ فَاَجابَکَ وَ اسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِکَ فَاَطاعَکَ یا قَریباً لا یَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَ یا جَواداً لا یَبْخَلُ عَمَّنْ رَجا ثَوابَهُ اِلهی هَبْ لی قَلْباً یُدْنیهِ مِنْکَ شَوْقُهُ وَ لِساناً یُرْفَعُ اِلَیْکَ صِدْقُهُ وَ نَظَراً یُقَرِّبُهُ مِنْکَ حَقُّهُ اِلهی اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِکَ غَیْرُ مَجْهُولٍ وَ مَنْ لاذَ بِکَ غَیْرُ مَخْذُولٍ وَ مَنْ اَقْبَلْتَ عَلَیْهِ غَیْرُ مَمْلُوکٍ (مَمْلُولٍ) اِلهی اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِکَ لَمُسْتَنیرٌ وَ اِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ لَمُسْتَجیرٌ وَ قَدْ لُذْتُ بِکَ یا اِلهی فَلا تُخَیِّبْ ظَنّی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لا تَحْجُبْنی عَنْ رَأْفَتِکَ اِلهی اَقِمْنی فی اَهْلِ وِلایَتِکَ مُقامَ مَنْ رَجَا الزِّیادَةَ مِنْ مَحَبَّتِکَ اِلهی وَ اَلْهِمْنی وَلَهاً بِذِکْرِکَ اِلی ذِکْرِکَ وَ هِمَّتی فی رَوْحِ نَجاحِ اَسْمائِکَ وَ مَحَلِّ قُدْسِکَ اِلهی بِکَ عَلَیْکَ اِلّا اَلْحَقْتَنی بِمَحَلِّ اَهْلِ طاعَتِکَ وَ الْمَثْوَی الصّالِحِ مِنْ مَرْضاتِکَ فَاِنّی لا اَقْدِرُ لِنَفْسی دَفْعاً وَ لا اَمْلِکُ لَها نَفْعاً اِلهی اَنَا عَبْدُکَ الضَّعیفُ الْمُذْنِبُ وَ مَمْلُوکُکَ الْمُنیبُ (الْعَیِّبُ) فَلا تَجْعَلْنی مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَکَ وَ حَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِکَ اِلهی هَبْ لی کَمالَ الْاِنْقِطاعِ اِلَیْکَ وَ اَنِرْ اَبْصارَ قُلُوبِنا بِضِیاءِ نَظَرِها اِلَیْکَ حَتّی تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلی مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَ تَصیرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِکَ اِلهی وَ اجْعَلْنی مِمَّنْ نادَیْتَهُ فَاَجابَکَ وَ لاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِکَ فَناجَیْتَهُ سِرّاً وَ عَمِلَ لَکَ جَهْراً اِلهی لَمْ اُسَلِّطْ عَلی حُسْنِ ظَنّی قُنُوطَ الْاَیاسِ وَ لاَ انْقَطَعَ رَجائی مِنْ جَمیلِ کَرَمِکَ اِلهی اِنْ کانَتِ الْخَطایا قَدْ اَسْقَطَتْنی لَدَیْکَ فَاصْفَحْ عَنّی بِحُسْنِ تَوَکُّلی عَلَیْکَ اِلهی اِنْ حَطَّتْنِی الذُّنُوبُ مِنْ مَکارِمِ لُطْفِکَ فَقَدْ نَبَّهَنِی الْیَقینُ اِلی کَرَمِ عَطْفِکَ اِلهی اِنْ اَنامَتْنِی الْغَفْلَةُ

بخوان لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً

هشتم در روایات معتبره بسیار منقول است از حضرت صادق علیه السلام که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اَعُوذُ بِاللهِ السَّمیعِ الْعَلیمِ مِنْ هَمَزاتِ الشَّیاطینِ وَ اَعُوذُ بِاللهِ اَنْ یَحْضُرُونِ اِنَّ اللهَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

و در بعضی روایات چنین است وَ اَعُوذُ بِکَ رَبِّ اَنْ یَحْضُرُونِ

و در بعضی روایات اَسْتَعیذُ بِاللهِ السَّمیعِ الْعَلیمِ مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجیمِ وَ اَعُوذُ بِاللهِ اَنْ یَحْضُرُونِ

عَنِ الْاِسْتِعْدادِ لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِى الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلٰهى اِنْ دَعانى اِلَى النّارِ
عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعانى اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلٰهى فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ
وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنى مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ وَلا
يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلٰهى وَاَلْحِقْنى بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ
فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى
اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً واین از مناجاتهای جلیل
القدر ائمه علیهم السلام است وبر مضامین عالیه مشتملست ودر هر وقت که حضور قلبی باشد

خواندن آن | **(و امّا اعمال مختصّه شعبان)** | مناسبست

روز اوّل روزه اش فضیلت بسیار دارد واز حضرت صادق علیه السلام روایت
است که هر که روزه بگیرد روز اوّل شعبان را واجب شود برای او بهشت البتّه وسیّد بن طاوس
ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول صلّی الله علیه وآله برای کسیکه سه روز اوّل این ماه
را روزه دارد ودر شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه وتوحید یازده مرتبه
وبدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبری در فضیلت شعبان وروز اوّل آن ذکر شده که فوائد بسیار
در آن مندرجست وشیخ ما ثقة الاسلام نوری نوّر الله مرقده آن خبر را ترجمه نموده ودر آخر
کتاب کلمهٔ طیّبه ذکر فرموده وچون آن خبر طولانی است ومقام را گنجایش تمام آن نیست ما
مختصری از آن را در اینجا نقل میکنیم حاصل آن خبر آنستکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز اوّل شعبان
گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند ودر امر قدر وامثال آن گفتگو میکردند وبلند شده
بود صداهای ایشان وسخت شده بود لجاجت وجدال ایشان پس حضرت ایستاد وبر ایشان سلام
کرد آنها جواب سلام دادند وبرای آنجناب برخاستند وخواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آنحضرت
بایشان اعتنائی نکرد وفرمود اگروهیکه سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیرساند آیا ندانسته اید
که خدا را بندگانی است که ساکت کرده ایشانرا خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال

تا آخر طلوع در فلاح السائل از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چرا غافلست شما را که در هر صبح وشام این دعا را سه مرتبه نخوانید اَللّٰهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبى عَلى دينِكَ وَلا تُزِغْ قَلْبى بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنى وَهَبْ لى مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ وَاَجِرْنى مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لى فى عُمْرى وَاَوْسِعْ عَلَىَّ فى رِزْقى وَانْشُرْ عَلَىَّ رَحْمَتَكَ وَاِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فى اُمِّ الْكِتابِ شَقِيّاً فَاجْعَلْنى سَعيداً فَاِنَّكَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتابِ

دهم شیخ طوسی وسیّد بن طاوس از حضرت رسول صلّی الله علیه وآله روایت

باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانهای ایشان و
کنده میشود دلهای شان ومیرود عقلهای ایشان ومبهوت میشوند بجهت اعزاز واجلال واعظام
خداوند پس هرگاه بخود آمدند از اینحالت ومیآورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند
نفسهای خود را باستمکاران وخطاکاران وحال آنکه ایشان منزّهند از تقصیر وتفریط مگر آنکه
ایشان راضی نمیشوند برای خدا بکردار اندک وبسیار نمیشمرند برای او عمل بسیار را وپیوسته مشغولند
باعمال پس ایشان چنانند که هر وقت نظر کنی بایشان ایستادگانند بعبادت ترسان وهراسان
در بیم واضطرابند پس کجائید شما از ایشان اگروه تازه کارها آیا ندانسته اید که داناترین مردم
بقدر ساکت ترین ایشانند از آن واینکه جاهلترین مردم بقدر سخنگوترین ایشانند در او اگروه
تازه کارها امروز غرّهٔ شعبان کریم است نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهت پراگنده شدن
خیرات بتحقیق که باز کرده پروردگار شما در او درهای حسنات خود را وجلوه داده بشما قصرها
وخیرات او را بقیمت ارزانی وکارهای آسانی پس بخرید آنرا وجلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبه‌های
شرور وبلاهای خود را وشما پیوسته میکوشید در گمراهی وطغیان ومتمسّک میشوید بشعبه‌های
ابلیس ورو میگردانید از شعبه‌های خیرات که باز شده برای شما درهای او واین غرّهٔ ماه شعبانست
وشعبه‌های خیرات او نماز است وروزه وزکوة وامر بمعروف ونهی از منکر وبرّ والدین وخویشان
وهمسایگان واصلاح ذات البین وصدقه بر فقراء ومساکین بر خود کلفت میدهید چیزیرا که
برداشته شده از شما یعنی امر قضا وقدر وچیزیکه نهی کرده شده اید از فرو رفتن در آن از کشف سرّهای
خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگانست آگاه باشید بدرستیکه اگر شما واقف شوید بر
آنچه مهیّا فرموده پروردگار عزّ وجلّ برای مطیعین از بندگانش در امروز هر اینه باز خواهید
داشت خود را از آنچه در او هستید وشروع خواهید کرد در آنچه امر کرده اند شما را ایشان گفتند یا
امیر المؤمنین وچیست آنکه از خداوند مهیّا فرموده در اینروز برای مطیعین خود پس حضرت نقل فرمود
قصّهٔ آن لشکری را که رسول خدا صلّی الله علیه وآله بجهاد کفّار فرستاده بود ودشمنان شبی ایشان

کرده اند که هر که در صبح وشام صد مرتبه بگوید سبحان الله وبحمده سبحان الله العظیم وبحمده حقتعالی ملکی بفرستد بسوی او [illegible] از نقره که برای او هشت بهشت که از [illegible] در روز [illegible] کند در رضوان ودیگر [illegible] در درخت [illegible] کند وزن آن در [illegible] کند وزان لیس فلان است

لسان فلان ابن فلان است وسیّد روایت معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر کس این تسبیح را بگوید در روز [illegible] مقام تعجب [illegible] میکند وهزار حسنه برای او مینویسد وهزار شفاعت برای او ثابت میکند وهزار درجه برای او بلند میکند وبرای او از این کلمه مرغی خلق کند [illegible]

روز قیامت این تسبیح را گوید و ثواب این ورد او نوشته شود

یازدهم قطب راوندی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که صبح کند و چهار نعمت خدا را یاد نکند میترسم که نعمت خدا از او زایل گردد الحمد لله الذی عرفنی نفسه و لم یترکنی عمیان القلب الحمد لله الذی جعلنی من امة محمد صلی الله علیه و آله الحمد لله الذی جعل رزقی فی یدیه و لم یجعل رزقی فی ایدی الناس الحمد لله الذی ستر ذنوبی و عیوبی و لم یفضحنی بین الناس

بعد از آن سجده کند و [illegible] که خود را [illegible]

شبیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قتادة بن نعمان و قیس بن عاصم منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان را تیرباران کردند و بواسطهٔ تاریکی و ندیدن مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان این چند نفر نورهائی ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن کرد و سبب قوت و دلیری ایشان شد پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخمدار و اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود این نورها بجهة اعمال این برادران شما است در غرهٔ ماه شعبان پس یک یک از اعمال را حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان میشود پراکنده میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و میگوید بایشان که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بسوی خود در این روز و بدرستیکه خدای عز و جل پراکنده میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او و بایشان میفرماید براستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همهٔ ایشان نیکبخت میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از حد گذشته میگردد در حزب ابلیس و جنود او بدرستیکه خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان میشود امر میکند بدرهای بهشت پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای خود را باین دنیا آنگاه ندا میکند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی است پس درآویزید باو که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بترسید از او که نبرد شما را بسوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث نموده که هر که فراگیرد دری از خیر و نیکی را در امروز پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از شاخهای درخت طوبی پس او کشاننده است او را بسوی بهشت و هر که فراگیرد دری از شر را در امروز پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی

و [illegible] خداوند کور و دل تنگ نگذاشت و [illegible] است که مرا از امت محمد صلی الله علیه و آله گردانید حمد خداوندی را که روزی مرا بدست خود [illegible] و بدست مردم نگذاشت [illegible] متکفل شد و بدست [illegible] کارها ستایش میکنم خداوند را که گناهان مرا پوشانید و مرا میان خلایق رسوا نکرد

[illegible] از سلمان فارسی [illegible] رسول [illegible] روایت [illegible] الامین [illegible] که [illegible]

بگوید بسم الله [illegible] الحمد لله رب العالمین الحمد لله حمدا کثیرا طیبا مبارکا فیه [illegible]

نوع بلا را از او دفع کند [illegible] اندوه باشد [illegible] معتبر از حضرت [illegible] روایت کرده است که چون [illegible] بالله مؤمنا [illegible]

الله علیه و آله پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس درآویخته بشاخهٔ از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه تخفیف دهد پریشانی را از طلبیکه از او دارد یا کم کند از آن پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه نظر کند در حساب خود پس ببیند قرض کهنه را که صاحبش از آن مأیوس شده پس ادا کند آنرا پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از آن و کسیکه کفالت کند یتیمی را پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه باز دارد سفیهی را از عرض مؤمنی پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی از آنرا پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه یاد آرد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه عیادت کند مریضی را پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه نیکی کند پدر و مادر خود یا یکی از آنها را پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه پیش از امروز بغضب آورده بود ایشانرا پس خوشنود شان کرد در امروز پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و هر که تشییع کند جنازه را پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و کسیکه تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس بتحقیق که درآویخته از آن بشاخهٔ و همچنین هر کسیکه بجا آورد چیزی را از ابواب خیر در این روز پس بتحقیق درآویخته از آن بشاخهٔ آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث فرموده که هر کس که فراگیرد دری از شر و گناه را در این روز پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هر کس تقصیر کند در امروز نماز واجب خود را و ضایع کند او را پس بتحقیق که درآویخته از آن درخت بشاخهٔ و هر کس که بیاید در نزد او فقیری ضعیف که میداند بدحالی او را و او قادر است بر تغییر حالش بدون آنکه ضرری باو برسد و کسی هم نیست او را نیابت کند و بنشیند بجای او پس واگذارد او را که ضایع شود و هلاک گردد و دست

او را انگیرد پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان وکسیکه عذرخواهی کند ازاو بدکاری پس نپذیرد عذر او را وانگاه عقوبت نکند اورا بقدر بدی او بلکه بیفزاید بران پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان وکسیکه جدائی اندازد میان شوهرش با زنش یا پدر با فرزندش یا برادر با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس بتحقیق که درآویخته ازان بشاخهٔ وکسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی وحال آنکه میداند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ او و بلای او پس بتحقیق که درآویخته ازان بشاخهٔ وکسیکه بر او دینی باشد پس منکر شود آنرا بر صاحبش و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس بتحقیق که درآویخته ازان بشاخهٔ وکسیکه جفا کند یتیمی را و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازاو وکسیکه داخل شود در عرض برادر مؤمن خود و آزار دهد مردم را بران پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازاو وکسیکه آوازه خوانی کند بقسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازاو وکسیکه بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بران پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان وکسیکه همسایه اش مریض شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف بشان او پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان وکسیکه همسایه اش مرد پس مشایعت نکرد جنازهٔ او را بجهة خوار بودن او در نظرش پس بتحقیق که درآویخته ازان بشاخهٔ وکسیکه اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند او را محض حقارت وکوچکی او در نزدش پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان وکسیکه عاق کند پدر و مادر خود یا یکی از دو را پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازآن وکسیکه پیش ازین ایشان را عاق کرده بود و خوشنود نکرد ایشان را امروز وحال آنکه قدرت دارد بران پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ ازان و همچنین هرکس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس بتحقیق که درآویخته بشاخهٔ از آن وقسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که درآویختگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند ایشانرا آن شاخها بسوی بهشت آنگاه رسولخدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان

ادعیهٔ صباح و مساء (حاشیه):

و دین الاوصیاء و بینهم امین سرهم و علانیتهم و شاهدهم و غائبهم و اعوذ بالله مما استعاذ منه رسول الله صلی الله علیه و آله و علی علیه السلام و الاوصیاء علیهم السلام و ارغب الی الله فیما رغبوا الیه و لا حول و لا قوة الا بالله

چهاردهم شیخ کلینی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام فضیلت بسیاری نقل کرده برای خواندن این دعا بعد از صبح پیش از طلوع آفتاب الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا و الحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له و صلی الله علی محمد و آله

پانزدهم در بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده

انداخت اندکی و بخندید و مسرور بود آنگاه نظر مبارک را بزیر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارک را درهم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه رو کرد باصحاب خود فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد و بلند میکرد آنانکه باو درآویخته بودند بسوی بهشت و دیدم بعضی از ایشانرا که درآویخته بود بیکشاخه ازان و بعضی درآویخته بودند بدو شاخه ازان یا بچند شاخه بر حسب فراگرفتن ایشان مر طاعات را و بدرستیکه مرا اینه می بینم زید بن حارثه را که درآویخته به بیشتر شاخهای ازان پس شاخها بلند میکند او را با علی علیه السلام بن بهشت پس ازینجهة خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پائین میرفت شاخهای او و پائین میبرد درآویختگان باو را بسوی دوزخ و دیدم پارهٔ از ایشانرا درآویخته بشاخهٔ و دیدم پارهٔ از ایشان که درآویخته بدو شاخه یا بچند شاخه بر حسب فراگرفتن او مر قبایح را و بدرستیکه مرا اینه می بینم بعضی از منافقین را که درآویخته به بیشتر شاخهای او و آنها فرو میبرند او را باسفل درکات او پس ازینجهة روی خود را ترش کردم و پیشانی را درهم کشیدم

روز سیم روز مبارکی است که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب حسین بن علی علیه السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سیم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و بخوان این دعا را در آن روز اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّمآءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفآءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیآءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ

ادعیهٔ صباح و مساء (حاشیه):

است که هر که در صبح سه مرتبه این دعا بخواند تا شام بلا و بلائی به او نرسد و اگر در شام بخواند تا صبح بلا و بلائی به او نرسد بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الارض و لا فی السماء و هو السمیع العلیم

شانزدهم کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای موثق و معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که حضرت نوح علیه السلام هر صبح و شام این دعا را میخواند و از این سبب خدا او را بنده شکر کننده نامید: اللهم انی اشهدک انه ما امسی و اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد و لک الشکر بها علی حتی ترضی و بعد الرضا

هفدهم

سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ اِلی
مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْكَرامَةِ
وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ وَكَما اَكْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَكْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَ
سابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُكْثِرُ الصَّلوٰةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلی جَمیعِ اَوْصِیائِهِ
وَاَهْلِ اَصْفِیائِهِ الْمَمْدُودینَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلی جَمیعِ الْبَشَرِ
اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنا فی هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَما وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ
لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ
اَوْبَتَهُ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس بخواند بعد از این دعاء حسین علیه السلام و این آخر دعاء
آنحضرت است در روزیکه بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشوراء اَللّٰهُمَّ مُتَعالِیَ
الْمَكانِ عَظیمَ الْجَبَرُوتِ شَدیدَ الْمِحالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلایِقِ عَریضُ الْكِبْرِیاءِ قادِرٌ عَلی ما تَشاءُ
قَریبُ الرَّحْمَةِ صادِقُ الْوَعْدِ سابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلاءِ قَریبٌ اِذا دُعیتَ مُحیطٌ بِما
خَلَقْتَ قابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تابَ اِلَیْكَ قادِرٌ عَلی ما اَرَدْتَ وَمُدْرِكٌ ما طَلَبْتَ وَشَكُورٌ اِذا
شُكِرْتَ وَذَكُورٌ اِذا ذُكِرْتَ اَدْعُوكَ مُحْتاجاً وَاَرْغَبُ اِلَیْكَ فَقیراً وَاَفْزَعُ اِلَیْكَ خائِفاً وَ
اَبْكی اِلَیْكَ مَكْرُوباً وَاَسْتَعینُ بِكَ ضَعیفاً وَاَتَوَكَّلُ عَلَیْكَ كافِیاً اُحْكُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ قَوْمِنا
فَاِنَّهُمْ غَرُّونا وَخَدَعُونا وَخَذَلُونا وَغَدَرُوا بِنا وَقَتَلُونا وَنَحْنُ عِتْرَةُ نَبِیِّكَ وَوُلْدُ حَبیبِكَ
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ بِالرِّسالَةِ وَائْتَمَنْتَهُ عَلی وَحْیِكَ فَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا
فَرَجاً وَمَخْرَجاً بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان
بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرمود که این دعا از دعاهای
روز سیم شعبان است آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب سیزدهم اول لیالی بیض است

وکیفیت نماز امشب و دو شب بعد در ماه رجب ص ۱۳۹ گذشت

(شب نیمهٔ شعبان)

شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که از حضرت امام محمد باقر

اللهم انّه ما اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد ولک الشکر بها علیّ حتی ترضی وبعد الرضا ده مرتبه میخواند وهر دو جهت هم هر

کلینی و برقی بسندهای معتبر از حضرت صادق و کاظم علیهما السلام روایت کرده اند که چون نزدیک غروب آفتاب باشد این دعا بخوان تا ایمن گردی از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از هر گزنده و صاحب زهری و از دزدان و غولان بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی لم یتخذ ولداً ولم یکن له شریک فی الملک والحمد لله الذی یصف ولا یوصف ویعلم ولا یعلم یعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور

علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلة
القدر در آن شب عطا میفرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشان را بمنّ
وکرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرّب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه
آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از
درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیتی را و آن شب آن شبی است که قرار داده حق تعالی از برا
از برای ما بمقابل آنکه قرار داده شب قدر را از برای پیغمبر ما صلی الله علیه وآله پس کوشش کنید در
دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر و از جملهٔ برکات این شب مبارک آنکه ولادت با سعادت حضرت
سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنهٔ دویست و پنجاه و پنج در سرّ من
رای واقع شده و باعث مزید شرافت این لیلهٔ مبارکه شده و از برای این شب چند عملست اول
غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوم احیاء این شب است بنماز و دعا و استغفار
چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکردند و در روایت است که هر که احیا دارد این شب را نمیرد دل
او در روزیکه دلها بمیرند سیم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این
شب و باعث آمرزش گناهان است و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار
هزار پیغمبر زیارت کند آنجناب را در این شب و اقلّ زیارت آنحضرت آنستکه ببامی بر آید و بجانب راست
و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که
آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت
مخصوص این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی چهارم خواندن این دعا که
شیخ و سیّد نقل کرده اند و بمنزلهٔ زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا
وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتی قَرَنْتَ اِلی فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً
وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِكَ وَلا مُعَقِّبَ لِآیاتِكَ نُورُكَ الْمُتَاَلِّقُ وَضِیاؤُكَ الْمُشْرِقُ

اعوذ بوجه الله الکریم و اسم الله العظیم من شر ما ذرأ و برأ ومن شر ما تحت الثری ومن شر ما ظهر وما بطن ومن شر ما کان فی اللیل والنهار ومن شر ابی مرة وما ولد ومن شر الرسیس ومن شر ما وصفت وما لم اصف والحمد لله رب العالمین

کفعمی بسند معتبر از حضرت باقر روایت کرده که علی بن الحسین علیه السلام این دعا را میخواندند در روز هیچ چیز او را ضرر نرساند وهر که در شام بخواند تا صبح ضرر نرساند انشاء الله

دعای اول صبح اللهم انی اصبحت فی ذمتک وجوارک اللهم انی استودعک دینی ونفسی ودنیای واخرتی

وَالْعَلَمَ النُّورُ فِی ظَلْماءِ الدَّیجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ
وَاللّٰهُ ناصِرُهُ وَمُؤَیِّدُهُ اِذا آنَ میعادُهُ وَالْمَلائِكَةُ اَمْدادُهُ سَیْفُ اللّٰهِ الَّذِی لا یَنْبُو وَنُورُهُ
الَّذِی لا یَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِی لا یَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَنَوامِیسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمْ
ما یَتَنَزَّلُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاَدْرِكْ بِنا اَیّامَهُ وَظُهُورَهُ
وَقِیامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَاكْتُبْنا فِی اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَ
اَحْیِنا فِی دَوْلَتِهِ ناعِمِینَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمِینَ وَبِحَقِّهِ قائِمِینَ وَمِنَ السُّوءِ سالِمِینَ یا اَرْحَمَ
الرّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَصَلَواتُهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ (صلی الله علیه وآله) خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ
الْمُرْسَلِینَ وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقِینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقِینَ وَالْعَنْ جَمِیعَ الظّالِمِینَ
وَاحْكُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ یا اَحْكَمَ الْحاكِمِینَ پنجم شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل هاشمی
که گفت تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم آنرا در شب نیمهٔ شعبان
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْخالِقُ الرّازِقُ الْمُحْیِی الْمُمِیتُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ لَكَ
الْجَلالُ وَلَكَ الْفَضْلُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْاَمْرُ وَلَكَ
الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحْدَكَ لا شَرِیكَ لَكَ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ
یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَاكْفِنِی ما اَهَمَّنِی وَ
اقْضِ دَیْنِی وَوَسِّعْ عَلَیَّ فِی رِزْقِی فَاِنَّكَ فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ كُلَّ اَمْرٍ حَكِیمٍ تَفْرُقُ وَمَنْ تَشاءُ
مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِی وَاَنْتَ خَیْرُ الرّازِقِینَ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَاَنْتَ خَیْرُ الْقائِلِینَ
النّاطِقِینَ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ اَسْئَلُ وَاِیّاكَ قَصَدْتُ وَابْنَ نَبِیِّكَ
اعْتَمَدْتُ وَلَكَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنِی یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول
صلی الله علیه وآله در این شب میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْیَتِكَ ما یَحُولُ بَیْنَنا
وَبَیْنَ مَعْصِیَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَكَ وَمِنَ الْیَقِینِ ما یَهُونُ عَلَیْنا

اهلی ومالی واعوذ بك یا
عظیم من شر خلقك جمیعا
واعوذ بك من شر ما یلبس
به ابلیس وجنوده نوزدهم
ایضا کلینی بسند کالصحیح روایت
کرده است که مردی بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که مرا
دعائی تعلیم فرما که هر صبح و شام
بجا آورم حضرت فرمود که این دعا را بخوان
الحمد لله الذی یفعل ما یشاء
ولا یفعل ما یشاء غیره الحمد
لله کما یحب الله ان یحمد
الحمد لله کما هو اهله اللهم
ادخلنی فی کل خیر ادخلت
فیه محمدا وآل محمد و
اخرجنی من کل سوء اخرجت
منه محمدا وآل محمد
صلی الله علی محمد وآل
محمد بیستم

بِهِ مُصِیباتُ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما اَحْیَیْتَنا وَاجْعَلْهُ
الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلیٰ مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلیٰ مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصِیبَتَنا
فِی دِینِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْیا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَیْنا مَنْ لا یَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ واین دعای جامع کاملی است وخواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است
واز عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله همیشه این دعا را میخواندند
هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال میخواند هشتم بخواند دعای کمیل را که وارد شد
در این شب ودر باب اول گذشت نهم آنکه هر یك از سبحان الله والحمد لله والله اكبر ولا
اله الا الله را صد مرتبه بگوید تا خداوند تعالی گناهان گذشتهٔ او را بیامرزد و برآورد حاجتهای
دنیا وآخرت او را دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمهٔ
شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است
فرمود هرگاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز کن ازا بخوان در رکعت اول حمد وسوره جحد که
قل یا ایها الكافرون باشد وبخوان در رکعت دوم حمد وسورهٔ توحید که قل هو الله احد است
پس چون سلام دادی بگو سبحان الله سی وسه مرتبه والحمد لله سی وسه مرتبه والله اكبر سی وچهار
مرتبه پس بگو یا مَنْ اِلَیْهِ مَلْجَاُ الْعِبادِ فِی الْمُهِمّاتِ وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی الْمُلِمّاتِ یا عالِمَ الْجَهْرِ وَ
الْخَفِیّاتِ یا مَنْ لا تَخْفیٰ عَلَیْهِ خَواطِرُ الْاَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ یا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِیّاتِ
یا مَنْ بِیَدِهِ مَلَكُوتُ الْاَرَضِینَ وَالسَّماواتِ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَیْكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ فَیا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اجْعَلْنِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ
فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطِیئَتِهِ وَعَظِیمِ جَرِیرَتِهِ
فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِی وَلَجَاْتُ اِلَیْكَ فِی سَتْرِ عُیُوبِی اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ
وَاحْطُطْ خَطایایَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ بِسابِغِ كَرامَتِكَ وَاجْعَلْنِی
فِیها مِنْ اَوْلِیائِكَ الَّذِینَ اجْتَبَیْتَهُمْ لِطاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَكَ

در بلد الامین از رسول خدا صلی
الله علیه وآله روایت کرده است
که هر که در صبح هفت مرتبه بخواند این
دعا را در آن روز از بلاها محفوظ
باشد فالله خیر حافظا وهو
ارحم الراحمین ان ولیی
الله الذی نزل الكتاب وهو
یتولی الصالحین فان تولوا
فقل حسبی الله لا اله الا هو
علیه توكلت وهو رب العرش
العظیم بیست ویکم در بعضی از
کتب معتبره مرویست که هر که سه مرتبه
در بامداد وسه مرتبه در آخر روز
این صلوات را بخواند گناهانش آمرزیده
شود و شادی او همیشه باشد
ودعایش مستجاب گردد وروزیش
فراخ شود و بر دشمن یاری یابد
ودر بهشت از رفیقان محمد
صلی الله علیه وآله ...

وَصُنُوفِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْاِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَيُزْلِفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي اِلَيْكَ يَلْجَاُ الْهَارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَعَلٰى كَرَمِكَ يُعَوِّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ اَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ ذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ لَا بِمَا اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسَمِكَ وَاَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتّٰى اَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَاَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَاَسْعَدَ بِسَابِغِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِمَا سَاَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ اَسْاَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ اَعْظَمُ مِنْكَ پس بسجده میروی و میگوئی یَا رَبِّ بیست مرتبه یَا اَللّٰهُ هفت مرتبه لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ هفت مرتبه مَا شَاءَ اللّٰهُ ده مرتبه لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ده مرتبه پس صلوات میفرستی بر پیغمبر و میخواهی از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که اگر حاجت بخواهی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر اینه برساند بتو خداوند عزّ وجلّ آن حاجتها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود یازدهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده‌اند که بخوانند در این شب اِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلٰى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا اَنَا ذَا عُبَيْدُكَ الْفَقِيرُ اِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَاِنْ كُنْتَ

این است صلوات اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّتِهِ وَاسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا اَظْمَاُ بَعْدَهُ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى

يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اِنَّ اللّٰهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ و این دعائی است که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده میشود دوازدهم بخوانند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاهای وتر دعاهائی را که شیخ و سیّد نقل کرده‌اند سیزدهم بجا آوردن سجده‌ها و دعاهائی که از رسولخدا صلّی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حمّاد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السّلام فرمودند شب نیمهٔ شعبان داخل شد و بود رسولخدا صلّی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست رسولخدا از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر صلّی الله علیه و آله بیرون رفته از رختخوابش و داخل شد براو آنچه که فرو میگیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آنحضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شملهٔ او از ابریشم و کتان و پنبه نبود ولکن تار آن مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو میکرد رسولخدا را در حجرهای زنهای دیگرش حجره بحجره پس در این بین که در جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد بر رسولخدا صلّی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامهٔ که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آنحضرت شد شنید که میگوید در سجدهٔ خود سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَخَيَالِي وَآمَنَ بِكَ فُؤَادِي هٰذِهِ يَدَايَ وَمَا جَنَيْتُهُ عَلٰى نَفْسِي يَا عَظِيمُ تُرْجٰى لِكُلِّ عَظِيمٍ اِغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت بسجده و شنید عایشه که میگوید اَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَضَاءَتْ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرَضُونَ وَانْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنْ فُجَاءَةِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ كَمَا آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنِي فِي الْجِنَانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا مؤلّف گوید که این صلوات همان صلوات است که شیخ [illegible] نقل کرده از حضرت صادق علیه السّلام که هر که بخواهد مسرور کند محمّد و آل محمّد علیهم السّلام را در صلوات بر ایشان این را بخواند و ما در مفاتیح در اعمال روز جمعه نیز آن را ذکر نمودیم و بدانکه عمده دعاهای وارده در صبح و شام دعاهائی است که [illegible] و این مختصر را گنجایش بیش از این نیست و [illegible] باید در باب چهارم ذکر ده دعا از [illegible]

قلباً تقیاً نقیاً و من الشرک بریاً لا کافراً و لا شقیاً پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را وگفت عفرت وجهی فی التراب و حق لی ان اسجد لک پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه بسوی رختخواب خود پس رسول خدا آمد برختخواب او و شنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند آیا نمیدانی که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان حج و بدرستیکه خدا تعالی می‌آمرزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و میفرستد خدا تعالی ملائکه خود را از جانب آسمان بسوی زمین در مکه. چهاردهم نماز جناب جعفر را بجا آور چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده. پانزدهم بجا آوردن نمازهای این شب و آن بسیار است از جمله نمازی است که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و هم روایت کرده از آنها سی نفر از کسانی که وثوق و اعتماد است بایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمه شعبان شد پس بجا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله احد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو اللهم انی الیک فقیر و من عذابک خائف مستجیر اللهم لا تبدل اسمی و لا تغیر جسمی و لا تجهد بلائی و لا تشمت بی اعدائی اعوذ بعفوک من عقابک و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ برضاک من سخطک و اعوذ بک منک جل ثناؤک انت کما اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول القائلون و بدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در امشب در هر رکعتی یکمرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب ستون العمل شش رکعت نماز در این شب بحمد و یس و تبارک و توحید

(روز نیمه شعبان)

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا و امامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه است و مستحب است زیارت آنحضرت علیه السلام فی کل زمان و مکان و الدعاء بتعجیل الفرج عند زیارته و تتأکد زیارته فی السرداب بسر من رای و هو المتیقن ظهوره و تملکه

در روز صبح و شام خوانده میشود و اگر وقت داشتی بخوان دعای عشرات و دعای معروف به سیفی و دعای نور و دعای عهد اللهم رب النور العظیم را و این دعاها را در مفاتیح ما ذکر نمودیم و در زاد المعاد نیز ذکر نمودیم و دعای اصبحت اللهم معتصما بذمامک را که در تسبیح زینب ... و آن دعا را در صباح ... برای امام زمان ... خوانند

(فصل پنجم) در دعاهائیکه در ساعات روز باید خواند و دعاهائی هر روز که خصوصیتی با ساعت ندارد ... کفعمی

وانه یملأ الارض قسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا

(در اعمال بقیه این ماه است)

از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابا الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آنست پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهائیرا که در ایام گذشته این ماه کرده و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانتی و حقی مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را اللهم ان لم تکن غفرت لنا فیما مضی من شعبان فاغفر لنا فیما بقی منه بدرستیکه حق تعالی در این ماه آزاد میگرداند بنده‌های بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیره نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام میخواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان اللهم ان هذا الشهر المبارک الذی انزل فیه القرآن و جعل هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان قد حضر فسلمنا فیه و سلمه لنا و تسلمه منا فی یسر منک و عافیة یا من اخذ القلیل و شکر الکثیر اقبل منی الیسیر اللهم انی اسئلک ان تجعل لی الی کل خیر سبیلا و من کل ما لا تحب مانعا یا ارحم الراحمین یا من عفا عنی و عما خلوت به من السیئات یا من لم یؤاخذنی بارتکاب المعاصی عفوک عفوک یا کریم الهی وعظتنی فلم اتعظ و زجرتنی عن محارمک فلم انزجر فما عذری فاعف عنی یا کریم عفوک عفوک اللهم انی اسئلک الراحة عند الموت و العفو عند الحساب عظم الذنب من عبدک

هر روز را دوازده ساعت ... منقسم ساخته اند و هر ساعتی را با امامی از ائمه اثنی عشر صلوات الله علیهم اجمعین نسبت داده اند و برای هر ساعتی دعائی ذکر کرده مشتمل بر توسل بآن امام ... روایتش آنرا شیخ ذکر کرده اند ... العصمة من ... و ما در این ... روایت ذکر نکردیم ... و در مصباح کفعمی ... دعای ساعت اول از طلوع فجر است تا طلوع آفتاب منسوبست بامیر المؤمنین علیه السلام و دعای آن اینست اللهم رب البهاء و العظمة و الکبریاء و السلطان ... کیف ...

فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ بْنُ عَبْدِكَ بْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنَا فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اللّٰهُمَّ اَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلٰى مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ اَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالتَّصْدِيقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللّٰهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلَاءَ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَاناً بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضَائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَانِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصٰى وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَاداً وَبِالْخَيْرِ عَوَّاداً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلٰوةً دَائِمَةً لَا تُحْصٰى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل سیم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوار خود از حضرت امیر المؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و آن

علی عبادك بمعرفتك وتلطفك عليهم بمعرفتك و علمهم شكر نعمتك اللهم فبحق المرتضى للدين والعالم بالحكم ومجاري القضى امام المتقين صل على محمد وآله في الاولين والآخرين واتقدم بين يدي حوائجي ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا

دعای ساعت دوم از طلوع شمس است تا ذهاب حمره و منسوب است بحضرت امام حسن مجتبی علیه السلام اللهم لبست بهائك في اعظم قدرتك وضعفا نورك في انور ضوئك وافاض علمك بجلالك وخلصت فيه اهل التقية بلائك عند جودك فتعالى النعم كبريائك

ماهی است که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعاهای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیك میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ایگروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای شما است پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبك گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازکنندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نترساند ایشان را بآتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بشربت آبی باشد بدرستیکه

عملوا بعظمتك فيه سلطانهم اهلها طاعتك فيما ابيت بسلطانك اهل بمودتك بسلطانك اللهم فبحق الحسن بن علي عليك اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا

دعای ساعت سوم از ذهاب حمره تا ارتفاع نهار و منسوب است بحضرت امام حسین علیه السلام یا من تجبر فلا عين تراه يا من تعظم فلا تخطر القلوب بكنهه يا حسن المن يا حسن التجاوز يا حسن العفو يا جواد يا ... يا من لا

خدا این ثواب را میدهد کسیرا که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هر که خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزیکه قدمها بر آن لغزد
وهر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام وکنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
آسان گرداند وهر که در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از
او باز دارد وهر که در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد وهر که
در اینماه صله واحسان کند باخویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت وهر که
در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و
هر که نماز سنتی در اینماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد وهر که در اینماه نماز
واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود وهر که
در اینماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که
ترازوهای اعمال سبک باشد وکسیکه یک آیه از قرآن در اینماه بخواند ثواب کسی دارد
که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه کشاده
است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نه بندد ودرهای جهنم در اینماه بسته است
پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید شیاطین را در اینماه غل کرده اند پس
سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ وشیخ صدوق روایت کرده که چون ماه
رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه وآله آزاد میکرد هر اسیر که بود وعطا مینمود هر
سائل را **مؤلف گوید** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است وشریفترین ماههاست
وماهی است که درهای آسمان ودرهای بهشت ورحمت گشوده میشود ودرهای جهنم بسته
میشود ودر آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تامل نما که چگونه خواهی
بود در شب وروز خود وچگونه نگاه میداری اعضا وجوارح خود را از معصیتهای پروردگار
خود ومبادا شبها در خواب باشی وروزها غافل از یاد خدا همانا در خبر است که در آخر هر روز از

بحمده بنی من خلقه یا من
من علی خلقه بأولیائه
إذ ارتضیهم لدینه وأدّب
بهم عباده وجعلهم حججا
منّا منه علی خلقه أسئلك
بحق الحسین بن علی علیهما
السلام السبط التابع لمرضاتك
والناصح فی دینك والدلیل
علی ذاتك أسئلك بحقه
وأقدمه بین یدی حوائجی
أن تصلی علی محمد و آل
محمد وأن تفعل بی كذا وكذا
ساعت چهارم منسوب
است بعلی بن الحسین علیهما السلام
و آن از ارتفاع نهار است تا
زوال الشمس اللهم صف انوارك
ضیائك فی أتم عظمتك وعلا
اسئلك

روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و
چون شب جمعه وروز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هر
یک مستوجب عذاب شده باشند ودر شب وروز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است
آزاد میکند پس ای عزیز مبادا بیرون رود ماه رمضان وگناهان تو باقی مانده باشد ودر هنگامیکه
روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان وزیانکاران باشی وتقرب بجوی بسوی
خداوند تبارک وتعالی بتلاوت کردن قرآن مجید در شبها وروزهای اینماه وبا ایستادن
بنماز وجد وجهد کردن در عبادت وبجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت وکثرت استغفار
ودعا فعن الصادق علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له الی قابل
الا ان یشهد عرفة ونگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است واز افطار کردن بر چیز
حرام ورفتار کن بنحویکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده فرموده که هرگاه روزه داری
میباید که روزه دارد گوش وچشم ومو وپوست وجمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
وفرموده باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد ونیز فرموده که روزه نه همین از خوردن
وآشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ وبپوشانید
دیدههای خود را از حرام وبا یکدیگر نزاع مکنید وحسد مبرید وغیبت مکنید ومجادله مکنید
وسوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز ودشنام مدهید وفحش مگوئید وستم مکنید
وبیخردی مکنید ودلتنگ مشوید وغافل مشوید از یاد خدا واز نماز وخاموش باشید از آنچه نباید
گفت وصبر کنید وراستگو باشید ودوری کنید از اهل شر واجتناب کنید از گفتار بد ودروغ
وافتراء وخصومت کردن با مردم وگمان بد بردن وغیبت کردن وسخن چینی کردن وخود را مشرف
بآخرت دانید ومنتظر فرج وظهور قائم آل محمد علیه السلام باشید وآرزومند ثوابهای آخرت باشید وتوشه
اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید وبر شما باد بآرام دل وآرام تن وخضوع وخشوع وشکستگی
وبندگی مانند بنده که از آقای خود ترسد وترسان باشید از عذاب خدا وامیدوار باشید رحمت

بنورك الذی نورت به السموات
والأرضین وقصمت به
الجبابرة وأحییت به الأموات
وأمت به الأحیاء وجمعت
به المتفرق وفرقت به
المجتمع وأتممت به الكلمات
وأقمت به السموات والأرضین
بحق ولیك علی بن الحسین
علیهما السلام الذاب عن
دینك والمجاهد فی سبیلك
وأقدمه بین یدی حوائجی
أن تصلی علی محمد وآل محمد
وأن تفعل بی كذا وكذا
ساعت پنجم منسوب بامام
محمد باقر علیه السلام و آن از زوال
شمس است تا مقدار چهار
ركعت از آن اللهم رب
الضیاء والعظمة

اورا و باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیله ها و مکرها و پاکیزه باشد
بدن تو از گناهها و بیزاری بجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص
گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکار و پنهان
و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و ببخشی روح و
بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد
او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها
را بعمل آوردی آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم
کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم
گفت رسول خدا شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید از برای
او گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن
و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از
کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم اند روزه داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر
المؤمنین فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از روزه بغیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار
عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری
و عبادت احمقانست و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردانست و روایت
شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بجابر بن عبدالله فرمود
ای جابر این ماه رمضانست هر که روزه بدارد در روز آن و بایستد بعبادت پاره از شبش و باز
دارد از حرام شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن
او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود یا جابر چه سخت است این
شرطها که نمودم بالجمله اعمال | مطلب اول | این ماه شریف بر دو مطلب و یک خاتمه ذکر میشود

(قسم) | در اعمال مشترکه اینماه است و آن بر دو قسم است | (اول)

(ادعیه ساعات روز)

والکبریاء والسلطان تجبرت بعظمة بهائک و منت علی عبادک بآلائک و رحمتک و دللتهم علی موجود رضاک و جعلتهم دلیلا لا یدلهم علی محبتک و یعلمهم محابک و یدلهم علی مرضاتک اللهم فبحق محمد و علی علیهما السلام عندک و اقدمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا

ساعت ششم منسوبست بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام و آن از مقدار چهار رکعت از زوال گذشته است

اللهم ... یا من لطف عن ادراک الاوهام یا من کبر عن ...

اعمالی است که در هر شب و روز اینماه بجا آورده میشود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت
امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد
از هر فریضه اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا و فی کل عام ما ابقیتنی فی یسر منک
و عافیة و سعة رزق و لا تخلنی من تلک المواقف الکریمة و المشاهد الشریفة و زیارة
قبر نبیک صلواتک علیه و آله و فی جمیع حوائج الدنیا و الآخرة فکن لی اللهم انی
اسئلک فیما تقضی و تقدر من الامر المحتوم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد و
لا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور
ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری و توسع علی
رزقی و تؤدی عنی امانتی و دینی آمین رب العالمین و میخوانی عقب نمازهای فریضه یا
علی یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم الذی لیس کمثله شیء و هو السمیع البصیر
و هذا شهر عظمته و کرمته و شرفته و فضلته علی الشهور و هو الشهر الذی فرضت
صیامه علی و هو شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن هدی للناس و بینات من
الهدی و الفرقان و جعلت فیه لیلة القدر و جعلتها خیرا من الف شهر فیا ذا المن و لا
یمن علیک من علی بفکاک رقبتی من النار فیمن تمن علیه و ادخلنی الجنة برحمتک
یا ارحم الراحمین و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آنحضرت فرمود هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از
هر نماز واجب بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است اللهم
ادخل علی اهل القبور السرور اللهم اغن کل فقیر اللهم اشبع کل جائع اللهم اکس کل
عریان اللهم اقض دین کل مدین اللهم فرج عن کل مکروب اللهم رد کل غریب
اللهم فک کل اسیر اللهم اصلح کل فاسد من امور المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم
سد فقرنا بغناک اللهم غیر سوء حالنا بحسن حالک اللهم اقض عنا الدین و اغننا

(ادعیه ساعات روز)

موجود البصر یا من تعالی عن الصفات کلها یا من جل عن معانی الخلق و لطف عن معانی الاعمال ... و رضاک ... و اسئلک بحق ... و اسئلک بحق من نادیک و اسئلک بحق جعفر بن محمد علیک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا

ساعت هفتم منسوبست بموسی بن جعفر علیهما السلام و آن از ...

اللهم یا من ... عن الاوهام ... یا من تعالی عن الصفات ... یا من قرب ... عند دعاء ...

مِنَ الْفَقْرِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق
علیه السلام در ماه رمضان این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّي بِكَ وَمِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتي وَمَنْ
طَلَبَ حاجَةً اِلَى النّاسِ فَاِنّي لا اَطْلُبُ حاجَتي اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَسْاَلُكَ
بِفَضْلِكَ وَرِضْوانِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لي في عامي هٰذا اِلٰى
بَيْتِكَ الْحَرامِ سَبيلاً حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زاكِيَةً خالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِها عَيْني وَتَرْفَعُ
بِها دَرَجَتي وَتَرْزُقَني اَنْ اَغُضَّ بَصَري وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجي وَاَنْ اَكُفَّ بِها عَنْ جَميعِ مَحارِمِكَ
حَتّٰى لا يَكُونَ شَيْءٌ آثَرَ عِنْدي مِنْ طاعَتِكَ وَخَشْيَتِكَ وَالْعَمَلِ بِما اَحْبَبْتَ وَالتَّرْكِ لِما
كَرِهْتَ وَنَهَيْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ في يُسْرٍ وَيَسارٍ وَعافِيَةٍ وَما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ
اَسْاَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ وَفاتي قَتْلاً في سَبيلِكَ تَحْتَ رايَةِ نَبِيِّكَ مَعَ اَوْلِيائِكَ وَاَسْاَلُكَ
اَنْ تَقْتُلَ بي اَعْداءَكَ وَاَعْداءَ رَسُولِكَ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تُكْرِمَني بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ
وَلا تُهِنّي بِكَرامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي مَعَ الرَّسُولِ سَبيلاً حَسْبِيَ اللّٰهُ ما شاءَ
اللّٰهُ مؤلف گوید که این دعا موسوم بدعاء حج است سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که
مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه
برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه
مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در اینماه نازل شده است و وارد
شده که هر چیزی را بهاریست و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یک ختم
سنت است و اقلش شش روز است و در ماه رمضان در هر سه روز یک ختم سنت است و اگر روزی
یک ختم تواند بکند خوبست علامهٔ مجلسی ره فرموده در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در اینماه
چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم
هدیه کند ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنستکه با ایشان

یا مَنْ دَعاهُ الْمُضْطَرُّونَ وَ
لَجَاَ اِلَيْهِ الْخائِفُونَ وَسَاَلَهُ
الْمُؤْمِنُونَ وَعَبَدَهُ الشّاكِرُونَ
وَحَمِدَهُ الْمُخْلِصُونَ اَسْاَلُكَ
بِحَقِّ نُورِكَ الْمُضيءِ وَبِحَقِّ
مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْكَ وَ
الْقُرْبَةِ بِهِ اِلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ
بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَفْعَلَ بي كَذا وَكَذا ساعت
هشتم منسوبست بعلی بن
موسی الرضا علیه السلام و آن
از مقدار چهار رکعت بعد
از ظهر است تا نماز عصر
یا خَيْرَ مَدْعُوٍّ یا خَيْرَ مَنْ اَعْطٰى
یا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ یا مَنْ
اَضاءَ بِاسْمِهِ ضَوْءُ النَّهارِ
وَاَظْلَمَ بِهِ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ
وَسالَ بِاسْمِهِ
وابِلُ

باشد در روز قیامت و در اینماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله
بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد
تکلم نمیکرد مگر بدعاء و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافلههای شب و روز

قسم دویم اعمالیست که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است
اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه
کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و
بهتر آنستکه بخرمای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهار صد برابر گردد و بخرما و آب و برطب
و بلبن و بحلوا و بنبات و بآب گرم هر کدام که افطار کند نیز خوبست سیم آنکه در وقت افطار
دعاهای وارده را بخواند از جمله آنکه بگوید اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند باو ثواب هر کسیرا که در اینروز روزه داشته و اگر دعاء
اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظيمِ را که سید و کفعمی روایت کرده اند بخواند فضیلت بسیار باید و روایت شده
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر گاه میخواست افطار کند میگفت بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنا وَ
عَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْ مِنّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّميعُ الْعَليمُ چهارم در لقمهٔ اول بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لي تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که در آخر
هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از حق تعالی
بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سورهٔ قدر بخواند ششم در وقت افطار تصدق
کند و افطار دهد روزه دار را اگرچه بچند دانه خرما یا شربتی باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست
است که کسیکه افطار دهد روزه داریرا از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه
از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکوئی که بجا آورد بقوت آن افطار کننده
بقوة آن طعام و آیة الله علامهٔ حلی در رسالهٔ سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود
هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمهٔ در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسیکه سی بنده

السَّيْلُ وَتَنَزَّلَ اَوْلِيائُهُ كُلَّ
خَيْرٍ یا مَنْ عَلَا السَّمٰواتِ نُورُهُ
وَالْاَرْضَ ضَوْءُهُ وَالشَّرْقَ وَ
الْغَرْبَ رَحْمَتُهُ یا واسِعَ الْجُودِ
اَسْاَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
الرِّضا عَلَيْهِمَا السَّلامُ وَاُقَدِّمُهُ
بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَفْعَلَ بي كَذا وَكَذا
ساعت نهم منسوبست بحضرت
امام محمد تقی علیه السلام و آن از
نماز عصر است تا دو ساعت
بعد میگوئی یا مَنْ دَعاهُ
الْمُضْطَرُّونَ فَاَجابَهُمْ وَ
الْتَجَاَ اِلَيْهِ الْخائِفُونَ فَآمَنَهُمْ
وَعَبَدَهُ الطّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ
وَشَكَرَهُ الْمُؤْمِنُونَ فَحَباهُمْ
وَاَطاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ وَ
سَاَلُوهُ

مؤمن آزاد کرده باشد واز برای او باشد نزد حقتعالی یکدعای مستجاب هفتم در هرشب خواندن
هزار مرتبه انا انزلناه وار داست هشتم در هرشب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود
نهم سید روایتکرده که هرکه این دعا را بخواند در هرشب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل
سال او اللّهمّ ربّ شهر رمضان الّذی انزلت فیه القرآن وافترضت علی عبادک
فیه الصّیام صلّ علی محمّد وآل محمّد وارزقنی حجّ بیتک الحرام فی عامی هذا وفی کلّ عام واغفر لی تلک الذّنوب العظام فانّه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علّام دهم در هرشب بخواند
بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اوّل گذشت یازدهم بخواند در هرشب از ماه رمضان
اللّهمّ انّی افتتح الثّناء بحمدک وانت مسدّد للصّواب بمنّک وایقنت انّک انت
ارحم الرّاحمین فی موضع العفو والرّحمة واشدّ المعاقبین فی موضع النّکال والنّقمة
واعظم المتجبّرین فی موضع الکبریاء والعظمة اللّهمّ اذنت لی فی دعائک ومسئلتک فاسمع
یا سمیع مدحتی واجب یا رحیم دعوتی واقل یا غفور عثرتی فکم یا الهی من کربة قد فرّجتها
وهموم قد کشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة بلاء قد فککتها
الحمد لله الّذی لم یتّخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولیّ
من الذّلّ وکبّره تکبیرا الحمد لله بجمیع محامده کلّها علی جمیع نعمه کلّها الحمد لله الّذی
لا مضادّ له فی ملکه ولا منازع له فی امره الحمد لله الّذی لا شریک له فی خلقه ولا شبیه
له فی عظمته الحمد لله الفاشی فی الخلق امره وحمده الظّاهر بالکرم مجده الباسط بالجود
یده الّذی لا تنقص خزائنه ولا تزیده کثرة العطاء الّا جودا وکرما انّه هو العزیز
الوهّاب اللّهمّ انّی اسئلک قلیلا من کثیر مع حاجة بی الیه عظیمة وغناک عنه
قدیم وهو عندی کثیر وهو علیک سهل یسیر اللّهمّ انّ عفوک عن ذنبی وتجاوزک
عن خطیئتی وصفحک عن ظلمی وسترک علی قبیح عملی وحلمک عن کثیر جرمی عند ما
کان من خطائی وعمدی اطمعنی فی ان اسئلک ما لا استوجبه منک الّذی رزقتنی من

فاعطاهم وذکروا نعمتک فهم
بحبل شکرک من قلوبهم وامتن
علیهم فلا یجعل اسمه بلسنا
عندهم اسئلک بحقّ محمّد
بن علیّ علیهما السّلام بحجّتک
البالغة ونعمتک السّابغة
وبمحجّتک الواضحة واقدّمهم
بین یدی حوائجی ان تصلّی
علی محمّد وآل محمّد وان تفعل
بی کذا وکذا ساعت دهم
منسوبست بامام علی نقی
علیه السّلام وآن از زوال ساعت نهم
از نماز عصر است تا پیش
از زرد شدن آفتاب یا من
علا فعظم یا من تسلّط فتجبّر
وتجبّر فتسلّط یا من عزّ
فاستکبر فی عزّه یا من مدّ
الظّلّ علی خلقه یا من
امتنّ

رحمتک واریتنی من قدرتک وعرّفتنی من اجابتک فصرت ادعوک آمنا واسئلک
مستأنسا لا خائفا ولا وجلا مدلّا علیک فیما قصدت فیه الیک فان ابطأ عنّی عتبت
بجهلی علیک ولعلّ الّذی ابطأ عنّی هو خیر لی لعلمک بعاقبة الامور فلم ار مولی کریما
اصبر علی عبد لئیم منک علیّ یا ربّ انّک تدعونی فاولّی عنک وتتحبّب الیّ
فاتبغّض الیک وتتودّد الیّ فلا اقبل منک کانّ لی التّطوّل علیک فلم یمنعک ذلک
من الرّحمة لی والاحسان الیّ والتّفضّل علیّ بجودک وکرمک فارحم عبدک الجاهل و
جد علیه بفضل احسانک انّک جواد کریم الحمد لله مالک الملک مجری الفلک مسخّر
الرّیاح فالق الاصباح دیّان الدّین ربّ العالمین الحمد لله علی حلمه بعد علمه والحمد
لله علی عفوه بعد قدرته والحمد لله علی طول اناته فی غضبه وهو قادر علی ما
یرید الحمد لله خالق الخلق باسط الرّزق فالق الاصباح ذی الجلال والاکرام والفضل
والانعام الّذی بعد فلا یری وقرب فشهد النّجوی تبارک وتعالی الحمد لله الّذی
لیس له منازع یعادله ولا شبیه یشاکله ولا ظهیر یعاضده قهر بعزّته الاعزّاء
وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما یشاء الحمد لله الّذی یجیبنی حین اناديه
ویستر علیّ کلّ عورة وانا اعصیه ویعظّم النّعمة علیّ فلا اجازیه فکم من موهبة
هنیئة قد اعطانی وعظیمة مخوفة قد کفانی وبهجة مونقة قد ارانی فاثنی علیه
حامدا واذکره مسبّحا الحمد لله الّذی لا یهتک حجابه ولا یغلق بابه ولا یردّ سائله
ولا یخیّب آمله الحمد لله الّذی یؤمن الخائفین وینجّی الصّالحین ویرفع المستضعفین
ویضع المستکبرین ویهلک ملوکا ویستخلف آخرین والحمد لله قاصم الجبّارین مبیر
الظّالمین مدرک الهاربین نکال الظّالمین صریخ المستصرخین موضع حاجات الطّالبین
معتمد المؤمنین الحمد لله الّذی من خشیته ترعد السّماء وسکّانها وترجف الارض
وعمّارها وتموج البحار ومن یسبح فی غمراتها الحمد لله الّذی هدانا لهذا وما کنّا

بالمعروف علی عباده
یا عزیزا ذا انتقام یا منعما
بعزّته من اهل الشّرک
اسئلک بحقّ علیّ بن
محمّد علیهما السّلام و
اقدّمه بین یدی حوائجی
ان تصلّی علی محمّد وآل
محمّد وان تفعل بی کذا و
کذا ساعت یازدهم
منسوبست بحضرت امام
حسن عسکری علیه السّلام وآن
پیش از زرد شدن آفتاب
تا زرد شدن آنست یا اوّل
بلا اوّلیّة ویا آخر بلا
آخریّة یا قیّوما بلا منتهی
لقدمه یا غنیّا بلا انقطاع
لعزّته یا متسلّطا بلا
ضعف من سلطانه
یا کریما

لِنَهْتَدِیَ لَوْلاٰ اَنْ هَدٰانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی یَخْلُقُ وَلَمْ یُخْلَقْ وَیَرْزُقُ وَلاٰ یُرْزَقُ وَ
یُطْعِمُ وَلاٰ یُطْعَمُ وَیُمیتُ الْاَحْیٰآءَ وَیُحْیِی الْمَوْتیٰ وَهُوَ حَیٌّ لاٰ یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلیٰ
کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمینِكَ وَصَفِیِّكَ وَحَبیبِكَ
وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسٰالاٰتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَ
اَکْمَلَ وَاَزْکیٰ وَاَنْمیٰ وَاَطْیَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنیٰ وَاَکْثَرَ مٰا صَلَّیْتَ وَبٰارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ
وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ عِبٰادِكَ وَاَنْبِیٰآئِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْکَرٰامَةِ
عَلَیْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلیٰ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعٰالَمینَ
عَبْدِكَ وَوَلِیِّكَ وَاَخی رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلیٰ خَلْقِكَ وَآیَتِكَ الْکُبْریٰ وَالنَّبَأِ الْعَظیمِ
وَصَلِّ عَلَی الصِّدّیقَةِ الطّٰاهِرَةِ فٰاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسٰآءِ الْعٰالَمینَ وَصَلِّ عَلیٰ سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَ
اِمٰامَیِ الْهُدیٰ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبٰابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلیٰ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمینَ
عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ
وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْخَلَفِ الْهٰادِی الْمَهْدِیِّ حُجَجِكَ عَلیٰ عِبٰادِكَ وَاُمَنٰآئِكَ
فی بِلاٰدِكَ صَلٰوةً کَثیرَةً دٰائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلیٰ وَلِیِّ اَمْرِكَ الْقٰآئِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ
الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلاٰئِکَتِكَ الْمُقَرَّبینَ وَاَیِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ یٰا رَبَّ الْعٰالَمینَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
الدّٰاعِیَ اِلیٰ کِتٰابِكَ وَالْقٰآئِمَ بِدینِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِی الْاَرْضِ کَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِ
مَکِّنْ لَهُ دینَهُ الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْناً یَعْبُدُكَ لاٰ یُشْرِكُ
بِكَ شَیْئاً اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزیزاً وَافْتَحْ لَهُ
فَتْحاً یَسیراً وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰاناً نَصیراً اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دینَكَ وَسُنَّةَ
نَبِیِّكَ حَتّیٰ لاٰ یَسْتَخْفِیَ بِشَیْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخٰافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنّٰا نَرْغَبُ اِلَیْكَ فی
دَوْلَةٍ کَریمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلاٰمَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفٰاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنٰا فیهٰا
مِنَ الدُّعٰاةِ اِلیٰ طٰاعَتِكَ وَالْقٰادَةِ اِلیٰ سَبیلِكَ وَتَرْزُقُنٰا بِهٰا کَرٰامَةَ الدُّنْیٰا وَالْاٰخِرَةِ

بدوام نعمته یا جبّاراً
بمعزّ الاولیآئه یا خبیراً
بعلمه یا علیماً بقدرته
یا قدیراً بذاته اسئلك
بحقّ الحسن بن علیّ علیهما
السّلام واقدّمه بین یدی
حوائجی ان تصلّی علی محمّد
وآل محمّد وان تفعل
بی کذا وکذا
روز دوازدهم
منسوب است بامام عصر
علیه السّلام و آن دعا این است
یا من توحّد بنفسه عن
خلقه یا من غنی عن خلقه
بصنعه یا من عرّف نفسه
خلقه بلطفه یا من سلك
باهل طاعته مرضاته
یا من اعان

اَللّٰهُمَّ مٰا عَرَّفْتَنٰا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنٰاهُ وَمٰا قَصُرْنٰا عَنْهُ فَبَلِّغْنٰاهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنٰا
وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنٰا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنٰا وَکَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنٰا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنٰا وَاَغْنِ بِهِ
عٰآئِلَنٰا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنٰا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنٰا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنٰا وَیَسِّرْ بِهِ عُسْرَنٰا وَبَیِّضْ
بِهِ وُجُوهَنٰا وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنٰا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنٰا وَاَنْجِزْ بِهِ مَوٰاعیدَنٰا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنٰا
وَاَعْطِنٰا بِهِ سُؤْلَنٰا وَبَلِّغْنٰا بِهِ مِنَ الدُّنْیٰا وَالْاٰخِرَةِ آمٰالَنٰا وَاَعْطِنٰا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنٰا یٰا
خَیْرَ الْمَسْؤُلینَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطینَ اِشْفِ بِهِ صُدُورَنٰا وَاَذْهِبْ بِهِ غَیْظَ قُلُوبِنٰا وَاهْدِنٰا
بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فیهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدی مَنْ تَشٰآءُ اِلیٰ صِرٰاطٍ مُسْتَقیمٍ وَانْصُرْنٰا
بِهِ عَلیٰ عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنٰا اِلٰهَ الْحَقِّ آمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّٰا نَشْکُو اِلَیْكَ فَقْدَ نَبِیِّنٰا صَلَوٰاتُكَ
عَلَیْهِ وَآلِهِ وَغَیْبَةَ وَلِیِّنٰا وَکَثْرَةَ عَدُوِّنٰا وَقِلَّةَ عَدَدِنٰا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنٰا وَتَظٰاهُرَ
الزَّمٰانِ عَلَیْنٰا فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِنّٰا عَلیٰ ذٰلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَکْشِفُهُ
وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطٰانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنٰاهٰا وَعٰافِیَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنٰاهٰا
بِرَحْمَتِكَ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمینَ دوازدهم در هر شب بخواند اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِی الصّٰالِحینَ
فَاَدْخِلْنٰا وَفی عِلِّیّینَ فَارْفَعْنٰا وَبِکَأْسٍ مِنْ مَعینٍ مِنْ عَیْنٍ سَلْسَبیلٍ فَاسْقِنٰا وَمِنَ
الْحُورِ الْعینِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنٰا وَمِنَ الْوِلْدٰانِ الْمُخَلَّدینَ کَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَکْنُونٌ فَاَخْدِمْنٰا وَ
مِنْ ثِمٰارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّیْرِ فَاَطْعِمْنٰا وَمِنْ ثِیٰابِ السُّنْدُسِ وَالْحَریرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنٰا
وَلَیْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَیْتِكَ الْحَرٰامِ وَقَتْلاً فی سَبیلِكَ فَوَفِّقْ لَنٰا وَصٰالِحَ الدُّعٰآءِ وَ
الْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنٰا وَاِذٰا جَمَعْتَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فَارْحَمْنٰا وَبَرٰآئَةً مِنَ النّٰارِ
فَاکْتُبْ لَنٰا وَفی جَهَنَّمَ فَلاٰ تَغُلَّنٰا وَفی عَذٰابِكَ وَهَوٰانِكَ فَلاٰ تَبْتَلِنٰا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّریعِ
فَلاٰ تُطْعِمْنٰا وَمَعَ الشَّیٰاطینِ فَلاٰ تَجْعَلْنٰا وَفِی النّٰارِ عَلیٰ وُجُوهِنٰا فَلاٰ تَکْبُبْنٰا وَمِنْ ثِیٰابِ
النّٰارِ وَسَرٰابیلِ الْقَطِرٰانِ فَلاٰ تُلْبِسْنٰا وَمِنْ کُلِّ سُوٓءٍ یٰا لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ بِحَقِّ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ
فَنَجِّنٰا سیزدهم از حضرت صادق علیه السّلام روایتست که در هر شب ماه رمضان میخوانی

اهل محبّته علی شکرهم
یا من منّ علیهم بدینه
ولطف لهم بنائله اسئلك
بحقّ الخلف الصّالح علیه
السّلام علیك وانقطع
الیك به واقدّمه بین
یدی حوائجی ان تصلّی
علی محمّد وآل محمّد وان
تفعل بی کذا وکذا اللّهم
صلّ علی محمّد وآل محمّد
اولی الامر الذین امرت
بطاعتهم واولی الارحام
الذین امرت بصلتهم
وذوی القربی الذین
امرت بمودّتهم والموالی
الذین امرت بعرفان
حقّهم واهل البیت
الذین

اللّهمّ انّی اسئلک ان تجعل فیما تقضی و تقدّر من الامر المحتوم فی الامر الحکیم من القضاء الّذی لا یردّ و لا یبدّل ان تکتبنی من حجّاج بیتک الحرام المبرور حجّهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفّر عن سیّئاتهم و ان تجعل فیما تقضی و تقدّر ان تطیل عمری فی خیر و عافیة و توسّع فی رزقی و تجعلنی ممّن تنتصر به لدینک و لا تستبدل بی غیری چهاردهم در انیس الصّالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند اعوذ بجلال وجهک الکریم ان ینقضی عنّی شهر رمضان او یطلع الفجر من لیلتی هذه و لک قبلی تبعة او ذنب تعذّبنی علیه پانزدهم شیخ کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین از سیّد بن باقی نقل کرده که فرموده مستحبّ است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سبحان من هو حفیظ لا یغفل سبحان من هو رحیم لا یعجل سبحان من هو قائم لا یسهو سبحان من هو دائم لا یلهو پس بگوید تسبیحات اربع را هفت مرتبه پس بگوید سبحانک سبحانک سبحانک یا عظیم اغفر لی الذّنب العظیم پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السّلام کسیکه این دو رکعت نماز را بجا آورد بیامرزد حقتعالی از برای او هفتاد هزار گناه الخ شانزدهم در خبر است که هر که در هر شب از ماه رمضان سورهٔ انّا فتحنا در نماز مستحبّی بخواند آنسال محفوظ بماند و بدانکه از اعمال که در شبهای ماه رمضان مستحبّ است بجا آورده شود هزار رکعت نماز است در مجموع این ماه که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته اند بآن اشاره نموده اند و امّا کیفیّت بجا آوردن آن پس احادیث در باب آن مختلفست و آنچه موافق روایت ابن ابی قرّه است از حضرت جواد علیه السّلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریّه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنستکه در دههٔ اوّل و دههٔ دوّم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت بیک سلام باین طریق که هشت رکعت از آن را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دههٔ آخر در هر شب سی رکعت بخواند باز هشت رکعت از آن را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت

اذهبت عنهم الرّجس و طهّرتهم تطهیرا ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی کذا و کذا * علّامهٔ مجلسی ره در مقباس المصابیح فرموده و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السّلام منقولست که حق سبحانه و تعالی در سه ساعت شب و سه ساعت روز خود را بمجد و بزرگواری یاد میکند و سه ساعت روز از وقت چاشت تا اوّل ظهر است و سه ساعت شب ثلث آخر شب است تا صبح پس هر بندهٔ مؤمن که این تمجید را بخواند در این اوقات با خدا باشد البتّه حقتعالی حاجتهای او را روا کند و اگر شقی و بد عاقبت باشد امید هست که سعادتمند و نیکو

دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع این نمازها هفتصد رکعت میشود و باقیمانده را که سیصد رکعتست در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سیّم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و بترتیب دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و اینمقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر در عمل باین هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انکاری نکرده از فیض آن خود را بهره مند نمایند و روایت شده که میخوانی بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان اللّهمّ اجعل فیما تقضی و تقدّر من الامر المحتوم و فیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر ان تجعلنی من حجّاج بیتک الحرام المبرور حجّهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم و اسئلک ان تطیل عمری فی طاعتک و توسّع لی فی رزقی

(قسم) یا ارحم الرّاحمین (سیّم)

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اوّل سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگرچه بیک دانه خرمای بوده یا شربت آب باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و وارد شده که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوّم سورهٔ انّا انزلناه در وقت سحور بخواند که هر که این سورهٔ مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی دارد که آغشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیّم بخواند دعای عظیم الشّان را که از حضرت امام رضا علیه السّلام نقل شده که فرموده این دعائیست که حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام در سحرهای ماه رمضان میخواندند اللّهمّ انّی اسئلک من بهائک بابهاه و کلّ بهائک بهیّ اللّهمّ انّی اسئلک ببهائک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من جمالک باجمله و کلّ جمالک جمیل اللّهمّ انّی اسئلک بجمالک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من جلالک باجلّه و کلّ جلالک جلیل اللّهمّ انّی اسئلک بجلالک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من عظمتک باعظمها و کلّ عظمتک عظیمة اللّهمّ انّی اسئلک بعظمتک کلّها اللّهمّ انّی اسئلک من نورک بانوره

عاقبت گردد مؤلف گوید که اگر در این ساعتهای روز و شب بعد از تمجید دعا بخواند انسب است و اینست دعا تو اهل معبود انت اللّه لا اله الّا انت ربّ العالمین انت اللّه لا اله الّا انت الرّحمن الرّحیم انت اللّه لا اله الّا انت العلیّ الکبیر انت اللّه لا اله الّا انت مالک یوم الدّین انت اللّه لا اله الّا انت الغفور الرّحیم انت اللّه لا اله الّا انت العزیز الحکیم انت اللّه لا اله الّا انت منک بدء کلّ شیء و الیک یعود انت اللّه لا اله الّا انت لم تزل و لا تزال انت اللّه لا اله الّا انت خالق

وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ
مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ
اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمآئِكَ بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمآئِكَ كَبيرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى
اَسْئَلُكَ بِاَسْمآئِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ
عَزيزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ
بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ
اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِى اسْتَطَلْتَ بِها عَلى كُلِّ شَىْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ
مُسْتَطيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ
بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِىٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ مَسآئِلِكَ بِاَحَبِّها اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسآئِلِكَ اِلَيْكَ حَبيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى
(وَكُلُّها اِلَيْكَ)
اَسْئَلُكَ بِمَسآئِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ
شَريفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ
وَكُلُّ سُلْطانِكَ دآئِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ
مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى
اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَديمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ
بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ مِنْ آياتِكَ بِاَكْرَمِها وَكُلُّ آياتِكَ كَريمَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّى اَسْئَلُكَ بِآياتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فيهِ مِنَ الشَّأْنِ وَالْجَبَرُوتِ

وَالسِّرِّ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزيزُ الْجَبّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللّٰهِ عَمّا يُشْرِكُونَ اَنْتَ اللّٰهُ (هُوَ) الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْمآءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَكَ ما فِى السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ (هُوَ) الْعَزيزُ الْحَكيمُ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْكَبيرُ الْمُتَعالُ وَالْكِبْرِيآءُ رِدآؤُكَ

و ابن بابویه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السّلام روایت کرده

وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَها اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُنى حينَ
اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنى يا اَللّٰهُ پس هر حاجت که داری از خدا طلب کن البتّه بر آورده است چهارم
در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السّلام در ماه
رمضان بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند اِلٰهى لا تُؤَدِّبْنى بِعُقُوبَتِكَ
وَلا تَمْكُرْ بى فى حيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِىَ الْخَيْرُ يا رَبِّ وَلا يُوجَدُ اِلّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِىَ النَّجاةُ
وَلا تُسْتَطاعُ اِلّا بِكَ لاَ الَّذى اَحْسَنَ اسْتَغْنى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلاَ الَّذى اَساءَ وَ
اجْتَرَءَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ بگوید تا آنکه نفس
قطع شود بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنى عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنى اِلَيْكَ وَلَوْلا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ ما اَنْتَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَدْعُوهُ فَيُجيبُنى وَاِنْ كُنْتُ بَطيئاً حينَ يَدْعُونى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَسْئَلُهُ فَيُعْطينى
وَاِنْ كُنْتُ بَخيلاً حينَ يَسْتَقْرِضُنى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اُناديهِ كُلَّما شِئْتُ لِحاجَتى وَاَخْلُو بِهِ
حَيْثُ شِئْتُ لِسِرّى بِغَيْرِ شَفيعٍ فَيَقْضى لى حاجَتى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى لا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ
غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لى دُعآئى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى لا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجآئى
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى وَكَلَنى اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنى وَلَمْ يَكِلْنى اِلَى النّاسِ فَيُهينُونى وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى تَحَبَّبَ
اِلَىَّ وَهُوَ غَنِىٌّ (عَنّى) وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى يَحْلُمُ عَنّى حَتّى كَاَنّى لا ذَنْبَ لى فَرَبّى اَحْمَدُ شَىْءٍ عِنْدى وَاَحَقُّ
بِحَمْدى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَناهِلَ الرَّجآءِ اِلَيْكَ (لَدَيْكَ) مُتْرَعَةً
وَالْاِسْتِعانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ اَمَّلَكَ مُباحَةً وَاَبْوابَ الدُّعآءِ اِلَيْكَ لِلصّارِخينَ مَفْتُوحَةً
وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِلرّاجى بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفينَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِى اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ
وَالرِّضا بِقَضآئِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلينَ وَمَنْدُوحَةً عَمّا فى اَيْدِى الْمُسْتَاْثِرينَ وَاَنَّ
الرّاحِلَ اِلَيْكَ قَريبُ الْمَسافَةِ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ وَ
قَدْ قَصَدْتُ اِلَيْكَ بِطَلِبَتى وَتَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتى وَجَعَلْتُ بِكَ اسْتِغاثَتى وَبِدُعآئِكَ
تَوَسُّلى مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقاقٍ لِاسْتِماعِكَ مِنّى وَلاَ اسْتيجابٍ لِعَفْوِكَ عَنّى بَلْ لِثِقَتى بِكَرَمِكَ وَ

که هر روز هفت مرتبه بگوید اَسْئَلُ اللّٰهَ الْجَنَّةَ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ و آن جهنّم گوید خدایا او را از من پناه ده

و بسند معتبر دیگر از حضرت روایت کرده است که اگر مؤمنی در یکروز چهل گناه کبیره بکند پس از روی ندامت و پشیمانی این استغفار را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذى لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ بَديعُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَىَّ

و ایضاً بسند معتبر از آن حضرت روایت کرده که هر روز هفت مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلى كُلِّ نِعْمَةٍ

سُکُونِی اِلیٰ صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجائی اِلیَ الْاِیمانِ بِتَوْحِیدِكَ وَیَقینی بِمَعْرِفَتِكَ مِنّی اَنْ
لا رَبَّ لی غَیْرُكَ وَلا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْقائِلُ وَقَوْلُكَ
حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ کانَ بِکُمْ رَحیماً وَلَیْسَ مِنْ صِفاتِكَ
یا سَیِّدی اَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِیَّةَ وَاَنْتَ الْمَنّانُ بِالْعَطِیّاتِ عَلیٰ اَهْلِ مَمْلَکَتِكَ وَ
الْعائِدُ عَلَیْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ اِلهی رَبَّیْتَنی فی نِعَمِكَ وَاِحْسانِكَ صَغیراً وَنَوَّهْتَ بِاسْمی
کَبیراً فَیا مَنْ رَبّانی فِی الدُّنْیا بِاِحْسانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَاَشارَ لی فِی الْاٰخِرَةِ اِلیٰ عَفْوِهِ وَ
کَرَمِهِ مَعْرِفَتی یا مَوْلایَ دَلیلی عَلَیْكَ وَحُبّی لَكَ شَفیعی اِلَیْكَ وَاَنَا واثِقٌ مِنْ دَلیلی
بِدَلالَتِكَ وَساکِنٌ مِنْ شَفیعی اِلیٰ شَفاعَتِكَ اَدْعُوكَ یا سَیِّدی بِلِسانٍ قَدْ اَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ
رَبِّ اُناجیكَ بِقَلْبٍ قَدْ اَوْبَقَهُ جُرْمُهُ اَدْعُوكَ یا رَبِّ راهِباً راغِباً راجِیاً خائِفاً اِذا رَأَیْتُ
مَوْلایَ ذُنُوبی فَزِعْتُ وَاِذا رَأَیْتُ کَرَمَكَ طَمِعْتُ فَاِنْ عَفَوْتَ فَخَیْرُ راحِمٍ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَغَیْرُ
ظالِمٍ حُجَّتی یا اَللّٰهُ فی جُرْاَتی عَلیٰ مَسْئَلَتِكَ مَعَ اِتْیانی ما تَکْرَهُ جُودُكَ وَکَرَمُكَ وَعُدَّتی فی
شِدَّتی مَعَ قِلَّةِ حَیائی رَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ اَنْ لا تَخیبَ بَیْنَ ذَیْنِ وَذَیْنِ مُنْیَتی
فَحَقِّقْ رَجائی وَاسْمَعْ دُعائی یا خَیْرَ مَنْ دَعاهُ داعٍ وَاَفْضَلَ مَنْ رَجاهُ راجٍ عَظُمَ یا سَیِّدی اَمَلی
وَساءَ عَمَلی فَاَعْطِنی مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدارِ اَمَلی وَلا تُؤاخِذْنی بِاَسْوَءِ عَمَلی فَاِنَّ کَرَمَكَ یَجِلُّ عَنْ
مُجازاةِ الْمُذْنِبینَ وَحِلْمَكَ یَکْبُرُ عَنْ مُکافاةِ الْمُقَصِّرینَ وَاَنَا یا سَیِّدی عائِذٌ بِفَضْلِكَ
هارِبٌ مِنْكَ اِلَیْكَ مُتَنَجِّزٌ ما وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً وَما اَنَا یا رَبِّ وَما
خَطَری هَبْنی بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَیَّ بِعَفْوِكَ اَیْ رَبِّ جَلِّلْنی بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبیخی
بِکَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوِ اطَّلَعَ الْیَوْمَ عَلیٰ ذَنْبی غَیْرُكَ ما فَعَلْتُهُ وَلَوْ خِفْتُ تَعْجیلَ الْعُقُوبَةِ
لَاجْتَنَبْتُهُ لا لِاَنَّكَ اَهْوَنُ النّاظِرینَ وَاَخَفُّ الْمُطَّلِعینَ بَلْ لِاَنَّكَ یا رَبِّ خَیْرُ السّاتِرینَ
وَاَحْکَمُ الْحاکِمینَ وَاَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ سَتّارُ الْعُیُوبِ غَفّارُ الذُّنُوبِ عَلّامُ الْغُیُوبِ تَسْتُرُ
الذَّنْبَ بِکَرَمِكَ وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلیٰ حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلیٰ

کانت او هی کائنة از آنچه ... شکر نعمتهای گذشته و آینده کرده است وایضاً بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز بیست و پنج مرتبه بگوید اللّهمّ اغفر للمؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات حقتعالی بعدد هر مؤمن که گذشته و هر مؤمن که بیاید تا روز قیامت حسنه در نامهٔ اعمال او بنویسد و بآن عدد گناه از او محو کند و درجه در بهشت برای او بلند کند وایضاً بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوّة الّا باللّه حقتعالی هفتاد

عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَیَحْمِلُنی وَیُجَرِّئُنی عَلیٰ مَعْصِیَتِكَ حِلْمُكَ عَنّی وَیَدْعُونی اِلیٰ قِلَّةِ
الْحَیاءِ سِتْرُكَ عَلَیَّ وَیُسْرِعُنی اِلَی التَّوَثُّبِ عَلیٰ مَحارِمِكَ مَعْرِفَتی بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظیمِ عَفْوِكَ
یا حَلیمُ یا کَریمُ یا حَیُّ یا غافِرَ الذَّنْبِ یا قابِلَ التَّوْبِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا قَدیمَ الْاِحْسانِ اَیْنَ
سِتْرُكَ الْجَمیلُ اَیْنَ عَفْوُكَ الْجَلیلُ اَیْنَ فَرَجُكَ الْقَریبُ اَیْنَ غِیاثُكَ السَّریعُ اَیْنَ رَحْمَتُكَ
الْواسِعَةُ اَیْنَ عَطایاكَ الْفاضِلَةُ اَیْنَ مَواهِبُكَ الْهَنیئَةُ اَیْنَ صَنائِعُكَ السَّنِیَّةُ اَیْنَ
فَضْلُكَ الْعَظیمُ اَیْنَ مَنُّكَ الْجَسیمُ اَیْنَ اِحْسانُكَ الْقَدیمُ اَیْنَ کَرَمُكَ یا کَریمُ بِهِ فَاسْتَنْقِذْنی
وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنی یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ لَسْتُ اَتَّکِلُ فِی النَّجاةِ مِنْ عِقابِكَ عَلیٰ
اَعْمالِنا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَیْنا لِاَنَّكَ اَهْلُ التَّقْویٰ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ بِالْاِحْسانِ نِعَماً
وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ کَرَماً فَما نَدْری ما نَشْکُرُ اَجَمیلَ ما تَنْشُرُ اَمْ قَبیحَ ما تَسْتُرُ اَمْ عَظیمَ ما اَبْلَیْتَ
وَاَوْلَیْتَ اَمْ کَثیرَ ما مِنْهُ نَجَّیْتَ وَعافَیْتَ یا حَبیبَ مَنْ تَحَبَّبَ اِلَیْكَ وَیا قُرَّةَ عَیْنِ مَنْ لاذَ
بِكَ وَانْقَطَعَ اِلَیْكَ اَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسیئُونَ فَتَجاوَزْ یا رَبِّ عَنْ قَبیحِ ما عِنْدَنا بِجَمیلِ
ما عِنْدَكَ وَاَیُّ جَهْلٍ یا رَبِّ لا یَسَعُهُ جُودُكَ اَوْ اَیُّ زَمانٍ اَطْوَلُ مِنْ اَناتِكَ وَما قَدْرُ
اَعْمالِنا فی نِعَمِكَ وَکَیْفَ نَسْتَکْثِرُ اَعْمالاً نُقابِلُ بِها کَرَمَكَ بَلْ کَیْفَ یَضیقُ عَلَی الْمُذْنِبینَ
ما وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ یا سَیِّدی
لَوْ نَهَرْتَنی ما بَرِحْتُ مِنْ بابِكَ وَلا کَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهیٰ اِلَیَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ
کَرَمِكَ وَاَنْتَ الْفاعِلُ لِما تَشاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشاءُ بِما تَشاءُ کَیْفَ تَشاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشاءُ
بِما تَشاءُ کَیْفَ تَشاءُ لا تُسْئَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَلا تُنازَعُ فی مُلْکِكَ وَلا تُشارَكُ فی اَمْرِكَ وَ
لا تُضادُّ فی حُکْمِكَ وَلا یَعْتَرِضُ عَلَیْكَ اَحَدٌ فی تَدْبیرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبارَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعالَمینَ یا رَبِّ هٰذا مَقامُ مَنْ لاذَ بِكَ وَاسْتَجارَ بِکَرَمِكَ وَاَلِفَ اِحْسانَكَ وَنِعَمَكَ
وَاَنْتَ الْجَوادُ الَّذی لا یَضیقُ عَفْوُكَ وَلا یَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنا
مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدیمِ وَالْفَضْلِ الْعَظیمِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ اَفَتَراكَ یا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنا

نوع بلا از او دور گرداند که کمتر از آنها همّ و غم باشد و بروایت دیگر کمتر از آنها پریشانی باشد و بسند معتبر از کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسندهای صحیح و معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلی الله علیه وآله هر روز هفتاد مرتبه میگفت استغفر الله و هفتاد مرتبه میگفت اتوب الی الله و در کشف الغمه و امالی شیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا اله الا الله الملک الحق المبین از فقر ایمن باشد و وحشت قبر از او رفع شود و ...

اَوْ تُخَيِّبُ آمالَنا كَلّا يا كَريمُ فَلَيْسَ هذا ظَنُّنا بِكَ وَلا هذا فيكَ طَمَعُنا يا رَبِّ اِنَّ لَنا
فيكَ اَمَلاً طَويلاً كَثيراً اِنَّ لَنا فيكَ رَجاءً عَظيماً عَصَيْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو اَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنا
وَدَعَوْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو اَنْ تَسْتَجيبَ لَنا فَحَقِّقْ رَجاءَنا مَوْلانا فَقَدْ عَلِمْنا ما نَسْتَوْجِبُ بِاَعْمالِنا
وَلكِنْ عِلْمُكَ فينا وَعِلْمُنا بِاَنَّكَ لا تَصْرِفُنا عَنْكَ وَاِنْ كُنّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبينَ لِرَحْمَتِكَ
فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيْنا وَعَلَى الْمُذْنِبينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنا بِما اَنْتَ اَهْلُهُ
وَجُدْ لَنا فَاِنّا مُحْتاجُونَ اِلى نَيْلِكَ يا غَفّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنا
وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْنا وَاَمْسَيْنا ذُنُوبُنا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللّهُمَّ مِنْها وَنَتُوبُ اِلَيْكَ
تَتَحَبَّبُ اِلَيْنا بِالنِّعَمِ وَنُعارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ اِلَيْنا نازِلٌ وَشَرُّنا اِلَيْكَ صاعِدٌ
وَلَمْ يَزَلْ وَلا يَزالُ مَلَكٌ كَريمٌ يَأْتيكَ عَنّا بِعَمَلٍ قَبيحٍ فَلا يَمْنَعُكَ ذلِكَ مِنْ اَنْ
تَحُوطَنا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنا بِآلائِكَ فَسُبْحانَكَ ما اَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ
مُبْدِئاً وَمُعيداً تَقَدَّسَتْ اَسْماؤُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَكَرُمَ صَنائِعُكَ وَفِعالُكَ اَنْتَ
اِلهي اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً مِنْ اَنْ تُقايِسَني بِفِعْلي وَخَطيئَتي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدي
سَيِّدي سَيِّدي اَللّهُمَّ اشْغَلْنا بِذِكْرِكَ وَاَعِذْنا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنا مِنْ عَذابِكَ وَ
ارْزُقْنا مِنْ مَواهِبِكَ وَاَنْعِمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ
صَلَواتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَرِضْوانُكَ عَلَيْهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَريبٌ مُجيبٌ
وَارْزُقْنا عَمَلاً بِطاعَتِكَ وَتَوَفَّنا عَلى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَللّهُمَّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَارْحَمْهُما كَما رَبَّياني صَغيراً اجْزِهِما بِالاِحْسانِ اِحْساناً وَبِالسَّيِّئاتِ
غُفْراناً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ الاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالاَمْواتِ وَتابِعْ بَيْنَنا وَ
بَيْنَهُمْ بِالْخَيْراتِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنا وَمَيِّتِنا وَشاهِدِنا وَغائِبِنا ذَكَرِنا وَاُنْثانا صَغيرِنا
وَكَبيرِنا حُرِّنا وَمَمْلُوكِنا كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللّهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً وَخَسِرُوا خُسْراناً
مُبيناً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لي بِخَيْرٍ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ دُنْيايَ وَ

در دعاهٔ بهشت و روز و گوید
شود در دو امان لا اله الا الله
الحق المبين است و در ثواب
الاعمال و محاسن برقی مرتبه
روایت کرده اند و قطب راوندی
در دعوات نقل کرده است
از حضرت امام رضا علیه السلام که
حضرت رسول خدا صلی الله علیه
و آله فرمود هر که خواهد که او را
زیاده از مجاهدین در عالم اعلا
ثنا گویند پس هر روز این دعا
بخواند اگر حاجتی داشته باشد
برآورده شود و اگر دشمنی داشته
باشد بر او غالب گردد و اگر قرضی
داشته باشد ادا شود و اگر
غمی و همی داشته باشد زایل
گردد و این دعا از هفت آسمان
بالا رود تا در لوح محفوظ
نوشته شود و این است دعا

اَخْزِني وَلا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لا يَرْحَمُني وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ واقِيَةً باقِيَةً وَلا تَسْلُبْني صالِحَ
ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَيِّباً اَللّهُمَّ احْرُسْني بِحَراسَتِكَ
وَاحْفَظْني بِحِفْظِكَ وَاكْلَاْني بِكِلاءَتِكَ وَارْزُقْني حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ في عامِنا هذا وَفي كُلِّ
عامٍ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تُخْلِني يا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشاهِدِ الشَّريفَةِ
وَالْمَواقِفِ الْكَريمَةِ اَللّهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتّى لا اَعْصِيَكَ وَاَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشْيَتَكَ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ ما اَبْقَيْتَني يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ اِنّي كُلَّما قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبَّأْتُ (تعبّيت) وَ
قُمْتُ لِلصَّلاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَناجَيْتُكَ اَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعاساً اِذا اَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَني مُناجاتَكَ
اِذا اَنَا ناجَيْتُ ما لي كُلَّما قُلْتُ قَدْ صَلُحَتْ سَريرَتي وَقَرُبَ مِنْ مَجالِسِ التَّوّابينَ مَجْلِسي عَرَضَتْ
لي بَلِيَّةٌ اَزالَتْ قَدَمي وَحالَتْ بَيْني وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدي لَعَلَّكَ عَنْ بابِكَ طَرَدْتَني
وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني مُسْتَخِفّاً بِحَقِّكَ فَاَقْصَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني مُعْرِضاً
عَنْكَ فَقَلَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَني في مَقامِ الْكاذِبينَ فَرَفَضْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني غَيْرَ شاكِرٍ
لِنَعْمائِكَ فَحَرَمْتَني اَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَني مِنْ مَجالِسِ الْعُلَماءِ فَخَذَلْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني فِي الْغافِلينَ
فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني آلِفَ مَجالِسِ الْبَطّالينَ فَبَيْني وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ
لَمْ تُحِبَّ اَنْ تَسْمَعَ دُعائي فَباعَدْتَني اَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمي وَجَريرَتي كافَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ
حَيائي مِنْكَ جازَيْتَني فَاِنْ عَفَوْتَ يا رَبِّ فَطالَما عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبينَ قَبْلي لاَِنَّ
كَرَمَكَ اَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكافاتِ الْمُقَصِّرينَ وَاَنَا عائِذٌ بِفَضْلِكَ هارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ
مُتَنَجِّزٌ ما وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً اِلهي اَنْتَ اَوْسَعُ فَضْلاً وَاَعْظَمُ حِلْماً
مِنْ اَنْ تُقايِسَني بِعَمَلي اَوْ اَنْ تَسْتَزِلَّني بِخَطيئَتي وَما اَنَا يا سَيِّدي وَما خَطَري هَبْني بِفَضْلِكَ
سَيِّدي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْني بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبيخي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدي
اَنَا الصَّغيرُ الَّذي رَبَّيْتَهُ وَاَنَا الْجاهِلُ الَّذي عَلَّمْتَهُ وَاَنَا الضّالُّ الَّذي هَدَيْتَهُ وَاَنَا
الْوَضيعُ الَّذي رَفَعْتَهُ وَاَنَا الْخائِفُ الَّذي آمَنْتَهُ وَالْجايِعُ الَّذي اَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشانُ

سبحان الله كما ينبغي لله والحمد لله
كما ينبغي لله ولا اله الا الله
كما ينبغي لله والله
اكبر كما ينبغي لله ولا حول
ولا قوة الا بالله وصلى
الله على محمد النبي وعلى
اهل بيته وجميع المرسلين
والنبيين حتى يرضى الله

و در بلد الامین منقول است از
حضرت امام ... علیه السلام که
حضرت رسول صلی الله علیه و آله ...
اصحاب ...

الذی اَرویته والعاری الذی کسوته والفقیر الذی اغنیته والضعیف الذی قویته
والذلیل الذی اعززته والسقیم الذی شفیته والسائل الذی اعطیته والمذنب
الذی سترته والخاطئ الذی اقلته وانا القلیل الذی کثّرته والمستضعف الذی
نصرته وانا الطرید الذی آویته انا یا رب الذی لم استحیک فی الخلاء ولم اراقبک
فی الملاء انا صاحب الدواهی العظمی انا الذی علی سیده اجترء انا الذی عصیت
جبار السماء انا الذی اعطیت علی معاصی الجلیل الرشا انا الذی حین بُشّرت بها
خرجت الیها اسعی انا الذی امهلتنی فما ارعویت وسترت علیّ فما استحییت وعملت
بالمعاصی فتعدیت واسقطتنی من عینک فما بالیت فبحلمک امهلتنی وبسترک
سترتنی حتی کانک اغفلتنی ومن عقوبات المعاصی جنّبتنی حتی کانک استحییتنی الهی
لم اعصک حین عصیتک وانا بربوبیتک جاحد ولا بامرک مستخف ولا لعقوبتک
متعرض ولا لوعیدک متهاون لکن خطیئة عرضت وسولت لی نفسی وغلبنی هوای
واعاننی علیها شقوتی وغرّنی سترک المرخی علیّ فقد عصیتک وخالفتک بجهدی
فالآن من عذابک من یستنقذنی ومن ایدی الخصماء غداً من یخلّصنی وبحبل من اتصل
ان انت قطعت حبلک عنی فوا سوأتا علی ما احصی کتابک من عملی الذی لولا ما ارجو
من کرمک وسعة رحمتک ونهیک ایای عن القنوط لقنطت عند ما اتذکرها یا
خیر من دعاه داع وافضل من رجاه راج اللهم بذمة الاسلام اتوسل الیک و
بحرمة القرآن اعتمد الیک وبحب النبی الامی القرشی الهاشمی العربی التهامی المکی
المدنی ارجو الزلفة لدیک فلا توحش استیناس ایمانی ولا تجعل ثوابی ثواب من
عبد سواک فان قوماً آمنوا بالسنتهم لیحقنوا به دماءهم فادرکوا ما املوا وانا آمنا بک
بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرکنا ما املنا وثبّت رجاءک فی صدورنا ولا تزغ
قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب فوعزتک لو انتهرتنی

بسم الله الرحمن الرحیم
بدرستیکه پروردگار شما ...
هر روز این دعا بخواند سبحان الله کما ینبغی لله والحمد لله کما ینبغی لله ولا اله الا الله کما ینبغی لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلی الله علی محمد واهل بیته النبی الامی وعلی جمیع المرسلین والنبیین حتی یرضی الله
ودر بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

ما برحت من بابک ولا کففت عن تملقک لما الهم قلبی من المعرفة بکرمک و
سعة رحمتک الی من یذهب العبد الا الی مولاه والی من یلتجی المخلوق الا الی
خالقه الهی لو قرنتنی بالاصفاد ومنعتنی سیبک من بین الاشهاد ودللت علی فضایحی
عیون العباد وامرت بی الی النار وحلت بینی وبین الابرار ما قطعت رجائی منک
وما صرفت تامیلی للعفو عنک ولا خرج حبک من قلبی انا لا انسی ایادیک عندی
وسترک علیّ فی دار الدنیا سیدی اخرج حب الدنیا من قلبی واجمع بینی وبین المصطفی
خیرتک من خلقک وخاتم النبیین محمد صلی الله علیه وآله وانقلنی الی درجة
التوبة الیک واعنّی بالبکاء علی نفسی فقد افنیت بالتسویف والآمال عمری وقد
نزلت منزلة الآیسین من خیری فمن یکون اسوء حالاً منی ان انا نقلت علی مثل حالی
الی قبری لم امهده لرقدتی ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتی ومالی لا ابکی ولا
ادری الی ما یکون مصیری واری نفسی تخادعنی وایامی تخاتلنی وقد خفقت عند
راسی اجنحة الموت فما لی لا ابکی ابکی لخروج نفسی ابکی لظلمة قبری ابکی لضیق لحدی
ابکی لسؤال منکر ونکیر ایای ابکی لخروجی من قبری عریاناً ذلیلاً حاملاً ثقلی علی
ظهری انظر مرة عن یمینی واخری عن شمالی اذ الخلائق فی شان غیر شانی لکل
امرئ منهم یومئذ شان یغنیه وجوه یومئذ مسفرة ضاحکة مستبشرة و
وجوه یومئذ علیها غبرة ترهقها قترة وذلة سیدی علیک معوّلی ومعتمدی
ورجائی وتوکلی وبرحمتک تعلقی تصیب برحمتک من تشاء وتهدی بکرامتک
من تحب فلک الحمد علی ما نقّیت من الشرک قلبی ولک الحمد علی بسط لسانی
افبلسانی هذا الکال اشکرک ام بغایة جهدی فی عملی ارضیک وما قدر
لسانی یا رب فی جنب شکرک وما قدر عملی فی جنب نعمک واحسانک الهی
ان جودک بسط املی وشکرک قبل عملی سیدی الیک رغبتی والیک

روایت کرده است که هر روز ... بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ...
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ...
ودر بلد الامین

رهبتي وَاِلَيْكَ تأميلي وَقَدْ ساقَنِي اِلَيْكَ اَمَلِي وَعَلَيْكَ يا واحِدي عَكَفَتْ هِمَّتي
وَفِيما عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتي وَلَكَ خالِصُ رَجائي وَخَوْفي وَبِكَ اَنِسَتْ مَحَبَّتي
وَاِلَيْكَ اَلْقَيْتُ بِيَدي وَبِحَبْلِ طاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتي يا مَوْلايَ بِذِكْرِكَ عاشَ قَلْبي
وَبِمُناجاتِكَ بَرَّدْتُ اَلَمَ الْخَوْفِ عَنّي فَيا مَوْلايَ وَيا مُؤَمَّلي وَيا مُنْتَهى سُؤْلي فَرِّقْ بَيْني
وَبَيْنَ ذَنْبِيَ الْمانِعِ لي مِنْ لُزُومِ طاعَتِكَ فَاِنَّما اَسْاَلُكَ لِقَديمِ الرَّجاءِ فيكَ وَعَظيمِ
الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذي اَوْجَبْتَهُ عَلى نَفْسِكَ مِنَ الرَّاْفَةِ وَالرَّحْمَةِ فَالْاَمْرُ لَكَ وَحْدَكَ
لا شَريكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيالُكَ وَفي قَبْضَتِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَكَ تَبارَكْتَ
يا رَبَّ الْعالَمينَ اِلهي ارْحَمْني اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتي وَكَلَّ عَنْ جَوابِكَ لِساني وَطاشَ عِنْدَ
سُؤالِكَ اِيّايَ لُبّي فَيا عَظيمَ رَجائي لا تُخَيِّبْني اِذَا اشْتَدَّتْ فاقَتي وَلا تَرُدَّني لِجَهْلي
وَلا تَمْنَعْني لِقِلَّةِ صَبْري اَعْطِني لِفَقْري وَارْحَمْني لِضَعْفي سَيِّدي عَلَيْكَ مُعْتَمَدي وَمُعَوَّلي
وَرَجائي وَتَوَكُّلي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقي وَبِفِنائِكَ اَحُطُّ رَحْلي وَبِجُودِكَ اَقْصِدُ طَلِبَتي وَ
بِكَرَمِكَ اَيْ رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعائي وَلَدَيْكَ اَرْجُو فاقَتي وَبِغِناكَ اَجْبُرُ عَيْلَتي وَتَحْتَ
ظِلِّ عَفْوِكَ قِيامي وَاِلى جُودِكَ وَكَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصَري وَاِلى مَعْرُوفِكَ اُديمُ نَظَري فَلا
تُحْرِقْني بِالنّارِ وَاَنْتَ مَوْضِعُ اَمَلي وَلا تُسْكِنِّي الْهاوِيَةَ فَاِنَّكَ قُرَّةُ عَيْني يا سَيِّدي لا تُكَذِّبْ
ظَنّي بِاِحْسانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَاِنَّكَ ثِقَتي وَلا تَحْرِمْني ثَوابَكَ فَاِنَّكَ الْعارِفُ بِفَقْري اِلهي
اِنْ كانَ قَدْ دَنا اَجَلي وَلَمْ يُقَرِّبْني مِنْكَ عَمَلي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِعْتِرافَ اِلَيْكَ بِذَنْبي وَسائِلَ
عِلَلي اِلهي اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلى مِنْكَ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اِرْحَمْ في هذِهِ
الدُّنْيا غُرْبَتي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبَتي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتي وَفِي اللَّحْدِ وَحْشَتي وَاِذا نُشِرْتُ لِلْحِسابِ
بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفي وَاغْفِرْ لي ما خَفِيَ عَلَى الْآدَمِيّينَ مِنْ عَمَلي وَاَدِمْ لي ما بِهِ سَتَرْتَني
وَارْحَمْني صَريعاً عَلَى الْفِراشِ تُقَلِّبُني اَيْدي اَحِبَّتي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُوداً عَلَى الْمُغْتَسَلِ
يُقَلِّبُني (تقلبنی) صالِحُ جيرَتي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولاً قَدْ تَناوَلَ الْاَقْرِباءُ اَطْرافَ جِنازَتي

(ادعیه هر روز)

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی چهار هزار گناه کبیره او را بیامرزد و او را از سکرات مرگ و عذاب قبر و صد هزار هول قیامت نجات دهد و از شر شیطان و لشکرهای او محفوظ گرداند و قرضش ادا شود و همّ و غمش زایل گردد و این است دعا: اَعْدَدْتُ لِکُلِّ هَوْلٍ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَلِکُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ ما شاءَ اللهُ وَلِکُلِّ نِعْمَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّهِ وَلِکُلِّ رَخاءٍ اَلشُّکْرُ لِلّهِ وَلِکُلِّ اُعْجُوبَةٍ سُبْحانَ اللهِ وَلِکُلِّ ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَلِکُلِّ مُصیبَةٍ اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ وَلِکُلِّ ضیقٍ حَسْبِیَ اللهُ وَلِکُلِّ قَضاءٍ وَقَدَرٍ تَوَکَّلْتُ عَلَی

وَجُدْ عَلَيَّ مَنْقُولاً قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحيداً في حُفْرَتي وَارْحَمْ في ذلِكَ الْبَيْتِ الْجَديدِ
غُرْبَتي حَتّى لا اَسْتَاْنِسَ بِغَيْرِكَ يا سَيِّدي اِنْ وَكَلْتَني اِلى نَفْسي هَلَكْتُ سَيِّدي فَبِمَنْ
اَسْتَغيثُ اِنْ لَمْ تُقِلْني عَثْرَتي فَاِلى مَنْ اَفْزَعُ اِنْ فَقَدْتُ عِنايَتَكَ في ضَجْعَتي وَاِلى مَنْ
اَلْتَجِئُ اِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتي سَيِّدي مَنْ لي وَمَنْ يَرْحَمُني اِنْ لَمْ تَرْحَمْني وَفَضْلَ مَنْ اُؤَمِّلُ اِنْ
عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فاقَتي وَاِلى مَنِ الْفِرارُ مِنَ الذُّنُوبِ اِذَا انْقَضى اَجَلي سَيِّدي لا
تُعَذِّبْني وَاَنَا اَرْجُوكَ اِلهي (اللهم) حَقِّقْ رَجائي وَآمِنْ خَوْفي فَاِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبي لا اَرْجُو فيها اِلّا
عَفْوَكَ سَيِّدي اَنَا اَسْاَلُكَ ما لا اَسْتَحِقُّ وَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لي وَ
اَلْبِسْني مِنْ نَظَرِكَ ثَوْباً يُغَطّي عَلَيَّ التَّبِعاتِ وَتَغْفِرُها لي وَلا اُطالَبُ بِها اِنَّكَ ذُو مَنٍّ قَديمٍ
وَصَفْحٍ عَظيمٍ وَتَجاوُزٍ كَريمٍ اِلهي اَنْتَ الَّذي تُفيضُ سَيْبَكَ عَلى مَنْ لا يَسْاَلُكَ وَعَلَى الْجاحِدينَ
بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدي بِمَنْ سَاَلَكَ وَاَيْقَنَ اَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْاَمْرَ اِلَيْكَ تَبارَكْتَ
وَتَعالَيْتَ يا رَبَّ الْعالَمينَ سَيِّدي عَبْدُكَ بِبابِكَ اَقامَتْهُ الْخَصاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ
بابَ اِحْسانِكَ بِدُعائِهِ فَلا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ عَنّي وَاقْبَلْ مِنّي ما اَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ
بِهذَا الدُّعاءِ وَاَنَا اَرْجُو اَنْ لا تَرُدَّني مَعْرِفَةً مِنّي بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اِلهي اَنْتَ الَّذي لا
يُحْفيكَ سائِلٌ وَلا يَنْقُصُكَ نائِلٌ اَنْتَ كَما تَقُولُ وَفَوْقَ ما نَقُولُ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ
صَبْراً جَميلاً وَفَرَجاً قَريباً وَقَوْلاً صادِقاً وَاَجْراً عَظيماً اَسْاَلُكَ يا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ ما
عَلِمْتُ مِنْهُ وَما لَمْ اَعْلَمْ اَسْاَلُكَ اللّهُمَّ مِنْ خَيْرِ ما سَاَلَكَ مِنْهُ عِبادُكَ الصّالِحُونَ
يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَاَجْوَدَ مَنْ اَعْطى اَعْطِني سُؤْلي في نَفْسي وَاَهْلي وَوالِدَيَّ وَوَلَدي وَاَهْلِ
حُزانَتي وَاِخْواني فيكَ وَاَرْغِدْ عَيْشي وَاَظْهِرْ مُرُوَّتي وَاَصْلِحْ جَميعَ اَحْوالي وَاجْعَلْني مِمَّنْ
اَطَلْتَ عُمْرَهُ وَحَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَاَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضيتَ عَنْهُ وَاَحْيَيْتَهُ حَيوةً
طَيِّبَةً في اَدْوَمِ السُّرُورِ وَاَسْبَغِ الْكَرامَةِ وَاَتَمِّ الْعَيْشِ اِنَّكَ تَفْعَلُ ما تَشاءُ وَلا يَفْعَلُ
ما يَشاءُ غَيْرُكَ اَللّهُمَّ خُصَّني مِنْكَ بِخاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلا تَجْعَلْ شَيْئاً مِمّا اَتَقَرَّبُ بِهِ

(ادعیه هر روز)

الله و لکلّ عدوّ اعتصمت بالله و لکلّ طاعة و معصیة لا حول و لا قوة الا بالله العلیّ العظیم

و کلینی و ابن بابویه و دیگران رحمهم الله علیهم بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که روزی ده مرتبه بخواند حق تعالی چهل و چهار هزار حسنه برای او بنویسد و چهل و چهار هزار گناه از او محو نماید و چهل و چهار هزار درجه در بهشت برای او بلند کند و حرز او باشد در آن روز از شرّ شیطان و ظالمان و او را ... نکند گناه کبیره و دوازده مرتبه ... چنان باشد که ... کرده باشد ... و دعا

فى آناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا واجعلنى لك من
الخاشعين اللهم اعطنى السعة فى الرزق والامن فى الوطن وقرة العين فى الاهل
والمال والولد والمقام فى نعمك عندى والصحة فى الجسم والقوة فى البدن والسلامة
فى الدين واستعملنى بطاعتك وطاعة رسولك محمد صلى الله عليه واله ابدا ما
استعمرتنى واجعلنى من اوفر عبادك عندك نصيبا فى كل خير انزلته وتنزله فى شهر
رمضان فى ليلة القدر وما انت منزله فى كل سنة من رحمة تنشرها وعافية
تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها وسيئات تتجاوز عنها وارزقنى حج
بيتك الحرام فى عامنا هذا وفى كل عام وارزقنى رزقا واسعا من فضلك الواسع و
اصرف عنى يا سيدى الاسواء واقض عنى الدين والظلامات حتى لا اتاذى بشىء
منه وخذ عنى باسماع وابصار اعدائى وحسادى والباغين على وانصرنى عليهم و
اقر عينى وفرح قلبى واجعل لى من همى وكربى فرجا ومخرجا واجعل من ارادنى بسوء
من جميع خلقك تحت قدمى واكفنى شر الشيطان وشر السلطان وسيئات عملى
وطهرنى من الذنوب كلها واجرنى من النار بعفوك وادخلنى الجنة برحمتك و
زوجنى من الحور العين بفضلك والحقنى باوليائك الصالحين محمد واله الابرار
الطيبين الطاهرين الاخيار صلواتك عليهم وعلى اجسادهم وارواحهم ورحمة الله
وبركاته الهى وسيدى وعزتك وجلالك لئن طالبتنى بذنوبى لاطالبنك بعفوك
ولئن طالبتنى بلؤمى لاطالبنك بكرمك ولئن ادخلتنى النار لاخبرن اهل النار
بحبى لك الهى وسيدى ان كنت لا تغفر الا لاوليائك واهل طاعتك فالى من
يفزع المذنبون وان كنت لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون الهى
ان ادخلتنى النار ففى ذلك سرور عدوك وان ادخلتنى الجنة ففى ذلك سرور نبيك
وانا والله اعلم ان سرور نبيك احب اليك من سرور عدوك اللهم انى اسئلك ان تملاء

در بهشت خانه برای او بنا کند و در روایت ابن بابویه ده بار نیست این دعا اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة ولا ولدا و در ثواب الاعمال و محاسن و کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول فرمود که هر که هر روز ده مرتبه بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله عبودیة ورقا لا اله الا الله ایمانا وتصدیقا حق تعالی نظر رحمت خود را از او بر نگرداند تا داخل بهشت گرداند او را و در محاسن از حضرت رسول روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه سبحان الله بگوید بهتر باشد از صد شتر قربانی کردن و هر که صد مرتبه الحمد لله بگوید بهتر باشد از صد بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه بگوید

قلبى حبا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك وايمانا بك وفرقا منك وشوقا اليك
يا ذا الجلال والاكرام حبب الى لقائك واحبب لقائى واجعل لى فى لقائك الراحة
والفرج والكرامة اللهم الحقنى بصالح من مضى واجعلنى من صالح من بقى وخذ بى
سبيل الصالحين واعنى على نفسى بما تعين به الصالحين على انفسهم واختم عملى باحسنه
واجعل ثوابى منه الجنة برحمتك واعنى على صالح ما اعطيتنى وثبتنى يا رب ولا تردنى
فى سوء استنقذتنى منه يا رب العالمين اللهم انى اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك
احينى ما احييتنى عليه وتوفنى اذا توفيتنى عليه وابعثنى اذا بعثتنى عليه وابرء
قلبى من الرياء والشك والسمعة فى دينك حتى يكون عملى خالصا لك اللهم اعطنى
بصيرة فى دينك وفهما فى حكمك وفقها فى علمك وكفلين من رحمتك وورعا
يحجزنى عن معاصيك وبيض وجهى بنورك واجعل رغبتى فيما عندك وتوفنى فى
سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه واله اللهم انى اعوذ بك من الفشل (والكسل)
والهم والجبن والبخل والغفلة والقسوة (والذلة) والمسكنة (والفقر) والفاقة وكل بلية والفواحش
ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء
لا يسمع وعمل لا ينفع واعوذ بك يا رب على نفسى ودينى ومالى وعلى جميع ما رزقتنى
من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرنى منك احد ولا
اجد من دونك ملتحدا فلا تجعل نفسى فى شىء من عذابك ولا تردنى بهلكة ولا تردنى
بعذاب اليم اللهم تقبل منى واعل ذكرى وارفع درجتى وحط وزرى ولا تذكرنى بخطيئتى
واجعل ثواب مجلسى وثواب منطقى وثواب دعائى رضاك والجنة واعطنى يا رب جميع
ما سألتك وزدنى من فضلك انى اليك راغب يا رب العالمين اللهم انك انزلت
فى كتابك ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا
وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد جئتك سائلا فلا تردنى الا بقضاء حاجتى

الله اکبر بگوید بهتر باشد از آنکه صد اسب با زین و لجام در راه خدا بفرستد و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید بهترین مردم باشد از روی عمل در آن روز مگر کسی که بیشتر بگوید و قطب راوندی روایت کرده است که [illegible]

وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت ولذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يفك الاسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الرحيم الغفور اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين

پنجم ونیز شیخ فرموده که در سحرها بخواند يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت الساتر عورتي والمؤمن روعتي والمقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي اللهم اني اسئلك خشوع الايمان قبل خشوع الذل في النار يا واحد يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد يا من يعطي من سئله تحننا منه ورحمة ويبتدئ بالخير من لم يسئله تفضلا منه وكرما بكرمك الدائم صل على محمد وآل محمد وهب لي رحمة واسعة جامعة ابلغ بها خير الدنيا والآخرة اللهم اني استغفرك لما تبت اليك منه ثم عدت فيه واستغفرك لكل خير اردت به وجهك فخالطني فيه ما ليس لك اللهم صل على محمد وآل محمد واعف عن ظلمي وجرمي بحلمك وجودك يا كريم يا من لا يخيب سائله ولا ينفد نائله يا من علا فلا شيء فوقه ودنى فلا شيء دونه صل على محمد وآل محمد وارحمني يا فالق البحر لموسى الليلة الليلة الليلة الساعة الساعة الساعة اللهم طهر قلبي من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب وعيني من الخيانة فانك تعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور يا رب هذا مقام العائذ بك من النار هذا مقام المستجير بك من النار هذا مقام المستغيث بك من النار هذا مقام الهارب اليك من النار هذا مقام من يبوء لك بخطيئته ويعترف بذنبه ويتوب الى ربه هذا مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف المستجير هذا مقام المحزون المكروب هذا مقام المغموم المهموم

(ادعیهٔ هر روز)

عمل خود را ضایع نکند ابن یحیی بن عابد بیادگران الله و محزون و نالان شد پس باز دیگر ملک الله گوید حفظه الصفر ما پدید کرد الحال خود را از من نجز و بعد از این هر روز بعد هر گاه از رکعات بدن خود تصدق نکن گفت چگونه توانم چنین کار بکنم فرمود که هر روز بعد سجده و نصف ... بعد ... بدن خود بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله گفت پروردگارا زیاده بفرما فرمود اگر زیاده بگوئی ثواب بیشتر است و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق (ع) روایت کرده که حضرت رسول (ص) فرمود هر روز بعدد رگهای بدن ...

هذا مقام الغريب الغريق هذا مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا يجد لذنبه غافرا غيرك ولا لضعفه مقويا الا انت ولا لهمه مفرجا سواك يا الله يا كريم لا تحرق وجهي بالنار بعد سجودي لك وتعفيري بغير من مني عليك بل لك الحمد والمن والتفضل علي ارحم اي رب اي رب اي رب (بگوید تا آنکه نفس قطع شود) ضعفي وقلة حيلتي ورقة جلدي وتبدد اوصالي وتناثر لحمي وجسمي وجسدي ووحدتي ووحشتي في قبري وجزعي من صغير البلاء اسئلك يا رب قرة العين والاغتباط يوم الحسرة والندامة بيض وجهي يا رب يوم تسود فيه الوجوه آمني من الفزع الاكبر اسئلك البشرى يوم تقلب فيه القلوب والابصار والبشرى عند فراق الدنيا الحمد لله الذي ارجوه عونا في حياتي واعده ذخرا ليوم فاقتي الحمد لله الذي ادعوه ولا ادعو غيره ولو دعوت غيره لخيب دعائي الحمد لله الذي ارجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره لاخلف رجائي الحمد لله المنعم المحسن المجمل المفضل ذي الجلال والاكرام ولي كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني اليقين وحسن الظن بك واثبت رجاءك في قلبي واقطع رجائي عمن سواك حتى لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا لطيفا لما يشاء الطف لي في جميع احوالي بما تحب وترضى يا رب اني ضعيف على النار فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم دعائي وتضرعي وخوفي وذلي ومسكنتي وتعويذي وتلويذي يا رب اني ضعيف عن طلب الدنيا وانت واسع كريم اسئلك يا رب بقوتك على ذلك وقدرتك عليه وغناك عنه وحاجتي اليه ان ترزقني في عامي هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه رزقا تغنيني به عن تكلف ما في ايدي الناس من رزقك الحلال الطيب اي رب منك اطلب واليك ارغب واياك ارجو وانت اهل ذلك لا ارجو غيرك ولا اثق الا بك يا ارحم الراحمين اي رب ظلمت نفسي فاغفر لي وارحمني وعافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا بارئ النفوس بعد

(ادعیهٔ هر روز)

... الحجب ... ربکم ... الفضل ... هر که ... صلوات ... خدا ... کرامت فرماید ... انت الله الذی ... الاحد ... الصمد ... الرحیم بدیع السموات و الارض ... ذو الجلال والاکرام ... و شیخ و دیگران روایت کرده اند ... اشهد ... السموات ... الارض ...

اَلْمَوْتِ يا مَنْ لا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ وَلا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ وَلا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ اَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَفْضَلَ ما سَئَلَكَ وَاَفْضَلَ ما سُئِلْتَ لَهُ وَاَفْضَلَ ما اَنْتَ مَسْؤُولٌ لَهُ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَهَبْ لِيَ الْعافِيَةَ حَتّى تُهَنِّئَنِي الْمَعيشَةَ وَاخْتِمْ لي بِخَيْرٍ حَتّى لا تَضُرَّنِي الذُّنُوبُ اَللّٰهُمَّ رَضِّني بِما قَسَمْتَ لي حَتّى لا اَسْئَلَ اَحَداً شَيْئاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لي خَزائِنَ رَحْمَتِكَ وَارْحَمْني رَحْمَةً لا تُعَذِّبُني بَعْدَها اَبَداً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً لا تُفْقِرُني اِلى اَحَدٍ بَعْدَهُ سِواكَ تَزيدُني بِذلِكَ شُكْراً وَاِلَيْكَ فاقَةً وَفَقْراً وَبِكَ عَمَّنْ سِواكَ غِناً وَتَعَفُّفاً يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ يا مَليكُ يا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي الْمُهِمَّ كُلَّهُ وَاقْضِ لي بِالْحُسْنى وَبارِكْ لي في جَميعِ اُمُوري وَاقْضِ لي جَميعَ حَوائِجي اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ لي ما اَخافُ تَعْسيرَهُ فَاِنَّ تَيْسيرَ ما اَخافُ تَعْسيرَهُ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ وَسَهِّلْ لي ما اَخافُ حُزُونَتَهُ وَنَفِّسْ عَنّي ما اَخافُ ضيقَهُ وَكُفَّ عَنّي ما اَخافُ هَمَّهُ (غَمَّهُ) وَاصْرِفْ عَنّي ما اَخافُ بَلِيَّتَهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ امْلَأْ قَلْبي حُبّاً لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْديقاً لَكَ وَايماناً بِكَ وَفَرَقاً مِنْكَ وَشَوْقاً اِلَيْكَ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ لَكَ حُقُوقاً فَتَصَدَّقْ بِها عَلَيَّ وَلِلنّاسِ قِبَلي تَبِعاتٌ فَتَحَمَّلْها عَنّي وَقَدْ اَوْجَبْتَ لِكُلِّ ضَيْفٍ قِرىً وَاَنَا ضَيْفُكَ فَاجْعَلْ قِرايَ اللَّيْلَةَ الْجَنَّةَ يا وَهّابَ الْجَنَّةِ يا وَهّابَ الْمَغْفِرَةِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِكَ

ششم میخوانی دعای ادریس را که شیخ و سید روایت کرده‌اند طالبان رجوع بمصباح یا اقبال نمایند هفتم میخوانی این دعا را که مختصرترین دعاهای سحر است و در اقبال است یا مَفْزَعي عِنْدَ كُرْبَتي وَيا غَوْثي عِنْدَ شِدَّتي اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَبِكَ اسْتَغَثْتُ وَبِكَ لُذْتُ لا اَلُوذُ بِسِواكَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلّا مِنْكَ فَاَغِثْني وَفَرِّجْ عَنّي يا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثيرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَيَقيناً حَتّى اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ يُصيبَني اِلّا ما كَتَبْتَ لي وَرَضِّني مِنَ الْعَيْشِ بِما قَسَمْتَ

الَّذي اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰواتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُماتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تُصْلِحَ لي شَأْني كُلَّهُ وکفعمی از حضرت امام محمد باقر روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند حق تعالی امور دنیا و آخرت او را کفایت کند بِسْمِ اللهِ حَسْبِيَ اللهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ اُمُوري كُلِّها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْآخِرَةِ و ایضاً روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند هفت مرتبه امور دنیا و عقبای او کفایت شود حَسْبِيَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ

لي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا عُدَّتي في كُرْبَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي في نِعْمَتي وَيا غايَتي في رَغْبَتي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتي وَالْآمِنُ رَوْعَتي وَالْمُقيلُ عَثْرَتي فَاغْفِرْ لي خَطيئَتي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

هشتم میخوانی این تسبیح را که در اقبال است سُبْحانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحانَ مَنْ يُحْصي عَدَدَ الذُّنُوبِ سُبْحانَ مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ خافِيَةٌ فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ سُبْحانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ سُبْحانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ سُبْحانَ الْعَظيمِ الْاَعْظَمِ سُبْحانَ مَنْ لا يَعْتَدي عَلى اَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يُؤاخِذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الْحَنّانِ الْمَنّانِ سُبْحانَ الرَّؤُفِ الرَّحيمِ سُبْحانَ الْجَبّارِ الْجَوادِ سُبْحانَ الْكَريمِ الْحَليمِ سُبْحانَ الْبَصيرِ الْعَليمِ سُبْحانَ الْبَصيرِ الْواسِعِ سُبْحانَ اللهِ عَلى اِقْبالِ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ عَلى اِدْبارِ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ عَلى اِدْبارِ اللَّيْلِ وَاِقْبالِ النَّهارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِياءُ مَعَ كُلِّ نَفَسٍ وَكُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَكُلِّ لَمْحَةٍ سَبَقَ في عِلْمِهِ سُبْحانَكَ مِلْأَ ما اَحْصى كِتابُكَ سُبْحانَكَ زِنَةَ عَرْشِكَ سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ سُبْحانَكَ

و بدانکه علماء فرموده‌اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همینکه میداند و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرد و امساک از مفطرات میکند بس است و شایسته است که در سحرها نماز شب را ترک نکند

وتهجد بعمل آورد	(قسم چهارم)	در اعمال روزهای ماه رمضان است

و آن چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده‌اند اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذي اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ وَهٰذا شَهْرُ الصِّيامِ وَهٰذا شَهْرُ الْقِيامِ وَهٰذا شَهْرُ الْاِنابَةِ وَهٰذا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهٰذا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهٰذا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَهٰذا شَهْرٌ فيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتي هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّي عَلى صِيامِهِ وَقِيامِهِ وَسَلِّمْهُ لي وَسَلِّمْني فيهِ وَاَعِنّي عَلَيْهِ بِاَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَفِّقْني فيهِ لِطاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ وَفَرِّغْني فيهِ

الْعَرْشِ الْعَظيمِ و ایضاً روایت کرده است که هر که در عرض یک سال هر روز این تسبیح را بخواند ... خود را در بهشت ببیند سُبْحانَ الدّائِمِ الْقائِمِ سُبْحانَ الْقائِمِ الدّائِمِ سُبْحانَ الْواحِدِ الْاَحَدِ سُبْحانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ سُبْحانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحانَ الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ سُبْحانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ رَبِّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلى سُبْحانَهُ وَتَعالى

باب دوم در ذکر نمازهای مستحبه

در ذکر نمازهای مستحبه ... الجنان ذکر شده

(۱) نماز اعرابی است که سید بن طاوس روایت ... الاسبوع

فيهِ لِعِبادَتِكَ وَدُعائِكَ وَتِلاوَةِ كِتابِكَ وَاَعْظِمْ لي فيهِ الْبَرَكَةَ وَاَحْسِنْ لي فيهِ الْعافِيَةَ
وَاَصِحَّ فيهِ بَدَني وَاَوْسِعْ فيهِ رِزْقي وَاكْفِني فيهِ ما اَهَمَّني وَاسْتَجِبْ فيهِ دُعائي وَبَلِّغْني
فيهِ رَجائي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذْهِبْ عَنّي فيهِ النُّعاسَ وَالْكَسَلَ وَالسَّأْمَةَ
وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ وَجَنِّبْني فيهِ الْعِلَلَ وَالْاَسْقامَ وَالْهُمُومَ وَالْاَحْزانَ
وَالْاَعْراضَ وَالْاَمْراضَ وَالْخَطايا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنّي فيهِ السُّوءَ وَالْفَحْشاءَ وَالْجَهْدَ وَ
الْبَلاءَ وَالتَّعَبَ وَالْعَناءَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْني فيهِ
مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ وَوَسْوَسَتِهِ وَتَثْبيطِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ
وَحَبائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَاَمانِيِّهِ وَغُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشَرَكِهِ وَاَحْزابِهِ وَاَتْباعِهِ وَاَشْياعِهِ وَ
اَوْلِيائِهِ وَشُرَكائِهِ وَجَميعِ مَكائِدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا قِيامَهُ وَصِيامَهُ
وَبُلُوغَ الْاَمَلِ فيهِ وَفي قِيامِهِ وَاسْتِكْمالَ ما يُرْضيكَ عَنّي صَبْراً وَاحْتِساباً وَايماناً وَيَقيناً
ثُمَّ تَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنّي بِالْاَضْعافِ الْكَثيرَةِ وَالْاَجْرِ الْعَظيمِ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ
الصّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ
بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحارِمِكَ مَعَ صالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجابِ
الدَّعْوَةِ وَلا تَحُلْ بَيْني وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذٰلِكَ بِعَرَضٍ وَلا مَرَضٍ وَلا هَمٍّ وَلا غَمٍّ وَلا سُقْمٍ وَلا
غَفْلَةٍ وَلا نِسْيانٍ بَلْ بِالتَّعاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ لَكَ وَفيكَ وَالرِّعايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفاءِ بِعَهْدِكَ
وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لي فيهِ
اَفْضَلَ ما تَقْسِمُهُ لِعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَعْطِني فيهِ اَفْضَلَ ما تُعْطي اَوْلِيائَكَ الْمُقَرَّبينَ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْاِجابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدّائِمَةِ وَالْعافِيَةِ وَ
الْمُعافاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ

(نماز اعرابی)
از شیخ طوسی نقل کرده که او بسند خود از زید بن ثابت روایت کرده که گفت مردی از بادیه نشینان بحضور حضرت رسالت رسید و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله ما در بادیه می باشیم و دوریم از مدینه و نمی توانیم هر جمعه بنماز جمعه حاضر شویم پس تعلیم کن مرا عملی که چون او بجا آوریم فضیلت نماز جمعه را درک کنیم ... روز بلند شود دو رکعت نماز بکن در رکعت اول بعد از حمد هفت مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم بعد از حمد هفت مرتبه قل اعوذ برب الناس بخوان بعد از سلام هفت مرتبه

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعائي فيهِ اِلَيْكَ واصِلاً وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ اِلَيَّ فيهِ نازِلاً وَ
عَمَلي فيهِ مَقْبُولاً وَسَعْيي فيهِ مَشْكُوراً وَذَنْبي فيهِ مَغْفُوراً حَتّى يَكُونَ نَصيبي فيهِ الْاَكْثَرَ
وَحَظّي فيهِ الْاَوْفَرَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْني فيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلى
اَفْضَلِ حالٍ تُحِبُّ اَنْ يَكُونَ عَلَيْها اَحَدٌ مِنْ اَوْلِيائِكَ وَاَرْضاها لَكَ ثُمَّ اجْعَلْها لي خَيْراً
مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْني فيها اَفْضَلَ ما رَزَقْتَ اَحَداً مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ اِيّاها وَاَكْرَمْتَهُ بِها وَ
اجْعَلْني فيها مِنْ عُتَقائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَسُعَداءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ
وَرِضْوانِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا في شَهْرِنا هٰذَا الْجِدَّ
وَالْاِجْتِهادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشاطَ وَما تُحِبُّ وَتَرْضى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ
وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ وَما اَنْزَلْتَ فيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ وَ
عِزْرائيلَ وَجَميعِ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَرَبَّ اِبْرٰهيمَ وَاِسْماعيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسٰى
وَعيسٰى وَجَميعِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
اَجْمَعينَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظيمِ لَمّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَنَظَرْتَ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحيمَةً تَرْضى بِها عَنّي رِضًى لا سَخَطَ عَلَيَّ بَعْدَهُ
اَبَداً وَاَعْطَيْتَني جَميعَ سُؤْلي وَرَغْبَتي وَاُمْنِيَّتي وَاِرادَتي وَصَرَفْتَ عَنّي ما اَكْرَهُ وَاَحْذَرُ وَ
اَخافُ عَلى نَفْسي وَما لا اَخافُ وَعَنْ اَهْلي وَمالي وَاِخْواني وَذُرِّيَّتي اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ فَرَرْنا
مِنْ ذُنُوبِنا فَآوِنا تائِبينَ وَتُبْ عَلَيْنا مُسْتَغْفِرينَ وَاغْفِرْ لَنا مُتَعَوِّذينَ وَاَعِذْنا مُسْتَجيرينَ
وَاَجِرْنا مُسْتَسْلِمينَ وَلا تَخْذُلْنا راهِبينَ وَآمِنّا راغِبينَ وَشَفِّعْنا سائِلينَ وَاَعْطِنا
اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّي وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ
رَبَّهُ وَلَمْ يَسْئَلِ الْعِبادُ مِثْلَكَ كَرَماً وَجُوداً يا مَوْضِعَ شَكْوَى السّائِلينَ وَيا مُنْتَهى حاجَةِ
الرّاغِبينَ وَيا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ وَيا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا مَلْجَاَ الْهارِبينَ وَ
يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ وَيا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ

(نماز فاطمیة)
آية الكرسى بخوان ... هفت مرتبه ... بعد از ... سلام ... بخوان ... [illegible]
... مرتبه و قل اعوذ ... یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام یا رحمن الدنیا و الآخرة و رحیمهما یا ارحم الراحمین یا رب یا رب

وَيا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومينَ وَيا كاشِفَ كَرْبِ الْعَظيمِ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي ذُنُوبي وَعُيُوبي وَاِساءَتي وَظُلْمي وَجُرْمي وَاِسْرافي عَلى نَفْسي وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ لا يَمْلِكُها غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنّي وَاغْفِرْ لي كُلَّ ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي وَاعْصِمْني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلى والِدَيَّ وَوَلَدي وَقَرابَتي وَاَهْلِ حُزانَتي وَمَنْ كانَ مِنّي بِسَبيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ فِي الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ فَاِنَّ ذلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ واسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلا تُخَيِّبْني يا سَيِّدي وَلا تَرُدَّ دُعائي وَلا يَدي اِلى نَحْري حَتّى تَفْعَلَ ذلِكَ بي وَتَسْتَجيبَ لي جَميعَ ما سَئَلْتُكَ وَتَزيدَني مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَنَحْنُ اِلَيْكَ راغِبُونَ اَللّهُمَّ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْالاءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ في هذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ فيها اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِساءَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَايماناً لا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِما قَسَمْتَ لي وَآتِني فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِني عَذابَ النّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ في هذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ فيها فَاَخِّرْني اِلى ذلِكَ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبادَتِكَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا رَبَّ مُحَمَّدٍ اِغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِاَبْرارِ عِتْرَتِهِ وَاقْتُلْ اَعْدائَهُمْ بَدَداً وَاَحْصِهِمْ عَدَداً وَلا تَدَعْ عَلى ظَهْرِ الْاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَداً وَلا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَداً يا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يا خَليفَةَ النَّبِيّينَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ الْبَديُّ الْبَديعُ الَّذي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَالدّائِمُ غَيْرُ الْغافِلِ وَالْحَيُّ الَّذي لا يَمُوتُ اَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ في شَاْنٍ اَنْتَ خَليفَةُ مُحَمَّدٍ وَناصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ اَسْئَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَليفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ اَوْصِياءِ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اِعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلى

يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله صل على محمد و آله واغفر لى پس حاجت خود را ذكر كن و هفتاد مرتبه بگو لا حول و لا قوة الا بالله العلى العظيم و بگو سبحان الله رب العرش الكريم پس حضرت فرمود بحق آنخدائيكه مرا براستى فرستاده سوگند كه هر مؤمن و مؤمنه كه اين نماز را بكند در روز جمعه من ضامنم بهشت را براى او و از جاى خود برخيزد تا گناهان او و گناهان پدر و مادرش آمرزيده شود و عطا فرمايد حقتعالى باو ثواب هر كه نماز كرده در اين روز در شهرهاى مسلمانان و بنويسد از براى او اجر كسيكه روزه گرفته و نماز كرده در اين روز در مشرق و مغرب عالم

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَاجْعَلْ عاقِبَةَ اَمْري اِلى غُفْرانِكَ وَرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَكَذلِكَ نَسَبْتَ نَفْسَكَ يا سَيِّدي بِاللَّطيفِ بَلى اِنَّكَ لَطيفٌ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْطُفْ لِما تَشاءُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ في عامِنا هذا وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَميعِ حَوائِجي لِلْاخِرَةِ وَالدُّنْيا پس سه مرتبه بگويد اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّي قَريبٌ مُجيبٌ اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبّي رَحيمٌ وَدُودٌ اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّهُ كانَ غَفّاراً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لي اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ رَبِّ اِنّي عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسي فَاغْفِرْ لي اِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذي لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَليمُ الْعَظيمُ الْكَريمُ الْغَفّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظيمِ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ اِنَّ اللهَ كانَ غَفُوراً رَحيماً پس اين دعا را بخواند اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْعَظيمِ الْمَحْتُومِ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذي لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَني مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئاتُهُمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فيما تَقْضي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطيلَ عُمْري وَتُوَسِّعَ رِزْقي وَتُؤَدِّيَ عَنّي اَمانَتي وَدَيْني آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ اجْعَلْ لي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْني مِنْ حَيْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا اَحْتَسِبُ وَاحْرُسْني مِنْ حَيْثُ اَحْتَرِسُ وَمِنْ حَيْثُ لا اَحْتَرِسُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ كَثيراً دوّم روايت فرموده‌اند ميخوانى اين تسبيحات را در هر روز ماه رمضان از اوّل تا باخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سُبْحانَ اللهِ (١) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ السَّميعِ الَّذي لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ اَرَضينَ وَيَسْمَعُ ما

و حقتعالى باو عطا فرمايد در بهشت آنچه را كه هيچ چشمى نديده و هيچ گوشى نشنيده باشد پس سجده كند و در سجده بگويد پنج مرتبه ... مؤلف گويد كه شيخ طوسى در مصباح اين نماز را از ائمه عليهم السلام روايت كرده ولكن نيست بلكه دعاء مذكور بعد از نماز بگو چون فارغ شد از نماز بگو سبحان الله رب العرش الكريم و لا حول و لا قوة الا بالله العلى العظيم هفتاد مرتبه

(نماز هدیه)

روايت شده از معصومين عليهم السلام كه روز جمعه هشت ركعت نماز بكند و هديه كند چهار ركعت آن را برسول صلى الله عليه و آله و چهار ركعت را بفاطمه عليها السلام و روز شنبه چهار ركعت ...

فی ظلمات البر والبحر ویسمع الانین والشکوی ویسمع السر واخفی ویسمع وساوس الصدور ولا یصم سمعه صوت (۲) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله البصیر الذی لیس شیء ابصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین ویبصر ما فی ظلمات البر والبحر لا تدرکه الابصار وهو یدرک الابصار وهو اللطیف الخبیر لا تغشی بصره الظلمة ولا یستتر منه بستر ولا یواری منه جدار ولا یغیب عنه بر ولا بحر ولا یکن منه جبل ما فی اصله ولا قلب ما فیه ولا جنب ما فی قلبه ولا یستتر منه صغیر ولا کبیر ولا یستخفی منه صغیر لصغره ولا یخفی علیه شیء فی الارض ولا فی السماء هو الذی یصورکم فی الارحام کیف یشاء لا اله الا هو العزیز الحکیم (۳) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی ینشئ السحاب الثقال ویسبح الرعد بحمده والملائکة من خیفته ویرسل الصواعق فیصیب بها من یشاء ویرسل الریاح بشرا بین یدی رحمته وینزل الماء من السماء بکلمته وینبت النبات بقدرته ویسقط الورق بعلمه سبحان الله الذی لا یعزب عنه مثقال ذرة فی الارض ولا فی السماء ولا اصغر من ذلک ولا اکبر الا فی کتاب مبین (۴) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله

حضرت فاطمه صلوات الله علیها و در روز دوشنبه چهار رکعت بکند و هدیه حضرت امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه گرداند و همچنین هر روز از هفته چهار رکعت بکند و هدیه نماید به ترتیب امام ها تا آنکه در روز پنجشنبه چهار رکعت کند و هدیه امام جعفر صادق علیه السلام گرداند و باز در روز جمعه هشت رکعت کند چهار رکعت از آن هدیه حضرت رسول خدا و چهار رکعت دیگر هدیه حضرت فاطمه سلام الله علیها گرداند و در روز شنبه چهار رکعت هدیه حضرت امام موسی علیه السلام کند و همچنین هر روز چهار رکعت بکند تا روز پنجشنبه و هدیه نماید به ترتیب تا روز

رب العالمین سبحان الله الذی یعلم ما تحمل کل انثی وما تغیض الارحام وما تزداد وکل شیء عنده بمقدار عالم الغیب والشهادة الکبیر المتعال سواء منکم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف باللیل وسارب بالنهار له معقبات من بین یدیه ومن خلفه یحفظونه من امر الله سبحان الله الذی یمیت الاحیاء ویحیی الموتی ویعلم ما تنقص الارض منهم ویقر فی الارحام ما یشاء الی اجل مسمی (۵) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله مالک الملک تؤتی الملک من تشاء وتنزع الملک ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بیدک الخیر انک علی کل شیء قدیر تولج اللیل فی النهار وتولج النهار فی اللیل تخرج الحی من المیت وتخرج المیت من الحی وترزق من تشاء بغیر حساب (۶) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی عنده مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو ویعلم ما فی البر والبحر وما تسقط من ورقة الا یعلمها ولا حبة فی ظلمات الارض ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین (۷) سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی لا یحصی مدحته القائلون (یقول القائلون) ولا یجزی بآلائه الشاکرون العابدون وهو کما قال وفوق ما نقول والله سبحانه کما اثنی علی نفسه ولا یحیطون بشیء من

... چهار رکعت ... هدیه ... گرداند و عصر ... عجل الله فرجه گرداند و ... و در میان هر دو رکعت از این نمازها بگوید اللهم انت السلام ومنک السلام والیک یعود السلام حینا ربنا بالسلام اللهم ان هذه الرکعات هدیة منی الی ولیک فلان فصل علی محمد وآله وبلغه ایاها واعطنی افضل املی ورجائی فیک وفی رسولک صلواتک علیه وآله وفیه و بجای فلان اسم آن امامی که هدیه به او می کند بگوید

نماز لیلة الدفن

نماز لیلة الدفن که آن را نماز وحشت نیز گویند و آن دو رکعت است ...

عِلْمِهِ اِلّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ وَلا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظيمُ (۸) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ
خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ
رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذي يَعْلَمُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها وَما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ
وَما يَعْرُجُ فيها وَلا يَشْغَلُهُ ما يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ مِنْها عَمّا يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما
يَعْرُجُ فيها وَلا يَشْغَلُهُ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعْرُجُ فيها عَمّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَما يَخْرُجُ
مِنْها وَلا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ
حِفْظِ شَيْءٍ وَلا يُساويهِ شَيْءٌ وَلا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ (۹)
سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ
جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ
اللهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ
اللهِ فاطِرِ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلاً اُولي اَجْنِحَةٍ مَثْنى وَثُلاثَ وَرُباعَ
يَزيدُ فِي الْخَلْقِ ما يَشاءُ اِنَّ اللهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ما يَفْتَحِ اللهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا
مُمْسِكَ لَها وَما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۱۰) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ
النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ
وَالنُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ
ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ
الَّذي يَعْلَمُ ما فِي السَّمواتِ وَما فِي الْاَرْضِ ما يَكُونُ مِنْ نَجْوى ثَلاثَةٍ اِلّا هُوَ رابِعُهُمْ وَلا
خَمْسَةٍ اِلّا هُوَ سادِسُهُمْ وَلا اَدْنى مِنْ ذلِكَ وَلا اَكْثَرَ اِلّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَما كانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيمَةِ اِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ سيّم و نيز فرموده اند بخواني بن صلوات

اول الحمد و آية الكرسي و در دوم كوثر
و در هر حمد ده مرتبه انا انزلناه
في ليلة القدر و چون سلام دهد
بگويد اللهم صل على محمد
و آل محمد و ابعث نوابها الى
قبر فلان و بجاى فلان نام
ميت را ذكر كند نماز ديگر
ايضا سيد بن طاوس از حضرت
رسول صلى الله عليه و آله
روايت كرده كه فرمود نميگذرد
بر ميت ساعتي سختتر از شب
اول قبر پس رحم نمائيد مرده گان
خود را بصدقه و اگر نيابد
چيزي كه صدقه بدهد پس بجا آورد يكي
از شما هادو ركعت نماز كند
بخواند در ركعت اول فاتحة
الكتاب يكمرتبه و قل هو الله
احد دو مرتبه و در ركعت دوم
فاتحه يكمرتبه و الهاكم التكاثر
ده مرتبه و سلام دهد

در هر روز ماه رمضان اِنَّ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً لَبَّيْكَ يا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحانَكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ عَلى اِبْرهيمَ وَ
آلِ اِبْرهيمَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ كَما رَحِمْتَ اِبْرهيمَ وَآلَ
اِبْرهيمَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ سَلِّمْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما سَلَّمْتَ عَلى نُوحٍ فِي
الْعالَمينَ اَللّهُمَّ امْنُنْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مَنَنْتَ عَلى مُوسى وَهرُونَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما شَرَّفْتَنا بِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما هَدَيْتَنا بِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ
كُلَّما طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ كُلَّما طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ بَرَقَتْ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ السَّلامُ كُلَّما ذُكِرَ السَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ كُلَّما سَبَّحَ اللهَ مَلَكٌ اَوْ قَدَّسَهُ اَلسَّلامُ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْاَوَّلينَ وَالسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرينَ وَالسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ
اَبْلِغْ مُحَمَّداً نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلامَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً مِنَ الْبَهاءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ وَ
الْكَرامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفاعَةِ عِنْدَكَ
يَوْمَ الْقِيمَةِ اَفْضَلَ ما تُعْطي اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِ مُحَمَّداً فَوْقَ ما تُعْطِي الْخَلائِقَ
مِنَ الْخَيْرِ اَضْعافاً كَثيرَةً لا يُحْصيها غَيْرُكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ وَاَطْهَرَ
وَاَزْكى وَاَنْمى وَاَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَعَلى اَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ
عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ شَرِكَ في دَمِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَالْعَنْ مَنْ آذى نَبِيَّكَ فيها اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اِمامَيِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُما وَعادِ مَنْ عاداهُما وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلى مَنْ

و بگويد اللهم صل على
محمد و آل محمد و ابعث نوابها
الى قبر فلان الميت فلان
بن فلان پس حق تعالى ميفرستد
از براى او هزار ملك بسوى قبر او
با هر ملكى جامه و حله و تنگ
قبر او را وسعت دهد تا روز
نفخ صور و عطا كند بنماز كنند
بعدد آنچه آفتاب بر آن طلوع
ميكند حسنات و بالا برده شود
براى او چهل درجه مؤلف گويد
كه كفعمي اين نماز را از رهين
كتب نقل كرده و ليكن در بعضى كتب بدين
نحو ذكر كرده در ركعت اول بعد از حمد
آية الكرسي يكمرتبه و توحيد
دو مرتبه بخواند و در دوم بعد از حمد
در زاد المعاد فرموده با يا بعد
بجهت كل از اموات

شَرِكَ فِي دِمائِهِما اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ
مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ
مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ
وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ
عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ
عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمينَ
وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ اِمامِ الْمُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْقاسِمِ وَالطّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ
مَنْ اٰذىٰ نَبِيَّكَ فيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اٰذىٰ نَبِيَّكَ
فيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي اَهْلِ بَيْتِهِ اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ
لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ
اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمائِهِمْ وَكُفَّ عَنّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
بَأْسَ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَكُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّكَ اَشَدُّ بَأْساً وَاَشَدُّ تَنْكيلاً

سیّد بن طاوس فرموده میگوئی یا عُدَّتي في كُرْبَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي في
نِعْمَتي وَيا غايَتي في رَغْبَتي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتي وَالْمُقيلُ عَثْرَتي فَاغْفِرْ
لي خَطيئَتي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ

زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و احسن احسان بایشان دعا کردن است خصوصاً در عقب نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه پدر و مادر را زیاده از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال

لا تُنالُ اِلّا بِكَ وَلِكَرْبٍ لا يَكْشِفُهُ اِلّا اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لا تُبْلَغُ اِلّا بِكَ وَلِحاجَةٍ
لا يَقْضيها اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ فَكَما كانَ مِنْ شَأْنِكَ ما اَذِنْتَ لي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ
وَرَحِمْتَني بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْاِجابَةُ لي فيما دَعَوْتُكَ وَعَوائِدُ
الْاِفْضالِ فيما رَجَوْتُكَ وَالنَّجاةُ مِمّا فَزِعْتُ اِلَيْكَ فيهِ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلاً اَنْ اَبْلُغَ
رَحْمَتَكَ فَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَني وَتَسَعَني وَاِنْ لَمْ اَكُنْ لِلْاِجابَةِ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلُ
الْفَضْلِ وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَلْتَسَعْني رَحْمَتُكَ يا اِلٰهي يا كَريمُ اَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَريمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تُفَرِّجَ هَمّي وَتَكْشِفَ كَرْبي وَغَمّي وَتَرْحَمَني
بِرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَني مِنْ فَضْلِكَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ ***

سیّد فرموده اند در هر روز بخوان اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ
فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ
بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ
عَطائِكَ بِاَهْنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنيءٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسانِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلُّ اِحْسانِكَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِاِحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ حينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْني
يا اَللّٰهُ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضىٰ وَرَسُولِكَ الْمُصْطَفىٰ وَاَمينِكَ وَنَجِيِّكَ دُونَ
خَلْقِكَ وَنَجيبِكَ مِنْ عِبادِكَ وَنَبِيِّكَ بِالصِّدْقِ وَحَبيبِكَ وَصَلِّ عَلىٰ رَسُولِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنَ الْعالَمينَ الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَبْرارِ الطّاهِرينَ
وَعَلىٰ مَلائِكَتِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلىٰ اَنْبِيائِكَ الَّذينَ
يُنْبِئُونَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَعَلىٰ رُسُلِكَ الَّذينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى
الْعالَمينَ بِرِسالاتِكَ وَعَلىٰ عِبادِكَ الصّالِحينَ الَّذينَ اَدْخَلْتَهُمْ في رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ

خیری که باید از برای ایشان بعمل آورد کم بعمل آورد و عمده خیرات برای پدر و مادر وفای بدیون ایشان است از حق الناس و بیان ایشان از آنکه در ذمه ایشان است از حقوق خالق و خلق بری گردانند و بیان عبادات که از ایشان فوت شده باشد بعمل آورند باستیجار و یا بتبرع بجا آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق علیه السلام در هر شب و روز از برای فرزند خود دو رکعت نماز میکرد و از برای پدر و مادر خود دو رکعت و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطیناک میخواند و در حدیث صحیح منقولست

الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ وَاَوْلِيائِكَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلى جَبْرَئِيلَ وَمِيكائِيلَ وَاِسْرافِيلَ وَمَلَكِ
الْمَوْتِ وَعَلى رِضْوانَ خازِنِ الْجِنانِ وَعَلى مالِكٍ خازِنِ النّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ
الْاَمِينِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلوةِ الَّتِي تُحِبُّ
اَنْ يُصَلِّيَ بِها عَلَيْهِمْ اَهْلُ السَّمواتِ وَاَهْلُ الْاَرَضِينَ صَلوةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبارَكَةً
زاكِيَةً نامِيَةً ظاهِرَةً باطِنَةً شَرِيفَةً فاضِلَةً تُبَيِّنُ بِها فَضْلَهُمْ عَلَى الْاَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ ما جَزَيْتَ
نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّهُمَّ وَاَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَ
مَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطِي مُحَمَّداً وَ
آلَهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ اَفْضَلَ ما اَعْطَيْتَ اَحَداً مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَللّهُمَّ وَاجْعَلْ
مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِساً وَاَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ
مَنْزِلاً وَاَقْرَبَهُمْ اِلَيْكَ وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ اَوَّلَ شافِعٍ وَاَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَاَوَّلَ قائِلٍ وَاَنْجَحَ
سائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجاوَزَ
عَنْ خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِي وَتُنْجِحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حاجَتِي وَتُنْجِزَ لِي ما وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ
عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلا
تُعَذِّبَنِي وَتُعافِيَنِي وَلا تَبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرِّزْقِ اَطْيَبَهُ وَاَوْسَعَهُ وَلا تَحْرِمَنِيهِ
يا رَبِّ وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَضَعْ عَنِّي وِزْرِي وَلا تُحَمِّلْنِي ما لا طاقَةَ لِي بِهِ يا مَوْلايَ وَ
اَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً
وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس سه مرتبه بگو اَللّهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ
كَما اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَما وَعَدْتَنِي پس بگو اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ
حاجَةٍ بِي اِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ

شاد نموده باشد وحقتعالى باو وسعت دهد و تنگى از او بردارد ديگرى باو گويند كه اين فرج كه تو را رو داده بسبب نماز است كه فلان برادر مؤمن براى تو كرده راوى پرسيد دو ميت را در دو ركعت نماز شريك ميتوان كرد فرمود بلى فرمود كه ميت شاد ميشود و فرج مى‌يابد بدعا و استغفار كه براى او كنند چنانچه زنده شاد ميشود بهديه كه براى او برند و فرمود كه بر ميت داخل ميشود در قبرش نماز و روزه و تصدق و حج و ساير اعمال خير و دعا و ثواب آن اعمال براى كسيكه كرده و براى مرده هر دو نوشته ميشود و در حديث ديگر فرمود كه هر كه از مسلمانان براى ميتى عمل صالحى بكند

يَسِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ پنجم خواندن اين دعا
است اَللّهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَما وَعَدْتَنِي و چون طولانيست بجهة
اختصار آنرا ذكر نكرديم هر كه طالبست باقبال يا زاد المعاد رجوع كند ششم شيخ مفيد در
كتاب مقنعه روايت كرده از ثقة جليل على بن مهزيار از حضرت امام محمد تقى عليه السلام كه مستحبست
آنكه بسيار بگوئى در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر يا ذَا الَّذِي كانَ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقى وَيَفْنى كُلُّ شَيْءٍ يا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيا ذَا الَّذِي
لَيْسَ فِي السَّمواتِ الْعُلى وَلا فِي الْاَرَضِينَ السُّفْلى وَلا فَوْقَهُنَّ وَلا تَحْتَهُنَّ وَلا بَيْنَهُنَّ اِلهٌ يُعْبَدُ
غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا يَقْوى عَلى اِحْصائِهِ اِلّا اَنْتَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوةً لا
يَقْوى عَلى اِحْصائِها اِلّا اَنْتَ هفتم شيخ كفعمى در بلد الامين و مصباح از اختيار سيد بن
باقى نقل كرده كه هر كه بخواند اين دعا را در هر روز ماه رمضان بيامرزد حقتعالى گناهان
چهل ساله او را اَللّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلى عِبادِكَ
فِيهِ الصِّيامَ اُرْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ فِي هذَا الْعامِ وَفِي كُلِّ عامٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ
فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ هشتم در هر روز صد مرتبه اين ذكر را بگويد
كه محدث فيض در خلاصة الاذكار ذكر فرموده سُبْحانَ الضّارِّ النّافِعِ سُبْحانَ الْقاضِي
بِالْحَقِّ سُبْحانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلى سُبْحانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحانَهُ وَتَعالى نهم شيخ مفيد در مقنعه فرموده
و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا صلى الله عليه و آله در هر روز صد مرتبه و اگر زياده تر
فرستاد افضل است

(مطلب دوم)

در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارك رمضان

(شب اول)

در آن چند عمل است اول آنكه طلب هلال كند و بعضى استهلال اين ماه را واجب دانسته اند
دوم چون رؤيت هلال كرد اشاره بهلال نكند بلكه رو بقبله كند و دستها را باسمان بلند
كند و خطاب كند هلال را و بگويد رَبِّي وَرَبُّكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا

خدا ثواب آنرا مضاعف ميكرداند و ميت بآن عمل منتفع ميگردد و در روايتى وارد شده است كه هر گاه شخصى بر ميتى تصدق كند و يا بكند نيك حقتعالى جبرئيل را امر مينمايد كه با هفتاد هزار ملك بنزد قبر او بروند و هر يك طبقى از نعمتهاى بهشت را از براى او ببرند و ميگويند السلام عليك يا دوست خدا اين هديه فلان مؤمن است از براى تو پس قبر او روشن ميشود و حقتعالى هزار شهر در بهشت باو كرامت مينمايد و هزار حور باو تزويج مينمايد و هزار حله باو ميپوشانند و هزار حاجت او را روا ميكند

نماز فرزند براى پدر و مادر

بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَىٰ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَىٰ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ

و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف بجانب قبله میفرمود و میگفت اَللّٰهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَدِفَاعِ الْأَسْقَامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ حَتَّىٰ يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون رؤیت هلال نموی بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ أَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْنَا مِنْهُ وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ سیم بخواند دعای چهل و سیم صحیفهٔ کامله را در وقت رؤیت هلال سید بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی میگذشت که نظر کرد بهلال ماه رمضان پس آنحضرت ایستاد و گفت أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ فَحَدَّ بِكَ الزَّمَانَ وَامْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنَارَةِ وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذٰلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَىٰ إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَأَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَةٍ لَا تَمْحَقُهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدَنِّسُهَا الْآثَامُ هِلَالَ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لَا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لَا

دو رکعتست در رکعت اول فاتحه و ده مرتبه رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ و در رکعت دوم فاتحه و ده مرتبه رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چون سلام دهد ده مرتبه بگوید رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ...

نماز گرسنه از حضرت منقولست که هر گرسنه وضو بگیرد و دو رکعت نماز گذارد و بگوید ... فَأَطْعِمْنِي فَإِنِّي جَائِعٌ ... حق سبحانه و تعالی او را در ساعت طعام دهد

بِمَا زِجَةِ عُسْرٍ وَخَيْرٍ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلَالَ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ وَإِسْلَامٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَىٰ مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْكَىٰ مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنَا اللّٰهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْآثَامِ وَالْحَوْبَةِ وَأَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَأَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْنًا مِنْكَ عَلَىٰ مَا نَدَبْتَنَا إِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات اینماه است و الا در ماههای دیگر جماع در شب اول مکروه است پنجم غسل شب اول ماه کند و روایت شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن باو نرسد تا ماه رمضان آینده ششم در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده هفتم زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش ریخته شود و ثواب حجاج و معتمرین انسا الرا دریابد هشتم از اینشب ابتدا کند بخواندن هزار رکعت نماز اینماه بنحویکه در آخر قسم دوم ذکر شد نهم دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سورهٔ انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی کفایت کند او را و نگاهدارد او را از مخوف و مترسد از درد دهم بخواند دعای اَللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ که در شب آخر ماه شعبان گذشت یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعا را وارد از حضرت جواد علیه السلام که در اقبال است اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبِيرَ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتُجِنُّ الضَّمِيرُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَىٰ فَعَمِلَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ وَلَا مِمَّنْ هُوَ عَلَىٰ غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ اَللّٰهُمَّ صَحِّحْ أَبْدَانَنَا مِنَ الْعِلَلِ وَأَعِنَّا عَلَىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّىٰ يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُكَ هٰذَا وَقَدْ أَدَّيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ أَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَوَفِّقْنَا لِقِيَامِهِ وَنَشِّطْنَا فِيهِ

نماز حدیث نفس از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که ... مؤمنی که ... مبتلا گردد بحدیث نفس ... هر گاه او را حدیث نفس عارض شود دو رکعت نماز گذارد و از آن پناه برد بخدا از آن و ... حضرت منقولست که حضرت آدم علیه السلام شکایت کرد بخدا وند عز و جل از حدیث نفس پس جبرئیل نازل شد و گفت بگو لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ حضرت آدم علیه السلام این ذکر را گفت حدیث نفس از او برطرف شد ... فرموده این اصل لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ است ... رسول

لِلصَّلٰوةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرائَةِ وَسَهِّلْ لَنَا فِيهِ اِيتَاءَ الزَّكٰوةِ اَللّٰهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصَبًا
وَلَا تَعَبًا وَلَا سَقَمًا وَلَا عَطَبًا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ
لَنَا فِيهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا نَقِيًّا
مِنَ الْآثَامِ خَالِصًا مِنَ الْآصَارِ وَالْاَجْرَامِ اَللّٰهُمَّ لَا تُطْعِمْنَا اِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ خَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ وَ
اجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالًا لَا يَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلَا اَسْقَامٌ يَا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْاِعْلَانِ
يَا مُتَفَضِّلًا عَلٰى عِبَادِهِ بِالْاِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ اَلْهِمْنَا
ذِكْرَكَ وَجَنِّبْنَا عُسْرَكَ وَاَنِلْنَا يُسْرَكَ وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَوَفِّقْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ
الْبَلَايَا وَصُنَّا مِنَ الْاَوْزَارِ وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ السُّوءَ
اِلَّا هُوَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ
اجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى مَوْصُولًا وَكَذٰلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُورًا وَقِيَامَنَا
مَبْرُورًا وَقُرْآنَنَا مَرْفُوعًا وَدُعَائَنَا مَسْمُوعًا وَاهْدِنَا لِلْحُسْنٰى وَجَنِّبْنَا الْعُسْرٰى وَيَسِّرْنَا
لِلْيُسْرٰى وَاَعْلِ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ وَاقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلٰوةَ وَ
اسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاغْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ
الْفَائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ حَتّٰى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا
وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ اَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَاَجْزَلْتَ
فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصِيبَنَا فَاِنَّكَ الْاِلٰهُ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ الْقَرِيبُ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

دوازدهم بخواند در این شب این دعای ماثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است
اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنَزِّلَ الْقُرْآنِ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
وَاَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَاَعِنَّا عَلٰى قِيَامِهِ
اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَمُعَافَاةٍ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي
وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي

صلی الله علیه و آله ... کرد که آنحضرت از وسوسه و حدیث نفس و در دینی که او را ... بود و از دور دینی حضرت رسول صلی الله علیه و آله با او فرمود بگو توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا و این را مکرر بگو پس چندگاه نشد که آن مرد ملحد آمد خدمت آنحضرت و گفت یا رسول الله خداوند وسوسه مرا برد و قرض مرا ادا کرد و درویشی و تنگی مرا ...

روایت شده که از برای دفع وسوسه شیطان بگوید که در سینه است ... هو الاول و الآخر و الظاهر

لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ لِي فِي
عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ سیزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را
چهاردهم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الخ که سید در اقبال نقل فرموده و بسیار
طولانیست پانزدهم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ
اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَ
الْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را میخواند
شانزدهم و نیز روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا
را میخواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِكَ اَيُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ اَللّٰهُمَّ فَقَوِّنَا عَلٰى صِيَامِنَا وَ
قِيَامِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ
وَاَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعِزُّكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ
الْمَوْلٰى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الرَّحِيمُ وَاَنَا الْمُخْطِئُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ
وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هفدهم در باب اول گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر
در اول ماه رمضان هیجدهم بخواند دعاء حج را که در اول ماه گذشت

روز اول

و در آن چند عملست اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از
جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو بزنند تا از خواری و پریشانی
نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزنند تا در آن سال از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت اول ماه و تصدق
را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در رکعت دوم حمد
و هر سوره که خواهد بخواند تا حقتعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا

و الباطن و هو بکل شیء علیم

و نیز از برای دفع وسوسه شیطان از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دست بر سینه خود بکش و بگو بسم الله و بالله محمد رسول الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم امسح عنی ما احذر و بعد دست بر شکم خود بکش و سه مرتبه بگو که اثر عظیمی خواهد داشت

و نیز از برای دفع وسوسه و نسیان و فراموشی خوردن عسل و ... و انار خوردن و روزه سه روز از ماه ... و اول و آخر هر ماه پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه وسط و نیز بگوید اعوذ بالله القوی من الشیطان ...

باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ
وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنا صِيامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَ
الْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلى صِيامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْهُ لَنا فى يُسْرٍ مِنْكَ
وَعافِيَةٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ششم بخواند دعاء چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را اگر در
شب نخوانده هفتم علامهٔ مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح
روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی
روز اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای
خدا و بی شائبهٔ اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و منافتی که ضرر
رساند بدین او و بابدن او و حقتعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آنسال واقع میشود از بلاها و دعا
اینست اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى دانَ لَهُ كُلُّ شَىْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتى وَسِعَتْ
كُلَّ شَىْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتى تَواضَعَ لَها كُلُّ شَىْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتى قَهَرَتْ كُلَّ شَىْءٍ وَبِقُوَّتِكَ
الَّتى خَضَعَ لَها كُلُّ شَىْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتى غَلَبَتْ كُلَّ شَىْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذى اَحاطَ بِكُلِّ
شَىْءٍ يا نُورُ يا قُدُّوسُ يا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَيا باقِىُ بَعْدَ كُلِّ شَىْءٍ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ
الَّتى تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَقْطَعُ الرَّجآءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُدِيلُ
الْاَعْدآءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَرُدُّ الدُّعآءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى يُسْتَحَقُّ بِها نُزُولُ
الْبَلآءِ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمآءِ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَكْشِفُ الْغِطآءَ
وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُعَجِّلُ الْفَنآءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ
لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنى دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتى لا تُرامُ وَعافِنى مِنْ
شَرِّ ما اُحاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ فى مُسْتَقْبَلِ سَنَتى هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَما فِيهِنَّ وَما بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثانى

وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ اِسْرافِيلَ وَمِيكائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخاتَمِ النَّبِيِّينَ اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِما سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ يا عَظِيمُ
اَنْتَ الَّذى تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطى كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضاعِفُ مِنَ الْحَسَناتِ بِالْقَلِيلِ
وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ ما تَشآءُ يا قَدِيرُ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَلْبِسْنى فى
مُسْتَقْبَلِ سَنَتى هٰذِهِ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهى بِنُورِكَ وَاَحِبَّنى بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنى رِضْوانَكَ وَ
شَرِيفَ كَرامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنى مِنْ خَيْرِ ما عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ ما اَنْتَ مُعْطِيهِ
اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنى مَعَ ذٰلِكَ عافِيَتَكَ يا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوى وَيا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى وَ
يا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيا دافِعَ ما تَشآءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يا كَرِيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ تَوَفَّنى عَلى
مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلى خَيْرِ الْوَفاةِ فَتَوَفَّنى
مُوالِيًا لِاَوْلِيآئِكَ وَمُعادِيًا لِاَعْدآئِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنى فى هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ
اَوْ فِعْلٍ يُباعِدُنى مِنْكَ وَاجْلِبْنى اِلى كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنى مِنْكَ فى هٰذِهِ السَّنَةِ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَامْنَعْنى مِنْ كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنّى اَخافُ ضَرَرَ عاقِبَتِهِ وَ
اَخافُ مَقْتَكَ اِيّاىَ عَلَيْهِ حِذارَ اَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنّى فَاَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصًا
مِنْ حَظٍّ لى عِنْدَكَ يا رَؤُفُ يا رَحِيمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنى فى مُسْتَقْبَلِ سَنَتى هٰذِهِ فى حِفْظِكَ وَفى
جِوارِكَ وَفى كَنَفِكَ وَجَلِّلْنى سِتْرَ عافِيَتِكَ وَهَبْ لى كَرامَتَكَ عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَنآؤُكَ
وَلا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنى تابِعًا لِصالِحِ مَنْ مَضى مِنْ اَوْلِيآئِكَ وَاَلْحِقْنى بِهِمْ وَاجْعَلْنى
مُسَلِّمًا لِمَنْ قالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ تُحِيطَ بى خَطِيئَتى وَظُلْمى وَاِسْرافى
عَلى نَفْسى وَاتِّباعى لِهَواىَ وَاشْتِغالى بِشَهَواتى فَيَحُولَ ذٰلِكَ بَيْنى وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ
فَاَكُونَ مَنْسِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنى لِكُلِّ عَمَلٍ صالِحٍ تَرْضى
بِهِ عَنّى وَقَرِّبْنى اِلَيْكَ زُلْفى اَللّٰهُمَّ كَما كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ
عَدُوِّهِ وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَقْتَهُ وَعْدَكَ وَاَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اَللّٰهُمَّ

فَبِذلِكَ فَاكْفِنی هَوْلَ هذِهِ السَّنَةِ وَآفاتِها وَاَسْقامَها وَفِتْنَتَها وَشُرُورَها وَاَحْزانَها وَ
ضِیقَ الْمَعاشِ فِیها وَبَلِّغْنی بِرَحْمَتِكَ كَمالَ الْعافِیَةِ بِتَمامِ دَوامِ النِّعْمَةِ عِنْدی اِلی مُنْتَهی
اَجَلی اَسْئَلُكَ سُؤالَ مَنْ اَساءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لی مامَضی
مِنَ الذُّنُوبِ الَّتی حَصَرَتْها حَفَظَتُكَ وَاَحْصَتْها كِرامُ مَلائِكَتِكَ عَلَیَّ وَاَنْ تَعْصِمَنی اِلهی
مِنَ الذُّنُوبِ فِیما بَقِیَ مِنْ عُمْری اِلی مُنْتَهی اَجَلی یا اَللهُ یا رَحْمنُ یا رَحِیمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَآتِنی كُلَّ ما سَئَلْتُكَ وَرَغِبْتُ اِلَیْكَ فِیهِ فَاِنَّكَ اَمَرْتَنی بِالدُّعاءِ
وَتَكَفَّلْتَ لی بِالْاِجابَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ فقیر گوید که سید ابن طاوس در شب اول
ماه ذکر فرموده **روز ششم** سنهٔ دویست و یك مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا
علیه السلام و سید روایت کرده که برای شکرانهٔ این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگذارند در هر
رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی بیض
است و در آن سه عملست اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست
و پنج مرتبه توحید سیم دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر
رکعت بعد از حمد یس و تبارك الملك و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده
میشود بچهار رکعت بدو سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آنرا در ایام
البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ
بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیالی متبرکه است و در آن چند عملست اول
غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارك و توحید
چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه
از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده
ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موتش که او را
ایمن کنند از آتش جهنم و روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه میفرمائی در حق

احتیاط آنست که در شب ... پس ... نماز ... دیگر بگو اَسْتَخِیرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ ... در سجدهٔ آخر نافلهٔ صبح و در هر رکعت از نافلهها و زوال نیز استخاره مندوب است و بدانکه علامهٔ مجلسی ره از والد ماجدش نقل کرده که روایت کرده از استادش شیخ بهاء الدین ره که گفت شنیدیم از مشایخ که روایت میکردند از حضرت قائم عجل الله فرجه در استخاره با تسبیح آنکه تسبیح را بدست گیرد و سه مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین پس قبضه از تسبیح را بگیرد و دودانه دودانه بشمرد پس اگر یکی باقی ماند بجا آورد و اگر دو تا باقی ماند بجا نیاورد

کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمهٔ ماه رمضان فرمودند کسیکه نماز
گذارد نزد قبر آنحضرت در شب نیمهٔ ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر
از نافلهٔ شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ده مرتبه و پناه ببرد
بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در
خواب ببیند ملائکه بشارت دهند او را به بهشت و ایمن گردانند او را از آتش
روز نیمه سنهٔ دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ
مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنهٔ صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور
در غیر این روز است بهر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت
بسیار دارد **شب هفدهم** شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی
الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حق تعالی
لشکر آنحضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علماء فرموده اند که در این روز
مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد
مؤلف گوید که در روایات بسیار وارد شده که در آن شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باصحاب
فرمودند کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر این کار
نکردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد
و باد میآمد و ظلمت داشت پس رسید بچاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریك و آنحضرت دلوی
نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه پائین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد رو کرد بآمدن
که ناگاه بادسختی برخورد بآنحضرت که آنجناب از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و
حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد آنحضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخواست
برود مرتبهٔ سیم نیز همان نحو بادی رسید و آنحضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت
رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که

اعمال صاحب جواهر ره فرموده در جواهر امر استخاره اینست معمول نزد بعض اهل زمان ما و نسبت داده میشود بمولای ما حضرت قائم عجل الله فرجه و آن اینست که بعد از قرائت و دعاء بگیرد قبضه از تسبیح را بشمرد هشت هشت پس اگر یکی باقی ماند طلب کند ... و الجمله ... باقی ماند ... و اگر سه تا ماند ... و اگر چهار تا ماند ... و اگر پنج تا ماند ... و اگر شش ... کرد و آن ... نیکو است ...

سه مرتبه بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و مکشم بجهة بر طرف شدن آن بادها بود فرمود یا ابا ذر آنستی انها چه بود یا علی عرض کردند فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند بجهة مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیر المؤمنین علیه السلام در یکشب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آنحضرت

أُقسِمُ بِاللهِ وَآلائِهِ … وَالمَرءُ عَمّا قالَ مَسؤُولُ
إنَّ عَلِیَّ بنَ أبیطالِبٍ … عَلَی التُّقی وَالبِرِّ مَجبُولُ
کانَ إذا الحَربُ مَرَتها القَنا … وَأحجَمَت عَنها البَهالِیلُ
یَمشی إلَی القِرنِ وَفی کَفِّهِ … أبیَضُ ماضِی الحَدِّ مَصقُولُ
مَشیَ العَفَرنا بَینَ أشبالِهِ … أبرَزَهُ لِلقَنَصِ الغِیلُ
ذاکَ الَّذی سَلَّمَ فی لَیلَةٍ … عَلَیهِ میکالُ وَجِبرِیلُ
میکالُ فی ألفٍ وَجِبریلُ فی … ألفٍ وَیَتلُوهُم سَرافِیلُ
لَیلَةَ بَدرٍ مَدَداً اُنزِلُوا … کَأنَّهُم طَیرٌ أبابِیلُ

شب نوزدهم اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بخوبی و فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول پس آن چند چیز است اول غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه أستَغفِرُ اللهَ وَأتُوبُ إلَیهِ بگوید در روایت نبوی است که از جای خود بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سیم قرآن مجید را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید اللّٰهُمَّ إنّی أسألُکَ بِکِتابِکَ المُنزَلِ وَما فیهِ و

فیهِ اسمُکَ الأکبَرُ وَأسماؤُکَ الحُسنی وَما یُخافُ وَیُرجی أن تَجعَلَنی مِن عُتَقائِکَ مِنَ النّارِ پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هذَا القُرآنِ وَبِحَقِّ مَن أرسَلتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ کُلِّ مُؤمِنٍ مَدَحتَهُ فیهِ وَبِحَقِّکَ عَلَیهِم فَلا أحَدَ أعرَفُ بِحَقِّکَ مِنکَ پس ده مرتبه بگوید بِکَ یا اللهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِیٍّ و ده مرتبه بِفاطِمَةَ و ده مرتبه بِالحَسَنِ و ده مرتبه بِالحُسَینِ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ الحُسَینِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَی بنِ جَعفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ مُوسی و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالحَسَنِ بنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش که حق تعالی آمرزید هر که را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده ششم احیا بدارد این شبها را همانا روایت شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنستکه در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند هشتم بخواند اللّٰهُمَّ إنّی أمسَیتُ لَکَ عَبداً داخِراً لا أملِکُ لِنَفسی نَفعاً وَلا ضَرّاً وَلا أصرِفُ عَنها سُوءاً أشهَدُ بِذلِکَ عَلی نَفسی وَأعتَرِفُ لَکَ بِضَعفِ قُوَّتی وَقِلَّةِ حیلَتی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأنجِز لی ما وَعَدتَنی وَجَمیعَ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ مِنَ المَغفِرَةِ فی هذِهِ اللَّیلَةِ وَأتمِم عَلَیَّ ما آتَیتَنی فَإنّی عَبدُکَ المِسکینُ المُستَکینُ الضَّعیفُ الفَقیرُ المَهینُ اللّٰهُمَّ لا تَجعَلنی ناسِیاً لِذِکرِکَ فیما أولَیتَنی وَلا لِإحسانِکَ فیما أعطَیتَنی وَلا آیِساً مِن إجابَتِکَ وَإن أبطَأت عَنّی فی سَرّاءَ أو ضَرّاءَ أو شِدَّةٍ أو رَخاءٍ أو عافِیَةٍ أو بَلاءٍ أو بُؤسٍ أو نَعماءَ إنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ و ابن فعاد (الکفعمی) از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها میخوانده در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامه مجلسی فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر

وخویشان خود و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام
آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب
بخوانند فقیر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت و روایت شده که خدمت حضرت رسول صلی
الله علیه و آله عرض شد که اگر من درک کردم شب قدر را چه از خداوند خود بخواهم فرمود عافیت را

و اما دوم یعنی اعمال مخصوصۀ این شبها پس اعمال شب نوزدهم چند چیز است اول

صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ دوم صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
سیم بخواند دعاء یا ذَا الَّذی کانَ را که در قسم چهارم گذشت (ص ۲۱۱) چهارم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَفِی الْقَضاءِ
الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ
الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَتُوَسِّعَ
عَلَیَّ فی رِزْقی وَتَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا و بجای این کلمه حاجت خود را ذکر کند و شب بیست و یکم
فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال مشترکه از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت
قُلْ هُوَ اللّٰهُ و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعاء جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد
و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سیم
و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که از معصوم سؤال کردند که معین فرمائید
که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند مَا اَیْسَرَ لَیْلَتَیْنِ فیما تَطْلُبُ
یا آنکه فرمودند ما عَلَیْکَ اَنْ تَفْعَلَ خَیْراً فی لَیْلَتَیْنِ و نحو ذلک و قال شیخنا الصدوق فیما املی
علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الامامیة و من احیی هاتین اللیلتین بمذاکرة العلم فهو
افضل و بالجملة از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دهۀ آخر که از جمله این دعا است که شیخ
کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دهۀ آخر ماه رمضان در هر شب
اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هٰذِهِ وَلَکَ

(نماز قضاء دین)

دعاء که تحصیل کنم بآن غنیمتی
کرا از تمام مردمان قرض خود را و باز
دارم بآن ستم سلطان را فرمود
هرگاه تاریکی شب را فرا گرفت
پس دو رکعت نماز گذار در رکعت
اول الحمد و آیة الکرسی و در رکعت دوم حمد
و آخر سوره حشر لو انزلنا هذا
القرآن علی جبل تا آخر سوره
پس بگیر قرآن مجید را و بگذار
بر سر خود و بگو بحق هذا
القرآن و بحق من ارسلته
به و بحق کل مؤمن فیه
و بحقک علیهم فلا احد
اعرف بحقک منک پس بگو
یا الله ده مرتبه یا محمد
ده مرتبه یا علی ده مرتبه
یا فاطمة ده مرتبه یا حسن
ده مرتبه

قِبَلی ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق
علیه السلام در هر شب از دهۀ آخر بعد از فرایض و نوافل میخواند اَللّٰهُمَّ اَدِّ عَنّا حَقَّ ما مَضی مِنْ شَهْرِ
رَمَضانَ وَاغْفِرْ لَنا تَقْصیرَنا فیهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا مَقْبُولاً وَلا تُؤاخِذْنا بِاِسْرافِنا عَلی اَنْفُسِنا
وَاجْعَلْنا مِنَ الْمَرْحُومینَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَحْرُومینَ و فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حق تعالی
تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگه دارد او را از معاصی در بقیۀ ماه
و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب
از دهۀ آخر میخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ
هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فیهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ
خَصَصْتَهُ بِلَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ
قَدِ انْقَضَتْ وَلَیالیهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ یا اِلٰهی مِنْهُ اِلی ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَ
اَحْصی لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ فَاَسْئَلُکَ بِما سَئَلَکَ بِهِ مَلائِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِیاؤُکَ
الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُکَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُکَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ
وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِعَفْوِکَ وَکَرَمِکَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبی وَتَسْتَجیبَ
دُعائی وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِالْاَمْنِ یَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ کُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ اِلٰهی وَاَعُوذُ بِوَجْهِکَ
الْکَریمِ وَبِجَلالِکَ الْعَظیمِ اَنْ یَنْقَضِیَ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَلَیالیهِ وَلَکَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ
تُؤاخِذُنی بِهِ اَوْ خَطیئَةٌ تُریدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّی لَمْ تَغْفِرْها لی سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی اَسْئَلُکَ یا
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ کُنْتَ رَضیتَ عَنّی فی هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنّی رِضاً
وَاِنْ لَمْ تَکُنْ رَضیتَ عَنّی فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنّی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا اَللّٰهُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ و بسیار بگو یا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِداوُدَ عَلَیْهِ السَّلامُ
یا کاشِفَ الضُّرِّ وَالْکُرَبِ الْعِظامِ عَنْ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ
اَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ عَلَیْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَما اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ

(نماز حاجت)

یا حسین ده مرتبه یا علی بن
الحسین ده مرتبه یا محمد بن
علی ده مرتبه یا جعفر بن
محمد ده مرتبه یا موسی بن جعفر
ده مرتبه یا علی بن موسی
ده مرتبه یا محمد بن علی ده مرتبه یا
علی بن محمد ده مرتبه
یا حسن بن علی ده مرتبه
یا صاحب الزمان ده مرتبه پس
حاجت خود را طلب کن راوی گفت
پس رفتم و بعد از مدتی آمد
در حالیکه قرضش ادا شده بود
و امر سلطان اصلاح شده بود
و گفت آن شب را یاد کرده بود
گوید که ظاهرا این عمل
بعد از نماز بجا آورده میشود
نماز حاجت از دعوات
راوندی نقل
شده

(نماز حاجت)

اَجْمَعِینَ وَافْعَلْ بی مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلاٰ تَفْعَلْ بی مٰا اَنَا اَهْلُهُ وازجمله ایند عاهاست کرد
کافی مسنداً ودرمقنعه ومصباح مرسلاً نقل شده که میگوئی درلیلهٔ اولی یعنی درشب بیست ویکم
یٰا مُولِجَ اللَّیْلِ فِی النَّهٰارِ وَمُولِجَ النَّهٰارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَیِّتِ مِنَ
الْحَیِّ یٰا رٰازِقَ مَنْ یَشٰاءُ بِغَیْرِ حِسٰابٍ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحیمُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ لَکَ
الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ وَالْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَاِحْسٰانی فی
عِلِّیّینَ وَاِسٰاءَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی
وَتُرْضِیَنی بِمٰا قَسَمْتَ لی وَاٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ
الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهٰا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنٰابَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا وَفَّقْتَ
لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ

(دعاء شب بیست و دوم)

یٰا سٰالِخَ النَّهٰارِ مِنَ اللَّیْلِ فَاِذٰا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهٰا بِتَقْدیرِکَ یٰا عَزیزُ
یٰا عَلیمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنٰازِلَ حَتّیٰ عٰادَ کَالْعُرْجُونِ الْقَدیمِ یٰا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهیٰ کُلِّ رَغْبَةٍ
وَوَلِیَّ کُلِّ نِعْمَةٍ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا قُدُّوسُ یٰا اَحَدُ یٰا وٰاحِدُ یٰا فَرْدُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ
لَکَ الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ وَالْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ(علی)
اَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَاِحْسٰانی
فی عِلِّیّینَ وَاِسٰاءَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ
عَنّی وَتُرْضِیَنی بِمٰا قَسَمْتَ لی وَاٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ
الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهٰا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنٰابَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا
وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ

دعاء شب بیست و سیم

یٰا رَبَّ لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجٰاعِلَهٰا خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهٰارِ وَالْجِبٰالِ
وَالْبِحٰارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوٰارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمٰاءِ یٰا بٰارِئُ یٰا مُصَوِّرُ یٰا حَنّٰانُ یٰا مَنّٰانُ یٰا

(نماز حاجت)

اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ یٰا اَللّٰهُ یٰا قَیُّومُ یٰا اَللّٰهُ یٰا بَدیعُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ یٰا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ وَ
الْاَمْثٰالُ الْعُلْیٰا وَالْکِبْرِیٰاءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدٰاءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَدٰاءِ وَاِحْسٰانی فی عِلِّیّینَ وَ
اِسٰاءَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُبٰاشِرُ بِهِ قَلْبی وَاِیمٰاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی
بِمٰا قَسَمْتَ لی وَاٰتِنٰا فِی الدُّنْیٰا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنٰا عَذٰابَ النّٰارِ الْحَریقِ وَ
ارْزُقْنی فیهٰا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنٰابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِمٰا
وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلاٰمُ ودروایتکرده محمد بن عیسی بسند خود از صالحین
علیهم السلام که فرمودند مکرر میکنی در شب بیست و سیم از ماه رمضان ایند عارا درحال
سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی و در تمام ماه و هرچه ممکنت شود و هر زمانیکه حاضر شود
ترا یعنی یادت آید ایند عا در روزگار حیاتت میگوئی بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگوار
و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّکَ فلان بن فلان و بجای فلان
بن فلان) بگو الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِ وَعَلیٰ اٰبٰائِهِ فی هٰذِهِ السّٰاعَةِ وَفی کُلِّ سٰاعَةٍ
وَلِیّاً وَحٰافِظاً وَقٰائِداً وَنٰاصِراً وَدَلیلاً وَعَیْناً حَتّیٰ تُسْکِنَهُ اَرْضَکَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فیهٰا
طَویلاً ومیخوانی نیز یٰا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یٰا بٰاعِثَ مَنْ فِی الْقُبُورِ یٰا مُجْرِیَ الْبُحُورِ یٰا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ
لِدٰاوُدَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذٰا وَکَذٰا و بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد
اللَّیْلَةَ اللَّیْلَةَ و بلند کن دستهای خود را بسوی آسمان یعنی در وقت گفتن یٰا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ
تا آخر و بگو ایند عارا در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته و مکرر کن آنرا و بگو آنرا در
شب آخر ماه رمضان

(دعای شب بیست و چهارم)

یٰا فٰالِقَ الْاِصْبٰاحِ وَجٰاعِلَ اللَّیْلِ سَکَناً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبٰاناً یٰا عَزیزُ یٰا عَلیمُ یٰا ذَا
الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعٰامِ وَالْجَلاٰلِ وَالْاِکْرٰامِ یٰا اَللّٰهُ یٰا رَحْمٰنُ
یٰا اَللّٰهُ یٰا فَرْدُ یٰا وِتْرُ یٰا اَللّٰهُ یٰا ظٰاهِرُ یٰا بٰاطِنُ یٰا حَیُّ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ لَکَ الْاَسْمٰاءُ الْحُسْنیٰ

والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي
مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب بالشك عني وترضيني بما قسمت
لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها
ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا

وآل محمد — **(دعاء شب بيست و پنجم)** — صلواتك عليه وعليهم

يا جاعل الليل لباسا والنهار معاشا والارض مهادا والجبال اوتادا يا الله يا
قاهر يا الله يا جبار يا الله يا سميع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله يا
الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع
الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي
وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة و

التوبة والتوفيق لما وفقت له — **دعاء شب بيست و ششم** — محمدا وآل محمد عليهم السلام

يا جاعل الليل والنهار آيتين يا من محا آية الليل وجعل آية النهار مبصرة لتبتغوا
فضلا منه ورضوانا يا مفصل كل شيء تفصيلا يا ماجد يا وهاب يا الله يا جواد يا الله
يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب
الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق

هفت مرتبه و در دوم حمد يكمرتبه و ... لا قوة الا بالله ان ترن انا اقل منك مالا وولدا هفت مرتبه و در ركعت سيم حمد يكمرتبه وقوله تعالى لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين هفت مرتبه و در چهارم حمد يكمرتبه وافوض امرى الى الله ان الله بصير بالعباد هفت مرتبه پس حاجت بخواهد

(نماز دفع عسرت و تنگی)

از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه چون دشوار شود بر تو كارى دو ركعت نماز بگذار در ركعت اول حمد و قل هو الله احد و انا فتحنا لك فتحا مبينا تا ونصرك الله نصرا عزيزا و در ركعت ...

لما وفقت له محمدا وآل محمد — **دعاء شب بيست و هفتم** — صلى الله عليه وعليهم

يا ماد الظل ولو شئت لجعلته ساكنا وجعلت الشمس عليه دليلا ثم قبضته قبضا
يسيرا يا ذا الجود والطول والكبرياء والآلاء لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة الرحمن
الرحيم لا اله الا انت يا قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا
الله يا خالق يا بارئ يا مصور يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا
والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي
يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة

والتوبة والتوفيق لما وفقت له — **دعاء شب بيست و هشتم** — محمدا وآل محمد صلى الله عليه وعليهم

يا خازن الليل في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء ان تقع على الارض الا باذنه وحابسهما
ان تزولا يا عليم يا عظيم يا غفور يا دائم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله يا الله يا الله لك
الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد و
آل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك
عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة و

التوفيق لما وفقت له محمدا — **دعاء شب بيست و نهم** — وآل محمد صلى الله عليه وعليهم

يا مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا رب الارباب وسيد
السادات لا اله الا انت يا اقرب الي من حبل الوريد يا الله يا الله لك الاسماء
الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد

دوم فاتحه وقل هو الله احد و الم نشرح و اين نماز بجهت ... است

نماز ...

... روايت كرده كه ... نزد حضرت رسول صلى الله عليه وآله ... وگفت يا رسول الله من ... صاحب عيال و قرضدارم ... حال ... كه بخوانم خداوند عز وجل ادا كند ...

وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَ اِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

(دعای شب بیست و یکم)

اَلْحَمْدُ لِلّهِ لاشَریكَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ كَما یَنْبَغی لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَكَما هُوَ اَهْلُهُ یا قُدُّوسُ یا نُورُ یا نُورَ الْقُدْسِ یا سُبُّوحُ یا مُنْتَهَی التَّسْبیحِ یا رَحْمنُ یا فاعِلَ الرَّحْمَةِ یا اَللّهُ یا عَلیمُ یا كَبیرُ یا اَللّهُ یا لَطیفُ یا جَلیلُ یا اَللّهُ یا سَمیعُ یا بَصیرُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْكِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

بقیه اعمال شب بیست و یکم

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که در شب بیست و یکم میخوانی اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لی حِلْماً یَسُدُّ عَنّی بابَ الْجَهْلِ وَهُدیً تَمُنُّ بِهِ عَلَیَّ مِنْ كُلِّ ضَلالَةٍ وَغِنیً تَسُدُّ بِهِ عَنّی بابَ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِها عَنّی كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُكْرِمُنی بِهِ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً تَرْفَعُنی بِها عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَاَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنّی كُلَّ خَوْفٍ وَعافِیَةً تَسْتُرُنی بِها عَنْ كُلِّ بَلاءٍ وَعِلْماً تَفْتَحُ لی بِهِ كُلَّ یَقینٍ وَیَقیناً تُذْهِبُ بِهِ عَنّی كُلَّ شَكٍّ وَدُعاءً تَبْسُطُ لی بِهِ الْاِجابَةَ فی هذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی هذِهِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ یا كَریمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لی بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِها بَیْنی وَبَیْنَ الذُّنُوبِ حَتّی اُفْلِحَ بِها عِنْدَ الْمَعْصُومینَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ

(نماز قضاء دین) یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربی وربک ورب کل شیء واسئلک اللهم ان تصلی علی محمد واهل بیته واسئلک نفحة کریمة من نفحاتک وفتحا یسیرا ورزقا واسعا الم به شعثی واقضی به دینی واستعین به علی عیالی ... زیاد شدن روزی ... بدکان خود برو ... مسجد و دو رکعت نماز بجا آورد ... بحول الله وقوته ... بحولک وقوتک یا رب اللهم انی عبدک التمس من فضلک کما امرتنی فیسر لی ذلک وانا خافض فی عافیتک

یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را بانحضرت چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد نیز گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعض از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای خدا و صلوات بر پیغمبر و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یکساعت بجز نفس چیزی از آنجناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سیم دعا میخواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع مینمود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکافست و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است وَكانَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اِذا كانَ الْعَشْرُ الْاَواخِرُ اعْتَكَفَ فِی الْمَسْجِدِ وَضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَطَوی فِراشَهُ و بدانکه در این شب در سنه چهلم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود احزان آل محمد علیهم السلام و اشیاع ایشان و روایت شده که در آنشب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در اینشب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیرالمؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است و مناسبست زیارت آنجناب بکلمات حضرت خضر علیه السلام که بمنزلۀ زیارت آنحضرت است در این روز

(نماز حاجت) نماز دیگر دو رکعت در رکعت اول بعد حمد یکمرتبه انا اعطیناک الکوثر ... مرتبه و در رکعت دوم بعد حمد یکمرتبه قل اعوذ ... و همراهان از مکاره ... نماز حاجت شب ... غسل کن ... دو رکعت نماز بجا آور ... در هر رکعت حمد و توحید ... سوره ... چون از نماز فارغ شدی ... سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره ... سوره حدید ... ایاک نعبد و ایاک نستعین ... تمام

دهدیّة الزّائر ذکر شد | (شبِ بیست و سیّم) | از دو شب قدر سابق افضل است

و از احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدّر میگردد و از برای اینشب غیر از اعمالیکه یاد و شب سابق شریکست چند عمل دیگر است اوّل خواندن سورهٔ عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه‌السّلام قسم یاد فرموده که خوانندهٔ این دو سوره در اینشب از اهل بهشت است دوّم خواندن حٓم دخان سیّم خواندن سورهٔ قدر هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در اینشب بلکه در تمام اوقات این دعا را اَللّٰهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّکَ اِلَخ و ذکر آن در ضمن ادعیهٔ شبهای دههٔ آخر بعد از دعاء شب بیست و سیّم گذشت ص ۲۲۵ پنجم بخواند اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْری وَاَوْسِعْ لی فی رِزْقی وَاَصِحَّ لی جِسْمی وَبَلِّغْنی اَمَلی وَاِنْ کُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیٰاءِ فَامْحُنی مِنَ الْاَشْقِیٰاءِ وَاکْتُبْنی مِنَ السُّعَدٰاءِ فَاِنَّکَ قُلْتَ فی کِتٰابِکَ الْمُنْزَلِ عَلیٰ نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَمْحُوا اللّٰهُ مٰا یَشٰاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتٰابِ ششم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فیمٰا تَقْضی وَفیمٰا تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیمٰا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضٰاءِ الَّذی لٰا یُرَدُّ وَلٰا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّٰاجِ بَیْتِکَ الْحَرٰامِ فی عٰامی هٰذَا الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئٰاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیمٰا تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَتُوَسِّعَ لی فی رِزْقی هفتم بخواند این دعا را که در اقبال است یٰا بٰاطِناً فی ظُهُورِهِ وَیٰا ظٰاهِراً فی بُطُونِهِ وَیٰا بٰاطِناً لَیْسَ یَخْفیٰ وَیٰا ظٰاهِراً لَیْسَ یُریٰ یٰا مَوْصُوفاً لٰا یَبْلُغُ بِکَیْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلٰا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَیٰا غٰائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ وَیٰا شٰاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ یُطْلَبُ فَیُصٰابُ وَلَمْ یَخْلُ مِنْهُ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرْضُ وَمٰا بَیْنَهُمٰا طَرْفَةَ عَیْنٍ لٰا یُدْرَکُ بِکَیْفٍ وَلٰا یُؤَیَّنُ بِاَیْنٍ وَلٰا بِحَیْثٍ اَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْاَرْبٰابِ اَحَطْتَ بِجَمیعِ الْاُمُورِ سُبْحٰانَ مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ سُبْحٰانَ مَنْ هُوَ هٰکَذٰا وَلٰا هٰکَذٰا غَیْرُهُ هشتم آنکه غیر از غسل اوّل شب غسلی نیز در

(نماز حاجت) ... رکعتی حضرت ... [margin text, partly illegible] ... نماز دیگر (ثقة الاسلام) کلینی در کافی بسند معتبر روایت کرده از عبد الرّحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه‌السّلام و عرض کردم فدایت شوم از پیش خود دعائی اختراع کرده‌ام فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه ببر برسول خدا صلّی اللّه علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آنرا بسوی حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله عرض کردم چگونه کنم این نماز را فرمود غسل میکنی و دو رکعت میگذاری مثل ...

آخر شب کند و بدانکه از برای غسل و احیاء اینشب زیارت امام حسین علیه‌السّلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه‌السّلام که فرمود در شبی که امید میرود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه گفت گفتم فدایت شوم اگر قوّت نداشته باشم ایستاده بجا آورم فرمود نشسته بجا آور گفتم اگر قوّت نداشته باشم نشسته بجا آورم فرمود بجا آور همانحالیکه بقفا خفته در فراش خود و از دعائم الاسلام روایتست که حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله در دههٔ آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می بست برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان میپاشید و حضرت فاطمه صلوات اللّه علیها نمیگذاشت در اینشب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب آنها را بکمی طعام و مهیّا میکرد آنها را برای احیاء اینشب از روز یعنی امر میفرمود که روز را خواب استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایتشده که حضرت صادق علیه‌السّلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند و آنشب را در مسجد بود تا بصبح علّامهٔ مجلسی ره فرموده که هر مقدار قرآن که ممکن باشد در اینشب بخواند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای اینشبها را نیز باید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیراکه در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

(سوره‌های عنکبوت و روم و حٓم دخان که در شب قدر خوانده میشود محض سهولت)

سُورَةُ الْعَنْکَبُوتِ مَکِّیَّةٌ	بقارئین محترم در اینجا نوشته شد (التماس دعا)	وَهِیَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ آیَةً

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ)

الٓمٓ اَحَسِبَ النّٰاسُ اَنْ یُتْرَکُوا اَنْ یَقُولُوا آمَنّٰا وَهُمْ لٰا یُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا

(نماز حاجت) نماز فریضه در افتتاح ... بسلام ... اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلٰامُ وَمِنْکَ السَّلٰامُ ... وَاِلَیْکَ یَرْجِعُ السَّلٰامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ ... بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنّی السَّلٰامَ وَاَرْوٰاحَ الْاَئِمَّةِ الصّٰادِقینَ سَلٰامی وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلٰامَ وَالسَّلٰامُ عَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکٰاتُهُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فَاَثِبْنی عَلَیْهِمٰا مٰا اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ فیکَ وَفی رَسُولِکَ یٰا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ ... یٰا حَیُّ یٰا قَیُّومُ یٰا حَیُّ لٰا یَمُوتُ یٰا حَیُّ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ یٰا ذَا ...

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝ اَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَاۤءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاۤءَ
اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ
اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِيَ فِي اللّٰهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاۤءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ
وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا
مَعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى
قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَاِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهٗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا
كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاۤءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَ
لَا فِي السَّمَاۤءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَاۤئِهٖ
اُولٰۤئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَاُولٰۤئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝
فَاٰمَنَ لَهٗ لُوطٌ وَقَالَ اِنِّي مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّي اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗ اِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا وَاِنَّهٗ فِي
الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا
مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَاْتُونَ فِي نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاۤءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا اِنَّا
مُهْلِكُوا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ
اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ اِلَّا امْرَاَتَهٗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَلَمَّا اَنْ جَاۤءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِيْۤءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ
اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ اِنَّا مُنْزِلُونَ عَلٰى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاۤءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا اٰيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ
شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝
وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا
اِلَّا الْعَالِمُونَ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
اُتْلُ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تُجَادِلُوا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا اٰمَنَّا بِالَّذِي اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا
وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَا اِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا
كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ اِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ
اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَا اِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا
لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ
اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ اُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَلَوْلَا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ يَسْتَعْجِلُونَكَ
بِالْعَذَابِ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ يَوْمَ يَغْشٰاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ
مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ
اَرْضِي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُونِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

(نماز حاجت)
الجلیل رب انی مسنی الضر
وانت ارحم الراحمین بحق
محمد وآله صل علی محمد وآله
واکشف همی وفرج غمی
برحمتک یا ارحم الراحمین
ایضا نماز حاجت سید بن
طاوس در مزار در باب اعمال
مسجد کوفه در باب اعمال
محراب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
فرموده که نماز حاجت که
درخصوص این مکان باید
بعمل آورد وآن چهار رکعت
است بدو سلام ...
در رکعت اول حمد ...
قل هو الله احد ...
...

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَاَيِّنْ مِنْ
دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ
اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ
الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

(سورة الروم مكية وهي ستون اية)

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ)

الٓمٓ غُلِبَتِ الرُّومُ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بِضْعِ سِنِينَ
لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي اَنْفُسِهِمْ
مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ
النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَا اَكْثَرَ

(نماز حاجت)
...
قوة الا بالله العلي العظيم
...
نعم ... على كل موجود
...

فكلا أخذنا بذنبه فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا ومنهم من أخذته الصيحة
ومنهم من خسفنا به الأرض ومنهم من أغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا
أنفسهم يظلمون مثل الذين اتخذوا من دون الله أولياء كمثل العنكبوت اتخذت
بيتا وإن أوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون إن الله يعلم ما يدعون
من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم وتلك الأمثال نضربها للناس وما يعقلها
إلا العالمون خلق الله السموات والأرض بالحق إن في ذلك لآية للمؤمنين
اتل ما أوحي إليك من الكتاب وأقم الصلوة إن الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر
ولذكر الله أكبر والله يعلم ما تصنعون ولا تجادلوا أهل الكتاب إلا بالتي هي
أحسن إلا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي أنزل إلينا وأنزل إليكم وإلهنا
وإلهكم واحد ونحن له مسلمون وكذلك أنزلنا إليك الكتاب فالذين آتيناهم
الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد بآياتنا إلا الكافرون وما
كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك إذا لارتاب المبطلون بل هو
آيات بينات في صدور الذين أوتوا العلم وما يجحد بآياتنا إلا الظالمون وقالوا
لولا أنزل عليه آيات من ربه قل إنما الآيات عند الله وإنما أنا نذير مبين
أولم يكفهم أنا أنزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم إن في ذلك لرحمة وذكرى لقوم
يؤمنون قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموات والأرض والذين
آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون ويستعجلونك بالعذاب
ولولا أجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون يستعجلونك
بالعذاب وإن جهنم لمحيطة بالكافرين يوم يغشيهم العذاب من فوقهم و
من تحت أرجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون يا عبادي الذين آمنوا إن
أرضي واسعة فإياي فاعبدون كل نفس ذائقة الموت ثم إلينا ترجعون

(نماز حاجت)

الجليل رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين بحق محمد وآله صل على محمد وآله واكشف همي وفرج غمي برحمتك يا ارحم الراحمين

ايضا نماز حاجت بسند طاوس در ... مسجد كوفه ... در دنبال اعمال حضرت امير المؤمنين عليه السلام فرموده كه نماز حاجت در خصوص اين مكان بايد بعمل آورد و آن چهار ركعت است بدو سلام ... در ركعت اول حمد و ده مرتبه قل هو الله احد و در ركعت دوم حمد و بيست و يكمرتبه توحيد و در ركعت سيم حمد و سى و يكمرتبه توحيد و در ركعت چهارم حمد و چهل و يكمرتبه توحيد و چون

والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها ... ون وكأين من
دابة لا تحـ ... ولئن سألتهم
من خلق ال... ...ى يؤفكون
الله يبسط ال... ...عليم ولئن
سألتهم من ... ...ن الله قل الحمد
لله بل أكثر ... وإن الدار
الآخرة لهي ... مخلصين له
الدين فلما ... ...تعوا فسوف
يعلمون أو ... فبالباطل
يؤمنون وبنعمة الله يكفرون ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب بالحق لما
جاءه أليس في جهنم مثوى للكافرين والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا
وإن الله لمع المحسنين

بسم الله الرحمن الرحيم
من العبد الذليل الى المولى الجليل رب
اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين
صل على محمد وآله
بحق محمد وآله واكشف همي وفرج غمي
برحمتك يا ارحم الراحمين بحق محمد وآله
صل على محمد

(سورة الروم مكية وهي ستون آية)

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الم غلبت الروم في أدنى الأرض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين
لله الأمر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء
وهو العزيز الرحيم وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن أكثر الناس لا يعلمون
يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الآخرة هم غافلون أولم يتفكروا في أنفسهم
ما خلق الله السموات والأرض وما بينهما إلا بالحق وأجل مسمى وإن كثيرا من
الناس بلقاء ربهم لكافرون أولم يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة
الذين من قبلهم كانوا أشد منهم قوة وأثاروا الأرض وعمروها أكثـ

(نماز حاجت)

سلام نماز را دو ركعت بجا آورد ... بخواند بعد از آن پنجاه مرتبه توحيد و پنجاه مرتبه استغفار كن و پنجاه مرتبه صلوات بر پيغمبر و آل او بفرست و پنجاه مرتبه بگو لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس بگو يا الله المانع قدرته خلقه والنافذ بها سلطانه والمسلط بما في يديه على كل موجود ... واجبة و ... مردود ... بكل رضى لك ... انت ... نبي ... يا الله ...

مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاؤُا السُّوأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِئُونَ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي
رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ
مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ
قَانِتُونَ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ
الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ
دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَأُولٰئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُونَ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ اللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا

هم يستبشرون وان كانوا من قبل ان ينزل عليهم من قبله لمبلسين
فانظر الى آثار رحمت الله كيف يحيي الارض بعد موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو
على كل شيء قدير ولئن ارسلنا ريحا فرأوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون
فانك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين وما انت بهادي العمي
عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون الله الذي خلقكم من
ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة يخلق
ما يشاء وهو العليم القدير ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة
كذلك كانوا يؤفكون وقال الذين اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله
الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون فيومئذ لا ينفع
الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن
من كل مثل ولئن جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون
كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون فاصبر ان وعد الله حق ولا
يستخفنك الذين (سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية) لا يوقنون

بسم الله الرحمن الرحيم

حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق
كل امر حكيم امرا من عندنا انا كنا مرسلين رحمة من ربك انه هو السميع العليم
رب السماوات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيي ويميت
ربكم ورب آبائكم الاولين بل هم في شك يلعبون فارتقب يوم تأتي السماء
بدخان مبين يغشى الناس هذا عذاب اليم ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون
انى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون
انا كاشفو العذاب قليلا انكم عائدون يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون

ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم ان ادوا الي عباد الله اني لكم
رسول امين وان لا تعلوا على الله اني آتيكم بسلطان مبين واني عذت بربي
وربكم ان ترجمون وان لم تؤمنوا لي فاعتزلون فدعا ربه ان هؤلاء قوم مجرمون
فاسر بعبادي ليلا انكم متبعون واترك البحر رهوا انهم جند مغرقون كم تركوا
من جنات وعيون وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين كذلك و
اورثناها قوما آخرين فما بكت عليهم السماء والارض وما كانوا منظرين ولقد
نجينا بني اسرائيل من العذاب المهين من فرعون انه كان عاليا من المسرفين و
لقد اخترناهم على علم على العالمين وآتيناهم من الآيات ما فيه بلاء مبين ان
هؤلاء ليقولون ان هي الا موتتنا الاولى وما نحن بمنشرين فأتوا بآبائنا ان
كنتم صادقين اهم خير ام قوم تبع والذين من قبلهم اهلكناهم انهم كانوا مجرمين
وما خلقنا السماوات والارض وما بينهما لاعبين ما خلقناهما الا بالحق ولكن
اكثرهم لا يعلمون ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين يوم لا يغني مولى عن مولى
شيئا ولا هم ينصرون الا من رحم الله انه هو العزيز الرحيم ان شجرت الزقوم
طعام الاثيم كالمهل يغلي في البطون كغلي الحميم خذوه فاعتلوه الى سواء الجحيم
ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ذق انك انت العزيز الكريم ان هذا ما
كنتم به تمترون ان المتقين في مقام امين في جنات وعيون يلبسون من سندس
واستبرق متقابلين كذلك وزوجناهم بحور عين يدعون فيها بكل فاكهة
آمنين لا يذوقون فيها الموت الا الموتة الاولى ووقاهم عذاب الجحيم
فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم فانما يسرناه بلسانك لعلهم
يتذكرون فارتقب انهم مرتقبون

شب بیست و هفتم بالخصوص غسل وارد شده ومنقولست که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام در این شب این دعا را مکرر میخواند از اول شب تا باخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِيَ عَنْ
دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِنَابَةَ اِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ **شب
آخر ماه** شب بسیار مبارکی است و از برای این شب چند عملست اول غسل دوم زیارت
امام حسین علیه السلام سیم خواندن سورهٔ انعام و کهف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اَللّٰهُمَّ هٰذَا شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَقَدْ تَصَرَّمَ وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ اَنْ يَطْلُعَ
الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ اَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ اَنْ تُعَذِّبَنِي
بِهِ يَوْمَ اَلْقَاكَ پنجم بخواند دعای يَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ که در اعمال شب بیست و سیم گذشت (ص ۲۲۹)
ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی
و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفهٔ
کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه
رمضان وداع کند ماه شریف را و بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ
رَمَضَانَ وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي بیامرزد حق تعالی
او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق از جابر
بن عبد الله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در جمعهٔ آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه
رمضان پس آنرا وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا اِيَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ
فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی
از دو خصلت نیکو ظفر مییابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت
بی انتهای او و سید بن طاوس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که

فَنُسِفَتْ وَوَضَعْتَهُ عَلَى السَّمٰوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَى الْاَرْضِ فَسُطِحَتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي وَتُيَسِّرَ لِي عَسِيرَهَا وَتَكْفِيَنِي مُهِمَّهَا فَاِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا مُتَّهَمٍ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَدْلِكَ

در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گذارد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد
ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و
سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد از استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال
سجود يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا اِلٰهَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقَبَّلْ مِنَّا صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا وَ
قِيَامَنَا قسم بحق آنکه مرا براستی بنبوت مبعوث فرمود که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار
خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او
ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن
در آن روایتست که تسبیح اربع را در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای
اِغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا تا باخر را در اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلَاتِي وَقِيَامِي **روز سی ام**
سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که اولش اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ و چون
در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم
صحیفهٔ کامله را و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام
نقل کرده اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْاٰنِ صَدْرِي وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْاٰنِ بَدَنِي وَنَوِّرْ بِالْقُرْاٰنِ بَصَرِي
وَاَطْلِقْ بِالْقُرْاٰنِ لِسَانِي وَاَعِنِّي عَلَيْهِ مَا اَبْقَيْتَنِي فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ **خاتمه**
در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامهٔ مجلسی ره در زاد المعاد
در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم بآنچه که آن بزرگوار
نگاشته فرموده **نماز شب اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه
توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ **سیم**
دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد

[illegible] ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي اَللّٰهُمَّ اِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتّٰى عَبْدُكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ وَهُوَ عَبْدُكَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا عَبْدُكَ اَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي
صادق علیه السلام فرمود [illegible] از برای من [illegible] میخوانم این دعا را و رده شده [illegible]
اکنون مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع کلامی فرموده که حاصلش این است که هرگاه از خدای تعالی حاجتی خواستی [illegible] باشد حال تو مثل [illegible] باشند حال محتاجی که مطلبی از [illegible] پادشاهان دنیا [illegible] هر گاه

وبیست مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد وپنجاه مرتبه توحید وبعد از سلام صد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد وسوره تَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ المُلکُ **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد وسیزده مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید وبعد از سلام هزار مرتبه سُبحانَ اللهِ **نهم** شش رکعت میان نماز شام وخفتن در هر رکعت حمد وهفت مرتبه آیة الکرسی وبعد از اتمام پنجاه مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه اِنّا اَعطَیناکَ الکَوثَرَ **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه اِذا زُلزِلَت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید ودر دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد ودوازده مرتبه اَلهیکُمُ التَّکاثُرُ **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد وهر سوره که خواهد ودر رکعت دوم حمد وصد مرتبه توحید وبعد از سلام صد مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللهُ **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه اِنّا اَعطَیناکَ الکَوثَرَ **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد وپنجاه مرتبه اِذا زُلزِلَت وگویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب هزار وپانصد مرتبه اِذا زُلزِلَت خواندن **بیستم** و**بیست ویکم** و**بیست ودوم** و**بیست وسیم** و**بیست وچهارم** در هر یک هشت رکعت به هر سوره که میسر شود **بیست وپنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید **بیست وششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه توحید **بیست وهفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد وتَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ المُلکُ واگر نتواند بیست وپنج مرتبه توحید **بیست وهشتم** شش رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه

آیة الکرسی وصد مرتبه توحید وصد مرتبه کوثر وبعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد وفقیر گوید نماز شب بیست وهشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیت است شش رکعت نماز کند بفاتحة الکتاب وده مرتبه آیة الکرسی وده مرتبه کوثر وده مرتبه قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ وصد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلّی الله علیه وآله **بیست ونهم** دو رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه توحید **سی ام** دوازده رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه توحید وبعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد واین نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است **واما دعاهای روزها** از ابن عباس روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلّی الله علیه وآله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود واز برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت وثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده وما با صل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول اَللّهُمَّ اجعَل صِیامی فیهِ صِیامَ الصّائِمینَ وَقِیامی فیهِ قِیامَ القائِمینَ وَنَبِّهنی فیهِ عَن نَومَةِ الغافِلینَ وَهَب لی جُرمی فیهِ یا اِلهَ العالَمینَ وَاعفُ عَنّی یا عافِیاً عَنِ المُجرِمینَ روز دوم اَللّهُمَّ قَرِّبنی فیهِ اِلی مَرضاتِکَ وَجَنِّبنی فیهِ مِن سَخَطِکَ وَنَقِماتِکَ وَوَفِّقنی فیهِ لِقِرائَةِ آیاتِکَ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ روز سیم اَللّهُمَّ ارزُقنی فیهِ الذِّهنَ وَالتَّنبیهَ وَباعِدنی فیهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمویهِ وَاجعَل لی نَصیباً مِن کُلِّ خَیرٍ تُنزِلُ فیهِ بِجودِکَ یا اَجوَدَ الاَجوَدینَ روز چهارم اَللّهُمَّ قَوِّنی فیهِ عَلی اِقامَةِ اَمرِکَ وَاَذِقنی فیهِ حَلاوَةَ ذِکرِکَ وَاَوزِعنی فیهِ لِاَداءِ شُکرِکَ بِکَرَمِکَ وَاحفَظنی فیهِ بِحِفظِکَ وَسِترِکَ یا اَبصَرَ النّاظِرینَ روز پنجم اَللّهُمَّ اجعَلنی فیهِ مِنَ المُستَغفِرینَ وَاجعَلنی فیهِ مِن عِبادِکَ الصّالِحینَ القانِتینَ وَاجعَلنی فیهِ مِن اَولِیائِکَ المُقَرَّبینَ بِرَأفَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ روز ششم اَللّهُمَّ لا تَخذُلنی فیهِ لِتَعَرُّضِ مَعصِیَتِکَ وَلا تَضرِبنی بِسِیاطِ نَقِمَتِکَ وَزَحزِحنی فیهِ مِن مُوجِباتِ سَخَطِکَ بِمَنِّکَ وَاَیادیکَ یا مُنتَهی رَغبَةِ الرّاغِبینَ روز هفتم اَللّهُمَّ اَعِنّی فیهِ عَلی صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَجَنِّبنی فیهِ مِن هَفَواتِهِ وَآثامِهِ وَارزُقنی

عطا شود امید که ... [illegible] ... باشد
تی بعد از آنکه حاجت تو روز هفتم
[illegible] ... است از آنکه [illegible]
روز حاجت [illegible] البته مبادا که
اعمال [illegible] مشغول کرده باشد
و بر تو سزاوار است از برای تو
که هرگاه بجهة حاجت روزه
یا نماز بجا آوردی بنز که
انجام خود را بجهة الاهم فالاهم
از حاجات دینیه خود و بعد
اهم اهمها حوائج آن که بیت
که تو در پناه هدایت و حمایت
او هستی الان امام زمان تو
صلوات الله علیه [illegible]
باید نماز و روزه تو اول
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك يا هادى المضلين روز هشتم اللهم ارزقنى فيه رحمة
الايتام واطعام الطعام وافشاء السلام وصحبة الكرام بطولك يا ملجأ الآملين
روز نهم اللهم اجعل لى فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدنى فيه لبراهينك
الساطعة وخذ بناصيتى الى مرضاتك الجامعة بمحبتك يا امل المشتاقين روز دهم
اللهم اجعلنى فيه من المتوكلين عليك واجعلنى فيه من الفائزين لديك واجعلنى
فيه من المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين روز يازدهم اللهم حبب الى
فيه الاحسان وكره الى فيه الفسوق والعصيان وحرم على فيه السخط والنيران بعونك
يا غياث المستغيثين روز دوازدهم اللهم زينى فيه بالستر والعفاف واسترنى فيه
بلباس القنوع والكفاف واحملنى فيه على العدل والانصاف وآمنى فيه من كل ما
اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللهم طهرنى فيه من الدنس و
الاقذار وصبرنى فيه على كائنات الاقدار ووفقنى فيه للتقى وصحبة الابرار بعونك
يا قرة عين المساكين روز چهاردهم اللهم لا تؤاخذنى فيه بالعثرات واقلنى فيه
من الخطايا والهفوات ولا تجعلنى فيه غرضا للبلايا والآفات بعزتك يا عز المسلمين
روز پانزدهم اللهم ارزقنى فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدرى بانابة المخبتين
بامانك يا امان الخائفين روز شانزدهم اللهم وفقنى فيه لموافقة الابرار و
جنبنى فيه مرافقة الاشرار وآونى فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله العالمين
روز هفدهم اللهم اهدنى فيه لصالح الاعمال واقض لى فيه الحوائج والآمال يا
من لا يحتاج الى التفسير والسؤال يا عالما بما فى صدور العالمين صل على محمد وآله الطاهرين
روز هيجدهم اللهم نبهنى فيه لبركات اسحاره ونور فيه قلبى بضياء انواره وخذ بكل
اعضائى الى اتباع آثاره بنورك يا منور قلوب العارفين روز نوزدهم اللهم وفر
فيه حظى من بركاته وسهل سبيلى الى خيراته ولا تحرمنى قبول حسناته يا هاديا

در صدد گشتن و هلاک کردن تو
باشد و تو در روزه حاجت خود
برای خلاصی از شر او بدل آنکه
اقدم از آن حاجت دینیه
تو است که آن عفو و رضا
حضرت باشد از تو و آنکه دل
اقبال فرماید و علم تو را قبول
خود کند زیرا که در شهر
تو دنیای تو فاسد شود و آنکه
دین تو بنا بر آن باشد بعد از او
اگر گشته شوی لابد جهنم
مرو و لکن اگر عفو و رضا
خدا برای تو حاصل شود
در دنیا و آخرت هلاک خواهی
شد و هو لها و شدائد آنکه بر آن
تو حاصل خواهد شد که
بخیال تو نخواهد رسید
و اما اینکه گفتیم مقدم بدار
حاجت امام زمان
خود را

الى الحق المبين روز بيستم اللهم افتح لى فيه ابواب الجنان واغلق عنى فيه ابواب
النيران ووفقنى فيه لتلاوة القرآن يا منزل السكينة فى قلوب المؤمنين روز بيست و يكم
اللهم اجعل لى فيه الى مرضاتك دليلا ولا تجعل للشيطان فيه على سبيلا و
اجعل الجنة لى منزلا ومقيلا يا قاضى حوائج الطالبين روز بيست و دوم اللهم افتح
لى فيه ابواب فضلك وانزل على فيه بركاتك ووفقنى فيه لموجبات مرضاتك
واسكنى فيه بحبوحات جناتك يا مجيب دعوة المضطرين روز بيست و سيم اللهم
اغسلنى فيه من الذنوب وطهرنى فيه من العيوب وامتحن قلبى فيه بتقوى القلوب يا
مقيل عثرات المذنبين روز بيست و چهارم اللهم انى اسئلك فيه ما يرضيك و
اعوذ بك مما يؤذيك واسئلك التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا جواد
السائلين روز بيست و پنجم اللهم اجعلنى فيه محبا لاوليائك ومعاديا لاعدائك
مستنا بسنة خاتم انبيائك يا عاصم قلوب النبيين روز بيست و ششم اللهم اجعل
سعيى فيه مشكورا وذنبى فيه مغفورا وعملى فيه مقبولا وعيبى فيه مستورا يا اسمع السامعين
روز بيست و هفتم اللهم ارزقنى فيه فضل ليلة القدر وصير امورى فيه من العسر الى
اليسر واقبل معاذيرى وحط عنى الذنب والوزر يا رؤفا بعباده الصالحين روز بيست و
هشتم اللهم وفر حظى فيه من النوافل واكرمنى فيه باحضار المسائل وقرب فيه وسيلتى
اليك من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح الملحين روز بيست و نهم اللهم غشنى
فيه بالرحمة وارزقنى فيه التوفيق والعصمة وطهر قلبى من غياهب التهمة يا رحيما
بعباده المؤمنين روز سى ام اللهم اجعل صيامى فيه بالشكر والقبول على ما ترضاه
ويرضاه الرسول محكمة فروعه بالاصول بحق سيدنا محمد وآله الطاهرين والحمد لله
رب العالمين **مؤلف گوید** که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبارات هر یک در کتب
دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش معتبر نبود از متعرض ذکر آنها نشدم و دعای

رو زبیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست

سیم خواندن در روز بیست | **فصل چهارم در اعمال ماه شوال است** | که انسب باشد انتهی

شب اول از جملهٔ لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن
احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند
عملست اول غسل است در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار
و سؤال از حقتعالی و بیتوته در مسجد سیم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح
و عقب نماز عید اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى ما
هَدٰينا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلٰى ما اَوْلٰينا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافلهٔ آنرا خواند دستهارا
بسوی آسمان بلند کند و بگوید یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا ذَا الْجُودِ یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَناصِرَهُ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي كُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَيْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ في كِتابٍ مُبينٍ پس
بسجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اَتُوبُ اِلَى اللهِ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی
بخواهد که انشاء الله تعالی برآورده خواهد شد و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب
بسجده رود و بگوید یا ذَا الْحَوْلِ یا ذَا الطَّوْلِ یا مُصْطَفِیاً مُحَمَّداً وَناصِرَهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَنَسيتُهُ اَنَا وَهُوَ عِنْدَكَ في كِتابٍ مُبينٍ پس بگوید صد مرتبه
اَتُوبُ اِلَى اللهِ پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت
مخصوصهٔ اینشب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم ده مرتبه بگوید ذکر یا دائِمَ الْفَضْلِ را
که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بجا آورد دو رکعت نماز یکه در شب آخر ماه رمضان
گذشت هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه توحید و در دوم
یکمرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید اَتُوبُ اِلَى اللهِ پس بگوید
یا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا و بجای آن حاجات خود را بطلبد و روایتست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

رجاء خود در نجمه آنکه بقای بنا و اهال آن بواسطه وجود او است پس هرگاه وجود تو محفوظ باشد بوجود دیگر که وجود مقدم بذات دیگر حوائج و مراد خود را برجوع او بلکه واجبست مقدم دارد حوائج او را برحوائج خود و مراد او را بر مراد خود و بدانکه اختیار در حاجات خود نزد پس از روزه و نماز تو مستغنی است و حاجتی بتو ندارد لکن مقتضای بندگی در وظیفه تو آنکه چنین کند چنانچه استفتاح میکنی دعاهای خود را بصلوات براینان صلوات الله علیهم اجمعین **نماز استغاثه** در مکارم است که هرگاه چون خواستی در شب بخوابی بگذار در زد ... بیرون

این دو رکعت را باین کیفیت بجا میآورد و پس سر از سجده بر میداشت و میفرمود بحق آنخدائیکه
که جانم بدست قدرت او است هرکه این نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای
هزار مرتبه توحید صد مرتبه وارد شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافلهٔ آن باید
بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز این دعا را نقل کرده اند یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا
رَحْمٰنُ یا اَللهُ یا رَحيمُ یا اَللهُ یا مَلِكُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ یا اَللهُ یا سَلامُ یا اَللهُ یا مُؤْمِنُ یا
اَللهُ یا مُهَيْمِنُ یا اَللهُ یا عَزيزُ یا اَللهُ یا جَبّارُ یا اَللهُ یا مُتَكَبِّرُ یا اَللهُ یا خالِقُ یا اَللهُ یا بارِئُ
یا اَللهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللهُ یا عالِمُ یا اَللهُ یا عَظيمُ یا اَللهُ یا عَليمُ یا اَللهُ یا كَريمُ یا اَللهُ یا حَليمُ
یا اَللهُ یا حَكيمُ یا اَللهُ یا سَميعُ یا اَللهُ یا بَصيرُ یا اَللهُ یا قَريبُ یا اَللهُ یا مُجيبُ یا اَللهُ یا
جَوادُ یا اَللهُ یا ماجِدُ یا اَللهُ یا مَلِيُّ یا اَللهُ یا وَفِيُّ یا اَللهُ یا مَوْلىٰ یا اَللهُ یا قاضي یا اَللهُ
یا سَريعُ یا اَللهُ یا شَديدُ یا اَللهُ یا رَؤُفُ یا اَللهُ یا رَقيبُ یا اَللهُ یا مَجيدُ یا اَللهُ یا حَفيظُ
یا اَللهُ یا مُحيطُ یا اَللهُ یا سَيِّدَ السّاداتِ یا اَللهُ یا اَوَّلُ یا اَللهُ یا آخِرُ یا اَللهُ یا ظاهِرُ یا اَللهُ یا
باطِنُ یا اَللهُ یا فاخِرُ یا اَللهُ یا قاهِرُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا
وَدُودُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا رافِعُ یا اَللهُ یا مانِعُ یا اَللهُ یا دافِعُ یا اَللهُ یا فاتِحُ یا اَللهُ یا نَفّاعُ
یا اَللهُ یا جَليلُ یا اَللهُ یا جَميلُ یا اَللهُ یا شَهيدُ یا اَللهُ یا شاهِدُ یا اَللهُ یا مُغيثُ یا اَللهُ
یا حَبيبُ یا اَللهُ یا فاطِرُ یا اَللهُ یا مُطَهِّرُ یا اَللهُ یا مَلِكُ (مليك) یا اَللهُ یا مُقْتَدِرُ یا اَللهُ یا قابِضُ یا
اَللهُ یا باسِطُ یا اَللهُ یا مُحْيي یا اَللهُ یا مُميتُ یا اَللهُ یا باعِثُ یا اَللهُ یا وارِثُ یا اَللهُ یا مُعْطي یا
اَللهُ یا مُفْضِلُ یا اَللهُ یا مُنْعِمُ یا اَللهُ یا حَقُّ یا اَللهُ یا مُبينُ یا اَللهُ یا طَيِّبُ یا اَللهُ یا مُحْسِنُ
یا اَللهُ یا مُجْمِلُ یا اَللهُ یا مُبْدِئُ یا اَللهُ یا مُعيدُ یا اَللهُ یا بارِئُ یا اَللهُ یا بَديعُ یا اَللهُ یا هادي
یا اَللهُ یا كافي یا اَللهُ یا شافي یا اَللهُ یا عَلِيُّ یا اَللهُ یا عَظيمُ یا اَللهُ یا حَنّانُ یا اَللهُ یا مَنّانُ
یا اَللهُ یا ذَا الطَّوْلِ یا اَللهُ یا مُتَعالي یا اَللهُ یا عَدْلُ یا اَللهُ یا ذَا الْمَعارِجِ یا اَللهُ یا صادِقُ یا اَللهُ

کرد آن از تمام ... بیرون آن از ... و چون بیدار شدی ... از برای نماز شب ... بنا تمام سجده ... بنا ... آن ... و اقامه بگو و دو رکعت نماز کن و ... فاتحه ... بیست ... و میگوئی ... یا غیاث المستغیثین ... پس سر از رکوع بر میداری ... و بیست ... در سجده اول ... از سجده ... دوم ... و در رکعت دوم ... میگوئی و ...

یا صَدُوقُ یا اَللهُ یا دَیّانُ یا اَللهُ یا باقی یا اَللهُ یا وافی یا اَللهُ یا ذَا الْجَلالِ یا اَللهُ یا ذَا الْاِکْرامِ یا اَللهُ یا مَحْمُودُ یا اَللهُ یا مَعْبُودُ یا اَللهُ یا صانِعُ یا اَللهُ یا مُعینُ یا اَللهُ یا مُکَوِّنُ یا اَللهُ یا فَعّالُ یا اَللهُ یا لَطیفُ یا اَللهُ یا غَفُورُ یا اَللهُ یا شَکُورُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا قَدیرُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ وَتَعْفُوَ عَنّی بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی اَحَدٌ سِواکَ وَلا اَحَدٌ اَسْئَلُهُ غَیْرَکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بسجده میروی و میگوئی یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَالْاَسْماءِ الْمَشْهُوراتِ عِنْدَکَ الْمَکْتُوبَةِ عَلی سُرادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقَبَّلَ مِنّی شَهْرَ رَمَضانَ وَتَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلی بَیْتِکَ الْحَرامِ وَتَصْفَحَ لی عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ وَتَسْتَخْرِجَ لی یا رَبِّ کُنُوزَکَ یا رَحْمنُ نهم چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ تا برای او باشد بهر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در این ماه دهم شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر **روز اوّل** روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است اوّل آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید این تکبیرات را که در شبش بعد از نماز فریضه میخواندی دوم آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعائی را که سیّد روایت کرده اَللّهُمَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اِمامی الخ و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده سیم بیرون کردن زکوة فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیّه است و بدانکه زکوة فطره واجب مؤکّد است و شرط قبول روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حقّ تعالی

دوم را بر زمین گذاشته بجا میآوری که مجموع سجده مرتبه گفته شود پس تشهّد میخوانی و سلام میدهی و بعد از نماز سر را بسجده میگذاری و سه مرتبه میگوئی یا اَللهُ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلیلِ اِلَی الْمَوْلَی الْجَلیلِ و حاجت میطلبی همانا برآورده شود حاجت تو ان شاء الله تعالی

(نماز استغاثه بحضرت بتول صلی الله علیها) روایت شده که هرگاه ترا حاجتی باشد بسوی حقّ تعالی و سینه ات از آن تنگ شده باشد پس دو رکعت نماز بکن و چون سلام نماز گفتی سه مرتبه تکبیر بگو و تسبیح حضرت فاطمه صلی الله علیها بخوان پس بسجده برو و بگو صد مرتبه یا مَوْلاتی یا فاطِمَةُ اَغیثینی پس جانب

او را مقدّم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّی وَذَکَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّی چهارم غسل است و بهتر آنستکه اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو اَللّهُمَّ ایماناً بِکَ وَتَصْدیقاً بِکِتابِکَ وَاتِّباعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ کَفّارَةً لِذُنُوبی وَطَهِّرْ دینی اَللّهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن بوی خوش و رفتن بصحرا برای نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اوّل روز افطار کنی و بهتر آنستکه بخرما یا بشیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحبّ است تناول کردن مقدار کمی از تربت سیّد الشّهداء علیه السلام که شفا است از برای هر دردی هفتم آنکه چون مهیّا شدی از برای رفتن بنماز عید بخوانی دعاهائی را که سیّد در اقبال نقلکرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایتکرده از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیّا شدی بجهة بیرون رفتن بنماز این دعا را اَللّهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ فی هذَا الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَنَوافِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَعَطایاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یا سَیِّدی تَهْیِئَتی وَتَعْبِئَتی وَاِعْدادی وَاسْتِعْدادی رَجاءَ رِفْدِکَ وَجَوائِزِکَ وَنَوافِلِکَ وَفَواضِلِکَ وَفَضائِلِکَ وَعَطایاکَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلی عیدٍ مِنْ اَعْیادِ اُمَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَیْکَ الْیَوْمَ بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلکِنْ اَتَیْتُکَ خاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبی وَاِسائَتی اِلی نَفْسی فَیا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ اغْفِرْ لِیَ الْعَظیمَ مِنْ ذُنُوبی فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظامَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ هشتم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اوّل حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند اَللّهُمَّ اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوی وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هذَا الْیَوْمِ الَّذی جَعَلْتَهُ

راست رو را بر زمین گذار و همین را صد مرتبه بگو پس بسجده برو و همین را صد مرتبه بگو پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و صد مرتبه بگو پس باز بسجده برو و صد مرتبه بگو و حاجت خود را یاد کن بدرستیکه خداوند برآورد ان شاء الله تعالی

مؤلف گوید که شیخ حسن بن فضل طبرسی در مکارم الاخلاق فرموده

(نماز استغاثه ببتول) نماز استغاثه بفاطمه علیها دو رکعت است بعد از نماز بسجده میروی و میگوئی یا فاطمه صد مرتبه پس جانب راست رو را بر زمین میگذاری و صد مرتبه میگوئی پس جانب چپ صد مرتبه میگوئی و باز بسجده میروی و صد مرتبه میگوئی

لِلْمُسْلِمِینَ عِیداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزِیداً اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِی فِی کُلِّ خَیْرٍ اَدْخَلْتَ فِیهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ
اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ مَا
سَئَلَکَ مِنْهُ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِکَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ
پس تکبیر ششم بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دوم و بعد از حمد
سورهٔ والشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری قنوت را بخواند و چون فارغ
شد تکبیر پنجم گوید و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بفرستد
و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم
صحیفهٔ کامله باشد و مستحبست که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا
واقع شود و آنکه برگردد از مصلّی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی
خود بقبولی اعمال نهم زیارت کند امام حسین علیه السلام را دهم بخواند دعای ندبه را که بعد از
این بیاید ان شاء الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید
اَعُوذُ بِکَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا یُطْفَی وَجَدِیدُهَا لَا یَبْلَی وَعَطْشَانُهَا لَا یُرْوَی پس بگذارد
گونهٔ راست را و بگوید اِلٰهِی لَا تُقَلِّبْ وَجْهِی فِی النَّارِ بَعْدَ سُجُودِی وَتَعْفِیرِی لَکَ بِغَیْرِ مَنٍّ مِنِّی
عَلَیْکَ بَلْ لَکَ الْمَنُّ عَلَیَّ پس بگذارد گونهٔ چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَکَانَ
وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ
مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یَا کَرِیمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ الْعَفْوَ صد مرتبه آنگاه سید
فرموده وَلَا تَقْطَعْ یَوْمَکَ هٰذَا بِاللَّعِبِ وَالْاِهْمَالِ وَاَنْتَ لَا تَعْلَمُ اَمَرْدُودٌ اَمْ مَقْبُولُ الْاَعْمَالِ فَاِنْ
رَجَوْتَ الْقَبُولَ فَقَابِلْ ذٰلِکَ بِالشُّکْرِ الْجَمِیلِ وَاِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَکُنْ اَسِیرَ الْحُزْنِ الطَّوِیلِ **روز**
بیست و پنجم سنهٔ صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع
شده و بعضی روز وفات آنحضرت را نیمهٔ رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت زهری بوده که در انگور بآنحضرت

خورانیده بودند و روایت شده که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود فرمود
که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمیرسد
بکسیکه نماز را سبک شمارد | **فصل سیم در اعمال ماه ذی القعده است** | و اعتنا بشان او ننماید

بدانکه اینماه اول ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاوس
روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبهٔ اینماه
نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلّی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آنست که هر که آنرا
بجا آورد توبه اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و
با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت
شامل حال والدین او و ذرّیهٔ او گردد و توسعهٔ رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت
مردن مدارا کند و باسانی جان او بیرون شود و کیفیّت آن چنانست که در روز یکشنبه غسل
کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه
و معوّذتین یکمرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس بگوید یَا عَزِیزُ یَا غَفَّارُ اِغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَذُنُوبَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فقیر گوید ظاهر آنستکه این استغفار مذکور
و دعای بعد را بعد از نماز باید بجا آورد و بدانکه روایت شده که هر که در یکی از ماههای
حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال
عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابرهیم قمی فرموده که در ماههای حرام گناهان
مضاعف میشود و همچنین حسنات **روز یازدهم** سنهٔ صد و چهل و هشت روز ولادت
با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است **شب پانزدهم** شب مبارکیست خداوند نظر رحمت میفرماید
بر بندگان مؤمنین خود و کسیکه در اینشب بطاعت حقتعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر
سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبوی

است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی باو عطا خواهد شد **روز بیست و سیم** سنهٔ دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده و زیارت آنحضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید بن طاوس فی الاقبال و رایت فی بعض تصانیف اصحابنا العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم الثالث عشرین من ذی القعدة من قرب او بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایة بذلک **شب بیست و پنجم** شب دحو الارض است (یعنی پهن شدن زمین از زیر خانهٔ کعبه بر روی آب) و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشاء روایت است که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز آنرا روزه بدارد چنانست که شصت ماه را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود **روز بیست و پنجم** روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزهٔ هفتاد سال است و در روایت دیگر کفارهٔ هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزی است که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا در این روز اجر بسیار است و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه در کتب شیعهٔ قمیین روایت شده و آن دو رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ پس دعا کند و بخواند يَا مُقِيلَ العَثَرَاتِ أَقِلْنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الأَصْوَاتِ اسْمَعْ

(نماز حضرت حجة)

تا رغبت کنند بدین موضع و عزیز دارند و چهار رکعت نماز اینجا بگذارند دو رکعت تحیت مسجد در هر رکعتی یکبار الحمد و هفت بار قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و تسبیح رکوع و سجود هفت بار بگویند و دو رکعت نماز امام صاحب الزمان علیه السلام بگذارند بر این نحو چون فاتحه خوانند به إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ رسند صد بار بگویند و بعد از آن فاتحه را تا آخر بخوانند و در رکعت دوم نیز بهمین طریق بگذارند و تسبیح در رکوع و سجود هفت بار بگویند و چون نماز تمام کرده شد تهلیل بگویند و تسبیح فاطمهٔ زهرا علیها السلام و چون از تسبیح فارغ شود سر بسجده نهد و صد بار صلوات بر پیغمبر و آلش صلوات الله علیهم

صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي يَا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ دوم بخواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن اللّهُمَّ دَاحِيَ الكَعْبَةِ وَفَالِقَ الحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي هذَا اليَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ المُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَإِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الوَسِيعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ المُنْتَجَبِ فِي المِيثَاقِ القَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الأَطْهَارِ الهُدَاةِ المَنَارِ دَعَائِمِ الجَبَّارِ وَوُلَاةِ الجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هذَا مِنْ عَطَائِكَ المَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَأَشْهِدْنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ أَجَلِي اللّهُمَّ وَاذْكُرْنِي عَلَى طُولِ البِلَى إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ الوَرَى وَأَحْلِلْنِي دَارَ المُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ العَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الأَجَلِ بَرِيئاً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الخَطَلِ اللّهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَباً رَوِيّاً سَائِغاً هَنِيئاً لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أُحَلَّأُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ أُذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الأَشْهَادُ اللّهُمَّ وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ أَوْلِيَائِكَ المُسْتَأْثِرِينَ اللّهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اللّهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهِرْ بِالحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُنْتَصِراً وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِراً اللّهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مِنَ الأَمْرِ فِي

(نماز حضرت حجة)

نهرسند و این نقل از لفظ مبارک امام علیه السلام است که مَنْ صَلَّاهُمَا فَكَأَنَّمَا صَلَّى فِي البَيْتِ العَتِيقِ یعنی هر که این دو رکعت نماز را بگذارد همچنین باشد که دو رکعت نماز در کعبه گذارده باشد

ایضا نماز آنحضرت و نیز در نجم ثاقب از کتاب کنوز النجاح طبرسی نقل کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسهٔ حضرت صاحب الزمان علیه الصلوة والسلام که هر کس را بسوی حقتعالی حاجتی باشد پس باید که بعد از نصف شب جمعه غسل کند و بجای نماز خود رود و دو رکعت نماز گذارد در رکعت اول بخواند سورهٔ حمد را و چون برسد بإِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِماً لَكَ حَتّى تَرْضى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ جَدِيداً غَضّاً وَ
يَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضاً وَيَرْفُضَ الْباطِلَ رَفْضاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى جَمِيعِ آبائِهِ وَاجْعَلْنا
مِنْ صَحْبِهِ وَاُسْرَتِهِ وَابْعَثْنا فِي كَرَّتِهِ حَتّى نَكُونَ فِي زَمانِهِ مِنْ اَعْوانِهِ اَللّهُمَّ اَدْرِكْ
بِنا قِيامَهُ وَاَشْهِدْنا اَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ اِلَيْنا سَلامَهُ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ
وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ وبدانکه میرداماد رحمه الله در رساله اربعة ایام خود ذکر نموده
اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه
واکد آداب مسنونه است وهمچنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه رجب الفرد نیز بتحقیق
مؤکد ومحثوث علیه است **روز آخر ماه** سنه دویست وبیست بنابر مشهور حضرت امام
محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد واین بعد از دو سال ونیم تقریباً از فوت
مامون گذشته بود چنانکه خود آنجناب میفرمود الْفَرَجُ بَعْدَ الْمَاْمُونِ بِثَلاثِينَ شَهْراً واین کلمه
مشعر است برآنکه آنحضرت از سوء معاشرت مامون در کمال اذیت وصدمه بوده که مرگ خود را فرج
وگشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایتعهد خود
نیز چنین بوده ودر هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت میفرموده بحالی که عرق دار وغبار آلود بوده
دستها را بدرگاه الهی بلند میکرد ومیگفت الهی اگر فرج وگشایش امر من در مرگ من است پس همین
ساعت در مرگ من تعجیل فرما وپیوسته در غم وغصه بود تا از دنیا رحلت فرمود وحضرت امام محمد
تقی علیه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شریفش بیست وپنجسال وچند ماهی گذشته بود وقبر
شریفش در بقعه مبارکه کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی علیه السلام واقع است

(فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است)

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است وچون اینماه داخل میشد صلحای صحابه وتابعین
اهتمام عظیم در عبادت میکردند ودهه اول آن ایامش ایام معلومات است که در قرآن مجید
ذکر آن شده است ودر نهایت فضیلت وبرکت است واز رسول خدا صلی الله علیه وآله مرویستکه

(نماز حضرت حجة)

رسول الله صلعم نبه از امکر در
کند وبعد از آنکه صلعم نبه
تمام شود نبه سوره حمد را
بخواند وبعد از تمام شدن
سوره حمد سوره قل هو
الله احد را یکمرتبه بخواند
ودر رکوع ودو سجده بجا آورد
وسبحان ربی العظیم وبحمده
را هفت مرتبه در رکوع بگوید
وسبحان ربی الاعلی وبحمده
را در هر یک از دو سجده هفت
مرتبه بگوید وبعد از آن رکعت
دوم را نیز مانند رکعت اول
بجا آورد وبعد از تمام شدن
نماز این دعا را بخواند پس
بدرستیکه حقتعالی البته
حاجت او را برمیآورد هر
گونه حاجتیکه باشد مگر آنکه
حاجت او در قطع کردن
صله رحم باشد ودعا
اینست

عمل خیر وعبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه واز برای این دهه اعمالی است
اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر دارد دوم خواندن دو رکعت نماز
مابین مغرب وعشاء در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یکمرتبه توحید وآیه
وَواعَدْنا مُوسى ثَلاثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْناها بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقالَ مُوسى
لِاَخِيهِ هرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود
سیم از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح وپیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ
وسید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند اَللّهُمَّ هذِهِ الْاَيّامُ الَّتِي فَضَّلْتَها عَلَى الْاَيّامِ
وَشَرَّفْتَها قَدْ بَلَّغْتَنِيها بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَيْنا مِنْ بَرَكاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنا فِيها
مِنْ نَعْمائِكَ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهْدِيَنا فِيهَا السَّبِيلِ
الْهُدى وَالْعَفافِ وَالْغِنى وَالْعَمَلِ فِيها بِما تُحِبُّ وَتَرْضى اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يا مَوْضِعَ كُلِّ
شَكْوى وَيا سامِعَ كُلِّ نَجْوى وَيا شاهِدَ كُلِّ مَلَاٍ وَيا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّا فِيهَا الْبَلاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنا فِيهَا الدُّعاءَ وَتُقَوِّيَنا فِيها وَتُعِينَنا وَ
تُوَفِّقَنا فِيها لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضى وَعَلى ما افْتَرَضْتَ عَلَيْنا مِنْ طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ
وَاَهْلِ وِلايَتِكَ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَهَبَ لَنا فِيهَا الرِّضا اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعاءِ وَلا تَحْرِمْنا خَيْرَ ما تُنْزِلُ فِيها مِنَ السَّماءِ وَطَهِّرْنا مِنَ
الذُّنُوبِ يا عَلّامَ الْغُيُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا فِيها دارَ الْخُلُودِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُكْ
لَنا فِيها ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا دَيْناً اِلّا قَضَيْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا
اَدَّيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَيَسَّرْتَها اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اَللّهُمَّ يا عالِمَ الْخَفِيّاتِ يا راحِمَ الْعَبَراتِ يا مُجِيبَ الدَّعَواتِ يا رَبَّ الْاَرَضِينَ وَالسَّمواتِ
يا مَنْ لا تَتَشابَهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا فِيها مِنْ عُتَقائِكَ وَ
طُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَالْفائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَالنّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّهُ

(نماز حضرت حجة)

اَللّهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ
لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ
لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ
الْفَرَجُ سُبْحانَ مَنْ اَنْعَمَ وَ
شَكَرَ سُبْحانَ مَنْ قَدَرَ وَ
غَفَرَ اَللّهُمَّ اِنْ كُنْتُ
عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ
فِي اَحَبِّ الْاَشْياءِ اِلَيْكَ
وَهُوَ الْاِيمانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ
شَرِيكاً مَنّاً مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ
لا مَنّاً مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ وَقَدْ
عَصَيْتُكَ يا اِلهِي عَلى غَيْرِ
وَجْهِ الْمُكابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ
عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ
لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلكِنْ اَطَعْتُ
هَوايَ وَاَزَلَّنِي الشَّيْطانُ
فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيانُ
فَاِنْ تُعَذِّبْنِي

علی سیّدنا محمّدٍ وآله اجمعین چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعائیرا که حضرت جبرئیل
برای حضرت عیسی علیهما السّلام از جانب حقتعالی هدیه آورده که در ایّام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است
(۱) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ
يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً (۳) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ اَحَداً
صَمَداً لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ (۴) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ (۵) حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعا لَيْسَ وَراءَ اللّٰهِ مُنْتَهٰى اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما
دَعا وَاَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْآخِرَةَ وَالْاُولٰى پس حضرت عیسی علیه السّلام ثواب بسیاری
نقلکرد برای خواندن هریک از این پنج دعا را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علّامهٔ مجلسی ره
فرموده اگر کسی هر روز هریک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل بروایت کرده باشد و اگر هر روز
هریک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنجم بخواند در هر روز از این دهه این تهلیلات را که از امیر المؤمنین
علیه السّلام منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيالِي
وَالدُّهُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْواجِ الْبُحُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمّا يَجْمَعُونَ لا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَ
الْمَدَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُونِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِي اللَّيْلِ اِذا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذا تَنَفَّسَ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّياحِ فِي الْبَرارِي وَالصُّخُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْيَوْمِ اِلٰى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي
الصُّورِ **روز اوّل** روز بسیار مبارکیست و در آن چند عمل وارد است اوّل روزه که ثواب
هشتاد ماه دارد دوّم خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السّلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار
رکعتست بدو سلام مثل نماز امیر المؤمنین علیه السّلام در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه
و بعد از سلام تسبیح الزّهرا بخواند و بگوید سُبْحانَ ذِي الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحانَ ذِي الْجَلالِ

(نماز حضر جعة)
فِيكَ نُورُهُ وَعَبِيدِي ... وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي فَاِنَّكَ جَوادٌ كَرِيمٌ وبعد از آن تا نفس او وفا کند یا کَرِیمُ یا کَرِیمُ را مکرر بگوید بعد از آن بگوید یا آمِناً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خائِفٌ حَذِرٌ اَسْاَلُكَ بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِيَنِي اَماناً لِنَفْسِي وَاَهْلِي وَوُلْدِي وَسائِرِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّٰى لا اَخافَ وَلا اَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ اَبَداً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يا كافِيَ اِبْراهِيمَ نُمْرُودَ وَيا كافِيَ مُوسٰى فِرْعَوْنَ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الْباذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ الْفاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحانَ مَنْ يَرٰى اَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفا
سُبْحانَ مَنْ يَرٰى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَواءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰكَذا وَلا هٰكَذا غَيْرُهُ سیّم دو رکعت
نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هریک از توحید و آیة الکرسی و
قدر ده مرتبه چهارم هرکه از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبِي حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤالِي عِلْمُكَ
بِحالِي تا حقتعالی کفایت کند شرّ ظالم را از او و بدانکه در این روز تولّد شده حضرت ابرهیم خلیل
علیه السّلام و در این روز بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السّلام **روز هفتم**
سنهٔ صد و چهارده وفات حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است
روز هشتم روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و روایت شده که کفّارهٔ شصت سال
است و شیخ شهید غسل این روز را مستحبّ دانسته **شب نهم** از لیالی متبرّکه و شب مناجات با قاضی
الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجابست و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد
ثواب صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اوّل بخواند این دعا
را که روایت شده هرکه بخواند آنرا در شب عرفه یا در شبهای جمعه خداوند بیامرزد او را اَللّٰهُمَّ
يا شاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَعالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ حاجَةٍ يا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ
عَلَى الْعِبادِ يا كَرِيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا جَوادُ يا مَنْ لا يُوارِي مِنْهُ لَيْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ
وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ يا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِياءٌ اَسْاَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقاً وَبِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ
بِهِ السَّماواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰى وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ
الْمَكْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذِي اِذا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ
الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلٰى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ
الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذا بَلَغَ السَّماواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ
مِنْهُ فَرائِصُ مَلائِكَتِكَ وَاَسْاَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكائِيلَ وَاِسْرافِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى

(نماز حضر جعة)
وَاَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلانِ بْنِ فُلانٍ بجای فلان بن فلان نام شخصیرا که از ضرر او میترسد و نام پدر او را بگوید و از حقتعالی طلب کند که ضرر او را دفع نماید و کفایت کند پس بدرستیکه حقتعالی ضرر او را دفع خواهد کرد انشاء الله تعالی و بعد از آن بسجده رود و حاجت خود را مسئلت نماید و تضرّع و زاری کند بسوی حقتعالی پس بدرستیکه نیست مرد مؤمن و نه زن مؤمنه که این نماز را بگذارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند مگر آنکه گشوده میشود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او و دعای او مستجاب میگردد در همان وقت و در همان شب

صلى الله عليه وآله وعلى جميع الأنبياء وجميع الملائكة وبالاسم الذي مشى به الخضر على قلل
الماء كما مشى به على جدد الأرض وباسمك الذي فلقت به البحر لموسى وأغرقت فرعون
وقومه وأنجيت به موسى بن عمران ومن معه وباسمك الذي دعاك به موسى بن عمران من جانب
الطور الأيمن فاستجبت له وألقيت عليه محبة منك وباسمك الذي به أحيى عيسى بن مريم الموتى وتكلم
في المهد صبيا وأبرء الأكمه والأبرص بإذنك وباسمك الذي دعاك به حملة عرشك
وجبرئيل وميكائيل وإسرافيل وحبيبك محمد صلى الله عليه وآله وملائكتك المقربون
وأنبياؤك المرسلون وعبادك الصالحون من أهل السموات والأرضين وباسمك الذي
دعاك به ذو النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى في الظلمات أن
لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من الغم وكذلك
تنجي المؤمنين وباسمك العظيم الذي دعاك به داود وخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه
وباسمك الذي دعتك به آسية امرأة فرعون إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في
الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاءها وباسمك
الذي دعاك به أيوب إذ حل به البلاء فعافيته وآتيته أهله ومثلهم معهم رحمة
من عندك وذكرى للعابدين وباسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه
بصره وقرة عينه يوسف وجمعت شمله وباسمك الذي دعاك به سليمان فوهبت
له ملكا لا ينبغي لأحد من بعده إنك أنت الوهاب وباسمك الذي سخرت به البراق
لمحمد صلى الله عليه وآله وسلم إذ قال تعالى سبحان الذي أسرى بعبده ليلا من
المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين
وإنا إلى ربنا لمنقلبون وباسمك الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه وآله
وباسمك الذي دعاك به آدم فغفرت له ذنبه وأسكنته جنتك وأسألك بحق القرآن
العظيم وبحق محمد خاتم النبيين وبحق إبراهيم وبحق فصلك يوم القضاء وبحق الموازين

(نماز خوف از ظالم)

هر گونه حاجت که باشد و این
بسبب فضل و انعام حق تعالى
است بر ما و بر همه مان انتهى

مؤلف گوید که محدث جلیل
شیخ طبرسی رضی الله عنه
در فضل نیز این نماز را در
مکارم الاخلاق نقل کرده
و در اول دعا بجای اللهم
إن كنت عصيتك الهی
إن كنت قد عصيتك
ذکر کرده و بعد از حتی لا
آخاف کلمة احداً اضافه
کرده و بعد از فرعون اسئلك
وبقيه مثل همند

نماز خوف از ظالم منقول از مکارم
عمل میکنی و دو رکعت نماز
میگذاری و زانوهای خود
را برهنه میکنی در نزد جانماز
خود و صد مرتبه میگوئی
یا حی یا قیوم
یا

إذا نصبت والصحف إذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما أحصى وبحق الاسم
الذي كتبته على سرادق العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بألفي
عام وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمدا عبده ورسوله وأسألك
باسمك المخزون في خزائنك الذي استأثرت به في علم الغيب عندك لم يظهر عليه
أحد من خلقك لا ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مصطفى وأسألك باسمك
الذي شققت به البحار وقامت به الجبال واختلف به الليل والنهار وبحق السبع
المثاني والقرآن العظيم وبحق الكرام الكاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحمعسق
وبحق توراة موسى وإنجيل عيسى وزبور داود وفرقان محمد صلى الله عليه وآله وعلى
جميع الرسل وباهيا شراهيا اللهم إني أسألك بحق تلك المناجاة التي كانت بينك وبين
موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء وأسألك باسمك الذي علمته ملك الموت لقبض الأرواح و
أسألك باسمك الذي كتب على ورق الزيتون فخضعت النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كوني بردا
وسلاما وأسألك باسمك الذي كتبته على سرادق المجد والكرامة يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه
نائل يا من به يستغاث وإليه يلجأ أسألك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة
من كتابك وباسمك الأعظم وجدك الأعلى وكلماتك التامات العلى اللهم رب الرياح
وما ذرت والسماء وما أظلت والأرض وما أقلت والشياطين وما أضلت والبحار
وما جرت وبحق كل حق هو عليك حق وبحق الملائكة المقربين والروحانيين والكروبيين
والمسبحين لك بالليل والنهار لا يفترون وبحق إبراهيم خليلك وبحق كل ولي يناديك
بين الصفا والمروة وتستجيب له دعاءه يا مجيب أسألك بحق هذه الأسماء وبهذه الدعوات
أن تغفر لنا ما قدمنا وما أخرنا وما أسررنا وما أعلنا وما أبدينا وما أخفينا وما أنت
أعلم به منا إنك على كل شيء قدير برحمتك يا أرحم الراحمين يا حافظ كل غريب يا مونس
كل وحيد يا قوة كل ضعيف يا ناصر كل مظلوم يا رازق كل محروم يا مونس كل

(نماز جهت دفع دشمن)

حی لا اله الا انت برحمتك
استغيث فصل على محمد و
آل محمد واغثني الساعة
الساعة بعد از فارغ شدن
از این بگو اسئلك اللهم
ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تلطف لی وان تغلب
لی وان تمکر لی وان تخدع
لی وان تکید لی وان
تکفینی مؤونة فلان بن فلان
و این دعاء حضرت رسول
صلى الله عليه وآله است در روز احد

نماز جهت تیزی ذهن و قوت
حافظه در مکارم الاخلاق
روایت شده از حضرت
مینویسی با زعفران در ظرف
حمد وآیة الکرسی و انا
انزلناه و یس و واقعه و سورة
حشر و تبارک و
قل هو

مُسْتَوْحِشِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ
يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ يَا مُنْتَهٰى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ
السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ
وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ
لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَيُسْراً وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي
وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتّٰى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي
وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ
السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلٰى
نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلٰى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْبُوراً فِي الْعَاجِلِ
وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ
وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلٰى جَنَّتِكَ
بِرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ
نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ
الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللّٰهُمَّ
لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً

احد و دو قل اعوذ را یکی
ابخوره هارا بشوید با آب
زمزم یا با آب باران یا با آب
نظیف بی پیمانه ریزد در آن
آب دو مثقال کندر و ده
مثقال شکر و ده مثقال
عسل بریزد بگذارد آن شب در
زیر آسمان و بگذارد بود که
اذان صبح بیاشامد پس دو
دو رکعت نماز میخواند در هر
رکعت حمد و پنجاه بار قل
هو الله احد و چون فارغ شد
از نماز آن آب را بیاشامد
که نیکو و مجرب است برای
حفظ انشاء الله و باید
در اواخر باب ششم چیزهائی
که سبب کثرت حافظه خواهد بود

نماز برای آمرزش گناهان
[illegible] بجا آورد در
[illegible] رکعت شصت مرتبه
[illegible]

وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ
مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ
وَاتِّبَاعِ السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَحَدِيثاً فَكَمْ مِنْ
كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ
كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ
الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلٰى هٰذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيباً فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ
أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطِي الَّذِي لَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا
يُخَيَّبُ آمِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطِيباً وَعَطَاءً وَجُوداً
وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَفْنٰى وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوراً
وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دوم بخواند آن تسبیحات عشر را که سید ذکر
فرموده و باید در اعمال روز عرفه سیم بخواند دعاء اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَتَهَيَّأَ را که در روز عرفه و شب
و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام
حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آن سال نگاه داشته شود

روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است اگر چه باسم عید نامیده نشده است و روزیست که
حقتعالی بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان
گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر و رانده تر و خشمناکتر از اوقات خواهد بود و روایت
شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود

بخواند بعد از آن نماز فارغ شود *
کاملا آنچه امر شده بود

نماز دیگر شیخ طوسی در
مصباح در اعمال روز جمعه گفته
روایت شده از عبدالله بن مسعود
که گفت فرمود رسول خدا صلی الله
علیه و آله هر کس که در روز جمعه
بعد از نماز عصر دو رکعت نماز
گذارد و بخواند در رکعت اول
فاتحه و آیة الکرسی و قل اعوذ
برب الفلق یک بار و فاتحه و قل
هو الله احد و در رکعت دوم فاتحه و قل اعوذ برب
الناس یک بار و بعد از آن
از نماز فارغ شود و بیست و پنج
مرتبه بگوید لا حول و لا
قوة الا بالله العلی العظیم
از دنیا بیرون نرود تا ببیند
حقتعالی بهشت را در خواب
یا او ببیند مکان خود را
در بهشت

فرمود باو وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای بچه‌ها در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالا تر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبهٔ مقدسهٔ آنحضرت باشد ثوابش کمتر از کسیکه در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله

سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فایز شود بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیهٔ عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده و آنها زیاده از آنستکه در این مختصر ذکر شود و ما بمقداریکه این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی ره در مصباح فرموده مستحب است روزهٔ روز عرفه برای کسیکه ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده سُبْحانَ الَّذی فِی السَّماءِ عَرْشُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْأَرْضِ حُکْمُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقُبُورِ قَضاؤُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْبَحْرِ سَبیلُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی النّارِ سُلْطانُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقِیمَةِ عَدْلُهُ سُبْحانَ الَّذی رَفَعَ السَّماءَ سُبْحانَ الَّذی بَسَطَ الْأَرْضَ سُبْحانَ الَّذی لا مَلْجَأَ وَ لا مَنْجا مِنْهُ إِلّا إِلَیْهِ پس بگو

مؤلف گوید که سید بن طاوس در فضل سیم جمال الاسبوع نماز عید برای امیر المؤمنین که همان نقل کرده و فرموده این نماز عید است جلیل القدر و عظیم الشان حامل اسرار الهی ... و مبادی اکرده حق این سنی کتب ... که طالب آن کتاب رجوع کند

نماز وصیت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بآن وصیت فرموده دو رکعت بین مغرب و عشا در رکعت اول حمد و سیزده مرتبه اذا زلزلت و در دوم حمد و پانزده مرتبه قل هو الله احد اگر هر شب بجا آورد ثوابش از عمر انسان کسی نتواند شماره نماید

نماز عفو دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه انا انزلناه و بعد از قرائت

سُبْحانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ وَ لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَ اللهُ أَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و بگو لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ یُمیتُ وَ یُحْیی وَ هُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ده مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا إِلهَ إِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللهُ ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ ده مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ ده مرتبه آمینَ ده مرتبه پس بگو اَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ یا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلی وَ بِالْأُفُقِ الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را که بر آورده خواهد شد انشاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّهُمَّ یا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطی وَ یا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَ یا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِی الْأَوَّلینَ وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِی الْآخِرینَ وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِی الْمَلَإِ الْأَعْلی وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِی الْمُرْسَلینَ اَللّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً وَ آلَهُ الْوَسیلَةَ وَ الْفَضیلَةَ وَ الشَّرَفَ وَ الرِّفْعَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْکَبیرَةَ اَللّهُمَّ إِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی فِی الْقِیمَةِ رُؤْیَتَهُ وَ ارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَ تَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِ وَ اسْقِنی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سائِغاً هَنیئاً لا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَداً إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ إِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَعَرِّفْنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ مِنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَ سَلاماً پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و ما بجههٔ اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است سُبْحانَ اللهِ قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحانَ اللهِ

زدن عفوک عفوک یا ... ده مرتبه ... ده مرتبه و تمام و در رکوع و سجود مثل نماز جعفر عمل میکنی مثل نماز ... بعد از نماز گوید

نماز استغفار مثل نماز عفو است مگر آنکه عوض عفوک یابد استغفر الله گفته شود و این نماز برای توسعه معاش نافع است انشاء الله

ذکر نمازهای ایام هفته

نماز روز شنبه سید بن طاوس از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که فرمود خواندم در کتابهای پدرانم علیهم السلام که هر که روز شنبه چهار رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعتی حمد و قل هو الله احد و آیة الکرسی ... بعد از آن ... عز و جل ... و شهداء و صالحین و نیکو رفیقانند ایشان نماز

بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ یَبْقی رَبُّنا وَیَفْنی کُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً لِرَبِّنَا الْباقی وَیَفْنی کُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً لا یُحْصی وَلا یُدْری وَلا یُنْسی وَلا یَبْلی وَلا یَفْنی وَلَیْسَ لَهُ مُنْتَهی وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَدُومُ بِدَوامِهِ وَیَبْقی بِبَقائِهِ فی سِنِی الْعالَمینَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَیّامِ الدُّنْیا وَساعاتِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا یُحْصیهِ الْعَدَدُ وَلا یُفْنیهِ الْاَمَدُ وَلا یَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَکَ اللهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ پس بگو وَالْحَمْدُ للهِ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ للهِ بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَ اللهِ اَلْحَمْدُ للهِ بگو و چون به اَحْسَنُ الْخالِقینَ رسیدی بگو لا اِلهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ تا باخر بجای سُبْحانَ اللهِ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللهُ اَکْبَرُ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ تا باخر که بجای سُبْحانَ اللهِ اَللهُ اَکْبَرُ میگوئی پس میخوانی دعاء اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَیَّاَ را که در اعمال شب جمعه گذشت [۳۳] پس بخوان دعاء علی بن الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر ننمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آنحضرت را که در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتملست بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها و از جملهٔ دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سیدالشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام

نماز روز یکشنبه و نیز از آنحضرت مرویست که فرمود هر که روز یکشنبه چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک حق تعالی ... دهد او را در بهشت هر جا که خواسته باشد نماز روز دوشنبه و نیز فرمود که هر که روز دوشنبه ده رکعت نماز بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد و توحید ده مرتبه حق تعالی در روز قیامت برای او نوری قرار دهد که روشنائی دهد موقف را تا غبطه برند بر او جمیع خلق خدا در آن روز نماز روز سه شنبه و نیز از آنحضرت مرویست که هر که در روز سه شنبه شش رکعت نماز بجا آورد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ آمن الرسول را تا باخر و سوره اذا زلزلت را

طلبد و ابتداء بدعا کرده خواندند اَلْحَمْدُ للهِ الَّذی لَیْسَ لِقَضائِهِ دافِعٌ وَلا لِعَطائِهِ مانِعٌ وَلا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صانِعٍ وَهُوَ الْجَوادُ الْواسِعُ فَطَرَ اَجْناسَ الْبَدائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنائِعَ لا تَخْفی عَلَیْهِ الطَّلائِعُ وَلا تَضیعُ عِنْدَهُ الْوَدائِعُ جازی کُلِّ صانِعٍ وَرائِشُ کُلِّ قانِعٍ وَراحِمُ کُلِّ ضارِعٍ مُنْزِلُ الْمَنافِعِ وَالْکِتابِ الْجامِعِ بِالنُّورِ السّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَواتِ سامِعٌ وَلِلْکُرُباتِ دافِعٌ وَلِلدَّرَجاتِ رافِعٌ وَلِلْجَبابِرَةِ قامِعٌ فَلا اِلهَ غَیْرُهُ وَلا شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَلَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اللَّطیفُ الْخَبیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَرْغَبُ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ مُقِرّاً بِاَنَّکَ رَبّی وَاِلَیْکَ مَرَدّی اِبْتَدَاْتَنی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ اَنْ اَکُونَ شَیْئاً مَذْکُوراً خَلَقْتَنی مِنَ التُّرابِ ثُمَّ اَسْکَنْتَنِی الْاَصْلابَ آمِناً لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَاخْتِلافِ الدُّهُورِ وَالسِّنینَ فَلَمْ اَزَلْ ظاعِناً مِنْ صُلْبٍ اِلی رَحِمٍ فی تَقادُمٍ مِنَ الْاَیّامِ الْماضِیَةِ وَالْقُرُونِ الْخالِیَةِ لَمْ تُخْرِجْنی لِرَاْفَتِکَ بی وَلُطْفِکَ لی وَاِحْسانِکَ اِلَیَّ فی دَوْلَةِ اَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَکَذَّبُوا رُسُلَکَ لکِنَّکَ اَخْرَجْتَنی لِلَّذی سَبَقَ لی مِنَ الْهُدَی الَّذی لَهُ یَسَّرْتَنی وَفیهِ اَنْشَاْتَنی وَمِنْ قَبْلِ ذلِکَ رَؤُفْتَ بی بِجَمیلِ صُنْعِکَ وَسَوابِغِ نِعَمِکَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنی وَاَسْکَنْتَنی فی ظُلُماتٍ ثَلاثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنی خَلْقی وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَیَّ شَیْئاً مِنْ اَمْری ثُمَّ اَخْرَجْتَنی لِلَّذی سَبَقَ لی مِنَ الْهُدی اِلَی الدُّنْیا تامّاً سَوِیّاً وَحَفِظْتَنی فِی الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِیّاً وَرَزَقْتَنی مِنَ الْغِذاءِ لَبَناً مَرِیّاً وَعَطَفْتَ عَلَیَّ قُلُوبَ الْحَواضِنِ وَکَفَّلْتَنِی الْاُمَّهاتِ الرَّواحِمَ وَکَلَاْتَنی مِنْ طَوارِقِ الْجانِّ وَسَلَّمْتَنی مِنَ الزِّیادَةِ وَالنُّقْصانِ فَتَعالَیْتَ یا رَحیمُ یا رَحْمنُ حَتّی اِذَا اسْتَهْلَلْتُ ناطِقاً بِالْکَلامِ اَتْمَمْتَ عَلَیَّ سَوابِغَ الْاِنْعامِ وَرَبَّیْتَنی زائِداً فی کُلِّ عامٍ حَتّی اِذَا اکْتَمَلَتْ فِطْرَتی وَاعْتَدَلَتْ مِرَّتی اَوْجَبْتَ عَلَیَّ حُجَّتَکَ بِاَنْ اَلْهَمْتَنی مَعْرِفَتَکَ وَرَوَّعْتَنی بِعَجائِبِ حِکْمَتِکَ وَاَیْقَظْتَنی لِما ذَرَاْتَ فی سَمائِکَ وَاَرْضِکَ مِنْ بَدائِعِ خَلْقِکَ وَنَبَّهْتَنی لِشُکْرِکَ وَذِکْرِکَ وَاَوْجَبْتَ عَلَیَّ طاعَتَکَ وَعِبادَتَکَ وَفَهَّمْتَنی ما جاءَتْ بِهِ رُسُلُکَ وَیَسَّرْتَ لی تَقَبُّلَ مَرْضاتِکَ وَمَنَنْتَ عَلَیَّ فی جَمیعِ ذلِکَ

یکمرتبه حق تعالی گناهان او را بیامرزد و از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده نماز روز چهارشنبه و نیز از آنحضرت مرویست که هر که روز چهارشنبه چهار رکعت نماز بجا آورد و بخواند در هر رکعت یک بار حمد یکمرتبه و سوره قل هو الله احد و سوره انا انزلناه ... خداوند قبول فرماید توبهٔ او را از هر گناه و تزویج فرماید او را با حور العین در بهشت نماز روز پنجشنبه و فرمود آنحضرت که هر که روز پنجشنبه ده رکعت نماز بجا آورد و بخواند در هر رکعت یکمرتبه حمد و قل هو الله احد ده مرتبه ملائکه ... گویند ... نماز روز جمعه و نیز

بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنى مِنْ خَيْرِ الثَّرى لَمْ تَرْضَ لى يا اِلهى نِعْمَةً دُونَ اُخْرى وَ
رَزَقْتَنى مِنْ اَنْواعِ الْمَعاشِ وَصُنُوفِ الرِّياشِ بِمَنِّكَ الْعَظيمِ الْاَعْظَمِ عَلَىَّ وَاِحْسانِكَ الْقَديمِ
اِلَىَّ حَتّى اِذا اَتْمَمْتَ عَلَىَّ جَميعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنّى كُلَّ النِّقَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلى وَجُرْاَتى
عَلَيْكَ اَنْ دَلَلْتَنى اِلى ما يُقَرِّبُنى اِلَيْكَ وَوَفَّقْتَنى لِما يُزْلِفُنى لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَنى
وَاِنْ سَئَلْتُكَ اَعْطَيْتَنى وَاِنْ اَطَعْتُكَ شَكَرْتَنى وَاِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنى كُلُّ ذلِكَ اِكْمالٌ
لِاَنْعُمِكَ عَلَىَّ وَاِحْسانِكَ اِلَىَّ فَسُبْحانَكَ سُبْحانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعيدٍ حَميدٍ مَجيدٍ تَقَدَّسَتْ
اَسْماۤؤُكَ وَعَظُمَتْ آلاۤؤُكَ فَاَىَّ نِعَمِكَ يا اِلهى اُحْصى عَدَداً وَذِكْراً اَمْ اَىُّ عَطاياكَ اَقُومُ
بِها شُكْراً وَهِىَ يا رَبِّ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ يُحْصِيَهَا الْعاۤدُّونَ اَوْ يَبْلُغَ عِلْماً بِهَا الْحافِظُونَ ثُمَّ
ما صَرَفْتَ وَدَرَاْتَ عَنّى اَللّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرّاۤءِ اَكْثَرُ مِمّا ظَهَرَ لى مِنَ الْعافِيَةِ وَالسَّرّاۤءِ
وَاَنَا اَشْهَدُ يا اِلهى بِحَقيقَةِ ايمانى وَعَقْدِ عَزَماتِ يَقينى وَخالِصِ صَريحِ تَوْحيدى وَباطِنِ
مَكْنُونِ ضَميرى وَعَلائِقِ مَجارى نُورِ بَصَرى وَاَساريرِ صَفْحَةِ جَبينى وَخُرْقِ مَساربِ نَفْسى وَ
خَذاريفِ مارِنِ عِرْنينى وَمَساربِ سِماخِ سَمْعى وَما ضُمَّتْ وَاَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتاىَ
وَحَرَكاتِ لَفْظِ لِسانى وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمى وَفَكّى وَمَنابِتِ اَضْراسى وَمَساغِ مَطْعَمى وَمَشْرَبى وَ
حِمالَةِ اُمِّ رَأْسى وَبُلُوعِ فارِغِ حَبائِلِ عُنُقى وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تامُورُ صَدْرى وَحَمائِلِ حَبْلِ
وَتينى وَنِياطِ حِجابِ قَلْبى وَاَفْلاذِ حَواشى كَبِدى وَما حَوَتْهُ شَراسيفُ اَضْلاعى وَحِقاقُ
مَفاصِلى وَقَبْضُ عَوامِلى وَاَطْرافُ اَنامِلى وَلَحْمى وَدَمى وَشَعْرى وَبَشَرى وَعَصَبى وَقَصَبى وَعِظامى
وَمُخّى وَعُرُوقى وَجَميعُ جَوارِحى وَمَا انْتَسَجَ عَلى ذلِكَ اَيّامَ رِضاعى وَما اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِنّى
وَنَوْمى وَيَقْظَتى وَسُكُونى وَحَرَكاتِ رُكُوعى وَسُجُودى اَنْ لَوْ حاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْاَعْصارِ
وَالْاَحْقابِ لَوْ عُمِّرْتُها اَنْ اُؤَدِّىَ شُكْرَ واحِدَةٍ مِنْ اَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذلِكَ اِلاّ بِمَنِّكَ
الْمُوجَبِ عَلَىَّ بِهِ شُكْرُكَ اَبَداً جَديداً وَثَناۤءً طارِفاً عَتيداً اَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ اَنَا وَالْعاۤدُّونَ
مِنْ اَنامِكَ اَنْ نُحْصِىَ مَدى اِنْعامِكَ سالِفِهِ وَآنِفِهِ ما حَصَرْناهُ عَدَداً وَلا اَحْصَيْناهُ اَمَداً

فرمود که هر که در روز جمعه چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعتی سوره حمد و تبارک الذی بیده الملک و ختم بسجده حق تعالی او را داخل بهشت کند و شفاعت او را در حق اهلبیت او قبول فرماید و نگاه دارد او را از فشار قبر و هولهای روز قیامت و از سؤال کردند از حضرت که در چه وقت از روزها این نماز را باید بجا آورد فرمود ما بین طلوع آفتاب تا وقت زوال

باب سیم در ادعیه و عوذات الاوجاع و الامراض و علل الاعضا

سید بن طاوس رحمه الله روایت کرده از سعید بن ابی الفتح قمی که در دو اسطوانه گفت مرا مرضی عظیم بود که طبیبان از علاج آن عاجز بودند و دیدم

هَيْهاتَ اَنّى ذلِكَ وَاَنْتَ الْمُخْبِرُ فى كِتابِكَ النّاطِقِ وَالنَّبَأِ الصّادِقِ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ
اللّهِ لا تُحْصُوها صَدَقَ كِتابُكَ اَللّهُمَّ وَاِنْباۤؤُكَ وَبَلَّغَتْ اَنْبِياۤؤُكَ وَرُسُلُكَ ما اَنْزَلْتَ
عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ وَبِهِمْ مِنْ دينِكَ غَيْرَ اَنّى يا اِلهى اَشْهَدُ بِجُهْدى وَجِدّى
وَمَبْلَغِ طاقَتى (طاعتى) وَوُسْعى وَاَقُولُ مُؤْمِناً مُوقِناً اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً فَيَكُونَ مَوْرُوثاً
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فى مُلْكِهِ فَيُضاۤدَّهُ فيمَا ابْتَدَعَ وَلا وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرْفِدَهُ فيما صَنَعَ
فَسُبْحانَهُ سُبْحانَهُ لَوْ كانَ فيهِما آلِهَةٌ اِلاَّ اللّهُ لَفَسَدَتا وَتَفَطَّرَتا سُبْحانَ اللّهِ الْواحِدِ
الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذى لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اَلْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يُعادِلُ حَمْدَ
مَلاۤئِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِياۤئِهِ الْمُرْسَلينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ
الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْمُخْلَصينَ وَسَلَّمَ پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا
و آب از دیدهای مبارکش جاری بود پس گفت اَللّهُمَّ اجْعَلْنى اَخْشاكَ كَاَنّى اَراكَ وَاَسْعِدْنى
بِتَقْواكَ وَلا تُشْقِنى بِمَعْصِيَتِكَ وَخِرْلى فى قَضاۤئِكَ وَبارِكْ لى فى قَدَرِكَ حَتّى لا اُحِبَّ تَعْجيلَ
ما اَخَّرْتَ وَلا تَاْخيرَ ما عَجَّلْتَ اَللّهُمَّ اجْعَلْ غِناىَ فى نَفْسى وَالْيَقينَ فى قَلْبى وَالْاِخْلاصَ فى
عَمَلى وَالنُّورَ فى بَصَرى وَالْبَصيرَةَ فى دينى وَمَتِّعْنى بِجَوارِحى وَاجْعَلْ سَمْعى وَبَصَرى الْوارِثَيْنِ مِنّى
وَانْصُرْنى عَلى مَنْ ظَلَمَنى وَاَرِنى فيهِ ثارى وَمَآرِبى وَاَقِرَّ بِذلِكَ عَيْنى اَللّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتى
وَاسْتُرْ عَوْرَتى وَاغْفِرْ لى خَطيۤئَتى وَاخْسَأْ شَيْطانى وَفُكَّ رِهانى وَاجْعَلْ لى يا اِلهى الدَّرَجَةَ
الْعُلْيا فِى الْآخِرَةِ وَالْاُولى اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَما خَلَقْتَنى فَجَعَلْتَنى سَميعاً بَصيراً وَلَكَ الْحَمْدُ
كَما خَلَقْتَنى فَجَعَلْتَنى خَلْقاً سَوِيّاً رَحْمَةً بى وَقَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقى غَنِيّاً رَبِّ بِما بَرَاْتَنى فَعَدَّلْتَ
فِطْرَتى رَبِّ بِما اَنْشَاْتَنى فَاَحْسَنْتَ صُورَتى رَبِّ بِما اَحْسَنْتَ اِلَىَّ وَفى نَفْسى عافَيْتَنى رَبِّ
بِما كَلَاْتَنى وَوَفَّقْتَنى رَبِّ بِما اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَهَدَيْتَنى رَبِّ بِما اَوْلَيْتَنى وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَعْطَيْتَنى
رَبِّ بِما اَطْعَمْتَنى وَسَقَيْتَنى رَبِّ بِما اَغْنَيْتَنى وَاَقْنَيْتَنى رَبِّ بِما اَعَنْتَنى وَاَعْزَزْتَنى رَبِّ بِما
اَلْبَسْتَنى مِنْ سِتْرِكَ الصّافى وَيَسَّرْتَ لى مِنْ صُنْعِكَ الْكافى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بلد از آن شفا برد و طبیبان و تا عمرکه مقدم مرا بان نا امید در طب جمیع کردم برای معالجه من پیش ایشان فکر کردند و گفتند که این مرض را غیر از خدا کسی نمی‌تواند علاج کند از این سخن شکسته دل و غمناک شدم و بر کتابی از کتابهای پدرم نظر کردم که جمیع آن از آن مطالعه نمایم در پشت آن کتاب بخط پدرم نوشته از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که هر که را مرضی باشد بعد از نماز صبح چهل مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین حسبنا الله و نعم الوکیل تبارک الله احسن الخالقین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

واعني على بوائق الدهور وصروف الليالي والايام ونجني من اهوال الدنيا وكربات
الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون في الارض اللهم ما اخاف فاكفني وما احذر فقني
وفي نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني وفي اهلي ومالي فاخلفني وفيما رزقتني
فبارك لي وفي نفسي فذللني وفي اعين الناس فعظمني ومن شر الجن والانس فسلمني وبذنوبي
فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني والى غيرك فلا
تكلني الهي الى من تكلني الى قريب فيقطعني ام الى بعيد فيتجهمني ام الى المستضعفين
لي وانت ربي ومليك امري اشكو اليك غربتي وبعد داري وهواني على من ملكته
امري الهي فلا تحلل علي غضبك فان لم تكن غضبت علي فلا ابالي سبحانك غير
ان عافيتك اوسع لي فاسئلك يا رب بنور وجهك الذي اشرقت له الارض و
السموات وكشفت به الظلمات وصلح به امر الاولين والآخرين ان لا تميتني على
غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى لك العتبى حتى ترضى قبل ذلك لا اله الا
انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق الذي احللته البركة وجعلته
للناس امنا يا من عفا عن عظيم الذنوب بحلمه يا من اسبغ النعماء بفضله يا من اعطى الجزيل
بكرمه يا عدتي في شدتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا وليي في نعمتي يا الهي واله
آبائي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل ورب
محمد خاتم النبيين وآله المنتجبين منزل التورية والانجيل والزبور والفرقان ومنزل
كهيعص وطه ويس والقرآن الحكيم انت كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق
بي الارض برحبها ولولا رحمتك لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك
اياي لكنت من المفضوحين وانت مؤيدي بالنصر على اعدائي ولولا نصرك اياي لكنت
من المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو والرفعة فاولياؤه بعزه يعتزون يا من جعلت له
الملوك نير المذلة على اعناقهم فهم من سطواته خائفون يعلم خائنة الاعين وما تخفي

ودست براینجا کردم علت باشد بما للّه از آن صحت یافتم حضرت عزت او را شفا بخشد بین من صبر کردم چون صبح شد فریضه را بجا آوردم و چهل نوبت این دعا را خواندم و دست برای محل مالیدم بین خدا شفا الغرض از من دفع نمود و من مبادا برگردد نامه روز بد خیال بودم باز نگردید بعد از آن پدرم را خبر دادم این قصه پس گرفت از اینجا او را و برای بعضی از اطباء کرده بود از انفاق کرد پس آن طبیب روز من آمد و مرض را دید که بر طرف شده در همانجا مسلمان شد و کلمه شهادت گفت و اسلامش نیکو گردید شیخ کفعمی در مصباح فرموده که هرگاه درد در عضوی باشد دست

الصدور وغيب ما تأتي به الازمنة والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا
يعلم ما هو الا هو يا من لا يعلمه الا هو يا من كبس الارض على الماء وسد الهواء بالسماء يا
من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا يا مقيض الركب ليوسف في البلد
القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية ملكا يا راده على يعقوب بعد ان
ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضر والبلوى عن ايوب وممسك يدي
ابرهيم عن ذبح ابنه بعد كبر سنه وفناء عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى
ولم يدعه فردا وحيدا يا من اخرج يونس من بطن الحوت يا من فلق البحر لبني اسرائيل
فانجاهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات بين يدي
رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد طول الجحود
وقد غدوا في نعمته ياكلون رزقه ويعبدون غيره وقد حادوه ونادوه وكذبوا
رسله يا الله يا الله يا بدئ يا بديع لا ند لك يا دائما لا نفاد لك يا حي حين لا حي يا
محيي الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكري فلم يحرمني وعظمت
خطيئتي فلم يفضحني وراني على المعاصي فلم يشهرني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في
كبري يا من اياديه عندي لا تحصى ونعمه لا تجازى يا من عارضني بالخير والاحسان وعارضته
بالاساءة والعصيان يا من هداني للايمان من قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته
مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فاشبعني وعطشانا فارواني وذليلا فاعزني
وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني وغائبا فردني ومقلا فاغناني ومنتصرا فنصرني وغنيا
فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك فابتدأني فلك الحمد والشكر يا من اقال عثرتي و
نفس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني على عدوي
وان اعد نعمك ومننك وكرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي مننت انت
الذي انعمت انت الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي

بمال بموضع بجای خود و بمال از او موضع علت هفت مرتبه در عقب هر نماز فریضه و بگو یا من کبس الارض على الماء و سد الهواء بالسماء و اختار لنفسه احسن الاسماء صل على محمد وآل محمد وافعل بي كذا وكذا وارزقني وعافني من كذا وكذا

دعاء غائب کفعمی از متهجد نقل کرده که هر کس طالب غائب باشد یا بنده از دو رکعت نماز دو ران بخواند بعد از درد سجده دو رکعت بگوید در سجده دوم شب دو رکعت اول نماز یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا سمیع الدعوات یا معطی الخیرات صل على محمد وآله واعطني من خير الدنيا والآخرة ما انت اهله واصرف عني من شر الدنيا

اکملت انت الذی رزقت انت الذی وفقت انت الذی اعطیت انت الذی اغنیت
انت الذی اقنیت انت الذی اویت انت الذی کفیت انت الذی هدیت انت الذی
عصمت انت الذی سترت انت الذی غفرت انت الذی اقلت انت الذی مکنت انت
الذی اعززت انت الذی اعنت انت الذی عضدت انت الذی ایدت انت الذی
نصرت انت الذی شفیت انت الذی عافیت انت الذی اکرمت تبارکت وتعالیت
فلک الحمد دائما ولک الشکر واصبا ابدا ثم انا یا الهی المعترف بذنوبی فاغفرها لی انا
الذی اسأت انا الذی اخطأت انا الذی هممت انا الذی جهلت انا الذی غفلت
انا الذی سهوت انا الذی اعتمدت انا الذی تعمدت انا الذی وعدت وانا الذی اخلفت
انا الذی نکثت انا الذی اقررت انا الذی اعترفت بنعمتک علی وعندی وابوء بذنوبی
فاغفرها لی یا من لا تضره ذنوب عباده وهو الغنی عن طاعتهم والموفق من عمل صالحا
منهم بمعونته ورحمته فلک الحمد الهی وسیدی الهی امرتنی فعصیتک ونهیتنی فارتکبت
نهیک فاصبحت لا ذا براءة لی فاعتذر ولا ذا قوة فانتصر فبای شیء استقبلک یا
مولای ابسمعی ام ببصری ام بلسانی ام بیدی ام برجلی الیس کلها نعمک عندی وبکلها
عصیتک یا مولای فلک الحجة والسبیل علی یا من سترنی من الآباء والامهات ان
یزجرونی ومن العشائر والاخوان ان یعیرونی ومن السلاطین ان یعاقبونی ولو اطلعوا
یا مولای علی ما اطلعت علیه منی اذا ما انظرونی ولرفضونی وقطعونی فها انا ذا یا
الهی بین یدیک یا سیدی خاضع ذلیل حصیر حقیر لا ذو براءة فاعتذر ولا ذو قوة
فانتصر ولا حجة فاحتج بها ولا قائل لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسی الجحود ولو
جحدت یا مولای ینفعنی کیف وانی ذلک وجوارحی کلها شاهدة علی بما قد
عملت یقینا غیر ذی شک انک سائلی من عظائم الامور وانک الحکم العدل الذی
لا تجور وعدلک مهلکی ومن کل عدلک مهربی فان تعذبنی یا الهی فبذنوبی بعد

بعد حجتک علی وان تعف عنی فبحلمک وجودک وکرمک لا اله الا انت سبحانک
انی کنت من الظالمین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من المستغفرین لا اله الا انت
سبحانک انی کنت من الموحدین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الخائفین لا اله
الا انت سبحانک انی کنت من الوجلین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الراجین
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الراغبین لا اله الا انت سبحانک انی کنت
من المهللین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من السائلین لا اله الا انت سبحانک
انی کنت من المسبحین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من المکبرین لا اله الا انت
سبحانک ربی ورب آبائی الاولین اللهم هذا ثنائی علیک ممجدا واخلاصی لذکرک
موحدا واقراری بآلائک معددا وان کنت مقرا انی لم احصها لکثرتها وسبوغها
وتظاهرها وتقادمها الی حادث ما لم تزل تتعهدنی به معها منذ خلقتنی وبرأتنی
من اول العمر من الاغناء من الفقر وکشف الضر وتسبیب الیسر ودفع العسر وتفریج
الکرب والعافیة فی البدن والسلامة فی الدین ولو رفدنی علی قدر ذکر نعمتک جمیع
العالمین من الاولین والآخرین ما قدرت ولا هم علی ذلک تقدست وتعالیت من
رب کریم عظیم رحیم لا تحصی آلاؤک ولا یبلغ ثناؤک ولا تکافی نعماؤک صل علی
محمد وآل محمد واتمم علینا نعمک واسعدنا بطاعتک سبحانک لا اله الا انت اللهم
انک تجیب المضطر وتکشف السوء وتغیث المکروب وتشفی السقیم وتغنی الفقیر و
تجبر الکسیر وترحم الصغیر وتعین الکبیر ولیس دونک ظهیر ولا فوقک قدیر وانت
العلی الکبیر یا مطلق المکبل الاسیر یا رازق الطفل الصغیر یا عصمة الخائف المستجیر
یا من لا شریک له ولا وزیر صل علی محمد وآل محمد واعطنی فی هذه العشیة افضل
ما اعطیت وانلت احدا من عبادک من نعمة تولیها وآلاء تجددها وبلیة تصرفها
وکربة تکشفها ودعوة تسمعها وحسنة تتقبلها وسیئة تتغمدها انک لطیف

بِما تَشاءُ خَبيرٌ وَعَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاَسْرَعُ مَنْ اَجابَ وَ
اَكْرَمُ مَنْ عَفى وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطى وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يا رَحْمٰنَ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحيمَهُما
لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُلٌ وَلا سِواكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَني وَسَئَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَني وَ
رَغِبْتُ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَني وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَني وَفَزِعْتُ اِلَيْكَ فَكَفَيْتَني اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلى اٰلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ اَجْمَعينَ وَتَمِّمْ
لَنا نَعْمائَكَ وَهَنِّئْنا عَطائَكَ (وَقِنَّا وَدِّ) وَاكْتُبْنا لَكَ شاكِرينَ وَلِاٰلائِكَ ذاكِرينَ اٰمينَ اٰمينَ
رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ
يا غايَةَ الطّالِبينَ الرّاغِبينَ وَمُنْتَهى اَمَلِ الرّاجينَ يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ
الْمُسْتَقيلينَ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْماً اَللّٰهُمَّ اِنّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتي
شَرَّفْتَها وَعَظَّمْتَها بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَمينِكَ عَلى وَحْيِكَ
الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ الَّذي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمينَ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَما مُحَمَّدٌ اَهْلٌ لِذٰلِكَ مِنْكَ يا عَظيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلى اٰلِهِ الْمُنْتَجَبينَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ اَجْمَعينَ وَتَغَمَّدْنا بِعَفْوِكَ عَنّا فَاِلَيْكَ عَجَّتِ
الْاَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنا اَللّٰهُمَّ في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ
بَيْنَ عِبادِكَ وَنُورٍ تَهْدي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُها وَعافِيَةٍ تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ
تَبْسُطُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنا في هٰذَا الْوَقْتِ مُنْجِحينَ مُفْلِحينَ مَبْرُورينَ غانِمينَ
وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطينَ وَلا تُخْلِنا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَ
لا تَجْعَلْنا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومينَ وَلا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطائِكَ قانِطينَ وَلا تَرُدَّنا
خائِبينَ وَلا مِنْ بابِكَ مَطْرُودينَ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ اِلَيْكَ اَقْبَلْنا
مُوقِنينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرامِ اٰمّينَ قاصِدينَ فَاَعِنّا عَلى مَناسِكِنا وَاَكْمِلْ لَنا حَجَّنا وَاعْفُ
عَنّا وَعافِنا فَقَدْ مَدَدْنا اِلَيْكَ اَيْدِيَنا فَهِيَ بِذِلَّةِ الْاِعْتِرافِ مَوْسُومَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعْطِنا

في هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ ما سَئَلْناكَ وَاكْفِنا مَا اسْتَكْفَيْناكَ فَلا كافِيَ لَنا سِواكَ وَلا رَبَّ لَنا
غَيْرُكَ نافِذٌ فينا حُكْمُكَ مُحيطٌ بِنا عِلْمُكَ عَدْلٌ فينا قَضاؤُكَ اِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنا
مِنْ اَهْلِ الْخَيْرِ اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لَنا بِجُودِكَ عَظيمَ الْاَجْرِ وَكَريمَ الذُّخْرِ وَدَوامَ الْيُسْرِ وَاغْفِرْ
لَنا ذُنُوبَنا اَجْمَعينَ وَلا تُهْلِكْنا مَعَ الْهالِكينَ وَلا تَصْرِفْ عَنّا رَاْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا في هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَئَلَكَ فَاَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ
وَتابَ اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّها فَغَفَرْتَها لَهُ يا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِكْرامِ اَللّٰهُمَّ وَنَقِّنا وَسَدِّدْنا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنا يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ
يا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ اِغْماضُ الْجُفُونِ وَلا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلا مَا انْطَوَتْ
عَلَيْهِ مُضْمَراتُ الْقُلُوبِ اَلا كُلُّ ذٰلِكَ قَدْ اَحْصاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحانَكَ وَ
تَعالَيْتَ عَمّا يَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً كَبيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ وَمَنْ فيهِنَّ
وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَ
الْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ وَالْاَيادِي الْجِسامِ وَاَنْتَ الْجَوادُ الْكَريمُ الرَّؤُفُ الرَّحيمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ وَعافِني في بَدَني وَديني وَاٰمِنْ خَوْفي وَاَعْتِقْ رَقَبَتي مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ
لا تَمْكُرْ بي وَلا تَسْتَدْرِجْني وَلا تَخْدَعْني وَادْرَءْ عَنّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سر و دیده
خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده های مبارکش آب میریخت مانند دو مشک و بصدای
بلند گفت يا اَسْمَعَ السّامِعينَ وَيا اَبْصَرَ النّاظِرينَ وَيا اَسْرَعَ الْحاسِبينَ وَيا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ الْمَيامينِ وَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ حاجَتِيَ الَّتي اِنْ اَعْطَيْتَنيها لَمْ
يَضُرَّني ما مَنَعْتَني وَاِنْ مَنَعْتَنيها لَمْ يَنْفَعْني ما اَعْطَيْتَني اَسْئَلُكَ فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ
يا رَبِّ يا رَبِّ پس مکرر میگفت يا رَبِّ و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند
بدعاء آنحضرت و اکتفا کرده بودند بآمین گفتن پس صداهای ایشان بلند شد بگریستن با آنحضرت

بر میخود و بگذارد بر مریض نزد خود و نیلی که بدوزد آن گندم باشد پس بدست خود از آن گندم بسائل دهد و امر کند او را که دعا کند برای او تا شفا یابد ان شاء الله تعالی و با سند معتبر وارد شده که ...

تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانهٔ جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفهٔ امام حسین علیه السلام را در بلد الأمین تا اینجا نقل فرموده و علامهٔ مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ این زیادتی را ذکر فرموده اِلٰهی اَنَا الْفَقیرُ فی غِنایَ فَکَیْفَ لا اَکُونُ فَقیراً فی فَقْری اِلٰهی اَنَا الْجاهِلُ فی عِلْمی فَکَیْفَ لا اَکُونُ جَهُولاً فی جَهْلی اِلٰهی اِنَّ اخْتِلافَ تَدْبیرِکَ وَسُرْعَةَ طَواءِ مَقادیرِکَ مَنَعا عِبادَکَ الْعارِفینَ بِکَ عَنِ السُّکُونِ اِلٰی عَطاءٍ وَالْیَأْسِ مِنْکَ فی بَلاءٍ اِلٰهی مِنّی ما یَلیقُ بِلُؤْمی وَمِنْکَ ما یَلیقُ بِکَرَمِکَ اِلٰهی وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِاللُّطْفِ وَالرَّأْفَةِ لی قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفی اَفَتَمْنَعُنی مِنْهُما بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفی اِلٰهی اِنْ ظَهَرَتِ الْمَحاسِنُ مِنّی فَبِفَضْلِکَ وَلَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَّ وَاِنْ ظَهَرَتِ الْمَساوی مِنّی فَبِعَدْلِکَ وَلَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَّ اِلٰهی کَیْفَ تَکِلُنی وَقَدْ تَکَفَّلْتَ لی وَکَیْفَ اُضامُ وَاَنْتَ النّاصِرُ لی اَمْ کَیْفَ اَخیبُ وَاَنْتَ الْحَفِیُّ بی ها اَنَا اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِفَقْری اِلَیْکَ وَکَیْفَ اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِما هُوَ مَحالٌ اَنْ یَصِلَ اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ اَشْکُو اِلَیْکَ حالی وَهُوَ لا یَخْفی عَلَیْکَ اَمْ کَیْفَ اُتَرْجِمُ بِمَقالی وَهُوَ مِنْکَ بَرَزٌ اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ آمالی وَهِیَ قَدْ وَفَدَتْ اِلَیْکَ اَمْ کَیْفَ لا تُحْسِنُ اَحْوالی وَبِکَ قامَتْ اِلٰهی ما اَلْطَفَکَ بی مَعَ عَظیمِ جَهْلی وَما اَرْحَمَکَ بی مَعَ قَبیحِ فِعْلی اِلٰهی ما اَقْرَبَکَ مِنّی وَاَبْعَدَنی عَنْکَ وَما اَرْاَفَکَ بی فَمَا الَّذی یَحْجُبُنی عَنْکَ اِلٰهی عَلِمْتُ بِاخْتِلافِ الْآثارِ وَتَنَقُّلاتِ الْاَطْوارِ اَنَّ مُرادَکَ مِنّی اَنْ تَتَعَرَّفَ اِلَیَّ فی کُلِّ شَیْءٍ حَتّی لا اَجْهَلَکَ فی شَیْءٍ اِلٰهی کُلَّما اَخْرَسَنی لُؤْمی اَنْطَقَنی کَرَمُکَ وَکُلَّما آیَسَتْنی اَوْصافی اَطْمَعَتْنی مِنَنُکَ اِلٰهی مَنْ کانَتْ مَحاسِنُهُ مَساوِیَ فَکَیْفَ لا تَکُونُ مَساویهِ مَساوِیَ وَمَنْ کانَتْ حَقایِقُهُ دَعاوِیَ فَکَیْفَ لا تَکُونُ دَعاویهِ دَعاوِیَ اِلٰهی حُکْمُکَ النّافِذُ وَمَشِیَّتُکَ الْقاهِرَةُ لَمْ یَتْرُکا لِذی مَقالٍ مَقالاً وَلا لِذی حالٍ حالاً اِلٰهی کَمْ مِنْ طاعَةٍ بَنَیْتُها وَحالَةٍ شَیَّدْتُها هَدَمَ اعْتِمادی عَلَیْها عَدْلُکَ بَلْ اَقالَنی مِنْها فَضْلُکَ اِلٰهی اِنَّکَ تَعْلَمُ اَنّی وَاِنْ لَمْ تَدُمِ الطّاعَةُ مِنّی فِعْلاً

جَزْماً فَقَدْ دامَتْ مَحَبَّةً وَعَزْماً اِلٰهی کَیْفَ اَعْزِمُ وَاَنْتَ الْقاهِرُ وَکَیْفَ لا اَعْزِمُ وَاَنْتَ الْآمِرُ اِلٰهی تَرَدُّدی فِی الْآثارِ یُوجِبُ بُعْدَ الْمَزارِ فَاجْمَعْنی عَلَیْکَ بِخِدْمَةٍ تُوصِلُنی اِلَیْکَ کَیْفَ یُسْتَدَلُّ عَلَیْکَ بِما هُوَ فی وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ اِلَیْکَ اَیَکُونُ لِغَیْرِکَ مِنَ الظُّهُورِ ما لَیْسَ لَکَ حَتّی یَکُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَکَ مَتی غِبْتَ حَتّی تَحْتاجَ اِلٰی دَلیلٍ یَدُلُّ عَلَیْکَ وَمَتی بَعُدْتَ حَتّی تَکُونَ الْآثارُ هِیَ الَّتی تُوصِلُ اِلَیْکَ عَمِیَتْ عَیْنٌ لا تَراکَ عَلَیْها رَقیباً وَخَسِرَتْ صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّکَ نَصیباً اِلٰهی اَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ اِلَی الْآثارِ فَارْجِعْنی اِلَیْکَ بِکِسْوَةِ الْاَنْوارِ وَهِدایَةِ الْاِسْتِبْصارِ حَتّی اَرْجِعَ اِلَیْکَ مِنْها کَما دَخَلْتُ اِلَیْکَ مِنْها مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ اِلَیْها وَمَرْفُوعَ الْهِمَّةِ عَنِ الْاِعْتِمادِ عَلَیْها اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اِلٰهی هٰذا ذُلّی ظاهِرٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَهٰذا حالی لا یَخْفی عَلَیْکَ مِنْکَ اَطْلُبُ الْوُصُولَ اِلَیْکَ وَبِکَ اَسْتَدِلُّ عَلَیْکَ فَاهْدِنی بِنُورِکَ اِلَیْکَ وَاَقِمْنی بِصِدْقِ الْعُبُودِیَّةِ بَیْنَ یَدَیْکَ اِلٰهی عَلِّمْنی مِنْ عِلْمِکَ الْمَخْزُونِ وَصُنّی بِسِتْرِکَ الْمَصُونِ اِلٰهی حَقِّقْنی بِحَقایِقِ اَهْلِ الْقُرْبِ وَاسْلُکْ بی مَسْلَکَ اَهْلِ الْجَذْبِ اِلٰهی اَغْنِنی بِتَدْبیرِکَ لی عَنْ تَدْبیری وَبِاخْتِیارِکَ عَنِ اخْتِیاری وَاَوْقِفْنی عَلی مَراکِزِ اضْطِراری اِلٰهی اَخْرِجْنی مِنْ ذُلِّ نَفْسی وَطَهِّرْنی مِنْ شَکّی وَشِرْکی قَبْلَ حُلُولِ رَمْسی بِکَ اَنْتَصِرُ فَانْصُرْنی وَعَلَیْکَ اَتَوَکَّلُ فَلا تَکِلْنی وَاِیّاکَ اَسْئَلُ فَلا تُخَیِّبْنی وَفی فَضْلِکَ اَرْغَبُ فَلا تَحْرِمْنی وَبِجَنابِکَ اَنْتَسِبُ فَلا تُبْعِدْنی وَبِبابِکَ اَقِفُ فَلا تَطْرُدْنی اِلٰهی تَقَدَّسَ رِضاکَ اَنْ تَکُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْکَ فَکَیْفَ تَکُونُ لَهُ عِلَّةٌ مِنّی اِلٰهی اَنْتَ الْغَنِیُّ بِذاتِکَ اَنْ یَصِلَ اِلَیْکَ النَّفْعُ مِنْکَ فَکَیْفَ لا تَکُونُ غَنِیّاً عَنّی اِلٰهی اِنَّ الْقَضاءَ وَالْقَدَرَ یُمَنّینی وَاِنَّ الْهَوی بِوَثائِقِ الشَّهْوَةِ اَسَرَنی فَکُنْ اَنْتَ النَّصیرَ لی حَتّی تَنْصُرَنی وَتُبَصِّرَنی وَاَغْنِنی بِفَضْلِکَ حَتّی اَسْتَغْنِیَ بِکَ عَنْ طَلَبی اَنْتَ الَّذی اَشْرَقْتَ الْاَنْوارَ فی قُلُوبِ اَوْلِیائِکَ حَتّی عَرَفُوکَ وَوَحَّدُوکَ وَاَنْتَ الَّذی اَزَلْتَ الْاَغْیارَ عَنْ قُلُوبِ اَحِبّائِکَ حَتّی لَمْ یُحِبُّوا سِواکَ وَلَمْ یَلْجَؤُا اِلٰی غَیْرِکَ اَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَیْثُ اَوْحَشَتْهُمُ الْعَوالِمُ وَ

انت الذی هدیتهم حیث استبانت لهم المعالم ماذا وجد من فقدک وما الذی فقد
من وجدک لقد خاب من رضی دونک بدلا ولقد خسر من بغی عنک متحولا کیف یرجی
سواک وانت ما قطعت الاحسان وکیف یطلب من غیرک وانت ما بدلت عادة الامتنان
یا من اذاق احبائه حلاوة المؤانسة فقاموا بین یدیه متملقین و یا من البس اولیائه
ملابس هیبته فقاموا بین یدیه مستغفرین انت الذاکر قبل الذاکرین وانت البادی
بالاحسان قبل توجه العابدین وانت الجواد بالعطاء قبل طلب الطالبین وانت
الوهاب ثم لما وهبت لنا من المستقرضین الهی اطلبنی برحمتک حتی اصل الیک
واجذبنی بمنک حتی اقبل علیک الهی ان رجائی لا ینقطع عنک وان عصیتک
کما ان خوفی لا یزایلنی وان اطعتک فقد دفعتنی العوالم الیک وقد اوقعنی علمی
بکرمک علیک الهی کیف اخیب وانت املی ام کیف اهان وعلیک متکلی الهی کیف
استعز وفی الذلة ارکزتنی ام کیف لا استعز والیک نسبتنی الهی کیف لا افتقر
وانت الذی فی الفقراء اقمتنی ام کیف افتقر وانت الذی بجودک اغنیتنی وانت
الذی لا اله غیرک تعرفت لکل شیء فما جهلک شیء وانت الذی تعرفت الی فی کل
شیء فرایتک ظاهرا فی کل شیء وانت الظاهر لکل شیء یا من استوی برحمانیته فصار
العرش غیبا فی ذاته محقت الآثار بالآثار ومحوت الاغیار بمحیطات افلاک الانوار
یا من احتجب فی سرادقات عرشه عن ان تدرکه الابصار یا من تجلی بکمال بهائه فتحققت
عظمته الاستواء کیف تخفی وانت الظاهر ام کیف تغیب وانت الرقیب الحاضر
انک علی کل شیء قدیر والحمد لله وحده و بالجمله کسیکه توفیق یابد امروز را در عرفات
باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعا است و در تمام ایام سال
این روز شریف بجهة دعا امتیازی دارد و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار
باید کرد و در روایت وارده در حال عبد الله بن جندب ره در موقف عرفات و دعای او برای

در مهج از ابن عباس روایت نموده که گفت من در نزد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نشسته بودم پس شخصی در آمد رنگش دگرگون و گفت یا امیر المؤمنین من همیشه بیمارم و دردهای بسیار دارم پس مرا دعائی بیاموز که بآن استعانت بجویم بر امراض حضرت فرمود که بیاموزم ترا دعائی که جبرئیل از برای حضرت پیغمبر آموخت در وقتیکه حسن و حسین بیمار بودند و آن دعا این است الهی کلما انعمت علی بنعمة قل لک عندها شکری و کلما ابتلیتنی ببلیة قل لک عندها صبری فیا من قل شکری عند نعمه فلم یحرمنی و یا من قل صبری عند بلائه فلم یخذلنی و یا من رآنی علی المعاصی فلم یفضحنی

برادران مؤمن خود مشهور است و روایت زید نرسی در حال ثقه جلیل القدر معویة
بن وهب در موقف و دعای او در حق یکیک از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت از حضرت
صادق علیه السلام در فضیلت اینکار شایسته ملاحظه و دیدار است و رجاء واثق از برادران دینی
آنکه اقتدا باین بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده این گنهکار رو سیاه را
یکی از آن اشخاص شمرده در حال حیوة و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوان در این
روز زیارت جامعه سیم را و در آخر روز عرفه بخوان یا رب ان ذنوبی لا تضرک وان
مغفرتک لی لا تنقصک فاعطنی ما لا ینقصک واغفر لی ما لا یضرک وایضا بخوان اللهم
لا تحرمنی خیر ما عندک لشر ما عندی فان انت لم ترحمنی بتعبی و نصبی فلا تحرمنی اجر المصاب
علی مصیبته مؤلف گوید که سید بن طاوس ره ضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک
شود غروب آفتاب بگو بسم الله وبالله وسبحان الله والحمد لله الدعاء و این همان دعاء عشرات
است که سابق گذشت پس شایسته است دعاء عشرات را که در هر صبح و شام مستحب است خواندن
آن در آخر روز عرفه ترک نکنند و این اذکار عشرات را که کفعمی نقلکرده همان اذکار آخر دعاء
عشرات است که سید نقل فرموده **شب دهم** از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب
است و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام
و دعاء یا دائم الفضل علی البریة که در شب جمعه گذشت (م ۳۳) **روز دهم** روز عید قربان است
و بسیار روز شریفیست و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکده است
و بعضی از علماء واجب دانسته اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد (م ۲۴)
لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود سیم خواندن دعاهائی
که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز
دعای چهل و هشتم صحیفه کامله باشد که اول آن اللهم هذا یوم مبارک است پس از آن بخوانند
و دعای چهل و ششم یا من یرحم من لا یرحمه العباد را نیز بخواند چهارم خواندن دعاء ندبه

و یا من رآنی علی الخطایا فلم یعاقبنی علیها صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی ذنبی و اشفنی من مرضی انک علی کل شیء قدیر ابن عباس گفت بعد از یکسال دیدم آن مرد را نیکو رنگ و سرخ روی و گفت در هیچ دردی نخواندم این دعا را مگر آنکه شفا یافتم و داخل نشدم بر سلطانی مگر آنکه خداوند او را مسخر من گردانید [illegible] عز و جل و ذکر و شد اوراد

منقول است که [illegible] از زمین [illegible] بارث از پدرانش [illegible] از چهار صد سال [illegible] کرده [illegible] که [illegible] دیدند [illegible] از آن [illegible]

است که بعد از این خواهد آمد ان شاء الله تعالی پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن
تکبیرات است برای کسیکه در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش
نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید
تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است اللهُ اَکبَرُ اللهُ اَکبَرُ لا اِلٰهَ اِلّا
اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ اللهُ اَکبَرُ وَلِلّٰهِ الحَمدُ اللهُ اَکبَرُ عَلیٰ ما هَدانا اللهُ اَکبَرُ عَلیٰ ما رَزَقَنا مِن
بَهیمَةِ الأَنعامِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ عَلیٰ ما اَبلانا و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها
بقدر امکان و خواندن بعد از نوافل روز یازدهم سنه ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام
واقع شده شب هیجدهم شب عید غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت
نماز بیک سلام بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعائی نقل کرده است روز هیجدهم روز
عید غدیر و عید الله الاکبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیم‌ترین اعیاد است و مبعوث
نشده حقتعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آن را دانسته است و نامش
در آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع مشهود است و روایت
است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود
بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزی است
که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر کرا من مولی
و آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای اوست و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار
در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد
کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام
را که این روز را عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و
در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن
که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میامرزد

بن دعا است بسم الله الملک
الحق المبین شهد الله انه لا
اله الا هو والملائکة واولوا
العلم قائماً بالقسط لا اله
الا هو العزیز الحکیم ان
الدین عند الله الاسلام
لله نور و حکمة و حول و قوة
و قدرة و سلطان و برهان
لا اله الا الله آدم صفی الله
لا اله الا الله ابراهیم خلیل
الله لا اله الا الله موسی
کلیم الله لا اله الا الله عیسی
روح الله لا اله الا الله محمد
العربی رسول الله و حبیبه
و خیرته من خلقه اسکن یا
جمیع الاوجاع والاسقام و
الامراض و جمیع العلل و جمیع
الحمیات سکنتک بالذی
سکن له ما فی اللیل والنهار
وهو السمیع العلیم و صلی الله
علی خیر خلقه

از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم
دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکدرهم که در این روز به برادران
مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود
و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه
باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم
و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفارهٔ شصت ساله گناه است و در خبری است که برابر است
با روزهٔ عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره دوم غسل سیم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب
در این روز سه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامین الله است که از نزدیک و
دور خوانده میشود و از زیارات جامعهٔ مطلقه است نیز و در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی
چهارم بخواند تعویذی را که سید از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت
نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الحَمدَ وَحدَکَ لاشَریکَ لَکَ وَاَنَّکَ واحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَم تَلِد وَلَم تُولَد
وَلَم یَکُن لَکَ کُفُواً اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبدُکَ وَرَسولُکَ صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَآلِهِ یا مَن هُوَ
کُلَّ یَومٍ فی شَأنٍ کَما کانَ مِن شَأنِکَ اَن تَفَضَّلتَ عَلَیَّ بِاَن جَعَلتَنی مِن اَهلِ اِجابَتِکَ وَاَهلِ
دینِکَ وَاَهلِ دَعوَتِکَ وَوَفَّقتَنی لِذٰلِکَ فی مُبتَدَءِ خَلقی تَفَضُّلاً مِنکَ وَکَرَماً وَجوداً
ثُمَّ اَردَفتَ الفَضلَ فَضلاً وَالجودَ جوداً وَالکَرَمَ کَرَماً رَأفَةً مِنکَ وَرَحمَةً اِلیٰ اَن جَدَّدتَ
ذٰلِکَ العَهدَ لی تَجدیداً بَعدَ تَجدیدِکَ خَلقی وَکُنتُ نَسیاً مَنسِیّاً ناسِیاً ساهِیاً غافِلاً
فَاَتمَمتَ نِعمَتَکَ بِاَن ذَکَّرتَنی ذٰلِکَ وَمَنَنتَ بِهِ عَلَیَّ وَهَدَیتَنی لَهُ فَلیَکُن مِن شَأنِکَ
یا اِلٰهی وَسَیِّدی وَمَولایَ اَن تُتِمَّ لی ذٰلِکَ وَلاتَسلُبَنیهِ حَتّیٰ تَتَوَفّانی عَلیٰ ذٰلِکَ وَاَنتَ
عَنّی راضٍ فَاِنَّکَ اَحَقُّ المُنعِمینَ اَن تُتِمَّ نِعمَتَکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعنا وَاَطَعنا وَاَجَبنا

محمد و آله اجمعین
در مکارم الاخلاق روایت
است که جانب ملک صدا عن
که بجانب حضرت رسول
مریض خود را برای نوشت
صلی الله علیه و آله نوشت و فرستاد
حضرت ابن حرز را برای او
گذاشت
او در کلاه خود گذاشت و آن جن
در دوش ساکن شد و آن
این است بسم الله الرحمن الرحیم
لا اله الا الله الملک الحق
المبین شهد الله ... الا الله
لله نور و حکمة و عز و قوة
و برهان و قدرة و سلطان
و رحمة یا من لا ینام لا اله
الا الله ابراهیم خلیل الله
لا اله الا الله موسی کلیم الله
لا اله الا الله عیسی روح
الله و کلمته لا اله الا الله
محمد رسول الله و صفیه و
صفوته صلی الله علیه

دٰاعِیَكَ بِمَنِّكَ فَلَكَ الْحَمْدُ غُفْرٰانَكَ رَبَّنٰا وَاِلَیْكَ الْمَصِیرُ اٰمَنّٰا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لاٰشَرِیكَ لَهُ
وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَصَدَّقْنٰا وَاَجَبْنٰا دٰاعِیَ اللّٰهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فِی مُوٰالاٰةِ مَوْلٰینٰا وَمَوْلَی الْمُؤْمِنِینَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ اَبِیطٰالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِی رَسُولِهِ
وَالصِّدِّیقِ الْاَکْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلٰی بَرِیَّتِهِ الْمُؤَیِّدِ بِهِ نَبِیَّهُ وَدِینَهُ الْحَقَّ الْمُبِینَ عَلَمًا
لِدِینِ اللّٰهِ وَخٰازِنًا لِعِلْمِهِ وَعَیْبَةَ غَیْبِ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ وَاَمِینَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ وَ
شٰاهِدَهُ فِی بَرِیَّتِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّنٰا اِنَّنٰا سَمِعْنٰا مُنٰادِیًا یُنٰادِی لِلْاِیمٰانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَاٰمَنّٰا
رَبَّنٰا فَاغْفِرْ لَنٰا ذُنُوبَنٰا وَکَفِّرْ عَنّٰا سَیِّئٰاتِنٰا وَتَوَفَّنٰا مَعَ الْاَبْرٰارِ رَبَّنٰا وَاٰتِنٰا مٰا وَعَدْتَنٰا
عَلٰی رُسُلِكَ وَلاٰتُخْزِنٰا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّكَ لاٰتُخْلِفُ الْمِیعٰادَ فَاِنّٰا یٰا رَبَّنٰا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ
اَجَبْنٰا دٰاعِیَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْنٰاهُ وَصَدَّقْنٰا مَوْلَی الْمُؤْمِنِینَ وَکَفَرْنٰا
بِالْجِبْتِ وَالطّٰاغُوتِ فَوَلِّنٰا مٰا تَوَلَّیْنٰا وَاحْشُرْنٰا مَعَ اَئِمَّتِنٰا فَاِنّٰا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَ
لَهُمْ مُسَلِّمُونَ اٰمَنّٰا بِسِرِّهِمْ وَعَلاٰنِیَتِهِمْ وَشٰاهِدِهِمْ وَغٰائِبِهِمْ وَحَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَرَضِینٰا بِهِمْ
اَئِمَّةً وَقٰادَةً وَسٰادَةً وَحَسْبُنٰا بِهِمْ بَیْنَنٰا وَبَیْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لاٰنَبْتَغِی بِهِمْ بَدَلاً
وَلاٰنَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِیجَةً وَبَرِئْنٰا اِلَی اللّٰهِ مِنْ کُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ وَکَفَرْنٰا بِالْجِبْتِ وَالطّٰاغُوتِ وَالْاَوْثٰانِ الْاَرْبَعَةِ وَاَشْیٰاعِهِمْ وَ
اَتْبٰاعِهِمْ وَکُلِّ مَنْ وٰالاٰهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلٰی اٰخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّٰا نُشْهِدُكَ
اَنّٰا نَدِینُ بِمٰا دٰانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَاٰلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَقَوْلُنٰا مٰا قٰالُوا وَدِینُنٰا
مٰا دٰانُوا بِهِ مٰا قٰالُوا بِهِ قُلْنٰا وَمٰا دٰانُوا بِهِ دِنّٰا وَمٰا اَنْکَرُوا اَنْکَرْنٰا وَمَنْ وٰالَوْا وٰالَیْنٰا وَمَنْ
عٰادَوْا عٰادَیْنٰا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنّٰا وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّأْنٰا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنٰا عَلَیْهِ
اٰمَنّٰا وَسَلَّمْنٰا وَرَضِینٰا وَاتَّبَعْنٰا مَوٰالِیَنٰا صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنٰا ذٰلِكَ وَلاٰ
تَسْلُبْنٰاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرًّا ثٰابِتًا عِنْدَنٰا وَلاٰتَجْعَلْهُ مُسْتَعٰارًا وَاَحْیِنٰا مٰا اَحْیَیْتَنٰا عَلَیْهِ وَ
اَمِتْنٰا اِذٰا اَمَتَّنٰا عَلَیْهِ اٰلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنٰا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِیّٰاهُمْ نُوٰالِی وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللّٰهِ نُعٰادِی

وَآلِهِ وَسَلَّمَ الّذی یَسْکُنُ مَن یَسْکُنُ لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَالأرضِ وبِمَنْ یَسْکُنُ لَهُ ما فِی اللَّیلِ والنَّهارِ وهو السَّمیعُ العَلیم تحرّزنا بالله ... بأمره ... کلّها ... وغواصی ... الشیاطین ... الامور لا الی الله
که عسر ... تعوید بجهة ...
از حضرت باقر العلوم علیه السلام ... مذکور ... بجهت ... سر ... بگوید اعوذ بالله الّذی یسکن له ما فی البرّ والبحر وما فی السّموات والارض وهو السّمیع العلیم
وابن دعا از برای ... از حضرت صادق علیه السلام هفت مرتبه نقل شده ... از آن حضرت

فَاجْعَلْنٰا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیٰا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِینَ فَاِنّٰا بِذٰلِكَ رٰاضُونَ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِینَ
پس باز بسجده رود و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه شُکْرًا لِلّٰهِ بگوید و روایت شده که هر که این
عمل بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسولخدا صلّی الله علیه
و آله حاضر شده باشد و با آنحضرت بیعت کرده باشد بر ولایت آنجناب و بهتر آنکه این نماز را
نزدیک بزوال گذارد که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در آن ساعت امیرالمؤمنین علیه السلام را در غدیر خم
بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند ششم
غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ
اَحَدٌ ده مرتبه و آیة الکرسی ده مرتبه و اِنّٰا اَنْزَلْنٰاهُ ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد
هزار عمره و باعث برآوردن حاجات دنیا و آخرت او خواهد شد بآسانی و عافیت و مخفی
نماند که در اقبال در ذکر این نماز سوره قدر مقدم بر آیة الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در زاد المعاد
متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده ام لکن فعلاً
آنچه تتبع کردم آیة الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال سهو شده از قلم
مبارك سید باشد سخن در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیة الکرسی و یا
با آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از
این نماز این دعا را بخواند رَبَّنٰا اِنَّنٰا سَمِعْنٰا مُنٰادِیًا الدعاء بطوله هفتم بخواند دعاء ندبه را
هشتم بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّاْنِ وَالْقَدْرِ الَّذِی خَصَصْتَهُمٰا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَءَ بِهِمٰا فِی کُلِّ خَیْرٍ عٰاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
الْاَئِمَّةِ الْقٰادَةِ وَالدُّعٰاةِ السّٰادَةِ وَالنُّجُومِ الزّٰاهِرَةِ وَالْاَعْلاٰمِ الْبٰاهِرَةِ وَسٰاسَةِ الْعِبٰادِ
وَاَرْکٰانِ الْبِلاٰدِ وَالنّٰاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِینَةِ النّٰاجِیَةِ الْجٰارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغٰامِرَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ خُزّٰانِ عِلْمِكَ وَاَرْکٰانِ تَوْحِیدِكَ وَدَعٰائِمِ دِینِكَ وَمَعٰادِنِ

وارد شده که ... تا کمر ... مرکوب ... فلان ... و نیز ... و مرد ... مرگ ... خم کن ... و چند قطره در گوش ... ایضاً
که در درد ... بخواند ... برای درد سر بخواند ... الّذین کفروا ... اَنَّ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ کٰانَتٰا رَتْقًا فَفَتَقْنٰاهُمٰا وَجَعَلْنٰا مِنَ الْمٰاءِ کُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ اَفَلاٰ یُؤْمِنُونَ ...
و روایت شده که هرگاه کسی ... با صداع ... عارض شود ... حضرت رسول صلّی الله علیه و آله ... می‌گفت ... دستهای خود را بر ... می‌گذاشت ... و فاتحه و معوذتین ... و سورهٔ ...
منقول از ... درد ... از برای رفع صداع ... بگوید

كرامتك وصفوتك من بريّتك وخيرتك من خلقك الأتقياء الأنقياء النجباء
الأبرار والباب المبتلى به الناس من أتاه نجى ومن أباه هوى اللهمّ صلّ على محمّد وآل
محمّد اهل الذكر الذين امرت بمسئلتهم وذوي القربى الذين امرت بمودّتهم وفرضت
حقّهم وجعلت الجنّة معاد من اقتصّ آثارهم اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد كما امروا
بطاعتك ونهوا عن معصيتك ودلّوا عبادك على وحدانيّتك اللهمّ انّي اسئلك
بحقّ محمّد نبيّك ونجيبك وصفوتك وامينك ورسولك الى خلقك وبحقّ امير المؤمنين
ويعسوب الدين وقائد الغرّ المحجّلين الوصيّ الوفيّ والصدّيق الأكبر والفاروق بين
الحقّ والباطل والشاهد لك والدالّ عليك والصادع بأمرك والمجاهد في سبيلك
لم تأخذه فيك لومة لائم ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تجعلني في هذا اليوم الذي
عقدت فيه لوليّك العهد في اعناق خلقك واكملت لهم الدين من العارفين
بحرمته والمقرّين بفضله من عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسدي
النعم اللهمّ فكما جعلته عيدك الأكبر وسمّيته في السماء يوم العهد المعهود وفي
الأرض يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسئول صلّ على محمّد وآل محمّد واقرر به عيوننا
واجمع به شملنا ولا تضلّنا بعد اذ هديتنا واجعلنا لأنعمك من الشاكرين يا ارحم
الراحمين الحمد لله الذي عرّفنا فضل هذا اليوم وبصّرنا حرمته وكرّمنا به وشرّفنا بمعرفته
وهدانا بنوره يا رسول الله يا امير المؤمنين عليكما وعلى عترتكما وعلى محبّيكما منّي افضل
السلام ما بقي الليل والنهار وبكما اتوجّه الى الله ربّي وربّكما في نجاح طلبتي وقضاء
حوائجي وتيسير اموري اللهمّ انّي اسئلك بحقّ محمّد وآل محمّد ان تصلّي على محمّد
وآل محمّد وان تلعن من جحد حقّ هذا اليوم وانكر حرمته فصدّ عن سبيلك لإطفاء
نورك فأبى الله الّا ان يتمّ نوره اللهمّ فرّج عن اهل بيت محمّد نبيّك واكشف عنهم وبهم
عن المؤمنين الكربات اللهمّ املأ الأرض بهم عدلاً كما ملئت ظلماً وجوراً وانجز

انّ الله يمسك السّموات والأرض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده انّه كان حليماً غفوراً

لهم ما وعدتهم انّك لا تخلف الميعاد واگر بتواند بخواند دعاهاى مبسوطه را كه
سيّد در اقبال روايت كرده نهم آنكه چون مؤمنى را ملاقات كند اين تهنيت را بگويد
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و نيز
بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ بِعَهْدِهِ اِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ
الَّذِي وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَ
الْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ دهم آنكه صد مرتبه بگويد اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَ
تَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وبدانكه در اين روز شريف
از براى پوشيدن جامه هاى نيكو و زينت كردن و بوى خوش استعمال نمودن و شادى كردن
و شاد نمودن شيعيان امير المؤمنين عليه السلام و عفو از تقصيرات ايشان و بر آوردن حاجات ايشان
و صلهٔ ارحام و توسعه بر عيال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با
مؤمنين و رفتن بزيارت ايشان و تبسّم كردن بر روى ايشان و هدايا فرستادن براى ايشان و شكر
الهى بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولايت و بسيار فرستادن صلوات و اكثار در عبادات و
طاعات از براى هر يك فضيلتى عظيم است و يك درهم كه كسى در اين روز ببرادر مؤمن خود بدهد
برابر است با صد هزار درهم در غير اين روز و طعام دادن بمؤمنى در اين روز مثل طعام دادن بجميع پيغمبران
و صدّيقان است و در خطبهٔ حضرت امير المؤمنين عليه السلام است در روز غدير كه هر كه افطار دهد مؤمن
روزه دار را در شب وقت افطارش مثل آنست كه ده فئام را افطار داده باشد شخصى برخاست عرض كرد
يا امير المؤمنين فئام چيست فرمود صد هزار پيغمبر و صدّيق و شهيد پس چگونه خواهد بود در كثرت
فضيلت حال كسيكه جمعى از مؤمنين و مؤمنات را كفالت كند پس من ضامنم او را بر خداوند تعالى
امان او را از كفر و فقر الخ و بالجمله فضيلت اين روز شريف زياده از آنست كه ذكر شود و اين روز روز
قبولى اعمال شيعيان و روز برطرف شدن غمهاى ايشانست و اين روزيست كه حضرت موسى عليه السلام بر ساحران
غلبه كرد و خداوند آتش را بر ابراهيم خليل عليه السلام سرد و سلامت كرد و حضرت موسى عليه السلام يوشع بن نون را

وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را باستخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن بنحویکه شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَاخَیْتُكَ فِی اللّٰهِ وَصَافَیْتُكَ فِی اللّٰهِ وَصَافَحْتُكَ فِی اللّٰهِ وَعَاهَدْتُ اللّٰهَ وَمَلٰائِكَتَهُ وَكُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَاَنْبِیَائَهُ وَالْاَئِمَّةَ الْمَعْصُومِینَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ عَلٰی اَنِّی اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةِ وَاُذِنَ لِی بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا اَدْخُلُهَا اِلَّا وَاَنْتَ مَعِی آنگاه برادر مؤمن بگوید قَبِلْتُ پس بگوید اَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِیعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالدُّعَاءَ وَالزِّیَارَةَ و محدث فیض نیز در خلاصة الأذکار صیغه اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظیکه دلالت بر قبول نماید پس ساقط کند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را ماسوای دعا و زیارت **روز بیست و چهارم** بنا بر اشهر روز یست که مباهله کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست مباهله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود و گفت پروردگارا هر پیغمبری را اهل بیتی بوده است که مخصوص‌ترین خلق بوده‌اند با و خداوندا اینها اهلبیت من اندپس از ایشان برطرف کن شك و گناه را و پاك کن ایشانرا پاك کردنی پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن چهار بزرگوار را بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیت آنحضرت و آثار نزول عذاب مشاهده کردند جرئت مباهله ننمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را بسائل داد و آیه اِنَّمَا وَلِیُّكُمُ اللّٰهُ در شانش نازل شد و بالجمله این روز روز شریفیست و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سیم دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت

و ثواب و آیة الکرسی که در نماز مباهله است تا هُمْ فِیهَا خَالِدُونَ است چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه بدعای سحرهای ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقلکرده اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است و من اختیار میکنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روایت شده با فضیلت آن از حضرت صادق علیه السلام میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَائِكَ كَبِیرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِیزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ مَاضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِیلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی

اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَسآئِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّها اِلَيْكَ حَبيبٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِمَسآئِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَریفٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دآئِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَلآئِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلآئِكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِعَلآئِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ اٰیاتِكَ بِاَعْجَبِها وَكُلُّ اٰیاتِكَ عَجیبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُكَ بِاٰیاتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدیمٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی
اَللّٰهُمَّ وَاِنِّی اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُنِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ
وَكُلِّ جَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَسْئَلُكَ یا اَللّٰهُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ
بِبَهآءِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِجَلالِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
اَسْئَلُكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَطآئِكَ بِاَهْنَاهِ وَكُلُّ عَطآئِكَ هَنیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِعَطآئِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ خَیْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَیْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِخَیْرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنی عَلَی الْاِیمانِ بِكَ وَالتَّصْدیقِ بِرَسُولِكَ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ السَّلامُ وَ

میگوئی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ وَلَهُ ما سَكَنَ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ قُلْنا یا نارُ كُونی بَرْداً وَسَلاماً عَلٰی اِبْراهیمَ وَاَرادُوا بِهِ كَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الْاَخْسَرینَ نُودِیَ اَنْ بُورِكَ مَنْ فِی النّارِ وَمَنْ حَوْلَها وَسُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ یا كافِیاً مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلا یَكْفی مِنْكَ شَیْءٌ اِكْفِنی ... عِنْدَكَ وَاَمْنِكَ مِنْ شَرِّ ما اَخافُ وَاَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ الْوَجَعِ الَّذی یَشْكُوهُ اِلَیْكَ ...

و نیز روایت شده که کاغذ ... بر درد ... بنویسد هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله وبالله محمد رسول الله ابراهیم خلیل الله اسکن ...

اَلْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ وَالْبَرآئَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْاِئْتِمامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ
السَّلامُ فَاِنّی قَدْ رَضیتُ بِذٰلِكَ یا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِی الْاَوَّلینَ
وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ فِی الْاٰخِرینَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ فِی الْمَلَاءِ الْاَعْلٰی وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ فِی الْمُرْسَلینَ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبیرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنی بِما رَزَقْتَنی وَبارِكْ لی فیما اٰتَیْتَنی وَاحْفَظْنی فی غَیْبَتی وَفی
كُلِّ غائِبٍ هُوَ لی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنی عَلَی الْاِیمانِ بِكَ وَالتَّصْدیقِ
بِرَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ خَیْرَ الْخَیْرِ رِضْوانَكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنی مِنْ كُلِّ مُصیبَةٍ
وَمِنْ كُلِّ بَلِیَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلآءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ
وَمِنْ كُلِّ مُصیبَةٍ وَمِنْ كُلِّ اٰفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمآءِ اِلَی الْاَرْضِ فی هٰذِهِ السّاعَةِ
وَفی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی هٰذَا الْیَوْمِ وَفی هٰذَا الشَّهْرِ وَفی هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لی مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ
عافِیَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَیِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ
وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمآءِ اِلَی الْاَرْضِ فی هٰذِهِ السّاعَةِ وَفی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی
هٰذَا الْیَوْمِ وَفی هٰذَا الشَّهْرِ وَفی هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ ذُنُوبی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی
عِنْدَكَ وَحالَتْ بَیْنی وَبَیْنَكَ وَغَیَّرَتْ حالی عِنْدَكَ فَاِنّی اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذی
لا یُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبیبِكَ الْمُصْطَفٰی وَبِوَجْهِ وَلِیِّكَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی وَبِحَقِّ اَوْلِیآئِكَ
الَّذینَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لی ما مَضٰی مِنْ ذُنُوبی وَاَنْ
تَعْصِمَنی فیما بَقِیَ مِنْ عُمْری وَاَعُوذُ بِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فی شَیْءٍ مِنْ مَعاصیكَ اَبَداً ما
اَبْقَیْتَنی حَتّٰی تَتَوَفّانی وَاَنَا لَكَ مُطیعٌ وَاَنْتَ عَنّی راضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لی عَمَلی بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ
لی ثَوابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَهْلَ التَّقْوٰی وَیا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ

بِالَّذی یَسْكُنُ لَهُ ما فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ بِاِذْنِهِ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

وایضاً وارد شده که جهت ... درد دندان ذکر کن ... بلند کن ... از جانب ...

وافعون ... هفت مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم ... کل العصب والعظم ... یکون فی الفم ... الدم انا القارئ ... والکافی لا اله الا الله الشافی والحمد لله رب العالمین واذ قتلتم نفسا فادّارأتم فیها ... تعقلون هفت مرتبه

وارد شده ... واذ قتلتم نفسا فادّارأتم ... لعلکم تعقلون ... وروایت شده ... کمثال ...

علی محمد و آل محمد وارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین پنجم بخواند دعائی که شیخ و سید روایت کرده اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن الحمد لله رب العالمین است و شایسته است در این روز تصدق بر فقراء بجهت تاسی بمولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آنحضرت و انسب خواندن زیارت جامعه است **روز بیست و پنجم** روز شریفیست و روزیست که هل اتی در حق اهلبیت نازل شده بجهت آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسکین و یتیم و اسیر دادند و با آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهلبیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تاسی بمولی خود نمایند در تصدق بمساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعض علماء این روز را روز مباهله میدانند مناسبت زیارت جامعه و دعاء مباهله را نیز در این روز بخوانند **روز آخر ذی الحجه** که آخر سال عربیست سید در اقبال ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ ما عَمِلْتُ فی هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرائی عَلَیْکَ اَللّٰهُمَّ فَاِنّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ رَجائی مِنْکَ یا کَریمُ پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر چه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد باین کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال خود را بخیر ختم نمود

(فصل هفتم)

در اعمال ماه محرم است بدانکه این ماه ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشانست و از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که چون ماه محرم داخل میشد پدرم را کسی خندان نمیدید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب میشد تا روز دهم چون روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت و حزن و گریه او بود و میفرمود امروز روزیست که حسین علیه السلام شهید شده است **شب اول** سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در

فرموده فیه شفاء لما فی الصدور و از برای رفع درد و جامعه وارد شده اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَجائی وَاَنْتَ ثِقَتی وَعِمادی و این دعاء طولانیست طالبین رجوع کنند بماخذ آن کتاب دعا برای غائب شدن محبوب مجهز ومنکم [illegible] از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که بیاشامد شربت عسل با آب گرم تعویذ کند از فاتحة الکتاب هفت مرتبه ایضاً از امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که بیاشامد آب گرم و بگوید یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحیم یا رب الارباب یا اله الالهة یا ملک الملوک یا سید السادة اشفنی بشفائک من کل داء و سقم فانی عبدک و ابن عبدک [illegible]

رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس بهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قل هو الله احد در روایتست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد و صبحش را که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت بخیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و نیز سید برای هلال این ماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده **روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است و در روایت ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خدا دعاء او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و چون فارغ میشد دستها را بلند میکرد و این دعا را سه دفعه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدیمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ فَاَسْئَلُکَ فیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَالْقُوَّةَ عَلٰی هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ یا کَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یا مُنْجِیَ الْهَلْکیٰ یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ یا مُفْضِلُ یا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْماءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللّٰهُ لا شَریکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَلا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ اٰمَنّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَما یَذَّکَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ شیخ طوسی فرموده که مستحب است روزه دهه اول محرم و لکن روز عاشورا را امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آنوقت بقدر کمی تناول نماید و سید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او نگه میدارد صائم را از هر گناهی **روز نهم** روز تاسوعاست از حضرت صادق علیه السلام روایتست که

القلب و فی قبض الید و نیز بجهت درد شکم و عرق ... بگذارد دست بر آن و بگوید هفت مرتبه اعوذ بعزة الله و جلال الله من شر ما اجد و بگذارد دست راست بر موضع درد و بگوید سه مرتبه بجهت درد پهلو بنویسد بسم الله بر لوحی یا کتفی گوسفند و وجه الله در دوفول اعوذ و در زیر آنها بنویسد اعوذ بوجه الله العظیم و بعزته التی لا ترام و بقدرته التی لا یمتنع منها شیء من شر هذا الوجع و من شر ما فیه و من شر ما اجد منه پس شستشو دهد آنرا با آب باران و درد و فعرا ناشتا ... بیاشامد که انشاء الله صاحب آن از درد نجات یابد

فرمود تا عاشورا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای ایشان جمع شده بود و جناب حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم** شب عاشوراء است و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقلکرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از العلی العظیم استغفار نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و این نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرمود ذکر خدا بسیار کند و صلوات بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه میتواند و در فضیلت احیاء این شب وارد شده که مثل آنست که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده بخون امام حسین علیه السلام در جمله شهداء

روز دهم روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمة اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نکردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بماتم اشتغال نمایند بنحوی که در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا که بعد از این

جهة دفع درد شکم و قولنج روایت شده که شخصی خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد از درد شکم برادرش حضرت فرمود امر کن برادرت را که بیاشامد شربتی از عسل که با آب گرم آمیخته باشد پس آمد و گفت خدمت آنحضرت که آن شربت را باو آشامانیدم و فایده نبرد فرمود صدق الله و کذب بطن اخیک برو و او را شربت عسل بده و تعویذ کن برای او سوره حمد هفت مرتبه پس چون آن مرد رفت حضرت فرمود بامیرالمؤمنین علیه السلام یا علی برادر این مرد منافق است و از این جهت است که آن شربت او را نفع نمی‌بخشد

[illegible] و آن [illegible]

بیاید انشاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و یکدیگر را تعزیت گویند در مصیبت آنجناب و بگویند اَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنَا وَاُجُورَكُمْ بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَاِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایتشده که چون حضرت موسی علیه السلام مامور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که آنعالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایتشده از ابن عباس که گفت در ذیقار خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفهٔ بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با او شهید میشود پس گریه کرد آنحضرت گریهٔ سختی و مرا بگریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام را گنجایش بود مختصر مقتلی در اینجا ایراد میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب ما در مقتل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایتشده که خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند و سید برای این روز دعائی نقلکرده است شبیه بدعاء عشرات بلکه ظاهر آنستکه خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات آن و شیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعائی نقلکرده که در این روز در وقت چاشت باید بعمل آورد و ما بملاحظه اختصار ذکر نکردیم (هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید) و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند بغذائی که اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه‌های پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و آستین‌ها را بالا کنند بهیئت صاحبان مصیبت و علامه مجلسی

[illegible] وارد شده بگیرد [illegible] هفت دانهٔ جو و بخواند بر آن از اول سوره اذا وقعت تا هباءً منبثا و وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا هفت مرتبه پس بگیرد یکیک دانه‌های جو را [illegible] و با آن [illegible] آنها را در خرقه [illegible] بر آن [illegible] ببندد و ببندد [illegible]

و بعضی گفته اند که [illegible] تا باید بعمل [illegible] است [illegible] کما [illegible]

و نیز نقل شده که صاحب [illegible] قطعهٔ نمکی بگیرد و بخواند بر آن سه مرتبه [illegible] لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ

در زاد المعاد فرموده و بهتر آنستکه روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول بسته اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصاً روز عاشوراء وارد شده است و ایضاً بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء و پی کاری نرود حقتعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حقتعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشوراء را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آنروز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشوراء آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آنروز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگرچه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آنروز روزه واجبی داشته باشد که بنذر و یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آنروز را روزه باید بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعنت کند و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ مؤلف گوید از کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشوراء است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشوراء اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ کلام را در اینمقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه باین یوم مشؤم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت و آذوقه را در اینروز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال

علی جبل تا آخر سوره حشر و بپندازد آن را ... در تنور ... بگذارد که بر طرف خواهد شد

از برای ورم و درد خنازیر است که ما ... بنویسد و بر ... بر طرف خواهد گردید

از برای بجهة دردهای بدن روایت شده که چون وضو بسازد برای نماز فریضه بخواند بر آن پیش از نماز و بعد از آن لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ تا آخر سوره و بدن بر کن در ... خواندن آن که انشاء الله ورم ساکن خواهد شد

بجهة دفع دشواری زائیدن زنان بنویسد در پوستی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَ ما یُوعَدُونَ لَمْ یَلْبَثُوا اِلّا ساعَةً مِنْ نَهارٍ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَها لَمْ یَلْبَثُوا اِلّا عَشِیَّةً اَوْ ضُحٰیها اِذا ...

دیگر مایه سعادت و وسعت رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعریض بایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عید است از توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاری است و دیگر التزام بروزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده اند و ملتزم بصیام این روزند امر چهارم از وجوه تبرک بیوم عاشوراء اینکه دعا و طلب حوائج را در اینروز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب و فضائلی برای اینروز بجعل و وضع افترا کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در خطبه که در بلاد خود در اینروز میخوانند برای هر نبی وسیله و شرفی در اینروز یاد میکنند مثل خماد نار نمرود و قرار سفینه نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دار یهودان چنانچه شیخ صدوق از جبله مکیه نقلکرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله میکشند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر آینه اعداء حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و هر آینه اینکار شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من میدانم او را بعهدیکه از مولای امیر المؤمنین علیه السلام بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزی است که خدا تعالی در او توبه آدم را قبول کرد با اینکه خدا تعالی در ذیحجه توبه آدم را قبول کرد و گمان میکنند که او روزیستکه خدا تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون آورد با اینکه خدا تعالی یونس را در ذیقعده از شکم ماهی بر آورد و گمان میکنند که او روزی است که سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بوده و گمان میکنند که او روزی است که خدا دریا را برای موسی در او بشکافت با اینکه اینکار در ربیع الاول بود و بالجمله با اینهمه تصریح و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیت طریقه شیعه است که اخبار یقینی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعائی بر طبق این کاذب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده اند مذکور

اِذْ قالَتِ امْرَاَتُ عِمْرانَ رَبِّ اِنِّی نَذَرْتُ لَکَ ما فی بَطْنی مُحَرَّراً فَتَقَبَّلْ مِنّی اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ ... تا آن فرزندش متولد شد

و نیز روایت شده ... که بخواند ... فَاَجاءَهَا الْمَخاضُ اِلٰی جِذْعِ النَّخْلَةِ ...

... کند با این آیه وَاللّٰهُ اَخْرَجَکُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهاتِکُمْ لا تَعْلَمُونَ شَیْئاً وَ جَعَلَ لَکُمُ السَّمْعَ وَ الْاَبْصارَ وَ الْاَفْئِدَةَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ کَذٰلِکَ اُخْرُجْ اَیُّهَا الطَّلْقُ اُخْرُجْ بِاِذْنِ اللّٰهِ

و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایتست که برای آسان شدن ولادت بنویسد در پوستی ... اَللّٰهُمَّ فارِجَ الْهَمِّ وَ کاشِفَ الْغَمِّ

وبدست عوام زاده شده والبته خوانده اند غالباً بدعت ومحرم است و آن دعا این است

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الله ملأ الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش بعد ده سطر از این ده مرتبه صلوات بفرستد بگوید یا قابل توبة آدم یوم عاشوراء یا رافع ادریس الی السماء یوم عاشوراء یا مسکن سفینة نوح على الجودي يوم عاشوراء يا غياث ابرهيم من النار يوم عاشوراء الخ وشك نيست كه اين دعا از ايكى از نواصب مدينه يا خوارج مسقط يا امثال اينها جعل كرده و تتميم ظلم بنى اميه را نموده تمام شد ملخص كلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است كه ياد آورد از حال حرم امام حسين عليه السلام و دختران و اطفال آن حضرت كه در اين وقت در كربلا اسير اعداء و مشغول بحزن و بكاء بودند و مصيبتها بر ايشان گذشته كه در خاطر هيچ آفريده خطور نكند و قلم تاب نوشتن نباشد و لقد اجاد من قال

جرت دموعي فحال حائلها	فاجعة ان اردت اكتبها	مجملة ذكرة لمدكر
والله ما قد طبعت من حجر	ما بين لحظ الجفون والزبر	وقال قلبي بقيا على فلا
	بكت لها الارض والسماء وما	بينهما في مدامع حمر

من ان تحرير اين غم نتوانم ✼ كه مضمون زده آتش بجانم ✼ ترا طاقت نباشد از شنيدن ✼ شنيدن كى بود مانند ديدن

پس خبر و سلام كن بر رسول خدا و على مرتضى و فاطمه زهراء و حسن مجتبى و ساير امامان از ذريه سيد الشهداء عليهم السلام و ايشان را تعزيت بگو بر اين مصائب عظيمه با دل بريان و چشم گريان و بخوان اين زيارت را السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهيمَ خَليلِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَلِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشيرِ النَّذيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

(حاشیه:) والرحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما ارحم فلان بن فلان رحمة تغنیه بها عن رحمة جمیع خلقك تفرج بها کربتها وتکشف بها غمها وتنفس بها ولا دینها وقضی بینهم بالحق وهم لا یظلمون وقیل الحمد لله رب العالمین

بجهة باز کردن بسته شده بنویسد اول سورهٔ انا فتحنا لك فتحا مبینا و سورهٔ اذا جاء نصر الله و این آیات را ومن آیاته ان خلق لکم من انفسکم ازواجا لتسکنوا الیها وجعل بینکم مودة ورحمة ان فی ذلك لآیات لقوم یتفکرون ادخلوا علیهم الباب فاذا دخلتموه فانکم غالبون

الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمامُ الْهادِي الزَّكِيُّ وَعَلى اَرْواحٍ حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَقامَتْ في جِوارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوّارِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ مِنّي ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصابُ فِي الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ وَفي اَهْلِ السَّمٰواتِ اَجْمَعينَ وَفي سُكّانِ الْاَرَضينَ فَاِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وَصَلَواتُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَتَحِيّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلى آبائِكَ الطّاهِرينَ الطَّيِّبينَ الْمُنْتَجَبينَ وَعَلى ذَراريهِمُ الْهُداةِ الْمَهْدِيّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلى رُوحِكَ وَعَلى اَرْواحِهِمْ وَعَلى تُرْبَتِكَ وَعَلى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْواناً وَرَوْحاً وَرَيْحاناً السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَيَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا شَهيدُ يَا بْنَ الشَّهيدِ يا اَخَ الشَّهيدِ يا اَبَا الشُّهَداءِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ وَفي هٰذَا الْيَوْمِ وَفي هٰذَا الْوَقْتِ وَفي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً سَلامُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعالَمينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدينَ مَعَكَ سَلاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ السَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى الْعَبّاسِ بْنِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقيلٍ السَّلامُ عَلى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ اَحْسَنَ اللهُ لَكِ الْعَزاءَ في وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ في اَخيكَ الْحُسَيْنِ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَنَا ضَيْفُ اللهِ وَضَيْفُكَ وَجارُ اللهِ وَجارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجارٍ قِرىً وَقِرايَ في هٰذَا الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللهَ سُبْحانَهُ وَتَعالى اَنْ يَرْزُقَني فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ اِنَّهُ

(حاشیه:) ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر وفجرنا الارض عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر رب اشرح لی صدری ویسر لی امری واحلل عقدة من لسانی یفقهوا قولی وترکنا بعضهم یومئذ یموج فی بعض ونفخ فی الصور فجمعناهم جمعا کذلك حلت فلانة بنت فلان عن فلان بن فلان لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم

این نوشته را همراه او نموده و ببازوی او بندد

سمیع الدعاء قریب مجیب **روز بیست و پنجم** بقول جمعی از علماء در سال نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال را سنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رحلت فرموده

فصل هشتم در ماه صفر است

بدانکه این ماه معروف بنحوست است و برای دفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در این ماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده یا شدید القوی و یا شدید المحال یا عزیز یا عزیز یا عزیز ذلت بعظمتک جمیع خلقک فاکفنی شر خلقک یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلک ننجی المؤمنین وصلی الله علی محمد وآله الطیبین الطاهرین وسید دعائی برای هلال اینماه روایت کرده **روز اول** سنه سی و هفتم شروع بجنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بقولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزیست که تازه میشود در آن احزان ❊ کانت مآتم بالعراق تعدها ❊ امویة بالشام من اعیادها ❊ و در این روز و بقولی روز سیم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شده **روز سیم** سید بن طاوس از کتب اصحابنا الامامیه نقلکرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اللهم العن آل ابی سفیان و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد **روز هفتم** بقول شهید و کفعمی و دیگران و بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده[۷] **روز بیستم** روز اربعین و بقول شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام از شام بمدینه و روز ورود جابر بن عبدالله انصاری است بکربلا بجهت زیارت امام حسین علیه السلام و اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است

(عوذات مأثوره) و در طب الائمة روایت از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام نقل شده که تعلیم اسحق صحاف فرموده چون طولانی بود ذکر ننمودیم تعویذ تب (۱) بخواند این تعویذ را که رسول خدا صلی الله علیه و آله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده اللهم ارحم جلدی الرقیق وعظمی الدقیق واعوذ بک من فورة الحریق یا ام ملدم ان کنت آمنت بالله فلا تأکلی اللحم ولا تشربی الدم ولا تفوری من الفم وانتقلی الی من یزعم ان مع الله الها

۷ و در این روز سنه ۱۲۸ ولادت حضرت امام موسی علیه السلام در ابواء که نام منزلی است مابین مکه و مدینه واقع (شد منه)

پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بدست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوص این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده و ما انشاء الله در باب زیارات نقل خواهیم نمود **روز بیست و هشتم** سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سنین عمر مبارکش بشصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بحضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخداپرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیرالمؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز گذارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آنجناب را در حجرهٔ طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت و از انس بن مالک روایت است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سوی من آمد و گفت ای انس چگونه نفس شما راضی گردید که خاک بصورت پیغمبر خدا صلی الله علیه بریزید پس گریست و فرمود ❊ یا ابتاه اجاب ربا دعاه ❊ یا ابتاه من ربه ما ادناه الخ و لنعم ما قیل ❊ ای دو جهان زیر زمین از چه ❊ خاک نه خالک تن ارجه و بروایت معتبر است که آنمخدره مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

ماذا علی المشتم تربة احمد ❊	ان لا یشم مدی الزمان غوالیا
صبت علی مصائب لو انها	صبت علی الایام صرن لیالیا

و شیخ یوسف شامی در در النظیم نقلکرده که آنحضرت این شعار را در مرثیه پدر فرموده

قل للمغیب تحت اثواب الثری	ان کنت تسمع صرختی وندائیا
صبت علی مصائب لو انها	صبت علی الایام صرن لیالیا
قد کنت ذات حمی بظل محمد	لا اخش من ضیم وکان حمالیا

(عوذات مأثوره) الرحمن فانی اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله (۲) موطن کند در صبح و شام بخواند این دعا نور که سلمان از حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کرده (۳) ورود و مفاتیح ذکر شده روایت شده که ائمه علیهم السلام تب را معالجه میکردند با آب سرد و دو جامه بپوشانند یکی جامه تر و بر جسد میکردند (۴) بخط امام رضا علیه السلام دیده شده که برای عقرب دیده شد که برای قطعه کاغذ بنویسند اول بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف انک انت الاعلی و دوم بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف نجوت من القوم الظالمین

فالیومَ اخضعُ للذّلیلِ واتّقی	ضَیمی وَادفعُ ظالمی بِردائیا
فاذا بکَت قُمریّةٌ فی لیلِها	شَجناً علی غُصنٍ بکیتُ صباحیا
فلأجعلنّ الحُزنَ بعدکَ مونِسی	ولأجعلنّ الدّمعَ فیکَ وِشاحِیا

رواه بعض... — شجن غم و اندوه

روز اخر ماه سنهٔ دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقعشده بانگور مسموم سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقعشد درخانهٔ حمید بن قحطبه در قریهٔ سناباد از ارض طوس و در انخانه است قبر رشید نیز

(فصل ﻫﻤ)

در ماه ربیع الأوّل است **شب اوّل** سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بود از مکّهٔ معظّمه بمدینهٔ منوّره و در انشب در غار ثور مختفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف نمود و در جای انحضرت خوابیده از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواساة و برادری خود را با حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و ایهٔ کریمهٔ وَمِنَ النّاسِ مَن یَشری نَفسَهُ ابتغاءَ مَرضاتِ اللهِ در شأنش نازلشد **روز اوّل** علما گفته اند مستحبّست که برای تشکّر نعمت سلامتی رسولخدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت اندو بزرگوار در اینروز مناسبت و سیّد در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در اینروز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اوّل مرض انحضرت بوده **روز هشتم** سنهٔ دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقعشده و حضرت صاحب الأمر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردیده مناسبست ان دو بزرگوار را در اینروز زیارت کردن **روز نهم** روز عید بزرگ و روز عید بقر است و از برای ان شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و روایتی نقل شده که هرکه در اینروز چیزی انفاق کند گناهانش امرزیده شود و گفته اند که مستحبّست در اینروز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت حقتعالی کردن و اینروز روز برطرف شدن

(عوات مأثوره)

در سورهٔ بسم الله الرّحمن الرّحیم الا لهُ الخلقُ والأمرُ تبارکَ اللهُ ربُّ العالمین بین بخوانند بر هر قطعه سه مرتبهٔ توحید و بلعد از ادر سه روز هر روز یکی از انها را که خواهد شد انشاء الله (۵)

تکمه های پیراهن را بگشاید و سر را در پیراهن داخل کند و اذان و اقامه گوید و هفت مرتبه حمد بخواند که انشاء الله خوب خواهد شد (۶)

روایتست از ائمه علیهم السلام که بنویسد در پوست اهو و در کند برتب دار این عوذه را اللّهمّ انّی اسئلکَ بعزّتکَ وقدرتکَ وسلطانکَ وما احاطَ بهِ علمُکَ ان تصلّیَ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وان لا

عمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده اینروز روز اوّل امامت حضرت صاحب الزّمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافتش خواهد بود **روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامّه ولادت با سعادت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله است و مستحبّست در ان دو رکعت نماز در رکعت اوّل بعد از حمد سه مرتبه قُل یا ایُّها الکافِرونَ و در دوّم سه مرتبه توحید و در اینروز نیز انحضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنهٔ صد و سی و دو دولت مروان منقضی شد **روز چهاردهم** سنهٔ شصت و چهار یزید بن معویه بدرکات جحیم شتافت و در اخبار الدّول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه اش را بدمشق اوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله میباشد و سنین عمرش سی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی **شب هفدهم** شب ولادت حضرت خاتم الأنبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکیست و سیّد نقلکرده که در مثل چنین شب نیز قبل از هجرت بیکسال معراج انحضرت بوده **روز هفدهم** بنابر مشهور بین علماء امامیّه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الأنبیاء محمّد بن عبد الله صلّی الله علیه و آله است و معروف آنستکه ولادت با سعادتش در مکّهٔ معظّمه در خانهٔ خود انحضرت واقعشده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایّام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در اینروز شریف سنهٔ هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقعشده و باعث مزید فضل و شرافت اینروز گردیده بالجمله اینروز روز بسیار شریفی است و از برای ان چند عمل است اوّل غسل دوّم روزه و از برای ان فضیلت بسیار است و روایتشده که هرکه این روز را روزه بدارد ثواب روزهٔ یکسال خدا برای او بنویسد و این روز یکی از ان چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است سیّم زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله از نزدیک و دور چهارم زیارت امیر المؤمنین علیه السلام بهمان زیارتیکه حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمّد بن مسلم فرموده و بیاید انشاء الله در کتاب زیارات پنجم

(عوات مأثوره)

تسلّطا علی فلان بن فلان تثبّتا فیما خلقت تبوّق و عظم ارحم جلده التّرقیق و عظمه الدّقیق من فورة الحریق یا ام ملدم یا اکلة اللّحم اخرج یا امّ ملدم یا اکلة الدّم و شاربة الدّم حرّها و بردها من جهنّم ان کنت امنت بالله الاعظم ان لا تاکلی لفلان بن فلان لحما و لا تمصّی له دما و لا تنهکی له عظما و لا تهیجی علیه غمّا و انتقلی عن شعره و بشره و

مجلسی اوّل در شرح فقیه فرموده که وجود مبارک حضرت رسول صلّی الله علیه و آله تاثیر کرده در عدالت انوشیروان چون حضرت رحمة للعالمین است و عدالت انوشیروان سبب اسایش خلق شود (منه)

دروقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه إنّا أنزلنا
وده مرتبه توحید بخواند وبعد از سلام در مصلّای خود بنشیند واین دعا بخواند اللّهمّ
أنت حیّ لا تموت الخ واین دعای مبسوطی است وچون سندش را منتهی بمعصوم ندیدم مراعات
اختصار را اهمّ دیدم هر که طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را
تعظیم بدارند وتصدّق وخیرات بنمایند ومؤمنین را مسرور کنند وبزیارت مشاهد مشرّفه روند
وسیّد در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده وفرموده که من یافتم طایفهٔ نصاری و
جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السّلام مینمایند وتعجّب کردم که چگونه
مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبر شان که اعظم از همه پیغمبرانست باین مرتبه از تعظیم
باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السّلام را

فصل دهم در اعمال ماه ربیع الثانی وجمادی الأولی وجمادی الآخره است

سیّد بن طاوس برای هر روز اوّل این سه ماه دعائی نقلکرده وشیخ مفید فرموده که در روز دهم
ماه ربیع الثّانی سنه دویست وسی ودو حضرت امام حسن عسکری علیه السّلام متولّد شده است
وروز شریف بسیار مبارکیست ومستحبّ است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند ودر روز
سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم ماه جمادی الأولی زیارت حضرت فاطمهٔ زهراء صلوات الله
علیها واقامهٔ ماتم آن مظلومه مناسبت زیرا که در روایت صحیحه وارد شده که آنحضرت بعد
از پدر بزرگوار خود هفتاد وپنج روز در دنیا بود ووفات فرمود وبنابر مشهور که وفات حضرت رسول
صلّی الله علیه وآله در بیست وهشتم صفر بوده باید وفات آنمخدّره در یکی از این سه روز
واقع شده باشد ودر روز نیمهٔ سنهٔ سی وشش فتح بصره برای امیر المؤمنین علیه السّلام وولادت حضرت
امام زین العابدین علیه السّلام شده وزیارت هر دو امام در این روز مناسبت وامّا اعمال ماه جمادی
الآخره پس سیّد بن طاوس رضی الله عنه نقلکرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار
رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اوّل بخواند حمد ویکمرتبه آیة الکرسی وبیست وپنج مرتبه
إنّا أنزلناه ودر رکعت دوّم حمد ویکمرتبه ألهیکم التّکاثر وبیست وپنج مرتبه قل هو الله ودر

دمه لا من زعم انّ مع الله الها
آخر لا إله إلّا هو سبحانه و
تعالی عمّا یشرکون وبنویسد
بعد از عمّا یشرکون اسم یک نفر
از اهل ذمّه یا یکی از دشمنان
خدا را (۷) بنویسد از برای
برع به بند زبان وی است
بتع ار بسم الله الرّحمن الرّحیم
الحمد لله ربّ العالمین تا
آخر سوره بسم الله وبالله
أعوذ بکلمات الله التّامّات
کلّها الّتی لا یجاوزهنّ
برّ ولا فاجر من شرّ ما خلق
وذرأ وبرأ ومن شرّ الهامّة
والسّامّة واللّامّة والعامّة
ومن شرّ طوارق اللّیل
والنّهار ومن شرّ فسّاق
العرب والعجم ومن شرّ
فسقة الجنّ والإنس

رکعت سیّم حمد ویکمرتبه قل یا أیّها الکافرون وبیست وپنج مرتبه قل أعوذ بربّ الفلق
ودر رکعت چهارم حمد ویکمرتبه إذا جاء نصر الله وبیست وپنج مرتبه قل أعوذ بربّ النّاس
وبعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا إله إلّا الله و
الله أکبر وهفتاد مرتبه اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ اغفر للمؤمنین
والمؤمنات پس سر بسجده گذارد وبگوید سه مرتبه یا حیّ یا قیّوم یا ذا الجلال والإکرام
یا الله یا رحمن یا رحیم یا أرحم الرّاحمین پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که
چنین کند خدا خود ومال وزنان وفرزندان او را ودین ودنیای او را تا سال دیگر
حفظ کند واگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد روز
سیّم سنهٔ یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان
بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند وزیارت آنمظلومه ونفرین بر ظالمان وغاصبان حقّ او کنند
وسیّد بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت در این روز السّلام علیک یا سیّدة
نساء العالمین السّلام علیک یا والدة الحجج علی النّاس أجمعین السّلام علیک أیّتها المظلومة
الممنوعة حقّها پس بگو اللّهمّ صلّ علی أمتک وابنة نبیّک وزوجة وصیّ نبیّک صلوة
تزلفها فوق زلفی عبادک المکرّمین من أهل السّموات وأهل الأرضین بتحقیق که روایت
شده است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت کند واز خدا طلب آمرزش کند حقتعالی
گناهان او را بیامرزد واو را داخل بهشت گرداند مؤلّف گوید که بخطّ سیّد بن طاوس نیز این زیارت را در
کتاب زوائد الفوائد نقلکرده وگفته که مختصّ است بروز وفات آنحضرت که سیّم ماه جمادی الآخره
باشد وکیفیّت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود آنحضرت را وآن دو
رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله أحد میخوانی واگر نتوانی
در رکعت اوّل بعد از حمد سوره قل هو الله أحد بخوان ودر رکعت دوّم سوره قل یا أیّها الکافرون
وچون سلام گفتی بگو السّلام علیک تا آخر زیارت مذکوره **روز بیستم** سال پنجم یا دوّم

ومن شرّ الشّیطان وشرکه
ومن شرّ کلّ ذی شرّ ومن
شرّ کلّ دابّة هو آخذ
بناصیتها إنّ ربّی علی صراط
مستقیم ربّنا علیک توکّلنا
وإلیک أنبنا وإلیک المصیر
و یا نار کونی بردا و
سلاما علی إبرهیم وأرادوا
به کیدا فجعلناهم الأ
خسرین بردا وسلاما
علی فلان بن فلان ربّنا
لا تؤاخذنا إن نسینا أو
أخطأنا تا آخر حسبی
الله لا إله إلّا هو فاتّخذه
وکیلا وتوکّل علی الحیّ
الّذی لا یموت وسبّح بحمده
وکفی به بذنوب عباده
خبیرا بصیرا لا إله إلّا
الله وحده لا شریک
له

از بعثت و ولادت با سعادت حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسب است اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سیم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و بابایش

کیفیت زیارت آن	(فصل یازدهم)	حضرت بعد از این (۳۲)

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است اما اعمال هر ماه نو چند چیز است اول خواندن دعاهای منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفهٔ کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد (ص ۲۱۳) دوم خواندن هفت مرتبه سورهٔ حمد برای دفع درد چشم سیم اندکی پنیر خوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش رد نشود چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حقتعالی بخرد و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بسم الله الرحمن الرحیم وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها ویعلم مستقرها ومستودعها کل فی کتاب مبین بسم الله الرحمن الرحیم و ان یمسسك الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یردك بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده وهو الغفور الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم سیجعل الله بعد عسر یسرا ما شاء الله لا قوة الا بالله حسبنا الله ونعم الوکیل وافوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد لا اله الا انت سبحانك انی کنت من الظالمین رب انی لما انزلت الی من خیر فقیر رب لا تذرنی فردا وانت خیر الوارثین واما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار

(عوذات مأثوره)

صدق وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده ما شاء الله لا قوة الا بالله کتب الله لاغلبن انا ورسلی ان الله قوی عزیز ان حزب الله هم الغالبون ومن یعتصم بالله فقد هدی الی صراط مستقیم وصلی الله علی محمد وآله الطیبین الطاهرین

(۸) بر سه قطعه کاغذ بنویسد و هر قطعه را ضمیمهٔ ناشتا بخورد تا سه روز در قطعهٔ اول عقدت باذن الله و در دوم شددت باذن الله و در سیم سکنت باذن الله

دعاء زجر روایت شده که بعضی شکایت کرد بحضرت موسی بن جعفر علیه السلام و گفت مرا زجری است که با آن بنشو فرمود

پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجدهٔ شکر برو و این دعا بخوان اللهم صل علی محمد وآل محمد الاوصیاء المرضیین وعلی جمیع انبیائك ورسلك بافضل صلواتك وبارك علیهم بافضل برکاتك وصل علی ارواحهم واجسادهم اللهم بارك علی محمد وآل محمد وبارك لنا فی یومنا هذا الذی فضلته وکرمته وشرفته وعظمت خطره اللهم بارك لی فیما اعطیتنی حتی لا اشکر احدا غیرك ووسع علی فی رزقی یا ذا الجلال والاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیبن عنی عونك وحفظك وما فقدت من شیء فلا تفقدنی عونك علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال والاکرام چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال والاکرام اما اعمال ماههای رومی پس ما در اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالتپناه صلی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم بشما دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا نشوید پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان آب باران میگیری و سورهٔ فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد بار میخوانی و بروایت دیگر سورهٔ انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب میآشامی بحق آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حقتعالی بردارد از کسی که

(عوذات مأثوره)

هنگامی که فارغ شدی از نماز شب بگو اللهم ما کان منی من خیر فمنك لا حمد لی فیه وما عملت من سوء فقد حذرتنیه لا عذر لی فیه اللهم انی اعوذ بك ان اتکل علی ما لا حمد لی فیه او آمن مما لا عذر لی فیه

دعاء فرج هم و نیز روایت است که بعضی شکایت کرد بحضرت از غصه و حضرت گفت بگو ... صد

و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی (۳۶۶) مرتبه گفته اند یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی احسن الحال و بروایت دیگر یا مقلب القلوب والابصار یا مدبر اللیل والنهار یا محول الخ کذا فی زاد المعاد منه

این آب را بیاشامد هر دردی که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را
از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح در دیگر برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری
که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را بان نیت بیاشامد
او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد
فرزند او را بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان
بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اِنَاثًا وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ
ذُکْرَانًا وَاِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَاءُ عَقِیمًا یعنی حقتعالی میبخشد هر که را خواهد دختران
و هر که را خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را
بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر
داشته باشد از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد
و در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن
خدا تعالی شفا یابد و اشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند
و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلاء بسبب خوردن طعام و اشامیدن آب هم
بر ساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم هم نرساند و از زکام
آزار نکشد و درد دندان هم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت نگردد
و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال
و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردیکه موجب افطار روزه و نقصان نماز
او باشد او را عارض نگردد و از وسوسهای جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی
الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع دردهائی که در مردم میباشد
مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خدائیکه ترا براستی فرستاده هر که
این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حقتعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را

در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و
باو عطا کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد
و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف
گوید که این روایت مشهور بعبدالله بن عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط
شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و
سوره ها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است که میخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة
الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
هو الله احد هر یکرا هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر
و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس
نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است
و آب باران مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است
و دردها را دفع میکند چنانچه حقتعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَ
یُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلٰی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ یعنی میفرستد حقتعالی
بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم
گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع
این سورها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیم‌تر و ثوابش
بیشتر است و در ابتدا آنها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه
رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران

البتّه حجامت بکن واگر میسّر نشود در چهاردهم بکن واوّل حزیران تقریباً هشتاد وچهارم نوروز است وآن نهم سی وزاست وحزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در اینماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل ودر یکشب یکروز سیصد وهزار کس ایشان مردند وباز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حقتعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد

وبدانکه ماههای رومی بنابر حرکت آفتابست وعدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الأوّل تشرین الآخر کانون اوّل کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول وچهار ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الآخر ونیسان وحزیران وایلولند وهفت دیگر غیر شباط را سی ویک میگیرند وشباط را در سه سال متوالی بیست وهشت میگیرند ودر سال چهارم که سال کبیسهٔ ایشانست بیست ونه میگیرند وسال ایشان سیصد وشصت وپنجروز وربعی است وتشرین الأوّل که اوّل سال ایشانست در اینسالها موافق نوزده درجهٔ میزان است وتفصیلش در کتاب بحار الأنوار مذکور است وچون اینماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

(باب سیّم در زیارات است)

ومشتمل است بر یک مقدّمه وچند فصل ویک خاتمه مقدّمه در آداب سفر است

چون اراده سفر کنی سزاوار آنستکه روزه بداری روز چهارشنبه وپنجشنبه وجمعه را واختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را واجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه وچهارشنبه وپیش از ظهر روز جمعه واز سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نحس باشد در مهی	زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه وپنج وسیزده با شانزده	بیست ویک با بیست وچار وبیست وپنج

وسفر مکن در محاق شهر ودر حالیکه قمر در برج عقرب باشد واگر ضروری حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان وتصدّق کن وهر وقت که خواهی بسفر روی

فانّه قد غلظ وآخر به والنّاج ومبالغه کن در دعا بود نی گفت من بیجا آوردم آنچه فرمود بود بکوفه هنوز نرسیده بودم که خوب شدم ونیز برای آن نوشتن سورهٔ تبّت با عسل در جامه وشستن وخوردن وارد است چنانکه برای بواسیر نیز وارد شده وهمچنین تربت امام حسین علیه السلام با آب باران نیز بجوی وارد شده وحنا را با نوره مخلوط کردن وبر دور آن مالیدن نیز روایت شده (مجهد جرب) وگفتن قوباء وانبوه شده است در بدن با مالش بسیار کردن وارد گویند روایت شده که بخوانند براو وبنویسند

از بعضی روایات نقل شده که بیست ویکم سفر کردن خوبست ودر روز هشتم وبیست وسیّم (خوب نیست منه)

ودر روایتی شده که مردی از اصحاب حضرت امام محمّد باقر علیه السلام اراده سفری کرد خدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت با او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بیرون رود بسوی بعض املاک خود میخرید سلامتی خود را از خدا بآنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه بقدر که ممکن بود واین در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذاشت وچون بسلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را وتصدّق میداد بآنچه که ممکن بود آنمرد وداع کرد ورفت وبجا نیاورد آنچه را که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه اینخبر بامام محمّد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر میپذیرفت وسزاوار است که پیش از متوجّه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود ودو رکعت نماز میگذاری واز خدا خیر خود را سؤال مینمائی وآیة الکرسی میخوانی وحمد وثنای الهی بجا میآوری وصلوات بر حضرت رسول وآل او صلوات الله علیهم میفرستی ومیگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُكَ الْیَوْمَ نَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوُلْدی وَمَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی رَحْمَتِكَ وَلا تَسْلُبْنا فَضْلَكَ اِنّا اِلَیْكَ راغِبُونَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَکَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ هٰذَا التَّوَجُّهَ طَلَباً لِمَرْضاتِكَ وَتَقَرُّباً اِلَیْكَ فَبَلِّغْنی ما اُؤَمِّلُهُ وَاَرْجُوهُ فیكَ وَفی اَوْلِیائِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

پس وداع کن اهل خود را وبرخیز وبر در خانه بایست وتسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان وسورهٔ حمد را از پیش رو واز جانب راست واز جانب چپ بخوان وهمچنین آیة الکرسی را از سه جانب بخوان وبگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْكَ وَجَّهْتُ وَجْهی وَعَلَیْكَ خَلَّفْتُ اَهْلی وَمالی وَما خَوَّلْتَنی وَقَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلا تُخَیِّبْنی یا مَنْ لا یُخَیِّبُ مَنْ اَرادَهُ وَلا یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنی فیما غِبْتُ عَنْهُ وَلا تَکِلْنی اِلی نَفْسی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ الدعاء پس بخوان سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را یازده مرتبه وسورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ وآیة الکرسی وسورهٔ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ وقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال وتصدّق کن بهر چه میسّر باشد وبگو اَللّٰهُمَّ

«وبخوان کند بسم الله الرحمن الرحیم ومثل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثّت من فوق الارض ما لها من قرار تا آخر آیه منها خلقناکم وفیها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة اخری الله اکبر وانت لا تکبر الله یبقی وانت لا تبقی والله علی کل شیء قدیر» (مجهد عرق) روایت شده که یکی از اصحاب ائمه علیهم السلام عورت خود را گشوده بود در موضعی که نا بسته نبود مبتلا شده بود بدرد آن خدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد حضرت تعلیم فرمود او را این عوذه فرمود دست بر جای درد بگذار وبگو بسم الله وبالله بلی من ...

اِنّی اشتریتُ بِهٰذِهِ الصَّدَقةِ سلامتی و سلامةَ سفری و ما معی اللّهمّ احفظنی و احفظ
ما معی و سلّمنی و سلّم ما معی و بلّغنی و بلّغ ما معی ببلاغك الحسن الجمیل و با خود بردار
عصائی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که هر که بسفری رود و با خود بردارد عصاء
بادام تلخ و بخواند وَلَمّا توجّه تلقاءَ مدین تا واللهُ علی ما نقول وکیل و این در سورهٔ قصص است
حقتعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری
تا بخانهٔ خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملك که طلب آمرزش کند برای او تا برگردد و
عصا را بگذارد و سنّت است که با عمامه بیرون رود و سر عمامه در زیر حنك بگرداند تا آنکه بتو
آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردارد و در وقت
برداشتن بگو اللّهمّ هٰذِهِ طینةُ قبرِ الحسینِ علیه السلام ولیّك وابنِ ولیّك اتّخذتها
حرزاً لما اخاف و ما لا اخاف و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که
عقیق آن زرد باشد و بر یکطرفش نقش باشد ما شاء الله لا قوّة الّا بالله استغفر الله و بر طرف
دیگرش محمّد و علی سیّد بن طاوس در امان الاخطار روایت کرده از ابو محمّد قاسم بن علا از صافی
خادم امام علی النقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزیارت جدّش امام رضا علیه السلام
بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین ما شاء الله لا
قوّة الّا بالله استغفر الله باشد و بر روی دیگر نگین محمّد و علی نقش کرده باشند چون این انگشتر
را با خود داری امان یابی از شرّ دزدان و راه زنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ
کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرموده بود رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون
وداع آنحضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگردانند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبّیك
یا سیّدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی بدرستیکه میان طوس و نیشابور شیری
برخواهد خورد بتو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو مولای
من میگوید که دور شو از راه و باید که بر یکطرف نگین فیروزه اللهُ المَلِكُ نقش کنی و بر طرف دیگر

وَجهَهُ لِلّهِ وَهُوَ مُحسِنٌ فَلَهُ اَجرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلا خَوفٌ عَلَیهِم وَلا هُم یَحزَنُونَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسلَمتُ وَجهی اِلَیكَ وَ فَوَّضتُ اَمری اِلَیكَ لا مَلجَأَ وَلا مَنجا مِنكَ اِلّا اِلَیكَ ... ببینه بگو که غایب نشو ... انشاء الله تعالی

... زانو از طبّ الائمه نقل است که جابر جعفی از امام محمّد باقر علیه السلام روایت کرده که گفت من نزد امام حسین علیه السلام بودم که مردی از شیعیان او از بنی امیه آمد ... و عرض کرد یا ابن رسول الله من ... بتمام بدن جهة درد پا نگرد آدم حضرت فرمود ... امام حسن علیه السلام گفت یا ابن رسول الله ... فرمود ...

اَلمُلكُ لِلّهِ الواحِدِ القَهّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اللهُ المَلِكُ بود چون خلافت
بر آنجناب برگشت اَلمُلكُ لِلّهِ الواحِدِ القَهّارِ نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین امان
میبخشد از حیوانات درنده و باعث ظفر و غلبه میشود در جنگها صافی گوید که رفتم بسفر و بخدا
سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیری بسر راه آمد و آنچه فرموده بود بعمل آوردم و شیر بر
گشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که یکچیز ماند
نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزدیك
قبر شریف شب را بسر میبردی گروهی از جنّیان بزیارت قبر آنحضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو
دیدند و نقش آنرا خواندند پس آنرا از دست تو بیرون آورده بردند بنزد بیماری که داشتند و آن
انگشتر را در آبی شستند آنرا به بیمار خود خورانیدند و بیمارشان صحّت یافت پس انگشتر را بر
گردانیدند و تو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ کردند تو از اینمطلب تعجّب
بسیار کردی و سبب آنرا ندانستی و نزدیك سر خود یاقوتی یافته برداشتی و الحال همراه تواست ببر بازار
و آنرا بهشتاد اشرفی خواهی فروخت و این یاقوت هدیّه آن جنّیان است که برای تو آورده بودند
خادم گفت یاقوت را ببازار بردم و بهشتاد اشرفی فروختم همچنانکه سیّدم فرموده بود و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند آیة الکرسی را در سفر در هر شب سالم بماند و سالم بماند
آنچه با اوست و بگوید اللّهمّ اجعل مسیری عبراً و صمتی تفكّراً و كلامی ذكراً و از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من پروا نمیکنم هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای
ضرر من جنّ و انس بِسمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَی اللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اِلَیكَ اَسلَمتُ
نَفسی وَاِلَیكَ وَجَّهتُ وَجهی وَاِلَیكَ فَوَّضتُ اَمری فَاحفَظنی بِحِفظِ الایمانِ مِن بَینِ یَدَیَّ
وَمِن خَلفی وَعَن یَمینی وَعَن شِمالی وَمِن فَوقی وَمِن تَحتی وَادفَع عَنّی بِحَولِكَ وَقُوَّتِكَ فَاِنَّهُ
لا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ مؤلّف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما
در اینجا اقتصار میکنیم بذکر چند ادب اوّل آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود

فیهنا الآن فیهما مبیناً نار ... كان الله علیماً حكیماً ... بجا آورد و آنچه فرموده بود آنحضرت تب از آن احساس نکرد ...

... وقتی برای درد ... وارد شده که چون نماز کند از ... بکعبه تا آخر ... یا مَن اَعطی یا اَجبَرَ مَن سُئِل وَیا اَرحَمَ مَنِ استُرحِمَ اِرحَم ضَعفی وَقِلَّةَ حیلَتی وَاعفِنی مِن وَجَعی و برای درد ... وارد شده هفتم ... تا فیها وارد شده که سر بغیر را بخوانند این آیه شریفه مِن ... وَاتلُ ما اُوحِیَ اِلَیكَ مِن كِتابِ رَبِّكَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِهِ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلتَحَداً ... جهت ...

در چشم درد روایات بسیار وارد شده که بعد از نماز صبح و نماز مغرب ...

بسم الله را ترك نكند دوم آنكه نفقهٔ خود را حفظ كند و در جای محكم بگذارد زیرا كه روایت
شده كه از فقه مسافر است حفظ كردن نفقهٔ خود سیم آنكه در سفر اعانت رفقا كند و از خدمت
و كار كردن در حوائج ایشان مضایقه نكند تا حقتعالی برطرف كند از او هفتاد و سه اندوه
و پناه دهد او را در دنیا از هم و غم و برطرف كند از او اندوه بزرگ روز قیامت را و روایت
است كه حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمیكرد مگر با اشخاصی كه نشناسند آنحضرت را
برای آنكه در راه اعانت ایشان نماید زیرا كه هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند كه آنحضرت
كاری بكند و از اخلاق شریفهٔ حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده كه وقتی با اصحاب
در سفر بود خواستند گوسفندی بكشند یكی گفت كشتن گوسفند با من دیگری گفت كندن
پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع كردن هیزم با من گفتند یا رسول الله
اینكار را ما خواهیم كرد شما زحمت نكشید فرمود میدانم شما این كار را خواهید كرد لكن من خوشم نمی آید
كه از شما امتیازی پیدا كنم زیرا كه حقتعالی كراهت دارد كه ببیند بندهٔ خود را كه فضیلت داده
خود را بر رفقایش و بدانكه ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آنكسیست كه با آنكه اعضایش صحیح و
سالم است تنبلی میكند و مشغول كاری نمیشود و منتظر است كه رفقای او كارهای او را بكنند
چهارم آنكه مسافر مصاحبت كند با كسیكه نظیر او باشد در انفاق كردن پنجم آنكه ننشاند
از آب هر منزلی مگر بعد از آنكه ممزوج كند او را با آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر
كه با خود بردارد از خاك بلد خویش و از طینتی كه تربیت بر آن شده است و هر منزلی كه وارد میشود مقداری
از آن خاك بریزد در ظرف آب خود و آنرا حركت دهد پس بگذارد تا آب صاف شود آنوقت بنوشد
ششم آنكه اخلاق خود را نیكو كند و حلم را زینت خود كند و بباید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام ص ۴۱۶
آنچه مناسب اینجااست هفتم آنكه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمی است كه توشهٔ
خود را نیكو گرداند بخصوص در سفر مكه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار
داده مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانكه بیاید انشاء الله در باب زیارت آنحضرت و ابن اعثم گفته

(عوذات ماثوره)
اللهم انی اسئلك بحق محمد وآل محمد علیك ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل النور فی بصری والبصیرة فی دینی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسلامة فی نفسی والسعة فی رزقی والشكر لك ابدا ما ابقیتنی
و برطرف میشود از درد چشم روایت كرده از یونس بن ظبیان كه گفت وارد شدیم بر حضرت صادق علیه السلام دیدیم آنحضرت را كه در چشم مبارکش درد بود جمعی كه با ما بود مغموم شد مرا از جهت آنحضرت روز دیگر كه خدمتش رسیدیم دیدیم كه چشمش درد ندارد و خوب شده گفتیم فدایت شویم آیا معالجه فرمودید چشمان خود را بچیزی فرمود بلی بچیزی كه او از جمله معالجات بود

من شرف الانسان فی الاسفار	تطییبه الزاد مع الاكثار	ولیحسن الانسان فی حال السفر
اخلاقه زیادة علی الحضر	ولیبدع عند الوضع للخوان	من كان حاضرا من الاخوان
ولیكثر المزح مع الصحب اذا	لم یسخط الله ولم یجلب اذی	من جاء بلدة فذا ضیف علی
اخوانه فیها الی ان یرحلا	یبر لیلتین ثم لیاكل	من اكل اهل البیت فی المستقبل

هشتم آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است كه بجا آورده
شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چنانكه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار كه در طریق مسافرت
ضایع كردند نمازهای فریضهٔ خود را بجهت آنكه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره و در
محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها كه تمام از بی مبالاتی و استخفافشان بشأن نماز
بوده و حال آنكه در روایتست از حضرت صادق علیه السلام كه فرمود نماز فریضه بهتر است از بیست حج
و یك حج بهتر است از خانهٔ كه پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و ترك مكن بعد
از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر را كه تاكید در
آن وارد شده

(فصل اول در آداب زیارات است)

و آن بسیار است و در اینجا بچند چیز اكتفا میشود اول غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت
دوم ترك كلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه سیم غسل برای زیارت هر امامی و آنكه بخواند
دعای وارده از او و بیاید آن در اول زیارت وارث ص ۴۳۰ چهارم طهارت از حدث كبری و صغری پنجم
پوشیدن جامه های پاك و پاكیزه و نو و نیكواست سفید بودن رنگ آن ششم در وقت رفتن
بروضهٔ مقدسه گامها را كوتاه برداشتن و با آرامی و وقار سیر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر بزیر
انداختن و ببالا و اطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام
هشتم در وقت رفتن بحرم مطهر زبان را بذكر تكبیر و تحمید و تسبیح و تهلیل و تمجید مشغول كردن
و بصلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن نهم بر در حرم شریف ایستادن
و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب و خضوع و شكستگی خاطر نمودن بتصور و فكر

(عوذات ماثوره)
[illegible] بعد [illegible] ان تعوذ [illegible] وان تعوذ [illegible] اعوذ بعزة الله واعوذ بقدرة الله واعوذ بعظمة الله واعوذ [illegible] واعوذ بجلال الله واعوذ بجمال الله [illegible] واعوذ بجمع الله [illegible] واعوذ بمنع الله واعوذ بنور الله واعوذ بغفران الله واعوذ بالائمة [illegible] كیف [illegible] ما احاط الائمة رب العالمین [illegible]

در عظمت و جلالت قدر صاحب آن مرقد منور و اینکه می بیند ایستادن او را و میشنود کلام او را و جواب میدهد سلام او را چنانچه بهمه اینها شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبر در محبت و لطفیکه بشیعیان و زوار خود داشته اند و تامل در خرابیهای حال خود و خلافهائیکه با آن بزرگواران کرده و فرمودهای بیحد که از ایشان نشنیده و آزارها و اذیتها که از او با ایشان یا بخاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشت آن بآزردن ایشان است و اگر براستی در خود نگرد قدمهایش از رفتن باز افتد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام آداب است و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را که علامه مجلسی ره در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در آنحال تمثل بآنها این است

قالوا غداً نأتی دیار الحمی ❊ وینزل الرکب بمغناهم
وکل من کان مطیعاً لهم ❊ اصبح مسروراً بلقیاهم
قلت فلی ذنب فما حیلتی ❊ بای وجه اتلقاهم
قالوا الیس العفو من شأنهم ❊ لاسیما عمن ترجاهم
فجئتهم اسعی الی بابهم ❊ ارجوهم طوراً واخشاهم

واما آن روایت شریف چنین است که وقتی ابرهیم جمال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علی بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم ساربان بود و علی بن یقطین وزیر هرون رشید بود و بحسب ظاهر شان ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه نداد اتفاقا در همان سال علی بن یقطین بحج مشرف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مشرف شود حضرت او را راه نداد روز دوم در بیرون خانه علی آنحضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سید من تقصیرم چه بود که مرا راه ندادید فرمود بجهت آنکه راه ندادی برادرت ابرهیم جمال را و حقتعالی ابا فرموده از آنکه سعی ترا قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابرهیم ترا عفو نماید علی گفت گفتم ای سید و مولای من ابرهیم را من در اینوقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه است فرمود هرگاه شب شد تنها برو بقیع بدون آنکه کسی از اصحاب و غلامان تو بفهمد در آنجا شتری زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار میشوی بکوفه میرسی علی بن یقطین شب به بقیع رفت

(نوع دیگر چشم)

و اگر بخواهد آن دست بر چشم نهد و بگوید اعیذ نور بصری بنور الله الذی لا یطفأ زائل گردد

تره برای ضعف باصره نافع است و برای ضعف چشم و شبکوری وارد شده است که بنوشید آب نور را مکرر در جائی و بادمجان کند

و نیز شایسته است متمثل شود باین اشعار

ها عبدک واقف ذلیل
بالباب یمد کف سائل
قد عز علی سوء خلالی
ما یفعل ما فعلت غافل
یا اکرم من رجاه راج
عن بابک لا یرد سائل

(و هم بگوید)

شاها چه شود اگر سگی بپاید
گر من بوم آن سگ تو شاید
هستم سگکی ز جمع جسته
بر شاخ گل وفات بسته
خود را بجوری کشیده از جل
پیش تو کشیده از سر ذل
افکن نظری بر این سگ خویش
سنگم مزن و مرانم از پیش
(منه)

و همان شتر را سوار شد باندک زمانی در خانه ابرهیم جمال رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابرهیم گفت علی بن یقطین بر در خانه من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد او را که اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابرهیم آقا و مولای ما ابا فرموده که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تو از من بگذری گفت غفر الله لک پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابرهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذار و صورت مرا زیر پای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابرهیم پا بصورت علی بن یقطین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی میگفت اللّهم اشهد بار الها تو شاهد باش پس بیرون آمد و سوار شد و همانشب بمدینه برگشت و شتر را بر در خانه حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خوابانید آنوقت حضرت او را اذن داد بر آنجناب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن عتبه عالیه و آستانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باینمکان رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم مقدم داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند مساجد دوازدهم رفتن بنزد ضریح مطهر بنحویکه خود را بتواند بآن بچسباند (یعنی نزدیک) و توهم آنکه دور ایستادن ادبست وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن آن سیزدهم در وقت زیارت پشت بقبله و رو بقبر منور ایستادن و ظاهرا این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونه راست را بضریح بگذارد و بحال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند خدا را بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاح پس برود بسمت سر مطهر و رو بقبله بایستد و دعا کند چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیرها پانزدهم گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام و بگوید

(تعویذ بطلان سحر)

و آن آب را در شیشه کند و از میل بچشم کشد و در روایت شده که هر کس [illegible] بخواند هر روز بر چشم خود

و نیز روایت شده که هر که در هر روز بگوید فجعلناه سمیعاً بصیراً چشمانش از آفات سالم بماند شیخ کفعمی فرموده که مجرب و صحیح است

رسیده برای درد چشم و دردهای اعضاء توسل جستن بحضرت امام موسی علیه السلام

برای خون دماغ آیه ابیض بر پیشانیش بنویسد تعویذ

بطلان سحر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که بر پوست آهو بنویسد و با خود نگاه دارد بسم الله و بالله بسم الله و ما شاء الله بسم الله لا حول و لا قوة

لا اله الّا الله وحده لا شریک له نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شانزدهم خواندن زیارات مأثورهٔ وارده از سادات انام علیهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعض بیخردان از عوام انها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده و مادانرا بآن مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول صلّی الله علیه واله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن او را بآن حضرت الخ

هفدهم بجا اوردن نماز زیارت و اقل ان دو رکعتست شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضهٔ مطهره بجا اورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا اورد و اگر بجا اوردن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامهٔ مجلسی ره فرموده که نماز زیارت و غیر ان ابگمان فقیر در پشت قبر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز در دره فرموده

وَمِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَالْكَعْبَةِ	لِكَرْبَلَا بَانَ عُلُوُّ الرُّتْبَةِ	وَغَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ
اَمْثَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ	وَرَاعِ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ	وَآثِرِ الصَّلٰوةَ عِنْدَ الرَّاْسِ
وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ	كَغَيْرِهِ فِي نَدْبِهَا صَرِيحُ	وَالْفَرْقُ بَيْنَ هٰذِهِ الْقُبُورِ
وَغَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ	فَالسَّعْيُ لِلصَّلٰوةِ عِنْدَهَا نُدِبَ	وَقُرْبُهَا بَلِ اللُّصُوقُ قَدْ طُلِبَ

هیجدهم خواندن سورهٔ یس در رکعت اول و سورهٔ الرحمن در رکعت دوم اگر برای ان زیارتیکه نماز ان میخوانند کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و انکه دعا کند بعد از نماز بانچه وارد شده یا بانچه در خاطر او میرسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که ان باجابت نزدیکتر است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از انکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را داخل نماز شود و اگر وقت نماز شود و اگر نه ابتدا کردن بزیارت اولی است چه ان غایت مقصد او است و اگر در بین زیارت نماز برپا شود مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند و روی اورند بنماز و کراهت

دارد ترک ان و بر ناظر حرم است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جملهٔ اداب زیارت شمرده تلاوت کردن قران نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن انرا بروح مقدس مزور و نفع ان بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترک نمودن سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بصحبتهای دنیویه که همیشه در هر جا مذموم و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا تعالی خبر میدهد از بزرگی و جلالت انها در سوره نور فی بیوت اذن الله ان ترفع الآیه بیست و دوم بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة الزائرین ذکر کردم بیست و سیم وداع کردن امام علیه السلام را در وقت بیرون رفتن از بلد انحضرت بمأثور یا بغیر ان بیست و چهارم توبه و استغفار نمودن بجهة گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از انچه را ابود پیش از زیارت بیست و پنجم انفاق کردن بقدر میسور بر خادمان استانهٔ شریفه و سزاوار است که خدام انمحل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند انچه از زائرین می بینند و خشم خود را بر انها فرو نشانند و غلظت و درشتی بر انها ننمایند و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غربا را راه نمائی و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند بخدمات لازمه از تنظیف و حراست و محافظت زائران و غیره بیست و ششم انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعففین بلد امام علیه السلام خصوصا سادات و اهل علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم تنظیم شعائر الله را برپا نموده و دارا هستند جهاتی را که ملاحظهٔ هر یک از انها کافی است در لزوم اعانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جملهٔ اداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق برجوع و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی

وپنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشانرا ببیند وشناسد واگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است
اگرچه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح وشناعت آنچه متعارف شده
فعلا که زنها باسم تشرّف بزیارت خودرا آرایش نموده بالباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون میایند
ودر حرمهای مطهّره مزاحمت با نامحرمان نموده وفشار به بدنهای ایشان داده یا خودرا متصل
بضرایح مطهّره نموده یا در قبلهٔ مردمان نشسته مشغول بزیارت خواندن شده وخواطر مردم را
پریشان نموده عبادات محل را از زایرین ونمازگذارندگان ومتضرّعین وگریه کنندگان از کار
خود باز داشته وداخل در زمرهٔ صادّین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک وفی الحقیقة بایست این
زیارات از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات وداخل در موبقات شود نه قربات از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باهل عراق فرمود یا اهل العراق نُبّئتُ انّ
نسائکم یوافین الرّجال فی الطّریق اما تستحیون ای اهل عراق بمن خبر رسیده که زنهای شما میرسند
بمردها در راه یعنی برمیخورند بنامحرمان در کوچه وبازارها آیا حیا نمیکنید شماها وقال لعن الله
من لا یغار وفی الفقیه روی الاصبغ بن نباتة عن امیر المؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر
الزّمان واقتراب السّاعة وهو شرّ الازمنة نسوة کاشفات عاریات متبرّجات من الدّین داخلات
فی الفتن مایلات الی الشّهوات مسرعات الی اللّذات مستحلّات المحرّمات فی جهنّم خالدات بینه
وجهنم سزاوار است ووقتیکه زوّار بسیار است کسانیکه سبقت بضریح گرفته اند تخفیف دهند
زیارترا وبیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها بقرب ضریح فایز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات
امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد آدابیکه زائرین آنجناب باید مراعات آنها را نمایند

(فصل دوم در ذکر اذن دخول حرمهای مشاهد مشرّفه)

ودر اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت
رسول صلّی الله علیه واله یا در یکی از مشاهد مشرّفهٔ ائمه علیهم السلام پس بگو اللّهمّ انّی وقفت علی
باب من ابواب بیوت نبیّک صلواتک علیه واله وقد منعت النّاس ان یدخلوا الّا باذنه

(عوذ برای دفع شیطان)
از بر و مرکوه صود تی دیجتند با صوص امدد و در مجرد دیگر عود خواهد کرد
شد از حضرت رسول صلی الله علیه واله که اگر جنی سنگ افکند از سنگ ابگیرد و بیافکند بجان موضعی که سنگ از انجا آمده و بگوید حسبی الله وکفی وسمع الله لمن دعا لیس وراء الله منتهی
...

فقلت یا ایّها الّذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النّبیّ الّا ان یؤذن لکم اللّهمّ انّی اعتقد حرمة
صاحب هذا المشهد الشّریف فی غیبته کما اعتقدها فی حضرته واعلم انّ رسولک وخلفائک
علیهم السلام احیاء عندک یرزقون یرون مقامی ویسمعون کلامی ویردّون سلامی وانّک
حجبت عن سمعی کلامهم وفتحت باب فهمی بلذیذ مناجاتهم وانّی استأذنک یا ربّ اوّلا واستأذن
رسولک صلّی الله علیه واله ثانیا واستأذن خلیفتک الامام المفروض علیّ طاعته فلان بن
فلان بجای فلان بن فلان نام ببرد آن امامیرا که میخواهد زیارت کند وهمچنین نام پدرش را مثلا اگر در زیارت
امام حسین علیه السلام است بگوید الحسین بن علیّ علیه السلام واگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید علیّ بن موسی الرّضا
علیه السّلام وهکذا پس بگوید والملائکة الموکّلین بهذه البقعة المبارکة ثالثا ءادخل یا رسول
الله ءادخل یا حجّة الله ءادخل یا ملائکة الله المقرّبین المقیمین فی هذا المشهد فأذن لی
یا مولای فی الدّخول افضل ما اذنت لاحد من اولیائک فان لم اکن اهلا لذلک فانت
اهل لذلک پس ببوس عتبهٔ مبارکه را وداخل شو وبگو بسم الله وبالله وفی سبیل الله وعلی
ملّة رسول الله صلّی الله علیه واله اللّهمّ اغفر لی وارحمنی وتب علیّ انّک انت التّوّاب
الرّحیم دوم اذن دخولی است که علامهٔ مجلسی ره از نسخهٔ قدیمه از مؤلفات اصحاب ما در دخول
در سرداب مقدّس وبقاع منوّرهٔ ائمّه علیهم السلام نقل فرموده وآن چنانستکه میگوئی اللّهمّ انّ هذه
بقعة طهّرتها وعقوة شرّفتها ومعالم زکّیتها حیث اظهرت فیها ادلّة التّوحید و
اشباح العرش المجید الّذین اصطفیتهم ملوکا لحفظ النّظام واخترتهم رؤساء لجمیع الانام
وبعثتهم لقیام القسط فی ابتداء الوجود الی یوم القیمة ثمّ مننت علیهم باستنابة انبیائک
لحفظ شرایعک واحکامک فاکملت باستخلافهم رسالة المنذرین کما اوجبت ریاستهم
فی فطر المکلّفین فسبحانک من اله ما ارأفک ولا اله الّا انت من ملک ما اعدلک
حیث طابق صنعک ما فطرت علیه العقول ووافق حکمک ما قرّرته فی المعقول و
المنقول فلک الحمد علی تقدیرک الحسن الجمیل ولک الشّکر علی قضائک المعلّل باکمل

(عوذ برای زخم چشم)
وبرای بیابان ودر مواضع ترسناک
...
وازاد وارد شده است که هرگاه احساس کردی که خانهٔ کسی
ودر خانه بیرون نمیرود
وفلق اعوذ را تا آخر بخواند
باذن الله تعالی
شروع کرده دستهارا از ابرو ولب
وفلق اعوذ را بخواند

التعلیل فسبحان من لا یسئل عن فعله ولا ینازع فی امره وسبحان من کتب علی نفسه الرحمة قبل ابتداء خلقه والحمد لله الذی من علینا بحکام یقومون مقامه لو کان حاضرا فی المکان ولا اله الا الله الذی شرفنا باوصیاء یحفظون الشرایع فی کل الازمان والله اکبر الذی اظهرهم لنا بمعجزات یعجز عنها الثقلان لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم الذی اجرانا علی عوائده الجمیلة فی الامم السالفین اللهم فلک الحمد والثناء العلی کما وجب لوجهک البقاء السرمدی وکما جعلت نبینا خیر النبیین وملوکنا افضل المخلوقین واخترتهم علی علم علی العالمین وفقنا للسعی الی ابوابهم العامرة الی یوم الدین واجعل ارواحنا تحن الی موطئ اقدامهم ونفوسنا تهوی النظر الی مجالسهم وعرصاتهم حتی کاننا نخاطبهم فی حضور اشخاصهم فصلی الله علیهم من سادة غائبین ومن سلالة طاهرین ومن ائمة معصومین اللهم فاذن لنا بدخول هذه العرصات التی استعبدت بزیارتها اهل الارضین والسموات وارسل دموعنا بخشوع المهابة وذلل جوارحنا بذل العبودیة وفرض الطاعة حتی نقر بما یجب لهم من الاوصاف ونعترف بانهم شفعاء الخلائق اذا نصبت الموازین فی یوم الاعراف والحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی محمد واله الطاهرین پس بوس عتبه را و داخل شود در حالتیکه خاشع وگریان باشی پس بدرستیکه ان اذن دخولست از ایشان

علیهم اجمعین	(فصل سیم)	صلوات الله

در زیارت حضرت رسولخدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینه طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق قاطبه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضه مطهره و استانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات الله وسلامه علیه واله و ترک زیارت انحضرت باعث ان میشود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت انحضرت کنند بر امام است که ایشانرا مجبور کند برفتن بزیارت انحضرت زیرا که ترک زیارت انحضرت موجب جفای محرم است شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احدی

(عوذ چشم زخم)
تعویذ بجهت چشم زخم اللهم رب مطلعها بی کد بحر یا ابی و ابل دار می و در طرف یا ابی رد عین العاین علیه و فی کبده و نحره و ماله فارجع البصر هل تری من فطور ثم ارجع البصر کرتین ینقلب الیک البصر خاسئا و هو حسیر
تعویذ دیگر بگوید اللهم ذا السلطان العظیم والمن القدیم والوجه الکریم ذا الکلمات التامات والدعوات المستجابات عاف فلان من انفس الجن واعین الانس و این تعویذی است که رسولخدا صلی الله علیه و آله برای حسنین علیهما السلام خواند و اصحاب خود را فرمود که بخوانند برای اولاد خود

(عوذ چشم زخم)

مناسب است بعد از نماز و در ختم مجالس چنین زیارت خوانده شود

بسم الله الرحمن الرحیم

السلام علیک یا رسول الله وعلی ابن عمک امیر المؤمنین وعلی ابنتک فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین وعلی ولدیک الحسن والحسین وعلی الائمة التسعة المعصومین من ذریة الحسین علیهم السلام ورحمة الله وبرکاته

سلام بر تو ای پیغمبر خدا و بر پسر عمت امیر مؤمنان و بر دخترت فاطمه زهرا و بر دو فرزندانت حسن و حسین و بر نه امامان فرزندان حسین علیهم السلام

از شما حج کند باید که حجش را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند و بروید بزیارت قبری چند که حقتعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی را از حقتعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابو الصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که چه میفرمائی یابن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پروردگار شان را از منازل خود کاه از آنکه معنی حدیث اگر درست باشد چیست با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمیاید پس حضرت جواب او را فرمودند باین طریق که ای ابا الصلت حقتعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت و را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرد و زیارت او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ و فرموده إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللهَ يَدُ اللهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که هر که مرا زیارت کند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانستکه حقتعالی را زیارت کرده باشد الخ و حمیری در قرب الاسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت و در حدیث است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و شیخ طوسی ره در تهذیب از یزید بن عبد الملک روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها مشرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حقتعالی بهشت را

از برای او واجب کرداند گفتم در حیات او و بعد از وفاتش فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرمود که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزی که قدمها از آن لغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هر که ما را زیارت نکند گناهانش زیاد شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیماری و دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او اینست که مردی بخدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت پدر ترا فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است الخ و احادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس چنین است هر گاه وارد شدی انشاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آنحضرت شوی بایست نزد در و بخوان آن اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بکذار و برو بسمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَصَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه

(عوذات دفع وسوسه)

رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که فرمودند شیطان بر دو قسم است شیطان جن و آن دور میشود بگفتن لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ و شیطان انس و آن دور میشود بفرستادن صلوات بر محمد و آل او جناب علیهم السلام مؤلف گوید کرد در باب نمازها گذشت نماز حدیث نفس و ذکر بعضی عوذات جهة دفع وسوسه بآنجا مراجعه شود جهة ایمنی از دزد بخوانند بر حلقه ها و قفل قُلِ ادْعُوا اللهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ تا آخر سوره عوذه عقرب روایتشده که هر که نظر کند بستاره سهی و آن ستاره کوچکی است نزدیک ستاره وسطی بنات نعش و بگوید سه مرتبه اَللّهُمَّ رَبَّ اَسْلَمَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَسَلِّمْنا

و آله است و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرينَ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكَرَّمينَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلالَةِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّمواتِ وَالْاَرَضينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَاَمينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّهُمَّ اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفيعَةَ وَآتِهِ الْوَسيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوّاباً رَحيماً وَاِنّي اَتَيْتُكَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبي وَاِنّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبّي وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لي ذُنُوبي واگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستهارا بردار و حاجت خود را طلب بدرستیکه سزاوار است که برآورده شود انشاء الله تعالی و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اجْتَباكَ وَاخْتارَكَ وَهَداكَ وَهَدى بِكَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود اِنَّ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً شیخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی از دعاء در نزد قبر شریف پس برو بنزد منبر و دست بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار میماند و بمال صورت و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست نزد منبر

(عوذات عقرب)

مِنْ شَرِّ كُلِّ ذي شَرٍّ و نیز روایت شده که هر که ان نظر کند در سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ رَبَّ ... امِنّي مِنْ كُلِّ عَقْرَبٍ وَحَيَّةٍ هر که چنین گوید از شر مار و عقرب محفوظ ماند و نیز جهة دفع شر عقارب و مارها از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بخوانند در نزد خواب بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَخَذْتُ الْعَقارِبَ وَالْحَيّاتِ كُلَّها بِاِذْنِ اللهِ تَبارَكَ وَتَعالى بِاَفْواهِها وَاَذْنابِها وَاَسْماعِها وَاَبْصارِها وَقُواها عَنّي وَعَمَّنْ اَحْبَبْتُ اِلَى الصُّبْحِ ... النَّهارِ انشاء الله تعالی و نیز جهة شر عقرب بخواند سَلامٌ عَلى نُوحٍ ...

وحمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را طلب پس بدانکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت پس برو
بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی
الله علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد میشوی
یا بیرون میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز کن در خانهٔ فاطمه صلوات الله علیها و برو در
مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت
اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده بگو اَسْئَلُكَ اَیْ جَوادُ اَیْ كَریمُ اَیْ
قَریبُ اَیْ بَعیدُ اَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضهٔ
مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفهٔ گفته اند که مدفونست در روضهٔ
که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانهٔ خودش است و فرقهٔ سیم گفته اند که
در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن میباشند اینستکه زیارت شود آن مظلومه از
نزد روضه و کسیکه آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی
در اینمواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللهُ الَّذی خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ
یَخْلُقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صابِرَةً وَزَعَمْنا اَنّا لَكِ اَوْلِیاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصابِرُونَ
لِكُلِّ ما اَتانا بِهِ اَبُوكِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَتی بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنّا صَدَّقْناكِ
اِلّا اَلْحَقْتِنا بِتَصْدیقِنا لَهُما لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنا بِاَنّا قَدْ طَهُرْنا بِوِلایَتِكِ و مستحب است نیز آنکه بگوید
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ
حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ صَفِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
یا بِنْتَ اَمینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ اَفْضَلِ
اَنْبِیاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ
نِساءِ الْعالَمینَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا زَوْجَةَ وَلِیِّ اللهِ وَخَیْرِ الْخَلْقِ

الْعالَمینَ اِنّا كَذلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنینَ اِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنینَ و در روایتست که چون
حضرت نوح علیه السلام سوار کشتی شد منع فرمود عقرب را از سوار شدن بر کشتی عقرب گفت
من معاهده میکنم با تو که نگزم کسیرا که بگوید سَلامٌ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلی نُوحٍ
فِی الْعالَمینَ و در چند حدیث وارد شده است که ما لیدن نمک دفع زهر عقرب و گزندگان
را میکند

باب چهارم

در ادعیه که منتخب شده از کتاب شریف کافی و آن مشتمل بر چند فصل است فصل
اول در بعض دعاها وارده در وقت صبح و شام غیر آنچه در سابق گذشت و آن ده دعا است

بَعْدَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الصِّدّیقَةُ الشَّهیدَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الرَّضِیَّةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْفاضِلَةُ الزَّكِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْحَوْراءُ الْاِنْسِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا
التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلیمَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ
الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا فاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ
اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ صَلَّی اللهُ عَلَیْكِ وَعَلی رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَیْتِ
عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَفاكِ
فَقَدْ جَفا رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذاكِ فَقَدْ آذی رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ
عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكِ
فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ لِاَنَّكِ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذی بَیْنَ جَنْبَیْهِ
اُشْهِدُ اللهَ وَرُسُلَهُ وَمَلائِكَتَهُ اَنّی راضٍ عَمَّنْ رَضیتِ عَنْهُ ساخِطٌ عَلی مَنْ سَخِطْتِ عَلَیْهِ
مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ مُوالٍ لِمَنْ والَیْتِ مُعادٍ لِمَنْ عادَیْتِ مُبْغِضٌ لِمَنْ اَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ
اَحْبَبْتِ وَكَفی بِاللهِ شَهیداً وَحَسیباً وَجازِیاً وَمُثیباً پس صلوات میفرستی بر حضرت رسول و ائمهٔ
اطهار علیهم السلام مؤلف گوید که ما در روز سیم جمادی الآخره زیارتی دیگر برای حضرت فاطمه صلوات
الله علیها نقلکردیم و علماء نیز زیارت مبسوطی برای آن مظلومه نقل کرده اند و آن مثل همین زیارت
است که از شیخ نقل کردیم اولش اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ است تا اُشْهِدُ اللهَ وَرُسُلَهُ وَ
مَلائِكَتَهُ که از اینجا بعد باین نحو است اُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ اَنّی وَلِیٌّ لِمَنْ والاكِ وَعَدُوٌّ
لِمَنْ عاداكِ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكِ اَنَا یا مَوْلاتی بِكِ وَبِاَبیكِ وَبَعْلِكِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكِ
مُوقِنٌ وَبِوِلایَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطاعَتِهِمْ مُلْتَزِمٌ اَشْهَدُ اَنَّ الدّینَ دینُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَهُمْ
قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا اِلی سَبیلِ اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لا تَاْخُذُهُمْ
فِی اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ وَصَلَواتُ اللهِ عَلَیْكِ وَعَلی اَبیكِ وَبَعْلِكِ وَذُرِّیَّتِكِ الْاَئِمَّةِ

اول از حضرت صادق علیه السلام روایتست که حضرت علی بن الحسین علیه السلام چون داخل صبح میشد میگفت
اَبْتَدِئُ یَوْمی هذا بَیْنَ یَدَیْ نِسْیانی وَعَجَلَتی بِسْمِ اللهِ وَما شاءَ اللهُ و دویم از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر کس این کلمات را سه مرتبه بگوید در وقتی که داخل
شب میشود و بپوشانده شود بال از بالهای جبرئیل تا آنکه داخل صبح شود استودع
اللهَ الْعَلِیَّ الْاَعْلَی الْجَلیلَ الْعَظیمَ نَفْسی وَمَنْ یَعْنینی اَمْرُهُ اَسْتَوْدِعُ اللهَ نَفْسِیَ
الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ الْمُتَضَعْضِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلُّ شَیْءٍ سیم
و نیز از آنحضرت مرویست که هرکس چون داخل شام شود بگوید

الطّاهرین اللّهمّ صلّ علی محمّد واهل بیته وصلّ علی البتول الطّاهرة الصّدّیقة المعصومة
التّقیّة النّقیّة الرّضیّة المرضیّة الزّکیّة الرّشیدة المظلومة المقهورة المغصوبة حقّها
الممنوعة ارثها المکسور ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة
لحمه وصمیم قلبه وفلذة کبده والنّخبة منك له والتّحفة خصصت بها وصیّه وحبیبة
المصطفی وقرینة المرتضی وسیّدة النّساء ومبشّرة الاولیاء حلیفة الورع والزّهد و
تفّاحة الفردوس والخلد الّتی شرّفت مولدها بنساء الجنّة وسللت منها انوار الائمّة
وارخیت دونها حجاب النّبوّة اللّهمّ صلّ علیها صلوة تزید فی محلّها عندك وشرفها
لدیك ومنزلتها من رضاك وبلّغها منّا تحیّة وسلاما وآتنا من لدنك فی حبّها فضلا
واحسانا ورحمة وغفرانا انّك ذو العفو الکریم مؤلّف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که
آنچه روایت شده در فضل زیارت آنمعظّمه بیشتر است از آنکه احصا شود وعلّامهٔ مجلسی از مصباح
الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود پدرم با من فرمود که هر که
بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حقتعالی او را وملحق سازد او را بمن در هر جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه وآله از بعید

علّامهٔ مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاوّلست فرموده شیخ مفید وشهید وسیّد بن طاوس رحمهم الله گفته‌اند
که چون در غیر مدینهٔ طیّبه خواهی که حضرت رسول صلّی الله علیه وآله را زیارت کنی غسل بکن وشبیه
بقبر در پیش روی خود بساز واسم مبارك آنحضرت را بر آن بنویس وبایست ودل خود را متوجّه
آنحضرت کردان وبگو اشهد ان لا اله الّا الله وحده لا شریك له واشهد انّ محمّدا عبده
ورسوله وانّه سیّد الاوّلین والآخرین وانّه سیّد الانبیاء والمرسلین اللّهمّ صلّ علیه
وعلی اهل بیته الائمّة الطّیّبین پس بگو السّلام علیك یا رسول الله السّلام علیك یا
خلیل الله السّلام علیك یا نبیّ الله السّلام علیك یا صفیّ الله السّلام علیك یا رحمة الله
السّلام علیك یا خیرة الله السّلام علیك یا حبیب الله السّلام علیك یا نجیب الله السّلام

اللّهمّ انّی اسئلك عند اقبال لیلك وادبار نهارك وحضور صلواتك واصوات دعائك ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد ودعا کن بانچه خواهی. چهارم از حضرت صادق علیه السلام روایت است که پدرم صلّی الله علیه چون داخل صبح میشد میگفت بسم الله وبالله والی الله وفی سبیل الله وعلی ملّة رسول الله صلّی الله علیه وآله اللّهمّ الیك اسلمت نفسی والیك فوّضت امری وعلیك توکّلت یا ربّ العالمین اللّهمّ احفظنی بحفظ الایمان من بین یدیّ ومن خلفی وعن یمینی وعن شمالی ومن فوقی ومن تحتی ومن قبلی لا اله الّا انت لا حول و

علیك یا خاتم النّبیّین السّلام علیك یا سیّد المرسلین السّلام علیك یا قائما بالقسط
السّلام علیك یا فاتح الخیر السّلام علیك یا معدن الوحی والتّنزیل السّلام علیك یا مبلّغا
عن الله السّلام علیك ایّها السّراج المنیر السّلام علیك یا مبشّر السّلام علیك یا نذیر السّلام
علیك یا منذر السّلام علیك یا نور الله الّذی یستضاء به السّلام علیك وعلی اهل بیتك
الطّیّبین الطّاهرین الهادین المهدیّین السّلام علیك وعلی جدّك عبد المطّلب وعلی ابیك
عبد الله السّلام علی امّك آمنة بنت وهب السّلام علی عمّك حمزة سیّد الشّهداء السّلام علی
عمّك العبّاس بن عبد المطّلب السّلام علی عمّك وکفیلك ابی طالب السّلام علی ابن عمّك
جعفر الطّیّار فی جنان الخلد السّلام علیك یا محمّد السّلام علیك یا احمد السّلام علیك
یا حجّة الله علی الاوّلین والآخرین والسّابق الی طاعة ربّ العالمین والمهیمن علی رسله
والخاتم لانبیائه والشّاهد علی خلقه والشّفیع الیه والمکین لدیه والمطاع فی ملکوته
الاحمد من الاوصاف المحمّد لسائر الاشراف الکریم عند الرّبّ والمکلّم من وراء
الحجب الفائز بالسّباق والفائت عن اللّحاق تسلیم عارف بحقّك معترف بالتّقصیر فی قیامه
بواجبك غیر منکر ما انتهی الیه من فضلك موقن بالمزیدات من ربّك مؤمن بالکتاب
المنزل علیك محلّل حلالك محرّم حرامك اشهد یا رسول الله مع کلّ شاهد واتحمّلها
عن کلّ جاحد انّك قد بلّغت رسالات ربّك ونصحت لامّتك وجاهدت فی سبیل
ربّك وصدعت بامره واحتملت الاذی فی جنبه ودعوت الی سبیله بالحکمة والموعظة
الحسنة الجمیلة وادّیت الحقّ الّذی کان علیك وانّك قد رؤفت بالمؤمنین وغلظت
علی الکافرین وعبدت الله مخلصا حتّی اتیك الیقین فبلغ الله بك اشرف محلّ المکرّمین
واعلی منازل المقرّبین وارفع درجات المرسلین حیث لا یلحقك لاحق ولا یفوقك فائق
ولا یسبقك سابق ولا یطمع فی ادراکك طامع الحمد لله الّذی استنقذنا بك من الهلکة
وهدانا بك من الضّلالة ونوّرنا بك من الظّلمة فجزاك الله یا رسول الله من مبعوث

لا قوّة الّا بالله نسئلك العفو والعافیة من کلّ سوء وشرّ فی الدّنیا والآخرة اللّهمّ انّی اعوذ بك من عذاب القبر ومن ضغطة القبر ومن ضیق القبر و اعوذ بك من سطوات اللّیل والنّهار اللّهمّ ربّ المشعر الحرام وربّ البلد الحرام وربّ الحلّ والحرام ابلغ محمّدا وآل محمّد عنّی السّلام اللّهمّ انّی اعوذ بدرعك الحصینة واعوذ بجمعك ان تمیتنی غرقا او حرقا او شرقا او قودا او صبرا او مسمّا او تردّیا فی بئر او اکیل السّبع او موت الفجاة او بشیء من میتات السّوء ولکن امتنی علی فراشك

افضل ما جازى نبيّاً عن امّته ورسولاً عمّن ارسل اليه بابى انت وامّى يا رسول الله
زرتك عارفاً بحقّك مقرّاً بفضلك مستبصراً بضلالة من خالفك وخالف اهل بيتك
عارفاً بالهدى الّذى انت عليه بابى انت وامّى ونفسى واهلى ومالى وولدى انا اصلّى عليك
كما صلّى الله عليك وصلّى عليك ملائكته وانبياؤه ورسله صلوة متتابعة وافرة
متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلّى الله عليك وعلى اهل بيتك الطّيّبين
الطّاهرين كما انتم اهله پس دستها را بگشا وبگو اللّهمّ اجعل جوامع صلواتك ونوامى بركاتك
وفواضل خيراتك وشرائف تحيّاتك وتسليماتك وكراماتك ورحماتك وصلوات
ملائكتك المقرّبين وانبيائك المرسلين وائمّتك المنتجبين وعبادك الصّالحين واهل
السّموات والارضين ومن سبّح لك يا ربّ العالمين من الاوّلين والآخرين على محمّد عبدك
ورسولك وشاهدك ونبيّك ونذيرك وامينك ومكينك ونجيّك ونجيبك وحبيبك
وخليلك وصفيّك وصفوتك وخاصّتك وخالصتك ورحمتك وخير خيرتك من
خلقك نبىّ الرّحمة وخازن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك
وداعيهم الى دينك القيّم بامرك اوّل النّبيّين ميثاقاً وآخرهم مبعثاً الّذى غمسته فى
بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدّرجة الرّفيعة والمرتبة الخطيرة واودعته الاصلاب
الطّاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهّرة لطفاً منك له وتحنّناً منك عليه اذ وكّلت
لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك عيناً عاصمة حجبت بها عنه مدانس
العهر ومعائب السّفاح حتّى رفعت به نواظر العباد واحييت به ميت البلاد بان كشفت
عن نور ولادته ظلم الاستار والبست حرمك به حلل الانوار اللّهمّ فكما خصصته
بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه المنقبة العظيمة صلّ عليه كما وفى بعهدك و
بلّغ رسالاتك وقاتل اهل الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر فى اعزاز دينك ولبس
ثوب البلوى فى مجاهدة اعدائك واوجبت له بكلّ اذى مسّه او كيد احسّ به من الفئة

فى طاعتك وطاعة رسولك صلّى الله عليه وآله مصيباً للحقّ غير مخطئ او فى الصّفّ الّذين نعتّهم فى كتابك كانّهم بنيان مرصوص اعيذ نفسى وولدى وما رزقنى ربّى بقل اعوذ بربّ الفلق تا آخر سوره واعيذ نفسى وولدى وما رزقنى ربّى بقل اعوذ بربّ النّاس تا آخر سوره وميگوئى الحمد لله عدد ما خلق الله والحمد لله مثل ما خلق والحمد لله ملأ ما خلق والحمد لله مداد كلماته والحمد لله زنة عرشه والحمد لله رضا نفسه ولا اله الّا الله الحليم الكريم ولا اله الّا الله العلىّ العظيم

الّتى حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل وتملك بها الجزيل من نوالك وقد اسرّ
الحسرة واخفى الزّفرة وتجرّع الغصّة ولم يتخطّ ما مثّل له وحيك اللّهمّ صلّ عليه
وعلى اهل بيته صلوة ترضاها لهم وبلّغهم منّا تحيّة كثيرة وسلاماً وآتنا من لدنك
فى موالاتهم فضلاً واحساناً ورحمة وغفراناً انّك ذو الفضل العظيم پس چهار ركعت
نماز زيارت بكن بدو سلام با هر سوره كه خواهى وچون فارغ شوى تسبيح فاطمهٔ زهراء سلام
الله عليها را بخوان پس بگو اللّهمّ انّك قلت لنبيّك محمّد صلّى الله عليه وآله ولو
انّهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرّسول لوجدوا الله توّاباً
رحيماً ولم احضر زمان رسولك عليه وآله السّلام اللّهمّ وقد زرته راغباً تائباً
من سيّئ عملى ومستغفراً لك من ذنوبى ومقرّاً لك بها وانت اعلم بها منّى ومتوجّهاً
اليك بنبيّك نبىّ الرّحمة صلواتك عليه وآله فاجعلنى اللّهمّ بمحمّد واهل
بيته عندك وجيهاً فى الدّنيا والآخرة ومن المقرّبين يا محمّد يا رسول الله بابى انت وامّى
يا نبىّ الله يا سيّد خلق الله انّى اتوجّه بك الى الله ربّك وربّى ليغفر لى ذنوبى ويتقبّل منّى
عملى ويقضى لى حوائجى فكن لى شفيعاً عند ربّك وربّى فنعم المسؤول المولى ربّى ونعم
الشّفيع انت يا محمّد عليك وعلى اهل بيتك السّلام اللّهمّ واوجب لى منك المغفرة و
الرّحمة والرّزق الواسع الطّيّب النّافع كما اوجبت لمن اتى نبيّك محمّداً صلواتك عليه و
آله وهو حىّ فاقرّ له بذنوبه واستغفر له رسولك عليه وآله السّلام فغفرت له برحمتك
يا ارحم الرّاحمين اللّهمّ وقد امّلتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت اليك
عمّن سواك وقد امّلت جزيل ثوابك وانّى لمقرّ غير منكر وتائب اليك ممّا اقترفت و
عائذ بك فى هذا المقام ممّا قدّمت من الاعمال الّتى تقدّمت اليّ فيها ونهيتنى عنها
واوعدت عليها العقاب واعوذ بكرم وجهك ان تقيمنى مقام الخزى والذّلّ يوم تهتك
فيه الاستار وتبدو فيه الاسرار والفضائح وترعد فيه الفرائص يوم الحسرة و

فلقد

سبحان الله ربّ السّموات والارضين وما بينهما وربّ العرش العظيم اللّهمّ انّى اعوذ بك من درك الشّقاء ومن شماتة الاعداء واعوذ بك من الفقر والوقر واعوذ بك من سوء النّظر فى الاهل والمال والولد وصلوات بفرست بر محمّد وآل محمّد ده مرتبه و
عجم از حضرت صادق عليه السّلام منقولست كه چون نماز صبح را ادا كنى بگو صد مرتبه بسم الله الرّحمن الرّحيم لا حول ولا قوّة الّا بالله العلىّ العظيم پس بدرستيكه هر كه اين را بگويد دور گرداند از او جذام وپيسى وديوانگى وهفتاد نوع از انواع

النَّدامَةِ یَوْمَ الْآزِفَةِ یَوْمَ الْاَزِفَةِ یَوْمَ التَّغابُنِ یَوْمَ الْفَصْلِ یَوْمَ الْجَزآءِ یَوْماً کانَ مِقْدارُهُ
خَمْسینَ اَلْفَ سَنَةٍ یَوْمَ النَّفْخَةِ یَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرّادِفَةُ یَوْمَ النَّشْرِ یَوْمَ الْعَرْضِ
یَوْمَ یَقُومُ النّاسُ لِرَبِّ الْعالَمینَ یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخیهِ وَاُمِّهِ وَاَبیهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنیهِ یَوْمَ
تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَکْنافُ السَّمآءِ یَوْمَ تَأْتی کُلُّ نَفْسٍ تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها یَوْمَ یُرَدُّونَ اِلَی اللهِ
فَیُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا یَوْمَ لا یُغْنی مَوْلًی عَنْ مَوْلًی شَیْئاً وَلا هُمْ یُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ رَحِمَ اللهُ اِنَّهُ
هُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ یَوْمَ یُرَدُّونَ اِلی عالِمِ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ یَوْمَ یُرَدُّونَ اِلَی اللهِ مَوْلیهُمُ
الْحَقِّ یَوْمَ یَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعاً کَاَنَّهُمْ اِلی نُصُبٍ یُوفِضُونَ وَکَاَنَّهُمْ جَرادٌ مُنْتَشِرٌ
مُهْطِعینَ اِلَی الدّاعِ اِلَی اللهِ یَوْمَ الْواقِعَةِ یَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجّاً یَوْمَ تَکُونُ السَّمآءُ کَالْمُهْلِ
وَتَکُونُ الْجِبالُ کَالْعِهْنِ وَلا یُسْئَلُ حَمیمٌ حَمیماً یَوْمَ الشّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ یَوْمَ تَکُونُ الْمَلٰئِکَةُ
صَفّاً صَفّاً اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفی فی ذٰلِکَ الْیَوْمِ بِمَوْقِفی فی هٰذَا الْیَوْمِ وَلا تُخْزِنی فی ذٰلِکَ الْمَوْقِفِ
بِما جَنَیْتُ عَلی نَفْسی وَاجْعَلْ یا رَبِّ فی ذٰلِکَ الْیَوْمِ مَعَ اَوْلِیائِکَ مُنْطَلَقی وَفی زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ مَحْشَری وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدی وَفِی الْغُرِّ الْکِرامِ مَصْدَری وَاَعْطِنی
کِتابی بِیَمینی حَتّی اَفُوزَ بِحَسَناتی وَتُبَیِّضَ بِهِ وَجْهی وَتُیَسِّرَ بِهِ حِسابی وَتُرَجِّحَ بِهِ میزانی وَاَمْضِیَ
مَعَ الْفائِزینَ مِنْ عِبادِکَ الصّالِحینَ اِلی رِضْوانِکَ وَجِنانِکَ اِلٰهَ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَعُوذُ بِکَ مِنْ اَنْ تَفْضَحَنی فی ذٰلِکَ الْیَوْمِ بَیْنَ یَدَیِ الْخَلائِقِ بِجَریرَتی اَوْ اَنْ اَلْقَی الْخِزْیَ وَ
النَّدامَةَ بِخَطیئَتی اَوْ اَنْ تُظْهِرَ فیهِ سَیِّئاتی عَلی حَسَناتی اَوْ اَنْ تُنَوِّهَ بَیْنَ الْخَلائِقِ بِاسْمی
یا کَریمُ یا کَریمُ اَلْعَفْوَ الْعَفْوَ السِّتْرَ السِّتْرَ اَللّٰهُمَّ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ اَنْ یَکُونَ فی ذٰلِکَ الْیَوْمِ
فی مَواقِفِ الْاَشْرارِ مَوْقِفی اَوْ فی مَقامِ الْاَشْقِیآءِ مَقامی وَاِذا مَیَّزْتَ بَیْنَ خَلْقِکَ فَسُقْتَ
کُلّاً بِاَعْمالِهِمْ زُمَراً اِلی مَنازِلِهِمْ فَسُقْنی بِرَحْمَتِکَ فی عِبادِکَ الصّالِحینَ وَفی زُمْرَةِ اَوْلِیائِکَ
الْمُتَّقینَ اِلی جَنّاتِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَشیرُ النَّذیرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السِّراجُ الْمُنیرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

بالا همان دعا گوید و چون داخل صبح و داخل شام شود بگو اَلْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّباحِ اَلْحَمْدُ لِفالِقِ الْاِصْباحِ و [سه] مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذْهَبَ اللَّیْلَ بِقُدْرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ بِرَحْمَتِهِ وَنَحْنُ فی عافِیَةٍ
و بخواند آیة الکرسی و آخر حشر و ده آیه از صافات
سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ فَسُبْحانَ اللهِ حینَ تُمْسُونَ وَحینَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیّاً وَحینَ تُظْهِرُونَ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِی الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَکَذٰلِکَ تُخْرَجُونَ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ

اَیُّهَا السَّفیرُ بَیْنَ اللهِ وَبَیْنَ خَلْقِهِ اَشْهَدُ یا رَسُولَ اللهِ اَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ
الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ
ثِیابِها وَاَشْهَدُ یا رَسُولَ اللهِ اَنّی مُؤْمِنٌ بِکَ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِکَ مُوقِنٌ بِجَمیعِ ما اَتَیْتَ
بِهِ راضٍ مُؤْمِنٌ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِکَ اَعْلامُ الْهُدی وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقی وَالْحُجَّةُ
عَلی اَهْلِ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَةِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاِنْ
تَوَفَّیْتَنی فَاِنّی اَشْهَدُ فی مَماتی عَلی ما اَشْهَدُ عَلَیْهِ فی حَیوتی اَنَّکَ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ اَوْلِیاؤُکَ
وَاَنْصارُکَ وَحُجَجُکَ عَلی خَلْقِکَ وَخُلَفاؤُکَ فی عِبادِکَ وَاَعْلامُکَ فی بِلادِکَ وَخُزّانُ
عِلْمِکَ وَحَفَظَةُ سِرِّکَ وَتَراجِمَةُ وَحْیِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِیِّکَ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فی ساعَتی هٰذِهِ وَفی کُلِّ ساعَةٍ تَحِیَّةً مِنّی وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلیمی عَلَیْکَ شیخ در مصباح و سید در جمال الاسبوع
در اعمال روز جمعه فرموده‌اند که مستحب است زیارت حضرت رسول و ائمه علیهم‌السلام در روز جمعه و روایت
کرده‌اند از حضرت صادق علیه‌السلام که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر امیرالمؤمنین و فاطمه
و حسن و حسین و قبرهای سایر حجج طاهره علیهم‌السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند
و جامهٔ پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی و بروایت دیگر بربام خانه بالا رود پس چهار رکعت
نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو بقبله و بگوید اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِیُّ الْمُرْتَضی
وَالسَّیِّدَةُ الْکُبْری وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْرآءُ وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَالْاُمَناءُ
الْمُنْتَجَبُونَ (المنتجبون نسخه) جِئْتُ انْقِطاعاً اِلَیْکُمْ وَاِلی آبائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبی لَکُمْ
مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّی یَحْکُمَ اللهُ بِدینِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنّی لَمِنَ الْقائِلینَ
بِفَضْلِکُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لا اُنْکِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ اِلّا ما شاءَ اللهُ سُبْحانَ اللهِ ذِی الْمُلْکِ

رَبُّنا وَرَبُّ الْمَلٰئِکَةِ وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُکَ غَضَبَکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ اِنّی ظَلَمْتُ نَفْسی فَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ
شیخ و نیز از حضرت صادق علیه‌السلام روایت شده ... اَللّٰهُمَّ لَکَ ... وَاِیّاکَ ... اَحْمَدُکَ وَاَسْتَعینُکَ وَاَنْتَ رَبّی وَاَنَا عَبْدُکَ اَصْبَحْتُ عَلی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ وَاُومِنُ بِوَعْدِکَ وَاُوفی بِعَهْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَصْبَحْتُ عَلی فِطْرَةِ الْاِسْلامِ وَکَلِمَةِ الْاِخْلاصِ وَمِلَّةِ اِبْرٰهیمَ وَدینِ

وَالْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللهَ بِاَسْمَآئِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلٰی اَرْوَاحِکُمْ وَاَجْسَادِکُمْ وَالسَّلَامُ
عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که از هر جا سلام
وصلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم فرستاده شود بآنحضرت برسد ودر روایتی وارد
شده که ملکی موکل است بر آنکه هر مؤمنی که بگوید صَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن ملک در جواب
گوید وَعَلَیْکَ پس از آن بحضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله عرض کند یا رسول الله فلان شخص سلام
بر شما رسانید آنحضرت فرماید وَعَلَیْهِ السَّلَامُ ودر روایت معتبر است که آنحضرت فرمود هر که زیارت
کند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل کسیکه هجرت کرده بسوی من در حیات من پس هرگاه
استطاعت ندارید که بزیارت قبر من بیائید سلام بفرستید بسوی من که آن سلام میرسد بمن واخبار
باین مضمون بسیار است وما در باب اول در ذکر زیارت چهارده معصوم در ایام هفته روز زیارت
حضرت رسول صلی الله علیه وآله در روز شنبه نقل کردیم اگر خواستی بآنجا رجوع کن وبفیض
خواندن آن خود را نائل ساز وشایسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت باین صلوات که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام بر آنجناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه چنانچه در روضه کافی است اِنَّ اللهَ
وَمَلٰٓئِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یَا اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ
مَا صَلَّیْتَ وَبَارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ
اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا اَلْوَسِیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِیلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْکَرِیمَةَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَ
آلَ مُحَمَّدٍ اَعْظَمَ الْخَلَائِقِ کُلِّهِمْ شَرَفًا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَاَقْرَبَهُمْ مِنْکَ مَقْعَدًا وَاَوْجَهَهُمْ عِنْدَکَ یَوْمَ
الْقِیٰمَةِ جَاهًا وَاَفْضَلَهُمْ عِنْدَکَ مَنْزِلَةً وَنَصِیبًا اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا اَشْرَفَ الْمَقَامِ وَحِبَاءَ
السَّلَامِ وَشَفَاعَةَ الْاِسْلَامِ اَللّٰهُمَّ وَاَلْحِقْنَا بِهِ غَیْرَ خَزَایَا وَلَا نَاکِثِینَ وَلَا نَادِمِینَ وَلَا مُبَدِّلِینَ
اِلٰهَ الْحَقِّ آمِینَ وبباید دانست که در آخر باب زیارات ذکر صلوات بر آنحضرت وآل او علیهم السلام

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی وامام زین العابدین وامام محمد باقر وامام جعفر صادق علیهم السلام

(ادعیه صبح وشام)
محمد صلوات الله علیهما
واطعما علی ذلک اخی وامورد
انشاء الله اللهم احینی
ما احییتنی وامتنی اذا امتنی
علی ذلک وابعثنی اذا بعثتنی
علی ذلک ابتغی بذلک رضوانک
واتباع سبیلک الیک
الجات ظهری والیک فوضت
امری آل محمد ائمتی
لیس لی ائمة غیرهم
بهم ائتم وایاهم
اتولی وبهم اقتدی
اللهم اجعلهم اولیائی
فی الدنیا والآخرة و
اجعلنی اوالی اولیائهم
واعادی اعدائهم
فی الدنیا والآخرة
والحقنی بالصالحین
آبائی ...

چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و
طهارت وپوشیدن جامه‌های پاک وپاکیزه واستعمال بوی خوش ورخصت طلبیدن در دخول وبخوانی تا
وبگوئی نیز یَا مَوَالِیَّ یَا اَبْنَاءَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکُمْ وَابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلِیلُ بَیْنَ اَیْدِیکُمْ وَالْمُضْعَفُ فِی
عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ جَاءَکُمْ مُسْتَجِیرًا بِکُمْ قَاصِدًا اِلٰی حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّبًا اِلٰی مَقَامِکُمْ مُتَوَسِّلًا
اِلَی اللهِ تَعَالٰی بِکُمْ ءَاَدْخُلُ یَا مَوَالِیَّ ءَاَدْخُلُ یَا اَوْلِیَاءَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یَا مَلٰٓئِکَةَ اللهِ الْمُحْدِقِینَ
بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِیمِینَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ وبعد از خضوع وخشوع ورقت داخل شو وپای راست را
مقدم دار وبگو اَللهُ اَکْبَرُ کَبِیرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیرًا وَسُبْحَانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصِیلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ
الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِی مَنَّ بِطَوْلِهِ وَسَهَّلَ زِیَارَةَ سَادَاتِی
بِاِحْسَانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو
وپشت بقبله ورو بقبر ایشان کن وبگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَجُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْقُوَّامُ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ النَّجْوٰی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ
قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِی ذَاتِ اللهِ وَکُذِّبْتُمْ وَاُسِیءَ اِلَیْکُمْ فَغَفَرْتُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّکُمُ الْاَئِمَّةُ
الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَاَنَّ طَاعَتَکُمْ مَفْرُوضَةٌ وَاَنَّ قَوْلَکُمُ الصِّدْقُ وَاَنَّکُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ
تُجَابُوا وَاَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا وَاَنَّکُمْ دَعَائِمُ الدِّینِ وَاَرْکَانُ الْاَرْضِ لَمْ تَزَالُوا بِعَیْنِ اللهِ یَنْسَخُکُمْ
مِنْ اَصْلَابِ کُلِّ مُطَهَّرٍ وَیَنْقُلُکُمْ مِنْ اَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تُدَنِّسْکُمُ الْجَاهِلِیَّةُ الْجَهْلَاءُ وَلَمْ
تَشْرَکْ فِیکُمْ فِتَنُ الْاَهْوَاءِ طِبْتُمْ وَطَابَ مَنْبَتُکُمْ مَنَّ بِکُمْ عَلَیْنَا دَیَّانُ الدِّینِ فَجَعَلَکُمْ فِی
بُیُوتٍ اَذِنَ اللهُ اَنْ تُرْفَعَ وَیُذْکَرَ فِیهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلٰوتَنَا عَلَیْکُمْ رَحْمَةً لَنَا وَکَفَّارَةً
لِذُنُوبِنَا اِذِ اخْتَارَکُمُ اللهُ لَنَا وَطَیَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ عَلَیْنَا مِنْ وِلَایَتِکُمْ وَکُنَّا عِنْدَهُ مُسَمَّیْنَ
بِعِلْمِکُمْ مُعْتَرِفِینَ بِتَصْدِیقِنَا اِیَّاکُمْ وَهٰذَا مَقَامُ مَنْ اَسْرَفَ وَاَخْطَاَ وَاسْتَکَانَ وَاَقَرَّ بِمَا
جَنٰی وَرَجٰی بِمَقَامِهِ الْخَلَاصَ وَاَنْ یَسْتَنْقِذَهُ بِکُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْکٰی مِنَ الرَّدٰی فَکُونُوا لِی

(ادعیه صبح وشام)
منقم ونیز از آنحضرت مرویست
که هر صبح ... بگوید وبخواند
... اللهم انی اصبحت
صبح وشام اللهم ... الصباح
استغفرک فی هذا الصباح
وفی هذا الیوم لاهل رحمتک
وابرء الیک من اهل لعنتک
اللهم انی اصبحت ابرء
الیک فی هذا الیوم وفی هذا
الصباح ممن نحن بین ظهرانیهم
من المشرکین ومما کانوا یعبدون
انهم کانوا قوم سوء فاسقین
اللهم اجعل ما انزلت من
السماء الی الارض فی هذا
الصباح وفی هذا الیوم برکة
علی اولیائک وعقابا علی
اعدائک اللهم وال من والاک
وعاد من عاداک اللهم اختم لی بالامن
والایمان

شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَیْکُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْکُمْ اَهْلُ الدُّنْیا وَاتَّخَذُوا آیاتِ اللهِ هُزُواً وَاسْتَکْبَرُوا
عَنْها یا مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو وَدائِمٌ لا یَلْهُو وَمُحیطٌ بِکُلِّ شَیْءٍ لَکَ الْمَنُّ بِما وَفَّقْتَنی وَعَرَّفْتَنی
بِما اَقَمْتَنی عَلَیْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبادُکَ وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمالُوا اِلی سِواهُ
فَکانَتِ الْمِنَّةُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ اَقْوامٍ خَصَصْتَهُمْ بِما خَصَصْتَنی بِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ اِذْ کُنْتُ عِنْدَکَ
فی مَقامی هذا مَذْکُوراً مَکْتُوباً فَلا تَحْرِمْنی ما رَجَوْتُ وَلا تُخَیِّبْنی فیما دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطّاهِرینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود هرچه خواهی و شیخ طوسی ره در تهذیب
فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت و شیخ طوسی و سید
بن طاوس گفته اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدی وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَسْتَوْدِعُکُمُ اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّهُمَّ
فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر ترا بزیارت ایشان برگرداند
و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان و علامه مجلسی ره در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه
ایراد فرموده و بتصریح ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارت جامعه است که
ان شاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در این مقام بهمین قدر اکتفا نمودیم و در باب
در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام (ص ۵۷) و زیارتی برای
این سه امام دیگر نقل کردیم از آنها غفلت نشود و بدانکه ما در زیارت هر یک از حجج طاهره علیهم السلام
غیر از ائمه بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این
بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر باب زیارات ذکر میشود بانجا رجوع کن و بذکر صلوات
بر ایشان میزان اعمال حسنه خود را سنگین نما و نیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بآن مشاهد
مشرفه سزاوار میکند که از قصیده هائیه فاضل اوحد مادح آل احمد جناب شیخ ازری رضوان الله علیه
که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که آرزو میکرد که آن قصیده
در نامه عمل او نوشته شود و جواهر در نامه عمل ازری چند شعر که مناسب با این مقام است در اینجا ذکر نموده خود را بآن مشغول نمایم قال رحمه الله

کُلَّما طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَارْحَمْهُما کَما رَبَّیانی صَغیراً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمینَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ اَللّهُمَّ اِنَّکَ تَعْلَمُ مُتَقَلَّبَهُمْ وَمَثْویهُمْ اَللّهُمَّ احْفَظْ اِمامَ الْمُسْلِمینَ بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزیزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسیراً وَاجْعَلْ لَهُ وَلَنا مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصیراً اَللّهُمَّ الْعَنْ فُلاناً وَفُلاناً وَالْفِرَقَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلی رَسُولِکَ وَوُلاةِ الْاَمْرِ بَعْدَ رَسُولِکَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَشیعَتِهِمْ وَاَسْئَلُکَ الزِّیادَةَ مِنْ فَضْلِکَ وَالْاِقْرارَ بِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِکَ وَالتَّسْلیمَ لِاَمْرِکَ وَالْمُحافَظَةَ عَلی ما اَمَرْتَ بِهِ لا اَبْتَغی

اِنَّ تِلْکَ الْقُلُوبَ اَقْلَقَهَا الْوَجْـ
ـدُ وَاَدْمی تِلْکَ الْعُیُونَ بُکاها
کانَ اَنْکَی الْخُطُوبِ لَمْ یُبْکِ مِنّی
مُقْلَةً لکِنِ الْهَوی اَبْکاها
کُلَّ یَوْمٍ لِلْحادِثاتِ عَوادٍ
لَیْسَ یَقْوی رَضْوی عَلی مُلْتَقاها
کَیْفَ یُرْجَی الْخَلاصُ مِنْهُنَّ اِلّا
بِذِمامٍ مِنْ سَیِّدِ الرُّسْلِ طه
مَعْقِلِ الْخائِفینَ مِنْ کُلِّ خَوْفٍ
اَوْفَرِ الْعُرْبِ ذِمَّةً اَوْفاها
مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَیْسَ اِلّا لَدَیْهِ
خَبَرُ الْکائِناتِ مِنْ مُبْتَداها
فاضَ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
اَخَذَتْ مِنْهُمَا الْعُقُولُ نُهاها
نَوَّهَتْ بِاسْمِهِ السَّمواتُ وَالْاَرْ
ضُ کَما نَوَّهَتْ بِصُبْحٍ ذُکاها
وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضائِلَ عَنْهُ
کُلُّ قَوْمٍ عَلَی اخْتِلافِ لُغاها
طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّری فَاسْتَطالَتْ
فَوْقَ عُلْوِیَّةِ السَّما سُفْلاها
جازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّقَدُّسِ ذاتاً
تاهَتِ الْاَنْبِیاءُ فی مَعْناها
لا تُجِلْ فی صِفاتِ اَحْمَدَ فِکْراً
فَهِیَ الصُّورَةُ الَّتی لَنْ تَراها
اَیُّ خَلْقٍ لِلّهِ اَعْظَمُ مِنْهُ
وَهُوَ الْغایَةُ الَّتِی اسْتَقْصاها
قَلَّبَ الْخافِقَیْنِ ظَهْراً لِبَطْنٍ
فَرَأی ذاتَ اَحْمَدٍ فَاجْتَباها
لَسْتُ اَنْسی لَهُ مَنازِلَ قُدْسٍ
قَدْ بَناهَا التُّقی فَاَعْلی بِناها
وَرِجالاً اَعِزَّةً فی بُیُوتٍ
اَذِنَ اللهُ اَنْ یُعِزَّ حِماها
سادَةٌ لا تُریدُ اِلّا رِضَی اللهِ
کَما لا یُریدُ اِلّا رِضاها
خَصَّها مِنْ کَمالِهِ بِالْمَعانی
وَبِاَعْلی اَسْمائِهِ سَمّاها
لَمْ یَکُونُوا لِلْعَرْشِ اِلّا کُنُوزاً
خافِیاتٍ سُبْحانَ مَنْ اَبْداها
کَمْ لَهُمْ اَلْسُنٌ عَنِ اللهِ تُنْبی
هِیَ اَقْلامُ حِکْمَةٍ قَدْ بَراها
وَهُمُ الْاَعْیُنُ الصَّحیحاتُ تَهْدی
کُلَّ عَیْنٍ مَکْفُوفَةٍ عَیْناها
عُلَماءٌ اَئِمَّةٌ حُکَماءٌ
یَهْتَدِی النَّجْمُ بِاتِّباعِ هُداها
قادَةٌ عِلْمُهُمْ وَرَأْیُ حِجاهُمْ
مُسْمِعا کُلِّ حِکْمَةٍ مَنْظَراها
ما اُبالی وَلَوْ اُهیلَتْ عَلَی الْاَرْ
ضِ السَّمواتُ بَعْدَ نَیْلِ وِلاها

(ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر وغیره)

زیارت ابرهیم بن رسول الله صلی الله علیه وآله میایستی نزدیک قبر و میگوئی اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی صَفِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نَجِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ سَیِّدِ الْاَنْبِیاءِ وَخاتَمِ الْمُرْسَلینَ وَخِیَرَةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ
اَلسَّلامُ عَلی جَمیعِ اَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ وَالسُّعَداءِ وَالصّالِحینَ اَلسَّلامُ

بِهِ بَدَلاً وَلا اُشْرِکُ بِهِ اَحَداً قَلیلاً وَ اَللّهُمَّ اهْدِنی فیمَنْ هَدَیْتَ وَقِنی شَرَّ ما قَضَیْتَ اِنَّکَ تَقْضی وَلا یُقْضی عَلَیْکَ وَلا یَذِلُّ مَنْ والَیْتَ تَبارَکْتَ وَتَعالَیْتَ سُبْحانَکَ رَبَّ الْبَیْتِ تَقَبَّلْ مِنّی دُعائی وَما تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَیْکَ مِنْ خَیْرٍ فَضاعِفْهُ لی اَضْعافاً کَثیرَةً وَآتِنا مِنْ لَدُنْکَ اَجْراً عَظیماً رَبِّ ما اَحْسَنَ ما اَبْلَیْتَنی وَاَعْظَمَ ما اَعْطَیْتَنی وَاَطْوَلَ ما عافَیْتَنی وَاَکْثَرَ ما سَتَرْتَ عَلَیَّ فَلَکَ الْحَمْدُ یا اِلهی کَثیراً طَیِّباً مُبارَکاً عَلَیْهِ مِلْأَ السَّمواتِ وَمِلْأَ الْاَرْضِ وَمِلْأَ ما شاءَ رَبّی وَرَضِیَ وَکَما یَنْبَغی لِوَجْهِ رَبّی ذِی الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ
[illegible]

عَلَیْنا وَعَلی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الرُّوحُ الزّاکِیَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
اَیَّتُهَا النَّفْسُ الشَّریفَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیَّتُهَا السُّلالَةُ الطّاهِرَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیَّتُهَا النَّسَمَةُ الزّاکِیَةُ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ خَیْرِ الْوَری اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ النَّبِیِّ الْمُجْتَبی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْمَبْعُوثِ
اِلی کافَّةِ الْوَری اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْبَشیرِ النَّذیرِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ السِّراجِ الْمُنیرِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا بْنَ الْمُؤَیَّدِ بِالْقُرْانِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْمُرْسَلِ اِلَی الْاِنْسِ وَالْجانِّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یَا بْنَ صاحِبِ الرّایَةِ وَالْعَلامَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الشَّفیعِ یَوْمَ الْقِیمَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ
مَنْ حَباهُ اللهُ بِالْکَرامَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اخْتارَ اللهُ لَكَ
دارَ اِنْعامِهِ قَبْلَ اَنْ یَکْتُبَ عَلَیْكَ اَحْکامَهُ اَوْ یُکَلِّفَكَ حَلالَهُ وَحَرامَهُ فَنَقَلَكَ اِلَیْهِ طَیِّباً
زاکِیاً مَرْضِیّاً طاهِراً مِنْ کُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّساً مِنْ کُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّأَكَ جَنَّةَ الْمَأْوی وَرَفَعَكَ اِلَی
الدَّرَجاتِ الْعُلی وَصَلَّی اللهُ عَلَیْكَ صَلوةً تَقَرُّ بِها عَیْنُ رَسُولِهِ وَتُبَلِّغُهُ اَکْبَرَ مَأْمُولِهِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ اَفْضَلَ صَلَواتِكَ وَاَزْکاها وَاَنْمی بَرَکاتِكَ وَاَوْفاها عَلی رَسُولِكَ وَنَبِیِّكَ وَخِیَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلی مَنْ نَسَلَ مِنْ اَوْلادِهِ الطَّیِّبینَ وَعَلی مَنْ خَلَّفَ مِنْ عِتْرَتِهِ
الطّاهِرینَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِیِّكَ وَاِبْرهیمَ نَجْلِ
نَبِیِّكَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْیی بِهِمْ مَشْکُوراً وَذَنْبی بِهِمْ مَغْفُوراً وَحَیوتی بِهِمْ سَعیدَةً وَعاقِبَتی
بِهِمْ حَمیدَةً وَحَوائِجی بِهِمْ مَقْضِیَّةً وَاَفْعالی بِهِمْ مَرْضِیَّةً وَاُمُوری بِهِمْ مَسْعُودَةً وَشُؤُنی بِهِمْ
مَحْمُودَةً اَللّٰهُمَّ وَاَحْسِنْ لِیَ التَّوْفیقَ وَنَفِّسْ عَنّی کُلَّ هَمٍّ وَضیقٍ اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنی عِقابَكَ وَ
امْنَحْنی ثَوابَكَ وَاَسْکِنّی جِنانَكَ وَارْزُقْنی رِضْوانَكَ وَاَمانَكَ وَاَشْرِكْ فی صالِحِ دُعائی
والِدَیَّ وَوُلْدی وَجَمیعَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ اِنَّكَ وَلِیُّ الْباقِیاتِ
الصّالِحاتِ امینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس میخواهی حاجتهای خود را و دو رکعت نماز زیارت میگذاری

زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میایستی نزد قبر آنمخدّره و میگوئی

اَلسَّلامُ عَلی نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدٍ

عمل: روایت است که هر کس بگوید در وقت طلوع فجر لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر ده مرتبه و صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد ده مرتبه و تسبیح کند سی و پنج مرتبه و تهلیل گوید سی و پنج مرتبه و تحمید گوید سی و پنج مرتبه نوشته نشود در آن روز از غافلین و اگر در شب بگوید نوشته نشود در آن شب از غافلین

از محمد بن فضیل روایت است که نوشتم بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام و از آن حضرت درخواستم که مرا تعلیم فرماید دعائی پس نوشت حضرت در جواب من که میگوئی

سَیِّدِ الْاَوَّلینَ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْاخِرینَ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ بَعَثَهُ اللهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَةَ بِنْتِ اَسَدٍ الْهاشِمِیَّةِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الصِّدّیقَةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْکَریمَةُ الرَّضِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا کافِلَةَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
یا والِدَةَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُها عَلی رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا مَنْ تَرْبِیَتُها لِوَلِیِّ اللهِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ وَعَلی رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكِ وَعَلی وَلَدِكِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْکَفالَةَ وَاَدَّیْتِ
الْاَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فی مَرْضاتِ اللهِ وَبالَغْتِ فی حِفْظِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ
مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهِ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ کافِلَةً بِتَرْبِیَتِهِ مُشْفِقَةً عَلی نَفْسِهِ واقِفَةً عَلی خِدْمَتِهِ
مُخْتارَةً رِضاهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَیْتِ عَلَی الْایمانِ وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الْاَدْیانِ راضِیَةً
مَرْضِیَّةً طاهِرَةً زَکِیَّةً تَقِیَّةً نَقِیَّةً فَرَضِیَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَ
مَأْویكِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنی بِزِیارَتِها وَثَبِّتْنی عَلی مَحَبَّتِها وَلا تَحْرِمْنی
شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِها وَارْزُقْنی مُرافَقَتَها وَاحْشُرْنی مَعَها وَمَعَ اَوْلادِهَا
الطّاهِرینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِیّاها وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْها اَبَداً ما
اَبْقَیْتَنی وَاِذا تَوَفَّیْتَنی فَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِها وَاَدْخِلْنی فی شَفاعَتِها بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِها لَدَیْكَ اغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ
وَاتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ پس دو رکعت نماز
زیارت میخوانی و دعا میکنی بآنچه خواهی و منصرف میشوی **زیارت حضرت حمزه رضی الله**
عنه در احد چون بزیارت آنحضرت رفتی میگوئی نزد قبرش اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَمَّ رَسُولِ اللهِ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَالِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَیْرَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَسَدَ اللهِ وَاَسَدَ
رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جاهَدْتَ فِی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللهِ

در وقت صبح و شام اللهُ اللهُ رَبّی الرَّحْمنُ الرَّحیمُ لا اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً ابداً و دعا کن برای حاجت خود که این کلمات مقدمه است برای سؤال حاجتی باذن خدا رهم

از حضرت مبارک صادق علیه السلام منقول است که بدا و در روزی فراموش کرد مرتبه نیز ممکن است این دعا را سه مرتبه در روز در وقت صبح و سه مرتبه در وقت شام اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فی دِرْعِكَ الْحَصینَةِ الَّتی تَجْعَلُ فیها مَنْ تُریدُ ... مروی است که ... از دعاهای مخزون است

﴿فصل دوم﴾ در بعض دعاهای وارده در وقت خوابیدن و بیدار شدن و آن هفت دعا است اول از حضرت صادق علیه السلام

وکنت فیما عند الله سبحانه راغبا بابی انت وامی اتیتک متقربا الی رسول الله صلی الله
علیه واله بذلک راغبا الیک فی الشفاعة ابتغی بزیارتک خلاص نفسی متعوذا بک
من نار استحقها مثلی بما جنیت علی نفسی هاربا من ذنوبی التی احتطبتها علی ظهری فزعا
الیک رجاء رحمة ربی اتیتک من شقة بعیدة طالبا فکاک رقبتی من النار وقد
اوقرت ظهری ذنوبی واتیت ما اسخط ربی ولم اجد احدا افزع الیه خیرا لی منکم اهل
بیت الرحمة فکن لی شفیعا یوم فقری وحاجتی فقد سرت الیک محزونا واتیتک مکروبا
وسکبت عبرتی عندک باکیا وصرت الیک مفردا وانت ممن امرنی الله بصلته وحثنی
علی برّه ودلنی علی فضله وهدانی لحبه ورغبنی فی الوفادة الیه والهمنی طلب
الحوائج عنده انتم اهل بیت لا یشقی من تولاکم ولا یخیب من اتاکم ولا یخسر من یهواکم
ولا یسعد من عاداکم پس رو بقبله میکنی و دو رکعت نماز زیارت بجا میاوری و بعد از فراغ
خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اللهم صل علی محمد وال محمد اللهم انی تعرضت لرحمتک
بلزومی لقبر عم نبیک صلی الله علیه واله لیجیرنی من نقمتک (وسخطک ومقتک) فی یوم تکثر فیه
الاصوات وتشغل کل نفس بما قدمت وتجادل عن نفسها فان ترحمنی الیوم فلا خوف علی
ولا حزن وان تعاقب فمولی له القدرة علی عبده ولا تخیبنی بعد الیوم ولا تصرفنی
بغیر حاجتی فقد لصقت بقبر عم نبیک وتقربت به الیک ابتغاء مرضاتک ورجاء
رحمتک فتقبل منی وعد بحلمک علی جهلی وبرافتک علی جنایة نفسی فقد عظم جرمی
وما اخاف ان تظلمنی ولکن اخاف سوء الحساب فانظر الیوم تقلبی علی قبر عم نبیک فبهما
فکنی من النار ولا تخیب سعیی ولا یهونن علیک ابتهالی ولا تحجبن عنک صوتی ولا
تقلبنی بغیر حوائجی یا غیاث کل مکروب ومحزون ویا مفرجا عن الملهوف الحیران الغریق
المشرف علی الهلکة فصل علی محمد وال محمد وانظر الی نظرة لا اشقی بعدها ابدا و
ارحم تضرعی وعبرتی وانفرادی فقد رجوت رضاک وتحریت الخیر الذی لا

مرتبه بگوید بعد سه مرتبه در وقتیکه در خوابگاه خود در آید الحمد لله الذی علا فقهر والحمد لله الذی بطن فخبر والحمد لله الذی ملک فقدر والحمد لله الذی یحیی الموتی ویمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر بیرون آید از گناهان خود مانند روزیکه زائیده او را مادر او و این روایت را صدوق و شیخ نیز نقل کرده اند ودر عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که این از آن چیزهاست که مخزون است از تحمید ولکن در آن روایت است دو مرتبه بعد از حمد
مروی است که حضرت رسول صلی الله علیه واله چون

یعطیه احد سواک فلا ترد املی اللهم ان تعاقب فمولی له القدرة علی عبده و
جزائه بسوء فعله فلا اخیبن الیوم ولا تصرفنی بغیر حاجتی ولا تخیبن شخوصی ووفادتی
فقد انفدت نفقتی واتعبت بدنی وقطعت المفازات وخلفت الاهل والمال وما
خولتنی واثرت ما عندک علی نفسی ولذت بقبر عم نبیک صلی الله علیه واله وتقربت
به ابتغاء مرضاتک فعد بحلمک علی جهلی وبرافتک علی ذنبی فقد عظم جرمی برحمتک
یا کریم یا کریم مؤلف گوید که مدایح جناب حمزه سلام الله علیه وفضیلت زیارت آنحضرت
بیشتر از آن است که ذکر شود فخر المحققین ره در رساله فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه
وباقی شهداء باحد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه واله که فرمود هر که زیارت نکند مرا
وزیارت نکند عم حمزه را همانا مرا جفا کرده وابن قفیر در بیت الاحزان فی مصائب سیدة النسوان
نقل کرده که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه
بزیارت حمزه وشهداء احد میرفت ونماز میخواند ودعا میکرد در انجا وترک نکرد تا وفات فرمود
ومحمود بن لبید گفته که آن سیده جلیله سر قبر حمزه میرفت وگریه میکرد ومن در یکی از روزها
بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است من صبر کردم تا گریه اش ساکن
گشت نزدیک رفتم وسلام کردم وگفتم یا سیدة النسوان بحق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی
از این گریهات فرمود ای ابا عمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که بمن رسیده است مصیبت
بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه واله پس فرمود وا شوقاه الی رسول الله وانشاد کرد

اذا مات یوما میت قل ذکره	وذکر ابی مذ مات والله اکثر

وشیخ مفید فرموده وکان رسول الله صلی الله علیه واله امر فی حیوته بزیارة قبر حمزة علیه السلام وکان
یلم به وبالشهداء ولم تزل فاطمة علیها السلام بعد وفاته صلی الله علیه واله تغدو الی قبره وتروح والمسلمون
یتناوبون علی زیارته وملازمة قبره

زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم باحد

میگوئی در زیارت ایشان السلام علی رسول الله السلام علی نبی الله السلام علی محمد بن عبد الله

در روز خفتن بخود جا میگرفت و میگفت انا ابن الکریم بسم الله امنت بالله وکفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی وفی یقظتی
از مفضل بن عمر منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که اگر بتوانی که شب نخوابی تا آنکه تعویذ کنی خود را با اینها بکن بگو
اعوذ بعزة الله واعوذ بقدرة الله واعوذ بجلال الله واعوذ بسلطان الله واعوذ بجمال الله واعوذ بدفع الله واعوذ بمنع الله واعوذ بجمع الله واعوذ بملک الله واعوذ بوجه الله واعوذ برسول الله صلی الله علیه واله من شر ما خلق

السَّلامُ علی اَهلِ بَیتِهِ الطّاهِرینَ السَّلامُ عَلَیکُم اَیُّهَا الشُّهَداءُ المُؤمِنُونَ السَّلامُ عَلَیکُم یا اَهلَ بَیتِ الاِیمانِ وَالتَّوحیدِ السَّلامُ عَلَیکُم یا اَنصارَ دینِ اللهِ وَاَنصارَ رَسُولِهِ عَلَیهِ وَالِهِ السَّلامُ سَلامٌ عَلَیکُم بِما صَبَرتُم فَنِعمَ عُقبَی الدّارِ اَشهَدُ اَنَّ اللهَ اختارَکُم لِدینِهِ وَاصطَفاکُم لِرَسُولِهِ وَاَشهَدُ اَنَّکُم قَد جاهَدتُم فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبتُم عَن دینِ اللهِ وَعَن نَبِیِّهِ وَجُدتُم بِاَنفُسِکُم دُونَهُ وَاَشهَدُ اَنَّکُم قُتِلتُم عَلی مِنهاجِ رَسُولِ اللهِ فَجَزاکُمُ اللهُ عَن نَبِیِّهِ وَعَنِ الاِسلامِ وَاَهلِهِ اَفضَلَ الجَزاءِ وَعَرَّفَنا وُجُوهَکُم فی مَحَلِّ رِضوانِهِ وَمَوضِعِ اِکرامِهِ مَعَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولئِکَ رَفیقاً اَشهَدُ اَنَّکُم حِزبُ اللهِ وَاَنَّ مَن حارَبَکُم فَقَد حارَبَ اللهَ وَاَنَّکُم لَمِنَ المُقَرَّبینَ الفائِزینَ الَّذینَ هُم اَحیاءٌ عِندَ رَبِّهِم یُرزَقُونَ فَعَلی مَن قَتَلَکُم لَعنَةُ اللهِ وَالمَلائِکَةِ وَالنّاسِ اَجمَعینَ اَتَیتُکُم یا اَهلَ التَّوحیدِ زائِراً وَبِحَقِّکُم عارِفاً وَبِزِیارَتِکُم اِلَی اللهِ مُتَقَرِّباً وَبِما سَبَقَ مِن شَریفِ الاَعمالِ وَمَرضِیِّ الاَفعالِ عالِماً فَعَلَیکُم سَلامُ اللهِ وَرَحمَتُهُ وَبَرَکاتُهُ وَعَلی مَن قَتَلَکُم لَعنَةُ اللهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اَللّهُمَّ انفَعنی بِزِیارَتِهِم وَثَبِّتنی عَلی قَصدِهِم وَتَوَفَّنی عَلی ما تَوَفَّیتَهُم عَلَیهِ وَاجمَع بَینی وَبَینَهُم فی مُستَقَرِّ دارِ رَحمَتِکَ اَشهَدُ اَنَّکُم لَنا فَرَطٌ وَنَحنُ بِکُم لاحِقُونَ و میخوانی سوره اِنّا اَنزَلناهُ فی لَیلَةِ القَدرِ را آنچه توانی و بعضی گفته اند که نزد هر مزوری دو رکعت نماز زیارت میگذاری و بر میگردی انشاء الله تعالی

(ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره)

ازجمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایتشده که هر که برود با مسجد و دو رکعت نماز در آن کند و برگردد با ثواب عمره برگردد و این مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش السلام علی اولیاء الله است و ما از زیارت اول جامعه قرار دادیم و بیاید در آخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو یا کائناً قبل کل شیء و این دعائیست طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد بمزار بحار رجوع کند و نماز میگذاری در مشربه ام ابراهیم یعنی غرفه مادر حضرت ابراهیم بن

بر ... ودر بان هر وقت که خواهی بخوابی کنی خود را از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواند صد مرتبه قل هو الله احد در وقتیکه در خوابگاه خود رود حق تعالی از گناهان پنجاه ساله او بیامرزد و نیز از حضرت منقولست که هر که بخواند در وقتیکه در رختخواب خود رود قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بنویسد حق تعالی برای او بیزاری از شرک و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که هر که بخواهد برخیزد برای نماز شب و در رختخواب خود جا کرده باشد بگوید اللهم لا تؤمنی مکرک و لا تنسنی ذکرک و لا تجعلنی

رسول الله صلی الله علیه واله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلی الله علیه واله بوده است و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است از امام محمد رد شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یا صَریخَ المَکرُوبینَ وَیا مُجیبَ دَعوَةِ المُضطَرّینَ وَیا مُغیثَ المَهمُومینَ اِکشِف عَنّی ضُرّی وَهَمّی وَکَربی وَغَمّی کَما کَشَفتَ عَن نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَالِهِ هَمَّهُ وَکَفَیتَهُ هَولَ عَدُوِّهِ وَاکفِنی ما اَهَمَّنی مِن اَمرِ الدُّنیا وَالآخِرَةِ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ و نماز میگذاری در خانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله انقدر که بتوانی و دعا میکنی بآنچه خواهی انشاء الله تعالی

(زیارت وداع)

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آئی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه واله و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا رَسُولَ اللهِ اَستَودِعُکَ اللهَ وَاَستَرعیکَ وَاَقرَءُ عَلَیکَ السَّلامَ آمَنتُ بِاللهِ وَبِما جِئتَ بِهِ وَدَلَلتَ عَلَیهِ اَللّهُمَّ لا تَجعَلهُ آخِرَ العَهدِ مِنّی لِزِیارَةِ قَبرِ نَبِیِّکَ فَاِن تَوَفَّیتَنی قَبلَ ذلِکَ فَاِنّی اَشهَدُ فی مَماتی عَلی ما شَهِدتُ عَلَیهِ فی حَیوتی اَن لا اِلهَ اِلّا اَنتَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبدُکَ وَرَسُولُکَ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَالِهِ و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر یونس بن یعقوب فرمود که بگو صَلَّی اللهُ عَلَیکَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسلیمی عَلَیکَ مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینه طیبه گفتیم که از چیزهائیکه مهم است برای ایشان آنکه مادامیکه در مدینه معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلی الله علیه واله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نماز است که در جای دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه چنانکه شیخ ما در تحیه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرفست از کعبه معظمه باتفاق جمیع فقهاء چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن نموده و در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود

من الغافلین انعم ... کند او را هر گاه چنین کند حق تعالی موکل فرماید باو ملکی که او را بیدار کند در آن ساعت و نیز از حضرت مرویست که فرمود هر گاه در شب از خواب برخاست تمام بگوید سبحان رب النبیین واله المرسلین ورب المستضعفین والحمد لله الذی یحیی الموتی وهو علی کل شیء قدیر بگوید ... چون این را گفت میگوید خداوند تبارک و تعالی راست گفت بنده من و شکر نمود و از عبد الرحمن بن حجاج روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام در آخر شب که از خواب بیدار شدی ... منفعتی ...

که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بیا نماز کن تا توانی و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باینمکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره در تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه و روزهٔ ماه رمضان است و لکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بیا نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک باشد و زیارت کن حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در هر روز مکرر و همچنین ائمهٔ بقیع را باندازه که ممکن است ترا و هر وقت که مشاهده کردی حجرهٔ حضرت رسول را اسلام بکن بر آنحضرت و مادامیکه در مدینه هستی مواظب خیر باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبر و تفکر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه و بازاران تردد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع وحی و تنزیلست و حضرت جبرئیل و ملائکهٔ مقربین آنجا فرود میآمدند و لنعم ما قیل

ارض مشی جبرئیل فی عرصاتها	والله شرّف ارضها وسمائها

و تا ممکن شود تو را تصدق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بسادات و ذریهٔ رسول که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مترتب است و علامهٔ مجلسی ره فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که درهمی که در آنجا تصدق کنند برا[illegible] باده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کنند و اگر ممکن شود را اختیار کن مجاورت این بلد طیب را که [illegible]ورت در مدینه مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

سقی الله قبرا بالمدینة غیثه	فقد حل فیه الامن بالبرکات	نبی الهدی صلی علیه ملیکه
وبلغ عنا روحه التحفات	وصلی علیه الله ما ذر شارق	ولاحت نجوم اللیل مبتدرات

فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

و در آن چند مطلب است مطلب اول در فضیلت زیارت آنحضرت است

(ادعیهٔ خروج از منزل)

اهل خانه نشوند و بگوید اللهم اعنی علی هول المطلع و وسع علی ضیق المضجع و ارزقنی خیر ما قبل الموت و ارزقنی خیر ما بعد الموت

فصل پنجم در ذکر چند دعائی که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود و آن هشت است اول از حضرت صادق علیه السلام منقول است که آدمی هر گاه خواست از منزل خود بیرون رود بگوید سه مرتبه در وقتیکه اراده دارد الله اکبر و سه مرتبه بالله اخرج و بالله ادخل و علی الله اتوکل پس بگوید اللهم افتح لی فی وجهی هذا بخیر و اختم لی بخیر و قنی شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی

شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرموده خلقی بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و میآیند به بیت المعمور و طواف میکنند بدور آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر ص میآیند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میآیند بسوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و سلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میآیند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام میکنند بر آنجناب پس از آن بآسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعة و خلیفهٔ بلافصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آیندهٔ او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جملهٔ ایمنان از اهوال آنروز و آسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا بخانهٔ خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازهٔ او بکنند و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و سید عبد الکریم بن طاوس در فرحة الغری از آنحضرت روایت کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حقتعالی بهر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آنحضرت روایت کرده که با ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفا بحقه بنویسد حق تعالی از برای او بعدد هر گامی حج مقبول و عمرهٔ پسندیده ای پسر مارد والله نمیخورد آتش جهنم قدمی را که غبار آلوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این حدیث را باب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه نمیبرد بآن قبر دردناکی مگر آنکه حقتعالی او را شفا کرامت میفرماید مؤلف گوید که از اخبار معتبره ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرینش را معقل خائفین و ملجأ مضطرین و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل

(ادعیهٔ خروج از منزل)

صراط مستقیم بسوی منزل در امان خداوند عز و جل باشد تا برگردد بمکانیکه در آن بوده

دوم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که در وقت بیرون شدن از در منزل بگوید بسم الله آمنت بالله و توکلت علی الله

سیم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر کس بگوید در وقتیکه از منزل خود بیرون میشود بسم الله حسبی الله توکلت علی الله اللهم انی اسئلک خیر اموری کلها و اعوذ بک من خزی الدنیا و عذاب الآخرة کفایت فرماید حقتعالی آنچه را که اندوهناک سازد او را از امر دنیا و آخرت

چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بگوید وقتیکه از منزل خود بیرون رود بسم الله

گردد وهر دردناکی که خود را باو بمالد شفا گیرد وهر که بان پناه برد در امان باشد سید عبد
الکریم بن طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم وعمم حسین بنحو پنهانی
در شب رفتیم بزیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام واین در سال دویست وشصت وچیزی بود ومن
کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر انحضرت دیدیم که ان قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته
شده وبنائی ندارد پس ما نزدیک ان رفتیم بعضی از ما شروع کرد بخواندن قرآن وبعضی دیگر مشغول
بنماز شد وبعضی مشغول بزیارت ودر اینحال بودیم که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میاید چون نزدیک
ما امد بفاصلهٔ یک نیزه ما از انمحل شریف دور شدیم انحیوان بنزدیک قبر رفت وشروع کرد بمالیدن
ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت ومشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت وما را
بحال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد وهمگی نزدیک او رفتیم واو را مشاهده کردیم دیدیم که
در ذراع او جراحتی است واندست مجروح را بقبر انحضرت میمالید پس یکساعت باینحال بود انگاه برفت
وما دیگر باره بحال اول خود بنماز وزیارت وقرائت قرآن برگشتیم وشیخ مفید نقلکرده که روزی
هرون الرشید باهنگ شکار از کوفه بیرون رفت وبجانب غریین وثویه توجه نمود ودر انجا
اهوانی دید فرمان داد تا بازهای شکاری وکلاب معلم را برای شکار اهوان رها کردند وبر انها
بتاختند اهوان که چنین دیدند فرار کرده بپشتهٔ پناه بردند ودر انجا بیارامیدند بازها
در ناحیهٔ بیافتادند وتازیها بازشدند ورشید از اینمطلب در عجب شد دیگر باره اهوان از فراز
پشته بنشیب امدند بازها وتازیها اهنگ ایشان نمودند دیگر باره اهوان بآن پشته پناه
بردند وجانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدینگونه رفت هرون سخت
در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید ومردیرا که از حال اینمکان باخبر باشد بیاورید
غلامان رفتند واز قبیلهٔ بنی اسد پیرمردیرا حاضر کردند هرون از وی پرسید که حال این
پشته چیست ودر اینمکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه انرا بعرض میرسانم
گفت باخدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم ودر امان باشی الحال انچه دانی بگو گفت خبر داد مرا

توکلت علی الله لا حول ولا قوة الا بالله اللهم انی اسئلك خیر ما خرجت له واعوذ بك من شر ما خرجت له اللهم اوسع علی من فضلك واتمم علی نعمتك واستعملنی فی طاعتك واجعل رغبتی فیما عندك وتوفنی علی ملتك وملة رسولك صلی الله علیه وآله

پنجم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که پدرم علیه السلام این کلمات را میگفت در وقتیکه از منزل بیرون میشد * بسم الله الرحمن الرحیم خرجت بحول الله وقوته لا بحول منی ولا قوتی بل بحولك وقوتك یا رب متعرضا لرزقك فأتنی به فی عافیة

ششم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که هر که

پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقعست وحقتعالی
انرا حرم امن وامان خود قرار داده که هرچه بآن پناه ببرد در امان باشد فقیر گوید در امثال
عرب است که میگویند احمی من مجیر الجراد یعنی فلانی حمایت کردنش از کسیکه در پناه اوست بیشتر
است از پناه دهندهٔ ملخها وقصهٔ ان چنانستکه مردی بادیه نشین از قبیلهٔ طی که نامش مدلج
بن سوید بود روزی در خیمهٔ خود نشسته بود دید جماعتی از طایفهٔ طی امدند جوال وظرفهائی
باخود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای بسیار در اطراف خیمهٔ شما فرود امده امده ایم
انها را بگیریم مدلج که اینرا شنید برخاست سوار بر اسب خود شد ونیزهٔ خود را بر دست گرفت وگفت
بخدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت ایکون الجراد فی جواری ثم تریدون
اخذه ابا این ملخها در جوار وپناه من باشند وشما انها را بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پیوسته
از انها حمایت کرد تا افتاب گرم شد ملخها پریدند ورفتند انوقت گفت این ملخها از جوار من منتقل
شدند دیگر خود دانید با انها وصاحب قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته اند
جد اکثم بن صیفی بوده طایفهٔ مضر هر سال خراجی باو میدادند چون پیر شد او را بالای سریری می
نشانیدند ودر میان قبایل ومیاه عرب برای جبایت خراج او را طواف میدادند ومجد عزیز و
محترم بود که هر ترسانی خود را ببر او میرسانید ایمن میگشت وهر ذلیل وخواری که بنزد سریر او میامد
عزیز وارجمند میگردید وهر گرسنهٔ که بنزد او میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه سریر یکمرد
عربی باین مرتبه از عزت ورفعت رسد چه عجب دارد که حقتعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل
ومیکائیل وامام حسن وامام حسین علیهم السلام بوده اند معقل خائفین وملجأ هاربین وفریادرس
بیچارگان وشفاء دردمندان قرار داده باشد پس در هر کجا باشی خود را باو برسان وتا ممکن
شود خود را باو بچسبان والحاح کن تا بفریاد تو برسد وترا از هلاکت دنیا واخرت نجات دهد

لذ الی جوده تجده زعیما	بنجاة العصاة یوم لقاها	عائذ للمؤملین مجیب	سامع ما تسر من نجوها

شیخ دیلمی نقلکرده که روایت کرده اند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب دید که از هر

بخواند قل هو الله احد ده مرتبه هنگامیکه از منزل خود بیرون میرود پیوسته در حفظ خداوند عز وجل باشد وحفظ الهی نگهبان او باشد تا برگردد بمنزل خود

هفتم از حضرت امام موسی علیه السلام مرویست که هرگاه خواستی سفر کنی بایست در در خانه ات وبخوان فاتحة الکتاب را از پیش رو واز جانب راست واز جانب چپ وهمچنین قل هو الله احد را وهمچنین قل اعوذ برب الناس وقل اعوذ برب الفلق را پس بگو اللهم احفظنی واحفظ ما معی وسلمنی وسلم ما معی وبلغنی وبلغ ما معی بلاغا حسنا

هشتم وبسند معتبر از حضرت مرویست که هرگاه بیرون شدی از منزل خود در سفر یا در حضر

قبر یکه در آن مشهد شریف و بیرون آنست بیمانی کشیده شده متصل بقبهٔ شریفه حضرت
حبل الله المتین امیرالمؤمنین صلوات الله علیه پس انحضرت انشاد کرد

اِذا مُتُّ فادفِنّی الی جنبِ حیدرٍ	اَبی شَبّرَ اکرِمْ بهِ وَشُبَیرِ	فَلَستُ اخافُ النّارَ عِندَ جِوارِهِ
وَلا اَتّقی مِن مُنکَرٍ وَنَکیرٍ	فَعارٌ عَلی حامِی الحِمی وَهُوَ فی الحِمی	اِذا ضَلَّ فی البَیداءِ عِقالُ بَعیرٍ

(مطلب دویم در کیفیت زیارت انحضرت است)

بدانکه زیارات منقوله برای انحضرت بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست و دیگر مخصوصه که عکس آنست و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول** در زیارات مطلقه است و آنها بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده‌اند و کیفیت آن چنانست که هرگاه ارادهٔ زیارت نمائی غسل کن و دو جامهٔ پاک بپوش و بچیزی از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیابی ونکنی نیز مجزی است و چون از خانه بیرون آمدی بگو اَللّهُمَّ اِنّی خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلی اَبْغی فَضْلَكَ وَاَزُورُ وَصِیَّ نَبِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِما اَللّهُمَّ فَیَسِّرْ ذلِكَ لی وَسَبِّبِ الْمَزارَ لَهُ وَاخْلُفْنی فی عاقِبَتی وَحُزانَتی بِاَحْسَنِ الْخِلافَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس روانه شو در حالیکه زبانت گویا باشد بذکر اَلْحَمْدُ لِلّهِ وَسُبْحانَ اللّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ و چون رسیدی بخندق کوفه بایست و بگو اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ اَهْلَ الْكِبْرِیاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللّهُ اَكْبَرُ اَهْلَ التَّكْبیرِ وَالتَّقْدیسِ وَالتَّسْبیحِ وَالْآلاءِ اَللّهُ اَكْبَرُ مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ عِمادی وَعَلَیْهِ اَتَوَكَّلُ اَللّهُ اَكْبَرُ رَجائی وَاِلَیْهِ اُنیبُ اَللّهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَالْقادِرُ عَلی طَلِبَتی تَعْلَمُ حاجَتی وَما تُضْمِرُهُ هَواجِسُ الصُّدُورِ وَخَواطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجّینَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَنْ لا تَحْرِمَنی ثَوابَ زِیارَةِ وَلِیِّكَ وَاَخی نَبِیِّكَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقَصْدَهُ وَتَجْعَلَنی مِنْ وَفْدِهِ الصّالِحینَ وَشیعَتِهِ الْمُتَّقینَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و چون نمودار شود برای تو قبهٔ شریفهٔ انحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلی مَا اخْتَصَّنی بِهِ مِنْ طیبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنی اِكْراماً بِهِ مِنْ

بس بگو بسم الله آمنت بالله و توکلت علی الله ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله

فصل چهارم در ذکر بعض دعاهای وارده پیش از نماز و بعد از نماز و آن پنج دعا است اول از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود هرکه بگوید این دعا را وقتیکه برخیزد برای نماز پیش از آنکه افتتاح نماز کند با محمد و آل محمد علیهم السلام خواهد بود اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاُقَدِّمُهُمْ بَیْنَ یَدَیْ صَلَواتی وَاَتَقَرَّبُ بِهِمْ اِلَیْكَ فَاجْعَلْنی بِهِمْ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاخْتِمْ لی

مُوالاةِ الْاَبْرارِ السَّفَرَةِ الْاَطْهارِ وَالْخِیَرَةِ الْاَعْلامِ اَللّهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیی اِلَیْكَ وَتَضَرُّعی بَیْنَ یَدَیْكَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی لا تَخْفی عَلَیْكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّهُ الْمَلِكُ الْغَفّارُ مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبهٔ منوره بکمال نشاط و شوق برای زائر دو میدهد که میل دارد در آنوقت تمام توجه خود را بانجناب نماید و بهر لسانی و بیانی که تواند مدح و ثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آنحال بآن تمثل جوید لهذا بخاطرم رسید که این چند شعر را از قصیدهٔ هائیهٔ ازریه که مناسب این مقام است ذکر نمایم و رجاء واثق که سلامی از جانب این ضعیف صاحب صحیفهٔ سوداء با نضافهٔ بضاعت نماید از دعاء خیر فراموشم نفرماید والاشعار هذه

اَیُّهَا الرّاكِبُ الْمُجِدُّ رُوَیْداً	بِقُلوبٍ تَقَلَّبَتْ فی جَواها	اِنْ تَراءَتْ اَرْضُ الْغَرِیَّیْنِ فَاخْضَعْ
وَاخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وادی طُواها	وَاِذا شِمْتَ قُبَّةَ الْعالَمِ	الْاَعْلی وَاَنْوارُ رَبِّها تَغْشاها
فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ	تَتَمَنَّی الْاَفْلاكُ لَثْمَ ثَراها	قُلْ لَهُ وَالدُّمُوعُ سَفْحُ عَقیقٍ
وَالْحَشا تَصْطَلی بِنارِ غَضاها	یَابْنَ عَمِّ النَّبِیِّ اَنْتَ یَدُ اللّهِ	الَّتی عَمَّ كُلَّ شَیْءٍ نَداها
اَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدیمُ وَاَوْصافُكَ آیاتُهُ الَّتی اَوْحاها		خَصَّكَ اللّهُ فی مَآثِرَ شَتّی
هِیَ مِثْلُ الْاَعْدادِ لا تَتَناهی	لَیْتَ عَیْناً بِغَیْرِ رَوْضِكَ تَرْعی	قُذِیَتْ وَاسْتَمَرَّ فیها قَذاها
اَنْتَ بَعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ الْبَرایا	وَالسَّماءُ خَیْرُ ما بِها قَمَراها	لَكَ ذاتٌ كَذاتِهِ حَیْثُ لَوْلا
اَنَّها مِثْلُها لَما آخاها	قَدْ تَراضَعْتُما بِثَدْیِ وِصالٍ	كانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلّی غِذاها
یا اَخَا الْمُصْطَفی لَدَیَّ ذُنُوبٌ	هِیَ عَیْنُ الْقَذی وَاَنْتَ جَلاها	لَكَ فی مُرْتَقَی الْعُلی وَالْمَعالی
دَرَجاتٌ لا یُرْتَقی اَدْناها	لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صیغَتْ	جَعَلَ اللّهُ كُلَّ نَفْسٍ فِداها

و چون بدروازهٔ نجف رسیدی بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی سَیَّرَنی فی بِلادِهِ وَحَمَلَنی عَلی دَوابِّهِ وَطَوی لِیَ الْبَعیدَ وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّی الْمَكْرُوهَ حَتّی اَقْدَمَنی حَرَمَ اَخی رَسُولِهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس داخل شهر شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَدْخَلَنی هذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبارَكَةَ الَّتی بارَكَ اللّهُ فیها وَاخْتارَها

بطاعتهم و معرفتهم و ولایتهم فانها السعادة واختم لی بها فانك علی كل شیء قدیر دوم بنا بر نقل ابن بابویه و در نماز پیش از نماز اللهم فارغ مشکو ذنب اللهم اجعلنی مع محمد و آل محمد و اجعلنی من فی كل عافیة و بلاء و اجعلنی مع محمد و آل محمد فی كل مثوی و منقلب اللهم اجعل محیای محیاهم و مماتی مماتهم و اجعلنی معهم فی المواطن كلها و لا تفرق بینی و بینهم انك علی كل شیء قدیر سوم روایت شده از صفوان جمال که دید حضرت صادق علیه السلام را در وقت نماز رو بقبله کرد پیش از تکبیر این دعا را خواند اللهم لا تؤیسنی من روحك و لا تقنطنی من رحمتك و لا تؤمنی

لِوَصِیِّ نَبِیِّهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْها شاهِدَةً لِی پس چون بدرگاه اول رسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبابِكَ وَقَفْتُ
وَبِفِنائِكَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِ
تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْها زِیارَةً مَقْبُولَةً وَدُعاءً مُسْتَجاباً پس چون بدر صحن رسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ
هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقامَ مَقامُكَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَیْهِ اُناجِیكَ بِما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی
وَمِنْ سِرّی وَنَجْوایَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنّانِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لی زِیارَةَ مَوْلایَ
بِاِحْسانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلا عَنْ وِلایَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ اَللّٰهُمَّ
كَما مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنی مِنْ شیعَتِهِ وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِشَفاعَتِهِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
پس داخل صحن شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَكْرَمَنی بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَیَّ
طاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لی وَتَطَوُّلاً مِنْهُ عَلَیَّ وَمَنَّ عَلَیَّ بِالْاِیمانِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَدْخَلَنی حَرَمَ
اَخی رَسُولِهِ وَاَرانیهِ فی عافِیَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی جَعَلَنی مِنْ زُوّارِ قَبْرِ وَصِیِّ رَسُولِهِ اَشْهَدُ
اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ بِالْحَقِّ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِیّاً عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ هِدایَتِهِ وَتَوْفیقِهِ لِما دَعا اِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِیٍّ وَقَدْ اَتَیْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ
الرَّحْمَةِ وَبِاَخیهِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا
تُخَیِّبْ سَعْیی وَانْظُرْ اِلَیَّ نَظْرَةً رَحیمَةً تَنْعَشُنی بِها وَاجْعَلْنی عِنْدَكَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ پس چون بدر رواق رسی باز بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَمینِ اللّٰهِ
عَلیٰ وَحْیِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلیٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ صاحِبِ السَّكینَةِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَدْفُونِ بِالْمَدینَةِ اَلسَّلامُ
عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی الْقاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس
داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو

مکر الله فانه لا یامن مکر الله الا القوم الخاسرون پنجم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بعد از آنکه فارغ از نماز میگشت میگفت اللهم انی اتقرب الیك بجودك وکرمك واتقرب الیك بمحمد عبدك ورسولك واتقرب الیك بملائکتك المقربین وانبیائك المرسلین وبك اللهم انت الغنی عنی وبی الفاقة الیك انت الغنی وانا الفقیر الیك اقلتنی عثرتی وسترت علی ذنوبی

شیخ کفعمی از جملهٔ زیارات حضرت رسول صلی الله علیه وآله شمرده این زیارت مختصر را السلام علی ابی القاسم محمد ورحمة الله وبرکاته

اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جاءَ
بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ
اللّٰهِ وَخِیَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخی رَسُولِ اللّٰهِ یا مَوْلایَ
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جاءَكَ مُسْتَجیراً بِذِمَّتِكَ قاصِداً
اِلیٰ حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً اِلیٰ مَقامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالیٰ بِكَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَاَدْخُلُ
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ یا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمینَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقیمینَ
فی هٰذَا الْمَشْهَدِ یا مَوْلایَ اَتَاْذَنُ لی بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِكَ
فَاِنْ لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش
از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفی سَبیلِ اللّٰهِ وَعَلیٰ مِلَّةِ رَسُولِ
اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ
پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر و رو بقبر کن و بگو اَلسَّلامُ مِنَ اللّٰهِ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَمینِ اللّٰهِ عَلیٰ وَحْیِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْیِ وَالتَّنْزیلِ
الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَیْمِنِ عَلیٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ الشّاهِدِ عَلَی الْخَلْقِ السِّراجِ
الْمُنیرِ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الْمَظْلُومینَ
اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَصْفِیائِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَبْدِكَ وَخَیْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِیِّكَ وَاَخی رَسُولِكَ وَوَصِیِّ
حَبیبِكَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلیلِ عَلیٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِكَ وَدَیّانِ الدّینِ
بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضائِكَ بَیْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوّامینَ بِاَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرینَ الَّذینَ ارْتَضَیْتَهُمْ اَنْصاراً
لِدینِكَ وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ وَشُهَداءَ عَلیٰ خَلْقِكَ وَاَعْلاماً لِعِبادِكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِمْ
اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَصِیِّ رَسُولِ اللّٰهِ وَخَلیفَتِهِ وَ

فانقص الیوم حاجتی ولا تعذبنی بقبیح ما تعلم منی بل عفوك وجودك یسعنی انك ما تفضل لنا مولانا ومیکفت یا اهل التقوی ویا اهل المغفرة یا بر یا رحیم انت ابر بی من ابی وامی ومن جمیع الخلائق اقلبنی بقضاء حاجتی مجابا دعائی مرحوما صوتی قد کشفت انواع البلاء عنی ششم از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون از نماز فریضه فارغ شدی بگو رضیت بالله ربا وبمحمد نبیا وبالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبفلان وفلان اماما

الْقائِمِ بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ
اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعینَ اَلسَّلامُ عَلی خاصَّةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُتَوَسِّمینَ
اَلسَّلامُ عَلَی الْمُؤْمِنینَ الَّذینَ قامُوا بِاَمْرِهِ وَوازَرُوا اَوْلِیاءَ اللهِ وَخافُوا بِخَوْفِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَی
الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَعَلی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ پس برو تا باستی نزدیک قبر
و رو بقبر و پشت بقبله کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا اِمامَ الْهُدی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلَمَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ
النَّقِیُّ الْوَفِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَمُودَ الدّینِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ وَاَمینَ رَبِّ الْعالَمینَ وَدَیّانَ یَوْمِ الدّینِ وَخَیْرَ الْمُؤْمِنینَ وَسَیِّدَ
الصِّدّیقینَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلالَةِ النَّبِیّینَ وَبابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعالَمینَ وَخازِنَ وَحْیِهِ وَ
عَیْبَةَ عِلْمِهِ وَالنّاصِحَ لِاُمَّةِ نَبِیِّهِ وَالتّالِیَ لِرَسُولِهِ وَالْمُواسِیَ لَهُ بِنَفْسِهِ وَالنّاطِقَ بِحُجَّتِهِ
وَالدّاعِیَ اِلی شَریعَتِهِ وَالْماضِیَ عَلی سُنَّتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُولِكَ
ما حُمِّلَ وَرَعی مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ اَحْكامَكَ
وَجاهَدَ النّاكِثینَ فی سَبیلِكَ وَالْقاسِطینَ فی حُكْمِكَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً
لا تَاْخُذُهُ فیكَ لَوْمَةُ لائِمٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِكَ
وَاَصْفِیائِكَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِكَ اَللّٰهُمَّ هذا قَبْرُ وَلِیِّكَ الَّذی فَرَضْتَ طاعَتَهُ وَجَعَلْتَ
فی اَعْناقِ عِبادِكَ مُبایَعَتَهُ وَخَلیفَتِكَ الَّذی بِهِ تَاْخُذُ وَتُعْطی وَبِهِ تُثیبُ وَتُعاقِبُ وَ
قَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعاً لِما اَعْدَدْتَهُ لِاَوْلِیائِكَ فَبِعَظیمِ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَلیلِ خَطَرِهِ لَدَیْكَ
وَقُرْبِ مَنْزِلَتِهِ مِنْكَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ الْكَرَمِ

اللهمّ وليّك فلان فاحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته وامدده بامرك وانصره واجعله القائم بامرك والمنتصر لدينك واره ما يحبّ وما تقرّ به عينه في نفسه وذريته وفي اهله وماله وفي شيعته وفي عدوه وارهم منه ما يحذرون واره فيهم ما يحبّ وتقرّ به عينه واشف صدورنا وصدور قوم مؤمنين. در موقعی که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فارغ میشد از نماز میگفت اللهمّ اغفر لی ما قدّمت وما اخّرت وما اسررت وما اعلنت واسرافی علی نفسی وما انت

وَالْجُودِ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلایَ وَعَلی ضَجیعَیْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو یا مَوْلایَ اِلَیْكَ وُفُودی وَبِكَ اَتَوَسَّلُ اِلی رَبّی
فی بُلُوغِ مَقْصُودی وَاَشْهَدُ اَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِكَ غَیْرُ خائِبٍ وَالطّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَیْرُ مَرْدُودٍ
اِلّا بِقَضاءِ حَوائِجِهِ فَكُنْ لی شَفیعاً اِلَی اللهِ رَبِّكَ وَرَبّی فی قَضاءِ حَوائِجی وَتَیْسیرِ اُمُوری وَكَشْفِ
شِدَّتی وَغُفْرانِ ذَنْبی وَسَعَةِ رِزْقی وَتَطْویلِ عُمْری وَاِعْطاءِ سُؤْلی فی آخِرَتی وَدُنْیایَ اَللّٰهُمَّ
الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْاَئِمَّةِ
وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَلیماً لا تُعَذِّبُ بِهِ اَحَداً مِنَ الْعالَمینَ عَذاباً كَثیراً لَا انْقِطاعَ لَهُ وَلا اَجَلَ
وَلا اَمَدَ بِما شاقُّوا وُلاةَ اَمْرِكَ وَاَعِدَّ لَهُمْ عَذاباً لَمْ تُحِلَّهُ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَ
اَدْخِلْ عَلی قَتَلَةِ اَنْصارِ رَسُولِكَ وَعَلی قَتَلَةِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَعَلی قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ
وَعَلی قَتَلَةِ اَنْصارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فی وِلایَةِ آلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعینَ عَذاباً
اَلیماً مُضاعَفاً فی اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحیمِ لا یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذابُ وَهُمْ فیهِ مُبْلِسُونَ
مَلْعُونُونَ ناكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عایَنُوا النَّدامَةَ وَالْخِزْیَ الطَّویلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ
اَنْبِیائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَتْباعَهُمْ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحینَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ فی مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَ
ظاهِرِ الْعَلانِیَةِ فی اَرْضِكَ وَسَمائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی قَدَمَ صِدْقٍ فی اَوْلِیائِكَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ
مَشاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتّی تُلْحِقَنی بِهِمْ وَتَجْعَلَنی لَهُمْ تَبَعاً فِی الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

پس ضریح را ببوس و پشت بقبله بایست و رو بجانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبَا
الْاَئِمَّةِ الْهادینَ الْمَهْدِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَریعَ الدَّمْعَةِ السّاكِبَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
صاحِبَ الْمُصیبَةِ الرّاتِبَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلی جَدِّكَ وَاَبیكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلی
اُمِّكَ وَاَخیكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِكَ وَبَنیكَ اَشْهَدُ لَقَدْ طَیَّبَ

اللهمّ انت ... اعلم به منّي اللهمّ بعلمك الغيب وبقدرتك على الخلق اجمعين ما علمت الحياة خيرا لي فاحيني وتوفّني اذا علمت الوفاة خيرا لي اللهمّ انّي اسألك خشيتك في السرّ والعلانية وكلمة الحقّ في الغضب والرضا والقصد في الفقر والغنا واسألك نعيما لا ينفد واسألك قرّة عين لا تنقطع واسألك الرضا بالقضاء وبركة الموت بعد العيش وبرد العيش بعد الموت ولذّة النظر الى وجهك وشوقا الى رؤيتك ولقائك من غير ضرّاء مضرّة ولا فتنة مضلّة اللهمّ زيّنا بزينة الايمان واجعلنا هداة مهديّين اللهمّ

اللّٰهُ بِكَ التُّرابَ وَاَوضَحَ بِكَ الْكِتابَ وَجَعَلَكَ وَاَباكَ وَجَدَّكَ وَاَخاكَ وَبَنيكَ عِبْرَةً
لِاُولِي الْاَلْبابِ يَابْنَ الْمَيامينِ الْاَطْيابِ لِتَاْلِيفِ الْكِتابِ وَجَّهْتُ سَلامي اِلَيْكَ صَلَواتُ
اللّٰهِ وَسَلامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ اَفْئِدَةً مِنَ النّاسِ تَهْوي اِلَيْكَ ما خابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَ
لَجَاَ اِلَيْكَ پس برو نزد پای قبر بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْاَئِمَّةِ وَخَليلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ
بِالْاُخُوَّةِ اَلسَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الدّينِ وَالْاِيمانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلى ميزانِ الْاَعْمالِ وَ
مُقَلِّبِ الْاَحْوالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلالِ وَساقِي السَّلْسَبيلِ الزُّلالِ اَلسَّلامُ عَلى صالِحِ الْمُؤْمِنينَ
وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَالْحاكِمِ يَوْمَ الدّينِ اَلسَّلامُ عَلى شَجَرَةِ التَّقْوى وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوى
اَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ اللّٰهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَى الصِّراطِ
الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقادِحِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَ
وَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ
وَخَليفَتِهِ في اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذي
جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسى اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَ
انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ وَصَلِّ
عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ پس برگرد بجانب
سر از برای زیارت حضرت آدم و نوح و در زیارت آدم بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا خَليفَةَ اللّٰهِ في اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْبَشَرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
وَعَلَى الطّاهِرينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ صَلوٰةً لا يُحْصيها اِلّا هُوَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ و در زیارت نوح علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

اهْدِنا فيمَنْ هَدَيْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْاَلُكَ عَزيمَةَ الرَّشادِ وَالثَّباتَ فِي الْاَمْرِ وَالرُّشْدِ وَاَسْاَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عافِيَتِكَ وَاَداءَ حَقِّكَ وَاَسْاَلُكَ يا رَبِّ قَلْباً سَليماً وَلِساناً صادِقاً وَاَسْتَغْفِرُكَ لِما تَعْلَمُ وَاَسْاَلُكَ خَيْرَ ما تَعْلَمُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما تَعْلَمُ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ

پنجم از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر کس این کلمات را بگوید بعد از هر نماز فریضه محفوظ ماند خودش و خانه اش و مالش و فرزندش اُجيرُ نَفْسي وَمالي وَوُلْدي وَاَهْلي وَداري وَكُلَّ ما هُوَ مِنّي بِاللّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ

شَيْخَ الْمُرْسَلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ في اَرْضِهِ صَلَواتُ اللّٰهِ وَسَلامُهُ عَلَيْكَ وَ
عَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطّاهِرينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ پس شش رکعت نماز
بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سورهٔ فاتحة الکتاب سورهٔ الرحمن
بخوان و در رکعت دوم سورهٔ یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها را بخوان و طلب
آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً
مِنّي اِلى سَيِّدي وَمَوْلايَ وَلِيِّكَ وَاَخي رَسُولِكَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيّينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ
صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلى الِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنّي وَاجْزِني عَلى ذٰلِكَ
جَزاءَ الْمُحْسِنينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ
لِاَنَّهُ لا تَكُونُ الصَّلوٰةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنّي زِيارَتي وَاَعْطِني سُؤْلي بِمُحَمَّدٍ وَالِهِ الطّاهِرينَ و چهار
رکعت دیگر را هدیهٔ آدم و نوح گردان پس سجدهٔ شکر بجا آور و در سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ
تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي فَاكْفِني ما اَهَمَّني
وَما لا يُهِمُّني وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَلا اِلٰهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو اِرْحَمْ ذُلّي بَيْنَ يَدَيْكَ
وَتَضَرُّعي اِلَيْكَ وَوَحْشَتي مِنَ النّاسِ وَاُنْسي بِكَ يا كَريمُ يا كَريمُ پس جانب چپ رو را
بر زمین گذار و بگو لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ رَبّي حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَكَ يا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّٰهُمَّ
اِنَّ عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ لي يا كَريمُ يا كَريمُ پس برو بسجود و صد مرتبه بگو شُكْراً
و جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب است و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش
گناهان است و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعاها است و سید بن طاوس
در مزار و غیر او گفته اند که هر نماز یکه بجا میآوری چه فریضه و چه نافله ما دامیکه در نجف میباشی
بخوان بعد از آن این دعا را اَللّٰهُمَّ لا بُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلا بُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلا بُدَّ مِنْ قَضائِكَ

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وَاُجيرُ نَفْسي وَمالي وَوُلْدي وَكُلَّ ما هُوَ مِنّي بِرَبِّ الْفَلَقِ تا آخر سوره مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ تا آخر سوره وَاُجيرُ نَفْسي وَمالي وَوُلْدي وَكُلَّ ما هُوَ مِنّي بِرَبِّ النّاسِ تا آخر سوره مَلِكِ النّاسِ وَاُجيرُ نَفْسي وَمالي وَوُلْدي وَكُلَّ ما هُوَ مِنّي بِاللّٰهِ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ تا آخر آیة الکرسی

فصل پنجم

در بعض دعاها که وارده جهت رزق و ادای دین
اول از حضرت پیغمبر است منقول است که آنحضرت صلی الله علیه و آله بعمار تعلیم فرمود این دعا را ... رزق

وَلاحَوْلَ وَلاقُوَّةَ اِلّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَما قَضَيْتَ عَلَيْنا مِنْ قَضاءٍ اَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنا مِنْ قَدَرٍ
فَاَعْطِنا مَعَهُ صَبْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فى رِضْوانِكَ يَنْمى فى حَسَناتِنا وَ
تَفْضيلِنا وَسُودَدِنا وَشَرَفِنا وَمَجْدِنا وَنَعْمائِنا وَكَرامَتِنا فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَلاتَنْقُصْ مِنْ
حَسَناتِنا اَللّٰهُمَّ وَما اَعْطَيْتَنا مِنْ عَطاءٍ اَوْ فَضَّلْتَنا بِهِ مِنْ فَضيلَةٍ اَوْ اَكْرَمْتَنا بِهِ
مِنْ كَرامَةٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ شُكْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فى رِضْوانِكَ وَفى
حَسَناتِنا وَسُودَدِنا وَشَرَفِنا وَنَعْمائِكَ وَكَرامَتِكَ فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَلاتَجْعَلْهُ لَنا
اَشَراً وَلابَطَراً وَلافِتْنَةً وَلامَقْتاً وَلاعَذاباً وَلاخِزْياً فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسانِ وَسُوءِ الْمَقامِ وَخِفَّةِ الْميزانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنا
حَسَناتِنا فِى الْمَماتِ وَلاتُرِنا اَعْمالَنا حَسَراتٍ وَلاتُخْزِنا عِنْدَ قَضائِكَ وَلاتَفْضَحْنا
بِسَيِّئاتِنا يَوْمَ نَلْقاكَ وَاجْعَلْ قُلُوبَنا تَذْكُرُكَ وَلاتَنْساكَ وَتَخْشاكَ كَاَنَّها تَراكَ حَتّى
نَلْقاكَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئاتِنا حَسَناتٍ وَاجْعَلْ حَسَناتِنا دَرَجاتٍ وَ
اجْعَلْ دَرَجاتِنا غُرُفاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفاتِنا عالِياتٍ اَللّٰهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقيرِنا مِنْ سَعَةِ ما قَضَيْتَ
عَلى نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنا بِالْهُدى ما اَبْقَيْتَنا وَالْكَرامَةِ ما اَحْيَيْتَنا
وَالْكَرامَةِ (وَالْمَغْفِرَةِ خ ل) اِذا تَوَفَّيْتَنا وَالْحِفْظِ فيما بَقِىَ مِنْ عُمْرِنا وَالْبَرَكَةِ فيما رَزَقْتَنا وَالْعَوْنِ عَلى
ما حَمَّلْتَنا وَالثَّباتِ عَلى ما طَوَّقْتَنا وَلاتُؤاخِذْنا بِظُلْمِنا وَلاتُقايِسْنا بِجَهْلِنا وَلاتَسْتَدْرِجْنا
بِخَطايانا وَاجْعَلْ اَحْسَنَ ما نَقُولُ ثابِتاً فى قُلُوبِنا وَاجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَكَ وَاَذِلَّةً فى اَنْفُسِنا
وَانْفَعْنا بِما عَلَّمْتَنا وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لايَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لاتَدْمَعُ وَمِنْ
صَلوٰةٍ لاتُقْبَلُ اَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يا وَلِىَّ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ سید در مصباح الزائر فرموده
دعاء دیگر که مستحب است در عقب نماز زیارت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده شود یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ
یا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ الخ فقیر گوید که این دعاء همان دعاء صفوان است که معروف شده
بدعاء علقمه و خواهد آمد ان شاء الله در ذیل زیارت عاشوراء و بدانکه مستحب است زیارت سر

این دعا از تعلیم من فرمود من ... نزد او حاجت خود را برای ... و رزق بطلب از ... فرمود بگو اللّهمّ ارزقنی من فضلك الواسع الحلال الطّیّب رزقاً واسعاً حلالاً طیّباً بلاغاً للدّنیا والآخرة صبّاً صبّاً هنیئاً مریئاً من غیر کدّ ولا منّ من احد من خلقك الّا سعة من فضلك الواسع فانّك قلت واسئلوا الله من فضله فمن فضلك اسئل و من عطیّتك اسئل و من یدك الملأی اسئل (و در روایتی از حضرت امام محمد باقر علیه السّلام مرویست که ... فرمود که بگو ... در سجدهٔ نماز فریضه یا خیر المسؤلین و یا ...)

امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک بکتاب برای آن مرقوم
داشته اند و در مستدرک از مزار محمد ابن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر
امام حسین علیه السلام را نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و نماز گذارد نزد آن چهار رکعت و زیارت این است
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدّيقَةِ
الطّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى
الْاَذى فى جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذينَ خالَفُوكَ وَحارَبُوكَ
وَاَنَّ الَّذينَ خَذَلُوكَ وَالَّذينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلى لِسانِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ وَقَدْ خابَ
مَنِ افْتَرى لَعَنَ اللّٰهُ الظّالِمينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاٰخِرينَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ
الْاَليمَ اَتَيْتُكَ يا مَوْلاىَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً
لِاَعْدائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذى اَنْتَ عَلَيْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ فَاشْفَعْ
لى عِنْدَ رَبِّكَ مؤلف گوید که اگر همین زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسبت زیرا که
شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام
را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گذارد **زیارت دوم** زیارت معروفه بامین الله است
که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزار و مصابیح نقل شده است و علامهٔ مجلسی ره فرموده
که آن بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر آن مواظبت
نمایند و کیفیت آن چنانستکه بسندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام
زین العابدین علیه السلام بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام آمد و نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ فى اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى

خیر المعطین ارزقنی وارزق عیالی من فضلك فانّك ذو الفضل العظیم ... از ابو بصیر منقولست که شکایت کردم بسوی حضرت صادق علیه السلام از حاجت خود و خواستم از آنحضرت که مرا تعلیم فرماید دعائی در طلب روزی پس تعلیم من فرمود دعائی که ترک نکردم آنرا ... خواندم محتاج نشدم ... فرمود بگو در نماز شب در حال سجده یا خیر مدعوّ و یا خیر مسئول و یا اوسع من اعطی و یا خیر مرتجی ارزقنی واوسع علیّ من رزقك وسبّب لی رزقاً من قبلك انّك علی کلّ شیء قدیر

اگر این زیارت برای غیر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خوانده شود السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ در آن گفته نمی شود . منه

اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ حَتّی دَعاكَ اللهُ اِلی جِوارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَیهِ بِاخْتِیارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَكَ
الْحُجَّةَ مَعَ مالَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلْقِهِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ
راضِیَةً بِقَضائِكَ مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیائِكَ مَحْبُوبَةً فی
اَرْضِكَ وَسَمائِكَ صابِرَةً عَلی نُزُولِ بَلائِكَ شاكِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمائِكَ ذاكِرَةً لِسَوابِغِ
آلائِكَ مُشْتاقَةً اِلی فَرْحَةِ لِقائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی لِیَوْمِ جَزائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ
اَوْلِیائِكَ مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیا بِحَمْدِكَ وَثَنائِكَ پس
پهلوی روی مبارك خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتینَ اِلَیْكَ
والِهَةٌ وَسُبُلَ الرّاغِبینَ اِلَیْكَ شارِعَةٌ وَاَعْلامَ الْقاصِدینَ اِلَیْكَ واضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ
الْعارِفینَ مِنْكَ فازِعَةٌ وَاَصْواتَ الدّاعینَ اِلَیْكَ صاعِدَةٌ وَاَبْوابَ الْاِجابَةِ لَهُمْ
مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ ناجاكَ مُسْتَجابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَیْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكی
مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَغاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ
مَبْذُولَةٌ وَعِداتِكَ لِعِبادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَكَ مُقالَةٌ وَاَعْمالَ الْعامِلینَ لَدَیْكَ
مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزاقَكَ اِلَی الْخَلائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نازِلَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزیدِ اِلَیْهِمْ واصِلَةٌ
وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرینَ مَغْفُورَةٌ وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِیَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلینَ
عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزیدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمینَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ الظِّماءِ
مُتْرَعَةٌ اَللّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائی وَاقْبَلْ ثَنائی وَاجْمَعْ بَیْنی وَبَیْنَ اَوْلِیائی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ
وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اِنَّكَ وَلِیُّ نَعْمائی وَمُنْتَهی مُنای وَغایَةُ رَجائی فی مُنْقَلَبی وَ
مَثْوایَ و در کامل الزیارة بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلهی وَسَیِّدی
وَمَوْلایَ اغْفِرْ لِاَوْلِیائِنا وَكُفَّ عَنّا اَعْدائَنا وَاشْغَلْهُمْ عَنْ اَذانا وَاَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ
اجْعَلْهَا الْعُلْیا وَاَدْحِضْ كَلِمَةَ الْباطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلی اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس
حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین ع

مؤلف گوید که شیخ طوسی این دعا را در مصباح المتهجد ذکر کرده هم در تعقیب نافلهٔ شب در مصباح ذکر نموده چهارم روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را برای طلب روزی تعلیم فرمود یا رازِقَ الْمُقِلّینَ وَیا راحِمَ الْمَساكینِ وَیا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ وَیا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتینِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَارْزُقْنی وَعافِنی وَاكْفِنی ما اَهَمَّنی پنجم ابو بصیر این دعا را جهة طلب روزی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و آنحضرت فرمود که این دعای علی بن الحسین علیهما السلام است که هنگام بامداد میخواند اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ حُسْنَ الْمَعیشَةِ مَعیشَةً اَتَقَوّی بِها عَلی جَمیعِ حَوائِجی وَاَتَوَصَّلُ بِها فِی الْحَیوةِ اِلی آخِرَتی

یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حقتعالی این زیارت و دعا را در نامهٔ از نور
بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند
بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت ان شاء الله تعالی
مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصهٔ
روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسهٔ ائمه علیهم السلام خوانده میشود
زیارت سیم سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون
با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامیکه آنحضرت نزد ابو جعفر دوانقی میرفتند فرمود
که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیك قبر جدم امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند
و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه
شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حقتعالی برای تو بعدد
هر گامیکه بر میداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند
میکند و صد هزار حاجت بر میآورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد
یا کشته شده باشد پس آنحضرت میرفتند و من میرفتم با آنحضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه
و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم به تلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بچوبیکه در دست داشتند
خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتم پس آب دیده بر روی مبارکش جاری
شد و گفت اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و گفت اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَأُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَرُّ
الزَّكِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خِیَرَةَ اللهِ عَلَی الْخَلْقِ
اَجْمَعینَ اَشْهَدُ اَنَّكَ حَبیبُ اللهِ وَخاصَّةُ اللهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ
مَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِهِ وَخازِنَ وَحْیِهِ پس خود را بقبر چسبانیدند و گفتند بِاَبی اَنْتَ
وَاُمّی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا بابَ الْمَقامِ

مِنْ غَیْرِ اَنْ تُتْرِفَنی فیها فَاَطْغی اَوْ تَقْتُرَ بِها عَلَیَّ فَاَشْقی اَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ حَلالِ رِزْقِكَ وَاَفِضْ عَلَیَّ مِنْ سَیْبِ فَضْلِكَ نِعْمَةً مِنْكَ سابِغَةً وَعَطاءً غَیْرَ مَمْنُونٍ ثُمَّ لا تَشْغَلْنی عَنْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ بِاِكْثارٍ مِنْها تُلْهینی بَهْجَتُهُ وَتَفْتِنُنی زَهَراتُ زَهْوَتِهِ وَلا بِاِقْلالٍ عَلَیَّ مِنْها یَقْصُرُ بِعَمَلی كَدُّهُ وَیَمْلَأُ صَدْری هَمُّهُ اَعْطِنی مِنْ ذلِكَ یا اِلهی غِنًی عَنْ شِرارِ خَلْقِكَ وَبَلاغاً اَنالُ بِهِ رِضْوانَكَ وَاَعُوذُ بِكَ یا اِلهی مِنْ شَرِّ الدُّنْیا وَشَرِّ ما فیها وَلا تَجْعَلْ عَلَیَّ الدُّنْیا سِجْناً وَلا فِراقَها عَلَیَّ حُزْناً اَخْرِجْنی مِنْ فِتْنَتِها مَرْضِیّاً عَنّی مَقْبُولاً فیها عَمَلی اِلی دارِ الْحَیَوانِ

بابی انت وامی یا نور الله التام اشهد انک قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلی الله علیه واله ما حملت ورعیت ما استحفظت وحفظت ما استودعت وحللت حلال الله وحرمت حرام الله واقمت احکام الله ولم تتعد حدود الله وعبدت الله مخلصا حتی اتاک الیقین صلی الله علیک وعلی الائمة من بعدک پس برخاست آن حضرت و در بالای سر آنحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین را باین زیارت و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت آنحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت بر سبیل تعجب که (ثواب هر که زیارت کند آنحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آنحضرت را زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدار ند فرمود که صد هزار ملک پس آنحضرت بقهقری یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن میگفتند یا جداه یا سیداه یا طیباه یا طاهراه لا جعله الله اخر العهد منک ورزقنی العود الیک والمقام فی حرمک والکون معک ومع الابرار من ولدک صلی الله علیک وعلی الملائکة المحدقین بک صفوان گفت که بآنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را بایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم **زیارت چهارم** در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایتست از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت السلام علی ابی الائمة وخلیل النبوة والمخصوص بالاخوة السلام علی یعسوب الایمان ومیزان الاعمال وسیف ذی الجلال السلام علی صالح المؤمنین ووارث علم النبیین الحاکم فی یوم الدین السلام علی شجرة التقوی السلام علی حجة الله البالغة ونعمته السابغة ونقمته الدامغة السلام علی الصراط الواضح والنجم اللائح و

ومساکن الاخیار وابدلنی بالدنیا الفانیة نعیم الدار الباقیة اللهم انی اعوذ بک من ازلها وزلزالها وسطوات شیاطینها وسلاطینها ونکالها ومن بغی من بغی علی فیها اللهم من کادنی فکده ومن ارادنی فارده وفل عنی حد من نصب لی حده واطفئ عنی نار من شب لی وقوده واکفنی مکر المکرة وافقأ عنی عیون الکفرة واکفنی هم من ادخل علی همه وادفع عنی شر الحسدة واعصمنی من ذلک بالسکینة والبسنی درعک الحصینة واحینی فی سترک الواقی واصلح لی حالی واصدق قولی بفعالی وبارک لی فی اهلی

الامام الناصح ورحمة الله وبرکاته انگاه گفت انت وسیلتی الی الله وذریعتی ولی حق موالاتی وتاميلي فکن لی شفیعی الی الله عز وجل فی الوقوف علی قضاء حاجتی وهی فکاک رقبتی من النار واصرفنی فی موقفی هذا بالنجح وبما سألته کله برحمته وقدرته اللهم ارزقنی عقلا کاملا ولبا راجحا وقلبا زکیا وعملا کثیرا وادبا بارعا واجعل ذلک کله لی ولا تجعله علی برحمتک یا ارحم الراحمین **زیارت پنجم** شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوئی نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام السلام علیک یا ولی الله انت اول مظلوم واول من غصب حقه صبرت واحتسبت حتی اتاک الیقین فاشهد انک لقیت الله وانت شهید عذب الله قاتلک بانواع العذاب وجدد علیه العذاب جئتک عارفا بحقک مستبصرا بشأنک معادیا لاعدائک ومن ظلمک القی علی ذلک ربی ان شاء الله یا ولی الله ان لی ذنوبا کثیرة فاشفع لی الی ربک فان لک عند الله مقاما معلوما وان لک عند الله جاها وشفاعة وقد قال الله تعالی ولا یشفعون الا لمن ارتضی **زیارت ششم** زیارتیست که جماعتی از علماء روایت کرده اند که از جملهٔ آنها است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بنجف و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام را باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش بایشان برسد و پسندیده

مؤلف گوید که در زیارات ... باب دوم در ذکر نمازهای ... نمازهای جمعه و زیارات روز جمعه
فصل ششم (در دعاهای جمعه در بیان ...) روز ذکر و ورود دعاهای جمعه منقول از حضرت صادق علیه السلام است که فرمود بگو اللهم من تعبی و تهیی و اعدادی و استعدادی لوفادة الی مخلوق رجاء رفده وطلب نائله وجائزته فالیک یا رب تعبیتی واستعدادی رجاء عفوک وطلب نائلک وجائزتک ... اللهم ... علی کل شیء قدیر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایتست اللهم انی ... ادعوک ... جمیع خلقک مما ... الیک ... ولم ... فقد ... فتقبله ... عنی ... ولم ... جزیلا عندک ... فضلک

گردد وحاجتهایش برآورده شود هرچند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمه این خبر در فضل
این عمل بیاید در تعقیب دعاء صفوان در زیارت روز عاشوراء انشاءالله و زیارت حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام این است رو بقبر آنحضرت بایست و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا صِفْوَةَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ السَّلامُ عَلى مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ
مِنْ بَرِيَّتِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليلَ اللهِ ما دَجَى اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ
السَّلامُ عَلَيْكَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ
عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبيدِ الْكَتائِبِ
الشَّديدِ الْبَاْسِ الْعَظيمِ الْمِراسِ الْمَكينِ الْاَساسِ ساقِي الْمُؤْمِنينَ بِالْكَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ
الْمَكينِ الْاَمينِ السَّلامُ عَلى صاحِبِ النُّهى وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ السَّلامُ
عَلى فارِسِ الْمُؤْمِنينَ وَلَيْثِ الْمُوَحِّدينَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمينَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى مَنْ اَيَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئيلَ وَاَعانَهُ بِميكائيلَ وَاَزْلَفَهُ فِي الدّارَيْنِ
وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَيْنُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ الطّاهِرينَ وَعَلى اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبينَ
وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَيْنَا الصَّلَواتِ
وَاَمَرُوا بِايتاءِ الزَّكاةِ وَعَرَّفُونا صِيامَ شَهْرِ رَمَضانَ وَقِراءَةَ الْقُرْآنِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا
اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبَ الدّينِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبالِغَةَ
وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدّامِغَةَ السَّلامُ عَلى قَسيمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ السَّلامُ عَلى نِعْمَةِ
اللهِ عَلَى الْاَبْرارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَى الْفُجّارِ السَّلامُ عَلى سَيِّدِ الْمُتَّقينَ الْاَخْيارِ السَّلامُ عَلَى الْاَخِ
رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طينَتِهِ السَّلامُ عَلَى الْاَصْلِ الْقَديمِ
وَالْفَرْعِ الْكَريمِ السَّلامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ السَّلامُ عَلى اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ السَّلامُ عَلى شَجَرَةِ طُوبى
وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهى السَّلامُ عَلى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللهِ وَاِبْراهيمَ خَليلِ اللهِ وَمُوسى

ثُمَّ لا تُخَفِّفْ عَلَيَّ مِنْهُ شَيْئاً تَفَضُّلاً مِنْكَ وَحَناناً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ الدّينَ كَما شَرَعَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما وَصَفَ وَاَنَّ الْكِتابَ كَما اُنْزِلَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَما حَدَّثَ وَاَنَّ اللهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبينُ ذَكَرَ اللهُ مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِخَيْرٍ وَحَيّا مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِالسَّلامِ

فصل هفتم

در ذکر بعضی دعاهای وارده برای دفع اندوه و غم و حزن و غیره و مشتمل است بر دوازده دعا اوّل روایتست از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که چون ترا امری رو کند که از آن ترسناک باشی رو بقبله دو رکعت نماز بگذار

كَليمِ اللهِ وَعيسى رُوحِ اللهِ وَمُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَ
الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً السَّلامُ عَلى نُورِ الْاَنْوارِ وَسَليلِ الْاَطْهارِ
وَعَناصِرِ الْاَخْيارِ السَّلامُ عَلى والِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ السَّلامُ عَلى حَبْلِ اللهِ الْمَتينِ وَجَنْبِهِ
الْمَكينِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى اَمينِ اللهِ في اَرْضِهِ وَخَليفَتِهِ وَالْحاكِمِ بِاَمْرِهِ
وَالْقَيِّمِ بِدينِهِ وَالنّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعامِلِ بِكِتابِهِ اَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَيْفِ
اللهِ الْمَسْلُولِ السَّلامُ عَلى صاحِبِ الدَّلالاتِ وَالْآياتِ الْباهِراتِ وَالْمُعْجِزاتِ الْقاهِراتِ (الزاهرات)
وَالْمُنْجي مِنَ الْهَلَكاتِ الَّذي ذَكَرَهُ اللهُ في مُحْكَمِ الْآياتِ فَقالَ تَعالى وَاِنَّهُ في اُمِّ الْكِتابِ لَدَيْنا
لَعَلِيٌّ حَكيمٌ السَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضيءِ وَجَنْبِهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
السَّلامُ عَلى حُجَجِ اللهِ وَاَوْصِيائِهِ وَخاصَّةِ اللهِ وَاَصْفِيائِهِ وَخالِصَتِهِ وَاُمَنائِهِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكاتُهُ قَصَدْتُكَ يا مَوْلايَ يا اَمينَ اللهِ وَحُجَّتَهُ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ
مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُتَقَرِّباً اِلَى اللهِ بِزِيارَتِكَ فَاشْفَعْ لي عِنْدَ اللهِ رَبّي
وَرَبِّكَ في خَلاصِ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَقَضاءِ حَوائِجي حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ پس خود را بقبر
بچسبان و قبر را ببوس و بگو سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَالْمُسَلِّمينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ
يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَالنّاطِقينَ بِفَضْلِكَ وَالشّاهِدينَ عَلى اَنَّكَ صادِقٌ اَمينٌ صِدّيقٌ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ طُهْرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طاهِرٍ مُطَهَّرٍ اَشْهَدُ لَكَ يا
وَلِيَّ اللهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلاغِ وَالْاَداءِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَبابُهُ وَاَنَّكَ حَبيبُ
اللهِ وَوَجْهُهُ الَّذي يُؤْتى مِنْهُ وَاَنَّكَ سَبيلُ اللهِ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَاَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيارَتِكَ راغِباً اِلَيْكَ فِي الشَّفاعَةِ اَبْتَغي
بِشَفاعَتِكَ خَلاصَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النّارِ هارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُها
عَلى ظَهْري فَزِعاً اِلَيْكَ رَجاءَ رَحْمَةِ رَبّي اَتَيْتُكَ اَسْتَشْفِعُ بِكَ يا مَوْلايَ وَاَتَقَرَّبُ
بِكَ اِلَى اللهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوائِجي فَاشْفَعْ لي يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اِلَى اللهِ فَاِنّي عَبْدُ اللهِ

پس بگو یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ وَیا اَسْمَعَ السّامِعینَ وَیا اَسْرَعَ الْحاسِبینَ وَیا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ بگو این کلمات را صد مرتبه و در هر مرتبه که گفتی حاجت خود را یاد کن دوم از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مرویست که فرمود هر کرا اندوهی برسد بسیار بگوید ... اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ * سیم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون برادران یوسف او را در چاه افکندند جبرئیل علیه السلام نازل شد ... یوسف علیه السلام گفت برادرانم مرا در این چاه افکندند

وَمَوْلاٰكَ وَزٰائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقٰامُ الْمَحْمُودُ وَالْجٰاهُ الْعَظيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبيرُ وَ
الشَّفٰاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلىٰ اَميرِالْمُؤْمِنينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضىٰ
وَاَمينِكَ الْاَوْفىٰ وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقىٰ وَيَدِكَ الْعُلْيٰا وَجَنْبِكَ الْاَعْلىٰ وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنىٰ
وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرىٰ وَصِدّيقِكَ الْاَكْبَرِ وَسَيِّدِ الْاَوْصِيٰاءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِيٰاءِ وَعِمٰادِ الْاَصْفِيٰاءِ
اَميرِالْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبِ الدّينِ وَقُدْوَةِ الصّٰالِحينَ وَاِمٰامِ الْمُخْلِصينَ الْمَعْصُومِ مِنَ الْخَلَلِ
الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّيْبِ اَخي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ الْبٰائِتِ
عَلىٰ فِرٰاشِهِ وَالْمُواسي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكٰاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذي جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ
وَآيَةً لِرِسٰالَتِهِ وَشٰاهِداً عَلىٰ اُمَّتِهِ وَدَلٰالَةً عَلىٰ حُجَّتِهِ وَحٰامِلاً لِرٰايَتِهِ وَوِقٰايَةً لِمُهْجَتِهِ
وَهٰادِياً لِاُمَّتِهِ وَيَداً لِبٰاْسِهِ وَتٰاجاً لِرَاْسِهِ وَبٰاباً لِسِرِّهِ وَمِفْتٰاحاً لِظَفَرِهِ حَتّىٰ هَزَمَ
جُيُوشَ الشِّرْكِ بِاِذْنِكَ وَاَبٰادَ عَسٰاكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ في مَرْضٰاتِ رَسُولِكَ
وَجَعَلَهٰا وَقْفاً عَلىٰ طٰاعَتِهِ فَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَيْهِ صَلٰوةً دٰائِمَةً بٰاقِيَةً پس بگو اَلسَّلٰامُ
عَلَيْكَ يٰا وَلِيَّ اللّٰهِ وَالشِّهٰابَ الثّٰاقِبَ وَالنُّورَ الْعٰاقِبَ يٰا سَليلَ الْاَطٰائِبِ يٰا سِرَّ اللّٰهِ اِنَّ
بَيْني وَبَيْنَ اللّٰهِ تَعٰالىٰ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْري وَلٰا يَاْتي عَلَيْهٰا اِلّٰا رِضٰاهُ فَبِحَقِّ مَنِ
ائْتَمَنَكَ عَلىٰ سِرِّهِ وَاسْتَرْعٰاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لي اِلَى اللّٰهِ شَفيعاً وَمِنَ النّٰارِ مُجيراً وَعَلَى الدَّهْرِ
ظَهيراً فَاِنّي عَبْدُ اللّٰهِ وَوَلِيُّكَ وَزٰائِرُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ پس شش رکعت نماز زیارت بکن
و هر دعا که خواهی بکن و بگو اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا اَميرَالْمُؤْمِنينَ عَلَيْكَ مِنّي سَلٰامُ اللّٰهِ اَبَداً مٰا
بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهٰارُ پس اشاره کن و متوجّه شو بجانب قبر امام حسین علیه السلام و بگو
اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَتَيْتُكُمٰا زٰائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَى
اللّٰهِ تَعٰالىٰ رَبّي وَرَبِّكُمٰا وَمُتَوَجِّهاً اِلَى اللّٰهِ بِكُمٰا وَمُسْتَشْفِعاً بِكُمٰا اِلَى اللّٰهِ في حٰاجَتي هٰذِهِ
و بخوان تا آخر دعای صفوان (اِنَّهُ قَريبٌ مُجيبٌ) پس رو بقبله کن و بخوان از اوّل دعاء
يٰا اَللّٰهُ يٰا اَللّٰهُ يٰا اَللّٰهُ يٰا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيٰا كٰاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ تا وَاَصْرِفْني

گفت این سخن بمشیّت خداوند عزّ و جلّ است اگر خواست بیرون خواهد آورد مرا جبرئیل گفت که حقتعالی میفرماید بخوان او را باین دعا تا از زندان بیرون آورد گفت کدام است آن دعا گفت بگو اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ الْمَنّٰانُ بَديعُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلٰالِ وَالْاِكْرٰامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لي مِمّٰا اَنَا فيهِ فَرَجاً وَمَخْرَجاً پس حقتعالی کار او را اصلاح فرمود و از زندان بیرون آورد همچنانکه حقتعالی قصّهٔ او را در قرآن مجید ذکر فرموده

چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه ترا برسد امری پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لٰا يَكْفيني مِنْكَ

بِقَضٰاءِ حٰاجَتي وَكِفٰايَةِ مٰا اَهَمَّني هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ دُنْيٰايَ وَآخِرَتي يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمينَ پس
ملتفت شو بجانب قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و بگو اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا اَميرَالْمُؤْمِنينَ وَالسَّلٰامُ
عَلىٰ اَبي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ مٰا بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهٰارُ لٰا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي
لِزِيٰارَتِكُمٰا وَلٰا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْني وَبَيْنَكُمٰا مؤلّف گوید که قبل از این ذکر شد که دعاء صفوان

همانست که مشهور شده بدعاء علقمه	**زیارت هفتم**	و نباید ذکر آن در زیارت عاشورا ترک شود

زیارتیست که سیّد بن طاوس در مصباح الزّائر نقل کرده باین کیفیّت که قصد کن باب السّلام
یعنی درگاه روضهٔ مقدّسهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام که ضریح مقدّسش نمایان میشود پس بگو سی و چهار
مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ و بگو سَلٰامُ اللّٰهِ وَسَلٰامُ مَلٰائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيٰائِهِ الْمُرْسَلينَ وَعِبٰادِهِ
الصّٰالِحينَ وَجَميعِ الشُّهَدٰاءِ وَالصِّدّيقينَ عَلَيْكَ يٰا اَميرَالْمُؤْمِنينَ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ آدَمَ صَفْوَةِ
اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ اِبْرٰاهيمَ خَليلِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُوسىٰ كَليمِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ
عَلىٰ عيسىٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ اَلسَّلٰامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ
الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرٰاطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلٰامُ عَلَى الْمُهَذَّبِ الصَّفِيِّ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ اَبِي
الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ اَبي طٰالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ خٰالِصِ الْاَخِلّٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلَى
الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلَى الْمَوْلُودِ فِي الْكَعْبَةِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ
اَسَدِ اللّٰهِ فِي الْوَغىٰ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنىً اَلسَّلٰامُ عَلىٰ صٰاحِبِ الْحَوْضِ وَحٰامِلِ
اللِّوٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ خٰامِسِ اَهْلِ الْعَبٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلَى الْبٰائِتِ عَلىٰ فِرٰاشِ النَّبِيِّ وَمُفْديهِ بِنَفْسِهِ
مِنَ الْاَعْدٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ قٰالِعِ بٰابِ خَيْبَرَ وَالدّٰاحي بِهِ فِي الْفَضٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُكَلِّمِ الْفِتْيَةِ
في كَهْفِهِمْ بِلِسٰانِ الْاَنْبِيٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُنْبِعِ الْقَليبِ فِي الْفَلٰا اَلسَّلٰامُ عَلىٰ قٰالِعِ الصَّخْرَةِ وَقَدْ
عَجَزَ عَنْهَا الرِّجٰالُ الْاَشِدّٰاءُ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُخٰاطِبِ الثُّعْبٰانِ عَلىٰ مِنْبَرِ الْكُوفَةِ بِلِسٰانِ
الْفُصَحٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ مُخٰاطِبِ الذِّئْبِ وَمُكَلِّمِ الْجُمْجُمَةِ بِالنَّهْرَوٰانِ وَقَدْ نَخِرَتِ الْعِظٰامُ
بِالْبِلٰا اَلسَّلٰامُ عَلىٰ صٰاحِبِ الشَّفٰاعَةِ في يَوْمِ الْوَرىٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ اَلسَّلٰامُ عَلىٰ

اَحَدٌ وَاَنْتَ تَكْفي مِنْ كُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَاكْفِني كَذٰا وَكَذٰا و در حدیث دیگر وارد شده يٰا كٰافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلٰا يَكْفي مِنْكَ شَيْءٌ فِي السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ اِكْفِني مٰا اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ و فرمود حضرت صادق علیه السلام که هر که را امری دشوار باشد یا بر سلطانی که از او بترسد داخل شود پس بگوید بِاللّٰهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللّٰهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ ذَلِّلْ لي حُزُونَتَهُ وَسَهِّلْ لي صُعُوبَتَهُ فَاِنَّكَ تَمْحُو مٰا تَشٰاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتٰابِ و بگوید حَسْبِيَ اللّٰهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ و …

اُلْاِمامِ الزَّکِیِّ حَلیفِ الْمِحْرابِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ الْمُعْجِزِ الْباهِرِ وَالنّاطِقِ بِالْحِکْمَةِ وَالصَّوابِ
اَلسَّلامُ عَلی مَنْ عِنْدَهُ تَأْویلُ الْمُحْکَمِ وَالْمُتَشابِهِ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتابِ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ رُدَّتْ
عَلَیْهِ الشَّمْسُ حینَ تَوارَتْ بِالْحِجابِ اَلسَّلامُ عَلی مُحْیِی اللَّیْلِ الْبَهیمِ بِالتَّهَجُّدِ وَالْاِکْتِئابِ اَلسَّلامُ
عَلی مَنْ خاطَبَهُ جَبْرَئیلُ بِاِمْرَةِ الْمُؤْمِنینَ بِغَیْرِ ارْتِیابٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلی سَیِّدِ السّاداتِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ الْمُعْجِزاتِ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلاتِهِ فِی الْحُرُوبِ
مَلائِکَةُ سَبْعِ سَمواتٍ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ ناجَی الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَیْنَ یَدَیْ نَجْواهُ صَدَقاتٍ
اَلسَّلامُ عَلی اَمیرِ الْجُیُوشِ وَصاحِبِ الْغَزَواتِ اَلسَّلامُ عَلی مُخاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَواتِ اَلسَّلامُ عَلی
نُورِ اللهِ فِی الظُّلُماتِ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَقَضی ما فاتَهُ مِنَ الصَّلوةِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلی اِمامِ
الْمُتَّقینَ اَلسَّلامُ عَلی وارِثِ عِلْمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلی یَعْسُوبِ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلی عِصْمَةِ
الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلی قُدْوَةِ الصّادِقینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی حُجَّةِ الْاَبْرارِ
اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَخْصُوصِ بِذِی الْفَقارِ اَلسَّلامُ عَلی ساقی اَوْلِیآئِهِ
مِنْ حَوْضِ النَّبِیِّ الْمُخْتارِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ اَلسَّلامُ عَلَی النَّبَاِ
الْعَظیمِ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَنْزَلَ اللهُ فیهِ وَاِنَّهُ فی اُمِّ الْکِتابِ لَدَیْنا لَعَلِیٌّ حَکیمٌ اَلسَّلامُ عَلی
صِراطِ اللهِ الْمُسْتَقیمِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْعُوتِ فِی التَّوْریةِ وَالْاِنْجیلِ وَالْقُرْآنِ الْحَکیمِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس میاندازی خود را بر ضریح و میبوسی آنرا میگوئی یا اَمینَ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ یا وَلِیَّ
اللهِ یا صِراطَ اللهِ زارَکَ عَبْدُکَ وَوَلِیُّکَ اللّائِذُ بِقَبْرِکَ وَالْمُنیخُ رَحْلَهُ بِفِنائِکَ الْمُتَقَرِّبُ
اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمُسْتَشْفِعُ بِکَ اِلَی اللهِ زِیارَةَ مَنْ هَجَرَ فیکَ صَحْبَهُ وَجَعَلَکَ بَعْدَ
اللهِ حَسْبَهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ الطُّورُ وَالْکِتابُ الْمَسْطُورُ وَالرَّقُّ الْمَنْشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ
یا وَلِیَّ اللهِ اِنَّ لِکُلِّ مَزُورٍ عِنایَةً فیمَنْ زارَهُ وَقَصَدَهُ وَاَتاهُ وَاَنَا وَلِیُّکَ وَقَدْ حَطَطْتُ
رَحْلی بِفِنائِکَ وَلَجَاْتُ اِلی حَرَمِکَ وَلُذْتُ بِضَریحِکَ لِعِلْمی بِعَظیمِ مَنْزِلَتِکَ وَشَرَفِ

الله وقوّته من حولهم وقوّتهم وامتنع بربّ الفلق من شرّ ما خلق ولا حول ولا قوّة الّا بالله بخشم روایت شده که این دعای حضرت باقر علیه السلام است در امری که حادث شود اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَزَکِّ عَمَلی وَیَسِّرْ مُنْقَلَبی وَاهْدِ قَلْبی وَآمِنْ خَوْفی وَعافِنی فی عُمْری کُلِّهِ وَثَبِّتْ حُجَّتی وَاغْفِرْ خَطایایَ وَبَیِّضْ وَجْهی وَاعْصِمْنی فی دینی وَسَهِّلْ مَطْلَبی وَوَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی فَاِنّی ضَعیفٌ وَتَجاوَزْ عَنْ سَیِّئِ ما عِنْدی بِحُسْنِ ما عِنْدَکَ وَلا تَفْجَعْنی بِنَفْسی وَلا تَفْجَعْ لی حَمیماً وَهَبْ لی یا اِلهی لَحْظَةً مِنْ لَحَظاتِکَ

حَضْرَتِکَ وَقَدْ اَثْقَلَتِ الذُّنُوبُ ظَهْری وَمَنَعَتْنی رُقادی فَما اَجِدُ حِرْزاً وَلا مَعْقِلاً وَلا
مَلْجَاً اَلْجَاُ اِلَیْهِ اِلَّا اللهَ تَعالی وَتَوَسُّلی بِکَ اِلَیْهِ وَاسْتِشْفاعی بِکَ لَدَیْهِ فَها اَنَا ذا
نازِلٌ بِفِنائِکَ وَلَکَ عِنْدَ اللهِ جاهٌ عَظیمٌ وَمَقامٌ کَریمٌ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ اللهِ رَبِّکَ یا مَوْلایَ
پس ببوس ضریح را و روی خود را بقبله کن و بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ یا اَسْمَعَ السّامِعینَ
وَیا اَبْصَرَ النّاظِرینَ وَیا اَسْرَعَ الْحاسِبینَ وَیا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ بِمُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ
رَسُولِکَ اِلَی الْعالَمینَ وَبِاَخیهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْاَنْزَعِ الْبَطینِ الْعالِمِ الْمُبینِ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ الْاِمامَیْنِ الشَّهیدَیْنِ وَبِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعابِدینَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ باقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلینَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَکِیِّ الصِّدّیقینَ وَبِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْکاظِمِ
الْمُبینِ وَحَبیسِ الظّالِمینَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْاَمینِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوادِ عَلَمِ
الْمُهْتَدینَ وَبِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصّادِقِ سَیِّدِ الْعابِدینَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیِّ وَلِیِّ
الْمُؤْمِنینَ وَبِالْخَلَفِ الْحُجَّةِ صاحِبِ الْاَمْرِ مُظْهِرِ الْبَراهینِ اَنْ تَکْشِفَ ما بی مِنَ الْهُمُومِ وَ
تَکْفِیَنی شَرَّ الْبَلاءِ الْمَحْتُومِ وَتُجیرَنی مِنَ النّارِ ذاتِ السَّمُومِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
پس دعا کن برای هر چه بخواهی و وداع نما آنحضرت را و برگرد مؤلّف گوید که سیّد عبدالکریم
بن طاوس در فرحة الغریّ روایت کرده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام وارد کوفه شد و داخل شد
در مسجد آن و در مسجد بود ابوحمزهٔ ثمالی که از زاهدین اهل کوفه و مشایخ آنجا بود پس حضرت دو رکعت
نماز گذاشت ابوحمزه گفت نشنیدم لهجهٔ پاکیزه تر از او نزدیکش رفتم تا بشنوم چه میگوید شنیدم
میگوید اِلهی اِنْ کانَ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُکَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ اِلَیْکَ و این دعای
است معروف مؤلّف گوید که ذکر این دعا بعد از این در اعمال کوفه بیاید و آنکه ابوحمزه گفت
که آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلین را کند و ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند کرد و
تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و
رکوع و سجود شرا نیکو بعمل آورد پس این دعا را خواند اِلهی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ تا آخر دعا

تَکْشِفُ بِها عَنّی جَمیعَ ما بِهِ ابْتَلَیْتَنی وَتَعُودُ بِها عَلَیَّ ما هُوَ اَحْسَنُ عاداتِکَ عِنْدی فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتی وَقَلَّتْ حیلَتی وَانْقَطَعَ مِنْ خَلْقِکَ رَجائی وَلَمْ یَبْقَ اِلَّا رَجاؤُکَ وَتَوَکُّلی عَلَیْکَ وَقُدْرَتُکَ عَلَیَّ یا رَبِّ اَنْ تَرْحَمَنی وَتُعافِیَنی کَقُدْرَتِکَ عَلَیَّ اَنْ تُعَذِّبَنی وَتَبْتَلِیَنی اِلهی ذِکْرُ عَوائِدِکَ یُؤْنِسُنی وَالرَّجاءُ لِاِنْعامِکَ یُقَوّینی وَلَمْ اَخْلُ مِنْ نِعَمِکَ مُنْذُ خَلَقْتَنی وَاَنْتَ رَبّی وَسَیِّدی وَمَفْزَعی وَمَلْجَئی وَالْحافِظُ لی وَالذّابُّ عَنّی وَالرَّحیمُ بی وَالْمُتَکَفِّلُ بِرِزْقی وَفی قَضائِکَ وَقُدْرَتِکَ کُلُّ ما اَنَا فیهِ فَلْیَکُنْ یا سَیِّدی وَمَوْلایَ فیما قَضَیْتَ

وموافق روایت سابقه آن بزرگوار برخاست ورفت ابوحمزه گفت که من عقب او رفتم تا
مناخ کوفه وآن مکانی بوده که شتر از اد رآنجا میخوابانیدند دیدم در آنجا غلام سیاهی است
وبا او است شتر گزیده وناقه گفتم با او ای سیاه این مرد کیست گفت اَوَ یَخْفی عَلَیْکَ شَمائِلُهُ
از سیما وشمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابوحمزه گفت پس خود را انداختم روی
قدمهای آنحضرت بوسیدم از آنکه آنجناب نگذاشت وبا دست خود سرم را بلند کرد وفرمود مکن
سجود نشاید مگر برای خداوند عزّ وجلّ گفتم یا بن رسول الله برای چه باینجا آمدید فرمود که از برای
آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه واگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند بسوی آن
اگرچه بروش کودکان خود را بر زمین کشند یعنی بپایند هرچند در نهایت سختی باشد راه رفتن
بر ایشان مانند اطفالیکه راه نیافتاده اند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود آیا میل داری که
زیارت کنی با من قبر جدّم علی بن ابیطالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود ومن در سایهٔ ناقهٔ او بودم
وحدیث میکردم تا رسیدیم بغریین وآن بقعه بود سفید که نور آن میدرخشید پس از شتر
خویش پیاده شد ودو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت وفرمود ای اباحمزه این قبر جدّم علی
بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت کرد آنحضرت را بزیارتیکه اوّل آن اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِیِّ
وَنُورِ وَجْهِهِ الْمُضِیءِ است پس وداع کرد با آن قبر مطهّر ورفت بسوی مدینه ومن برگشتم بسوی کوفه
مؤلّف گوید که از ذکر نکردن سیّد این زیارت را در فرحة تأسّف میخوردم ودر جستجوی آن بودم
تا اینکه یک یک زیاراتیکه برای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم زیارتیکه در
اوّل آن این دو جمله باشد نیافتم مگر این زیارت شریف که جملهٔ اوّلش موافق است وجملهٔ دوّم
مخالف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد واین اختلاف چندان ضرر ندارد واگر
گوئی که اوّل این زیارت سَلامُ اللّٰهِ وَسَلامُ مَلائِکَتِهِ است نه اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ گوئیم اوّل زیارت با
همان اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِیِّ است وسلامهای سابق بمنزلهٔ اذن دخول وطلب رخصت است
وشاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند رجوع کن

وَقَدْ دَنَتْ وَحَضَرَتْ بِتَعْجیلِ خَلاصی مِمّا اَنَا فیهِ جَمیعِهِ وَالْعافِیَةِ لی فَاِنّی لا اَجِدُ لِدَفْعِ ذلِکَ اَحَداً غَیْرَکَ وَلا اَعْتَمِدُ فیهِ اِلّا عَلَیْکَ فَکُنْ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ عِنْدَ اَحْسَنِ ظَنّی بِکَ وَرَجائی لَکَ وَارْحَمْ تَضَرُّعی وَاسْتِکانَتی وَضَعْفَ رُکْنی وَامْنُنْ بِذلِکَ عَلَیَّ وَعَلی کُلِّ داعٍ دَعاکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ثُمَّ

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که فرمود که حضرت علی بن الحسین علیهما السلام میفرمود باک ندارم هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن وانس بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَاِلَی اللّٰهِ وَفی سَبیلِ اللّٰهِ

باینجا تا بر تو معلوم شود ونیز بدانکه در زیارت ششم وزیارت روز مولود این دو جمله بدون
لفظ نور میباشد امّا نه در اوّل زیارت والله العالم وبالجمله ما از زیارات مطلقه همین هفت
زیارت که نقل کردیم کافی است واگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را وبخواند
نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت
در هر وقت ودر هر کجا که شخص باشد وباید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
ونماز در آن حرم مطهّر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دویست هزار نماز است واز حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام مفترض الطّاعه را ونماز گذارد در نزد او چهار رکعت
نوشته شود برای او حجّه وعمره وما در رسالهٔ هدیّة الزّائرین اشاره کردیم بفضیلت مجاورت قبر امیرالمؤمنین
علیه السلام لکن بشرط آنکه مجاور حق جوار آنحضرت را ملحوظ داشته باشد واین مطلب بسیار مشکل است
که برای هر کس ممکن نیست ومقام را مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند بکلمهٔ طیّبه

ذکر وداع امیرالمؤمنین علیه السلام

چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علما نقل شده
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعیکَ وَاَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلامَ
آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جاءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَیْهِ وَدَلَّتْ عَلَیْهِ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ
اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِیّاهُ فَاِنْ تَوَفَّیْتَنی قَبْلَ ذلِکَ فَاِنّی اَشْهَدُ فی
مَماتی عَلی ما شَهِدْتُ عَلَیْهِ فی حَیاتی اَشْهَدُ اَنَّ اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلِیّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ وَعَلِیَّ
بْنَ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِیَّ بْنَ مُوسی وَمُحَمَّدَ بْنَ
عَلِیٍّ وَعَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَئِمَّتی
وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحارَبَهُمْ مُشْرِکُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَیْهِمْ فی اَسْفَلِ دَرْکٍ مِنَ الْجَحیمِ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حارَبَهُمْ لَنا اَعْداءٌ وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَآءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّیْطانِ وَعَلی مَنْ قَتَلَهُمْ
لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلائِکَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعینَ وَمَنْ شَرِکَ فیهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی

وَبِما مَلَکَتْ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اَسْلَمْتُ نَفْسی وَاِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهی وَاِلَیْکَ فَوَّضْتُ اَمْری وَاِلَیْکَ اَلْجَأْتُ ظَهْری اَللّٰهُمَّ احْفَظْنی بِحِفْظِ الْایمانِ مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَمِنْ خَلْفی وَعَنْ یَمینی وَعَنْ شِمالی وَمِنْ فَوْقی وَمِنْ تَحْتی وَما قِبَلی وَادْفَعْ عَنّی بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ

منقولست برای دفع خوف از سلطان وارد شده از دعاهای اهل بیت علیهم السلام بخوانند یا کائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا کائِناً بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا حاجت طلبد

اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلوٰةِ وَالتَّسْلِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ هٰؤُلَاۤءِ الْمُسَمَّيْنَ الْاَئِمَّةِ اَللّٰهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالْمُنَاصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوَازَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ

مقصد دویم

در زیارات مخصوصهٔ حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و آنها چند زیارتست اول زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که با بن ابی نصر فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه حقتعالی میآمرزد در این روز از مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و شب فطر الخبر و بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که در زیارت دویم مطلقه گذشت ص ۳۵۳ دویم زیارتیست که بسندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بآن در روز غدیر در سالیکه معتصم آنحضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنانست که چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبهٔ منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل میکنی و پاکترین جامه‌های خود را میپوشی و اذن دخول میطلبی میگوئی (اَللّٰهُمَّ اِنِّي وَقَفْتُ عَلٰى بَابٍ) و این همان اذن دخول اولست که مادر اول باب نقل کردیم پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو نزدیک ضریح مقدس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَمِينِ اللهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَالسَّلَامُ عَلٰى اَنْبِيَاۤءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَاۤئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَوَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا اَمِينَ

هم از حضرت امام محمد تقی علیه السلام ... امر مواظبت کن بخواندن این دعا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي

هم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که پیغمبر فرمود هرگاه برسد مصیبتی یکی از شما ها یا نازل شود باو نازله وضوء کامل بگیرد و دو رکعت نماز گذارد یا چهار رکعت و بگوید در آخر آن یَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا يَشَاۤءُ مِنْ بَلِيَّةٍ وَيَا خَلِيلَ اِبْرٰهِيمَ وَيَا نَجِيَّ مُوسٰى وَيَا مُصْطَفٰى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَدْعُوكَ دُعَاۤءَ

اللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلٰى عِبَادِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللهِ الْقَوِيمَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَاُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اٰمَنْتَ بِاللهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ وَصَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجَاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُونَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ اَلَا لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظَّالِمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَقَاۤئِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُ عِلْمِهِ وَاَمِينُهُ عَلٰى شَرْعِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللهِ وَصَدَّقَ بِمَا اُنْزِلَ عَلٰى نَبِيِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ مَا اَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَاَوْجَبَ عَلٰى اُمَّتِهِ فَرْضَ طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلَكَ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللهُ كَذٰلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللهَ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ فَقَالَ اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلٰى فَقَالَ اللّٰهُمَّ اشْهَدْ وَكَفٰى بِكَ شَهِيداً وَحَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرَارِ وَنَاكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعَالٰى وَاَنَّ اللهَ تَعَالٰى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْراً عَظِيماً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ الرَّسُولُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَاَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ اللهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللهُ فِيكُمْ اِنَّ اللهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْداً عَلَيْهِ حَقّاً فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اَلتَّاۤئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاۤئِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا اٰمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمِينِ وَاَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ

مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ دُعَاۤءَ ... الْغَرِيقِ الْمُضْطَرِّ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ... حقتعالی ...

هم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که برای دفع هم و غم غسل میکنی و دو رکعت نماز میگذاری و میگوئی يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا فَرِّجْ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي يَا اَللهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ

الَّذي ارتضاه لنا ربّ العالمين واكمله بولايتك يوم الغدير واشهد انّك المعنىّ
بقول العزيز الرّحيم وانّ هذا صراطي مستقيماً فاتّبعوه ولا تتّبعوا السّبل فتفرّق بكم عن
سبيله ضلّ والله واضلّ من اتّبع سواك وعند عن الحقّ من عاداك اللّهمّ سمعنا
لامرك واطعنا واتّبعنا صراطك المستقيم فاهدنا ربّنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
الى طاعتك واجعلنا من الشّاكرين لانعمك واشهد انّك لم تزل للهوى مخالفاً وللتّقى
محالفاً وعلى كظم الغيظ قادراً وعن النّاس عافياً غافراً واذا عصى الله ساخطاً واذا اطيع
الله راضياً وبما عهد اليك عاملاً راعياً لما استحفظت حافظاً لما استودعت مبلّغاً
ما حمّلت منتظراً ما وعدت واشهد انّك ما اتّقيت ضارعاً ولا امسكت عن حقّك
جازعاً ولا احجمت عن مجاهدة غاصبيك (عاصيك) ناكلاً ولا اظهرت الرّضى بخلاف ما يرضى الله
مداهناً ولا وهنت لما اصابك في سبيل الله ولا ضعفت ولا استكنت عن طلب حقّك
مراقباً معاذ الله ان تكون كذلك بل اذ ظلمت احتسبت ربّك وفوّضت اليه امرك
وذكّرتهم فما ادّكروا ووعظتهم فما اتّعظوا وخوّفتهم الله فما تخوّفوا واشهد انّك يا
امير المؤمنين جاهدت في الله حقّ جهاده حتّى دعاك الله الى جواره وقبضك اليه
باختياره والزم اعدائك الحجّة بقتلهم ايّاك لتكون الحجّة لك عليهم مع ما لك من
الحجج البالغة على جميع خلقه السّلام عليك يا امير المؤمنين عبدت الله مخلصاً و
جاهدت في الله صابراً وجدت بنفسك محتسباً وعملت بكتابه واتّبعت سنّة نبيّه
واقمت الصّلوة وآتيت الزّكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر ما استطعت مبتغياً
ما عند الله راغباً فيما وعد الله لا تحفل بالنّوائب ولا تهن عند الشّدائد ولا تحجم عن
محارب افك من نسب غير ذلك اليك وافترى باطلاً عليك واولى لمن عند عنك
لقد جاهدت في الله حقّ الجهاد وصبرت على الاذى صبر احتساب وانت اوّل من آمن
بالله وصلّى له وجاهد وابدى صفحته في دار الشّرك والارض مشحونة ضلالة والشّيطان

(ادعیهٔ اندوه وخوف)

و ظهر نماز و ادهم بسلفی و بعد
آیة الکرسی و معوذتین را
یازده مرتبه بخواند پس دستها را
رفع نموده بگوید در سجده صد
مرتبه یا حیّ یا قیّوم یا لا
اله الّا انت برحمتک استغیث
فاکفنی ما اهمّنی و لا تکلنی
الی نفسی
دوازدهم از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است
که بنماز جمعه و نوکرای سماعه
باشد نزد حقتعالی پس
بگو اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ
محمّد و علیّ فانّ لهما عندک
شأناً من الشّأن و قدراً
من القدر فبحقّ ذلک الشّأن
و بحقّ ذلک القدر ان
تصلّی علی محمّد و آل محمّد
و ان تفعل بی کذا و کذا

يعبد جهرة وانت القائل لا تزيدني كثرة النّاس حولي عزّة ولا تفرّقهم عنّي وحشة
ولو اسلمني النّاس جميعاً لم اكن متضرّعاً اعتصمت بالله فعززت وآثرت الآخرة على الاولى
فزهدت وايّدك الله وهداك واخلصك واجتباك فما تناقضت افعالك ولا
اختلفت اقوالك ولا تقلّبت احوالك ولا ادّعيت ولا افتريت على الله كذباً ولا
شرهت الى الحطام ولا دنّسك الآثام ولم تزل على بيّنة من ربّك ويقين من امرك
تهدي الى الحقّ والى صراط مستقيم اشهد شهادة حقّ واقسم بالله قسم صدق انّ محمّداً
وآله صلوات الله عليهم سادات الخلق وانّك مولاي ومولى المؤمنين وانّك عبد
الله ووليّه واخو الرّسول ووصيّه ووارثه وانّه القائل لك والّذي بعثني بالحقّ ما
آمن بي من كفر بك ولا اقرّ بالله من جحدك وقد ضلّ من صدّ عنك ولم يهتد الى
الله ولا اليّ من لا يهتدي بك وهو قول ربّي عزّ وجلّ وانّي لغفّار لمن تاب وآمن
وعمل صالحاً ثمّ اهتدى الى ولايتك مولاي فضلك لا يخفى ونورك لا يطفأ (لا يطفى) وانّ من
جحدك الظّلوم الاشقى مولاي انت الحجّة على العباد والهادي الى الرّشاد والعدّة للمعاد
مولاي لقد رفع الله في الاولى منزلتك واعلى في الآخرة درجتك وبصّرك ما عمي على
من خالفك وحال بينك وبين مواهب الله لك فلعن الله مستحلّي الحرمة منك وذائد الحقّ
عنك واشهد انّهم الاخسرون الّذين تلفح وجوههم النّار وهم فيها كالحون واشهد
انّك ما اقدمت ولا احجمت ولا نطقت ولا امسكت الّا بامر من الله ورسوله قلت
والّذي نفسي بيده لقد نظر اليّ رسول الله صلّى الله عليه وآله اضرب بالسّيف قدماً
فقال يا عليّ انت منّي بمنزلة هرون من موسى الّا انّه لا نبيّ بعدي واعلمك انّ موتك
وحيوتك معي وعلى سنّتي فوالله ما كذبت ولا كذبت ولا ضللت ولا ضلّ بي ولا
نسيت ما عهد اليّ ربّي وانّي لعلى بيّنة من ربّي بيّنها لنبيّه وبيّنها النّبيّ لي وانّي لعلى
الطّريق الواضح الفظه لفظاً صدقت والله وقلت الحقّ فلعن الله من ساواك بمن

(نوافل محمّد و علی علیهما)

بعد بدرگاه حقتعالی روز قیامت مشغول
نمانند ملکی مقرّب و نه پیغمبر مرسل
و نه مؤمن ممتحن مگر آنکه او محتاج
است بشکوه محمّد و علی صلوات الله
علیهما و آلهما در آن روز فقیر بود
که این باب الحدیث نقل کرده از حضرت
امیر المؤمنین علیه السّلام که فرمود
و فرمود سؤال کردم از حضرت رسول
صلّی الله علیه و آله که دعا کند
برای من بمغفرت فرمود دعا کن
کرد تا پیش رحمت واسعه گوش
و دست بلند بدعا بردارید میگوید
دادم بلند بدعا و خصوصیّت عرض
اللّهمّ بحقّ علیّ عندک اغفر
لعلیّ یعنی خدایا بحقّ علیّ
نزد تو بیامرز علی را من کفتم
یا رسول الله این چه دعائی
بود که کردی فرمود آیا کسی
از او گرامی تر نزد خدا کسی
من او را شفیع
کنم

ناوالک والله جل اسمه یقول هل یستوی الذین یعلمون والذین لایعلمون فلعن الله
من عدل بک من فرض الله علیه ولایتک وانت ولی الله واخو رسوله والذاب
عن دینه والذی نطق القرآن بتفضیله قال الله تعالی وفضل الله المجاهدین علی
القاعدین اجراً عظیماً درجات منه ومغفرة ورحمة وکان الله غفوراً رحیماً وقال الله
تعالی اجعلتم سقایة الحاج وعمارة المسجد الحرام کمن آمن بالله والیوم الآخر وجاهد فی
سبیل الله لایستوون عند الله والله لایهدی القوم الظالمین الذین آمنوا وهاجروا و
جاهدوا فی سبیل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله واولئک هم الفائزون
یبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فیها نعیم مقیم خالدین فیها ابداً
ان الله عنده اجر عظیم اشهد انک المخصوص بمدحة الله المخلص لطاعة الله لم تبغ
بالهدی بدلاً ولم تشرک بعبادة ربک احداً وان الله تعالی استجاب لنبیه صلی الله
علیه وآله فیک دعوته ثم امره باظهار ما اولاک لامته اعلاءً لشانک واعلاناً
لبرهانک ودحضاً للاباطیل وقطعاً للمعاذیر فلما اشفق من فتنة الفاسقین واتقی
فیک المنافقین اوحی الیه رب العالمین یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک
وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله یعصمک من الناس فوضع علی نفسه اوزار المسیر
ونهض فی رمضاء الهجیر فخطب واسمع ونادی فابلغ ثم سئلهم اجمع فقال هل بلغت
فقالوا اللهم بلی فقال اللهم اشهد ثم قال الست اولی بالمؤمنین من انفسهم
فقالوا بلی فاخذ بیدک وقال من کنت مولاه فهذا علی مولاه اللهم وال من والاه
وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله فما آمن بما انزل الله فیک علی
نبیه الا قلیل ولا زاد اکثرهم غیر تخسیر ولقد انزل الله تعالی فیک من قبل و
هم کارهون یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینه فسوف یأتی الله بقوم یحبهم
ویحبونه اذلة علی المؤمنین اعزة علی الکافرین یجاهدون فی سبیل الله ولایخافون

کم نزد او مؤلف گوید که ما در باب اول در ذکر ادعیه معجزه ذکر کردیم بعض دعاها که مناسبت با این فصل داشت

فصل هشتم

در ذکر چند دعا برای علتها و مرضها اول از حضرت صادق علیه السلام منقول است که میگوید از برای دردها بسم الله و بالله کم من نعمة لله فی عرق ساکن و غیر ساکن علی عبد شاکر و غیر شاکر و میگیری ریش خود را بدست راست بعد از نماز فریضه و میگوئی سه مرتبه اللهم فرج عنی کربتی و عجل عافیتی واکشف ضری و حریص باش که این عمل با اشک و گریه باشد

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بگذار دست بر موضع درد و بگو

لومة لائم ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله واسع علیم انما ولیکم الله ورسوله
والذین آمنوا الذین یقیمون الصلوة ویؤتون الزکوة وهم راکعون ومن یتول الله و
رسوله والذین آمنوا فان حزب الله هم الغالبون ربنا آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول
فاکتبنا مع الشاهدین ربنا لاتزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة
انک انت الوهاب اللهم انا نعلم ان هذا هو الحق من عندک فالعن من عارضه و
استکبر وکذب به وکفر وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون السلام علیک
یا امیر المؤمنین وسید الوصیین واول العابدین وازهد الزاهدین ورحمة الله و
برکاته وصلواته وتحیاته انت مطعم الطعام علی حبه مسکیناً ویتیماً واسیراً لوجه
الله لاترید منهم جزاءً ولا شکوراً وفیک انزل الله تعالی ویؤثرون علی انفسهم و
لو کان بهم خصاصة ومن یوق شح نفسه فاولئک هم المفلحون وانت الکاظم للغیظ و
العافی عن الناس والله یحب المحسنین وانت الصابر فی البأساء والضراء وحین البأس
انت القاسم بالسویة والعادل فی الرعیة والعالم بحدود الله من جمیع البریة والله
تعالی اخبر عما اولاک من فضله بقوله افمن کان مؤمناً کمن کان فاسقاً لایستوون اما
الذین آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوی نزلاً بما کانوا یعملون وانت المخصوص
بعلم التنزیل وحکم التأویل ونص الرسول ولک المواقف المشهودة والمقامات المشهورة و
الایام المذکورة یوم بدر ویوم الاحزاب اذ زاغت الابصار وبلغت القلوب الحناجر
وتظنون بالله الظنونا هنالک ابتلی المؤمنون وزلزلوا زلزالاً شدیداً واذ یقول المنافقون
والذین فی قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله الا غروراً واذ قالت طائفة منهم یا
اهل یثرب لامقام لکم فارجعوا ویستأذن فریق منهم النبی یقولون ان بیوتنا عورة
وما هی بعورة ان یریدون الا فراراً وقال الله تعالی ولما رای المؤمنون الاحزاب قالوا
هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ایماناً وتسلیماً

بسم الله و بالله و محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم امسح عنی ما اجد و مسح میکنی بدست راست سه مرتبه بر موضع درد

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام ... از امیرالمؤمنین علیه السلام ... که رسول خدا صلی الله علیه و آله ... اللهم انی اسئلک تعجیل عافیتک و صبراً علی بلیتک و خروجاً الی رحمتک

از حضرت صادق علیه السلام ... دست بر موضع درد ... میگذاری و میگوئی سه مرتبه اللهم انی اسئلک بحق القرآن العظیم الذی نزل

فقتلت عمرهم وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله
المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم احد اذ يصعدون ولا يلوون على احد و
الرسول يدعوهم في اخريهم وانت تذود بهم المشركين عن النبي ذات اليمين وذات الشمال
حتى ردهم الله تعالى عنكما خائفين ونصر بك الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به
التنزيل اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم
وليتم مدبرين ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والمؤمنون انت و
من يليك وعمك العباس ينادي المنهزمين يا اصحاب سورة البقرة يا اهل بيعة الشجرة
حتى استجاب له قوم قد كفيتهم المؤونة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا آيسين من
المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة وذلك قول الله جل ذكره ثم يتوب الله من
بعد ذلك على من يشاء وانت حائز درجة الصبر فائز بعظيم الاجر ويوم خيبر اذ اظهر
الله خور المنافقين وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب العالمين ولقد كانوا عاهدوا
الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله مسؤولا مولاي انت الحجة البالغة و
المحجة الواضحة والنعمة السابغة والبرهان المنير فهنيئا لك بما آتاك الله من
فضل وتبا لشانئك ذي الجهل شهدت مع النبي صلى الله عليه وآله جميع حروبه
ومغازيه تحمل الراية امامه وتضرب بالسيف قدامه ثم لحزمك المشهور وبصيرتك
في الامور امرك في المواطن ولم يكن عليك امير وكم من امر صدك عن امضاء عزمك
فيه التقى واتبع غيرك في مثله الهوى فظن الجاهلون انك عجزت عما اليه انتهى ضل
والله الظان لذلك وما اهتدى ولقد اوضحت ما اشكل من ذلك لمن توهم وامترى
بقولك صلى الله عليك قد يرى الحول القلب وجه الحيلة ودونها حاجز من تقوى
الله فيدعها رأي العين وينتهز فرصتها من لا حريجة له في الدين صدقت وخسر
المبطلون واذ ماكرك الناكثان فقالا نريد العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان

به الروح الامين وهو عنده في ام الكتاب علي حكيم ان تشفيني بشفائك وتداويني بدوائك وتعافيني من بلائك وصلوات ... محمد وآل محمد عليهم السلام

العمرة لكن تريدان الغدرة فاخذت البيعة عليهما وجددت الميثاق فجدا في النفاق
فلما نبهتهما على فعلهما اغفلا وعادا وما انتفعا وكان عاقبة امرهما خسرا ثم
تلاهما اهل الشام فسرت اليهم بعد الاعذار وهم لا يدينون دين الحق ولا يتدبرون
القرآن همج رعاع ضالون وبالذي انزل على محمد فيك كافرون ولاهل الخلاف عليك
ناصرون وقد امر الله تعالى باتباعك وندب المؤمنين الى نصرك وقال عز وجل
يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين مولاي بك ظهر الحق وقد نبذه
الخلق واوضحت السنن بعد الدروس والطمس فلك سابقة الجهاد على تصديق التنزيل
ولك فضيلة الجهاد على تحقيق التاويل وعدوك عدو الله جاحد لرسول الله يدعو
باطلا ويحكم جائرا ويتامر غاصبا ويدعو حزبه الى النار وعمار يجاهد وينادي بين
الصفين الرواح الرواح الى الجنة ولما استسقى فسقي اللبن كبر وقال قال لي رسول
الله صلى الله عليه وآله آخر شرابك من الدنيا ضياح من لبن وتقتلك الفئة الباغية
فاعترضه ابو العادية الفزاري فقتله فعلى ابي العادية لعنة الله ولعنة ملائكته
ورسله اجمعين وعلى من سل سيفه عليك وسللت سيفك عليه يا امير المؤمنين من
المشركين والمنافقين الى يوم الدين وعلى من رضي بما ساءك ولم يكرهه واغمض عينه و
لم ينكر او اعان عليك بيد او لسان او قعد عن نصرك او خذل عن الجهاد معك او
غمط فضلك وجحد حقك او عدل بك من جعلك الله اولى به من نفسه وصلوات الله
عليك ورحمة الله وبركاته وسلامه وتحياته وعلى الائمة من آلك الطاهرين انه
حميد مجيد والامر الاعجب والخطب الافظع بعد جحدك حقك غصب الصديقة
الطاهرة الزهراء سيدة النساء فدكا ورد شهادتك وشهادة السيدين سلالتك و
عترة المصطفى صلى الله عليكم وقد اعلى الله تعالى على الامة درجتكم ورفع منزلتكم
وابان فضلكم وشرفكم على العالمين فاذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا قال الله

... ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شيء قدرا ...

عزّ وجلّ انّ الانسان خلق هلوعاً اذا مسّه الشرّ جزوعاً واذا مسّه الخیر منوعاً الّا
المصلّین فاستثنی الله تعالی نبیّه المصطفی وانت یا سیّد الاوصیاء من جمیع الخلق فما
اعمه من ظلمک عن الحقّ ثمّ افرضوک سهم ذوی القربی مکراً واحادوه عن اهله جوراً
فلمّا آل الامر الیک اجریتهم علی ما اجریا رغبة عنهما بما عند الله لک فاشبهت
محنتک بهما محن الانبیاء علیهم السلام عند الوحدة وعدم الانصار واشبهت فی البیات
علی الفراش الذبیح علیه السلام اذ اجبت کما اجاب واطعت کما اطاع اسمعیل صابراً
محتسباً اذ قال له یا بنیّ انّی اری فی المنام انّی اذبحک فانظر ماذا تری قال یا ابت
افعل ما تؤمر ستجدنی ان شاء الله من الصابرین وکذلک انت لمّا اباتک النبیّ صلّی
الله علیه واله وامرک ان تضجع فی مرقده واقیاً له بنفسک اسرعت الی اجابته مطیعاً
ولنفسک علی القتل موطّناً فشکر الله تعالی طاعتک وابان عن جمیل فعلک بقوله جلّ
ذکره ومن الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله ثمّ محنتک یوم صفّین وقد رفعت
المصاحف حیلةً ومکراً فاعرض الشکّ وعزف الحقّ واتّبع الظنّ اشبهت محنة هرون
اذ امّره موسی علی قومه فتفرّقوا عنه وهرون ینادی بهم ویقول یا قوم انّما فتنتم به وانّ
ربّکم الرحمن فاتّبعونی واطیعوا امری قالوا لن نبرح علیه عاکفین حتّی یرجع الینا موسی وکذلک
انت لمّا رفعت المصاحف قلت یا قوم انّما فتنتم بها وخدعتم فعصوک وخالفوا علیک
واستدعوا نصب الحکمین فابیت علیهم وتبرّأت الی الله من فعلهم وفوّضته الیهم فلمّا
اسفر الحقّ وسفه المنکر واعترفوا بالزلل والجور عن القصد اختلفوا من بعده والزموک
علی سفه التحکیم الذی ابیته واحبّوه وحظرته واباحوا ذنبهم الذی اقترفوه وانت
علی نهج بصیرة وهدی وهم علی سنن ضلالة وعمی فما زالوا علی النفاق مصرّین
وفی الغیّ متردّدین حتّی اذاقهم الله وبال امرهم فامات بسیفک من عاندک فشقی و
هوی واحیی بحجّتک من سعد فهدی صلوات الله علیک غادیةً ورائحةً وعاکفةً

وذاهبةً فما یحیط المادح وصفک ولا یحبط الطاعن فضلک انت احسن الخلق عبادةً
واخلصهم زهادةً واذبّهم عن الدین اقمت حدود الله بجهدک وفللت عساکر المارقین
بسیفک تخمد لهب الحروب ببنانک وتهتک ستور الشبه ببیانک وتکشف لبس
الباطل عن صریح الحقّ لا تأخذک فی الله لومة لائم وفی مدح الله تعالی لک غنی عن
مدح المادحین وتقریظ الواصفین قال الله تعالی من المؤمنین رجال صدقوا ما
عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه ومنهم من ینتظر وما بدّلوا تبدیلاً ولمّا
رأیت ان قتلت الناکثین والقاسطین والمارقین وصدقک رسول الله صلّی الله
علیه واله وعده فاوفیت بعهده قلت اما آن ان تخضب هذه من هذه ام متی
یبعث اشقاها واثقاً بانّک علی بیّنة من ربّک وبصیرة من امرک قادم علی الله
مستبشر ببیعک الذی بایعته به وذلک هو الفوز العظیم اللّهمّ العن قتلة انبیائک
واوصیاء انبیائک بجمیع لعنائک واصلهم حرّ نارک والعن من غصب ولیّک حقّه
وانکر عهده وجحده بعد الیقین والاقرار بالولایة له یوم اکملت له الدین اللّهمّ
العن قتلة امیر المؤمنین ومن ظلمه واشیاعهم وانصارهم اللّهمّ العن ظالمی الحسین
وقاتلیه والمتابعین عدوّه وناصریه والراضین بقتله وخاذلیه لعناً وبیلاً اللّهمّ
العن اوّل ظالم ظلم آل محمّد ومانعیهم حقوقهم اللّهمّ خصّ اوّل ظالم وغاصب لآل
محمّد باللعن وکلّ مستنّ بما سنّ الی یوم القیمة اللّهمّ صلّ علی محمّد خاتم النبیّین وعلی
علیّ سیّد الوصیّین واله الطاهرین واجعلنا بهم متمسّکین وبولایتهم من الفائزین
الآمنین الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین
اشاره کردیم بسند این زیارت وآنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور میشود خواند
واین فایدهٔ جلیله ایست که البتّه راغبین در عبادت وشائقین زیارت حضرت شاه ولایت
علیه السلام از اغنیمت خواهند شمرد سیّم زیارتیست که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل

شده که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک
قبر شریف آنحضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد
از نماز و دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وَلِیِّکَ وَاَخی نَبِیِّکَ وَوَزیرِهِ وَحَبیبِهِ وَخَلیلِهِ
وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِیِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمینِهِ وَوَلِیِّهِ وَ
اَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذینَ آمَنُوا بِهِ وَاَبی ذُرِّیَّتِهِ وَبابِ حِکْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی
اِلیٰ شَریعَتِهِ وَالْماضی عَلیٰ سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ عَلیٰ اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَاَصْفِیائِکَ وَاَوْصِیاءِ
اَنْبِیائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَ
رَعیٰ مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلالَکَ وَحَرَّمَ حَرامَکَ وَاَقامَ اَحْکامَکَ وَدَعا
اِلیٰ سَبیلِکَ وَوالیٰ اَوْلِیائَکَ وَعادیٰ اَعْدائَکَ وَجاهَدَ النّاکِثینَ عَنْ سَبیلِکَ وَ
الْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِکَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِی اللّٰهِ
لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّیٰ بَلَغَ فی ذٰلِکَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْکَ الْقَضاءَ وَعَبَدَکَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ
لَکَ مُجْتَهِداً حَتّیٰ اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْکَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً
هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ
وَاَصْفِیائِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که سید در مصباح الزائر برای این روز شریف
زیارت دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و آن مرکب از دو زیارت که

علامه مجلسی آنرا زیارت	**دوم از زیارات مخصوصه**	دوم و سیم تحفه قرار داده

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس
روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در
هفدهم ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود آنرا بثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی
الله عنه و فرمود باو که چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه

بن داود وعوذهٔ امیر المؤمنین
علی بن ابیطالب علیه السلام
والائمة الطاهرین علیهم
السلام من بعده ...
ششم روایت شده که حضرت
رسول صلی الله علیه وآله
بامیر المؤمنین علیه السلام فرمود
یا علی هرگاه واقع شوی در
ورطه یا بلیه بگو بسم الله
الرحمن الرحیم ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم
پس بدرستیکه خداوند عز
وجل برطرف میکند از تو
آنچه بخواهد از انواع بلا

فصل دهم
در ذکر چند دعاء موجز
است که برای حوائج دنیا
وآخرت نافع است ...

ترین جامه های خود را و ببوی خوش خود را معطر نما و برو با آرامی و وقار پس چون برسی بباب السلام
یعنی بدر حرم مطهر رو بقبله بایست و سه مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلیٰ خِیَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الطُّهْرِ
الطّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَی الْعَلَمِ الزّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی الْقاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْبِیاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلینَ وَعِبادِ اللّٰهِ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَلائِکَةِ
اللّٰهِ الْحافّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّریحِ اللّائِذینَ بِهِ پس نزدیک قبر برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِمادَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا آیَةَ اللّٰهِ الْعُظْمیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خامِسَ اَهْلِ
الْعَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِصْمَةَ الْاَوْلِیاءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْمُوَحِّدینَ النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا والِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا قَسیمَ الْجَنَّةِ وَلَظیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَکَّةُ وَمِنیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَحْرَ
الْعُلُومِ وَکَنَفَ الْفُقَراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِی السَّماءِ بِسَیِّدَةِ
النِّساءِ وَکانَ شُهُودُهَا الْمَلائِکَةَ الْاَصْفِیاءَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مِصْباحَ الضِّیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ بِجَزیلِ الْحِباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ باتَ عَلیٰ فِراشِ خاتَمِ الْاَنْبِیاءِ وَوَقیٰ
بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسامیٰ شَمْعُونَ الصَّفا اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَنْ اَنْجَی اللّٰهُ سَفینَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ اَخیهِ حَیْثُ الْتَطَمَ الْماءُ حَوْلَها وَطَمیٰ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ تابَ اللّٰهُ بِهِ وَبِاَخیهِ عَلیٰ آدَمَ اِذْ غَویٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فُلْکَ النَّجاةِ
الَّذی مَنْ رَکِبَهُ نَجیٰ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْهُ هَویٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ خاطَبَ الثُّعْبانَ وَ
ذِئْبَ الْفَلا اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ
اللّٰهِ عَلیٰ مَنْ کَفَرَ وَاَنابَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ ذَوِی الْاَلْبابِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَعْدِنَ

الحكمة وفصل الخطاب السلام عليك يا من عنده علم الكتاب السلام عليك يا ميزان
يوم الحساب السلام عليك يا فاصل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك ايها المتصدق
بالخاتم في المحراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم الاحزاب السلام
عليك يا من اخلص لله الوحدانية واناب السلام عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب
السلام عليك يا من دعاه خير الانام للمبيت على فراشه فاسلم نفسه للمنية واجاب
السلام عليك يا من له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي
عصمة الدين ويا سيد السادات السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من
نزلت في فضله سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء على السرادقات
السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا
مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا خاتم
الحصى ومبين المشكلات السلام عليك يا من عجبت من حملاته في الوغا ملائكة السموات
السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك
يا والد الائمة البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا تالي المبعوث
السلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا سيد
الوصيين السلام عليك يا امام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين السلام
عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين السلام عليك يا طه ويس
السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدق في صلوته بخاتمه على
المسكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب ومظهر الماء المعين السلام عليك
يا عين الله الناظرة ويده الباسطة ولسانه المعبر عنه في بريته اجمعين السلام
عليك يا وارث علم النبيين ومستودع علم الاولين والآخرين وصاحب لواء الحمد
وساقي اوليائه من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد

(دعاء جوامع دنيا و آخرت)

والعفو مؤونتي ومؤونة عيالي ومؤونة الناس وادخلني برحمتك في عبادك الصالحين

سيم اين دعاء شريف است كه نگاه ميدارد از گناهان وجامع دنيا و آخرت

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من اظهر الجميل وستر القبيح ولم يهتك الستر عني يا كريم العفو يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة ويا باسط اليدين بالرحمة يا صاحب كل نجوى ويا منتهى كل شكوى يا كريم الصفح يا عظيم المن يا مبتدئ كل نعمة قبل استحقاقها يا رباه يا سيداه يا مولاياه يا غاياتاه يا غياثاه صل على محمد وآل محمد و اسئلك

الغر المحجلين ووالد الائمة المرضيين ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي
ووجهه المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي السلام على الامام التقي المخلص الصفي
السلام على الكوكب الدري السلام على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام
على ائمة الهدى ومصابيح الدجى واعلام التقى ومنار الهدى وذوي النهى وكهف الورى
والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الانوار و
حجة الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم الجنة والنار المخبر عن الآثار المدمر على الكفار
مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار السلام على المخصوص بالطاهرة التقية ابنة
المختار المولود في البيت ذي الاستار المزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية
والدة الائمة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون
وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله الانور وضيائه الازهر ورحمة
الله وبركاته السلام عليك يا ولي الله وحجته وخالصة الله وخاصته اشهد انك يا
ولي الله لقد جاهدت في سبيل الله حق جهاده واتبعت منهاج رسول الله صلى الله
عليه وآله وحللت حلال الله وحرمت حرام الله وشرعت احكامه واقمت الصلوة و
آتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا
مجتهدا محتسبا عند الله عظيم الاجر حتى اتيك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقك
وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به اشهد الله وملائكته وانبيائه
ورسله اني ولي لمن والاك وعدو لمن عاداك السلام عليك ورحمة الله وبركاته

پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو اشهد انك تسمع كلامي وتشهد مقامي واشهد لك
يا ولي الله بالبلاغ والاداء يا مولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله ان بيني وبين
الله عز وجل ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكرها يقلقل احشائي و
قد هربت الى الله عز وجل واليك فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه

(دعاء جوامع دنيا و آخرت)

ان لا تجعلني في النار برحمتك

مطلبي از حق تعالى بيان مرحوم

چهارم از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه ابتدا نماز ؟ بخواند

اللهم انت ثقتي في كل كرب وانت رجائي في كل شدة وانت لي في كل امر نزل بي ثقة وعدة كم من كرب يضعف عنه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويخذل عنه القريب والبعيد ويشمت به العدو وتعييني فيه الامور انزلته بك وشكوته اليك راغبا فيه عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيتنيه فانت ولي كل نعمة وصاحب كل حاجة ومنتهى كل رغبة فلك الحمد كثيرا ولك المن فاضلا

وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ كُنْ لي اِلَى اللهِ شَفيعاً وَمِنَ النّارِ مُجيراً وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهيراً پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو يا وَلِيَّ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ يا بابَ حِطَّةِ اللهِ وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ وَاللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالْمُنيخُ رَحْلَهُ في جِوارِكَ يَسْأَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ في قَضاءِ حاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ الْجاهَ الْعَظيمَ وَالشَّفاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْني يا مَوْلايَ مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْني في حِزْبِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى ضَجيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطّاهِرينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدا تعالی را که باجابت خواهد رسید انشاء الله تعالی مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامه مجلسی ره فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و بسندهای معتبره در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آنست که خصوصیت باین روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را بعمل آورند خوبست مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آنحضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوئیم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است باهم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این از قرآن آیه اَنْفُسَنا است وهو في آيَةِ الْمُباهَلَةِ نَفْسُ الْمُصْطَفى لَيْسَ غَيْرُهُ اِيّاها و از اخبار بسیاری از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم بسا هم

بزیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمیشود و ملاقات میکنم علی بن ابیطالب علیه السلام را پس مرا مأنوس میکند بحدیث و مواعظ خود و من بر میگردم با حال اندوه و حسرت برند بدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسیکه دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را بقوم خود از جانب من و هر که برود بزیارت او پس بتحقیق که بنزد من آمده و من جزا خواهم داد او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابیطالب را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین وصیها را و در زیارت ششم گذشت که فرمودند رو بقبر امیر المؤمنین علیه السلام بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ الى غير ذلك وَلَقَدْ اَجادَ الشَّيْخُ جابِرٌ في تَخْميطِهِ لِلْقَصيدَةِ الْأُزْرِيَّةِ بِقَوْلِهِ

مَسيراً اِلَى الْقُبَّةِ الْعَلَوِيَّةِ	فَاعْتَمِدْ لِلنَّبِيِّ اَعْظَمَ رَمْسٍ	فيهِ لِلطُّهْرِ اَحْمَدٍ اَيُّ نَفْسٍ
اَوَتَرَى الْعَرْشَ فيهِ اَنْوارَ شَمْسٍ	فَتَواضَعْ فَثَمَّ دائِرَةُ قُدْسٍ	تَتَمَنَّى الْأَفْلاكُ لَثْمَ ثَراها

(و حکیم سنائی گفته)

مرتضائی که کرد یزدانش	همره جان مصطفی جانش	هر دو یک قبله و خردشان دو
هر دو یک روح کالبدشان دو	دو رونده چو اختر گردون	دو برادر چو موسی و هرون
هر دو یک در ز یک صدف بودند	هر دو پیرایه شرف بودند	تا نه بگشاد علم حیدر در

(سیم از زیارات — نه هدست بهمبر — مخصوصه)

زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و در آن سه زیارت است اول زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِيائِهِ که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتیست که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آنرا از زیارات مخصوص شب مبعث نیز شمرده اند و چون این زیارت را

(دعاء ...)

مؤلف گوید که این دعا همان دعاء حضرت رسول صلی الله علیه و آله است در یوم بدر و احزاب و نیز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است که در روز عاشورا در کربلا خواند و غیر از این نیز دو دعای دیگر از آن حضرت مرویست که در آن روز خواندند که یکی از آن دعاء است که تعلیم حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود در آن وقتی که او را بسینه خود چسبانید و خون در بدن مبارکش میجوشید

برای حاجت و مهم و اندوه و بلاهای سخت و امر عظیم دشوار بِحَقِّ يس وَالْقُرْآنِ الْحَكيمِ وَبِحَقِّ طه وَالْقُرْآنِ الْعَظيمِ يا مَنْ يَقْدِرُ عَلى حَوائِجِ السّائِلينَ

(دعاء حوائج دنیا و آخرت)

يا مَنْ يَعْلَمُ ما فِي الضَّميرِ يا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَكْرُوبِ يا مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُومِ يا بَرُّ يا رَحيمُ بِالشَّيْخِ الْكَبيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا مَنْ لا يَحْتاجُ اِلَى التَّفْسيرِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا و حاجت خود را بخواهد

نجم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که منقول است که ... رَبِّ لا تَكِلْني اِلى نَفْسي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً لا اَقَلَّ مِنْ ذلِكَ وَلا اَكْثَرَ

و نیز از آن حضرت منقول است ... این کلمات را ... لا اِلهَ اِلَّا اللهُ ... مفضل از حضرت صادق علیه السلام ...

خوانده فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی دعا کن دوم زیارت
اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَمَعْدِنِ النُّبُوَّةِ است که علامه مجلسی ره از زیارات هفتم تحفه قرار داده
صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیة الزائر
ذکر کردیم سوم زیارتیست که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند باین طریق که چون خواستی در
شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه شریفه مقابل
قبر آنحضرت و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَاَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبِیطالِبٍ اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِهِ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّاهِرِینَ
مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آنحضرت بنحوی که رو بخود را بجانب
قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ آدَمَ خَلِیفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ
اِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِیسی رُوحِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا اِمامَ الْمُتَّقِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ
الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِلْمِ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبَأُ الْعَظِیمُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقِیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُهَذَّبُ الْکَرِیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْوَصِیُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِیءُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدِّیقُ الْاَکْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْفارُوقُ الْاَعْظَمُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا السِّراجُ الْمُنِیرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلَمَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا حُجَّةَ اللّٰهِ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاصَّةَ اللّٰهِ وَخالِصَتَهُ وَاَمِینَ اللّٰهِ وَصَفْوَتَهُ وَبابَ
اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُکْمِ اللّٰهِ وَسِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ وَخازِنَهُ وَسَفِیرَ اللّٰهِ فِی خَلْقِهِ اَشْهَدُ
اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَ

منقولست که بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ وَجَمالِکَ
وَکَرَمِکَ اَنْ تَفْعَلَ بِی کَذا وَ
کَذا هشتم از فضل بن یونس
منقولست که حضرت امام موسی
فرمود که بسیار بگو اَللّٰهُمَّ
لا تَجْعَلْنِی مِنَ الْمُعارِینَ وَلا
تُخْرِجْنِی مِنَ التَّقْصِیرِ یعنی خدایا
قرار مده مرا از کسانیکه ایمان
شان عاریه و غیر ثابتست
یا آنکه قرار مده مرا از کسانیکه
اظهار ایمان خود شان و آلکه
مانند ستور که مهار شتر
بگردنش افکنند و او را
رها کنند بصحرا که هر کاری
خواهد بکند و هر کجا خواهد
برود و بیرون مکن مرا از
تقصیر یعنی چنان مکن که
من خود را مقصر ندانم بلکه
چنان باشم که همیشه
خود را

تَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَوَفَیْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَتَمَّتْ بِکَ کَلِماتُ اللّٰهِ
وَجاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَجُدْتَ بِنَفْسِکَ
صابِراً مُحْتَسِباً مُجاهِداً عَنْ دِینِ اللّٰهِ مُوَقِّیاً لِرَسُولِ اللّٰهِ طالِباً ما عِنْدَ اللّٰهِ راغِباً فِیما وَعَدَ اللّٰهُ
وَمَضَیْتَ لِلَّذِی کُنْتَ عَلَیْهِ شَهِیداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً فَجَزاکَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ
وَاَهْلِهِ مِنْ صِدِّیقٍ اَفْضَلَ الْجَزاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ اِیماناً
وَاَشَدَّهُمْ یَقِیناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وَاَعْظَمَهُمْ عَناءً وَاَحْوَطَهُمْ عَلی رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَاَفْضَلَهُمْ مَناقِبَ وَاَکْثَرَهُمْ سَوابِقَ وَاَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَکْرَمَهُمْ عَلَیْهِ
فَقَوِیتَ حِینَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ
خَلِیفَتَهُ حَقّاً لَمْ تُنازَعْ بِرَغْمِ الْمُنافِقِینَ وَغَیْظِ الْکافِرِینَ وَضِغْنِ الْفاسِقِینَ وَقُمْتَ بِالْاَمْرِ
حِینَ فَشِلُوا وَنَطَقْتَ حِینَ تَتَعْتَعُوا وَمَضَیْتَ بِنُورِ اللّٰهِ اِذْ وَقَفُوا فَمَنِ اتَّبَعَکَ فَقَدِ اهْتَدی
کُنْتَ اَوَّلَهُمْ کَلاماً وَاَشَدَّهُمْ خِصاماً وَاَصْوَبَهُمْ مَنْطِقاً وَاَسَدَّهُمْ رَاْیاً وَاَشْجَعَهُمْ قَلْباً وَ
اَکْثَرَهُمْ یَقِیناً وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَاَعْرَفَهُمْ بِالْاُمُورِ کُنْتَ لِلْمُؤْمِنِینَ اَباً رَحِیماً اِذْ صارُوا عَلَیْکَ
عِیالاً فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ ما اَضاعُوا وَرَعَیْتَ ما اَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ
اِذْ جَبُنُوا وَعَلَوْتَ اِذْ هَلِعُوا وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا کُنْتَ عَلَی الْکافِرِینَ عَذاباً صَبّاً وَغِلْظَةً وَ
غَیْظاً وَلِلْمُؤْمِنِینَ غَیْثاً وَخِصْباً وَعِلْماً لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُکَ وَلَمْ یَزِغْ قَلْبُکَ وَلَمْ تَضْعُفْ
بَصِیرَتُکَ وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُکَ کُنْتَ کَالْجَبَلِ لا تُحَرِّکُهُ الْعَواصِفُ وَلا تُزِیلُهُ الْقَواصِفُ کُنْتَ کَما
قالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ قَوِیّاً فِی بَدَنِکَ مُتَواضِعاً فِی نَفْسِکَ عَظِیماً عِنْدَ اللّٰهِ
کَبِیراً فِی الْاَرْضِ جَلِیلاً فِی السَّماءِ لَمْ یَکُنْ لِاَحَدٍ فِیکَ مَهْمَزٌ وَلا لِقائِلٍ فِیکَ مَغْمَزٌ وَلا
لِخَلْقٍ فِیکَ مَطْمَعٌ وَلا لِاَحَدٍ عِنْدَکَ هَوادَةٌ یُوجَدُ الضَّعِیفُ الذَّلِیلُ عِنْدَکَ قَوِیّاً عَزِیزاً حَتّی
تَاْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِیُّ الْعَزِیزُ عِنْدَکَ ضَعِیفاً حَتّی تَاْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ الْقَرِیبُ وَالْبَعِیدُ
عِنْدَکَ فِی ذٰلِکَ سَواءٌ شَاْنُکَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُکَ حُکْمٌ وَحَتْمٌ وَاَمْرُکَ حِلْمٌ

[illegible]
فضیلت [illegible]
... [illegible] حضرت امام [illegible]
[illegible] بسیار [illegible]
[illegible] ادعا [illegible]
لیس [illegible] فاصل [illegible]
اَللّٰهُمَّ اِنْ [illegible] اَنْ تَغْفِرَ لی
[illegible] اَنَا [illegible]
فاصل [illegible]
[illegible] از حضرت [illegible]
[illegible]
صادق علیه السلام [illegible] دعا
[illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین
یعنی رسول خدا و [illegible] و حسن و حسین [illegible]
و فاطمه [illegible]
[illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible]
صادق علیه السلام [illegible]
[illegible] اللّٰهم
[illegible]

وَعَزْمٌ وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اِعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَاُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرانُ
وَقَوِيَ بِكَ الْاِيمانُ وَثَبَتَ بِكَ الْاِسْلامُ وَهَدَّتْ مُصيبَتُكَ الْاَنامَ فَاِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ
راجِعُونَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خالَفَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرىٰ عَلَيْكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اِنّا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ
بُرَآءُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وِلايَتَكَ وَتَظاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ وَحادَتْ
عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي جَعَلَ النّارَ مَثْواهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ اَشْهَدُ لَكَ يا
وَلِيَّ اللّٰهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلاغِ وَالْاَداءِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حَبيبُ اللّٰهِ
وَبابُهُ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللّٰهِ وَوَجْهُهُ الَّذي مِنْهُ يُؤْتىٰ وَاَنَّكَ سَبيلُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللّٰهِ
وَاَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَيْتُكَ زائِراً لِعَظيمِ حالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهِ مُتَقَرِّباً اِلَى اللّٰهِ بِزِيارَتِكَ راغِباً اِلَيْكَ فِي الشَّفاعَةِ اَبْتَغي بِشَفاعَتِكَ خَلاصَ نَفْسي
مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النّارِ هارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُها عَلىٰ ظَهْري فَزِعاً اِلَيْكَ رَجاءَ رَحْمَةِ
رَبّي اَتَيْتُكَ اَسْتَشْفِعُ بِكَ يا مَوْلايَ اِلَى اللّٰهِ وَاَتَقَرَّبُ بِكَ اِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوائِجي فَاشْفَعْ
لي يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اِلَى اللّٰهِ فَاِنّي عَبْدُ اللّٰهِ وَمَوْلاكَ وَزائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقامُ
الْمَعْلُومُ وَالْجاهُ الْعَظيمُ وَالشَّاْنُ الْكَبيرُ وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلىٰ عَبْدِكَ وَاَمينِكَ الْاَوْفىٰ وَعُرْوَتِكَ الْوُثْقىٰ وَيَدِكَ الْعُلْيا وَكَلِمَتِكَ
الْحُسْنىٰ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرىٰ وَصِدّيقِكَ الْاَكْبَرِ سَيِّدِ الْاَوْصِياءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِياءِ وَعِمادِ
الْاَصْفِياءِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقينَ وَقُدْوَةِ الصِّدّيقينَ وَاِمامِ الصّالِحينَ
الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ اَخي
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبائِتِ عَلىٰ فِراشِهِ وَالْمُواسي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكاشِفِ الْكَرْبِ
عَنْ وَجْهِهِ الَّذي جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزاً لِرِسالَتِهِ وَدَلالَةً واضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَ
حامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهادِياً لِاُمَّتِهِ وَيَداً لِبَاْسِهِ وَتاجاً لِرَاْسِهِ وَباباً

(دعاء بعد زيارت و آخر)

الْحَديثِ وَاَداءِ الْاَمانَةِ وَالْمُحافَظَةِ عَلَى الصَّلَواتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُمْ اَحْوَجُ خَلْقِكَ اِنْ تَفْعَلْهُ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ افْعَلْهُ بِهِمْ

دعای دوازدهم بخواند این دعا را که امیر المؤمنین علیه السلام میخواند اَللّٰهُمَّ مُنَّ عَلَيَّ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَالتَّفْويضِ اِلَيْكَ وَالرِّضا بِقَدَرِكَ وَالتَّسْليمِ لِاَمْرِكَ حَتّىٰ لا اُحِبَّ تَعْجيلَ ما اَخَّرْتَ وَلا تَاْخيرَ ما عَجَّلْتَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

سیزدهم روایت شده که جبرئیل خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و عرض کرد که روزه مستحب بر امت تو ... هرگاه خواستی حق عبادت نکنی روز ... زاید... (partial)

لِنَصْرِهِ وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتّىٰ هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْكِ بِاَيْدِكَ وَاَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ
وَبَذَلَ نَفْسَهُ في مَرْضاتِكَ وَمَرْضاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلىٰ طاعَتِهِ وَمَجِنّاً دُونَ
نَكْبَتِهِ حَتّىٰ فاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ في كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَها وَمَسَحَهُ عَلىٰ
وَجْهِهِ وَاَعانَتْهُ مَلائِكَتُكَ عَلىٰ غُسْلِهِ وَتَجْهيزِهِ وَصَلّىٰ عَلَيْهِ وَوارىٰ شَخْصَهُ وَقَضىٰ دَيْنَهُ
وَاَنْجَزَ وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذىٰ مِثالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحينَ وَجَدَ اَنْصاراً نَهَضَ
مُسْتَقِلّاً بِاَعْباءِ الْخِلافَةِ مُضْطَلِعاً بِاَثْقالِ الْاِمامَةِ فَنَصَبَ رايَةَ الْهُدىٰ في عِبادِكَ وَنَشَرَ
ثَوْبَ الْاَمْنِ في بِلادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ في بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتابِكَ في خَليقَتِكَ وَاَقامَ الْحُدُودَ
وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَاَبادَ الْفَتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ
وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلىٰ مِنْهاجِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتيرَتِهِ
وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ وَجَمالِ سيرَتِهِ مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَ
اَمْثِلَتُهُ نُصْبَ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها اِلىٰ اَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ
مِنْ دَمِ رَاْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ في طاعَتِكَ شَكّاً عَلىٰ يَقينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ
صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً زاكِيَةً نامِيَةً يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ في جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَ
سَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ
الْجَسيمِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضریح را و روی راست خود را بگذار بر آن و بعد
از آن روی چپ را و میل کن بسمت قبله و نماز زیارت بجای آر و آنچه خواهی بعد از نماز دعا
کن و بگو بعد از فارغ شدن از تسبیح زهراء علیها السلام اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَني عَلىٰ لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ
مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذينَ آمَنُوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
اَللّٰهُمَّ وَاِنّي مُؤْمِنٌ بِجَميعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ فَلا تَقِفْني بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ
مَوْقِفاً تَفْضَحُني فيهِ عَلىٰ رُؤُسِ الْاَشْهادِ بَلْ قِفْني مَعَهُمْ وَتَوَفَّني عَلَى التَّصْديقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَ
اَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ وَاَمَرْتَني بِاتِّباعِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً

اِلَیْکَ بِزِیارَةِ اَخی رَسُولِکَ وَعَلی کُلِّ مَأْتِیٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتاهُ وَزارَهُ وَاَنْتَ خَیْرُ مَأْتِیٍّ وَاَکْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُکَ یا اَللهُ یا رَحْمنُ یا رَحیمُ یا جَوادُ یا ماجِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَکَ اِیّایَ مِنْ زِیارَتی اَخا رَسُولِکَ فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاَنْ تَجْعَلَنی مِمَّنْ یُسارِعُ فِی الْخَیْراتِ وَیَدْعُوکَ رَغَباً وَرَهَباً وَتَجْعَلَنی لَکَ مِنَ الْخاشِعینَ اَللّهُمَّ اِنَّکَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِزِیارَةِ مَوْلایَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَوِلایَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنی مِمَّنْ یَنْصُرُهُ وَیَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ لِدینِکَ اَللّهُمَّ وَاجْعَلْنی مِنْ شیعَتِهِ وَتَوَفَّنی عَلی دینِهِ اَللّهُمَّ اَوْجِبْ لی مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْاِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّیِّبِ ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که در روایت معتبر منقول است که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان بسرعت آمد ایستاد بر در خانه امیرالمؤمنین علیه السلام پس گفت رَحِمَکَ اللهُ یا اَبَا الْحَسَنِ کُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ ایماناً وَاَشَدَّهُمْ یَقیناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّهِ وشمرد بسیاری از فضائل آنحضرت را قریب بهمین عباراتیکه در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت نیز خوانده شود مناسبست و اصل این کلمات که بمنزلهٔ زیارت روز شهادتست در هدیه ذکر کرده‌ام هر که خواهد بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلهٔ ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضهٔ شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بآنجا رجوع کرد

(فصل پنجم)

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلدی است که حق تعالی آنرا اختیار فرموده و طور سینین تفسیر بآن شده و در روایت است که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آن حساب میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب میشود بصد رکعت و اما

البلاء وجلیل الثناء وسابغ النعماء وعدل القضاء وجزیل العطاء وحسن الآلاء اله من فی الارض واله من فی السماء اللهم لک الحمد فی السبع الشداد ولک الحمد فی الارض المهاد ولک الحمد طاقة العباد ولک الحمد سعة البلاد ولک الحمد فی الجبال الاوتاد ولک الحمد فی اللیل اذا یغشی ولک الحمد فی النهار اذا تجلی ولک الحمد فی الآخرة والاولی ولک الحمد فی المثانی والقرآن العظیم وسبحان الله وبحمده والارض جمیعا قبضته یوم القیامة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون سبحان الله وبحمده کل

فضیلت مسجد کوفه پس زیاده از آنست که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجدی است که سزاوار است شد رحال شود بسمت آنها بجهت درک فیوضات آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیر است در آن مابین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و ابن قولویه از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور توشه و زاد و راحله کنند و بسوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمرهٔ مقبوله و بروایت دیگر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره ایست که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده‌اند از هرون بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافت بین تو و بین مسجد کوفه یک میل میشود گفتم نه فرمود بجا میآوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمیشد یک نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بندهٔ صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل بآنحضرت گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الآن مقابل مسجد کوفه میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گذارم پس جبرئیل از حق تعالی اذن طلب کرد حق تعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آنحضرت را و آنجناب دو رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغیست از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدرستیکه نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابلست با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت

... الا انت وبحمده سبحانک تبارکت وتعالیت تبارکت وتقدست خلقت کل شیء بقدرتک وقهرت کل شیء بعزتک وعلوت فوق کل شیء بارتفاعک وغلبت کل شیء بقوتک وابتدعت کل شیء بحکمتک وعلمک وبعثت الرسل بکتابک وهدیت الصالحین باذنک وایدت المؤمنین بنصرک وقهرت الخلق بسلطانک لا اله الا انت وحدک لا شریک لک لا نعبد غیرک ولا نسأل الا ایاک ولا نرغب الا الیک انت موضع شکوانا ومنتهی رغبتنا والهنا وملیکنا ...
روایت شده که ... خلعت

وذکر عبادت واگر مردم بدانند که چه فضیلت در آن بیابند بتوان اگر چه بروش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حجّ است و نماز نافله مقابل عمره و گذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف واز بعضی روایات معلوم میشود که جانب راست این مسجد افضلست از جانب چپ آن **واما اعمال مسجد کوفه** پس بنحویکه در مصباح الزائر وغیره است آنستکه چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْني مُنْزَلاً مُبارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو اَللهُ اَكْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحانَ اللهِ ما دام وارد شوی بدر مسجد پس بایست نزد در و بگو اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِنا رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ اَلسَّلامُ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى مَجالِسِهِ وَمَشاهِدِهِ وَمَقامِ حِكْمَتِهِ وَآثارِ آبائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْراهيمَ وَاِسْماعيلَ وَتِبْيانِ بَيِّناتِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاِمامِ الْحَكيمِ الْعَدْلِ الصِّدّيقِ الْاَكْبَرِ الْفارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذي فَرَّقَ اللهُ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْاِيمانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَميرُ الْمُؤْمِنينَ وَخاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبينَ وَزَيْنُ الصِّدّيقينَ وَصابِرُ الْمُمْتَحَنينَ وَاَنَّكَ حَكَمُ اللهِ فى اَرْضِهِ وَقاضى اَمْرِهِ وَبابُ حِكْمَتِهِ وَعاقِدُ عَهْدِهِ وَالنّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبادِهِ وَكَهْفُ النَّجاةِ وَمِنْهاجُ التُّقى وَالدَّرَجَةُ الْعُلْيا وَمُهَيْمِنُ الْقاضِي الْاَعْلى يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ بِكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ زُلْفى اَنْتَ وَلِيّي وَسَيِّدي وَوَسيلَتي فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ پس داخل مسجد میشوی مؤلف گوید که بهتر آنست که از در یکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی پس میگوئی اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِاللهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوِلايَةِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيّينَ الصّادِقينَ النّاطِقينَ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً رَضيتُ بِهِمْ اَئِمَّةً وَهُداةً وَمَوالِيَ سَلَّمْتُ لِاَمْرِ اللهِ لا

اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلا اَتَّخِذُ مَعَ اللهِ وَلِيّاً كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً حَسْبِيَ اللهُ وَاَوْلِياءُ اللهِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنَّ عَلِيّاً وَالْاَئِمَّةَ الْمَهْدِيّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَوْلِيائي وَحُجَّةُ اللهِ عَلى خَلْقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط و برابر ستون پنجم است و آن ستون حضرت ابرهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن دو رکعت آنرا با حمد و قل هو الله احد و دو رکعت دیگر را با حمد و انا انزلناه فی لیلة القدر پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهراء علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو اَلسَّلامُ عَلى عِبادِ اللهِ الصّالِحينَ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً وَجَعَلَهُمْ اَنْبِياءَ مُرْسَلينَ وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ ذٰلِكَ تَقْديرُ الْعَزيزِ الْعَليمِ و هفت مرتبه بگو سَلامٌ عَلى نُوحٍ فِي الْعالَمينَ پس بگو نَحْنُ عَلى وَصِيَّتِكَ يا وَلِيَّ الْمُؤْمِنينَ الَّتي اَوْصَيْتَ بِها ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلينَ وَالصِّدّيقينَ (والصّادقین) وَنَحْنُ مِنْ شيعَتِكَ وَشيعَةِ نَبِيِّنا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلى جَميعِ الْمُرْسَلينَ وَالْاَنْبِياءِ وَالصّادِقينَ وَنَحْنُ عَلى مِلَّةِ اِبْراهيمَ وَدينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيّينَ وَوِلايَةِ مَوْلانا عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْبَشيرِ النَّذيرِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوانُهُ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى وَصِيِّهِ وَخَليفَتِهِ الشّاهِدِ لِلّٰهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلى خَلْقِهِ عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ الصِّدّيقِ الْاَكْبَرِ وَالْفارُوقِ الْمُبينِ الَّذي اَخَذْتَ بَيْعَتَهُ عَلَى الْعالَمينَ رَضيتُ بِهِمْ اَوْلِياءَ وَمَوالِيَ وَحُكّاماً في نَفْسي وَوَلَدي وَاَهْلي وَمالي وَقِسْمي وَحِلّي وَاِحْرامي وَاِسْلامي وَديني وَدُنْيايَ وَآخِرَتي وَمَحْيايَ وَمَماتي اَنْتُمُ الْاَئِمَّةُ فِي الْكِتابِ وَفَصْلُ الْمَقامِ وَفَصْلُ الْخِطابِ وَاَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذي لا يَنامُ وَاَنْتُمْ حُكَماءُ اللهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللهُ وَبِكُمْ عُرِفَ حَقُّ اللهِ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ اَنْتُمْ نُورُ اللهِ مِنْ بَيْنِ اَيْدينا وَمِنْ خَلْفِنا اَنْتُمْ سُنَّةُ اللهِ الَّتي بِها سَبَقَ الْقَضاءُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَنَا لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْليماً لا اُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئاً وَلا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيّاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي هَداني بِكُمْ وَما كُنْتُ

لِاَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانِيَ اللهُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلى ما هَدانا اعمال

دَكَّةُ الْقَضاءِ وَبَيْتُ الطَّشْتِ

بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که امیرالمؤمنین علیه السلام بر روی آن می نشستند وقضاوت وحکم مینمودند ودر آنموضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده اینکریمه اِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسانِ وبیت الطشت همان محلیست که ظاهر شده معجزهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام در باب آن دختر شوهر نکرده یکوقتی در میان آب بوده که زالوئی در شکمش داخل شده وکم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود وشکم آن دختر را نیز بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند وخواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیرالمؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند وآن دختر را در پس آن پرده نشانیدند وقابلهٔ کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیرالمؤمنین این دختر آبستن است وفرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند ودختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد ودر بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد واز کوههای شام قطعهٔ برفی آورد ودر نزدیک آن طشت نهاد تا آن زالو از شکم دختر بیرون آمد ونیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از اعمال ستون چهارم میروند بوسط مسجد اعمال آنجا را بجا میآورند واعمال دکة القضاء وبیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکهٔ حضرت صادق علیه السلام بجا میآورند ولکن ما بهمان ترتیبی که سید بن طاوس در مصباح الزائر وعلامهٔ مجلسی در بحار وشیخ خضر در مزار نقلکرده اند اعمال را ذکر مینمائیم واگر کسی خواسته باشد بترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکة القضاء وبیت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا نیاورد وبگذارد در آخر بعد از اعمال دکهٔ حضرت صادق علیه السلام بجا آورد بالجمله میگوئیم پس برو بدکة القضاء ودر آنجا دو رکعت نماز کن بحمد هر سوره که خواهی وچون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را وبگو يا مالِكي وَمُمَلِّكي وَمُتَغَمِّدي بِالنِّعَمِ الْجِسامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقاقٍ وَجْهي خاضِعٌ لِما تَعْلُوهُ الْاَقْدامُ لِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَريمِ لا تَجْعَلْ هذِهِ الشِّدَّةَ وَلا هذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً

(دعای جامع)

اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَليمُ الْكَريمُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْواحِدُ الْقَهّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْجَبّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الرَّحيمُ الْغَفّارُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الشَّديدُ الْمِحالِ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْكَبيرُ الْمُتَعالِ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ السَّميعُ الْبَصيرُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنيعُ الْقَديرُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الشَّكُورُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَميدُ الْمَجيدُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَميدُ وَاَنْتَ

بِاسْتِئْصالِ الشّافَةِ وَامْنَحْني مِنْ فَضْلِكَ ما لَمْ تَمْنَحْ بِهِ اَحَداً مِنْ غَيْرِ مَسْئَلَةٍ اَنْتَ الْقَديمُ الْاَوَّلُ الَّذي لَمْ تَزَلْ وَلا تَزالُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَزَكِّ عَمَلي وَبارِكْ في اَجَلي وَاجْعَلْني مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

اعمال بیت الطشت

که متصل است بدکة القضا نماز کن در آنجا دو رکعت وبعد از سلام تسبیح کن پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي ذَخَرْتُ تَوْحيدي اِيّاكَ وَمَعْرِفَتي بِكَ وَاِخْلاصي لَكَ وَاِقْراري بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلايَةَ مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَزَعي اِلَيْكَ عاجِلاً وَآجِلاً وَقَدْ فَزِعْتُ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ يا مَوْلايَ فِي هذَا الْيَوْمِ وَفي مَوْقِفي هذا وَسَئَلْتُكَ مادَّتي مِنْ نِعْمَتِكَ وَاِزاحَةَ ما اَخْشاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ وَالْبَرَكَةَ فيما رَزَقْتَنيهِ وَتَحْصينَ صَدْري مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ في ديني وَدُنْيايَ وَآخِرَتي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ ونقلشده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند

(بیان نماز ودعای در وسط مسجد)

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد بخوانی با قل هو الله احد ودر رکعت دوم حمد وقل يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ پس تشهد وسلام داده تسبیح زهراء علیها السلام را بخوان وبگو اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ وَدارُكَ دارُ السَّلامِ حَيِّنا رَبَّنا مِنْكَ بِالسَّلامِ اَللّهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هذِهِ الصَّلوةَ اِبْتِغاءَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَتَعْظيماً لِمَسْجِدِكَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْها في عِلِّيّينَ وَتَقَبَّلْها مِنّي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که اینمقام را دکة المعراج گفته اند وظاهراً بملاحظهٔ آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلى الله عليه وآله از حقتعالی رخصت طلبید ودر اینجا فرود آمد ودو رکعت نماز گذاشت ودر اول فصل روایات آن گذشت

اعمال ستون هفتم

آن مقامی است که در آن حقتعالی توفیق توبه بآدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم وبایست در نزد آن رو بقبله وبگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى اَبينا

اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَنّانُ الْمَنّانُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَليمُ الدَّيّانُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْجَوادُ الْماجِدُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْواحِدُ الْاَحَدُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْغائِبُ الشّاهِدُ وَاَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الظّاهِرُ الْباطِنُ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَيْتَ وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَاَعْطَيْتَ رَبَّنا وَجْهُكَ اَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَجِهَتُكَ خَيْرُ الْجِهاتِ وَعَطِيَّتُكَ اَفْضَلُ الْعَطايا وَاَهْنَؤُها تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْكُرُ وَتُعْصى رَبَّنا

ادم وامنا حوآء السلام على هابيل المقتول ظلما وعدوانا السلام على مواهب الله و
رضوانه السلام على شيث صفوة الله المختار الأمين وعلى الصفوة الصادقين من ذريته
الطيبين اولهم واخرهم السلام على ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وعلى ذريتهم
المختارين السلام على موسى كليم الله السلام على عيسى روح الله السلام على محمد بن عبد
الله خاتم النبيين السلام على امير المؤمنين وذريته الطيبين ورحمة الله وبركاته
السلام عليكم في الأولين السلام عليكم في الاخرين السلام على فاطمة الزهراء السلام
على الأئمة الهادين شهداء الله على خلقه السلام على الرقيب الشاهد على الامم لله
رب العالمين پس نماز میکنی نزد آن ستون چهار رکعت میخوانی در رکعت اول حمد و
انا انزلناه و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد و در رکعت سیم و چهارم همچنین نحو
و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را پس بگو اللهم ان كنت قد عصيتك فاني قد
اطعتك في الايمان مني بك منا منك علي لا منا مني عليك واطعتك في احب الاشياء اليك
لم اتخذ لك ولدا ولم ادع لك شريكا وقد عصيتك في اشياء كثيرة على غير
وجه المكابرة لك ولا الخروج عن عبوديتك ولا الجحود لربوبيتك ولكن اتبعت
هواي وازلني الشيطان بعد الحجة علي والبيان فان تعذبني فبذنوبي غير ظالم
وان تعف عني وترحمني فبجودك وكرمك يا كريم اللهم ان ذنوبي لم يبق لها الا
رجاء عفوك وقد قدمت آلة الحرمان فانا اسئلك اللهم ما لا استوجبه واطلب
منك ما لا استحقه اللهم ان تعذبني فبذنوبي ولم تظلمني شيئا وان تغفر لي فخير راحم
انت يا سيدي اللهم انت انت وانا انا انت العواد بالمغفرة وانا العواد بالذنوب
وانت المتفضل بالحلم وانا العواد بالجهل اللهم فاني اسئلك يا كنز الضعفاء يا عظيم
الرجاء يا منقذ الغرقى يا منجي الهلكى يا مميت الاحياء يا محيي الموتى انت الله لا اله الا
انت انت الذي سجد لك شعاع الشمس ودوي الماء وحفيف الشجر ونور القمر

لمن يشاء تجيب المضطرين وتكشف السوء وتقبل التوبة وتعفو عن الذنوب لا تجازى اياديك ولا تحصى نعمك ولا يبلغ مدحتك قول قائل اللهم صل على محمد وآل محمد وعجل فرجهم وروحهم وراحتهم وسرورهم واذقني طعم فرجهم واهلك اعدائهم من الجن والانس وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار واجعلنا من الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون واجعلني من الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون وثبتني بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الآخرة وبارك لي في المحيا والممات والموقف

ظلمة الليل وضوء النهار وخفقان الطير فاسئلك اللهم يا عظيم بحقك على
محمد واله الصادقين وبحق محمد واله الصادقين عليك وبحقك على علي وبحق
علي عليك وبحقك على فاطمة وبحق فاطمة عليك وبحقك على الحسن وبحق الحسن
عليك وبحقك على الحسين وبحق الحسين عليك فان حقوقهم عليك من افضل
انعامك عليهم وبالشأن الذي لك عندهم وبالشأن الذي لهم عندك صل عليهم
يا رب صلوة دائمة منتهى رضاك واغفر لي بهم الذنوب التي بيني وبينك وارض عني
خلقك واتمم علي نعمتك كما اتممتها على آبائي من قبل ولا تجعل لأحد من المخلوقين
علي فيها امتنانا وامنن علي كما مننت على آبائي من قبل يا كهيعص اللهم كما
صليت على محمد واله فاستجب لي دعائي فيما سئلتك يا كريم يا كريم پس
رو بسجده و در سجده بگو يا من يقدر على حوائج السائلين ويعلم ما في ضمير الصامتين
يا من لا يحتاج الى التفسير يا من يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور يا من انزل
العذاب على قوم يونس وهو يريد ان يعذبهم فدعوه وتضرعوا اليه فكشف عنهم
العذاب ومتعهم الى حين قد ترى مكاني وتسمع دعائي وتعلم سري وعلانيتي و
حالي صل على محمد وال محمد واكفني ما اهمني من امر ديني ودنياي وآخرتي پس هفتاد
مرتبه بگو يا سيدي پس سر از سجده بردار و بگو يا رب نسئلك بركة هذا الموضع وبركة
اهله واسئلك ان ترزقني من رزقك رزقا حلالا طيبا تسوقه الي بحولك وقوتك
وانا خائض في عافية يا ارحم الراحمين مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای این مقام
بعد از یا کریم یا کریم و پیش از سجده ذکر کرده دعای اللهم یا من تحل به عقد
المکاره که از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرموده انگاه بگو
اللهم انك تعلم ولا اعلم وتقدر ولا اقدر وانت علام الغيوب صل اللهم على محمد
وال محمد واغفر لي وارحمني وتجاوز عني وتصدق علي بما انت اهله يا ارحم الراحمين

والنشور والحساب والميزان واهوال يوم القيمة وسلمني على الصراط واجزني عليه وارزقني علما نافعا ويقينا صادقا وتقى وبرا وورعا وخوفا منك وفرقا يبلغني منك زلفى ولا يباعدني عنك واحببني ولا تبغضني وتولني ولا تخذلني واعطني من جميع خير الدنيا والآخرة ما علمت منه وما لم اعلم واجرني من السوء كله بحذافيره ما علمت منه وما لم اعلم

از معصوم منقولست ... یا ماجد یا واحد یا احد یا صمد یا من

انگاه بسجده برو وبگو یا من یقدر علی حوائج السائلین الخ وبدان نیز که احادیث در فضیلت
این ستون هفتم بسیار وارد شده وشیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیرالمؤمنین علیه السلام
رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک میایستاد که میان انحضرت وستون انقدر فاصله بود
که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب هفتاد هزار ملک
از اسمان نازل میشوند ونزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد
میایند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که ستون هفتم مقام حضرت ابرهیم است ونیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل
سرّاج روایت کرده که معویة بن وهب دست مرا گرفت وگفت که ابوحمزه ثمالی دست مرا گرفت و
گفت که اصبغ بن نباته دست مرا گرفت وستون هفتم را بمن نشان داد وگفت که این ستون
مقام حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد وامام حسن علیه السلام در نزد ستون
پنجم نماز میکرد وچون امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند
وهی من باب کنده وبالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار وبنای ما بر اختصار است **عمل**
ستون پنجم بدانکه از جمله مواضع ممتازه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کند
وحاجات خود را از حقتعالی طلب نماید زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت
ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است ومنافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکنست که انحضرت
در همه این مواضع نماز کرده باشد ودر حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است
واز حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است وبالجمله انچه از احادیث معلوم میشود آنستکه نزد ستون
هفتم وپنجم اشرفست از سایر جاهای مسجد وسید بن طاوس ره گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن
بحمد وهر سوره که خواهی وچون سلام گفتی وتسبیح نمودی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمیعِ اَسْمائِکَ
کُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ الْکَبیرِ الْاَکْبَرِ الَّذی مَنْ
دَعاکَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَکَ

بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَکَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَکَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ
اسْتَغاثَکَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَکَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجارَکَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ
تَوَکَّلَ عَلَیْکَ بِهِ کَفَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَکَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَکَ بِهِ مِنَ النّارِ
اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَکَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ
بِهِ آدَمَ صَفِیّاً وَنُوحاً نَجِیّاً وَاِبْرٰهیمَ خَلیلاً وَمُوسیٰ کَلیماً وَعیسیٰ رُوحاً وَمُحَمَّداً حَبیباً وَ
عَلِیّاً وَصِیّاً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَنْ تَقْضِیَ لی حَوائِجی وَتَعْفُوَ عَمّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبی
وَتَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ لِلدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ یا مُفَرِّجَ
هَمِّ الْمَهْمُومینَ وَیا غِیاثَ الْمَلْهُوفینَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ
مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند
که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن از که آن مصلای ابرهیم علیه السلام است وبگو اَلسَّلامُ
عَلیٰ اَبینا آدَمَ وَاُمِّنا حَوّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خوانده میشد
عمل ستون سیم مقام امام زین العابدین علیه السلام انگاه برو بسوی دکه امام زین
العابدین علیه السلام وان در نزد ستون سیم است از طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که اینمقام
از طرف قبله مقابلست با دکه باب امیرالمؤمنین علیه السلام واز طرف غربی مقابل بوده با باب کنده
که مسدود شده وگفته شده که شایسته است انکه نماز بقدر پنج ذراع متاخر از ستون بعمل اورده
شود زیرا که دکه در انمحل بوده وبالجمله پس نماز کن در انجا دو رکعت وبخوان در ان حمد وهر سوره
که خواستی پس همینکه سلام دادی وتسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبی
قَدْ کَثُرَتْ وَلَمْ یَبْقَ لَها اِلّا رَجاءُ عَفْوِکَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ اِلَیْکَ فَاَنَا اَسْئَلُکَ
اَللّٰهُمَّ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَطْلُبُ مِنْکَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبی
وَلَمْ تَظْلِمْنی شَیْئاً وَاِنْ تَغْفِرْ لی فَخَیْرُ راحِمٍ اَنْتَ یا سَیِّدی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ
الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ

اَللّٰهُمَّ فَاِنّى اَسْئَلُكَ يا كَنْزَ الضُّعَفاءِ يا عَظيمَ الرَّجاءِ يا مُنْقِذَ الْغَرْقىٰ يا مُنْجِىَ الْهَلْكىٰ
يا مُميتَ الْاَحْياءِ يا مُحْيِىَ الْمَوْتىٰ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذى لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذى سَجَدَ لَكَ شُعاعُ
الشَّمْسِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهارِ وَخَفَقانُ الطَّيْرِ فَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ يا عَظيمُ
بِحَقِّكَ يا كَريمُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلىٰ عَلِىٍّ وَبِحَقِّ عَلِىٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلىٰ فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ
اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذى لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذى لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يا رَبِّ
عَلَيْهِمْ صَلوٰةً دائِمَةً مُنْتَهىٰ رِضاكَ وَاغْفِرْ لى بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتى بَيْنى وَبَيْنَكَ وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ
عَلَىَّ كَما اَتْمَمْتَها عَلىٰ آبائى مِنْ قَبْلُ يا كهيعص اَللّٰهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فَاسْتَجِبْ لى دُعائى فيما سَئَلْتُكَ پس برو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذارد و بگو
يا سَيِّدى يا سَيِّدى يا سَيِّدى صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لى وَاغْفِرْ لى و بسیار بگو این
کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را بر زمین گذارد و این کلمات را بگو پس دعا کن با نچه
میخواهی مؤلف گوید که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آنستکه در اینمقام بجا
میاورند عملی را که حضرت صادق علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده و لکن مقید باینمقام نیست
و کیفیت آن چنانست که از آنحضرت نقل شده که ببعضی از اصحاب خود فرمودند که آیا پی حاجتی
بامداد نمیروی که گفت رکنی بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آنمسجد
پس بگو اِلٰهى اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنّى قَدْ اَطَعْتُكَ فى اَحَبِّ الْاَشْياءِ اِلَيْكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَريكاً وَقَدْ عَصَيْتُكَ فى اَشْياءَ كَثيرَةٍ عَلىٰ غَيْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ
لَكَ وَلَا الْاِسْتِكْبارِ عَنْ عِبادَتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِيَّةِ لَكَ
وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَواىَ وَاَزَلَّنِى الشَّيْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَيانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنى فَبِذُنُوبى
غَيْرَ ظالِمٍ اَنْتَ لى وَاِنْ تَعْفُ عَنّى وَتَرْحَمْنى فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يا كَريمُ و میگوئی تیسیر

وَلا تُطِعْ فِىَّ عَدُوّاً وَلا حاسِداً وَاحْفَظْنى قائِماً وَقاعِداً وَيَقْظاناً وَراقِداً اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لى وَارْحَمْنى وَاهْدِنى سَبيلَكَ الْاَقْوَمَ وَقِنى حَرَّ جَهَنَّمَ وَاحْطُطْ عَنِّى الْمَغْرَمَ وَالْمَاْثَمَ وَاجْعَلْنى مِنْ خِيارِ الْعالَمِ

و روایت شده که این دعا بجهت حج است اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَما بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ وَرَبَّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ وَرَبَّ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ اِنّى اَسْئَلُكَ بِالَّذى تَقُومُ بِهِ السَّماءُ وَبِهِ تَقُومُ الْاَرْضُ وَبِهِ تُفَرِّقُ بَيْنَ الْجَمْعِ وَبِهِ تَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَبِهِ تَرْزُقُ الْاَحْياءَ وَبِهِ اَحْصَيْتَ عَدَدَ الرِّمالِ

غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنّى وَلا قُوَّةٍ وَلٰكِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ يا رَبِّ
اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْبَيْتِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنى رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ
اِلَىَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فى عافِيَتِكَ و شیخ شهید و محمد بن المشهدی این عمل را از برای
صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده‌اند در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر
حمد و قدر گفته‌اند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام و در حدیث معتبر از ابو حمزه ثمالی منقولست
که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد شخصی را دیدم
از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه‌تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و دراعه پوشیده و دو نعل
عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند
کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد
در رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس ابتدا دعا را خواند اِلٰهى اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ و خواند تا
رسید به يا كَريمُ پس بسجود رفت و مکرر يا كَريمُ گفت آنقدر که یکنفس وفا کند پس در سجود گفت
يا مَنْ يَقْدِرُ عَلىٰ حَوائِجِ السّائِلينَ و خواند تا هفتاد مرتبه یا سببی که در اعمال ستون هفتم ذکر شد
چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت امام زین العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را
بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمده‌اید باینجا فرمود از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در
روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کردیم ابو حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام

چون از عمل ستون ستم فارغ شدی برو بدکه
باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفه ایست که متصل است بدریکه از مسجد بسوی خانه امیر المؤمنین
علیه السلام مفتوح میشده پس چهار رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی
تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتى يا اَللّٰهُ يا مَنْ لا يُخَيِّبُ سائِلَهُ وَ
لا يَنْفَدُ نائِلُهُ يا قاضِىَ الْحاجاتِ يا مُجيبَ الدَّعَواتِ يا رَبَّ الْاَرَضينَ وَالسَّمٰواتِ يا كاشِفَ
الْكُرُباتِ يا واسِعَ الْعَطِيّاتِ يا دافِعَ النَّقِماتِ يا مُبَدِّلَ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ عَلَىَّ

وَوَزْنَ الْجِبالِ وَكَيْلَ الْبُحُورِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنا وَسُؤالَ مِسْكينٍ وَاَنْ تَقْضِىَ حاجَتى فَاِنَّها حاجَتى وَاَنَا الْمِسْكينُ اضْطِرارَ مِسْكينٍ

در تحفه خلیل از ابن بابویه و او به سند خود روایت کرده از ابی یعفور از حضرت صادق علیه السلام که آنحضرت دعا را امروز خواند اَللّٰهُمَّ اَمِلْنى بِمَحَبَّتِكَ وَخَشْيَتِكَ وَقَلْبى مَعَكَ وَاَيْمانى بِكَ وَتَصْديقى بِكِتابِكَ وَشَوْقى اِلَيْكَ وَفَرَقى مِنْكَ وَالْاِكْرامِ اَللّٰهُمَّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ حَبِّبْ اِلَىَّ لِقاءَكَ وَاَحْبِبْ لِقائى وَاجْعَلْ لى فى لِقائِكَ خَيْرَ الرَّحْمَةِ وَالْبَرَكَةِ وَاَلْحِقْنى بِالصّالِحينَ وَلا تُؤَخِّرْنى مَعَ الْاَشْرارِ وَاَلْحِقْنى بِصالِحِ مَنْ مَضىٰ وَاجْعَلْنى مَعَ صالِحِ مَنْ بَقِىَ وَخُذْ

بِطَوْلِكَ وَفَضْلِكَ وَاِحْسانِكَ وَاسْتَجِبْ دُعائی فيما سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ بِحَقِّ
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ وَاَوْلِيائِكَ الصّالِحينَ **صفت نماز دیگری در اینمقام** و آن دو
رکعتست هرگاه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِكَ لِعِلْمی بِوَحْدانِيَّتِكَ
وَصَمَدانِيَّتِكَ وَاَنَّهُ لا قادِرَ عَلی قَضاءِ حاجَتی غَيْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يا رَبِّ اَنَّهُ كُلَّما شاهَدْتُ
نِعْمَتَكَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَنی يا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ اَمْری ما قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّكَ
عالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی السَّمواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَی الْاَرَضينَ
فَانْبَسَطَتْ وَعَلَی النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَی الْجِبالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذی
جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِیٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ كُلِّهِمْ
صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لی يا رَبِّ حاجَتی وَ
تُيَسِّرَ عَسيرَها وَتَكْفِيَنی مُهِمَّها وَتَفْتَحَ لی قُفْلَها فَاِنْ فَعَلْتَ ذلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ
لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جائِرٍ فی حُكْمِكَ وَلا حائِفٍ فی عَدْلِكَ پس میگذاری طرف راست
رو را بر زمین و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتّی عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَعاكَ فی بَطْنِ الْحُوتِ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا اَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن بآنچه میخواهی پس طرف
چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَ بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجابَةِ وَاَنَا اَدْعُوكَ كَما
اَمَرْتَنی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی يا كَريمُ پس پیشانی را بر زمین گذار
و بگو يا مُعِزَّ كُلِّ ذَليلٍ وَيا مُذِلَّ كُلِّ عَزيزٍ تَعْلَمُ كُرْبَتی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنّی يا كَريمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنانست که چهار رکعت نماز
میگذاری چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ يا مَنْ لا تَراهُ الْعُيُونُ
وَلا تُحيطُ بِهِ الظُّنُونُ وَلا يَصِفُهُ الْواصِفُونَ وَلا تُغَيِّرُهُ الْحَوادِثُ وَلا تُفْنيهِ الدُّهُورُ
تَعْلَمُ مَثاقيلَ الْجِبالِ وَمَكاييلَ الْبِحارِ وَوَرَقَ الْاَشْجارِ وَرَمْلَ الْقِفارِ وَما اَضاءَتْ بِهِ
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَاَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ عَلَيْهِ النَّهارُ وَلا تُواری مِنْكَ سَماءٌ

بِسَبيلِ الصّالِحينَ وَاَعِنّی عَلی
نَفْسی بِما تُعينُ بِهِ الصّالِحينَ
عَلی اَنْفُسِهِمْ وَلا تَرُدَّنی فی سُوءٍ
اسْتَنْقَذْتَنی مِنْهُ يا رَبَّ الْعالَمينَ
اَسْئَلُكَ ايماناً لا اَجَلَ لَهُ دُونَ
لِقائِكَ تُحْيينی وَتُميتُنی عَلَيْهِ
وَتَبْعَثُنی عَلَيْهِ اِذا بَعَثْتَنی
وَاَبْرِءْ قَلْبی مِنَ الرِّياءِ وَالسُّمْعَةِ
وَالشَّكِّ فی دينِكَ اَللّٰهُمَّ
اَعْطِنی نَصْراً فی دينِكَ وَقُوَّةً
فی عِبادَتِكَ وَفَهْماً فی خَلْقِكَ
وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبَيِّضْ
وَجْهی بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتی
فيما عِنْدَكَ وَتَوَفَّنی فی سَبيلِكَ
عَلی مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْجُبْنِ وَ
الْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ
وَالْفَتْرَةِ وَالْمَسْكَنَةِ

سَماءٌ وَلا اَرْضٌ اَرْضاً وَلا جَبَلٌ ما فی اَصْلِهِ وَلا بَحْرٌ ما فی قَعْرِهِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ اَمْری آخِرَهُ وَخَيْرَ اَعْمالی خَواتيمَها وَخَيْرَ اَيّامی يَوْمَ اَلْقاكَ اِنَّكَ
عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَنی فَكِدْهُ وَمَنْ بَغی عَلَیَّ بِهَلَكَةٍ
فَاَهْلِكْهُ وَاكْفِنی ما اَهَمَّنی مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنی فی دِرْعِكَ الْحَصينَةِ
وَاسْتُرْنی بِسِتْرِكَ الْواقی يا مَنْ يَكْفی مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلا يَكْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِكْفِنی ما اَهَمَّنی مِنْ اَمْرِ
الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَصَدِّقْ قَوْلی وَفِعْلی يا شَفيقُ يا رَفيقُ فَرِّجْ عَنِّی الْمَضيقَ وَلا تُحَمِّلْنی ما لا
اُطيقُ اَللّٰهُمَّ احْرُسْنی بِعَيْنِكَ الَّتی لا تَنامُ وَارْحَمْنی بِقُدْرَتِكَ عَلَیَّ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا
عَلِیُّ يا عَظيمُ اَنْتَ عالِمٌ بِحاجَتی وَعَلی قَضائِها قَديرٌ وَهِیَ لَدَيْكَ يَسيرٌ وَاَنَا اِلَيْكَ فَقيرٌ
فَمُنَّ بِها عَلَیَّ يا كَريمُ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَديرٌ پس بسجده میروی و میگوئی اِلهی قَدْ عَلِمْتَ
حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها وَقَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ وَاغْفِرْها يا كَريمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی اِنْ
كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ اِفْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَ
الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا كَريمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری
و میگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا
تا وَاغْفِرْها يا كَريمُ همان دعائی است که در اعمال مسجد سهله در مقام
امام زین العابدین علیه السلام نقل شده **اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام** یعنی
در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت بجا آور بعد از حمد هر سوره که خواهی و هرگاه
که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو يا مَنْ اَظْهَرَ الْجَميلَ وَسَتَرَ الْقَبيحَ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْ بِالْجَريرَةِ
وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ وَالسَّريرَةَ يا عَظيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ
الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجْوی يا مُنْتَهی كُلِّ شَكْوی يا كَريمَ الصَّفْحِ يا عَظيمَ

وَاَعُوذُ بِكَ يا رَبِّ مِنْ نَفْسٍ
لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ
وَمِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ وَمِنْ
صَلوةٍ لا تَنْفَعُ وَاُعيذُ
بِكَ نَفْسی وَاَهْلی وَذُرِّيَّتی
مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّهُ لا يُجيرُنی مِنْكَ اَحَدٌ
وَلا اَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَداً
فَلا تَخْذُلْنی وَلا تَرُدَّنی
فی هَلَكَةٍ وَلا تَرُدَّنی بِعَذابٍ
اَسْئَلُكَ الثَّباتَ عَلی دينِكَ
وَالتَّصْديقَ بِكِتابِكَ وَ
اتِّباعَ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ
اذْكُرْنی بِرَحْمَتِكَ وَلا تَذْكُرْنی بِخَطيئَتی
وَتَقَبَّلْ مِنّی وَزِدْنی
مِنْ فَضْلِكَ اِنّی
اِلَيْكَ راغِبٌ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْ ثَوابَ مَنْطِقی وَثَوابَ
مَجْلِسی رِضاكَ

الرّجاء یا سیّدی صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وافعل بی ما انت اهله یا کریم

(مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام)

اللّهمّ انّی اسئلک الامان یوم لا ینفع مالٌ ولا بنون الّا من اتی الله بقلبٍ سلیمٍ واسئلک الامان یوم یعضّ الظّالم علی یدیه یقول یا لیتنی اتّخذت مع الرّسول سبیلاً واسئلک الامان یوم یعرف المجرمون بسیماهم فیؤخذ بالنّواصی والاقدام واسئلک الامان یوم لا یجزی والدٌ عن ولده ولا مولودٌ هو جازٍ عن والده شیئاً انّ وعد الله حقٌّ واسئلک الامان یوم لا ینفع الظّالمین معذرتهم ولهم اللّعنة ولهم سوء الدّار واسئلک الامان یوم لا تملک نفسٌ لنفسٍ شیئاً والامر یومئذٍ لله واسئلک الامان یوم یفرّ المرء من اخیه وامّه وابیه وصاحبته وبنیه لکلّ امرءٍ منهم یومئذٍ شأنٌ یغنیه واسئلک الامان یوم یودّ المجرم لو یفتدی من عذاب یومئذٍ ببنیه وصاحبته واخیه وفصیلته الّتی تؤویه ومن فی الارض جمیعاً ثمّ ینجیه کلّا انّها لظی نزّاعةً للشّوی مولای یا مولای انت المولی وانا العبد وهل یرحم العبد الّا المولی مولای یا مولای انت المالک وانا المملوک وهل یرحم المملوک الّا المالک مولای یا مولای انت العزیز وانا الذّلیل وهل یرحم الذّلیل الّا العزیز مولای یا مولای انت الخالق وانا المخلوق وهل یرحم المخلوق الّا الخالق مولای یا مولای انت العظیم وانا الحقیر وهل یرحم الحقیر الّا العظیم مولای یا مولای انت القویّ وانا الضّعیف وهل یرحم الضّعیف الّا القویّ مولای یا مولای انت الغنیّ وانا الفقیر وهل یرحم الفقیر الّا الغنیّ مولای یا مولای انت المعطی وانا السّائل وهل یرحم السّائل الّا المعطی مولای یا مولای انت الحیّ وانا المیّت وهل یرحم المیّت الّا الحیّ مولای یا مولای انت الباقی وانا الفانی وهل یرحم الفانی الّا الباقی مولای یا مولای انت الدّائم وانا الزّائل وهل یرحم الزّائل الّا الدّائم مولای یا مولای انت الرّازق وانا المرزوق وهل یرحم المرزوق الّا الرّازق

عنّی واجعل علیّ دعائی خالصاً لک واجعل ثوابی الجنّة برحمتک واجمع لی جمیع ما سألتک وزدنی من فضلک انّی الیک راغبٌ اللّهمّ غارت النّجوم ونامت العیون وانت الحیّ القیّوم لا یواری منک لیلٌ ساجٍ ولا سماءٌ ذات ابراجٍ ولا ارضٌ ذات مهادٍ ولا بحرٌ لجّیٌّ ولا ظلماتٌ بعضها فوق بعضٍ تدلج الرّحمة علی من تشاء من خلقک تعلم خائنة الاعین وما تخفی الصّدور اشهد بما شهدت به علی نفسک وشهدت ملائکتک واولوا العلم لا اله الّا انت العزیز الحکیم

مولای یا مولای انت الجواد وانا البخیل وهل یرحم البخیل الّا الجواد مولای یا مولای انت المعافی وانا المبتلی وهل یرحم المبتلی الّا المعافی مولای یا مولای انت الکبیر وانا الصّغیر وهل یرحم الصّغیر الّا الکبیر مولای یا مولای انت الهادی وانا الضّالّ وهل یرحم الضّالّ الّا الهادی مولای یا مولای انت الرّحمن وانا المرحوم وهل یرحم المرحوم الّا الرّحمن مولای یا مولای انت السّلطان وانا الممتحن وهل یرحم الممتحن الّا السّلطان مولای یا مولای انت الدّلیل وانا المتحیّر وهل یرحم المتحیّر الّا الدّلیل مولای یا مولای انت الغفور وانا المذنب وهل یرحم المذنب الّا الغفور مولای یا مولای انت الغالب وانا المغلوب وهل یرحم المغلوب الّا الغالب مولای یا مولای انت الرّبّ وانا المربوب وهل یرحم المربوب الّا الرّبّ مولای یا مولای انت المتکبّر وانا الخاشع وهل یرحم الخاشع الّا المتکبّر مولای یا مولای ارحمنی برحمتک وارض عنّی بجودک وکرمک وفضلک یا ذا الجود والاحسان والطّول والامتنان برحمتک یا ارحم الرّاحمین مؤلّف گوید که سیّد بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طولانی از آنحضرت نقل کرده مسمّی به دعاء امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و میخواندن در این مقام شریف بی مناسبت نیست و ما آن را در مسجد زید ذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در هدیّة الزّائرین اشاره کردیم باختلاف در محرابیکه محلّ ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السّلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آنست که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک **اعمال دکّهٔ حضرت صادق علیه السّلام** پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السّلام و آن واقعست در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و انجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو یا صانع کلّ مصنوعٍ یا جابر کلّ کسیرٍ و یا حاضر کلّ ملأٍ و یا شاهد کلّ نجوی و یا عالم کلّ خفیّةٍ و یا شاهداً غیر غائبٍ و یا غالباً غیر مغلوبٍ و یا قریباً غیر بعیدٍ و یا مونس کلّ وحیدٍ و یا حیّ حین لا حیّ

ومن ارتضیته [illegible]

[illegible]

غيره يا محيي الموتى ومميت الأحياء القائم على كل نفس بما كسبت لا اله الا انت صل
على محمد وال محمد پس بخوان هرچه خواهی مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز
میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از این مقام بجا آورند
اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال
ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن بآنجا و اعمال این دو مقام را
بجا آور ان شاء الله تعالی

(ذکر نماز برای حاجت در جامع کوفه)

از حضرت صادق علیه السلام روایتست که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند
در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبح اسم ربک الاعلی
و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد
خدا حاجتش را بر آورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب در سوره‌ها موافق
روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در امالی سوره قدر بعد از سبح
اسم است و شاید ترتیب در آنها لازم نباشد همین قدر بباید بعد از حمد این هفت سوره را خواند
والله العالم

(زیارت جناب مسلم بن عقیل قدس الله روحه و نور ضریحه)

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه بایست
نزد او و بگو الحمد لله الملك الحق المبين المتصاغر لعظمته جبابرة الطاغين المعترف
بربوبيته جميع اهل السموات والأرضين المقر بتوحيده سائر الخلق اجمعين وصلى
الله على سيد الانام واهل بيته الكرام صلوة تقر بها اعينهم ويرغم بها انف شانئهم من
الجن والانس اجمعين سلام الله العلي العظيم وسلام ملائكته المقربين وانبيائه المرسلين
وائمته المنتجبين وعباده الصالحين وجميع الشهداء والصديقين والزاكيات
الطيبات فيما تغتدي وتروح عليك يا مسلم بن عقيل بن ابي طالب ورحمة الله وبركاته
اشهد انك اقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر و

الأمن والإيمان والصدق بيقين والعافية من جميع البلاء والشكر على العافية والغنى عن شرار الناس * بست و دوم ... از حضرت امام محمد باقر علیه السلام ... کفعمی گفته این دعا را ... المختصر ابن دعا الجامع ... بسم الله الرحمن الرحيم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمداً عبده ورسوله آمنت بالله وبجميع رسله وبجميع ما انزل به على جميع الرسل وان وعد الله حق ولقائه حق وصدق الله وبلغ المرسلون والحمد لله رب العالمين وسبحان

جاهدت في الله حق جهاده وقتلت على منهاج المجاهدين في سبيله حتى لقيت الله عز
وجل وهو عنك راض واشهد انك وفيت بعهد الله وبذلت نفسك في نصرة حجة
الله وابن حجته حتى اتيك اليقين اشهد لك بالتسليم والوفاء والنصيحة لخلف النبي
المرسل والسبط المنتجب والدليل العالم والوصي المبلغ والمظلوم المهتضم فجزاك الله عن رسوله
وعن امير المؤمنين وعن الحسن والحسين افضل الجزاء بما صبرت واحتسبت واعنت
فنعم عقبى الدار لعن الله من قتلك ولعن الله من امر بقتلك ولعن الله من ظلمك و
لعن الله من افترى عليك ولعن الله من جهل حقك واستخف بحرمتك ولعن الله من
بايعك وغشك وخذلك واسلمك ومن البّ عليك ولم يعنك الحمد لله الذي
جعل النار مثويهم وبئس الورد المورود اشهد انك قتلت مظلوما وان الله منجز لكم
ما وعدكم جئتك زائرا عارفا بحقكم مسلما لكم تابعا لسنتكم ونصرتي لكم معدة حتى
يحكم الله وهو خير الحاكمين فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم
واجسادكم وشاهدكم وغائبكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته قتل الله امة
قتلتكم بالايدي والالسن و در مزار کبیر این کلمات بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته
پس داخل شو و بچسبان خود را بقبر و بروایت سابقه است که اشاره کن بضریح آنجناب و بگو
السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله ولامير المؤمنين والحسن و
الحسين عليهم السلام الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى محمد واله والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته ومغفرته وعلى روحك وبدنك اشهد انك مضيت
على ما مضى عليه البدريون المجاهدون في سبيل الله المبالغون في جهاد اعدائه و
نصرة اوليائه فجزاك الله افضل الجزاء واكثر الجزاء واوفر جزاء احد ممن وفى
ببيعته واستجاب له دعوته واطاع ولاة امره اشهد انك قد بالغت في النصيحة
واعطيت غاية المجهود حتى بعثك الله في الشهداء وجعل روحك مع ارواح

الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله ان يحمد ولا اله الا الله كلما هلل الله شيء وكما يحب الله ان يهلل والله اكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله ان يكبر اللهم اني اسئلك مفاتيح الخير وخواتيمه وسوابغه وفوائده وبركاته وما بلغ علمه علمي وما قصر عن احصائه حفظي اللهم انهج لي اسباب معرفته وافتح لي ابوابه وغشني ببركات رحمتك ومن علي بعصمة عن الازالة عن دينك وطهر قلبي من الشك ولا تشغل قلبي بدنياي وعاجل معاشي

الشُّهَدآءِ وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي العِلِّيّينَ
وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَدآءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفيقاً
اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصّالِحينَ
وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيآئِهِ فِي مَنازِلِ الْمُخْبِتينَ
فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و از را هدیه آنجناب کن پس بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَدَعْ لي ذَنْباً و این همان دعائی است که در حرم حضرت
عباس علیه السلام خوانده میشود و بیاید ذکرش و اگر خواستی وداع کنی جناب مسلم را بخوان همان

وداعیکه در زیارت	زیارت هانی بن عروة رحمة الله و رضوانه علیه	جناب عباس ذکر میشود

میآیئی در نزد قبر او و سلام میکنی برسولخدا صلى الله عليه وآله و میگوئی سَلامُ اللهِ الْعَظيمِ
وَصَلَواتُهُ عَلَيْكَ يا هانِيَ بْنَ عُرْوَةَ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ النّاصِحُ لِلّٰهِ
وَلِرَسُولِهِ وَلِاَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً
فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشى قُبُورَهُمْ ناراً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقيتَ اللهَ وَهُوَ
راضٍ عَنْكَ بِما فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدآءِ وَجُعِلَ رُوحُكَ
مَعَ اَرْواحِ السُّعَدآءِ بِما نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي ذاتِ اللهِ وَمَرْضاتِهِ
فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَجَمَعَنا وَاِيّاكُمْ مَعَهُمْ في دارِ
النَّعيمِ وَسَلامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن از برای روح هانی

و دعا کن از برای خود بانچه میخواهی	فصل ششم	و وداع کن او را بانچه در وداع مسلم میگفتی

(در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه)

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانه
حضرت ادریس و حضرت ابرهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که بابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله

عن اجل ثواب الآخرة وان تشغل قلبي بحفظ ما لا تقبل مني جهله وتذلل لي كل خير لسانى وتطهر قلبي من الرياء ولا تجره في مفاصلي واجعل عملي خالصا لك اللهم اني اعوذ بك من الشر وانواع الفواحش كلها ظاهرها وباطنها وغفلاتها وجميع ما يريدني به الشيطان الرجيم وما يريدني به السلطان العنيد مما احطت بعلمه وانت القادر على صرفه عني اللهم اني اعوذ بك من طوارق الجن والانس وزوابعهم وبوائقهم ومكائدهم ومشاهد الفسقة من الجن والانس وان استزل عن ديني فتفسد علي آخرتي وان يكون ذلك منهم

فرود آید با اهل و عیالش و منزل آنحضرت باشد و حقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه
در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنانست که در خیمه رسولخدا صلی الله علیه
وآله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایل است بسوی آن مسجد و در آن
مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند
در آن مسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان
میباید از هرچه که میترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتر بگو
از برایت عرض کردم بلی فرمود که آن از جمله بقعه هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها
بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میآیند بزیارت آن مسجد و عبادت میکنند خدا
را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نماز را در آن مسجد میکردم پس فرمود که ای ابامحمد
آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آنست که گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت

قائم علیه السلام همیشه در آن مسجد	(وَاَمّا اَعْمالُ مَسْجِدِ سَهْلَه)	خواهد بود فرمود بلی الخ

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که
چنین کند و دعا کند حقتعالی غمش را زائل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی
داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَى اللهِ وَما شآءَ اللهُ وَ
خَيْرُ الْاَسْمآءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني
مِنْ عُمّارِ مَساجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاُقَدِّمُهُمْ
بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلاتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً وَرِزْقي بِهِمْ مَبْسُوطاً وَدُعائي بِهِمْ
مُسْتَجاباً وَحَوائِجي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ نَظْرَةً رَحيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا
الْكَرامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لا تَصْرِفْهُ عَنّي اَبَداً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ
وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبي عَلى دينِكَ وَدينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلا تُزِغْ قَلْبي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَني

فقرا تعمى في معايشي او بعض ... ولا بلاء يصلني منهم ولا اقوى ... ولا اصبر على احتماله ... فلا تبتليني يا الهي بمقاساته ... فيمنعني ذلك عن ذكرك ويشغلني عن عبادتك انت العاصم المانع الدافع الواقي من ذلك كله اسئلك اللهم الرفاهية في معيشتي ما ابقيتني معيشة اقوى بها على طاعتك وابلغ بها رضوانك واصير بها الى دار الحيوان غدا ولا ترزقني رزقا يطغيني ولا تبتليني بفقر اشقى به مضيقا علي اعطني حظا وافرا في آخرتي ومعاشا واسعا هنيئا مريئا في دنياي ولا تجعل الدنيا علي سجنا ولا تجعل فراقها علي حزنا اجرني من فتنتها

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَمَرْضاتَكَ طَلَبْتُ وَثَوابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِكَ اِلَيَّ وَاَقْبِلْ بِوَجْهِي اِلَيْكَ پس بخوان آية الكرسى و معوّذتين را و تسبيح كن خدا را هفت مرتبه و تحميد كن هفت مرتبه و تهليل بگو هفت مرتبه و تكبير بگو هفت مرتبه يعنى هر يك از سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ ما هَدَيْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ ما فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ ما شَرَّفْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ كُلِّ بَلاءٍ حَسَنٍ اِبْتَلَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلٰوتِي وَدُعائِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ

و سيّد بن طاوس فرموده كه چون اراده كردى كه بمسجد سهله روى پس ما بين مغرب و عشاء در شب چهار شنبه وارد آن مسجد شو كه افضل اوقات ديگر است پس همانكه وارد شدى نماز مغرب و نافله آن را بجا آور پس برخيز دو ركعت نماز تحيت مسجد كن قربة الى الله و چون فارغ شدى دستها را بسمت آسمان بلند كن و بگو اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خالِقُ الْخَلْقِ وَرازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقابِضُ الْباسِطُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَباعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَنْتَ وارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَيْها اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عالِمُ السِّرِّ وَاَخْفىٰ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي اِذا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلىٰ نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حاجَتِي السّاعَةَ السّاعَةَ يا سامِعَ الدُّعاءِ يا سَيِّداهُ يا مَوْلاهُ يا غِياثاهُ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السّاعَةَ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ يا سَمِيعَ الدُّعاءِ پس بسجده برو و خشوع كن و بخوان خدا را بجهت هر حاجت كه ميخواهى پس نماز ميگذارى در گوشه كه در طرف مغرب شمالى است دو ركعت و آن موضع خانه حضرت ابراهيم خليل عليه السلام است كه از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدى تسبيح بكن و پس از آن بگو

واجعل على ما فيها مغفرة لا تخلطها ذنوب و من كان في ... فارزقه و من كان في ... فيها فاشفه و اصرف عنهم من دخل على همة و ادخلهم من ... انت خير الناصرين و اقفأ عنه عيون الكفرة الظلمة والطغاة الحسدة اللهم و انزل عليه منك السكينة و البسه درعك الحصينة و احفظه بحفظك الواقي و جلله بعافيتك النافعة و صدقه قوله و فعله و بارك له في ولده و اهله و ماله اللهم ما قدمت و ما اخرت و ما اعلنت و ما اسررت و ما علمت و ما ... فاغفر لي يا ارحم الراحمين

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيها قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجِي فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها وَقَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْها اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي ما كانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْراً لِي وَاَمِتْنِي اِذا كانَتِ الْوَفاةُ خَيْراً لِي عَلىٰ مُوالاةِ اَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَافْعَلْ بِي ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس نماز ميگذارى در گوشه ديگر كه در سمت مغرب و قبله است دو ركعت و دستها را بلند ميكنى و ميگوئى اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَطَلَبَ نائِلِكَ وَرَجاءَ رِفْدِكَ وَجَوائِزِكَ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنِّي بِاَحْسَنِ قَبُولٍ وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ وَافْعَلْ بِي ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس بسجده برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاك پس برو بگوشه كه در طرف مشرق است و دو ركعت نماز گذار و دستها را بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتِ الذُّنُوبُ وَالْخَطايا قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِي اِلَيْكَ صَوْتاً وَلَمْ تَسْتَجِبْ لِي دَعْوَةً فَاِنِّي اَسْئَلُكَ بِكَ يا اَللّٰهُ فَاِنَّهُ لَيْسَ مِثْلَكَ اَحَدٌ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُقْبِلَ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِي اِلَيْكَ وَلا تُخَيِّبَنِي حِينَ اَدْعُوكَ وَلا تَحْرِمَنِي حِينَ اَرْجُوكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ مؤلف گويد كه از بعض كتب مزاريّهٔ غير معروفه نقل شده كه بعد از آن برو بگوشهٔ ديگر كه در طرف مشرق واقع شده و دو ركعت نماز گذار در آنجا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا اَللّٰهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ اَعْمالِي خَواتِيمَها وَخَيْرَ اَيّامِي يَوْمَ اَلْقاكَ فِيهِ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ دُعائِي وَاسْمَعْ نَجْوايَ يا عَلِيُّ يا عَظِيمُ يا قادِرُ يا قاهِرُ يا حَيّاً لا يَمُوتُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَلا تَفْضَحْنِي عَلىٰ رُؤُسِ الْاَشْهادِ وَاحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لا تَنامُ وَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ پس نماز ميگذارى در دكّه كه در وسط مسجد است دو ركعت و ميگوئى يا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يا فَعّالاً لِما يُرِيدُ يا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَيْنَنا وَبَيْنَ مَنْ

از محمد بن مسلم روايت شده كه حضرت امام محمد باقر عليه السلام فرمود بخوان اللهم اوسع على في رزقي و امدد لي في عمري واغفر لي ذنبي واجعلني ممن تنتصر به لدينك و لا تستبدل بي غيري و بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه حضرت ... اين دعا را ميخواندند يا من يشكر اليسير و يعفو عن الكثير اغفر لي ... و هب العفو و الرحمة ... و لا تغفر الذنوب التي ... و نقل شده كه اعمش ... و غير ...

دعا را ميخواندند يا قدوس يا اول الاولين و يا آخر الآخرين يا رحمن يا رحيم اغفر لي الذنوب التي ... تغير النعم و اغفر لي الذنوب التي ... تحل النقم و اغفر لي الذنوب التي ...

یُؤْذینا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ یا کافِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِکْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا (یا کافِیاً) وَالْاٰخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بگذارد دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که اینمکان شریف در اینزمان معروفست بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقلکرده که بعد از دو رکعت نماز در اینمقام بخواند دعای اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال دکهٔ باب امیرالمؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بآنجا رجوع شود (ص ۳۹۸) و در نزدیک همین مکان بقعه ایست معروف بمقام مهدی علیه السلام مناسبت زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت کنند آنحضرت را در اینمحل در حالیکه ایستاده باشند باین زیارت سَلامُ اللهِ الْکامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس آنرا یکی از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعای مسجد زید رحمه الله

پس میروی بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میکنی از پی دستها را میگشائی ومیگوئی اِلٰهی قَدْ مَدَّ اِلَیْكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اِلٰهی قَدْ جَلَسَ الْمُسیئُ بَیْنَ یَدَیْكَ مُقِرّاً لَكَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَراجِیاً مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهی قَدْ رَفَعَ اِلَیْكَ الظّالِمُ کَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْكَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ اِلٰهی قَدْ جَثَا الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْكَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فیهِ الْخَلائِقُ بَیْنَ یَدَیْكَ اِلٰهی جاءَكَ الْعَبْدُ الْخاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً وَرَفَعَ اِلَیْكَ طَرْفَهُ حَذِراً راجِیاً وَفاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِراً نادِماً وَعِزَّتِكَ وَجَلالِكَ ما اَرَدْتُ بِمَعْصِیَتی مُخالَفَتَكَ وَما عَصَیْتُكَ اِذْ عَصَیْتُكَ وَاَنَا بِكَ جاهِلٌ وَلا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلا لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلٰکِنْ سَوَّلَتْ لی نَفْسی وَاَعانَتْنی عَلی ذٰلِكَ شِقْوَتی وَغَرَّنی سِتْرُكَ الْمُرْخی عَلَیَّ فَمِنَ الْاٰنَ مِنْ عَذابِكَ مَنْ یَسْتَنْقِذُنی وَبِحَبْلِ مَنْ اَعْتَصِمُ اِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنّی فَیا سَوْاَتاهُ غَداً مِنَ الْوُقُوفِ (الْعَرْضِ) بَیْنَ یَدَیْكَ اِذا قیلَ لِلْمُخِفّینَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقِلینَ حُطُّوا اَمَعَ الْمُخِفّینَ اَجُوزُ اَمْ مَعَ الْمُثْقِلینَ اَحُطُّ وَیْلی کُلَّما کَبُرَ سِنّی کَثُرَتْ ذُنُوبی وَیْلی کُلَّما طالَ

مِنْكَ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ الْبَلاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُدیلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَقْطَعُ الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُظْلِمُ الْهَواءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَکْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ غَیْثَ السَّماءِ

بیست و ششم و نیز این دعا از آنحضرت منقولست یا عُدَّتی فی کُرْبَتی وَیا صاحِبی فی شِدَّتی وَیا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا غِیاثی فی رَغْبَتی فرموده و این دعای امیرالمؤمنین علیه السلام است اَللّٰهُمَّ کُتِبَتِ الْاٰثارُ وَعَلِمْتَ الْاَخْبارَ وَاطَّلَعْتَ عَلَی الْاَسْرارِ فَحُلْتَ

عُمْری کَثُرَتْ مَعاصِیَّ فَکَمْ اَتُوبُ وَکَمْ اَعُودُ اَما آنَ لی اَنْ اَسْتَحْیِیَ مِنْ رَبّی اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَخَیْرَ الْغافِرینَ پس گریه کن و صورت بخاک گذار و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَکانَ وَاعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را و بگو اِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ یا کَریمُ پس برگرد بحال سجود و بگو اَلْعَفْوَ الْعَفْوَ صد مرتبه مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفهٔ کوفه است و منسوبست بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار میرفته و در جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعه بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام و از عارفین بحق آنجناب و از بزرگان اهل ایمان است و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیرالمؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و بمهارت در خطب و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و هم او را بقلت مؤنه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آنحضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازهٔ نازنینش را از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه از جملهٔ مشیعین بود و چون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد و مشتی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیرالمؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدا ای ابوالحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود و بآنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریهٔ سختی و بگریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد گردید و صعصعه بمنزلهٔ روضه خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آنحضرت و چون این کلمات بپایان رسید روی بجانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کردند و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند و بالجمله مسجد صعصعه

بَیْنَنا وَبَیْنَ الْقُلُوبِ فَاِنَّ الْقُلُوبَ عِنْدَكَ عَلانِیَةٌ وَالْقُلُوبُ اِلَیْكَ مُفْضاةٌ وَاِنَّما اَمْرُكَ لِشَیْءٍ اِذا اَرَدْتَهُ اَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ فَقُلْ بِرَحْمَتِكَ لِطاعَتِكَ اَنْ تَدْخُلَ فی کُلِّ عُضْوٍ مِنْ اَعْضائی وَلا تُفارِقَنی حَتّی اَلْقاكَ وَقُلْ بِرَحْمَتِكَ لِمَعْصِیَتِكَ اَنْ تَخْرُجَ مِنْ کُلِّ عُضْوٍ مِنْ اَعْضائی فَلا تَقْرَبَنی حَتّی اَلْقاكَ وَارْزُقْنی مِنَ الدُّنْیا وَزَهِّدْنی فیها وَلا تَزْوِها عَنّی وَرَغْبَتی فیها یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ*

* این جمله مقابل جملهٔ اولست حاصلش آن است که چنان مکن که دنیا را از من بگیری و رغبت من بر دنیا باشد بلکه دنیا را بمن بده و رغبتم را بگیر که زهد در آن ورزم

بیست و هفتم ... عن ... از زید بن علی از ... از عبد الرحمن

از مساجد شریفهٔ کوفه است وجماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده اَللّٰهُمَّ یا ذَا الْمِنَنِ السّابِغَةِ وَالْآلاءِ الْوازِعَةِ الدّعاء وظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال و سنن نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد ولهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا کردیم بتکرار نپرداختیم طالبین بانجا من ۱۳۰ رجوع کنند انشاء الله

(فصل هفتم)

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبدالله الحسین صلوات الله علیه و آدابیکه زائر آنجناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد است

مقصد اول (در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطهٔ بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و بر آمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر آنقبر شریف رسد آنستکه گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را با اهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی بهزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او میکنند و چون برمیگردد مشایعت او مینمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمهٔ معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میایند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را

در بیان [illegible] روایت کرده که گفت دعا کرد حضرت صادق علیه السلام بعد از این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلِیِّ الْحَمْدِ وَاَهْلِهِ وَمُنْتَهاهُ وَمَحَلِّهِ اَخْلَصَ مَنْ وَحَّدَهُ وَاهْتَدیٰ مَنْ عَبَدَهُ وَفازَ مَنْ اَطاعَهُ وَاَمِنَ الْمُعْتَصِمُ بِهِ اَللّٰهُمَّ یا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالثَّناءِ الْجَمیلِ وَالْحَمْدِ اَسْئَلُکَ مَسْئَلَةَ مَنْ خَضَعَ لَکَ بِرَقَبَتِهِ وَرَغِمَ لَکَ اَنْفُهُ وَعَفَّرَ لَکَ وَجْهَهُ وَذَلَّلَ لَکَ نَفْسَهُ وَفاضَتْ مِنْ خَوْفِکَ دُمُوعُهُ وَتَرَدَّدَتْ عَبْرَتُهُ وَاعْتَرَفَ لَکَ بِذُنُوبِهِ وَفَضَحَتْهُ عِنْدَکَ خَطیئَتُهُ وَشانَتْهُ عِنْدَکَ جَریرَتُهُ فَضَعُفَتْ عِنْدَ ذٰلِکَ قُوَّتُهُ وَقَلَّتْ حیلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ اَسْبابُ خَدائِعِهِ وَاضْمَحَلَّ عَنْهُ کُلُّ باطِلٍ وَ

بشارتها میدهند و حقتعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش از زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بیحد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپارهٔ از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبره از ثقهٔ جلیل القدر معاویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بکوفه بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت ای خداوندیکه مخصوص گردانیدهٔ ما را بکرامت و وعده دادهٔ ما را شفاعت و علوم رسالت را بما دادهٔ و ما را وارث پیغمبران گردانیدهٔ و ختم کردهٔ بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیدهٔ و علم گذشته و آینده را بما عطا کردهٔ و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیدهٔ اِغْفِرْ لی وَلِاِخْوانی وَزُوّارِ قَبْرِ اَبِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِما بیامرز مرا و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر ابیعبدالله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون رفته اند از شهرهای و بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صلهٔ ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مرادایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفهٔ ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما را عیب کردند برایشان بیرون آمدن ایشان را بزیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فَارْحَمْ تِلْکَ الْوُجُوهَ الَّتی غَیَّرَتْها الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْکَ الْخُدُودَ الَّتی تَتَقَلَّبُ عَلیٰ قَبْرِ اَبی عَبْدِ اللّٰهِ عَلَیْهِ السَّلامُ

اَلْجَأَتْهُ ذُنُوبُهُ اِلیٰ ذُلِّ مَقامِهِ بَیْنَ یَدَیْکَ وَخُضُوعِهِ لَدَیْکَ وَابْتِهالِهِ اِلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ سُؤالَ مَنْ هُوَ بِمَنْزِلَتِهِ اَرْغَبُ اِلَیْکَ کَرَغْبَتِهِ وَاَتَضَرَّعُ اِلَیْکَ کَتَضَرُّعِهِ وَاَبْتَهِلُ اِلَیْکَ کَاَشَدِّ ابْتِهالِهِ اَللّٰهُمَّ فَارْحَمِ اسْتِکانَةَ مَنْطِقی وَذُلَّ مَقامی وَمَجْلِسی وَخُضُوعی اِلَیْکَ بِرَقَبَتی اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ الْهُدیٰ مِنَ الضَّلالَةِ وَالْبَصیرَةَ مِنَ الْعَمیٰ وَالرُّشْدَ مِنَ الْغَوایَةِ وَاَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ اَکْثَرَ الْحَمْدِ عِنْدَ الرَّخاءِ وَاَجْمَلَ الصَّبْرِ عِنْدَ الْمُصیبَةِ وَاَفْضَلَ الشُّکْرِ عِنْدَ مَوْضِعِ الشُّکْرِ وَالتَّسْلیمَ عِنْدَ الشُّبُهاتِ وَاَسْئَلُکَ الْقُوَّةَ فی طاعَتِکَ وَالضَّعْفَ عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَالْهَرَبَ اِلَیْکَ مِنْکَ

پس رحم کن آن روهارا که آفتاب متغیّر گردانیده است و رحم کن گونه‌های ایشان را که میگردانند
و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده‌ها را که گریه شان جاری شد از ترحّم بر ما و رحم
کن آن دلها را که جزع کرده‌اند و سوخته‌اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما
بلند کرده‌اند خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر
در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم اندعا که
من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکرد بد که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنّم باو نرسد
هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی
تو با آنحضرت چه مانعست ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم
که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان
زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف از
احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد
قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا به بیند ترا در میان آنها که دعا
میکنند برای ایشان رسولخدا و علی و فاطمه و ائمهٔ معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که
ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه میکنند آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ
گناه بر ایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان
مصافحه میکند **مقصد دوم** در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات
آنها را نماید در طریق زیارت و در آنحرم مطهّر و آن چند چیز است اوّل سه روز روزه دارد پیش از آنکه
از خانه بیرون رود و در روز سیّم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام بصفوان دستور العمل داد
و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمّد بن المشهدی در مقدّمات زیارت عید بن ذکر فرموده که چون
اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیّم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی
خود جمع کن و بگو اللّهمّ انّی استودعک الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی و کلّ من کان منّی

والتقرّب الیک ربّ لم تعذّبنی والتحیّر لکلّ ما وصلت فی استخفاف خلقک ایّانا لرضاک ربّ من ارجوه ان اقصیتنی او من یعود علیّ بعفوه ان عاقبتنی او من یفضل علیّ بعطائه ان حرمتنی او من یملک کرامتی ان اهنتنی او من یضرّنی هوانه ان اکرمتنی ربّ ما اسوء فعلی واقبح عملی واقسی قلبی واطول املی واقصر اجلی واجرأنی علی عصیان من خلقنی ربّ وما احسن بلائک عندی واظهر نعمائک علیّ کثرت علیّ منک النعم فما احصیها وقلّ منّی الشکر فیما اولیتنیه فبطرت بالنعم وتعرّضت للنقم

بسبیل الشّاهد منهم والغائب اللّهمّ احفظنا بحفظک بحفظ الایمان واحفظ علینا اللّهمّ
اجعلنا فی حرزک ولا تسلبنا نعمتک ولا تغیّر ما بنا من نعمة وعافیة وزدنا من فضلک
انّا الیک راغبون آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اله الّا الله و
الله اکبر والحمد لله و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله علیهم بفرست و راه
بیفت با آرامی و وقار و روایت شده که حقتعالی خلق میکند از عرق زوّار قبر امام حسین علیه السلام
از هر عرقی هفتاد هزار ملک که تسبیح میکنند خدا تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای زوّار
امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت بر پا شود دوّم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بزیارت
امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده و گرسنه و
تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و از آنجا وطن خود قرار مده
سیّم آنکه در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خوراک
خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود شنیده‌ام که
جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام میروند و با خود سفره‌ها بر میدارند که در آنها بزغاله‌های بریان
و حلواها هست و اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود بر نمیدارند و در حدیث
معتبر دیگر منقولست که آنحضرت بمفضّل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آن
که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آنکه زیارت کنید مفضّل گفت پشت مرا شکستی
فرمود که والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک میروید و بزیارت آنحضرت که
میروید سفره‌ها با خود بر میدارید بلکه میباید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلّف گوید پس چقدر
شایسته است برای اغنیا و تجّار که ملاحظهٔ این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادیکه در بین
راه ایشان است تا کربلا بعضی دوستان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از
منزلشان سفره و ناهار خوریهای آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملوّ میکنند
قبول نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذّی باین نحو غذاها شیخ کلینی ره

وتسهو عن الذکر وترکن بی الی الجهل بعد العلم وتجرّنی من العدل الی الظلم وتجاوز بی من البرّ الی الاثم وتصرفنی عن الخوف والحزن اللّهمّ فما اصغر حسناتی واقلّها فی کثرة ذنوبی واعظمها علی قدر صغر خلقی وضعف رکنی ربّ وما اطول املی فی قصر اجلی واقصر اجلی فی بعد املی وما اقبح سریرتی فی علانیتی ربّ لا حجّة لی ان احتججت ولا عذر لی ان اعتذرت ولا شکر عندی ان ابتلیت واولیت ان لم تعنّی علی شکر ما اولیتنی ربّ ما اخفّ میزانی غداً ان لم ترجّحه وازلّ لسانی ان لم تثبّته واسود وجهی ان لم تبیّضه

روایتکرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجهٔ کلبیهٔ آنحضرت اقامهٔ ماتم نمود برای آنحضرت
وگریست وگریستند سایر زنها وخدمتکاران تاحدیکه اشکهای آنها خشک شد ودیگر اشکشان
نیامد پس از یکجائی برای آنمخدّره هدیه فرستادند جونی که معنی آن مرغ قطا گفته اند برای آنکه
از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آنمخدّره آنرا دید پرسید این چیست
گفتند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بآن در ماتم حسین علیه السلام
فرمود لَسْنا فی عُرْسٍ فَما نَصْنَعُ بِها ما که در عروسی نیستیم ما راچه باین خوراک پس امر فرمود آنرا از
خانه بیرون بردند چهارم از چیزهائی که در سفر زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مندوبست
تواضع وفروتنی وخشوع وراه رفتن مانند بندهٔ ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت
سوار میشوند براین مراکب جدیده که بقوّهٔ بخار بسرعت حرکت مینماید وامثال آن باید خیلی
ملتفت خود باشند که تجبّر وتکبّر نکنند وبرسایر زائرین وبندگان خدا که بسختی ومشقت بکربلا
میروند بزرگی ننمایند وآنها را بچشم حقارت نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقلکرده اند
که آنها از مخصوصین دقیانوس وبمنزلهٔ وزرای او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل
حال آنها فرمود وبفکر خداپرستی واصلاح کار خود برامدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم
کناره گیرند ودر غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار براسبها شده واز شهر بیرون
آمدند همینکه سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها گفت یا اِخْوَتاه جاءَتْ مَسْکَنَةُ الْآخِرَةِ وَ
ذَهَبَ مُلْكُ الدُّنْیا اِنْزِلُوا عَنْ خُیُولِکُمْ وَامْشُوا عَلی اَرْجُلِکُمْ ای برادران این راه آخرتست
وباید بنحو فقیری ومسکنت رفت وملك وریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها
پیاده شوید وباپای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تاشاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و
گشایشی درامر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند ودر آنروز آن محترمین
معظمین باپای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد وخون از آنها
متقاطر گردید پس زائرین قبر مطهّر اینمطلب را در نظر داشته باشند وهم بدانند که هرچه در این

لا یبذر تو فی التی تکلفت فیه قد هذّبت لها ارکان دینك فقد اطلب شهوات الدنیا و انی علی خیبتی فیها ولا تکون تشتد حسرتی علی غضبها وتفریطی رتب دعوتی وانی ذکرت الیها طائعا وادعیت عنها وابطات فی الاجابة والمسارعة الیها کما سارعت الی دواعی الدنیا وحطامها الهامد وهشیمها البائد وسرابها الذاهب رب خوفتنی وشوقتنی واحتججت علی برقی وتکفلت لی برزقی فامنت خوفك وتثبطت عن تشویقك ولم اتکل علی ضمانك وتهاونت باحتجاجك

راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد ولهذا در آداب زیارت آنجناب
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولستکه هرکه بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حق
تعالی بنویسد از برای او بعدد هرگامی هزار حسنه ومحو میکند از او هزار گناه وبلند کند از برای او
در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن وپاهای خود را برهنه کن ونعلهای
خود را در دست خود بگیر وراه رو مانند راه رفتن بندهٔ ذلیل بنجم آنکه اگر در بین راه زوار
پیاده دید که وامانده وخسته شده واز او استعانتی خواست تاممکن شود درکار او اهتمام
نموده واورا بمنزل برساند ومبادا باو استخفاف وبی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو
هرون روایتکرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود بمردمیکه در نزد او بودند
چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان گفت پناه
میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص
هستی که سبك شمردی وخوار نمودی مرا امر د گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود
وای بر تو آیا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزدیك بجحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یکمیل سوار
کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بهوا و بلند نکردی واستخفاف باو نمودی
وهرکسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده وحرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که ما در آداب زیارت
در ادب نهم کلام یاروایتی از علی بن یقطین که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم با آنجا رجوع کن که
در آن موعظهٔ نیکوئی است واین ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد
لکن چون اینمطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق می افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم ششم از ثقهٔ
جلیل القدر محمد بن مسلم مرویستکه بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرضکرد که چون ما بزیارت پدرت
حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا بهمان است که در حجّ فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر
حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با هرکه رفیق تست وبر تو لازم
است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر ولازم است بر تو که یاد خدا بسیار بکنی ولازمست که جامه هایت

اللهم فاجعل امنی منك فی هذه الدنیا خوفا وحزنا وتحویلی شوقا وهذا وتحجیلی فی ما منك ثم رضنی بما قسمت لی من رزقك با کرمیا اسئلك بایمان العظیم رضاك عند السخط والفرج عند الکرب والنور عند الظلمة والبصر عند تشبه الفتنة ربنا اجعل جنتی من خطایای حصینة ودرجاتی فی الجنان رفیعة واعمالی کلها متقبلة وحسناتی مضاعفة زاکیة اعوذ بك من الفتن کلها ما ظهر منها وما بطن و من رفیع المطعم والمشرب ومن شر ما اعلم ومن شر ما لا اعلم واعوذ بك من ان

پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازمست که با خشوع و رقت
باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی
که سزاوار نیست تو را و باید که دیدهٔ خود را از حرام و شبهه بپوشانی و احسان به برادران مؤمن
پریشان خود بکنی و اگر کسیرا ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و
ایشان برابر قسمت کنی و لازمست بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیزکاری از چیزهائی
که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه که در
آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب آن
کسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با آمرزش گناهان
و رحمت و خوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزهٔ ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام
حسین علیه السلام منقولست که چون بنینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال
و سرمه مکش و گوشت مخور مادامیکه در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل بآب فراتست که روایات در
فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند بآب فرات
و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد
و اگرچه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که خدمت آنحضرت عرض شد که بسا میشود که ما بزیارت
قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند
در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشماره در نیاید و آن
بشیر دهان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس
وضو بگیرد و غسل کند در فرات برندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حقتعالی برای او
حجه و عمره و در بعضی روایاتست که غسل کن در فرات از موضعی که برابر قبر آنحضرت واقع شود و خوبست
چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله
الا الله و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد نهم چون خواستی داخل حایر مقدس شوی

(حکایة عبدالرحمن)

اَشْتَرَى الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ وَالْجَفا بِالْحِلْمِ وَالْجَوْرَ بِالْعَدْلِ وَالْقَطِيعَةَ بِالْبِرِّ وَالْجَزَعَ بِالصَّبْرِ اَوِ الْهُدىٰ بِالضَّلالَةِ اَوِ الْكُفْرَ بِالْاِيمانِ

مؤلف گوید که این دعا مشتمل است بر مضامین عالیه

و عبدالرحمن بن سیابه همان کسی است که حضرت صادق علیه السلام او را وصیت نافعه فرموده که شایسته است نقلش در اینجا و آن چنانست که عبدالرحمن نقل کرده که چون پدرم وفات کرد مردی از دوستان او آمد در منزل ما را کوبید من بسوی او رفتم مرا تعزیت گفت و پرسید که پدرت چیزی گذاشته گفتم نه پس کیسه که هزار درهم داشت بمن داد و گفت اینرا نیکو محافظت کن و از نفع آن معاش کن من خوشحال شدم و بنزد مادرم رفتم و او را

از دریکه در جانب مشرق واقع است داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام بیوسف کناسی فرمودند
دهم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی
بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست این کلمات را بخوان که ترا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی
خواهد بود السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْوَصِيُّ الْبارُّ التَّقِيُّ السَّلامُ عَلَى الْاَرْواحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلامُ عَلىٰ
مَلائِكَةِ اللهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی و هر قدمیکه بر میداری یا میگذاری مثل ثواب کسی داری که در
خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون نزدیک قبر رسیدی دست بر قبر بمال و بگو
السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمائِهِ پس میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی
نزد آنحضرت مثل ثواب کسی داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار
مرتبه از برای خدا بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر یازدهم از ابو سعید مدائنی منقولست که
گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو
بزیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسولخدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان
و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد
آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سورهٔ یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم

(عبدالرحمن بن سیابه)

باین خبر دادم پس چون شب شد رفتم بنزد یکی از اصدقاء پدرم و گفتم برای من ... بخرد ... برای من سرمایه ای از جامه ها خرید و در دکانی نشستم و مشغول کسب شدم پس حقتعالی از آن کسب روزی بسیار بمن داد تا آنکه رسید موسم حج در خاطرم افتاد که بحج بروم پس بنزد مادرم رفتم و گفتم در خاطرم افتاد که بحج بروم گفت ... پول ... را بده ... پس ... عبدالرحمن گفت ... پول آن را ... گفتم ... پس بحج رفتم ... شدم

از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید
تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ
الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَداً فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ
الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است سُبْحَانَ ذِي
الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ
ذِي الْبَهْجَةِ وَ الْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَ
وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا
که نماز نزد آنحضرت مقبول است سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه نماز
در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجبی نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف
گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبره
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت
نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنستکه نماز زیارت
و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و در بالا سر کردن هر دو خوبست و اگر در بالا سر کند عقب تر بایستد
که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در
نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن اردر رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم
سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالا سر بهتر است و چون فارغ
شوی نماز کن آنچه خواهی و اما اینکه رکعت نماز زیارت تا چهار است نزد هر قبریکه زیارت کند و ابن قولویه
از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای فلان چه مانعست ترا که هرگاه حاجتی برای تو رو دهد
بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز کنی آنگاه بگوئی نزد او پس حاجت خود را بطلبی باز
که نماز فریضه نزد آنحضرت معادلست با حج و نماز نافله معادلست با عمره سیزدهم بدانکه عمل
اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه منوره است

(خاتمة عبد الرحمن بن سیابه)

حج را بجا آوردم و برگشتم بمدینه و با جمعی از مردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شدم و در آن اوقات حضرت اذن عام میداد بمن پس نشستم در آخر جمعیت بودم پس مردم شروع کردند در سؤال کردن از آنحضرت و جواب شنیدن تا آنکه جمعیت کم شد حضرت بسوی من اشاره کرد من نزدیک آنجناب شدم فرمود آیا حاجتی داری گفتم فدایت شوم من عبد الرحمن پسر سیابه هستم فرمود پدرت چه کرد گفتم پدرم وفات کرد حضرت محزون و غمگین شد و گریه کرد در دعا او را رحمت فرستاد پس فرمود خدا او را رحمت کند پس پرسید که از او چیزی گذاشت گفتم نه فرمود پس از بجای ...

یکی از چیزهائیست که در عوض شهادت حقتعالی با آنحضرت لطف فرموده پس زائر باید آنرا غنیمت داند لسان
در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آنحضرت ادعیه بسیار با مضامین
عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در اینجا ذکر میکردم و بهتر آنستکه از دعاهای
صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و مادر او آخر این باب بعد از زیارات جامعه
دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهة آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعا مختصر را
که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگوئی در آن حرم شریف در حالیکه
دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرَىٰ مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ تَرَىٰ مَقَامِي وَ
تَضَرُّعِي وَ مَلَاذِي بِقَبْرِ حُجَّتِكَ وَ ابْنِ نَبِيِّكَ وَ قَدْ عَلِمْتَ يَا سَيِّدِي حَوَائِجِي وَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْكَ حَالِي
وَ قَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِابْنِ رَسُولِكَ وَ حُجَّتِكَ وَ أَمِينِكَ وَ قَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً بِهِ إِلَيْكَ وَ إِلَىٰ
رَسُولِكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَعْطِنِي بِزِيَارَتِي أَمَلِي
وَ هَبْ لِي مُنَايَ وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِشَهْوَتِي وَ رَغْبَتِي وَ اقْضِ لِي حَوَائِجِي وَ لَا تَرُدَّنِي خَائِباً وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي
وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِي وَ عَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ مِنْ أَمْرِ الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اجْعَلْنِي
مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلَايَا وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْفِتَنَ وَ الْأَعْرَاضَ مِنَ الَّذِينَ تُحْيِيهِمْ فِي
عَافِيَةٍ وَ تُمِيتُهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَ تُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِي عَافِيَةٍ وَ تُجِيرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِي عَافِيَةٍ وَ وَفِّقْ
لِي بِمَنٍّ مِنْكَ صَلَاحَ مَا أُؤَمِّلُ فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي وَ إِخْوَانِي وَ مَالِي وَ جَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ چهاردهم از جمله اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آنحضرت
است و روایت شده که میبایستی پشت سر نزد کتف شریف آنحضرت و صلوات بفرستی بر پیغمبر صلی الله
علیه و آله و سلم و بر حسین صلوات الله علیه و سید بن طاوس در مصباح الزائر این صلوات را برای
آنحضرت در ضمن یکی از زیارات نقلکرده اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ
الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَ أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَ لَا
يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

(بقیة حاشیه)

اللهم صل علی الامام الشهید المقتول المظلوم المخذول والسید القائد والعابد الزاهد الوصی الخلیفة الامام الصدیق الطهر الطاهر الطیب المبارک والرضی المرضی والتقی الهادی المهدی الزاهد الذائد المجاهد العالم امام الهدی سبط الرسول وقرة عین البتول صلی الله علیه وآله وسلم اللهم صل علی سیدی و مولای کما عمل بطاعتک ونهی عن معصیتک وبالغ فی رضوانک واقبل علی ایمانک غیر قابل فیک عذراً سراً وعلانیة یدعو العباد الیک ویدلهم علیک وقام بین یدیک یهدم الجور بالصواب ویحیی السنة بالکتاب فعاش فی رضوانک مکدوداً ومضی علی طاعتک وفی اولیائک مکدوحاً وقضی الیک مفقوداً لم یعصک فی لیل ولا نهار بل جاهد فیک المنافقین والکفار اللهم فاجزه خیر جزاء الصادقین الابرار وضاعف علیهم العذاب ولقاتلیه العقاب فقد قاتل کریماً وقتل مظلوماً ومضی مرحوماً یقول انا ابن رسول الله محمد وابن من زکی وعبد فقتلوه بالعمد المعتمد قتلوه علی الایمان واطاعوا فی قتله الشیطان ولم یراقبوا فیه الرحمن اللهم فصل علی سیدی و مولای صلوة ترفع بها ذکره وتظهر بها امره وتعجل بها نصره واخصصه بافضل قسم الفضائل یوم القیمة وزده شرفاً فی اعلی علیین وبلغه اعلی شرف المکرمین وارفعه من شرف رحمتک فی شرف المقربین فی الرفیع الاعلی وبلغه الوسیلة والمنزلة الجلیلة والفضل والفضیلة والکرامة الجزیلة اللهم فاجزه عنا افضل ما جازیت اماماً عن رعیته وصل علی سیدی و مولای کلما ذکر وکلما لم یذکر یا سیدی و مولای ادخلنی فی حزبک وزمرتک واستوهبنی من ربک وربی فان لک عند الله جاهاً وقدراً ومنزلة رفیعة ان سئلت اعطیت وان شفعت شفعت الله الله فی عبدک ومولاک لا تخلنی عند الشدائد والاهوال لسوء عملی وقبیح فعلی وعظیم جرمی فانک املی ورجائی وثقتی ومعتمدی ووسیلتی الی الله ربی وربک لم یتوسل المتوسلون الی الله بوسیلة هی اعظم حقاً ولا اوجب حرمة ولا اجل قدراً عنده منکم اهل البیت لا خلفنی الله عنکم بذنوبی

دعاء الآبائن بواسطه آنان وصل الافق کردد توسط عند الرحمن گفت من این وصیت را از آنحضرت حفظ کردم یعنی زیارت بان نمودم وچندان مال ابید کردم که زکوة دادم سیصد هزار درهم را و در روایت دیگر وارد شده که این دعا حضرت علی بن الحسین علیهما السلام است در آخر زیارت ابن زیاد است ... بیت وهم از ابن محبوب روایت شده که حضرت صادق علیه السلام این دعا را تعلیم شخصی فرمود که بخواند اللهم انی اسئلک برحمتک التی لا تنال منک الا برضاک والخروج من جمیع معاصیک والدخول فی کل ما یرضیک والنجاة من کل ورطة والمخرج من کل کبیرة اتی بها منی عمد او زل بها منی خطأ او خطر بها علی ...

وجمعنی وایاکم فی جنة عدن التی اعدها لکم ولاولیائکم انه خیر الغافرین وارحم الراحمین اللهم ابلغ سیدی و مولای تحیة کثیرة وسلاماً واردد علینا منه السلام انک جواد کریم وصل علیه کلما ذکر السلام وکلما لم یذکر یا رب العالمین مؤلف گوید کما از پیش در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصری بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را ترک مکن یازدهم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلومیت بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنانکه شیخ الطائفه ره در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام بخوانند و دعا این است اللهم انی اعتز بدینک واکرم بهدایتک وفلان یذلنی بشره ویهیننی باذیته ویعیبنی بولاء اولیائک ویبهتنی بدعواه وقد جئت الی موضع الدعاء وضمانک الاجابة اللهم صل علی محمد وآل محمد واعدنی علیه الساعة الساعة پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مولای امامی مظلوم استعدی علی ظالمی النصر النصر انقدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم دعائی است که ابن فهد در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز وجل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یا اباعبدالله اشهد انک تشهد مقامی وتسمع کلامی وعند ربک ترزق فاسئل ربک وربی فی قضاء حوائجی بدرستیکه حاجت او برآورده میشود ان شاء الله تعالی هفدهم از جمله اعمال دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک سید بن طاوس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند خداوند منان مینویسد برای او بیست و پنج حجه مقبوله مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه وآله بعمل آورده باشد هیجدهم از جمله اعمال در آن قبه سامیه استخاره است و کیفیت آن چنان است که علامه مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد

تعوذ من الشیطان ... اسئلک توفیقاً توقفنی به علی حدود رضاک وتقیمنی به عن معصیتک ... تنهونی ... بها الی البلاء ... اللهم الا اخذ ... اسئلک اللهم ... یا حسن ... کل ما تعلم او اخطئ من حرج ... لا اعلم او من جنب اعلم ... اسئلک النعمة والرزق ... والزهد والکفاف ... بالبیان من کل شبهة والصدق فی جمیع ... فی کل حق والانصاف الناس ... المواطن ... من نفسی فیما علی ولی والتذلل ... فی اعطاء النصف من جمیع ... مواطن السخط والرضا وترک ... قلیل البغی وکثیره فی القول ... منی والفعل وتمام نعمتک ... جمیع الاشیاء ...

خیری است فرموده بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد
مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلّهِ
وَلا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَسُبْحانَ اللّهِ بگوید خدا را ببزرگواری یاد کند وحمد وثنای خدا بگوید چنانچه
سزاوار او است و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حقتعالی آنچه خیر او است در آن امر با و بنما
و پیش او بیاورد و موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید اَسْتَخيرُ اللّهَ
بِرَحْمَتِهِ خِيَرَةً في عافِيَةٍ نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی ره روایت کرده از حضرت
صادق علیه السلام که فرمود هرگاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر
از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه
میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول
گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت میشوند
پس ملائکه حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند
و ایشان سؤال مینمایند از چیزهائی از امر آسمان و اما مابین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمیکنند
و از دعا و گریستن آرام نمیگیرند و نیز از آنحضرت روایت کرده که حقتعالی چهار هزار ملک را موکّل کرده است
بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گرد آلوده هیئت اصحاب مصیبت میگریند بر آنحضرت از طلوع
صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میایند و آن چهار هزار ملک بالا میروند پس سوسته
گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر میشود که گریستن
بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعهٔ مبارکه
که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آنحضرت و در حدیثی که مروی از صفوان
از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد میشود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان
امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه
در دور ضریح امام حسین اند و بیداری ایشان بنحویستکه اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن

وَاَنْ تُوَكِّلَ عَلَيْهَا الْكِفايَةَ رِضاً
بَعْدَ الرِّضا وَاَسْئَلُكَ الْخِيَرَةَ
في كُلِّ ما يَكونُ فيهِ الْخِيَرَةُ
بِمَيْسورِ الْاُمورِ كُلِّها لا بِمَعْسورِها
يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ وَافْتَحْ
لي بابَ الْاَمْرِ الَّذي فيهِ الْعافِيَةُ
وَالْفَرَجُ وَافْتَحْ لي بابَهُ وَيَسِّرْ
لي مَخْرَجَهُ وَمَنْ قَدَّرْتَ
لَهُ عَلَيَّ مَقْدُرَةً مِنْ خَلْقِكَ
فَخُذْ عَنّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ
وَلِسانِهِ وَيَدِهِ وَخُذْهُ
عَنْ يَمينِهِ وَعَنْ يَسارِهِ
وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ قُدّامِهِ
وَامْنَعْهُ اَنْ يَصِلَ اِلَيَّ
بِسوءٍ عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ
ثَناءُ وَجْهِكَ وَلا اِلهَ
غَيْرُكَ اَنْتَ رَبّي وَاَنَا عَبْدُكَ
اَللّهُمَّ اَنْتَ رَجائي في كُلِّ
كُرْبَةٍ وَاَنْتَ ثِقَتي في كُلِّ
شِدَّةٍ وَاَنْتَ

و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام
با و فرمود بمن خبر رسیده که گروهی میآیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و
زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمهٔ ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند و
بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سایر مصائب را ذکر مینمایند و پاره نوحه گری میکنند
و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده‌ام پاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود
حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میآیند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند
برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید
مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا و در صلهٔ همین حدیث است که هر که بزیارت او
میرود برو میگرید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد هر گاه او را
بیاد میآورد و ترحم میکند و هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی که
خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین
و با او یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از آب فرات که
سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلّی الله علیه وآله را و وصیتی را که در حق او و
اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم
فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها را
کشیده اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شب را تا صباح فَاِذا كانَ كَذلِكَ فَاِيّاكُمْ وَالْجَفاءَ و اخبار در
این باب بسیار است بیستم سید بن طاوس فرموده که مستحب است هر گاه که هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ
شود و خواهد که از روضهٔ مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صِفْوَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
خالِصَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قَتيلَ الظَّماءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا غَريبَ الْغُرَباءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ فَاِنْ اَمْضِ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ

لي في كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بي ثِقَةٌ وَ
عُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ
عَنْهُ الْفُؤادُ وَتَقِلُّ فيهِ
الْحيلَةُ وَيَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ
وَتَعْيى فيهِ الْاُمورُ اَنْزَلْتُهُ
بِكَ وَشَكَوْتُهُ اِلَيْكَ راغِباً
اِلَيْكَ فيهِ عَمَّنْ سِواكَ فَفَرَّجْتَهُ
وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ فَاَنْتَ
وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبُ كُلِّ
حاجَةٍ وَمُنْتَهى كُلِّ رَغْبَةٍ
فَلَكَ الْحَمْدُ كَثيراً وَلَكَ الْمَنُّ
فاضِلاً [illegible]
[illegible] از حضرت
صادق علیه السلام [illegible] که بخواند
با ابو بصیر [illegible]
اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ قَوْلَ
التَّوّابينَ وَعَمَلَهُمْ وَنُورَ
الْاَنْبِياءِ وَصِدْقَهُمْ وَنَجاةَ
الْمُجاهِدينَ وَثَوابَهُمْ وَشُكْرَ
الْمُصْطَفَيْنَ

اللّهُ الصّابِرینَ لاجَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ العَهدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِیَ اللّهُ العَودَ اِلی مَشهَدِکَ وَالمَقامَ بِفِنائِکَ وَالقِیامَ فی حَرَمِکَ وَاِیّاهُ اَسئَلُ اَن یُسعِدَنی بِکُم وَیَجعَلَنی مَعَکُم فِی الدُّنیا وَالآخِرَةِ

(مقصد سیّم)

درکیفیّت زیارت حضرت سیّد الشّهداء علیه السلام وزیارت حضرت عبّاس قدّس اللّه روحه است بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بردو قسم است یکی مطلقه که مقیّد بوقتی نیست ودیگر مخصوصه که عکس آنست وبیاید ذکر این زیارات درضمن سه مطلب

مطلب اوّل

درزیارات مطلقهٔ حضرت امام حسین علیه السلام است وآنها بسیار است وما دراینجا بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم

(زیارت اوّل)

شیخ کلینی درکافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من ویونس بن ظبیان ومفضّل بن عمر وابو سلمه سرّاج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد اللّه جعفر بن محمّد علیهما السلام وسخنگو درمیان ما یونس بود که سنّش ازهمه ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم درمجلس اینقوم یعنی اولاد عبّاس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی ومارا بیاد آوردی پس بگو اَللّهُمَّ اَرِنَا الرَّخاءَ وَالسُّرُورَ که آنچه میخواهی از ثواب بارجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس درآنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّی اللّهُ عَلَیکَ یا اَبا عَبدِاللّهِ که سلام میرسد بآنحضرت از نزدیک ودور پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابو عبد اللّه الحسین علیه السلام شهید شد گریه کرد برآنحضرت آسمانهای هفتگانه وهفت زمین وآنچه درآنها وآنچه درمابین آنها است وهرکه دربهشت ودرآتش است ازمخلوق پروردگار ما وآنچه دیده میشود وآنچه دیده نمیشود همه گریستند برابی عبد اللّه الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد برآنحضرت گفتم فدایت شوم آنسه چیز کدامست فرمود نگریست برآنحضرت بصره ونه دمشق ونه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم وچه بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت روی پس غسل کن درکنار فرات پس بپوش جامه های پاک خودرا پس باپای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو درحرمی

نُصحِهِم وَعَمَلَ الذّاکِرینَ وَیَقینَ العُلَماءِ وَفِقهِهِم وَتَعَبُّدَ الخاشِعینَ وَتَواضُعَهُم وَحُکمَ الفُقَهاءِ وَسیرَتَهُم وَخَشیَةَ المُتَّقینَ وَرَغبَتَهُم وَتَصدیقَ المُؤمِنینَ وَتَوَکُّلَهُم وَرَجاءَ المُحسِنینَ وَبِرَّهُم اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ ثَوابَ الشّاکِرینَ وَمَنزِلَةَ المُقَرَّبینَ وَمُرافَقَةَ النَّبِیّینَ اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ خَوفَ العامِلینَ لَکَ وَعَمَلَ الخائِفینَ مِنکَ وَخُشُوعَ العابِدینَ لَکَ وَیَقینَ المُتَوَکِّلینَ عَلَیکَ وَتَوَکُّلَ المُؤمِنینَ بِکَ اَللّهُمَّ اِنَّکَ بِحاجَتی عالِمٌ غَیرُ مُعَلَّمٍ وَاَنتَ لَها واسِعٌ غَیرُ مُتَکَلِّفٍ وَاَنتَ الَّذی لا یُحفیکَ

هستی از حرمهای خدا وحرم رسول خدا وبسیار بگو در وقت رفتن اَللّهُ اَکبَرُ وَلا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَسُبحانَ اللّهِ وهر ذکریکه متضمّن تمجید وتعظیم حقّ تعالی باشد وصلوات بفرست بر محمّد واهل بیت وتا آنکه برسی بدر حایر پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللّهِ وَابنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا مَلائِکَةَ اللّهِ وَزُوّارَ قَبرِ ابنِ نَبِیِّ اللّهِ پس ده گام بردار پس بایست وسی مرتبه بگو اَللّهُ اَکبَرُ پس برو بجانب قبر از پیش رو ومقابل کن روی خودرا باروی آنحضرت وقرار ده قبله را مابین دوکتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللّهِ وَابنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا قَتیلَ اللّهِ وَابنَ قَتیلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ثارَ اللّهِ وَابنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وِترَ اللّهِ المَوتُورَ فِی السَّماواتِ وَالاَرضِ اَشهَدُ اَنَّ دَمَکَ سَکَنَ فِی الخُلدِ وَاقشَعَرَّت لَهُ اَظِلَّةُ العَرشِ وَبَکی لَهُ جَمیعُ الخَلائِقِ وَبَکَت لَهُ السَّماواتُ السَّبعُ وَالاَرَضُونَ السَّبعُ وَما فیهِنَّ وَما بَینَهُنَّ وَمَن یَتَقَلَّبُ فِی الجَنَّةِ وَالنّارِ مِن خَلقِ رَبِّنا وَما یُری وَما لا یُری اَشهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللّهِ وَابنُ حُجَّتِهِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ قَتیلُ اللّهِ وَابنُ قَتیلِهِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ ثارُ اللّهِ وَابنُ ثارِهِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ وِترُ اللّهِ المَوتُورُ فِی السَّماواتِ وَالاَرضِ وَاَشهَدُ اَنَّکَ قَد بَلَّغتَ وَنَصَحتَ وَوَفَیتَ وَاَوفَیتَ وَجاهَدتَ فی سَبیلِ اللّهِ وَمَضَیتَ لِلَّذی کُنتَ عَلَیهِ شَهیداً وَمُستَشهِداً وَشاهِداً وَمَشهُوداً اَنَا عَبدُ اللّهِ وَمَولاکَ وَفی طاعَتِکَ وَالوافِدُ اِلَیکَ اَلتَمِسُ کَمالَ المَنزِلَةِ عِندَ اللّهِ وَثَباتَ القَدَمِ فِی الهِجرَةِ اِلَیکَ وَالسَّبیلَ الَّذی لا یُختَلَجُ دُونَکَ مِنَ الدُّخُولِ فی کِفالَتِکَ الَّتی اُمِرتَ بِها مَن اَرادَ اللّهَ بَدَءَ بِکُم بِکُم یُبَیِّنُ اللّهُ الکِذبَ وَبِکُم یُباعِدُ اللّهُ الزَّمانَ الکَلِبَ وَبِکُم فَتَحَ اللّهُ وَبِکُم یَختِمُ اللّهُ وَبِکُم یَمحُو ما یَشاءُ وَیُثبِتُ وَبِکُم یَفُکُّ الذُّلَّ مِن رِقابِنا وَبِکُم یُدرِکُ اللّهُ تِرَةَ کُلِّ مُؤمِنٍ یُطلَبُ بِها وَبِکُم تُنبِتُ الاَرضُ اَشجارَها وَبِکُم تُخرِجُ الاَرضُ ثِمارَها وَبِکُم تُنزِلُ السَّماءُ قَطرَها وَرِزقَها وَبِکُم یَکشِفُ اللّهُ الکَربَ وَبِکُم یُنَزِّلُ اللّهُ الغَیثَ وَبِکُم تُسَبِّحُ الاَرضُ الَّتی تَحمِلُ اَبدانَکُم وَتَستَقِرُّ جِبالُها عَن مَراسیها اِرادَةُ الرَّبِّ فی مَقادیرِ اُمُورِهِ تَهبِطُ اِلَیکُم وَتَصدُرُ مِن بُیُوتِکُم وَالصّادِرُ عَمّا فُصِّلَ مِن اَحکامِ

سائِلُکَ وَلا یَنقُصُکَ نائِلٌ وَلا یَبلُغُ مَدحَکَ قَولُ قائِلٍ اَنتَ کَما تَقُولُ وَفَوقَ ما نَقُولُ اَللّهُمَّ اجعَل لی فَرَجاً قَریباً وَاَجراً عَظیماً وَستراً جَمیلاً اَللّهُمَّ اِنَّکَ تَعلَمُ اَنّی عَلی ظُلمی لِنَفسی وَاِسرافی عَلَیها لَم اَتَّخِذ لَکَ ضِدّاً وَلا نِدّاً وَلا صاحِبَةً وَلا وَلَداً یا مَن لا تُغَلِّطُهُ المَسائِلُ وَیا مَن لا یُبرِمُهُ اِلحاحُ المُلِحّینَ ... اَسئَلُکَ اَن تُفَرِّجَ عَنّی فی ساعَتی هذِهِ مِن حَیثُ اَحتَسِبُ وَمِن حَیثُ لا اَحتَسِبُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ

العباد لعنت امّة قتلتکم وامّة خالفتکم وامّة جحدت ولایتکم وامّة ظاهرت
علیکم وامّة شهدت ولم تستشهد الحمد لله الّذی جعل النّار مأویهم وبئس ورد الواردین
وبئس الورد المورود والحمد لله ربّ العالمین پس بگو سه مرتبه وصلّی الله علیک یا ابا
عبد الله پس سه مرتبه بگو انا الی الله ممّن خالفک بریء پس برمیخیزی میروی نزد قبر فرزند
آنحضرت علی بن الحسین علیه السّلام که در نزد پای پدرش مدفونست پس میگوئی السّلام علیک
یابن رسول الله السّلام علیک یابن امیر المؤمنین السّلام علیک یابن الحسن والحسین
السّلام علیک یابن خدیجة وفاطمة صلّی الله علیک لعن الله من قتلک میگوئی این را
سه مرتبه وسه مرتبه انا الی الله منهم بریء پس برمیخیزی واشاره میکنی بدست خود بسوی
شهداء رضی الله عنهم ومیگوئی السّلام علیکم السّلام علیکم السّلام علیکم فزتم والله فزتم
والله فلیت انّی معکم فافوز فوزا عظیما پس برمیگردی ومیگردانی قبر ابو عبد الله علیه السّلام را
مقابل خود یعنی پشت قبر مطهّر میایستی وشش رکعت نماز میگذاری وچون چنین کردی زیارت
تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلّف گوید که شیخ طوسی در تهذیب وصدوق در کتاب
من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند وشیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و
مقتل انواعی از زیارات نقل کردم ودر این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار
روایت اصحّ زیارات است نزد من وهمین زیارت شریف مرا کافی ووافی است انتهی **زیارت دوم**

شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السّلام که فرمود میگوئی نزد حسین علیه السّلام السّلام علیک یا ابا
عبد الله السّلام علیک یا حجّة الله فی ارضه وشاهده علی خلقه السّلام علیک یابن رسول الله
السّلام علیک یابن علیّ المرتضی السّلام علیک یابن فاطمة الزّهراء اشهد انّک قد اقمت
الصّلوة وآتیت الزّکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت فی سبیل الله حتّی اتیک
الیقین فصلّی الله علیک حیّا ومیّتا پس گونهٔ راست رو را بر قبر بگذار وبگو اشهد انّک علی
بیّنة من ربّک جئت مقرّا بالذّنوب لتشفع لی عند ربّک یابن رسول الله پس یاد کن ائمّه علیهم السّلام

یا من قلّت له شکری فلم یحرمنی وعظمت خطیئتی فلم یفضحنی ورآنی علی المعاصی فلم یجبهنی وخلقنی للّذی خلقنی له فصنعت غیر الّذی خلقنی له فنعم المولی انت یا سیّدی وبئس العبد انا وجدتنی ونعم الطّالب انت ربّی وبئس المطلوب الفیتنی عبدک ابن عبدک ابن امتک بین یدیک ما شئت صنعت بی اللّهمّ هدأت الاصوات وسکنت الحرکات وخلا کلّ حبیب بحبیبه وخلوت بک انت المحبوب الیّ فاجعل خلوتی منک اللّیلة العتق من النّار یا من لیست لعالم فوقه صفة یا من لیس لمخلوق دونه

را بنامهای ایشان یکیک وبگو اشهد انّکم حجج الله پس بگو اکتب لی عندک میثاقا وعهدا
انّی اتیتک اجدّد المیثاق فاشهد لی عند ربّک انّک انت الشّاهد **زیارت سیم**

زیارت مختصری است که سیّد بن طاوس در مزار نقل کرده ودر آن فضل بسیار است فرموده بحذف
اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که فرمود بجابر چه مقدار مسافتست بین شما
وبین قبر حسین علیه السّلام گفت گفتم یکروز وبعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود
آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی
از شما که مهیّا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را وچون بیرون رود از منزلش
سواره یا پیاده موکّل گرداند حقتعالی باو هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند براو تا برسد
بقبر امام حسین علیه السّلام پس حضرت صادق علیه السّلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السّلام بایست بدر
روضه وبگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم
کدامست آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی السّلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السّلام
علیک یا وارث نوح نبیّ الله السّلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السّلام علیک یا
وارث موسی کلیم الله السّلام علیک یا وارث عیسی روح الله السّلام علیک یا وارث محمّد
سیّد رسل الله السّلام علیک یا وارث علیّ امیر المؤمنین وخیر الوصیّین السّلام علیک
یا وارث الحسن الرّضیّ الطّاهر الرّاضی المرضیّ السّلام علیک ایّها الصّدّیق الاکبر السّلام
علیک ایّها الوصیّ البرّ التّقیّ السّلام علیک وعلی الارواح الّتی حلّت بفنائک واناخت
برحلک السّلام علیک وعلی الملائکة الحافّین بک اشهد انّک قد اقمت الصّلوة و
آتیت الزّکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت الملحدین وعبدت الله حتّی
اتیک الیقین السّلام علیک ورحمة الله وبرکاته پس میروی بسوی قبر مطهّر واز برای تو خواهد
بود بهر قدمی که برمیداری وبگذاری ثواب کسیکه در راه خدا کشته شده ودر خون خود میغلطد
پس چون رسیدی نزد قبر وایستادی دست خود را بر قبر بمال وبگو السّلام علیک یا حجّة الله

منعه یا اوّل قبل کلّ شیء ویا آخر بعد کلّ شیء یا من لیس له عنصر ویا من لیس لآخره فناء ویا اکمل منعوت ویا اسنی المعطین ویا من یفقه بکلّ لغة یدعی بها ویا من عفوه قدیم وبطشه شدید وملکه مستقیم اسئلک باسمک الّذی شافهت به موسی یا الله یا رحمن یا رحیم یا لا اله الّا انت اللّهمّ انت الصّمد اسئلک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تدخلنی الجنّة برحمتک تمام

از یونس روایت کرده که بحضرت امام رضا علیه السّلام عرض کردم ... فرمود ما تعلم ...

فی اَرضِیهِ پس برو بسوی نماز و از برای تست هر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه
هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار مرتبه وقف با
پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت با اختلاف کمی در زیارات امام حسین علیه السلام از
روایت مفضل بن عمر **زیارت چهارم** از معویة بن عمار منقولست که بخدمت حضرت صادق
علیه السلام عرض کرد که چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّهِ رَحِمَکَ اللّهُ یا اَبا عَبْدِ اللّهِ لَعَنَ اللّهُ مَنْ
قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ شَرِکَ فی دَمِکَ وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذلِکَ فَرَضِیَ بِهِ اَنَا اِلَی اللّهِ مِنْ
ذلِکَ بَریءٌ **زیارت پنجم** بسند معتبر منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود با براهیم
بن ابی البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام میروی چه میگوئی گفت میگویم اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَبا عَبْدِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ الزَّکوةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَدَعَوْتَ اِلی سَبیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ سَفَکُوا دَمَکَ وَاسْتَحَلُّوا حُرْمَتَکَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلی لِسانِ داوُدَ
وَعیسَی بْنِ مَرْیَمَ ذلِکَ بِما عَصَوْا وَکانُوا یَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی چنین است **زیارت ششم**
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار ساباطی فرمود که چون رسیدی بقبر امام حسین بن علی علیهما السلام بگو
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ
اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ رِضاهُ مِنْ رِضَی
الرَّحْمنِ وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّهِ وَحُجَّةَ اللّهِ وَبابَ اللّهِ وَالدَّلیلَ
عَلَی اللّهِ وَالدّاعِیَ اِلَی اللّهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ حَلَّلْتَ حَلالَ اللّهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللّهِ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ
وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَدَعَوْتَ اِلی سَبیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَکَ شُهَداءُ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ
وَاَشْهَدُ اَنَّ قاتِلَکَ فِی النّارِ اَدینُ اللّهَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قَتَلَکَ وَمِمَّنْ قاتَلَکَ وَشایَعَ عَلَیْکَ

(بعض احراز و ادعیه)
که حرز فرمود بگو یا من دلنی علی نفسه و ذلل قلبی بتصدیقه اسئلک الامن والایمان
باب پنجم
در ذکر بعض احراز و ادعیه موجزه که مستحب است از کتاب مهج الدعوات و مجتنی که هر دو از مصنفات رضی الدین سید بن طاوس قدس سره است
و از جمله احراز ... حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود با امیر المؤمنین علیه السلام هرگاه ترا امر دشواری پیش آید بگو اللهم انی اسئلک بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تنجینی من هذا الغم

وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَیْکَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَکَ وَلَمْ یُعِنْکَ یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظیماً
مؤلف گوید که این زیارت از مزار ابن قولویه منقولست **زیارت هفتم** شیخ در مصباح
روایت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت
مولای خود امام حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت
که بآن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز
سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را نزد خود و بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الْدُّعاءَ پس دعائی تعلیم
او فرموده که بگوید در وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم
خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته
خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان
او مانند روزیکه مادر او را متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ
اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعاهَةٍ اَللّهُمَّ طَهِّرْ
بِهِ قَلْبی وَاشْرَحْ بِهِ صَدْری وَسَهِّلْ لی بِهِ اَمْری و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو جامه طاهر
و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانیست که حقتعالی در شان او فرموده زمین
قطعه هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت زار است و خرماستانها است
دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم
بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حایر بحال آرامی و وقار
و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی مینویسد از برای تو بهر گامیکه برمیداری
حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار کن ذکر اَللّهُ اَکْبَرُ و لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ و ثنا بر
خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص
و بسیار کن لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه در اول بنا نهادند ظلم و جور بر اهلبیت
را تا آنکه اشند پس هرگاه رسیدی بدر حایر بایست و بگو اَللّهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّهِ کَثیراً وَسُبْحانَ

(بعض احراز و ادعیه)
[illegible]

اللهِ بُكْرَةً وَاَصيلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى هَدانا لِهذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ
جائَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِىَّ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْمُرْسَلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قائِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِىَّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدّيقُ الشَّهيدُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ اللهِ الْمُقيمينَ فى هذَا الْمَقامِ الشَّريفِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ
رَبِّىَ الْمُحْدِقينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ مِنّى اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ
پس ميگوئى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتّارِكُ لِلْخِلافِ عَلَيْكُمْ
وَالْمُوالى لِوَلِيِّكُمْ وَالْمُعادى لِعَدُوِّكُمْ قَصَدَ حَرَمَكَ وَاسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ
بِقَصْدِكَ ءَاَدْخُلُ يا رَسُولَ اللهِ ءَاَدْخُلُ يا نَبِىَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ ءَاَدْخُلُ يا سَيِّدَ
الْوَصِيّينَ ءَاَدْخُلُ يا فاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمينَ ءَاَدْخُلُ يا مَوْلاىَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ پس
اگر دلت خاشع و ديده‌ات گريان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْواحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذى هَدانى لِوِلايَتِكَ وَخَصَّنى بِزِيارَتِكَ وَسَهَّلَ لى قَصْدَكَ
پس برو تا در رقبهٔ مطهره و بايست محاذى بالاى سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ
صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِىِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرهيمَ خَليلِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ (وَلِىِّ اللهِ) عَلَيْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِىٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ خَديجَةَ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ

عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون قال اخسئوا فيها ولا تكلمون وعنت الوجوه للحى القيوم وقد خاب من حمل ظلما وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفى آذانهم وقرا واذا ذكرت ربك فى القرآن وحده ولوا على ادبارهم نفورا واذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم فهم لا ينطقون

اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ وَرَسُولَهُ
حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِى الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ
وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُؤْمِنينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِىُّ
الرَّضِىُّ الزَّكِىُّ الْهادِى الْمَهْدِىُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَاَعْلامُ
الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَرُسُلَهُ
اَنّى بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى وَقَلْبى لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرى لِاَمْرِكُمْ
مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ وَعَلى اَجْسادِكُمْ وَعَلى اَجْسامِكُمْ وَعَلى شاهِدِكُمْ
وَعَلى غائِبِكُمْ وَعَلى ظاهِرِكُمْ وَعَلى باطِنِكُمْ پس بينداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى
يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصيبَةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلى جَميعِ اَهْلِ السَّمواتِ
وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّاَتْ لِقِتالِكَ يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ
قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ اِلى مَشْهَدِكَ اَسْئَلُ اللهَ بِالشَّاْنِ الَّذى لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذى
لَكَ لَدَيْهِ اَنْ يُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَجْعَلَنى مَعَكُمْ فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ پس برخيز و دو
ركعت نماز در بالاى سر بگذار بخوان در آن دو ركعت هر سوره كه خواهى پس چون از نماز فارغ شدى
بگو اَللّٰهُمَّ اِنّى صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلوةَ وَ
الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لا يَكُونُ اِلّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّى اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَىَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهاتانِ
الرَّكْعَتانِ هَدِيَّةٌ مِنّى اِلى مَوْلاىَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ
مِنّى وَاْجُرْنى عَلى ذلِكَ بِاَفْضَلِ اَمَلى وَرَجائى فيكَ وَفى وَلِيِّكَ يا وَلِىَّ الْمُؤْمِنينَ پس برخيز
و برو تا بپايين پاى قبر آنحضرت و بايست نزد سر على بن الحسين عليهما السلام و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ

لما انفقت ما فى الارض جميعا ما الفت بين قلوبهم ولكن الله الف بينهم انه عزيز حكيم وصلى الله على محمد واله الطاهرين

حرز حضرت امام جعفر صادق عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم يا خالق الخلق ويا باسط الرزق ويا فالق الحب ويا بارئ النسم ومحيى الموتى ومميت الاحياء ودائم الثبات ومخرج النبات افعل بى ما انت اهله ولا تفعل بى ما انا اهله وانت اهل التقوى واهل المغفرة

حرز حضرت امام موسى كاظم عليه السلام

روايت است از على بن يقطين كه گفت خبر داد مرا حضرت موسى بن جعفر عليهما السلام

اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْخِيَرِ
الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
پس بيفكن خود را بر قبرش وببوس او را وبگو السَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ
الْمُصيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلى جَميعِ الْمُسْلِمينَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ
اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ پس بيرون بيا از دريكه پايين پاى على بن الحسين عليهما السلام است ومتوجه
شو بسوى شهداء وبگو السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَصْفِياءَ اللهِ وَ
اَوِدّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ (الزَّكِيِّ) النّاصِحِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِ اللهِ بِاَبي
اَنْتُمْ وَاُمّي طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتي فيها (اَنْتُمْ) دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً فَيا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ
فَاَفُوزَ مَعَكُمْ پس برگرد بسوى بالاى سر حضرت امام حسين عليه السلام ودعا بسيار كن از براى خود واز براى
اهل واولاد ووالد ومادر وبرادران خود زيرا كه در آن روضه مطهره رد نميشود دعاء دعا كننده
ونه سؤال سؤال كننده مؤلف گويد اين زيارت معروف بزيارت وارثه است ومأخذش كتاب
مصباح المتهجد شيخ طوسى است كه از كتب بسيار معتبره معروفه نزد علماء است ومن اين زيارت را
بلا واسطه از همان كتاب شريف نقل كردم آخر زيارت شهداء همين بود كه ذكر شد فَيا لَيْتَني كُنْتُ
مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ ليكن اين زيارتها كه بعضى بعد از اين ذكر كرده اند فِي الْجِنانِ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ
وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً السَّلامُ عَلى مَنْ كانَ فِي الْحائِرِ مِنْكُمْ وَعَلى مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي
الْحائِرِ مَعَكُمْ الخ تمام اينها از زيادى وفضول است شيخ ما در كتاب لؤلؤ ومرجان فرموده اين كلمات كه
متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت ارتكاب بر بدعت وجسارت افزودن بر فرموده
امام عليه السلام چنان شايع ومتعارف شده كه البته چند هزار مرتبه در شب وروز در حضور مرقد منور

ليس في النسخ الموجودة عندنا من المصباح بعد الشهيد وابن الشهيد ولكنه موجود في كتب العلامة المجلسي منه

او بودند بانچه قصد كرده است وجماعتى از اقوام ... در روز ... مؤمن بمكر در كار او ديگر گفت با اقوام خود چه راى داريد در اين باب گفتند راى ما آن است كه از او دور شوى وشخص خود را مخفى كنى كه ايمن از شر او نتوانى بود پس تبسم فرمود وتمثل جست بشعر كعب بن مالك *
زعمت سخينة ان ستغلب ربها * وليغلبن مغالب الغلاب
پس بلند كرد دست خود را بسوى آسمان وگفت اِلهى كَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لى ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَاَرْهَفَ لى شَبا حَدِّهِ وَدافَ لى قَواتِلَ سُمُومِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنّى عَيْنُ

ابيعبد الله الحسين عليه السلام ودر محضر ملائكه مقربين وطائف انبياء ومرسلين عليهم السلام با آواز
بلند خوانده ميشود واحدى بر ايشان ايراد نميكند واز گفتن اين دروغ وارتكاب اين معصيت
نميهراسند وگويا اين كلمات در مجموعه هائى كه در زيارت وادعيه احمقان از عوام جمع ميكنند
وگاهى اسمى براى آن ميگذارند جمع شده وبچاپ رسيده ومنتشر گشته واز مجموعه اين احمق
بمجموعه آن احمق نقل گرديده وكار بجائى رسيده كه بر بعضى طلبه مشتبه شد روزى طلبه‌اى آمد ديدم
كه آن دروغهاى قبيحه را براى شهداء ميخواند دست بر كتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل
علم قبيح نيست چنين اكاذيب را در چنين محضرى گفت مگر دروغ نيست تعجب كردم گفتم نه گفت در
كتابى ديدم گفتم در كدام كتاب گفت مفتاح الجنان ساكت شدم چه كسيكه در باب اطلاعش كارش
باينجا رسد كه جمع كرده بعضى عوام را كتاب شمرد ومستند قرار دهد قابل سخن گفتن نيست لكن شيخ
مرحوم كلام را در اينمقام طول داده فرموده كه مجال خود گذاشتن عوام در امثال اين امور جرئت و
بدعتهاى مخصوصه مثل غسل اويس قرنى وآش ابو الدرداء ساختند ومخلص حقيقى معاويه وروزه صمت
كه در روز سخن نگويند وغير آن كه احداث نمودند وهمين بنياد سبب جرئت شده كه در هر ناحيه در سالى
امام زاده پيدا ميشود ودستگاه زيارتنامه از براى آنها بيرون ميدهند انتهى كلامه رفع مقامه اين فقير
گويد خوب تامل كن در فرمايش اين عالم جليل كه مطلع است بر رسوم شرع مقدس چگونه اين مطلب
همى عظيم وعقده بزرگى در دل داشته وگويا نيكو فهميده اند مفاسد اين كار را بر خلاف آنانكه از علوم
اهلبيت عليهم السلام محروم وبى بهره مانده اند وبدانستن صفحه از اصطلاحات والفاظ اكتفا كرده اند كه
امثال اين مطالب را چيزى ندانند بلكه تصحيح وتصويب نموده وعمل بر وفق آن نمايند لاجرم كار بجائى
رسد كه كتاب مصباح المتهجد واقبال ومهج الدعوات وجمال الاسبوع ومصباح الزائر وبلد
الامين وجنة الواقية ومفتاح الفلاح ومقباس وربيع الاسابيع وتحفه وزاد المعاد وامثال اين
كتب متروك ومهجور شود واين مجموعه هاى احمقانه شايع شود كه در دعاى مجير كه از دعاهاى معتبره مرويه
است در هشتاد موضع آن كلمه بِعَفْوِكَ زياد كنند وكسى انكار نكند ودر دعاى جوشن كه مشتمل

حِراسَتِهِ وَاَضْمَرَ اَنْ يَسُومَنِى الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّعَنى زُعاقَ مَرارَتِهِ فَنَظَرْتَ اِلى ضَعْفى عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزى عَنِ الْاِنْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَنى بِمُحارَبَتِهِ وَوَحْدَتى فى كَثيرِ عَدَدِ مَنْ ناوانى وَاَرْصَدَ لى بِالْبَلاءِ فيما لَمْ اُعْمِلْ فيهِ فِكْرى فَابْتَدَاْتَنى بِنَصْرِكَ وَشَدَدْتَ اَزْرى بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لى حَدَّهُ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ عَديدٍ وَحْدَهُ وَاَعْلَيْتَ كَعْبى عَلَيْهِ وَجَعَلْتَ ما سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَيْهِ فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَيْظَهُ وَلَمْ يَسْكُنْ غَليلُهُ قَدْ عَضَّ عَلى شَواهُ وَاَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ اَخْلَفَتْ سَراياهُ

وصد فضلیت برای هر فصلی بخاصیتی وضع کنند و با بودن اینهمه زیارات مأثوره زیارت مفجعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبره مرویّه با مضامین عالیه و کلمات فصیحه بلیغه دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاء جبّی گذارند و از کنگره عرش نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیّر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلّی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنّم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد و هرگز هیچ وقت سجده نکرده باشد هر آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نمازگذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعه زمین بدهم و ثواب مهر نبوت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابرهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمّد هر که این دعای بزرگوار جبّی را با خود دارد بنام مرزم او را و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیه شیعه که بمرتبه متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخه که بخطّ اهل علم و تصحیح شده علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه اشاره بآن اشاره میکردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق و بلّغ بایمانی در حاشیه اشاره میکنند در نسخه ابن اشناس و ابلغ بایمانی است و در روایت ابن شاذان اللّهمّ ابلغ ایمانی است یا مثلاً فلان کلمه بخطّ ابن سکون چنین است و بخطّ شهید چنین و هکذا کار بجائی رسیده که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله و مختصر اشتباه و این کتاب مرجع عوام و خواصّ و عرب و عجم گردیده و این نیست جز از عدم اعتناء اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علما و فقهاء اهل بیت اطهار و نهی ننمودن از امثال این بدع و اضافات و دسّ وضّاعین و تحریف جاهلین

عماً قلیل فها او عدت الظالمین و عرّفنی ما وعدت فی اجابة المضطرّین انّک ذو الفضل العظیم و المنّ الکریم گفت پس متفرّق شدند قوم و جمع نشدند مگر برای قرائت جنازه موسی بن مهدی

(ارشتم دفعة الجبت) حرز حضرت امام رضا علیه السّلام روایت است از یاسر خادم مأمون که گفت زمانیکه وارد شد ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیه السّلام قصر حمید بن قحطبه بیرون کرد از تن لباس را و داد بحمید و حمل کرد حمید بر دوش خود که بشوید از آن لباس گذشت زمانی که آنجا آمد و با او رقعه بود و داد بحمید و گفت با فهم این رقعه زادر گریبان لباس ابو الحسن علیه السّلام پیدا شد حمید با ابا حضرت گفت

و جلو نگرفتن از نااهلان و از تصرفات بیجا زیرا که کار بجائی رسیده که دعاها موافق سلیقه ها تلفیق شده و زیارتها و مفجعه ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه های بسیار از دعاهای درست و نادرست چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کم کم ترتیب کرده بنابر کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلاً کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعضی از کتّاب این بسلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن بشر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السّلام مردود و از کار افتاده بود الحمد لله در تابستان مانده و چوب خشک میگردید الحمد لله و در زمستان چون از آنها میچکید الحمد لله و بخیال خود این مالک بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سابقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا امّ کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و امّ کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از ایشان شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید بن قحیه نوشته ولکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربّه را اصلاح دیده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که بجا مهمله است در هر کجا بوده بجیم نوشته و امّ سلمه را غلط دانسته و نامکنش بوده امّ السلمه کرده الی غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را که این شخص کرده بسلیقه خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیزیکه او کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها یا زیارات داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و از کمال فرض مینمائیم بدانیم که همان چیزها باعث نقصان و بی اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما هیچوجه در این باب مداخله نکنیم و هرچه دستور العمل داده اند همان رفتار نموده از آن تخطّی ننمائیم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد اینطور کنند با او دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد و بکتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علماء معروفین باشد بنظر ثقه از علماء این فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه

فاذا فی الرقعة مکتوب بسم الله الرحمن الرحیم ... (marginal text continues; partly illegible)

[illegible] لا انقطاع لک حیلتی و لا الی علی یقینی و لا علی نفسی و لا

جلیل وفقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه و تصفح فرمود پس از آن فرمود هذا دینی و دین آبائی کله وهو الحق کله همه این دین من و دین پدران منست و تمامش حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فقاهت و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده است همین اکتفا نکرده بر عمل کردن از روی کتاب تا آنکه آن را بنظر مبارک امام خود رسانید ونیز روایت شده از بورق بوشنجانی هراتی که مردی معروف بصدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را بآنحضرت داد و گفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق ورق آنرا ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح ینبغی ان تعمل به این کتاب صحیح است و شایسته است که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک این حقیر با اینکه مبتلا شدم بمذاق مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقول در این کتاب حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و بقدریکه از عهده بر آیم تصحیح آن نمایم با تامل یا ان از روی اطمینان عمل نماید ان شاء الله بشرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن ننمایند و خوانندها اختراع و سلیقه های خود را کار نگذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعائی اختراع کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آنرا کار مگذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعا که جعل کرده خود را نقل کند خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است که بشما شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمی یابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعای غریق گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یا الله یا رحمن یا رحیم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک من گفتم یا مقلب القلوب والابصار ثبت قلبی علی دینک

حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز وجل مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک کافیست تامل در این حدیث شریف برای تنبه کسانی که در دعاها بسلیقه خود بعضی کلمات زیاد میکنند و پاره تصرفات مینمایند والله العاصم

مطلب دویم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهما السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی که زیارت کنی قبر عباس بن علی علیه السلام را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است میایستی بر در روضه میگوئی

سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَداۤءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزّاكِياتُ الطَّيِّباتُ فِيما تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصْدِيقِ وَالْوَفاۤءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزاۤءِ بِما صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ ماۤءِ الْفُراتِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ ما وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وافِداً اِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتابِعٌ وَاَنَا لَكُمْ تابِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي بِكُمْ وَبِاِيابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكافِرِينَ قَتَلَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ پس داخل روضه شو و خود را بضریح بچسبان و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوانُهُ وَعَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلى ما مَضى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَالْمُجاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ الْمُناصِحُونَ لَهُ فِي جِهادِ اَعْدائِهِ الْمُبالِغُونَ فِي نُصْرَةِ اَوْلِيائِهِ الذّابُّونَ عَنْ اَحِبّائِهِ فَجَزاكَ اللهُ اَفْضَلَ الْجَزاۤءِ

وَاَكْثَرَ الْجَزاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزاءِ وَاَوْفى جَزاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطاعَ
وُلاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بالَغْتَ فِي النَّصيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّهُ فِي الشُّهَداءِ
وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْواحِ السُّعَداءِ وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها غُرَفاً وَرَفَعَ
ذِكْرَكَ فِي عِلِّيّينَ (في العالمين) وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ
رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلى بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصّالِحينَ
وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيّينَ فَجَمَعَ اللّهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيائِهِ في مَنازِلِ الْمُخْبِتينَ فَاِنَّهُ
اَرْحَمُ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که خوبست این زیارت را پشت سر قبر و بقبله بخوانی چنانکه شیخ
در تهذیب فرموده ثُمَّ ادْخُلْ فَانْكَبَّ عَلَى الْقَبْرِ وَقُلْ وَاَنْتَ مُسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْعَبْدُ الصّالِحُ ونیز بدانکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکوره همین بود که ذکر شد لکن سید بن
طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس برو بسمت بالا سر و دو رکعت نماز کن و بعد
از آن آنچه خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا
تَدَعْ لي في هذَا الْمَكانِ الْمُكَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلاّ غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلاّ فَرَّجْتَهُ وَلا
مَرَضاً اِلاّ شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلاّ سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلاّ بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلاّ آمَنْتَهُ وَلا شَمْلاً
اِلاّ جَمَعْتَهُ وَلا غائِباً اِلاّ حَفِظْتَهُ وَاَدْنَيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ لَكَ فيها
رِضىً وَلِيَ فيها صَلاحٌ اِلاّ قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس برگرد بسوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ايماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللّهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الاِسْلامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ
اللّهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الاِسْلامِ فَنِعْمَ الصّابِرُ
الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ وَالاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ
غَيْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللّهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ في جَنّاتِ النَّعيمِ اَللّهُمَّ

(بعض احراز و ادعیه)

نو بدهند و بنو بدهر حاجتی گردانی بی چون آن امر بت گرداند مامون نظر در قفا امام کرد و گفت اراده کردیم من و او اراده کرده است خدا و آنچه اراده کرده است خدا هم بوده است (هفتم) حرز حضرت جواد علیه السلام یا نور یا برهان یا مبین یا منیر یا رب اکفنی الشرور و آفات الدهور و اسئلك النجاة يوم ينفخ في الصور (هشتم) حرز امام علی نقی علیه السلام بسم الله الرحمن الرحيم يا عزيز العز في عزه ما اعز عزيز العز في عزه يا عزيز اعزني بعزك وايدني بنصرك وادفع عني همزات الشياطين وادفع عني بدفعك وامنع عني بصنعك واجعلني

اِنّي تَعَرَّضْتُ لِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ رَغْبَةً في ثَوابِكَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ
فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً
وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَياتي بِهِمْ طَيِّبَةً وَاَدْرِجْني اِدْراجَ الْمُكْرَمينَ وَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ
مِنْ زِيارَةِ مَشاهِدِ اَحِبّائِكَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُيُوبِ وَ
كَشْفَ الْكُرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را پس برو
نزد قبر شریف و بگو آنچه که در روایت ابوحمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند اَسْتَوْدِعُكَ اللّهَ
وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتابِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ
اَللّهُمَّ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي قَبْرَ ابْنِ اَخي رَسُولِكَ
صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْني زِيارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني وَاحْشُرْني مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِي
الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَيْني وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّني عَلَى الاِيمانِ بِكَ وَالتَّصْديقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَالاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَالْبَرائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنّي قَدْ رَضيتُ يا رَبّي بِذلِكَ وَصَلَّى اللّهُ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از
دعاها هر دعائی که میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام آنچه
حاصلش آن است که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد برادر خود را و جان خود را
فدای آنحضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حقتعالی در عوض دو دست او دو
بال باو عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند و
از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع
شهداء آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود
و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع میشد و در
ماتم ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که هر کس از آنجا میگذشت گریان میگشت گریستن دوستان

(بعض احراز و ادعیه)

من خیار خلقك يا واحد يا احد يا فرد يا صمد (نهم) حرز امام حسن عسكري عليه السلام بسم الله الرحمن الرحيم يا عدتي عند شدتي و يا غوثي عند كربتي و يا مونسي عند وحدتي احرسني بعينك التي لا تنام و اكنفني بركنك الذي لا يرام (دهم) حرز حضرت قائم عليه السلام بسم الله الرحمن الرحيم يا مالك الرقاب و يا فاتح الابواب يا مسبب الاسباب سبب لنا سببا لا نستطيع له طلبا بحق لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه و على آله اجمعين [illegible]

عجیبی بنت مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوترا چون بر ام البنین عبور میکرد از زار
کریه او گریه میکرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده

یا من رای العباس کر علی جماهیر النقد	و وراه من ابناء حیدر کل لیث ذی لبد
انبئت ان ابنی اصیب براسه مقطوع ید	ویلی علی شبلی امال براسه ضرب العمد

وَلَهَا — لو کان سیفک فی یدیک لما دنی منه احد — ایضا

لا تدعونی ویک ام البنین	تذکرینی بلیوث العرین	کانت بنون لی ادعی بهم
والیوم اصبحت ولا من بنین	اربعة مثل نسور الربی	قد واصلوا الموت بقطع الوتین
تنازع الخرصان اشلائهم	فکلهم امسی صریعا طعین	یالیت شعری اکما اخبروا

مطلب — بان عباسا قطیع الیمین — سیم

در زیارات مخصوصه حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام است و آن چند زیارت است
اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر کس
زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حقتعالی بیامرزد او را و از ابن ابی
نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنم امام
حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند
که این زیارت که ذکر میشود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است و لکن شهید علاوه کرده
بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بحسب فرموده ایشان این زیارت
برای شش وقتست و کیفیت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی ابا عبدالله الحسین
علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه هایت خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره
آنحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیرالمؤمنین و بر حضرت
فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از این بطلب
در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح

اللهم یا من آوی لی مأوی فانت مأوای ومن لجأ الا الیک فانت ملجأه اللهم صل علی محمد وآل محمد و
اسمع ندائی واجب دعائی واجعل مآبی عندک ومثوای واحرسنی فی بلوای من افتنان الامتحان ولمة الشیطان
بعظمتک التی لا یشوبها ولع نفس بتفتین ولا وارد طیف بتظنین ولا یلم بها فرج حتی تقلبنی الیک
بارادتک غیر ظنین ولا مظنون ولا مرتاب ولا مرتاب انک ارحم الراحمین
که سید بن طاوس مؤلف کتاب اقبال قنوتهای ائمه علیهم السلام را جمع کرده در مهج الدعوات و چون طول لا بد بود از آنها من اکتفا به این نمودم

مقدس و صد مرتبه بگو الله اکبر پس بگو السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک
یا بن خاتم النبیین السلام علیک یا بن سید المرسلین السلام علیک یا بن سید الوصیین
السلام علیک یا ابا عبدالله السلام علیک یا حسین بن علی السلام علیک یا بن فاطمة
سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ولی الله وابن ولیه السلام علیک یا صفی الله
وابن صفیه السلام علیک یا حجة الله وابن حجته السلام علیک یا حبیب الله وابن
حبیبه السلام علیک یا سفیر الله وابن سفیره السلام علیک یا خازن الکتاب المسطور
السلام علیک یا وارث التوراة والانجیل والزبور السلام علیک یا امین الرحمن السلام
علیک یا شریک القرآن السلام علیک یا عمود الدین السلام علیک یا باب حکمة رب
العالمین السلام علیک یا باب حطة الذی من دخله کان من الآمنین السلام علیک یا
عیبة علم الله السلام علیک یا موضع سر الله السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره و
الوتر الموتور السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک واناخت برحلک بابی
انت وامی ونفسی یا ابا عبدالله لقد عظمت المصیبة وجلت الرزیة بک علینا وعلی
جمیع اهل الاسلام فلعن الله امة اسست اساس الظلم والجور علیکم اهل البیت ولعن
الله امة دفعتکم عن مقامکم وازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم الله فیها بابی
انت وامی ونفسی یا ابا عبدالله اشهد لقد اقشعرت لدمائکم اظلة العرش مع اظلة
الخلائق وبکتکم السماء والارض وسکان الجنان والبر والبحر صلی الله علیک
عدد ما فی علم الله لبیک داعی الله ان کان لم یجبک بدنی عند استغاثتک ولسانی
عند استنصارک فقد اجابک قلبی وسمعی وبصری سبحان ربنا ان کان وعد ربنا
لمفعولا اشهد انک طهر طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر طهرت وطهرت بک البلاد
وطهرت ارض انت بها (فیها) وطهر حرمک اشهد انک قد امرت بالقسط والعدل و
دعوت الیهما وانک صادق صدیق صدقت فیما دعوت الیه وانک ثار الله

(دعاء امان از جن و انس) روایت شده در دعاء حضرت رسول صلی الله علیه و آله که امان است از جن و انس
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله آمنت بالله وکفرت بالطاغوت لا اله الا الله علیه توکلت وهو رب العرش العظیم ما
شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن اشهد ان الله علی کل شیء قدیر وان الله قد احاط بکل شیء علما اللهم
انی اعوذ بک من شر نفسی ومن شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم
دعاء مجرب روایتست از آنکه گفت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله در هر کس بند عازار در هر ... مرکب ... و تمام بخواند موکل فرماید حقتعالی با او

فِي الْأَرْضِ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَنْ اَبِيكَ اَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ اَخِيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى
اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَاَسِيرِ الْكُرُبَاتِ
صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ اَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ اٰخِرُهَا اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ اٰنگاه قبر مطهر را ببوس و روی راست خود را
بر قبر گذار بعد از آن روی چپ را آنگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید ره
فرموده آنگاه برو بسوی قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ
مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ مَا اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ اَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللّٰهُ
سَعْيَكَ وَاَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَاَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَةِ الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ وَفِي الْغُرَفِ
السَّامِيَةِ كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ
الطَّاهِرُ اِلٰى رَبِّكَ فِي حَطِّ الْاَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِي وَتَخْفِيفِهَا عَنِّي وَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ وَ
لِلسَّيِّدِ اَبِيكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زَادَ اللّٰهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَاَسْعَدَكُمْ كَمَا اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلَامُ الدِّينِ وَنُجُومُ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس رو کن بسوی شهداء و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اللّٰهِ وَاَنْصَارَ رَسُولِهِ
وَاَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ وَاَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَاَنْصَارَ الْاِسْلَامِ اَشْهَدُ
اَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
فُزْتُمْ وَاللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تُرْزَقُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعَدَاءُ وَاَنَّكُمُ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَالسَّلَامُ

(دعاء مجرب)

مجرب است که اگر در احفظ کند از پیش رو و از پس سر و از طرف راست و طرف چپ و در امان خدا وند عز و جل باشد و اگر سعی کنند خلایق از جن و انس که ضرر باو برسانند نتوانند و آن دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَلَا دَاءٌ بِسْمِ اللّٰهِ اَصْبَحْتُ وَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى قَلْبِي وَنَفْسِي بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى دِينِي وَعَقْلِي بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى اَهْلِي وَمَالِي بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى مَا اَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد از آن باز گرد و بنا زدیک سر مبارک آنحضرت و نماز زیارت
بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن طاوس برای
حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی ایشان نقلکرده ما بملاحظه اختصار
و شیوع و اشتهار آن از ذکر ننمودیم **دوم** زیارت نیمه رجب غیر از زیارتیکه گذشت و آن
زیارتیست که شیخ مفید ره در مزار نقلکرده که از زیارات مخصوص نصف رجبست که آنرا غفیله
میگویند یعنی نیمه رجب را غفیله میگویند نه زیارت را بسبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس
چون قصد کردی زیارت آنحضرت را در اینوقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم
مطهر و سه مرتبه بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ و بایست در نزد قبر منور و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اٰلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا لُيُوثَ الْغَابَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سُفُنَ النَّجَاةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
الْحُسَيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْاَنْبِيَاءِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِسْمٰعِيلَ ذَبِيحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ
الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ بْنَ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلُ بْنَ الْقَتِيلِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلٰى خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَرُزِئْتَ بِوَالِدَيْكَ
وَجَاهَدْتَ عَدُوَّكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ الْكَلَامَ وَتَرُدُّ الْجَوَابَ وَاَنَّكَ حَبِيبُ اللّٰهِ وَخَلِيلُهُ
وَنَجِيبُهُ وَصَفِيُّهُ وَابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتَاقًا فَكُنْ لِي شَفِيعًا
اِلَى اللّٰهِ يَا سَيِّدِي وَاَسْتَشْفِعُ اِلَى اللّٰهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِاَبِيكَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ

(دعاء مجرب)

اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّي لَا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ شَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بِاُمِّكَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلا لَعَنَ اللهُ قاتِليكَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِميكَ وَلَعَنَ اللهُ
سالِبيكَ وَمُبْغِضيكَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ
الطّاهِرينَ آنگاه قبر مطهّر را ببوس و متوجه شو بسوی علی بن الحسین علیهما السلام و آنجناب را زیارت کن
و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَابْنَ مَوْلايَ لَعَنَ اللهُ قاتِليكَ وَلَعَنَ اللهُ ظالِميكَ اِنّي
اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِزِيارَتِكُمْ وَبِمَحَبَّتِكُمْ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس برو نزد سر قبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلامُ
عَلَى الْاَرْواحِ الْمُنيخَةِ بِقَبْرِ اَبي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا طاهِرينَ مِنَ الدَّنَسِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَهْدِيّونَ (یا مُهتدین) اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَبْرارَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ
الْحافّينَ بِقُبورِكُمْ اَجْمَعينَ جَمَعَنَا اللهُ وَاِيّاكُمْ في مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتَ عَرْشِهِ اِنَّهُ
اَرْحَمُ الرّاحِمينَ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ بعد از آن برو بحرم عباس بن امیرالمؤمنین
علیه السلام چون برسی بآنجا بایست بر در قبّهٔ آنجناب و بگو سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ
تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت (ص ۴۳۷) **سیّم** زیارت نیمهٔ شعبان است بدانکه
احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمهٔ شعبان وارد شده است و بس است در این
باب آنکه بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر که
خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین
علیه السلام را در نیمهٔ شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند و بزیارت آنحضرت
میآیند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانند پنج
پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمّد صلّی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت
پرسیدم که بچه سبب ایشان را اولوا العزم میناممند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث شده اند بمشرق و مغرب
و جنّ و انس و امّا الفاظ زیارت پس دو نحو نقلشده یکی همان زیارتست که برای اوّل رجب نقلشد
دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقلکرده و آن زیارت چنین است

میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ
الزَّكِيُّ اُودِعُكَ شَهادَةً مِنّي لَكَ تُقَرِّبُني اِلَيْكَ في يَوْمِ شَفاعَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ
وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجاءِ حَيوتِكَ حَيِيَتْ قُلوبُ شيعَتِكَ وَبِضِياءِ نُورِكَ اهْتَدَى الطّالِبونَ
اِلَيْكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نُورُ اللهِ الَّذي لَمْ يُطْفَأْ وَلا يُطْفَأُ اَبَداً وَاَنَّكَ وَجْهُ اللهِ الَّذي
لَمْ يَهْلِكْ وَلا يُهْلَكُ اَبَداً وَاَشْهَدُ اَنَّ هذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ وَهذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَهذَا
الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِكَ لا ذَليلَ وَاللهِ مُعِزُّكَ وَلا مَغْلوبَ وَاللهِ ناصِرُكَ هذِهِ شَهادَةٌ لي
عِنْدَكَ اِلى يَوْمِ قَبْضِ رُوحي بِحَضْرَتِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ **چهارم**
زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در
ماه مبارک رمضان خصوص شب اوّل و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت
امام محمّد تقی علیه السلام منقولستکه هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیّم ماه رمضان
و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدّر میشود مصافحه کنند
با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت
در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مرویستکه چون شب قدر میشود منادی از آسمان
هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حقتعالی آمرزید هر که را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده و ابن
قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایتکرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان
و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و باو بگویند که داخل بهشت شو بدون
خوف و بیم و امّا الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بآن در لیلة القدر پس چنان
است که شیخ مفید و محمّد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن
زیارترا مخصوص باین شب و عید بن یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمّد بن المشهدی
باسناد معتبر خود از حضرت صادق علیه السلام روایتکرده و گفته که آنحضرت فرمودند وقتیکه اراده
کردی زیارت کنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام را پس برو بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسلکرده باشی

چهاردهم دعای حضرت رسول صلّی الله علیه و آله اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَفْتَقِرَ في غِناكَ اَوْ اَضِلَّ في هُداكَ اَوْ اُذَلَّ في عِزِّكَ اَوْ اُضامَ في سُلْطانِكَ اَوْ اُضْطَهَدَ وَالْاَمْرُ اِلَيْكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَقُولَ زُوراً اَوْ اَغْشى فُجُوراً اَوْ اَكُونَ بِكَ مَغْرُوراً

پانزدهم دعائی است از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام از ابو حمزهٔ ثمالی روایتست که گفت از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام اجازه خواستم که بخدمت مشرّف شوم پس حضرت از خانه بیرون آمد و لبهای مبارکش بجنبید و فرمود دانستی تکلّم مرا گفتم بلی فدایت شوم فرمود تکلّم کردم بکلامی که هر که تکلّم کند بآن

اَمان داد مرا حضرت ملک از آنکه بخواند مرا ... اَللّهُمَّ ... آمنّا ... از آمرزیدن ... بدعا ... هر کس این کلمات را در روز ... خواند ... حَسْبِيَ اللهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ ... اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ اُمُوري كُلِّها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْآخِرَةِ

شانزدهم ادعیه الوسائل الی المسائل ... از شیخ ابن فهد ... نوافل چهارم حضرت امام ... علیه السلام منقولستکه روزی ... حضرت امام محمّد تقی علیه السلام ... حضرت ... صلوات ...

وپوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خودرا پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس روی خودرا
بجانب آنحضرت کن وقبله را میان دو کتف خود قرار ده وبگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ الصِّدّيقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يامَوْلايَ يااَباعَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ
وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذى في جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ اَشْهَدُ
اَنَّ الَّذينَ خالَفُوكَ وَحارَبُوكَ وَالَّذينَ خَذَلُوكَ وَالَّذينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلى لِسانِ
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَرى لَعَنَ اللهُ الظّالِمينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَضاعَفَ
عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْاَليمَ اَتَيْتُكَ يامَوْلايَ يَابْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ
مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذي اَنْتَ عَلَيْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ فَاشْفَعْ
لي عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خودرا بر قبر وروی خودرا بر آن گذار پس برو بجانب سر مقدس
وبگو السَّلامُ عَلَيْكَ ياحُجَّةَ اللهِ في اَرْضِهِ وَسَمائِهِ صَلَّى اللهُ عَلى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَ
جَسَدِكَ الطّاهِرِ وَعَلَيْكَ السَّلامُ يامَوْلايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس بچسبان خودرا بقبر و
ببوس آنرا وبگذار صورت خودرا بر آن وبگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گذار و نماز کن
بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو بسمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام
وبگو السَّلامُ عَلَيْكَ يامَوْلايَ وَابْنَ مَوْلايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْاَليمَ ودعا کن بآنچه میخواهی پس زیارت کن
شهدا را در حالیکه میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو السَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الصِّدّيقُونَ
السَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ جاهَدْتُمْ في سَبيلِ اللهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى
الْاَذى في جَنْبِ اللهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّى اَتيكُمُ الْيَقينُ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تُرْزَقُونَ فَجَزاكُمُ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ جَزاءِ الْمُحْسِنينَ وَجَمَعَ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ في مَحَلِّ

وحفظ الاموال الازاد در آخرت ذخیره نهاده همچنانکه اموال شما را در دنیا شما داده و من بکابین دختر تو دادم وسایل الاماکن از اوان مناجات است که من داده پدرم وباو رسیده از پدرش جعفر موسی بن جعفر وباو رسیده از پدرش جعفر وباو رسیده از پدرش محمد وباو رسیده از پدرش علی بن الحسین وباو رسیده از پدرش حسین وباو رسیده از برادرش حسن وباو رسیده از پدرش امیر المؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم وباو رسیده از رسول خدا صلی الله علیه وآله که با نحضرت داد جبرئیل علیه السلام وگفت یا محمد ربّ العزة ترا سلام میرساند ومیفرماید این مفاتیح گنجهای دنیا

النَّعيمِ پس برو بزیارت عباس بن امیر المؤمنین علیهما السلام همینکه رسیدی آنجا وایستادی نزد
آنجناب بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطيعُ
لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ لَعَنَ اللهُ
الظّالِمينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحيمِ پس نماز تطوع کند در مسجد آنجناب
هرچه خواهد وبیرون رود **پنجم** زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در یکشب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را
زیارت کند گناهان گذشته وآینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب
نیمه شعبان وبروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که فرمود سه شب است که هرکه زیارت
کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته وآینده اش آمرزیده شود شب نصف
شعبان وشب بیست وسیم ماه رمضان وشب عید یعنی شب عید فطر واز حضرت صادق علیه السلام
منقولست که کسیکه زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان وشب عید فطر وشب عرفه
در یکسال بنویسد حقتعالی برای او هزار حج مبرور وهزار عمره مقبوله وبرآورده از برای او هزار حاجت
دنیا وآخرت واز حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هرکه شب عرفه در زمین کربلا باشد وبماند آنجا
تا زیارت روز عید کند وبرگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آنسال بدانکه علماء از برای این
دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت سابقه که بجهت لیالی قدر ذکر شد ودیگر
این زیارتست واز کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و
این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را در این دو شب پس
بایست بر در قبه مطهره ونظر بیفکن بجانب قبر وبگو بجهه استیذان يامَوْلايَ يااَباعَبْدِ اللهِ
يَابْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الذَّليلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ في عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ
بِحَقِّكَ جاءَكَ مُسْتَجيراً بِكَ قاصِداً اِلى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً اِلى مَقامِكَ مُتَوَسِّلاً اِلَى اللهِ تَعالى
بِكَ ءَاَدْخُلُ يامَوْلايَ ءَاَدْخُلُ ياوَلِيَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ يامَلائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقينَ بِهذَا الْحَرَمِ

والخرت از او وسیله خود تا از نیکو مطالب خود تا برای خود و سرانجام کرد و مطلب تو وایشان ممکن از او درخواست تقرب ونیازکه کمیکرد آنست که بود وان ده وسیله ایست که تو این ... وطلبکرده میشود ... حاجات و با انجام ... از آنست نفحات

(از مناجات انجیات) اللّهم ان ... فیها ... انتجزات فیه ... وتجزل المواهب وتعطی الکثیر المطالب ولانخل الکثیرهم وتنهی الاحمل العواید وتوق یحوف الثواب اللهم ... فیما ... علیه ... البدن

الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْمَشْهَدِ پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای
راست را بر پای چپ و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فی سَبیلِ اللّٰهِ وَ عَلیٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنی
مُنْزَلاً مُبارَكاً وَ اَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلینَ پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبیراً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثیراً وَ سُبْحانَ
اللّٰهِ بُكْرَةً وَ اَصیلاً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ
الَّذی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لی زِیارَةَ مَوْلایَ بِاِحْسانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لا عَنْ
ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پس داخل شو و چون بمیان روضه رسیدی بایست محاذی
قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ اَمینِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا وارِثَ مُوسیٰ كَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسیٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ حُجَّةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ثارَ اللّٰهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ آتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جاهَدْتَ
فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّی اسْتُبیحَ حُرْمَتُكَ وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً پس بایست در نزد سر مقدس با دل
خاشع و چشم گریان و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بَطَلَ الْمُسْلِمینَ یا مَوْلایَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَ
الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَ لَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِیابِها وَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَ اَرْكانِ الْمُسْلِمینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنینَ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ
الرَّضِیُّ الزَّكِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْویٰ وَ اَعْلامُ
الْهُدیٰ وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقیٰ وَ الْحُجَّةُ عَلیٰ اَهْلِ الدُّنْیا پس بچسبان خود را بقبر و بگو اِنّا لِلّٰهِ وَ اِنّا اِلَیْهِ
راجِعُونَ یا مَوْلایَ اَنَا مُوالٍ لِوَلِیِّكُمْ وَ مُعادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَ اَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِاِیابِكُمْ مُوقِنٌ

بحق اللّهم فیه ما تعسر و ... منه ما تعسر و الکفنی ... فیه الهم و ادفع به عنی کل ... و اجعل یا رب عواقبه غنما و مخوفه سلما و بعده قربا و جدبه خصبا و ارسل اللّهم اجابته و انجح طلبتی و اقض حاجتی و اقطع عنی عوائقها و امنع عنی بوائقها و اعطنی اللّهم لواء الظفر و الخیرة فیما استخرتک و وفور المغنم فیما دعوتک و عوائد الافضال فیما رجوتک و اقرنه اللّهم بالنجاح و خصه بالصلاح و ارنه اسباب الخیرة فیه واضحة و اعلام غنمها لائحة و اشدد خناق تعسیرها و انعش صریع ...

بِشَرایِعِ دینی وَ خَواتیمِ عَمَلی وَ قَلْبی لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَ اَمْری لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ یا مَوْلایَ اَتَیْتُكَ خائِفاً
فَآمِنّی وَ اَتَیْتُكَ مُسْتَجیراً فَاَجِرْنی وَ اَتَیْتُكَ فَقیراً فَاَغْنِنی سَیِّدی وَ مَوْلایَ اَنْتَ مَوْلایَ
حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَ عَلانِیَتِكُمْ وَ بِظاهِرِكُمْ وَ باطِنِكُمْ وَ اَوَّلِكُمْ وَ آخِرِكُمْ
وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ التّالی لِكِتابِ اللّٰهِ وَ اَمینُ اللّٰهِ الدّاعی اِلَی اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِیَتْ بِهِ
پس دو رکعت نماز نزد سر انور بکن و چون سلام گفتی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی لَكَ صَلَّیْتُ وَ لَكَ
رَكَعْتُ وَ لَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ فَاِنَّهُ لا تَجُوزُ الصَّلٰوةُ وَ الرُّكُوعُ وَ السُّجُودُ اِلّا
لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَبْلِغْهُمْ عَنّی
اَفْضَلَ السَّلامِ وَ التَّحِیَّةِ وَ ارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَ هاتانِ الرَّكْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلیٰ
سَیِّدِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ وَ تَقَبَّلْهُما مِنّی وَ اَجْزِنی
عَلَیْهِما اَفْضَلَ اَمَلی وَ رَجائی فیكَ وَ فی وَلِیِّكَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ پس بچسبان خود را بر قبر و ببوس
آن را و بگو اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ قَتیلِ الْعَبَراتِ وَ اَسیرِ الْكُرُباتِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّكَ وَ ابْنُ وَلِیِّكَ وَ صَفِیُّكَ الثّائِرُ بِحَقِّكَ اَكْرَمْتَهُ بِكَرامَتِكَ وَ خَتَمْتَ
لَهُ بِالشَّهادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السّادَةِ وَ قائِداً مِنَ الْقادَةِ وَ اَكْرَمْتَهُ بِطیبِ الْوِلادَةِ وَ
اَعْطَیْتَهُ مَواریثَ الْاَنْبِیاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلیٰ خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِیاءِ فَاَعْذَرَ فِی الدُّعاءِ
وَ مَنَحَ النُّصْحَ وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فیكَ حَتَّی اسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَ حَیْرَةِ الضَّلالَةِ
وَ قَدْ تَوازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا وَ باعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ بِالْاَدْنیٰ وَ تَرَدّیٰ فی هَواهُ وَ
اَسْخَطَكَ وَ اَسْخَطَ نَبِیَّكَ وَ اَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِی الشِّقاقِ وَ النِّفاقِ وَ حَمَلَةَ الْاَوْزارِ
الْمُسْتَوْجِبینَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فیكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ
لائِمٍ حَتّیٰ سُفِكَ فی طاعَتِكَ دَمُهُ وَ اسْتُبیحَ حَریمُهُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبیلاً وَ عَذِّبْهُمْ
عَذاباً اَلیماً پس بگرد بجانب علی بن الحسین علیهما و آنجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام

... مناجات الاستقالة ...

است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خاتَمِ
النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهیدُ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی عِشْتَ سَعیداً وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهیداً
پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان الله علیهم و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الذّابُّونَ عَنْ تَوْحیدِ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی فُزْتُمْ فَوْزاً عَظیماً پس رو بسوی
عبّاس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ
وَالصِّدّیقُ الْمُواسی اَشْهَدُ اَنَّکَ آمَنْتَ بِاللّٰهِ وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَدَعَوْتَ اِلى سَبیلِ
اللّٰهِ وَواسَیْتَ بِنَفْسِکَ فَعَلَیْکَ مِنَ اللّٰهِ اَفْضَلُ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ پس بچسبان رو را بقبر
و بگو بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا ناصِرَ دینِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ناصِرَ الْحُسَیْنِ الصِّدّیقِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا ناصِرَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ عَلَیْکَ مِنّی السَّلامُ ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس نماز
کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت و بگو بعد از آن آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام یعنی
بخوان دعاء اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ الخ (ص ۴۳۱) پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت
آنچه خواهی مگر آنچه مستحب است که آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی
آنحضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا
سَئِمٍ فَاِنْ اَنْصَرِفْ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللّٰهُ الصّابِرینَ یا مَوْلایَ
لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِیَ الْعَوْدَ اِلَیْکَ وَالْمُقامَ فی حَرَمِکَ وَالْکَوْنَ
فی مَشْهَدِکَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بر آن بمال بدرستیکه آن باعث
امان و حرز تست و بیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه روی بجانب قبر باشد و پشت بر او مکن
و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ الْمَقامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَریکَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ
الْخِصامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَفینَةَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ رَبِّیَ الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْحَرَمِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ و بگو اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ

عَنْ قَضاءِ حاجَةٍ اَبْطَأَها لِطَلَبی وَقَطَعَها الْاَسْبابَ عَنّی مِنْ اَجْلِها قَدِ انْقَضَّ ظَهْری مِنْ ثِقْلِها وَنَهَظَنی مِنَ الْاِسْتِقْلالِ بِحَمْلِها فَرَجَعْتُ اِلى حِلْمِکَ عَنِ الْخاطِئینَ وَعَفْوِکَ عَنِ الْمُذْنِبینَ وَرَحْمَتِکَ لِلْعاصینَ فَاَقْبَلْتُ بِنَفْسی مُتَوَکِّلاً عَلَیْکَ طارِحاً نَفْسی بَیْنَ یَدَیْکَ شاکِیاً بَثّی اِلَیْکَ سائِلاً ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْریجِ الْهَمِّ وَلا اَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفیسِ الْغَمِّ مُسْتَقْبِلاً لَکَ اِیّاهُ وَاثِقاً مَوْلایَ بِکَ اَللّٰهُمَّ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْفَرَجِ وَتَطَوَّلْ بِسُهُولَةِ الْمَخْرَجِ وَادْلُلْنی بِرَأْفَتِکَ عَلى سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَاَزْلِقْنی بِقُدْرَتِکَ عَنِ

وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند
پس در وقتیکه چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش ششم زیارت امام
حسین علیه السلام در روز عرفه است بدانکه آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت
عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آنستکه احصا شود و ما بجهة
تشویق زائرین بذکر چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر دهان منقولست که گفت عرض
کردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام
میگذرانم فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسائی حق
آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب
صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عرفه
با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد
با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات پس آنحضرت نظر کرد بسوی
من مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود ای بشیر هرگاه مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام
در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر آنحضرت بنویسد حق تعالی از برای او بهر گامی
که بر میدارد حجی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره و در احادیث
کثیره بسیار معتبره وارد شده که حقتعالی در روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زوار قبر حسین علیه السلام
میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقف عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقولستکه حضرت صادق
علیه السلام بمن فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که بحج روم ولکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام
گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم
که مردم ترک حج کنند هر آینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر آنحضرت نکنی پس ساعتی ساکت
شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف بحق

الطَّریقِ الْاَعْوَجِ وَخَلِّصْنی مِنْ سِجْنِ الْکَرْبِ بِاِقالَتِکَ وَاَطْلِقْ اَسْری بِرَحْمَتِکَ وَطُلْ عَلَیَّ بِرِضْوانِکَ وَجُدْ عَلَیَّ بِاِحْسانِکَ وَاَقِلْنی عَثْرَتی وَفَرِّجْ کُرْبَتی وَارْحَمْ عَبْرَتی وَلا تَحْجُبْ دَعْوَتی وَاشْدُدْ بِالْاِقالَةِ اَزْری وَقَوِّ بِها ظَهْری وَاَصْلِحْ بِها اَمْری وَاَطِلْ بِها عُمْری وَارْحَمْنی یَوْمَ حَشْری وَوَقْتَ نَشْری اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ غَفُورٌ رَحیمٌ

(۱) مناجات سفر (۱)

اَللّٰهُمَّ اِنّی اُریدُ سَفَراً فَخِرْ لی فیهِ وَاَوْضِحْ لی فیهِ سَبیلَ الرَّأْیِ وَفَهِّمْنیهِ وَافْتَحْ عَزْمی بِالْاِسْتِقامَةِ وَاشْمَلْنی فی سَفَری بِالسَّلامَةِ

انحضرت باشد وبانکبر زود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست وهزار ملک از جانب چپ نوشته شود برای او ثواب هزار حج وهزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد واما کیفیت زیارت انحضرت پس چنانست که علماء اجله ورؤساء مذهب ملة فرموده اند چون خواستی انحضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن واگر نه از هرآبی که ترا ممکن باشد پاکیزه جامه هاے خود را بپوش وقصد زیارت انحضرت کن در حالتیکه با آرامی ووقار وتانی باشے پس چون بدر حاء

برسی بگو اللّه اکبر وبگو اللّه اکبر کبیرا والحمد للّه کثیرا وسبحان اللّه بکرة واصیلا والحمد للّه الذی هدانا لهذا وما کنا لنهتدی لولا ان هدانا اللّه لقد جاءت رسل ربنا بالحق السلام علی رسول اللّه صلی اللّه علیه واله السلام علی امیر المؤمنین السلام علی فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام علی الحسن والحسین السلام علی علی بن الحسین السلام علی محمد بن علی السلام علی جعفر بن محمد السلام علی موسی بن جعفر السلام علی علی بن موسی السلام علی محمد بن علی السلام علی علی بن محمد السلام علی الحسن بن علی السلام علی الخلف الصالح المنتظر السلام علیک یا ابا عبد اللّه السلام علیک یا بن رسول اللّه عبدک وابن عبدک وابن امتک الموالی لولیک المعادی لعدوک استجار بمشهدک وتقرب الی اللّه بقصدک الحمد للّه الذی هدانی لولایتک وخصنی بزیارتک وسهل لی قصدک

پس داخل روضه شو وبایست محاذی سر وبگو السلام علیک یا وارث آدم صفوة اللّه السلام علیک یا وارث نوح نبی اللّه السلام علیک یا وارث ابراهیم خلیل اللّه السلام علیک یا وارث موسی کلیم اللّه السلام علیک یا وارث عیسی روح اللّه السلام علیک یا وارث محمد حبیب اللّه السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین السلام علیک یا وارث فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن محمد المصطفی السلام علیک یا بن علی المرتضی السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن خدیجة الکبری السلام علیک یا ثار اللّه وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انک قد اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر واطعت اللّه

(از [illegible])

واَفِدْهُ جزیل الحفظ والکرامة واکلأه بحسن الحفظ والحراسة وجنبنی اللهم وعثاء الاسفار وسهل لی حزونة الاوعار واطو لی بساط المراحل وقرب منی بعد نأی المناهل وباعد فی المسیر بین خطی الرواحل حتی تقرب نیاط البعید وتسهل وعور الشدید ولقنی اللهم فی سفری نجح طائر الواقیة وهبنی فیه غنم العافیة وخفیر الاستقلال ودلیل مجاوزة الاهوال وباعث وفور الکفایة وسانح خفیر الولایة واجعله اللهم سبب عظیم السلم حاصل الغنم واجعل اللیل علی سترا من الآفات والنهار مانعا من الهلکات و

حتی اتیک الیقین فلعن اللّه امة قتلتک ولعن اللّه امة ظلمتک ولعن اللّه امة سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد اللّه اشهد اللّه وملائکته وانبیائه ورسله انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی ومنقلبی الی ربی فصلوات اللّه علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وظاهرکم وباطنکم السلام علیک یا بن خاتم النبیین وابن سید الوصیین وابن امام المتقین وابن قائد الغر المحجلین الی جنات النعیم وکیف لا تکون کذلک وانت باب الهدی وامام التقی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا وخامس اصحاب الکساء غذتک ید الرحمة ورضعت من ثدی الایمان وربیت فی حجر الاسلام فالنفس غیر راضیة بفراقک ولا شاکة فی حیوتک صلوات اللّه علیک وعلی آبائک وابنائک السلام علیک یا صریع العبرة الساکبة وقرین المصیبة الراتبة لعن اللّه امة استحلت منک المحارم فقتلت صلی اللّه علیک مقهورا واصبح رسول اللّه صلی اللّه علیه واله بک موتورا واصبح کتاب اللّه بفقدک مهجورا السلام علیک وعلی جدک وابیک وامک واخیک وعلی الائمة من بنیک وعلی المستشهدین معک وعلی الملائکة الحافین بقبرک والشاهدین لزوارک المؤمنین بالقبول علی دعاء شیعتک والسلام علیک ورحمة اللّه وبرکاته بابی انت وامی یا بن رسول اللّه بابی انت وامی یا ابا عبد اللّه لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک علینا وعلی جمیع اهل السموات والارض فلعن اللّه امة اسرجت والجمت وتهیأت لقتالک یا مولای یا ابا عبد اللّه قصدت حرمک واتیت مشهدک اسئل اللّه بالشان الذی لک عنده وبالمحل الذی لک لدیه ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة بمنه وجوده وکرمه پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر ودر این دو رکعت هر سوره که خواهی بخوان وچون فارغ شدی بگو اللهم انی صلیت ورکعت وسجدت لک وحدک لا شریک لک لان الصلوة والرکوع والسجود لا تکون الا لک لانک

(از [illegible])

واقطع عنی قطع لصوصه بقدرتک واحرسنی من وحوشه حتی تکون السلامة فیه مصاحبتی والعافیة فیه مقارنتی والیمن سائقی والیسر معانقی والعسر مفارقی والفوز موافقی والامن مرافقی انک ذو الطول والمن والقوة والحول وانت علی کل شیء قدیر وبعبادک بصیر خبیر

* (از مناجات طلب رزق) *

اللهم ارسل علی سجال رزقک مدرارا وامطر علی سحائب افضالک غزارا وادم غیث نیلک الی سجالا واسبل مزید نعمک علی خلتی اسبالا وافقرنی بجودک الیک واغننی عمن یطلب ما لدیک وداو داء فقری بدواء فضلک وانعش صرعة عیلتی

اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّی اَفْضَلَ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ التَّحِیَّةَ وَالسَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلٰی مَوْلایَ وَسَیِّدی وَاِمامِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِکَ مِنّی وَاجْزِنی عَلٰی ذٰلِکَ اَفْضَلَ اَمَلی وَرَجائی فیکَ وَفی وَلِیِّکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس برخیز و برو بسوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آنجناب در نزد پای ابیعبدالله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهیدُ ابْنُ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصیبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلٰی جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکَ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ پس توجه کن بجانب شهدا و زیارت کن ایشانرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَوْلِیاءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَصْفِیاءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ دینِ اللهِ وَاَنْصارَ نَبِیِّهِ وَاَنْصارَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَاَنْصارَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِیِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ الْمَظْلُومِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتی فیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظیماً یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ فِی الْجِنانِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفیقاً وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

پس برگرد بجانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس و شهید فرموده‌اند پس برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه رسیدی بآنجا بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ

بطولک وتصدق علی اقلالی بکریم عطائک وعلی اخلالی بکریم حبائک وسهّل رب سبیل الرزق الیّ وثبّت قواعده لدیّ وبجّس لی عیون سعته برحمتک وفجّر انهار رغد العیش قبلی برأفتک واجدب ارض فقری واخصب جدب ضرّی واصرف عنّی فی الرزق العوائق واقطع عنّی من الضیق العلائق وارمنی من سعة الرزق اللهم باخصب سهامه واحبنی من رغد العیش باکثر دوامه واکسنی اللهم سرابیل السعة وجلابیب الدعة فانّی یا ربّ منتظر لانعامک بحذف الضیق ولتطولک بقطع التعویق ولتفضلک بازالة التقتیر ولوصول حبلی

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ایماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدینِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَی الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخیکَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسی فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَکَتْ فی قَتْلِکَ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الْاَخُ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِی النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخیهِ الْمُجیبُ اِلٰی طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فیما زَهِدَ فیهِ غَیْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزیلِ وَالثَّناءِ الْجَمیلِ وَاَلْحَقَکَ اللهُ بِدَرَجَةِ آبائِکَ فی دارِ النَّعیمِ اِنَّهُ حَمیدٌ مَجیدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِیارَةِ اَوْلِیائِکَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فی ثَوابِکَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَجَزیلِ اِحْسانِکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقی بِهِمْ دارّاً وَعَیْشی بِهِمْ قارّاً وَزِیارَتی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبی بِهِمْ مَغْفُوراً وَاقْلِبْنی بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائی بِاَفْضَلِ ما یَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ وَالْقاصِدینَ اِلَیْهِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس ببوس ضریح را و نماز کن در نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت ص ۴۳۲

هفتم زیارت عاشورا است بدانکه زیارات منقوله در روز عاشورا چند زیارت است و ما در اینجا بملاحظهٔ اختصار بیک کرد و زیارت اکتفا میکنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشورا نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب با این مقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسیکه

بکرمک بالتیسیر وامطر اللهم علیّ سماء رزقک بسجال الدیم واغننی عن خلقک بعوائد النعم وارم مقاتل الاقتار منی واحمل کشف الضر عنی علی مطایا الاعجال واضرب عنی الضیق بسیف الاستیصال واتحفنی ربّ منک بالسعة بدوام الافضال وامددنی بنموّ الاموال واحرسنی من ضیق الاقلال واقبض عنی سوء الجدب وابسط لی بساط الخصب واسقنی من ماء رزقک غدقاً واسهل لی من عمیم بذلک طرقاً وفاجئنی بالثروة والمال وانعشنی به من الاقلال وصبّحنی بالاستظهار ومسّنی بالتمکن من الیسار انک ذو

بوده باشد در شهرهای دوراز کربلا وممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانهٔ خود واشاره کند بسوی آنحضرت بسلام وجهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آنحضرت وبعد از آن دو رکعت نماز کند وبکند اینکار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام وبگرید براو وامر کند کسانیرا که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت وبر پا دارد در خانهٔ خود مصیبتی باظهار کردن جزع بر آنحضرت وتعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت ایشان بحسین علیه السلام ومن ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند اینعمل را جمیع این ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن میشوی این ثوابها را برای ایشان وکفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم وکفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که میگویند اَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَاِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام وقرار دهد ما وشما را از خواهندگان خون او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام واگر بتوانی که بیرون نروی آنروز از در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که بر آورده نمیشود در آن حاجت مؤمن واگر بر آورده شود مبارک نخواهد بود از برای او ونخواهد دید در آن خیری ورشدی وذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آنروز چیزی را پس هرکه ذخیره کند در آنروز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده ومبارک نخواهد بود از برای او در اهلش که ذخیره برای آنها نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقتعالی برای ایشان ثواب هزار حج وهزار عمره وهزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه وآله کرده باشد وازبرای اوست مزد وثواب مصیبت هر پیغمبری ورسولی ووصی وصدیق وشهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه بپای شود قیامت صالح بن عقبه وسیف بن عمیره گفته اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم نفرما

مرا دعائی که بخوانم آنرا در اینروز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک ودعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت نکنم او را از نزدیک وبخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او واز شهرهای دور واز خانه ام فرمود بمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره بآنحضرت بعد از گفتن تکبیر اینقول را (یعنی زیارت آینه را) پس بدرستیکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده باینچیزیکه دعا میکند بآن زائران آنحضرت از ملائکه وبنویسد خدا از برای تو صد هزار هزار درجه وبوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا مشارکت کنی ایشانرا در درجات ایشان وشناخته نشوی مگر در جملهٔ شهیدانیکه شهید شده اند با آنحضرت ونوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری ورسولی وثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام خدا بر آنحضرت وبر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّمواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ السَّمواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَاَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِیائِهِمْ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنی اُمَیَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِکَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابی بِکَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذی اَکْرَمَ مَقامَکَ وَاَکْرَمَنی اَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ

ثارك مع امام منصور من اهل بيت محمد صلى الله عليه وآله اللهم اجعلني عندك
وجيها بالحسين عليه السلام في الدنيا والآخرة يا ابا عبد الله اني اتقرب الى الله والى
رسوله والى امير المؤمنين والى فاطمة والى الحسن واليك بموالاتك وبالبرائة ممن
اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم وعلى اشياعكم
برئت الى الله واليكم منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة وليكم وبالبرائة
من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبرائة من اشياعهم واتباعهم اني سلم لمن
سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم فاسئل الله الذي اكرمني
بمعرفتكم ومعرفة اوليائكم ورزقني البرائة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا و
الآخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والآخرة واسئله ان يبلغني المقام
المحمود لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام هدى ظاهر ناطق بالحق منكم
واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما يعطي مصابا
بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي جميع السموات والارض اللهم
اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا
محمد وآل محمد ومماتي ممات محمد وآل محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية
وابن آكلة الاكباد اللعين بن اللعين على لسانك ولسان نبيك صلى الله عليه وآله
في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلى الله عليه وآله اللهم العن ابا سفيان
ومعوية ويزيد بن معوية عليهم منك اللعنة ابد الآبدين وهذا يوم فرحت به آل
زياد وآل مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم فضاعف عليهم اللعن
منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايام حياتي
بالبرائة منهم واللعنة عليهم وبالموالات لنبيك وآل نبيك عليه وعليهم السلام
پس میگوئی صد مرتبه اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له

ممن قاتلك ونصب لك الحرب وبالبرائة ممن اسس اساس الظلم والجور عليكم واتبرء الى الله والى رسوله

ذا عقد ... وتثبت عقد صحيح توبة نصوح في ... واعلان قول صريح اللهم فتقبل مني تخلص التوبة واقبال سريع الاوبة ومصارع تخشع الحوبة وقابل ادبر توبتي ... بالثواب كرم الكاشف ... العقاب وصرف العذاب ... المحاسن ... اللهم ما بثثت من ذنوبي واغسل بقبولها جميع عيوبي واجعلها جالية لقلبي شاخصة لبصيرتي غاسلة للدرن مطهرة لنجاسة بدني مصححة فيها

على ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت وتابعت على
قتله اللهم العنهم جميعا پس میگوئی صد مرتبه السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الارواح
التي حلت بفنائك عليك مني سلام الله ابدا ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله
الله آخر العهد مني لزيارتكم السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين
وعلى اصحاب الحسين پس میگوئی اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني وابدأ به اولا
ثم الثاني والثالث والرابع اللهم العن يزيد خامسا والعن عبيد الله بن زياد وابن
مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة
پس بسجده میروی ومیگوئی اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله على عظيم
رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع
الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت
که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آنحضرت را در هر روز باین زیارت در خانه خود
بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت
بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق
علیه السلام از حیره بجانب مدینه پس چون ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
گردانید صفوان صورت خود را بجانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید
حسین علیه السلام را از اینمکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد بسلام
بر آنحضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را
که روایت کرده بود علقمة بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشوراء آنگاه دو رکعت نماز
کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد
بجانب قبر حسین علیه السلام بسلام در حالیکه گردانیده بود روی خود را بآنجانب و وداع کرد بعد از زیارت
او را و از دعاها که بعد از نماز خواند این بود یا الله یا الله یا الله یا مجیب دعوة المضطرین

ضميري عاجلة الى الوفاء بها بصيرتي واقبل يا رب بها توبتي فانها تصدر من اخلاص نيتي ومحض من تصحيح بصيرتي واحتفالا في طويتي واجتهادا في نقاء سريرتي وتثبيتا للانابة مسارعة الى امرك بطاعتك واجل اللهم بالتوبة عني ظلمة الاصرار وامح بها ما قدمته من الاوزار واكسني لباس التقوى وجلابيب الهدى فقد خلعت ربق المعاصي عن جلدي ونزعت

(جلد) محرکه پوست شتر کره که بچیزی آکنده کنند تا ناقه بخیال بچه خود مهربان شده شیر دهد و در اینجا ذکر آن شاید برای آن باشد که اراده شده باشد یا آن که من در وقت معصیت گناه کردن گویا شعور و ادراک و جان نداشتم و مجسمهٔ بیروحی بودم و اگر نه معصیت و نافرمانی نمیکردم و الله العالم تمه

ع یعنی عبید الله زیاد صفحه ۲۹۰ جلد اول الکنی و الالقاب ... حاضر

يا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْروبينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ وَيا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ
اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَريدِ وَيا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلى وَبِالْاُفُقِ
الْمُبينِ وَيا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى وَيا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي
الصُّدُورُ وَيا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ خافِيَةٌ يا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ وَيا مَنْ لا
تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ وَيا مَنْ لا يُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ يا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيا جامِعَ كُلِّ شَمْلٍ
وَيا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ في شَأْنٍ يا قاضِيَ الْحاجاتِ يا مُنَفِّسَ الْكُرُباتِ
يا مُعْطِيَ السُّؤُلاتِ يا وَلِيَّ الرَّغَباتِ يا كافِيَ الْمُهِمّاتِ يا مَنْ يَكْفي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَعَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَبِحَقِّ
فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَاِنّي بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في مَقامي هذا وَبِهِمْ
اَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْئَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّأْنِ الَّذي
لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعالَمينَ وَبِاسْمِكَ الَّذي
جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعالَمينَ وَبِهِ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ
الْعالَمينَ حَتّى فاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعالَمينَ جَميعاً اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوري وَتَقْضِيَ عَنّي دَيْني وَتُجيرَني مِنَ
الْفَقْرِ وَتُجيرَني مِنَ الْفاقَةِ وَتُغْنِيَني عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَى الْمَخْلُوقينَ وَتَكْفِيَني هَمَّ مَنْ اَخافُ هَمَّهُ
وَعُسْرَ مَنْ اَخافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ اَخافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ اَخافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ اَخافُ
مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ اَخافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ اَخافُ جَوْرَهُ وَسُلْطانَ مَنْ اَخافُ سُلْطانَهُ وَ
كَيْدَ مَنْ اَخافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ اَخافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ
وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اَللّهُمَّ مَنْ اَرادَني فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَني فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ
وَبَأْسَهُ وَاَمانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنّي كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّى شِئْتَ اَللّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنّي بِفَقْرٍ لا
تَجْبُرُهُ وَبِبَلاءٍ لا تَسْتُرُهُ وَبِفاقَةٍ لا تَسُدُّها وَبِسُقْمٍ لا تُعافيهِ وَذُلٍّ لا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ

يزيل الذنوب عن جسدي متمسكاً رب بعقد ربك مستعيناً على نفسي بعز ربك مستودعاً توبتي من النكث خفيرها معتصماً من الخذلان بعصمتك مقارناً به لا حول ولا قوة الا بك

مناجات طلب حج

اللهم ارزقني الحج الذي افترضته على من استطاع اليه سبيلا واجعل لي فيه هاديا واليه دليلا وقرب لي بعد المسالك واعني على تادية المناسك وحرم باحرامي على النار جسدي وزد للسفر قوتي وجلدي وارزقني رب الوقوف بين يديك والافاضة اليك واظفرني بالنجح بوافر الربح

لا تَجْبُرُها اَللّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ في مَنْزِلِهِ وَ
الْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ في بَدَنِهِ حَتّى تَشْغَلَهُ عَنّي بِشُغْلٍ شاغِلٍ لا فَراغَ لَهُ وَاَنْسِهِ ذِكْري كَما اَنْسَيْتَهُ
ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَميعِ جَوارِحِهِ وَاَدْخِلْ
عَلَيْهِ في جَميعِ ذلِكَ السُّقْمَ وَلا تَشْفِهِ حَتّى تَجْعَلَ ذلِكَ لَهُ شُغْلاً شاغِلاً بِهِ عَنّي وَعَنْ
ذِكْري وَاكْفِني يا كافِيَ ما لا يَكْفي سِواكَ فَاِنَّكَ الْكافي لا كافِيَ سِواكَ وَمُفَرِّجٌ لا مُفَرِّجَ
سِواكَ وَمُغيثٌ لا مُغيثَ سِواكَ وَجارٌ لا جارَ سِواكَ خابَ مَنْ كانَ جارُهُ سِواكَ وَمُغيثُهُ
سِواكَ وَمَفْزَعُهُ اِلى سِواكَ وَمَهْرَبُهُ اِلى سِواكَ وَمَلْجَأُهُ اِلى غَيْرِكَ وَمَنْجاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ
فَاَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي وَمَفْزَعي وَمَهْرَبي وَمَلْجَاي وَمَنْجاي فَبِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الشُّكْرُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكى وَاَنْتَ الْمُسْتَعانُ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي في مَقامي هذا كَما كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ
غَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنّي كَما كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنّي كَما فَرَّجْتَ
عَنْهُ وَاكْفِني كَما كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنّي هَوْلَ ما اَخافُ هَوْلَهُ وَمَؤُنَةَ ما اَخافُ مَؤُنَتَهُ وَهَمَّ
ما اَخافُ هَمَّهُ بِلا مَؤُنَةٍ عَلى نَفْسي مِنْ ذلِكَ وَاصْرِفْني بِقَضاءِ حَوائِجي وَكِفايَةِ ما اَهَمَّني هَمُّهُ
مِنْ اَمْرِ آخِرَتي وَدُنْيايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا عَبْدِ اللّهِ عَلَيْكُما مِنّي سَلامُ اللّهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَ
بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِكُما وَلا فَرَّقَ اللّهُ بَيْني وَبَيْنَكُما اَللّهُمَّ
اَحْيِني حَيوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْني مَماتَهُمْ وَتَوَفَّني عَلى مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْني في زُمْرَتِهِمْ وَلا تُفَرِّقْ
بَيْني وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا عَبْدِ اللّهِ اَتَيْتُكُما
زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَى اللّهِ رَبّي وَرَبِّكُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْهِ بِكُما وَمُسْتَشْفِعاً بِكُما اِلَى اللّهِ في حاجَتي
هذِهِ فَاشْفَعا لي فَاِنَّ لَكُما عِنْدَ اللّهِ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ وَالْجاهَ الْوَجيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفيعَ وَالْوَسيلَةَ
اِنّي اَنْقَلِبُ عَنْكُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَقَضائِها وَنَجاحِها مِنَ اللّهِ بِشَفاعَتِكُما لي اِلَى اللّهِ

واصدرني رب من موقف الحج الاكبر الى مزدلفة المشعر واجعلها زلفة الى رحمتك وطريقا الى جنتك وقفني موقف المشعر الحرام ومقام وقوف الاحرام واهلني لتادية المناسك ونحر الهدي التوامك بدم يثج واوداج تمج واراقة الدماء المسفوحة والهدايا المذبوحة وفري اوداجها على ما امرت والتنفل بها كما رسمت واحضرني اللهم صلاة العيد راجيا للوعد خائفا من الوعيد حالقا شعر راسي ومقصرا ومجتهدا في طاعتك مشمرا رامياً للجمار بسبع

فی ذلک فلا اخیب و لا یکون منقلبی منقلبا خائبا خاسرا بل یکون منقلبی منقلبا راجحا
مفلحا منجحا مستجابا بقضاء جمیع حوائجی و تشفع لی الی الله انقلبت علی ما شاء الله و لا
حول و لا قوة الا بالله مفوضا امری الی الله ملجئا ظهری الی الله متوکلا علی الله و اقول
حسبی الله و کفی سمع الله لمن دعا لیس لی وراء الله و وراءکم یا سادتی منتهی ما شاء ربی
کان و ما لم یشأ لم یکن و لا حول و لا قوة الا بالله استودعکما الله و لا جعله الله آخر العهد
منی الیکما انصرفت یا سیدی یا امیر المؤمنین و مولای و انت یا ابا عبدالله یا سیدی و سلامی
علیکما متصل ما اتصل اللیل و النهار واصل ذلک الیکما غیر محجوب عنکما سلامی ان شاء
الله و اسئله بحقکما ان یشاء ذلک و یفعل فانه حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما
تائبا حامدا لله شاکرا راجیا للاجابة غیر آیس و لا قانط آئبا عائدا راجعا الی زیارتکما
غیر راغب عنکما و لا عن زیارتکما بل راجع عائد ان شاء الله و لا حول و لا قوة الا بالله یا
سادتی رغبت الیکما و الی زیارتکما بعد ان زهد فیکما و فی زیارتکما اهل الدنیا فلا
خیبنی الله ما رجوت و ما املت فی زیارتکما انه قریب مجیب سیف بن عمیره گوید که
سؤال کردم از صفوان و گفتم که علقمة بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه
همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام باین مکان پس
بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه
دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم و وداع کرد چنانچه ما نماز گذاشتیم و وداع کرد
چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را
و بخوان این دعا را و زیارت کن بآن پس بدرستیکه من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند باین زیارت
و دعا کند باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت
برسد و محجوب نماند و حاجتش قضا شود از جانب خدا تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید
برنگرداند ای صفوان یافتم این زیارت را باین ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیه السلام

بعد یأس من الاخیار و ادخلنی اللهم عرصة جنتک و عفوک و محل امنک و کنفک و سوح مسائلک و محاویجک و جد علی اللهم بوافر الاجر من الانفال و النفر و انحنی اللهم منا سلسلک بحجی و انقضاء عجی بقبولها منک لی و رأفة منک بی یا ارحم الراحمین

(مناجات کشف ظلم)

اللهم ان ظلم عبادک قد تمکن فی بلادک حتی امات العدل و قطع السبل و محق الحق و ابطل الصدق و اخفی البر و اظهر الشر و اخمد التقوی و ازال الهدی و ازاح الخیر و اثبت

بهمین ضمان و او از حسین علیه السلام بهمین ضمان و حسین از برادرش حسن علیه السلام بهمین ضمان و حسن از پدرش
امیر المؤمنین علیه السلام باین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله باین
ضمان و رسول خدا از جبرئیل باین ضمان و جبرئیل از خدا تعالی باین ضمان و بتحقیق که
خداوند عز و جل قسم خورده بذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت از
نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم از او خواهش او را
هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسار و بازش گردانم
با چشم روشن ببرآوردن حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را
در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورده
حقتعالی باین بر ذات قدسش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس
جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی
و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد سرور تو و سرور
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت
صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدای عز و جل حاجتی پس زیارت
کن باین زیارت از هر مکانیکه بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه از پروردگار خود حاجت که برآورده
شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را برسول خود بجود و امتنان خویش و الحمد لله مؤلف
گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا
فداه در سفر حج و فرمایش آنحضرت باو که چرا شما عاشورا نمیخوانید عاشوراء عاشوراء عاشوراء و آنحکایترا
ما ان شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه الله فرموده
اما زیارت عاشوراء پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که بظاهر از انشاء و
املای معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا بانجا رسد بیرون
نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت

الضیر و انمی الفساد و قوی العناد و بسط الجور و عدی الطور اللهم یا رب لا یکشف ذلک الا سلطانک و لا یجیر منه الا امتنانک اللهم رب فابتر الظلم و بت حبال الغشم و اخمد سوق المنکر و اعز من عنه ینزجر و احصد شافة اهل الجور و البسهم الحور بعد الکور و عجل اللهم الیهم البیات و انزل علیهم المثلات و امت حیوة المنکرات لیؤمن المخوف و یسکن الملهوف و یشبع الجائع و یحفظ الضائع و یأوی الطرید و یعود الشرید و یغنی الفقیر و یجار المستجیر و یوقر الکبیر و یرحم الصغیر

احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین وازاو بخاتم النبیین صلی الله علیه وآله رسیده وبحسب تجربه
مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات ونیل مقاصد ودفع اعادی بی نظیر ولکن
احسن فواید آن که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم واجمال
آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است وپیوسته مشغول
عبادت وزیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائماً
مشغول اصلاح امر آخرت خود بود وشبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحاء مدفونند ومعروف
است بمزار بسر میبرد واو را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده ودر نزد یک معلم میرفتند تا آنکه
بزرگ شد وشغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد ودر همان مقبره نزدیک محلیکه آن مرد صالح
بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است
پس نزد او رفت وگفت من میدانم مبدء ومنتهای کار تو وظاهر وباطن ترا ونبودی از آنها که احتمال
رود نیکی در باطن ایشان وشغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس بکدام عمل باین مقام رسیدی گفت چنان
است که گفتی ومن در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت
شد ودر اینمکان او را دفن کردند واشاره کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود ودر شب
وفات او حضرت ابیعبدالله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد ودر مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب
از این مقبره پس حالت ما نیکو شد ودر سعه ونعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد وحداد را
نمیشناخت ومحله او را نمیدانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد واو را پیدا نمود از او پرسید
برای تو زوجه بود گفت آری دیروز وفات کرد واو را در فلان مکان وهمان موضع را اسم برد دفن کردم
گفت او بزیارت ابیعبدالله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت مجلس
تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت بزیارت
عاشوراء دوم زیارت عاشوراء غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر وثواب شریک
است بی مشقت گفتن صد مرتبه لعن وصد مرتبه سلام واین برای آنانکه شغل مهمی دارند فوری است

وبعز المطاع وبذل الظالم وبفرج المغموم وبتفریج الغماء وبکشف الدهماء وبموت الاختلاف وبعلو العلم وبشمل السلم وبجمع الشتات وبقوی الایمان وبتلی القرآن انت انت الدیان المنعم المنان

مناجات شکر خدا

اللهم لک الحمد علی مرد نوازل البلاء وملمات الضراء وکشف نوائب اللأواء وتوالی سبوغ النعماء ولک الحمد علی هنیء عطائک ومحمود بلائک وجلیل آلائک ولک الحمد علی احسانک الکبیر وخیرک الغزیر وتکلیفک الیسیر ودفع العسیر

عظیم وکیفیت آن بنحویکه از مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد
زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند وبرود بصحراء یا در بام خانه خود
آنگاه دو رکعت نماز کند وبخواند در آن سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی
آنحضرت بسلام ومتوجه شود باین سلام واشاره ونیت بآن جهتیکه در آنست ابو عبدالله الحسین علیه السلام
یعنی رو کند بکربلای معلی آنگاه با خشوع واستکانت بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خِیَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِیَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِی الزَّکِیُّ وَعَلَی اَرْوَاحٍ
حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَاَقَامَتْ فِی جِوَارِکَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنِّی مَا بَقِیتُ وَبَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ فِی الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُسْلِمِینَ وَفِی اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
وَاَهْلِ الْاَرَضِینَ اَجْمَعِینَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ وَتَحِیَّاتُهُ
عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ وَعَلَی آبَائِکَ الطَّیِّبِینَ الْمُنْتَجَبِینَ وَعَلَی ذُرِّیَّاتِکُمُ الْهُدَاةِ
الْمَهْدِیِّینَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتْکَ وَتَرَکَتْ نُصْرَتَکَ وَمَعُونَتَکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ
اَسَاسَ الظُّلْمِ لَکُمْ وَمَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَیْکُمْ وَطَرَّقَتْ اِلَی اَذِیَّتِکُمْ وَتَحَیُّفِکُمْ وَجَارَتْ ذٰلِکَ فِی
دِیَارِکُمْ وَاَشْیَاعِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَیْکُمْ یَا سَادَاتِی وَمَوَالِیَّ وَاَئِمَّتِی مِنْهُمْ وَمِنْ
اَشْیَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِی اَکْرَمَ یَا مَوَالِیَّ مَقَامَکُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَکُمْ وَشَأْنَکُمْ اَنْ
یُکْرِمَنِی بِوِلَایَتِکُمْ وَمَحَبَّتِکُمْ وَالْاِئْتِمَامِ بِکُمْ وَالْبَرَائَةِ مِنْ اَعْدَائِکُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ الْبَرَّ الرَّحِیمَ
اَنْ یَرْزُقَنِی مَوَدَّتَکُمْ وَاَنْ یُوَفِّقَنِی لِلطَّلَبِ بِثَارِکُمْ مَعَ الْاِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِی مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَاَنْ یُبَلِّغَنِی الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَکُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَسْئَلُ
اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّکُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِی جَعَلَ اللهُ لَکُمْ اَنْ یُعْطِیَنِی بِمُصَابِی بِکُمْ اَفْضَلَ مَا
اَعْطَی مُصَاباً بِمُصِیبَةٍ اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ یَا لَهَا مِنْ مُصِیبَةٍ مَا اَفْجَعَهَا وَاَنْکَاهَا

ولک الحمد یا رب علی تثمیرک قلیل الشکر واعطائک وافر الاجر وحطک مثقل الوزر وقبولک ضیق العذر ووضعک باهض الاصر وتسهیلک موضع الوعر ومنعک مفظع الامر ولک الحمد علی البلاء المصروف ووافر المعروف ودفع المخوف واذلال العسوف ولک الحمد علی قلة التکلیف وکثرة التخفیف وتقویة الضعیف واغاثة اللهیف ولک الحمد علی سعة امهالک ودوام افضالک وصرف امحالک وحمید افعالک وتوالی نوالک

لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِي مَمَاتَهُمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا يَوْمٌ تُجَدَّدُ فِيهِ النِّقْمَةُ وَتُنَزَّلُ فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ
يَزِيدَ وَعَلٰى آلِ يَزِيدَ وَعَلٰى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ
بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْناً كَثِيراً وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَأَسْكِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيراً وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلٰى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ
وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِذٰلِكَ لَعَنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَكُلَّ غَاصِبٍ
وَكُلَّ جَاحِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ
يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ وَبَنِي مَرْوَانَ جَمِيعاً اَللّٰهُمَّ وَضَعِّفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذَابَكَ وَ
نَقِمَتَكَ عَلٰى أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ
إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنْ أَرْوَاحَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الْعِصَابَةَ الَّتِي نَازَلَتِ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ
حَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَمُحِبِّيهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ
وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللّٰهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَلَبُوا حَرِيمَهُ (وَسَبَوْا خ ل) وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ
اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلٰى
يَوْمِ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ وَعَلٰى مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَاسَاكَ
بِنَفْسِهِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى رُوحِكَ

وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى تَأْخِيرِ مُعَاجَلَةِ الْعِقَابِ وَتَرْكِ مُغَافَصَةِ الْعَذَابِ وَتَسْهِيلِ طَرِيقِ الْمَآبِ وَإِنْزَالِ غَيْثِ السَّحَابِ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْوَهَّابُ

(مناجات طلب حوائج) جَدِيرٌ مَنْ أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ أَنْ يَدْعُوَكَ وَمَنْ وَعَدْتَهُ بِالْإِجَابَةِ أَنْ يَرْجُوَكَ وَلِيَ اللّٰهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ عَجَزَتْ عَنْهَا حِيلَتِي وَكَلَّتْ فِيهَا طَاقَتِي وَضَعُفَ عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِي وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِيَ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوءِ وَعَدُوِّيَ الْغَرُورُ الَّذِي أَنَا مِنْهُ مَبْلُوٌّ (وَمُبْتَلًى خ ل) أَنْ أَرْغَبَ إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ فِيهَا

كذا في المنهج ولعل المراد بمعنى عنك ليستقيم المعنى وفي البلد الامين مكذا ان ارغب الى ضعيف مثلي ومن هو في النكول ... الخ

وَعَلٰى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلٰى تُرْبَتِكَ وَعَلٰى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَاناً وَرَوْحاً وَرَيْحَاناً
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً وَسَلَاماً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ سَلَاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ
وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً وَسَلَاماً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ
الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَيْكِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكِ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ
إِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بسجده برو و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى جَمِيعِ مَا نَابَ (نَابَنِي خ ل) مِنْ خَطْبٍ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ أَمْرٍ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكٰى فِي عَظِيمِ الْمُهِمَّاتِ بِخِيَرَتِكَ
وَأَوْلِيَائِكَ وَذٰلِكَ لِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ
الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَأُنْجِحُهَا يَا أَيْمَنَ النَّجَاحِ أَمُدُّهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَاشْرَحْ بِالرَّجَاءِ لِإِسْعَافِكَ صَدْرِي وَيَسِّرْ فِي أَسْبَابِ الْخَيْرِ أَمْرِي وَصَوِّرْ إِلَيَّ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ بِالْوُصُولِ إِلٰى مَا أَمَّلْتُهُ وَوَفِّقْنِي اللّٰهُمَّ فِي قَضَاءِ حَاجَتِي بِبُلُوغِ أُمْنِيَّتِي وَتَصْدِيقِ رَغْبَتِي وَأَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِكَرَمِكَ مِنَ الْخَيْبَةِ وَالْقُنُوطِ وَالْأَنَاةِ وَالتَّثْبِيطِ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ مَلِيءٌ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِيٌّ بِهَا وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِعِبَادِكَ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

(ھفدھم) مناجات حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

الَّذِينَ وَاسَوْهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَائَكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائَكَ وَتَصْدِيقاً بِوَعْدِكَ وَخَوْفاً مِنْ وَعِيدِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم زیارت اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز بدو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد و میگوئی

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَقَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِيماً السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمِتَّ فَقِيداً

يَا مَنْ إِذَا اسْتَعَذْتُ بِهِ أَعَاذَنِي وَإِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ عِنْدَ الشَّدَائِدِ أَجَارَنِي وَإِذَا اسْتَغَثْتُ بِهِ عِنْدَ النَّوَائِبِ أَغَاثَنِي وَإِذَا اسْتَنْصَرْتُ بِهِ عَلَى عَدُوِّي نَصَرَنِي وَأَعَانَنِي إِلَيْكَ الْمَفْزَعُ وَأَنْتَ الثِّقَةُ فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ أَرَادَنِي وَاغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا مَنْ قَالَ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا مَنْ نَجَّى لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّى هُوداً مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ نَجَّى مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ نَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِ

مَظْلُوماً شَهِيداً وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بآنچه میخواهی و بر میگردی و دیگر زیارتی است که از جابر منقول است و کیفیت آن چنانست که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که ای عطا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سه مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آن را نیز بخواند رجوع کند بزیارت نیمه رجب ص ۴۴۳ و همان را بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه بغیر از این اوقات

وَأَعْدَائِكَ بِآيَاتِكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ لَا سَبِيلَ لَهُمْ عَلَى مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَاسْتَجَارَ بِالرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(۱۸) حجاب حضرت امام ثامن علیه السلام

تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَتَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ وَاسْتَعَنْتُ بِذِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْمَلَكُوتِ مَوْلَايَ اسْتَسْلَمْتُ إِلَيْكَ

(دعاء امام جواد علیه السلام)

فلا تکلنی و توکلت علیک فلا تخذلنی و تحتاط الطلاب البسیط فلا تنظر حتی انت المطلب والاثاث المهرب تعلم ما اخفی وما اعلن وتعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور فامسک عنی اللهم ایدی الظالمین من الجن والانس اجمعین واشفنی وعافنی یا ارحم الراحمین

نوزدهم حجاب حضرت امام محمد تقی علیه السلام

الخالق اعظم من المخلوقین والرازق ابسط یداً من المرزوقین صدّه فی عمد ممدّدة نار الله الموقدة التی تطّلع علی الافئدة المردة و ترد کید الحسدة بالاقسام بالاحکام باللوح المحفوظ والمجاهد القدوس

که ذکر شد نیز افضل است خصوصا اوقاتیکه با آنحضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت میفرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشان را بزیارت او بفرستند و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه امر زیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با خال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم که رقعه ها از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد ص ۴۸۷ و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرر یست هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کم کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقوله یافت شده بلی در روز سیم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بایست آن خوانده شود و ما آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت میکنیم روایت اول ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور و از خانه اش تا بقبر ما مسافت بسیار باشد بالا رود بر پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند اشاره کند بسلام کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقولست که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز

(دعاء شیخ ورزن ف)

بحق ربنا العظیم ... و انتشرت و انتصبت ... اغضب ... و بکهیعص ... و بحمعسق ... و بق والقرآن ... بطسین و یس والقرآن ... لعلکم تعلمون ... المجید و انه لقسم لو تعلمون عظیم والله ولی نعم ...

(بیست و ...) از کتاب تعبیر الرؤیا تصنیف شیخ کلینی منقولست و شا از حضرت امام رضا روایت کرده که فرمود در خواب ... در ... و واقعه ... مهلکه ... بسیار بگو یا رؤف یا رحیم تا حضرت فرمود ... در خواب می بینم ... دعاء ... منقول است ...

عرض کردم که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت نکرده ام فرمود ای سدیر چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام آیا ندانستی که حقتعالی را دو هزار هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده موی گردآلوده که میگریند بر آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یکمرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود بمن که بالا رو ببام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَبا عَبدِ اللهِ السَّلامُ عَلَیکَ وَ رَحمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ نوشته میشود برای تو زیارتی و آن زیارت حجّه و عمره است سدیر گفت بسا باشد بجا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدر زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت خبریکه مناسب باین مقام بود **تذییل** در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امانست از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که بسبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنستکه ذکر شود و من در کتاب فواید الرضویه که در تراجم علماء امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزایری ره نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه مینموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس بجهت روشنی چشم خود بتربت مقدسه حضرت سید الشهداء و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال میکرد و ببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که بسا از اهالی عصر ما بواسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استبعاد نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقل کرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حقتعالی

اورا الهام فرموده که رفع کوری خود و چشم خود را از باغچه تربة الدالاحمر نما چشم کور از بیابان قصد
میکند به آن باغ و جاهائی اگر از باغچه در آنجا باشد و اگر چه مسافتی طویل در بین باشد پس
خود را میرساند بآن گیاه و چشم خود را بر آن میمالد روشنی چشم او برمیگردد و این مطلب از محمد
و غیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور
پی بآن ببرد و چشم خود را از آن بگیرد چه عجب و استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلوات الله
علیه و آله که در راه او و خویش و عترتش کشته شد شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکاتی قرار داده باشد
که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و فساد این مقام باین که چند خبر قناعت میکنیم اول روایت شده
که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بر زمین میآید از او التماس میکنند
که برای ما تسبیح و تربت قبر امام حسین علیه السلام هدیه بیاورد دوم بسند معتبر منقولست که شخصی گفت
حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود
از آن مردی که آورده بود پرسیدم که این چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آنحضرت
از جامه و غیر جامه چیزی بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را در میان آن میگذارد و میفرماید این امان
است از بلاها باذن و مشیت خدا سیم روایتست که عبدالله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمیدارد و منتفع میشود و دیگری برمیدارد و منتفع
نمیشود فرمود که نه والله هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته منتفع میشود
چهارم از ابو حمزه ثمالی روایتست که عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب ما میگیرند خاک
قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد
از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه
و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهم السلام پس بگیر از آن خاک که آن شفای هر دردی
است و سپری است برای دفع هرچه از آن ترسی و هیچ چیز با آن برابری نمیکند از چیزهائی که از آن شفا
طلب میکنند بغیر از دعا و چیزی که آنرا فاسد میکند آنستکه در ظرفها و جاهای بد میگذارند و

(دعای رزق وغیره)

اللهم ان ذنوبی لم تبق لنا الا رجاء عفوک وقد قدمت آلة الحرمان بین یدی فانا اسئلک ما لا استحقه وادعوک ما لا استوجبه واتضرع الیک بما لا استاهله ولم یخف علیک حالی وان خفی علی الناس کنه معرفة امری اللهم ان کان رزقی فی السماء فاهبطه وان کان فی الارض فاظهره وان کان بعیدا فقربه وان کان قریبا فیسره وان کان قلیلا فکثره وبارک لی فیه

(بیست و دوم) دعاء دفع شر ابلیس منقول از مجتنی اللهم ان ابلیس عبد من عبیدک یرانی من حیث لا اراه وانت تراه من

و آنها که معالجه بآن میکنند کم است یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او
شفا است هرگاه معالجه بآن کند او را کافی خواهد بود و محتاج بدوای دیگر نخواهد شد
و فاسد میگردانند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن میمالند و هر چیز که
میگذرد در آن تربت آنرا بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم را
بر آن و خود را بر آن میمالند که اکثر نیکی و بوی خوشش بر طرف میشود و هیچ تربت از حایر بیرون
نمیآید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت بقدری که عدد ایشان را کسی بغیر از
خدا احصا نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن میمالند و ملائکه
نمیگذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از ایشان بماند هر بیمار را که بآن معالجه نمایند
البته در آن ساعت شفا مییابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده ام
که بعضی از آنها که تربت را برمیدارند آنرا سبک میشمارند حتی بعض از ایشان آنرا در توبره چهارپایان
میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهائی که دست بر آن بسیار مالیده میشود از خورجینها و جوالها
پس چگونه شفا یابد از آن کسی که باین نوع آنرا حرمت دارد و لکن دلی که در آن یقین نیست سبک
میشمارد چیزی را که صلاحش در آنست عمل خود را فاسد میکند پنجم روایت شده که هرگاه یکی از شما
خواهد که بردارد تربت را با اطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخود است پس ببوسد آنرا و بر هر دو دیده
گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید اللهم بحق هذه التربة و بحق من حل بها و ثوی فیها و بحق جده و
ابیه وامه واخیه والائمة من ولده وبحق الملائكة الحافين به الا جعلتها شفاء
من كل داء وبرءا من كل مرض ونجاة من كل آفة وحرزا مما اخاف واحذر پس آنرا استعمال
نماید و روایت شده که هرگاه تربت امام حسین علیه السلام را اخذ کنند بر آن سوره انا انزلناه فی لیلة القدر
بخوانند و نیز روایت شده که هرگاه تربت را بخوری یا بکسی بخورانی بگو بسم الله وبالله اللهم اجعله
رزقا واسعا وعلما نافعا وشفاء من كل داء انك على كل شيء قدير مؤلف گوید که
فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و

(دعاء دفع بلیه)

بحیث لا اراک وانت اقوی علی امره کله وهو لا یقوی علی شیء من امرک اللهم فانا استعین بک علیه یا رب فانی لا طاقة لی به ولا حول ولا قوة لی علیه الا بک یا رب اللهم ان ارادنی فارده وان کادنی فکده واکفنی شره واجعل کیده فی نحره برحمتک یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

بیست و سیم و نیز برای دفع ... است که شخصی از خواب بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شکایت کرد ... از آنحضرت خواست که ... تعلیم فرمایند ... آنحضرت تعلیم او فرمود ... لا اله الا

(دعاء زنده شدن دل)

اسئلک ان تحیی قلبی اللهم صل علی محمد و آل محمد آنحضرت گفت پس سه مرتبه این کلمات را خواندیم بی خدا قلبم را زنده گردانید

(بیست و چهارم) از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بخواهد اجلش تاخیر یابد و نصرت پیدا کند بر دشمنان خود و از مردن بد محفوظ بماند پس بگوید سه مرتبه در وقت دخول در شب و سه مرتبه در وقت دخول در صبح سبحان الله ملأ المیزان و منتهی الحلم و مبلغ الرضا و زنة العرش

(بیست و پنجم) نقلست از کتاب نثر اللئالی از سید علی بن فضل الله الحسینی راوندی که گوید بحضرت

کفن را بآن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روا بت شده که سجده بر آن هفت حجاب را میدرد یعنی باعث قبولی نماز میشود که بآسمانها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بآن تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آنست که در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلومست که این تسبیح غیر از آن تسبیح است که در همهٔ اشیاء است کما قال الله تعالی وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰکِنْ لا تَفْقَهُونَ تَسْبیحَهُمْ

(و عارف رومی) (در معنی آن گفته)

گر ترا از غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان همراز شد
هست محسوس حواس اهل دل	نطق خاک و نطق آب و نطق گل
جملهٔ ذرات در عالم نهان	با تو میگویند روزان و شبان
ما سمیعیم و بصیریم و باهشیم	با شما نامحرمان ما خامشیم
از جمادی سوی جان جان شوید	غلغل اجزای عالم بشنوید
فاش تسبیح جمادات آیدت	وسوسهٔ تاویلها بزدایدت

بالجمله این تسبیحی که در این روایت تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ با هر دانه بنویسد حقتعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بگرداند سنگهائیرا که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند یعنی تسبیح پخته پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود و اگر تسبیح را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولستکه چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر دردیست آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود که بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر چیز امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند

(دعاء ناجی از ...)

علیه ... عنها انکار کرد ازدون خود فرمود بگو اللهم یا فارج الهم و منفس الغم و مذهب الاحزان و مجیب دعوة المضطرین یا رحمن الدنیا و الاخرة و رحیمهما انت رحمنی و رحمن کل شیء فارحمنی رحمة تغنینی بها عن رحمة من سواک و تقضی بها عنی الدین

(باب ششم) در ذکر خواص بعضی از سور و آیات و ذکر بعضی ادعیه و مطالب متفرقه و آن مشتمل بر ... (اول) ...

اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمامِكَ وَجِوارِكَ الْمَنیعِ الَّذی لا یُطاوَلُ وَلا یُحاوَلُ مِنْ شَرِّ کُلِّ غاشِمٍ وَطارِقٍ مِنْ سائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَما خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصّامِتِ وَالنّاطِقِ فی جُنَّةٍ مِنْ کُلِّ مَخُوفٍ بِلِباسٍ سابِغَةٍ حَصینَةٍ وَهِیَ وِلاءُ اَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِزاً مِنْ کُلِّ قاصِدٍ لی اِلیٰ اَذِیَّةٍ بِجِدارٍ حَصینِ الْاِخْلاصِ فِی الْاِعْتِرافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمیعاً مُوقِناً اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفیهِمْ وَبِهِمْ اُوالی مَنْ والَوْا وَاُعادی مَنْ عادَوْا وَاُجانِبُ مَنْ جانَبُوا فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِذْنِی اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ کُلِّ ما اَتَّقیهِ یا عَظیمُ حَجَزْتُ الْاَعادِیَ عَنّی بِبَدیعِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اِنّا جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ اَیْدیهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَاَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبارَکَةِ وَبِحَقِّ صاحِبِها وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبیهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخیهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطّاهِرینَ اِجْعَلْها شِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَاَماناً مِنْ کُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظاً مِنْ کُلِّ سُوءٍ پس تسبیح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح و در روایت دیگر منقولستکه هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء آنستکه خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسهٔ امام حسین علیه السلام بقصد شفا نه قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آنستکه بقدر عدسی باشد و خوبست که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعهٔ از آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً واسِعاً وَعِلْماً نافِعاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ علامهٔ مجلسی ره فرموده احوط آنستکه مهر و تسبیح و تربت آنحضرت را نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه هر که گل قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنانستکه گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد و بگوید

که شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت مرحومه والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام ولکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبدالله الحسین علیه السلام بزیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت ببرادرم رسید سلمه الله رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو نوبت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی که الآن در ذهنم است که گویا ثاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد و والد تعجب کرد از صدق | (فصل هشتم) | اینخواب انتهی

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب (در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است) اول

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را زیارت کند مثل آنستکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه

(خواص سور و آیات)

یعنی سوره حدید و حشر و صف و جمعه و تغابن و اعلی را پیش از خواب عمیر تا درک نماید حضرت قائم علیه السلام را و اگر مرد در جوار حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله خواهد بود

و نیز روایت کرده از کتاب که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که بخواند چهار آیه از اول سوره بقره و آیة الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر بقره را نه بیند در جان و مال خود چیزیرا که مکروه او باشد و نزدیک نشود باو شیطان و فراموش نکند قرآنرا

(سیم) و نیز روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه را بخواند بصدای بلند مثل کسی باشد که شمشیر از نیام کشیده در راه خدا

را و در روایت دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت از برای او است و شیخ جلیل محمد بن شهر آشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بآنجناب شوم مگر آنکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزاء کرد بآن زن و گفت پسرت در زندان مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که قدرت خود را بمن بنمائی ناگاه پسر از زندان رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابی عبدالله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام یعنی آنکه کدام یک از این زیارات بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبدالله علیه السلام مقدم است و زیارت این دو امام معصوم جامع تر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام پس بدانکه زیارات در آن حرم شریف بعضی مختص است بهر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک مابین آن دو امام است اما زیارت مختص بامام موسی علیه السلام پس چنانکه سید بن طاوس در مزار نقل نموده آنستکه چون خواستی آنحضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی بزیارت با تأنی و وقار همینکه بحرم رسیدی بایست و بگو اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى هِدايَتِهِ لِدينِهِ وَالتَّوْفيقِ لِما دَعا اِلَيْهِ مِنْ سَبيلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِيٍّ وَقَدْ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى آبائِهِ الطّاهِرينَ وَاَبْنائِهِ الطَّيِّبينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تُخَيِّبْ سَعْيي وَلا تَقْطَعْ رَجائي وَاجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو

(خواص سور و آیات)

چهار رکعت و آن را همیشه بخواند مثل کسی باشد که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد و کسیکه روزه بدارد و ماه بخواند که داخل او کتابنامه ... و منزل او

(چهارم) و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که در خواب بود در میان مردم و گفته قل هو الله احد ثلث قرآن است و قل یا ایها الکافرون ربع قرآن است

(پنجم) از حضرت امام موسی علیه السلام نقل کرده که هر که بخواند آیة الکرسی را در وقت خوابیدن و بگوید ان شاء الله ضرر نرساند اورا عقرب هر گز و نیز حضرت در منع از زیاد بار و مضرت وارد شده و کسیکه مقدم دارد قل هو الله احد را بر خود و نیز جبار طغیان او را ...

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ وَعَلیٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلی وَ لِوالِدَیَّ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ پس همینکه رسیدی بدر قبهٔ شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ ءَاَدْخُلُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنَ ءَاَدْخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ءَاَدْخُلُ یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبا جَعْفَرٍ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ وَابْنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ وَابْنَ اَمینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلَمَ الدّینِ وَالتُّقیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نائِبَ الْاَوْصِیاءِ السّابِقینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَعْدِنَ الْوَحْیِ الْمُبینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْعِلْمِ الْیَقینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الصّالِحُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الزّاهِدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْعابِدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ السَّیِّدُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَابْنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ ما حَمَّلَکَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتَ اَحْکامَ اللهِ وَتَلَوْتَ کِتابَ اللهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فی جَنْبِ اللهِ وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلیٰ ما مَضیٰ عَلَیْهِ آباؤُکَ الطّاهِرُونَ وَاَجْدادُکَ الطَّیِّبُونَ الْاَوْصِیاءُ الْهادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِیُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ

او را از شرّ او بخوانند ان سوره را از پیش رو و از پیش سر و از طرف راست و از طرف چپ خود پس هرگاه چنین کرد حقتعالی او را در پناه کند او را و منع کند او را از خیر و فرمود هرگاه زن بترسد از امری بخوان صد آیه از قرآن از هر جای قرآن که باشد پس بگو اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ عَنِّی الْبَلاءَ سه مرتبه (ششم) و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که ایمان بخدا و روز قیامت دارد وا نگذارد خواندن قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را در عقب فریضه پس بدرستیکه هر که بخواند آنرا جمع فرماید حق تعالی برای او خیر دنیا و آخرت را و بیامرزد او را و پدر و مادر او و اولاد و والدین او را

عَنیٰ عَلیٰ هُدیً وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلیٰ باطِلٍ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَاَنَّکَ اَدَّیْتَ الْاَمانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِیانَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ فَجَزاکَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزاءِ اَتَیْتُکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ مُحْتَمِلاً لِعِلْمِکَ مُحْتَجِباً بِذِمَّتِکَ عائِذاً بِقَبْرِکَ لائِذاً بِضَریحِکَ مُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَی اللهِ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِشَاْنِکَ وَبِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عالِماً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ وَبِالْعَمَی الَّذی هُمْ عَلَیْهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی وَنَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوَلَدی یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِزِیارَتِکَ اِلَی اللهِ تَعالیٰ وَمُسْتَشْفِعاً بِکَ اِلَیْهِ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ لِیَغْفِرَ لی ذُنُوبی وَیَعْفُوَ عَنْ جُرْمی وَیَتَجاوَزَ عَنْ سَیِّئاتی وَیَمْحُوَ عَنّی خَطیئاتی وَیُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ وَیَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما هُوَ اَهْلُهُ وَیَغْفِرَ لی وَلِآبائی وَلِاِخْوانی وَاَخَواتی وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ فی مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ پس بینداز خود را بر قبر ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه میخواهی پس برگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمامُ الْهادی وَالْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ وَاَنَّکَ مَعْدِنُ التَّنْزیلِ وَصاحِبُ التَّاْویلِ وَحامِلُ التَّوْریٰةِ وَالْاِنْجیلِ وَالْعالِمُ الْعادِلُ وَالصّادِقُ الْعامِلُ یا مَوْلایَ اَنَا اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِمُوالاتِکَ فَصَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَعَلیٰ آبائِکَ وَاَجْدادِکَ وَاَبْنائِکَ وَشیعَتِکَ وَمُحِبّیکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن بآنچه میخواهی

زیارت دیگر برای حضرت امام موسی علیه السلام شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت کنی آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل

(هفتم) و نیز از آن حضرت روایت کرده که هر که سوره الهیکم التکاثر را بخواند نزد خواب نگاه داشته شود از عذاب قبر (هشتم) و نیز از آن حضرت روایت کرده که اگر خوانده شود سوره حمد بر مرده هفتاد مرتبه پس اگر روح باو عود کند عجب نخواهد بود (نهم) از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که از برای دفع خوف از بلاها وارد شده که هر شب سه مرتبه سوره قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و سه مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و صد مرتبه توحید و اگر نتواند پنجاه مرتبه و هرگاه مواظبت نماید بر آن محفوظ بماند از آن بلاها تا روزیکه وفات کند (دهم) و نیز شیخ کلینی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که معوذتین

حرم شود در حالیکه میگوئی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالسَّلامُ عَلى أَوْلِياءِ اللهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ
الْأَرْضِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ
الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً
وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتّى أَتاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلى بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ
اللهِ حَقّاً أَبْرَءُ إِلَى اللهِ مِنْ أَعْدائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِمُوالاتِكَ أَتَيْتُكَ يا مَوْلايَ عارِفاً
بِحَقِّكَ مُوالِياً لِأَوْلِيائِكَ مُعادِياً لِأَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس خود را بر قبر بیفکن
و بوسه کن و گونه های خود را بر او بگذار پس بگرد از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو السَّلامُ
عَلَيْكَ يا بْنَ رَسُولِ اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ صادِقٌ أَدَّيْتَ ناصِحاً وَقُلْتَ أَمِيناً وَمَضَيْتَ شَهِيداً
لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى الْهُدى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلى باطِلٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلى آبائِكَ وَأَبْنائِكَ
الطّاهِرِينَ پس ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گذار و بعد از آن هر چه رکعت نماز که
خواهی بکن پس از آن بسجده برو و بگو اللّهُمَّ إِلَيْكَ اعْتَمَدْتُ وَإِلَيْكَ قَصَدْتُ وَبِفَضْلِكَ
رَجَوْتُ وَقَبْرَ إِمامِيَ الَّذِي أَوْجَبْتَ عَلَيَّ طاعَتَهُ زُرْتُ وَبِهِ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ
الَّذِي أَوْجَبْتَ عَلى نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يا كَرِيمُ پس روی راست خود را
بگذار و بگو اللّهُمَّ قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجِي فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِها پس جانب چپ روی را
بگذار و بگو اللّهُمَّ قَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْها
وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِما أَنْتَ أَهْلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُكْراً شُكْراً صد مرتبه پس سر از
سجده بردار و دعا کن بآنچه خواهی از برای هر که میخواهی و دوست داری از مؤلف گوید سید
جلیل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام

(خواص سور و آیات)

بفضل ای مفضل منع حفظ کن خود را از تمام مردم به بسم الله الرحمن الرحیم ده قل هو الله احد که بخواند آنرا از طرف راست و طرف چپ و از پیش رو و از پشت سر و فوق الای سر و پایین پای خود و هرگاه داخل شد بر سلطان جائری بخواند سه مرتبه از لا در وقتیکه نظر باو افکنی و بشمارد بدست چپ خود و بسته خود را همان حال کرد انگشتها جمع کرده برای شماره بگذارد باشد تا از شر او ایمن و بعضی گفته اند که خواندن سوره را ترک مکن تا از زندان بیرون شوی یازدهم در حدیثی از امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که برای ایمنی از سوختن و غرق شدن بخواند الله الذی نزل الکتاب و هو یتولی

این صلوات را بر آنحضرت که مشتملست بر شمه از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آنجناب نقل کرده
البته زائر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَ
صَلِّ عَلى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ الْأَبْرارِ وَإِمامِ الْأَخْيارِ وَعَيْبَةِ الْأَنْوارِ وَوارِثِ السَّكِينَةِ
وَالْوَقارِ وَالْحِكَمِ وَالْآثارِ الَّذِي كانَ يُحْيِي اللَّيْلَ بِالسَّهَرِ إِلَى السَّحَرِ بِمُواصَلَةِ الْاِسْتِغْفارِ
حَلِيفِ السَّجْدَةِ الطَّوِيلَةِ وَالدُّمُوعِ الْغَزِيرَةِ وَالْمُناجاةِ الْكَثِيرَةِ وَالضَّراعاتِ الْمُتَّصِلَةِ
وَمَقَرِّ النُّهى وَالْعَدْلِ وَالْخَيْرِ وَالْفَضْلِ وَالنَّدى وَالْبَذْلِ وَمَأْلَفِ الْبَلْوى وَالصَّبْرِ
وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَالْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلَمِ الْمَطامِيرِ ذِي السّاقِ
الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُيُودِ وَالْجَنازَةِ الْمُنادى عَلَيْها بِذُلِّ الْاِسْتِخْفافِ وَالْوارِدِ عَلى جَدِّهِ الْمُصْطَفى
وَأَبِيهِ الْمُرْتَضى وَأُمِّهِ سَيِّدَةِ النِّساءِ بِإِرْثٍ مَغْصُوبٍ وَوَلاءٍ مَسْلُوبٍ وَأَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَدَمٍ
مَطْلُوبٍ وَسَمٍّ مَشْرُوبٍ اللّهُمَّ وَكَما صَبَرَ عَلى غَلِيظِ الْمِحَنِ وَتَجَرَّعَ غُصَصَ الْكُرَبِ وَاسْتَسْلَمَ
لِرِضاكَ وَأَخْلَصَ الطّاعَةَ لَكَ وَمَحَضَ الْخُشُوعَ وَاسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَعادَى الْبِدْعَةَ
وَأَهْلَها وَلَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ أَوامِرِكَ وَنَواهِيكَ لَوْمَةُ لائِمٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً نامِيَةً
مُنِيفَةً زاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِها شَفاعَةَ أُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ وَقُرُونٍ مِنْ بَراياكَ وَبَلِّغْهُ عَنّا
تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ فَضْلاً وَإِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً إِنَّكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَالتَّجاوُزِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اما زیارت مختص بامام محمد تقی
علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند که چون متوجه شوی بسوی قبر ابیجعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام
که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس بگو السَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ الْأَرْضِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى آبائِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى أَبْنائِكَ
السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى أَوْلِيائِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ

(خواص سور و آیات)

الصالحین و ما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه و تعالی عما یشرکون و برای قلیل شدن آب ... در کوزه ... بخوانند و له اسلم من فی السموات والارض طوعا و کرها والیه یرجعون و در زمین مسبعه یعنی جائیکه حیوانات درنده باشند بخوانند لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم و برای ...

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذىٰ فى جَنْبِهِ حَتّىٰ اَتٰيكَ الْيَقينُ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِأَوْلِيائِكَ
مُعادِياً لِأَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لى عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر را وروی خود را بر آن بنه پس دو رکعت
نماز زیارت کن وبعد از آن هر نماز که خواهی بکن از پس برو بسجده وبگو اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ پس جانب روی راست را بگذار وبگو اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ
پس روی چپ خود را بگذار وبگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا كَريمُ
پس برگرد بسجده وبگو صد مرتبه شُكْراً شُكْراً پس برو بکار خود زیارت دیگر برای حضرت امام
محمد تقی علیه السلام سید بن طاوس رحمه الله فرموده چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را
میایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام ومیبوسی او را ومیگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
الْبَرَّ التَّقِيَّ الْاِمامَ الْوَفِيَّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا نَجِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفيرَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سِرَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا ضِياءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَناءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا كَلِمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا رَحْمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النُّورُ السّاطِعُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ الطّالِعُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْآيَةُ الْعُظْمىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ
الزَّلّاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلاتِ (الْمُعَطِّلاتِ) اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنْ نَقْصِ
الْاَوْصافِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ الْاَشْرافِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمُودَ الدّينِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ وَلِيُّ اللهِ وَحُجَّتُهُ فى اَرْضِهِ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَخِيَرَةُ اللهِ وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللهِ وَعِلْمِ
الْاَنْبِياءِ وَرُكْنُ الْايمانِ وَتَرْجُمانُ الْقُرْآنِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدىٰ وَاَنَّ مَنْ
اَنْكَرَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْعَداوَةَ عَلَى الضَّلالَةِ وَالرَّدىٰ اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِى الدُّنْيا
وَالْآخِرَةِ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وبگو در صلوات بر آنحضرت اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ وَالْبَرِّ الْوَفِيِّ وَالْمُهَذَّبِ النَّقِيِّ

الضالة رد علیّ ضالّتی وراه
رجوع عبد فرار کرده بخواند
او کظلمات فی بحر لجّیّ یغشیه
موج من فوقه موج الی قوله
عزّ وجلّ ومن لم یجعل الله له نوراً
فما له من نور وراه ایمنی
از دزد بخواند در وقتیکه
بخواب رود قل ادعوا الله
او ادعوا الرحمن تا وکبّره تکبیراً
(دوازدهم) ونیز شیخ کلینی
از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده که فرمود ملول نشوید از
قرائت اذا زلزلت الارض زلزالها
زیرا که هر که این سوره را در
نوافل خود بخواند نرساند حقتعالی
باو زلزله ابداً ونمیرد بزلزله
ونه بصاعقه ونه بآفتی از آفات
دنیا تا بمیرد ودر وقت مردن
او ملکی کریم از نزد حقتعالی
براو نازل شود وبنشیند نزد
سر او وبگوید

هادِيَ الْاُمَّةِ وَوارِثَ الْاَئِمَّةِ وَخازِنَ الرَّحْمَةِ وَيَنْبُوعَ الْحِكْمَةِ وَقائِدَ الْبَرَكَةِ وَعَديلَ
الْقُرْآنِ فِى الطّاعَةِ وَواحِدَ الْاَوْصِياءِ فِى الْاِخْلاصِ وَالْعِبادَةِ وَحُجَّتَكَ الْعُلْيا وَمَثَلَكَ
الْاَعْلىٰ وَكَلِمَتَكَ الْحُسْنَى الدّاعِيَ اِلَيْكَ وَالدّالَّ عَلَيْكَ الَّذى نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبادِكَ
وَمُتَرْجِماً لِكِتابِكَ وَصادِعاً بِاَمْرِكَ وَناصِراً لِدينِكَ وَحُجَّةً عَلىٰ خَلْقِكَ وَنُوراً تَخْرِقُ بِهِ
الظُّلَمَ وَقُدْوَةً تُدْرِكُ بِهَا الْهِدايَةَ وَشَفيعاً تُنالُ بِهِ الْجَنَّةُ اَللّٰهُمَّ وَكَما اَخَذَ فى خُشُوعِهِ
لَكَ حَظَّهُ وَاسْتَوْفىٰ مِنْ خَشْيَتِكَ نَصيبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعافَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ وَلِيٍّ
ارْتَضَيْتَ طاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا فى مُوالاتِهِ مِنْ
لَدُنْكَ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَديمِ وَالصَّفْحِ الْجَميلِ پس
نماز زیارت بجا آور وبعد از سلام بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ الدعاء زیارت
دیگر مختص بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را
پس غسل کن وخود را پاکیزه نما ودو جامه پاک بپوش وبگو در زیارت آنجناب اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْاِمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلىٰ مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرىٰ
صَلاةً كَثيرَةً نامِيَةً زاكِيَةً مُبارَكَةً مُتَواصِلَةً مُتَرادِفَةً مُتَواتِرَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ
عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْمُؤْمِنينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَسُلالَةَ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ فى ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ مُوالِياً
لِاَوْلِيائِكَ فَاشْفَعْ لى عِنْدَ رَبِّكَ آنگاه حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در
قبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت در نزد سر آنحضرت دو رکعت برای زیارت
امام موسی کاظم ودو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام ونماز مکن در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن
مقابل قبور قریش است وجایز نیست آنها را قبله خود گردانید مؤلف گوید که از کلام شیخ
صدوق ظاهر میشود که در آن زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام

ملک الموت رفق ومدارا کن
بولیّ الله زیرا که او بسیار مرا
یاد میکرد وذکر او اکثر احوال بر
زبان میراند واز حلاوت خشیت من
بود ومنازل او را در بهشت ببینید
وبعض روح وروح او را بهشت
مشایعت کنند که ببرند او را الیه
هزار وشتر ...
(سیزدهم) ونیز کلینی از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که فرمود سوره ملک مانعه
است منع میکند از عذاب قبر
(چهاردهم) ونیز از الخصال
هر کسیکه قرائت کند در نماز فریضه
چون او را با قلبا ... الآیة
بود کلمات وحرفی از پس
الذین یقصر الامور (پانزدهم)
ونیز شیخ کلینی از زراره روایت
کرده که گفت مسکین ... از انوار
ملک رد ... ویا ... دنیا هم
ومکان ...

جدا قبه و در علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در قبه حضرت جواد
علیه السلام میرفتند که آنهم بنای علیحده داشته و اما زیارت مشترکه میان دو امام همام علیهما السلام پس
آن هم بر دو قسم است قسم اول آنکه از برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل ابو القاسم جعفر
بن محمد بن قولویه قمی در کامل الزیارة از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک
از آن دو امام چنین بگو السَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ
السَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الأَرْضِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ بَدا لِلهِ فی شَأْنِهِ أَتَیْتُکَ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُعادِیاً لِأَعْدائِکَ مُوالِیاً لِأَوْلِیائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ یا مَوْلایَ
و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلاف اندکی آنرا
ذکر نموده اند قسم دوم زیارتیست که بخوانند آنرا هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند و از جمله آنهاست
که شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی
نزد ضریح طاهر میگوئی السَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکُما یا
نُورَیِ اللهِ فی ظُلُماتِ الأَرْضِ أَشْهَدُ أَنَّکُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللهِ ما حَمَّلَکُما وَحَفِظْتُما ما
اسْتُودِعْتُما وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللهِ وَأَقَمْتُما حُدُودَ اللهِ وَتَلَوْتُما کِتابَ اللهِ وَ
صَبَرْتُما عَلَى الأَذى فی جَنْبِ اللهِ مُحْتَسِبَیْنِ حَتّى أَتاکُمَا الْیَقِینُ أَبْرَأُ إِلَى اللهِ مِنْ أَعْدائِکُما وَأَتَقَرَّبُ
إِلَى اللهِ بِوِلایَتِکُما أَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُوالِیاً لِأَوْلِیائِکُما مُعادِیاً لِأَعْدائِکُما
مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذی أَنْتُما عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکُما فَاشْفَعا لی عِنْدَ رَبِّکُما
فَإِنَّ لَکُما عِنْدَ اللهِ جاهاً عَظیماً وَمَقاماً مَحْمُوداً پس ببوس تربت شریف ایشانرا و بگذار دو رخسار
بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو السَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ فی أَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُکُما وَ
وَلِیُّکُما زائِرُکُما مُتَقَرِّباً إِلَى اللهِ بِزِیارَتِکُما اللّهُمَّ اجْعَلْ لی لِسانَ صِدْقٍ فی أَوْلِیائِکَ
الْمُصْطَفَیْنَ وَحَبِّبْ إِلَیَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنی مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالآخِرَةِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمینَ
پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را بآنچه میخواهی مؤلف گوید که

و میگذارد و معنا با خود میگوید اللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِکِتابِکَ الْمُنْزَلِ وَما فیهِ وَفیهِ اسْمُکَ الأَعْظَمُ الأَکْبَرُ وَأَسْماؤُکَ الْحُسْنى وَما یُخافُ وَیُرْجى أَنْ تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقائِکَ مِنَ النّارِ و دعا میکنی بحاجت خود (شانزدهم) شیخ کفعمی در مصباح و محدث فیض در خلاصة الاذکار فرموده که دیدم در بعضی کتب اصحاب امامیه که هر کس خواسته باشد در خواب ببیند یکی از پیغمبران و امامان علیهم السلام را یا یکی از مردمان یا والدین خود را بخواند سوره والشمس و واللیل و قدر و قل یا ایها الکافرون و سوره اخلاص و معوذتین را پس بخواند صد مرتبه سوره اخلاص و صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او صد مرتبه و بخوابد با وضو بجانب

در آن زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم
میفرموده اند که شیعیان از اسباب طغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طولانی باشد
بخواند زیارات جامعه را که بهترین زیارتهاست از برای ایشان خصوصاً بلکه زیارت از آنها که
از حدیثی ظاهر میشود که مزید اختصاصی بحضرت امام موسی علیه السلام دارد و آن زیارت بعد از این در اول زیارات
جامعه مرقوم خواهد شد (ص ۵۴۴) رجوع بآنجا شود و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود
وداع کند آنها را بدعاهای وداع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده
فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا
أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ أَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَأَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ
وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ اللّهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد
تقی علیه السلام فرموده میگوئی السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ أَسْتَوْدِعُکَ
اللهَ وَأَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ اللّهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ
الشّاهِدینَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد و دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس
و روهای خود را بر قبر بگذار مؤلف گوید از چیزهائی که مناسبت دارد در اینجا نقل شود حکایت سعید
صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب
فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکیها
واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور ایده الله
نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بنجف اشرف بیست تومان از آن را
دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی
و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم
در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یس ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد خوش
داشتم که تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم بزیارت

زیارت کند خواهد دید هر کرا اراده کرده ان شاء الله و در جای دیگر دیدم که این عمل را در شب جمعه و در نسخه دیگر در هفت شب بجا آورد و ورد دیگر این است که بخواند اللّهُمَّ أَنْتَ الْحَیُّ الَّذی لا یُوصَفُ وَالإیمانُ یُعْرَفُ مِنْهُ مِنْکَ بَدَتِ الأَشْیاءُ وَإِلَیْکَ تَعُودُ فَما أَقْبَلَ مِنْها کُنْتَ مَلْجَأَهُ وَمَنْجاهُ وَما أَدْبَرَ مِنْها لَمْ یَکُنْ لَهُ مَلْجَأٌ وَلا مَنْجىً مِنْکَ إِلاّ إِلَیْکَ فَأَسْأَلُکَ بِلا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ وَأَسْأَلُکَ بِبِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ وَبِحَقِّ حَبیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدِ النَّبِیّینَ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ خَیْرِ الْوَصِیّینَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اللَّذَیْنِ

امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلّمه الله و قدری از آن بیست تومان را
دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برسانم
و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم معتذر شدم که باید مزد
عملهٔ کارخانهٔ شعربافی که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه میدادم
پس برگشتم چون ثلث از راه را طی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو بمن میاید چون
نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل
گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامهٔ سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش
خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و
برمیگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت
دهم برای تو که از موالیان جدّ من امیرالمؤمنین علیه السلام و از موالیان مائی و شیخ شهادت دهد زیرا که
خدای تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم
نوشتهٔ بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم السلام و آنرا در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه
میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق او را باو میرسانند چگونه آن رساننده را نمیشناسد
گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است
فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطرم خطور کرد که این سید جلیل مرا باسم
خواند با آنکه او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید او مرا میشناسد و من او را فراموش کردم باز در نفس
خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی میخواهد و خوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی باو
برسانم پس گفتم ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن بجناب شیخ محمد
حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را باذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رساندی
بعضی از حق ما را بوکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطرم
گذشت که این سید میگوید بالنسبه بعلماء اعلام وکلای ما و این در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علماء

جعلتها سیّدی بشارة لأهل الجنّة علیهم أجمعین السلام أن تصلّی علی محمّد و آل محمّد و أن تریني فی الحال التی هو فیها
(هفدهم) و نیز در خلاصه نقلاً عن بعض الکتب که با قسم دیگر کتاب ... از طبری از حارث بن ... از پدر از جدش نقل کرده که گفت هرگاه اندوهگین ساخت شما را امری پس شب را ... احدی از شما مگر در حالیکه طاهر باشد و در فراش و لحاف طاهر باشد و با او نباشد زنی پس بخواند هفت مرتبه والشمس و هفت مرتبه واللیل پس بگوید اللّهمّ اجعل لی من امری هذا فرجاً و مخرجاً هرگاه اینعمل را بجا آورد بیاید در خواب او شخصی در همان شب

وکلایند در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدّم را زیارت کن
پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم در طرف راست ما نهر
آب سفید صافی جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یکوقت با آنکه
موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان
ما که زیارت کند جدّ ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی کنم فرمود
سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مردی بود مدرّس روزی نزد او رفتم شنیدم که میگفت
کسیکه در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره بجای
آورد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیرالمؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود
آری والله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیرالمؤمنین
علیه السلام هست فرمود آری او و هر که متعلق است بتو پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم
قرّاء تعزیهٔ حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام
پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را ما بین زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن
هودج گفتند او فاطمهٔ زهراء و خدیجهٔ کبری علیهما السلام پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام
حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه هائی را که از هودج میریزد و در آن مکتوب است
أَمانٌ مِنَ النّارِ لِزُوّارِ الحُسَینِ علیه السلام فی لَیلَةِ الجُمُعَةِ أَمانٌ مِنَ النّارِ یَومَ القِیمَةِ این حدیث
صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند هر کس زیارت کند
حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری والله و اشک از چشمان مبارکش جاری
شد و گریست گفتم سیدنا مسئله فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت و نه حضرت
رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف
اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت
بهشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده‌ام چه حدّ دارد

با شب ... و کان ... گفت با در شب هفتم ... برای او طریق ... غصه و اندوه فقیری ... بعضی گفته اند که سورهٔ والضحی *
و الم نشرح و انّا انزلناه را بخواند و در جواهر المنثور است
کسیکه بخواهد در خواب مطلب خود را ببیند بخواند در وقت خواب این سوره‌ها را هفت مرتبه والشمس و اللیل و التین و اخلاص و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند با طهارت و در مکان پاکی و در جامهٔ پاکی و رو بقبله بخوابد ... کند مطلب خود را ... اوّل ...

منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روئیده در مهمانخانهٔ آنجناب
ابن جمیع است علی بن موسی الرضا علیه السلام میاید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود آری والله
جدّ من ضامن است گفتم سیّدنا مسئلهٔ کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من
حضرت رضا علیه السلام را مقبول است فرمود قبول است انشاء الله گفتم سیّدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم
حاجی محمّد حسین بزّاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزّاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق
و شریک در مخارج بود در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم
سیّدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس
ساکت شد گفتم سیّدنا مسئلة فرمود بسم الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارتش قبول است یا نه
جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته
بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس رسیدیم در راه بموضعی از جادّه وسیع
که دو طرف آن بساتین و مواجه بلدهٔ شریفهٔ کاظمین است و موضعی از آن جادّه که متّصل است
ببساتین از طرف راست آن که از بغداد میاید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت
بجور از او داخل در جادّه کرد و اهل تقوی و ورع سکنهٔ این دو بلد همیشه کناره میکردند از راه
رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سیّد من این
موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرّف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جدّ ما امیر
المؤمنین علیه السلام و ذرّیّهٔ او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرّف در آن و در قرب
آن مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند و از متموّلین معروفین
عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیّدنا میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی
مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسیدیم
بساقیهٔ آب که از شطّ دجله میکشند برای مزارع و بساتین آن حدود و از جادّه میگذرد و آنجا
دو راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی است و دیگری راه سادات و آنجناب میل کرد براه سادات

بجا آورد بیفکند گفته شد مجرّب است
(هجدهم) و در زبدة خلاصة الاذکار است که از حضرت زهرا صلوات الله علیها روایت کرده که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بر من وارد شد در وقتی که رختخواب خود را پهن کرده بودم و میخواستم بخوابم فرمود ای فاطمه مخواب مگر بعد از آنکه چهار عمل بجا آوری ختم قرآن کنی و پیغمبران را شفیعان خود گردانی و مؤمنین را از خود خشنود گردانی و حج و عمره بکنی این را فرمود و داخل نماز شد من توقّف کردم تا نماز خود را تمام کرد گفتم یا رسول الله امر فرمودی بچهار چیز که من قدرت ندارم در این وقت آنها را بجا آورم آنحضرت تبسّم کرد و فرمود هرگاه بخوانی قل هو الله احد را سه مرتبه

پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برویم فرمود نه از همین راه خود میرویم پس آمدیم و چند
قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدّس دیدیم در زند کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازار را ندیدیم
پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی و طرف پایین پا است و در در رواق
مطهّر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن
گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود ءَاَدْخُلُ یا اَللّٰهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ و همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمّه علیهم السلام تا رسیدند
در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْکَرِیَّ آنگاه فرمود امام
زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود پس گفتم اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا حُجَّةَ اللّٰهِ یا صاحِبَ الزَّمانِ یَا ابْنَ الْحَسَنِ پس تبسّم نمود و فرمود عَلَیْکَ السَّلامُ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ
پس داخل شدیم در حرم مطهّر و ضریح مقدّس را چسبیدیم و بوسیدیم پس فرمود بمن زیارت کن گفتم من قاری
نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل
است بآن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول شد بخواندن و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا اَمینَیِ اللّٰهِ
فی اَرْضِهِ وَ حُجَّتَیْهِ عَلی عِبادِهِ الخ و چراغهای حرم را در اینحال روشن کردند پس شمعها را دیدم
روشن است ولکن حرم روشن و منوّر است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند
که روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمیشدم چون
از زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند بپشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا
زیارت میکنی جدّم حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند
و مؤذّنها از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن و ملحق شو بجماعت پس تشریف آورد در
مسجد پشت سر حرم مطهّر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود بانفراد ایستادند در طرف راست
امام جماعت محاذی او و من داخل شدم در صف اوّل و برایم مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را
ندیدم پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحّص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم

پس گویا ختم قرآن کرده ای و هرگاه صلوات بفرستی بر من و بر پیغمبران قبل از من ما شفیعان تو خواهیم بود در روز قیامت و هرگاه برای مؤمنین استغفار کنی همه ایشان از تو خشنود شوند و هرگاه بگوئی سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر پس حج و عمره کرده ای
مؤلف گوید که شیخ کفعمی نقل کرده که هرکه سه مرتبه بگوید ... بعض آیات ... مثل آنست ...
(نوزدهم) و در زبدة خلاصة الاذکار است ...

وچند قرانی باو بدهم وشب ورا نگاه دارم که مهمان باشد انگاه بخاطرم امد که این سید کی بود وایات ومعجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من امراو را در مراجعت با ان شغل مهمّ که در بغداد داشتم وخواندن مرا باسم با انکه او را ندیده بودم وگفتن او موالیان ما واینکه من شهادت میدهم ودیدن نهر جاری ودرختان میوه دار در غیر موسم وغیر از اینها از انچه گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت مهدی علیه السلام است خصوص در فقرهٔ اذن دخول وپرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسّم کرد وجواب داد پس امدم در نزد کفشدار واز حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت وپرسید که این سیّد رفیق تو بود گفتم بلی پس امدم بخانهٔ مهماندار خود وشب را بسر بردم چون صبح شد رفتم بنزد جناب شیخ محمّد حسن وانچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت ونهی نمود از اظهار این قصّه وافشاء این سرّ وفرمود خداوند ترا موفّق کند پس انرا مخفی میداشتم وباحدی اظهار ننمودم تا انکه یکماه از این قضیّه گذشت روزی در حرم مطهّر بودم سیّد جلیلی را دیدم که امد نزدیک من وپرسید که چه دیدی واشاره کرد بقصّهٔ انروز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد انکلام را بشدّت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوّم رفتن بمسجد شریف براثا ونماز کردن در انست بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفهٔ متبرّکه است وواقع شده در بین بغداد وکاظمین در راه زوّار وغالبًا از فیض ان محروم واعتنائی بآن ندارند با همه فضایل وشرافتی که برای اونقلشده حموی که از مورّخین سنّه ششصد است در معجم البلدان گفته براثا محلّه بود در طرف بغداد در قبلهٔ کرخ وجنوبی باب محول وبرای ان مسجد جامعی بوده که شیعیان در ان نماز میگذاشتند وخراب شده وگفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفهٔ عبّاسی شیعیان در ان مسجد جمع میگشتند وسبّ صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در ان مسجد بریختند وهر که را یافتند بگرفتند وحبس نمودند ومسجد را خراب کرد وبا زمین هموار نمود شیعیان این خبر را بامیر الامراء بغداد بجکم ماکانی رسانیدند بجکم حکم کرد باعادهٔ بنا

ووسعت واحکام ان ونوشت در صدر ان اسم راضی بالله را وپیوسته ان مسجد معمور ومحل اقامهٔ نماز بود تا بعد از سنهٔ چهارصد وپنجاه که معطّل مانده تا الان وبراثا پیش از بناء بغداد قریهٔ بوده که گمان مردم ان است که علی علیه السلام مرور کرده بآن در زمانیکه بمقاتلهٔ خوارج نهروان میرفت ودر جامع مذکور نماز خوانده وداخلشده در حمّامیکه در ان قریه بوده وباین براثا منسوبست ابوشعیب براثی عابد واو اوّل کسیست که در براثا ساکن شد در کوخی یعنی خانهٔ که از نی ساخته بود وعبادت خدا میکرد در ان تا انکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد مستوفیان کبار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش بابوشعیب افتاد وحال ورا دید از انحال خوشش امد وجذبهٔ ابوشعیب ورا کشید بحدّیکه اسیر او گردید لاجرم نزد ان عابد امد وگفت من اراده کرده ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط انکه از این زیّ وهیئت مجرّد شوی انسعادتمند قبول نمود واز انچه مالک بود تجرّد اختیار کرد وملبّس شد بلباس نسّاک ابوشعیب او را تزویج نمود همینکه ان دختر داخل کوخ شد قطعهٔ حصیری دید که ابوشعیب برای حفظ از رطوبت زمین انرا در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتیکه این قطعهٔ حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید یَابْنَ آدَمَ تَجْعَلُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ حِجَابًا وَاَنْتَ غَدًا فِی بَطْنِی یعنی ای پسر ادم مابین من وتو حجاب قرار میدهی وحال انکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابوشعیب ان حصیر را دور افکند وان دختر چند سالی نزد او مکث نمود وباهم بنیکوتر وجهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلّف گوید که ما در کتاب هدیّة الزّائرین جملهٔ از روایات که در فضیلت این مسجد شریفست ذکر کردیم وگفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم میشود که اگر هر کدام از ان در مسجدی باشد سزاوار است که انسان شدّ رحال نماید ومنازل طی کند تا بفیض نماز ودعای در ان مستفیض ومتبرّک شود اوّل مقرّر نمودن حق تعالی که در ان زمین فرود نیاید رئیسی بالشکرش جز پیغمبر یا وصیّ او دوّم انکه خانهٔ حضرت مریم است سیّم انکه زمین حضرت عیسی علیه السلام است

ظلمات الوهم واکرمنی بنور الفهم اللّهمّ افتح علینا ابواب رحمتک وانشر علینا خزائن علومک برحمتک یا ارحم الرّاحمین (بیستم) روایتست که شخصی بخدمت حضرت امام محمّد تقی علیه السلام نوشت که قرض بسیار دارم حضرت نوشتند که استغفار بسیار بکن ودر بامداد وبگذار بخواندن سورهٔ انّا انزلناه

چهارم بودن چشمه در انجا که برای مریم ظاهر شده پنجم ظاهر کردن حضرت امیر چشمه را با عجاز بود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر ان گذاشته در انجا هفتم بیرون اوردن حضرت انسنگ را از انجا باعجاز و نصب نمودن از ابسمت قبله و نماز کردن بسوی ان هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نوباوه او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهم السلام در انجا نهم توقف حضرت در انجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین ان دهم نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در انجا یازدهم بودن قبر پیغمبری در انجا و شاید ان پیغمبر حضرت یوشع باشد که شیخ مرحوم فرموده که قبر شریف در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است دوازدهم برگشتن افتاب برای حضرت امیر علیه السلام در انجا و با این شرافت و فضایل و بروز ایات الهیه و معاجز چندیه در ان معلوم نیست از هزار نفر زائر یکی انجا برود با انکه در سر راه ایشان است و مکرر از انجا میگذرند و اگر اتفاقا کسی بخواهد درک ان فیض ها را نماید چون بانجا رسد و ببیند در مسجد بسته است از زادن جزئی پولی بجهت باز کردن در ان مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال انکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جبابره در ان مصرفها کند چه رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نحسه نجسه یهودیان ان که گرفتن ان از متممات زیارت غالب از زوار است والله المستعان

(مطلب سیم) در زیارت نواب اربعه است

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی ✠ وجناب ابو جعفر محمد بن عثمان

وشیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی ✠ وشیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جملهٔ تکالیف زوار در ایام توقف در بلدهٔ طیبهٔ کاظمین رفتن ببغداد است بجهة زیارت این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از انها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و بفیض زیارت انها نایل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام به بزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند و بر دست ایشان کرامات

(حاشیه:) جواز دعا از بلا و بکند و برهم گنداوری چنان کردند ان علیها از ایشان زایل باشد (بست و پنجم) از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون کسی از صاحبان بلا را ببینی سه مرتبه اهسته بگو که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به ولو شاء فعل که هر که چنین کند هرگز ان بلا باو نرسد ✠ و در روایت دیگر است که بگو الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و فضلنی علیک و علی کثیر ممن خلق و اهسته بگو که او نشنود (بیست و ششم) از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر گاه زن را حملی باشد و چهار ماه بر او بگذرد رو بقبله

بسیار و خوارق عادات بشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جملهٔ مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقعه های حاجت خلق بود بانحضرت حال نیز بهمان منصب شریف مفتخرند و باید رقاع حاجت که در شدائد و سختیها نوشته میشود بتوسط ایشان بانحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب ایشان زیاده از انستکه ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زوار بزیارتشان کافیست و اما کیفیت زیارت ایشان پس بنحویکه شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجهٔ کبری و بر فاطمهٔ زهراء و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فُلانَ ابْنَ فُلانٍ (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش را میبری) اَشْهَدُ اَنَّکَ بابُ الْمَوْلی اَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ ما خالَفْتَهُ وَلا خالَفْتَ عَلَیْهِ قُمْتَ خاصّاً وَانْصَرَفْتَ سابِقاً جِئْتُکَ عارِفاً بِالْحَقِّ الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ وَاَنَّکَ ما خُنْتَ فِی التَّأدِیَةِ وَالسِّفارَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنْ بابٍ ما اَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفیرٍ ما اَمَنَکَ وَمِنْ ثِقَةٍ ما اَمْکَنَکَ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتَصَّکَ بِنُورِهِ حَتّی عایَنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ پس بر میگردی و باز سلام میکنی بر رسول خدا تا صاحب الزمان علیهم السلام پس از ان میگوئی جِئْتُکَ مُخْلِصاً بِتَوْحیدِ اللهِ وَمُوالاةِ اَوْلِیائِهِ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِهِمْ وَمِنَ الَّذینَ خالَفُوکَ یا حُجَّةَ الْمَوْلی وَبِکَ اِلَیْهِمْ تَوَجُّهی وَبِهِمْ اِلَی اللهِ تَوَسُّلی پس دعا میکنی و سؤال میکنی از حق تعالی انچه را که میخواهی که اجابت میشود انشاء الله مؤلف گوید و سزاوار است نیز انکه زیارت شود در بغداد شیخ اجل عالیمقام ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی عطر الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه و اوثق و اثبت ایشان بود در حدیث و کتاب شریف کافی را که روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال تالیف نمود و الحق منت عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم

(حاشیه:) کن و ابن الکریم بخوان و بگو بعد پهلوی او بزن و بگو اللهم انی قد سمیته محمدا یعنی خدایا من نام او را محمد نام کردم چون چنین کند خدا او را پسر گرداند و برکت دهد ان فرزند را که او را محمد نام کند مبارک باشد و اگر نام او را نگرداند خدا اگر خواهد از او بگیرد و اگر خواهد باو ببخشد (بیست و نهم) مروی است که در وقت کشتن عقیقه میخوانند بسم الله و بالله اللهم عقیقة عن فلان (و نام او را بگو بجای فلان) لحمها بلحمه و دمها بدمه و عظمها بعظمه اللهم اجعلها وقاء لال محمد علیه و آله السلام و در حدیث دیگر فرموده اند

نهاد و بجهة جلالت و عظمت شان آن معظم ابن اثیر او را مجدد مذهب امامیه در راس ماة ثالثه شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت ثامن الائمه صلوات الله علیه مجدد این مذهب در ماة ثانیه شمرده و ما در کتاب هدیه ذکر کرده بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه مدفونند هر که طالب باشد بآنجا رجوع نماید **مطلب چهارم** در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است بدانکه از تکالیف زوار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهة زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص بشرافت سلمان منا اهل البیت و منخرط در سلک اهل بیت نبوت و عصمت است و در فضیلت او جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده سلمان بحر لا ینزف و کنز لا ینفد سلمان منا اهل البیت یمنح الحکمة و یؤتی البرهان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمن فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانست و از محدثین بفتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بغیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول او را دوست میداشتند و حقتعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان است و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشده امر میکرده از جانب پروردگار که سلمان را از اسلام برساند و مطلع گرداند او را بعلم منایا و بلایا و انساب و شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزهائی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل آن را نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود ادرک سلمان العلم الاول و العلم الآخر و هو بحر لا ینزح و هو منا اهل البیت سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریائی است که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزیارت آنجناب کافی است تأمل در اختصاص و مباینت در میان تمام صحابه و جمع ممت باینکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یکشب از مدینه بمدائن رفت و بدست

(دعاء عقیقه)

یا قوم انی بریء مما تشرکون انی وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض حنیفا مسلما و ما انا من المشرکین ان صلوتی و نسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین لا شریک له و بذلک امرت و انا من المسلمین اللهم منک و لک بسم الله و بالله و الله اکبر اللهم صل علی محمد و آل محمد و تقبل من فلان بن فلان و بنام فرزند ببرد پس از آن بکشد

علامه مجلسی در حلیه فرموده بدانکه عقیقه فرزند سنت موکد است بر کسیکه قادر بر آن باشد و بعضی از علما واجب میدانند و بهتر آن است در روز هفتم واقع شود و اگر تاخیر کند

مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار از ملائکه و هم آنشب بمدینه مراجعت فرمود و زهی شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت که انسان را باین مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه سید بن طاوس در مصباح الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقلکرده و ما در اینجا اکتفا میکنیم بهمان زیارت اول آن و در هدیه نقلکردیم زیارت چهارم آن را که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آنجناب را میایستی نزد قبر او رو بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومینَ الرّاشِدینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللّٰهِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُودَعَ اَسْرارِ السّادَةِ الْمَیامینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللّٰهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَطَعْتَ اللّٰهَ کَما اَمَرَکَ وَ اتَّبَعْتَ الرَّسُولَ کَما نَدَبَکَ وَ تَوَلَّیْتَ خَلیفَتَهُ کَما اَلْزَمَکَ وَ دَعَوْتَ اِلَی الْاِهْتِمامِ بِذُرِّیَّتِهِ کَما وَقَفَکَ (وفقک) وَ عَلِمْتَ الْحَقَّ یَقیناً وَ اعْتَمَدْتَهُ کَما اَمَرَکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ بابُ وَصِیِّ الْمُصْطَفیٰ وَ طَریقُ حُجَّةِ اللّٰهِ الْمُرْتَضیٰ وَ اَمینُ اللّٰهِ فیمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِیاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ النُّجَباءِ الْمُخْتارینَ لِنُصْرَةِ الْوَصِیِّ اَشْهَدُ اَنَّکَ صاحِبُ الْعاشِرَةِ وَ الْبَراهینِ وَ الدَّلائِلِ الْقاهِرَةِ وَ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ اَدَّیْتَ الْاَمانَةَ وَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فی جَنْبِهِ حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَحَدَکَ حَقَّکَ وَ حَطَّ مِنْ قَدْرِکَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ آذاکَ فی مَوالیکَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَعْنَتَکَ فی اَهْلِ بَیْتِکَ (نبیک) لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ لامَکَ فی سادَاتِکَ لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلینَ وَ الْآخِرینَ وَ ضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْکَ یا مَوْلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ رُوحِکَ الطَّیِّبَةِ وَ جَسَدِکَ الطّاهِرِ وَ اَلْحَقَنا بِمَنِّهِ وَ رَأْفَتِهِ اِذا تَوَفّانا

(دعاء عقیقه)

تا بلوغ طفل مربا در بیست و بعد از بلوغ تا آخر عمر از برای سنت است و در احادیث معتبره بسیار وارد شده است که عقیقه واجب است بر کسیکه او را فرزندی بهم رسد و در احادیث بسیار منقول است که هر فرزندی در گرو عقیقه است یعنی اگر عقیقه نکند او در معرض مرگ و انواع بلاها است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که عقیقه لازم است بر کسیکه غنی باشد و کسیکه فقیر باشد بعد از آنکه بهم رساند و او صحیح باشد اگر بهم رساند او را بکند و اگر عقیقه برای او نکنند وفی کند قربانی برای او است و در حدیث دیگر منقول است کفایت از عقیقه میکند و در حدیث بسیار ناد که ما طلبکار ...

بِكَ وَيُحِلَّ السَّادَةَ الْمَيَامِينَ وَجَمَعَنَا مَعَهُمْ بِجِوَارِهِمْ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى اِخْوَانِكَ الشِّيعَةِ الْبَرَرَةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيَامِينِ وَاَدْخَلَ الرَّوْحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاَلْحَقَنَا وَاِيَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلَّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بخوان اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز زیارت و آنچه خواهی مؤلف گوید که چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَنْتَ بَابُ اللهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَاْخُوذُ عَنْهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ صِدْقًا وَدَعَوْتَ اِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا اَتَيْتُكَ زَائِرًا وَحَاجَّاتِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَا اَنَا ذَا اُوَدِّعُكَ اَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَاَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ اَمَلِي اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَخْيَارِ آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که چون زائر بزیارت سلمان مشرف شد پس از زیارت دو تکلیف بگزارد اوّل نماز کردن در طاق کسری دو رکعت بازیارت چون آنجا مصلّای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمّار ساباطی که امیر المؤمنین علیه السلام بمداین آمد و نزول فرمود در ایوان کسری با او بود دلف ابن بحیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و بدلف فرمود برخیز با من و در خدمت آنحضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری و بدلف میفرمود از برای کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی پس با آنجماعت در تمام آنمواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما باینجاها مطّلعید که گویا شما اینچیزها را در اینجاها نهاده اید و روایت شده که در آنوقتیکه حضرت بمداین مرور میفرمود و آثار کسری را خراب از مشاهده مینمود یکی از آن اشخاص

(که در خدمت آنحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند)

جَرَتِ الرِّيَاحُ عَلَى رُسُومِ دِيَارِهِمْ	فَكَاَنَّهُمْ كَانُوا عَلَى مِيعَادِ

عقیقه و بپزند با دو چیز ... و تصدق کنیم قیمتش را ... فرمود که طلب کنید تا بیابید خدا دوست میدارد طعام و ریختن خونها را و در حدیث دیگر وارد شده که فرزند بایکه در روز هفتم ببرد عقیقه اش میباید کرد فرمود که اگر پیش از ظهر بمیرد عقیقه ندارد و اگر بعد از ظهر بمیرد عقیقه بکنند و در حدیث معتبر از عمر بن یزید منقول است که بخدمت آنحضرت عرض کرد که نمیدانم که پدرم از من عقیقه کرده است یا نه فرمود که عقیقه بکن ... در پیری خود را عقیقه کرد و در حدیث حسن از آنحضرت منقول است که فرزند را در روز هفتم نام میکنند و سر میتراشند و عقیقه میکنند و موی سرش را

حضرت فرمود چرا نخواندی كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ پس از آن فرمود اِنَّ هٰؤُلَاءِ كَانُوا وَارِثِينَ فَاَصْبَحُوا مَوْرُوثِينَ لَمْ يَشْكُرُوا النِّعْمَةَ فَسُلِبُوا دُنْيَاهُمْ بِالْمَعْصِيَةِ اِيَّاكُمْ وَكُفْرَ النِّعَمِ لَا تَحِلُّ بِكُمُ النِّقَمُ فقیر گوید حاصل آن

(مقام را حکیم خاقانی بشعر در آورده آنجا که فرموده)

هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان	ایوان مداین را آیینهٔ عبرت دان
پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین	زرین تره کو بر خوان رو کم ترکوا بر خوان

دوّم زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسولخدا صلّی الله علیه و آله و خاصّان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و دانستن نامهای ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفهٔ ثانی بر او نماز نمیکرد و از جانب او سالها در مداین والی بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی آنجا شد و مستقرّ بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقعی مبارک باو و فرمان همایونی باهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا بحویکه بود اطّلاع دادند و لکن حذیفه بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجانب بصره بجهة دفع شرّ اصحاب جمل و قبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حمزهٔ ثمالی روایتست که چون حذیفه خواست وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیّت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مأیوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یأس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته ات و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری که از آن عذر بخواهی و بدانکه در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوبست بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام که از آثار آنحضرت

با نقره میکشند و آن نقره را تصدق میکنند و پا و ران عقیقه را برای قابله که مدد کرده در زائیدن میفرستند و اگر ... و در حدیث دیگر فرمود که ... برای نفس مولود ... عقیقه میکنی ... و سر آن را ... و در حدیث دیگر ... تصدق کن ... شده است که ... بقابله میدهند ... باشد آن را ... هر که خواهد ... از مسلمانان ... میخورند

یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فضل دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

(فصل نهم)

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس و الجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الوری مولانا ابوالحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی آبائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنستکه احصا شود و ما در اینجا تبرکاً میگوئیم بذکر چند خبر و نقل میکنیم اکثر از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه فرمود زود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند دوم در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد سوم بسند معتبر منقولستکه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا یک شب نزد آنحضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابرهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس میدانی میکشند در پای عرش پس مینشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان از همه بیشتر خواهد بود چهارم از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که فرمود در خراسان بقعه هست که بر آن زمانی خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور دمیده شود پرسیدند یابن رسول الله کدام بقعه

(در عقیقه)

عقیقه نخورد و اگر قابله زن یهودیه باشد قیمت ربع گوسفند باو میدهد و در روایت دیگر وارد شده است که بقابله ثلث گوسفند را میدهند و مشهور میان علما آن است که عقیقه یا شتر یا گوسفند میباید باشد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولستکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز ولادت از برای حسنین صلوات الله علیهما دو گوسفند کشتند و حضرت فاطمه علیها السلام در روز هفتم از برای ایشان عقیقه کردند و بقابله پای گوسفند را دادند با یک اشرفی و باید که اگر شتر باشد پنج ساله باشد یا بیشتر و اگر گاو باشد یکساله یا در دو ساله باشد یا بیشتر و اگر گوسفند باشد

فرمود که آن در زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا را زیارت کرده است و بنویسد حقتعالی از برای او ببرکت زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت پنجم بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولستکه گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با هزار حج پس من بخدمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هست از برای کسیکه آنحضرت را زیارت کند و حق او را شناسد ششم بدو سند معتبر منقولستکه حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از اهوال آنها در وقتی که نامه های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال هشتم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد که کشته شوم بزهر بظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد را گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است او را بر جمیع خلائق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش گناهان را از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آن خداوندی که ما را گرامی داشته است بعد از محمد بامامت و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامی ترین گروهی اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس برسد او را قطره از باران البته حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم بسند معتبر منقولستکه محمد بن سلیمان از امام محمد تقی علیه السلام پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیرالمؤمنین علیه السلام کرد و حق او را میشناخت و میدانست که او حجت خدا است بر خلق او و او در گاه خدا است که از آن در بخدا باید رسید

(در عقیقه)

اقل آنش شش ماهه یا در هفت ماهه داخل شده باشد و اگر هفت ماهه تمام باشد بهتر است و میباید که خصیه اش نکشیده باشند و بهتر آنستکه تمام الخلقه باشد و عضوی از او ناقص نباشد و گوشش بریده نباشد و بیمار و لاغر نباشد و کور نباشد و لنگ نباشد که از او راه رفتن دشوار باشد اما در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه عقیقه از باب قربانی نیست هر گوسفندی که باشد خوب است هر چند فربه تر باشد بهتر است و مشهور میان علما آنستکه عقیقه پسر نر باشد و عقیقه دختر ماده باشد و بعضی گفته اند که اگر برای هر دو گوسفند نر باشد بهتر است موافق احادیث معتبر

پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت ببغداد
و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت نکرد پس بشهر خود برگشت و در اینوقت خدا انقلن مال باو روزی
کرده است که بحج میتواند رفت کدام بهتر است از برای این مرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد
و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت بکند فرمود که بلکه برود بر
پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از
خلیفه خوف تشنیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی
علیه السلام روایت کرده که فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از بهشت برداشته شده است
هر که داخل شود در آن ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش نهم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود
من ضامنم از جانب حق تعالی بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه
عارف بحق آنحضرت باشد دهم شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صحابه
دید در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان
تو کدامیک را من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده
آمد گفتم کدامیک از آنها را زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهد ایشان فرمود زیارت کن آنکه را که بتو
نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و او مدفون است بزمین غربت گفتم یا رسول الله از
این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در وسایل و مستدرک ابوابی ذکر شده در استحباب ترک
بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار زیارت حضرت رضا بر زیارت
امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب و عمره مندوبه و چون اینکتاب گنجایش
تطویل ندارد ما همین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

وامّا کیفیت زیارت آنحضرت

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهور آنحضرت زیارتی است
که در کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق

(در عقیقه)

و از برای هر دو گوسفند ماده هم خوبست و سنت است که پدر و مادر از گوشت عقیقه نخورند بلکه بهتر آنستکه از طعامیکه در آن پخته باشد نخورند و خوردن مادر کراهتش بیشتر است و بهتر آنستکه عیال پدر و مادر هم در خانه ایشان نباشند از آن گوشت و طعام نخورند و سنت است که بپزند و خام تصدق نکنند و اقلش آنستکه با آب و نمک بپزند بلکه محتمل است که این بهتر باشد و اگر خام تصدق کنند هم خوبست و اگر چنان عقیقه هم نرسد قیمتش را تصدق کردن فایده ندارد بلکه باید صبر کنند تا هم رسد و شرط نیست که جماعتی که بخوردن عقیقه حاضر میشوند ده نفر باشند اما صلحا و [illegible]

است منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه ره معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا
علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْنِی وَطَهِّرْ لِی قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی وَاَجْرِ عَلیٰ لِسانِی مِدْحَتَكَ وَالثَّناءَ عَلَیْكَ فَاِنَّهُ لا قُوَّةَ
اِلّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِی طَهُوراً وَشِفاءً و میگوئی در وقت بیرون رفتن بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ
وَاِلَی اللهِ وَاِلَی ابْنِ رَسُولِ اللهِ حَسْبِیَ اللهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللهِ اَللّٰهُمَّ اِلَیْكَ تَوَجَّهْتُ وَاِلَیْكَ
قَصَدْتُ وَما عِنْدَكَ اَرَدْتُ پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْكَ
وَجَّهْتُ وَجْهِی وَعَلَیْكَ خَلَّفْتُ اَهْلِی وَمالِی وَما خَوَّلْتَنِی وَبِكَ وَثِقْتُ فَلا تُخَیِّبْنِی یا مَنْ لا
یُخَیِّبُ مَنْ اَرادَهُ وَلا یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِی بِحِفْظِكَ فَاِنَّهُ لا
یَضِیعُ مَنْ حَفِظْتَ پس هرگاه رسیدی بسلامت ان شاء الله پس هرگاه خواهی بزیارت بروی غسل بکن
و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِی وَطَهِّرْ لِی قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی وَاَجْرِ عَلیٰ لِسانِی مِدْحَتَكَ
وَمَحَبَّتَكَ وَالثَّناءَ عَلَیْكَ فَاِنَّهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوامَ دِینِی اَلتَّسْلِیمُ لِاَمْرِكَ
وَالْاِتِّباعُ لِسُنَّةِ نَبِیِّكَ وَالشَّهادَةُ عَلیٰ جَمِیعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِی شِفاءً وَنُوراً اِنَّكَ
عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه با آرامی و وقار و دل
بیاد خدا باشد و اَللهُ اَکْبَرُ و لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و سُبْحانَ اللهِ و اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و گامهای خود را
کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلیٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی
اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَاَنَّ عَلِیّاً وَلِیُّ اللهِ پس برو نزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروی آنحضرت بایست و بگو
اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَیِّدُ
الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ وَاَنَّهُ سَیِّدُ الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ وَنَبِیِّكَ وَسَیِّدِ خَلْقِكَ اَجْمَعِینَ صَلاةً لا یَقْوی عَلیٰ اِحْصائِها غَیْرُكَ اَللّٰهُمَّ

(آداب ختنه)

[illegible] کراهت [illegible] عقیقه است [illegible] ختنها [illegible] صاحب جواهر [illegible] استحباب [illegible] سفید [illegible] والله العالم

و نیز از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که در وقت ختنه کردن [illegible] این دعا بخوانند [illegible]

صَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَاَخِي رَسُولِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَاُمِّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الطُّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ صَلٰوةً لا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمَيْنِ فِي خَلْقِكَ وَالدَّلِيلَيْنِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ (بَعَثْتَهُ) بِرِسَالاتِكَ وَدَيَّانَيِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلَيْ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ اَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَلِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ (بِحِكْمَتِكَ) وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ الْقَائِمِ بِعَدْلِكَ وَالدَّاعِي اِلٰى دِينِكَ وَدِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلٰوةً لا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِاَمْرِكَ وَالدَّاعِي اِلٰى سَبِيلِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ بِاَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَحُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَشَاهِدِكَ عَلٰى خَلْقِكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي اِلٰى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلٰوةً تَامَّةً نَامِيَةً بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَتَنْصُرُهُ بِهَا وَتَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَاُوَالِي وَلِيَّهُمْ

(دعاء ختنه)

اللّٰهم هذه سنّتك وسنّة نبيّك صلواتك عليه وآله واتّباع منّا لك ولنبيّك بمشيّتك وبارادتك وقضائك لامر اردته وقضاء اذقته حرّ الحديد في ختانه وحجامته بامر انت اعرف به منّي اللّٰهم فطهّره من الذّنوب وزد في عمره وادفع الآفات عن بدنه والاوجاع عن جسمه وزده من الغنى وادفع عنه الفقر فانّك تعلم ولا نعلم

(بیست و هفتم) از دعوات خطب مستغفری نقل کرده که او از حضرت رسول صلّی اللّٰه علیه وآله نقل کرده که فرمود هر گاه ...

به صفحه ۲۱۴ رجوع شود

وَاُعَادِي عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَاَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس می‌نشینی نزد سر انحضرت و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِسْمٰعِيلَ ذَبِيحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَلِيِّ اللّٰهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ عَبَدْتَ اللّٰهَ (مُخْلِصًا) حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را بر ضریح میچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ اَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلادَ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلا تُخَيِّبْنِي وَلا تَرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءِ حَاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلٰى قَبْرِ ابْنِ اَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا مَوْلايَ اَتَيْتُكَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِذًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلٰى نَفْسِي وَاحْتَطَبْتُ عَلٰى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي فَلَكَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَاَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را بر قبر میگشائی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَبِوِلايَتِهِمْ اَتَوَلّٰى آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَاُ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَكَ وَاتَّهَمُوا

(ثواب قرآن مجید)

جمّال بن یعقوب ... سوره اخلاص ... سه مرتبه پس صلوات بفرست ... بر پیغمبر و آل ... پس بگو اللّٰهمّ انّی ... توکّلت علیک ... ما هو تکون ... من کتابک ... الکفر ... جامع ... تمام ثواب‌ها ... اول بدون ... علامه مجلسی ... شیخ یوسف ... انتهی

نَبِیِّكَ وَجَحَدُوا بِآیاتِكَ وَسَخِرُوا بِإِمامِكَ وَحَمَلُوا النّاسَ عَلی أَکْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ إِنّی
أَتَقَرَّبُ إِلَیْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَیْهِمْ وَالْبَرائَةِ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا رَحْمٰنُ پس برمیگردی و نزد
پای آنحضرت میروی و میگوئی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ یا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلی رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
صَبَرْتَ وَأَنْتَ الصّادِقُ الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَیْدِی وَالْأَلْسُنِ پس تضرع و
مبالغه کن در لعنت کردن بر کشندهٔ امیرالمؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهم السلام و قاتلان
جمیع اهل بیت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس از پشت قبر برو و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن
در رکعت اول سورهٔ یس و در رکعت دوم سورهٔ الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع بسیار
دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آنحضرت بمان
و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که این زیارت بهترین زیارات آنحضرت است
و در فقیه و عیون و کتب علامهٔ مجلسی و غیره وَسَخِرُوا بِإِمامِكَ که در آخر زیارت است باد و میم است
یعنی و لعنت کن خداوندا کسانی را که استهزاء نمودند بامامی که تو از جهة ایشان مقرر فرمودی
ولکن در مصباح الزائر سَخِرُوا بِآیاتِكَ است و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد
چه آنکه مراد از آیات ائمه علیهم السلام است چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول
معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه علیهم السلام بهر زبانی که کرده شود خوبست
و اگر این عبارت را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند شاید انسب باشد اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ
أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَقَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَقَتَلَةَ أَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ
أَعْداءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَقَتَلَتَهُمْ وَزِدْهُمْ عَذاباً فَوْقَ الْعَذابِ وَهَواناً فَوْقَ هَوانٍ وَذُلّاً فَوْقَ ذُلٍّ
وَخِزْیاً فَوْقَ خِزْیٍ اَللّٰهُمَّ دُعَّهُمْ إِلَی النّارِ دَعّاً وَأَرْکِسْهُمْ فِی أَلِیمِ عَذابِكَ رَکْساً وَاحْشُرْهُمْ
وَأَتْباعَهُمْ إِلی جَهَنَّمَ زُمَراً و در تحفة الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از
نماز زیارت امام رضا علیه السلام این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ یا اَللّٰهُ الدّائِمُ فِی مُلْکِهِ
الْقائِمُ فِی عِزِّهِ الْمُطاعُ فِی سُلْطانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِی کِبْرِیائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِی دَیْمُومِیَّةِ بَقائِهِ الْعادِلِ

تمنّ علی شیعة آل محمد علیهم السلام بفرج ولیك و حجتك علی خلقك فاخرج الی آیة من کتابك نستدل بها علی ذلك پس میگشائی مصحف شریف را و میشمری شش ورق و از ورق هفتم میشمری شش سطر و نظر میکنی در آن و مطلب را از آن بیرون میآوری

و شیخ شهید ره در ذکری فرموده و از جملهٔ استخارها استخاره بعدد است و این مشهور نبوده در عصرهای گذشته پیش از زمان سید کبیر عابد رضی الدین محمد بن محمد الآوی الحسینی مجاور مشهد غروی رضی الله عنه و ما روایت میکنیم این استخاره را با جمیع مرویات او از جماعتی از مشایخ خود مانند شیخ کبیر فاضل

فِی بَرِیَّتِهِ الْعالِمُ فِی قَضِیَّتِهِ الْکَرِیمُ فِی تَأْخِیرِ عُقُوبَتِهِ إِلٰهِی حاجاتِی مَصْرُوفَةٌ إِلَیْكَ وَآمالِی
مَوْقُوفَةٌ لَدَیْكَ وَکُلَّما وَفَّقْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَأَنْتَ دَلِیلِی عَلَیْهِ وَطَرِیقِی إِلَیْهِ یا قَدِیراً لا تَؤُودُهُ
الْمَطالِبُ یا مَلِیّاً یَلْجَأُ إِلَیْهِ کُلُّ راغِبٍ ما زِلْتُ مَصْحُوباً مِنْكَ بِالنِّعَمِ جارِیاً عَلی عاداتِ
الْإِحْسانِ وَالْکَرَمِ أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النّافِذَةِ فِی جَمِیعِ الْأَشْیاءِ وَقَضائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِی
تَحْجُبُهُ بِأَیْسَرِ الدُّعاءِ وَبِالنَّظْرَةِ الَّتِی نَظَرْتَ بِها إِلَی الْجِبالِ فَتَشامَخَتْ وَإِلَی الْأَرَضِینَ
فَتَسَطَّحَتْ وَإِلَی السَّماواتِ فَارْتَفَعَتْ وَإِلَی الْبِحارِ فَتَفَجَّرَتْ یا مَنْ جَلَّ عَنْ أَدَواتِ لَحَظاتِ
الْبَشَرِ وَلَطُفَ عَنْ دَقائِقِ خَطَراتِ الْفِکَرِ لا تُحْمَدُ یا سَیِّدِی إِلّا بِتَوْفِیقٍ مِنْكَ یَقْتَضِی حَمْداً
وَلا تُشْکَرُ عَلی أَصْغَرِ مِنَّةٍ إِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِها شُکْراً فَمَتی تُحْصی نَعْماؤُكَ یا إِلٰهِی وَتُجازی
آلاؤُكَ یا مَوْلایَ وَتُکافَأُ صَنائِعُكَ یا سَیِّدِی وَمِنْ نِعَمِكَ یَحْمَدُ الْحامِدُونَ وَمِنْ شُکْرِكَ
یَشْکُرُ الشّاکِرُونَ وَأَنْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فِی عَفْوِكَ وَالنّاشِرُ عَلَی الْخاطِئِینَ جَناحَ سِتْرِكَ
وَأَنْتَ الْکاشِفُ لِلضُّرِّ بِیَدِكَ فَکَمْ مِنْ سَیِّئَةٍ أَخْفاها حِلْمُكَ حَتّی دَخِلَتْ وَحَسَنَةٍ
ضاعَفَها فَضْلُكَ حَتّی عَظُمَتْ عَلَیْها مُجازاتُكَ جَلَلْتَ أَنْ یُخافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ وَأَنْ
یُرْجی مِنْكَ إِلَّا الْإِحْسانُ وَالْفَضْلُ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِما أَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَلا تَخْذُلْنِی بِما یَحْکُمُ
بِهِ عَدْلُكَ سَیِّدِی لَوْ عَلِمَتِ الْأَرْضُ بِذُنُوبِی لَساخَتْ بِی أَوِ الْجِبالُ لَهَدَّتْنِی أَوِ السَّماواتُ
لَاخْتَطَفَتْنِی أَوِ الْبِحارُ لَأَغْرَقَتْنِی سَیِّدِی سَیِّدِی سَیِّدِی مَوْلایَ مَوْلایَ مَوْلایَ قَدْ تَکَرَّرَ وُقُوفِی
لِضِیافَتِكَ فَلا تَحْرِمْنِی ما وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِینَ لِمَسْأَلَتِكَ یا مَعْرُوفَ الْعارِفِینَ یا مَعْبُودَ الْعابِدِینَ
یا مَشْکُورَ الشّاکِرِینَ یا جَلِیسَ الذّاکِرِینَ یا مَحْمُودَ مَنْ حَمِدَهُ یا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ یا مَوْصُوفَ مَنْ
وَحَّدَهُ یا مَحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ یا غَوْثَ مَنْ أَرادَهُ یا مَقْصُودَ مَنْ أَنابَ إِلَیْهِ یا مَنْ لا یَعْلَمُ الْغَیْبَ
إِلّا هُوَ یا مَنْ لا یَصْرِفُ السُّوءَ إِلّا هُوَ یا مَنْ لا یُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلّا هُوَ یا مَنْ لا یَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلّا هُوَ
یا مَنْ لا یَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلّا هُوَ یا مَنْ لا یُنَزِّلُ الْغَیْثَ إِلّا هُوَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی یا خَیْرَ
الْغافِرِینَ رَبِّ إِنِّی أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ حَیاءٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ رَجاءٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ

جمال الدین بن المطهر از والد رضی الله عنهما از سید رضی الدین مذکور و از حضرت صاحب الامر علیه الصلوة و السلام مروی است که میخوانی فاتحه را ده مرتبه و کمترش سه مرتبه و کمترش یک مرتبه پس میخوانی انا انزلناه ده مرتبه پس میخوانی این دعا را سه مرتبه اللهم انی استخیرك لعلمك بعاقبة الامور و استشیرك لحسن ظنی بك فی المأمول و المحذور اللهم ان کان الامر الفلانی مما قد نیطت بالبرکة اعجازه و بوادیه و حفت بالکرامة ایامه و لیالیه فخر لی اللهم فیه خیرة ترد شموسه ذلولا و تقعص ایامه سرورا اللهم اما امر فأتمر و اما نهی

اسْتِغْفارَ اِنابَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ رَغْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ رَهْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ طاعَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ ايمانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ اِقْرارٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ اِخْلاصٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ تَقْوى وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ تَوَكُّلٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ ذِلَّةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفارَ عامِلٍ لَكَ هارِبٍ مِنْكَ اِلَيْكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُبْ عَلَيَّ وَعَلى والِدَيَّ بِما تُبْتَ وَتَتُوبُ عَلى جَميعِ خَلْقِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ يا مَنْ يُسَمّى بِالْغَفُورِ الرَّحيمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتي وَزَكِّ عَمَلي وَاشْكُرْ سَعْيي وَارْحَمْ ضَراعَتي وَلا تَحْجُبْ صَوْتي وَلا تُخَيِّبْ مَسْئَلَتي يا غَوْثَ الْمُسْتَغيثينَ وَاَبْلِغْ اَئِمَّتي سَلامي وَدُعائي وَشَفِّعْهُمْ في جَميعِ ما سَئَلْتُكَ وَاَوْصِلْ هَدِيَّتي اِلَيْهِمْ كَما يَنْبَغي لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذلِكَ ما يَنْبَغي لَكَ بِاَضْعافٍ لا يُحْصيها غَيْرُكَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلى اَطْيَبِ الْمُرْسَلينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ مؤلف گوید که علامهٔ مجلسی در بحار از بعض مؤلفات قدماء اصحاب زیارتی برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که معروفست بجوادیه و در آخر آن زیارتست که نماز زیارت بجا آور و تسبیح کن و هدیه نما آنرا بآنحضرت پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ يا اَللهُ الدّائِمُ و این دعا را تا بآخر نقل کرده پس هرگاه در آنمشهد مقدس از زیارت خواندی این دعا را ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون نزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الْاِمامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرى الصِّدّيقِ الشَّهيدِ صَلوةً كَثيرَةً تامَّةً زاكِيَةً مُتَواصِلَةً مُتَواتِرَةً مُتَرادِفَةً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ زیارت دیگر زیارتیست که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده میآیی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده باشی و پاکیزه ترین جامه های خود را پوشیده باشی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْهُدى وَالْعُرْوَةِ

فانتهی اللهم انی استخیرک برحمتک خیرة فی عافیة کهبی بکیری بلکه بعضه ازین را دید میگیری خاجرا اگر عدد از قصد جفت بید پس ان افعل است یعنی بجا آورد و اگر طاق است لاتفعل است یعنی مکن انکار را ابا بکن بعضی طاق نیز جفت بد و این بسته است بقصد استخاره کننده فقیر گوید تفعل بضاد معجمه است یعنی زدو بعطف و ماد در باب نمازها استخاره عبید و بعضی از اقسام استخاره و ساعات آن از اذکر کردیم بدانکه استخاره جو عقود و بدانکه سید ابن طاوس فرموده کلامی که حاصلش این است که من نافهم حدیث صریحی در آنکه انسان استخاره کند برای

صفحه ۲۱۶

الْوُثْقى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلى ما مَضى عَلَيْهِ آباؤُكَ الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلى هُدًى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلى باطِلٍ وَاَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّيْتَ الْاَمانَةَ فَجَزاكَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ خَيْرَ الْجَزاءِ اَتَيْتُكَ بِاَبي وَاُمّي زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ فَاشْفَعْ لي عِنْدَ رَبِّكَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْهادي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْ اَعْدائِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِوِلايَتِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی انشاء الله مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در تمام اوقات شریفه مخصوصه بآنحضرت فضیلت بسیار دارد خصوصا در ماه رجب و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم و ششم ماه رمضان چنانکه در محل خود در اعمال تمام ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که بآنحضرت اختصاص دارد و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْليمي عَلَيْكَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي ابْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتَكَ عَلى خَلْقِكَ وَاجْمَعْني وَاِيّاهُ في جَنَّتِكَ وَاحْشُرْني مَعَهُ وَفي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً وَاَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ مؤلف گوید که در اینجا چند مطلبست که شایسته و مناسبست ذکرش اول بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که هر که را بسوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدرستیکه مستجاب میشود

احادیث غیر از هم ولکن با فهم زاید و رب کرامتی شده در آن بر فضای حاجات اخوان بدعوات و نائب توسلات بلکه در اخبار از اغوار اعداد و دعا و انبیاء چند ذکر شده که محتاج بذکر نیست و استخاره نیز از جمله حاجات و از جمله دعوات است زیرا که انسان از کم تکلیف کرده تبعیت با استخاره کردن برای او ما فیه خیر او را و اکرده انتهی که مباشرت کرده برای غیر منعی مهد استخاره کند با غیر کرا را اصلاح است برای ان بکن و منجوا اهل برا کند تبعیض که باو گفته استخاره کرا را با مصلحت است و فعل نیاید و در ان و ابعاد و بحیرها یار است که اذا طلب در نقضا و روایات با استخاره ات حاجات

مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه های
بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند و داخل
بهشت میگرداند (دویم) علامهٔ مجلسی نقلکرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد
شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی ره ذکر نموده که هرکس زیارت کند حضرت
امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس در نزد آن امام بجای آورد نماز جعفر را برای او نوشته
شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد
کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و برای اوست بهر گامیکه برمیدارد
ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدا تعالی و نوشته شود برای او صد
حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال روز جمعه گذشت (سیم) روایت
شده از محول سجستانی که چون مامون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع
با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آنحضرت وداع میکرد و بیرون می آمد
و برمیگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه بلند بود من نزدیک آنحضرت رفتم و
سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را بآن سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون
میشوم از جوار جدم و میمیرم در غربت و دفن میشوم در پهلوی هرون و شیخ یوسف بن حاتم شامی
در در النظیم فرموده که روایت کردند جماعتی از اصحاب امام رضا علیه السلام که آنحضرت فرمود زمانیکه
من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشانرا که بر من
گریه کنند تا بشنوم گریهٔ ایشانرا پس تقسیم کردم در بین ایشان دوازده هزار دینار و گفتم با ایشان
که من برنمیگردم بسوی عیالم هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را بمسجد پیغمبر صلی الله علیه
و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را بانقبر شریف و خواستم حفظ او را بسبب رسول خدا
صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکیلان و حشم خود را بشنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت
او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قایم مقام من است و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که

(استخاره برقعه)
علامهٔ مجلسی ره فرموده که کلام سید در جواز استخاره برای غیر خالی از قوه نیست بجهة عمومات خصوص در وقتیکه قصد کند نایب از برای خود که بگوید شخص مستخیر بکن یا مکن چنانکه سید بآن اشاره فرموده و از جمله اینست برای اخذ کردن استخاره را در تحت اخبار حصول حاجت خود پس استخاره کند لکن اولی و احوط آنستکه صاحب حاجت برای خود زیرا که ما نیافتیم خبری که وارد شده باشد در جواز وکالت در استخاره و اگر این جایز بود هر آینه راجح بود اصحاب سؤال میکردند از ائمه علیهم السلام و اگر سؤال کرده بودند نقل میشد برای ما لا اقل در یک روایتی بعلاوه آنکه مضطر اولی است باجابت و دعای او اقرب است بخلوص نیت انتهی

زمانیکه مامون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه
بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود بطریق کوفه ببغداد و از آنجا بقم و داخل قم شد اهل
قم پیشباز آنحضرت آمدند و با هم مخاصمه میکردند در باب ضیافت آنحضرت و هر کدام میل داشتند که
آن بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مامور است یعنی هر کجا او فرود آمد من آنجا وارد میشوم
پس آن شتر آمد تا در یکخانه خوابید و صاحب آنخانه در شب آن روز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا
علیه السلام فردا مهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آن محل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسهٔ
معموره ایست و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقلکرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به
نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یابن
رسول الله تو از نزد ما میروی و برای ما یکحدیثی نمیفرمائی که ما استفاده کنیم از آن جناب و آن
حضرت در عماری نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود
شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن حسین
فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام فرمود
شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل میگفت شنیدم خداوند عز و جل
فرمود لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی اینحدیث شریف را فرمود و حرکت نمود
چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود بشروطها و انا من شروطها و ابو الصلت روایت کرده
که چون امام رضا علیه السلام بده سرخ رسید در وقتی که بنزد مامون میرفت گفتند یابن رسول الله
ظهر شده است نماز نمیکنید پس فرود آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس بدست مبارک
خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش
تا امروز باقیست و چون داخل سناباد شد پشت مبارک خود را گذاشت بکوهیکه دیگها از آن
میتراشند فرمود که خداوندا نفع ببخش باینکوه و برکت ده در هر چه در ظرفی بگذارند که از اینکوه تراشند و فرمود که
از برای آنحضرت دیگها از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را نپزند مگر در آن دیگها پس از آن روز مردم دیگها و ظرفها از آن

(ثواب زیارت حضرت رضا و ذکر قرب او)
(بیان) و معنی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله المعصوم است که هر کس جمعه بزیارت یا اهل بیت ببرد و بگوید اللهم لک الحمد علی ما فضلتنی علینا بالاسلام و کانا لله الحمد علی ما فضلنا بالقرآن و نالامر دیننا و بعلی امامنا و بمحمد نبینا و بامیر المؤمنین اخوانا و بالکعبة قبلة خدامان و اون کافرین در جهنم جمع نکند مؤلف گوید که از ایات و اخبار لیبا را استفاده میشود که مسلمانان بابد از دوستی کفار و محبت و میل بایشان و ترک اجتناب کنند و بر مسلمان بایشان اجتناب نکنند قال الله تعالی انما سلوک نکند قد کانت لکم اسوة حسنة فی ابرهیم والذین معه اذ قالوا لقومهم انا برآء منکم و مما تعبدون من

تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس نقلکرده که در بیست و پنجم ذی الحجّه سنهٔ هزار و شش شاه عبّاس اوّل وارد مشهد مقدّس گردید دید که حرم مطهّر را عبد المؤمن خان اوزبکی غارت نکرده سوای محجّر طلا دیگر چیزی در انجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد بهرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم انجا رجعت بمشهد نمود یکماه در انجا توقّف نموده صحن مقدّس را مرمّت کرده و خدّام بقعهٔ مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت بعراق فرمود و در اواخر سنهٔ هزار و هشت مجدّدا شاه عبّاس بمشهد مقدّس رفته زمستان را در انجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری استانهٔ مقدّسه را خود متقلّد و مشغول بود چنانچه شبی با مقراض سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرّحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد ✥ | پیوسته بود ملائک علّیّین

پروانهٔ شمع روضهٔ خلد برین	✥	مقراض باحتیاط زن ای خادم	✥	ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنهٔ هزار و نه بنا بنذری که شاه عبّاس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرّف گشت و در بیست و هشت روز این مسافت بعیده را قطع فرموده صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینباب نگاشته

غلام شاه مردان شاه عبّاس		شه والا گهر خاقان امجد		بطوف مرقد شاه خراسان
پیاده رفت با اخلاص بیحد	تا آنکه گفته	پیاده رفت شد تاریخ رفتن		ز اصفاهان پیاده تا بمشهد

(۱۰۰۹)

و چون بمشهد مقدّس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علیشیر که در درگاه روضهٔ منبرکه از انجا بوده در یک گوشهٔ صحن اتّفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد و ایوانی مقابل ان در طرف دیگر بنا ساخت و خیابانی از دروازهٔ غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف بصحن بسیدهٔ از میان بو انها بگذشت و چشمه ها و قنوات احداث کرده بشهر اورد و نهری از میان خیابان و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که اب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری شود و در بناهای مذکور کتیبه ها بخط میرزا محمّد رضای صدر الکتّاب علیرضای عبّاسی و محمّد رضا امامی رسم شد و هم شاه عبّاس قبّهٔ مطهّره را بطلا مذهب کرد چنانچه در کتیبهٔ قبّهٔ مطهّره بان اشاره شده و صورت ان کتیبه چنین است بسم الله الرّحمن الرّحیم من عظایم توفیقات الله سبحانه ان وفّق

دون الله و بدا بیننا و بینکم العداوة و البغضاء ابدا

شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود وحی فرستاد حقتعالی بسوی پیغمبری از پیغمبران خود که بگو بمؤمنین بپوشید لباس دشمنان مرا و نخورید مطاعم دشمنان مرا و نروید براههای دشمنان مرا یعنی راههای دشمنان من پس دشمن من خواهید بود همچنانکه ایشان دشمنان منند و لهذا در بسیاری از خبرها وارد شده که فلان عمل را بجا اورید و خود را بکفار شبیه نگردانید

مانند روایتی که از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقول است که فرمود شارب را از ته بگیرید و ریش را بلند بگذارید و بیهود و گبران خود را شبیه مگردانید

و نیز فرمود گبران ریشهای خود را چیدند و سبیلان خود را زیاد

السّلطان الأعظم مولی ملوک العرب و العجم صاحب النّسب الطّاهر النّبوی و الحسب الباهر العلوی تراب اقدام خدّام هذه العتبة المطهّرة اللّاهوتیّة غبار نعال زوّار هذه الرّوضة المنوّرة الملکوتیّة مروّج اثار اجداده المعصومین السّلطان بن السّلطان ابو المظفّر شاه عبّاس الحسینی الموسوی الصّفوی بهادر خان فاستسعد بالمجیئ ماشیا علی قدمیه من دار السّلطنة اصفهان الی زیارة هذا الحرم الأشرف و قد تشرّف بزینة هذه القبّة من خلص ماله فی سنة الف و عشر و تمّ فی سنة الف و ستّ و عشر پنجم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جملهٔ از معجزات حضرت امام رضا علیه السّلام گفته و امّا انچه ظاهر شده برای مردم بعد از شهادت انحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدّس انحضرت و علامات و عجایبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عامّ و خاصّ تصدیق ان نمودند و مخالف و مؤالف اقرار بان نمودند بسیار بلکه از حدّ حصر خارجست و همانا در انمشهد مقدّس کور مادر زاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات براورده شده و شدائد و ملمّات برطرف شده و ما بسیاری از اینها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شکّ در ان راه نیابد پیدا نمودیم و شیخ اجلّ شیخ حرّ عاملی در اثبات الهداة بعد از نقل اینکلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلّف اینکتاب محمّد بن الحسن الحرّ میگوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از اینمعجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نمود و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدّت مجاورت من در مشهد مقدّس که بیست و شش سال میشود و شنیدم چیزهائی در اینباب که از حدّ تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر انکه براورده شده الحمد لله و تفصیل را مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم باجمال مؤلّف این کتاب عبّاس قمّی گوید که در هر زمان انقدر کرامات و معجزات از این روضهٔ مقدّسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوّم در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم بچیزی که مناسب این مقام بود و فعلا مقام را گنجایش تطویل نیست بهتر انکه این فصل را همین جا ختم کنیم و این چند شعر را که از جامی نقل شده در مدح انحضرت نقل نمائیم ✥

کردند و ما شاربهای خود را بلند میکنیم و ریشها را میگذاریم

و چون نامه دعوت انحضرت بپادشاه عجم رسید که بسا ذات کرده بود و نوشت که انحضرت را بسوی او بفرستند و او نزد انحضرت فرستاد دو مرد که هر دو ریش خود را تراشیده بودند و شاربها را گذاشته بودند انحضرت را خوش نیامد که بایشان نظر کند و فرمود وای بر شما کی امر کرده شما را باین کار گفتند ربّ ما یعنی کسریٰ فرموده ما را باینکار انحضرت فرمود لکن پروردگار من امر کرده مرا بگذاشتن ریش و چیدن شارب

و بدانکه حقتعالی فرموده در سوره هود ولا ترکنوا الی الّذین ظلموا فتمسّکم النّار و ما لکم من دون الله من اولیاء ثمّ لا تنصرون ✥

سلامٌ علی آلِ طٰه و یٰس	سلامٌ علی آلِ خیرِ النّبیّین
سلامٌ علی روضةٍ حلّ فیها	امامٌ یُباهی بهِ المُلکُ والدّین

امام بحق شاه مطلق که آمد	حریم درش قبله گاه سلاطین	شه کاخ عرفان گل شاخ احسان
دُرِ دُرج امکان مَه برج تمکین	علی بن موسی الرّضا کز خدایش	رضا شد لقب چون رضا بودش آیین
ز فضل و شرف بینی او را جهانی	اگر نبودت تیره چشم جهان بین	پی عطر روبند حوران جنّت
غبار درش را بگیسوی مشکین	اگر خواهی آری بکف دامن او	برو دامن از هر چه جز اوست بر چین

(فصلِ دهم)

در زیارت ائمّهٔ سرّ من رأی علیهم السّلام و اعمال سرداب مطهّر و در آن دو مقامست مقام اوّل در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی بسرّ من رای انشاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السّلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول در حرمهای شریفه با تأنّی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهّر و اذن دخول عمومی که در اوایل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که اصحّ زیاراتست اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا نُورَیِ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا مَنْ بَدا لِلّٰهِ فی شَاْنِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما مُؤْمِناً بِما آمَنْتُما بِهِ کافِراً بِما کَفَرْتُما بِهِ مُحَقِّقاً لِما حَقَّقْتُما مُبْطِلاً لِما اَبْطَلْتُما اَسْئَلُ اللهَ رَبّی وَرَبَّکُما اَنْ یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیارَتِکُما الصَّلوٰةَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی مُرافَقَتَکُما فِی الْجِنانِ مَعَ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَیَرْزُقَنی شَفاعَتَکُما وَمُصاحَبَتَکُما وَیُعَرِّفَ بَیْنی وَبَیْنَکُما وَلا یَسْلُبَنی حُبَّکُما وَحُبَّ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُما وَیَحْشُرَنی مَعَکُما فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُما وَتَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِما اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظالِمی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْاَوَّلینَ مِنْهُمْ وَالْآخِرینَ وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ

(در معنی رکون بظالمین)

مفسّرین در معنی آن فرموده اند که یعنی میل اندک نکنید چه جای بسیار بسوی آنانکه ستم کردند پس برسد شما آتش جهنّم و بعضی گفته اند که رکون منهی عنه دخول با ایشان است در ظلم ایشان و اظهار رضایت بکار ایشان و اظهار موالات ایشان و در روایت اهل بیت علیهم السّلام است که رکون مودّت و نصیحت و طاعت ایشان است

(بیست و هفتم) نوزده حرف است که اسباب فرج است برای داعی آن از آفات تعلیم کرده آنحضرت رسول خدا بامیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما و نقلکرده آنرا شیخ صدوق در کتاب خصال در ابواب تسعة عشر فرموده میگوئی یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ وَیا ذُخْرَ مَنْ

الْعَذابَ وَاَبْلِغْ بِهِمْ وَبِاَشْیاعِهِمْ وَمُحِبّیهِمْ وَمُتَّبِعیهِمْ اَسْفَلَ دَرْکٍ مِنَ الْجَحیمِ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَابْنِ وَلِیِّکَ وَاجْعَلْ فَرَجَنا مَعَ فَرَجِهِمْ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و جهد میکنی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی بنزدیک قبر ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجابست و این مسجد پهلوی خانهٔ ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السّلام در آن نماز میکرده اند مؤلّف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزّیاره بود و شیخ محمّد بن المشهدی و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقلکرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقرهٔ فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ فرموده اند آنگاه برو و ببند از خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آنرا و بگذار طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُمْ وَتَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِمْ تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بکن از نزدیک سر مقدّس و بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بکن الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانهٔ خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهّر بود زیارت میکردند و در صدر همین خبر زیارت مذکور است که غسل میکنی و بنزد قبر ایشان میروی و اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شبکه که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون بهمّت موالیان آن خانه برداشته شد و بجای آن قبّه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروفست که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکریّین علیهما السّلام متّصل است برواق همان مسجد مذکور است بهر حال زوّار از اینجهة آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوص هر کدام و مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزاریه مذکور است اگر راغب شدند نسخهٔ آن بسیار است و اگر زائر را حالی و مجالی باشد مناسبست که زیارت جامعهٔ کبیره را که بعد از این مذکور گردد انشاء الله تعالی بخواند زیرا که صدور آن کلمات بلیغه را از آن

(دعای فرج از آفات)

لا ذُخْرَ لَهُ وَیا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ وَیا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ وَیا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ وَیا کَریمَ الْعَفْوِ وَیا حَسَنَ الْبَلاءِ وَیا عَظیمَ الرَّجاءِ وَیا عِزَّ الضُّعَفاءِ وَیا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ وَیا مُنْجِیَ الْهَلْکیٰ یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْماءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ افْعَلْ بی کَذا وَکَذا بجای این کذا حاجت خود را ذکر میکنی

بلکه نقلشده که در وقت سر مقدّس و بکند زرع از حرم مطهّر نیز مسجد است نه

تمام مراتب اظهار بندگی و تذلّل و اعتراف بعظمت و جلالت ائمه از مصدر جلال حضرت هادی علیه السلام است و سیّد بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از ائمه بزرگوار زیارتی مبسوط با صلوات و ایشان و دعای بعد از نماز زیارت نقلکرده که شایسته است نقل آن اگرچه موجب تطویلست زیرا که فوائد بسیار در آن مندرج است فرموده هرگاه رسیدی بسرّ من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و روانه شو با تانی و وقار تا برسی بدر حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو ءادخل یا نبیّ الله ءادخل یا امیر المؤمنین ءادخل یا فاطمة الزهراء سیّدة نساء العالمین ءادخل یا مولای الحسن بن علیّ ءادخل یا مولای الحسین بن علیّ ءادخل یا مولای علیّ بن الحسین ءادخل یا مولای محمّد بن علیّ ءادخل یا مولای جعفر بن محمّد ءادخل یا مولای موسی بن جعفر ءادخل یا مولای علیّ بن موسی ءادخل یا مولای محمّد بن علیّ ءادخل یا مولای یا ابا الحسن علیّ بن محمّد ءادخل یا مولای یا ابا محمّد الحسن بن علیّ ءادخل یا ملائکة الله الموکّلین بهذا الحرم الشریف

پس داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدّم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو بقبر و پشت بقبله و صد مرتبه الله اکبر بگو و بگو السّلام علیک یا ابا الحسن علیّ بن محمّد الزّکیّ الرّاشد النّور الثّاقب و رحمة الله و برکاته السّلام علیک یا صفیّ الله السّلام علیک یا سرّ الله السّلام علیک یا حبل الله السّلام علیک یا آل الله السّلام علیک یا خیرة الله السّلام علیک یا صفوة الله السّلام علیک یا امین الله السّلام علیک یا حقّ الله السّلام علیک یا حبیب الله السّلام علیک یا نور الانوار السّلام علیک یا زین الابرار السّلام علیک یا سلیل الاخیار السّلام علیک یا عنصر الاطهار السّلام علیک یا حجّة الرّحمن السّلام علیک یا رکن الایمان السّلام علیک یا مولی المؤمنین السّلام علیک یا ولیّ الصّالحین السّلام علیک یا علم الهدی السّلام علیک یا حلیف التّقی السّلام علیک یا عمود الدّین السّلام علیک یا ابن خاتم

بی بر در پیشه که از جای خود در نخوا خاست که متجاوز نمود از تو (سی ام) شیخ کفعمی از مفاتیح الغیب نقل کرده که هر که بنویسد لفظ بسم الله را بر در بیرون منزل خود ایمن از هلاک گردد هر چند کافر باشد و گفته که فرعون را خداوند دور از هلاک کرد و مهلت داد او را با دعای او در آنکه زا بجهة آنکه نوشته بود بر در منزل خود بسم الله را و حق تعالی وحی فرمود بموسی وقتیکه او خواست سرعت هلاک او را تو نظر میکنی بکفر او و من نظر میکنم با آنچه نوشته بر در خود (سی و یکم) شیخ ابن فهد روایت کرده است که روزی ابو الدرداء را خبر دادند که خانه ات سوخته گفت نسوخته

النّبیّین السّلام علیک یا ابن سیّد الوصیّین السّلام علیک یا ابن فاطمة الزّهراء سیّدة نساء العالمین السّلام علیک ایّها الامین الوفیّ السّلام علیک ایّها العلم الرّضیّ السّلام علیک ایّها الزّاهد التّقیّ السّلام علیک ایّها الحجّة علی الخلق اجمعین السّلام علیک ایّها التّالی للقرآن السّلام علیک ایّها المبیّن للحلال من الحرام السّلام علیک ایّها الولیّ النّاصح السّلام علیک ایّها الطّریق الواضح السّلام علیک ایّها النّجم اللّائح اشهد یا مولای یا ابا الحسن انّک حجّة الله علی خلقه و خلیفته فی بریّته و امینه فی بلاده و شاهده علی عباده و اشهد انّک کلمة التّقوی و باب الهدی و العروة الوثقی و الحجّة علی من فوق الارض و من تحت الثّری و اشهد انّک المطهّر من الذّنوب المبرّا من العیوب و المختصّ بکرامة الله و المحبوّ بحجّة الله و الموهوب له کلمة الله و الرّکن الّذی یلجا الیه العباد و تحیی به البلاد و اشهد یا مولای انّی بک و بآبائک و ابنائک موقن مقرّ و لکم تابع فی ذات نفسی و شرایع دینی و خاتمة عملی و منقلبی و مثوای و انّی ولیّ لمن والاکم و عدوّ لمن عاداکم مؤمن بسرّکم و علانیتکم و اوّلکم و آخرکم بابی انت و امّی و السّلام علیک و رحمة الله و برکاته پس بوس ضریح را و بگذار روی راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد و صلّ علی حجّتک الوفیّ و ولیّک الزّکیّ و امینک المرتضی و صفیّک الهادی و صراطک المستقیم و الجادّة العظمی و الطّریقة الوسطی نور قلوب المؤمنین و ولیّ المتّقین و صاحب المخلصین اللّهمّ صلّ علی سیّدنا محمّد و اهل بیته و صلّ علی علیّ بن محمّد الرّاشد المعصوم من الزّلل و الطّاهر من الخلل و المنقطع الیک بالامل المبلوّ بالفتن و المختبر بالمحن و الممتحن بحسن البلوی و صبر الشّکوی مرشد عبادک و برکة بلادک و محلّ رحمتک و مستودع حکمتک و القائد الی جنّتک العالم فی بریّتک و الهادی فی خلیقتک الّذی ارتضیته و انتجبته و اخترته لمقام رسولک فی امّته و الزمته حفظ شریعته فاستقلّ

دیگری خبر داد بار دیگر خبر آورد گفت نسوخته است پس معلوم شد که آتش از اطراف همه سوخته خانه های اطراف خانه او و نسوخته گفتند از خانه او را آتش که خانه تو چرا او دانستی که نسوخته است گفت زیرا که شنیدم از رسول خدا صلّی الله علیه و آله که هر که در صبح این دعا بخواند و اگر در شام بخواند تا صبح بلائی باو نمیرسد و من این دعا را خواندم بودم اللّهمّ انت ربّی لا اله الّا انت علیک توکّلت و انت ربّ العرش العظیم و لا حول و لا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن اعلم انّ الله علی کلّ شیء قدیر و انّ الله قد احاط بکلّ شیء علما اللّهمّ انّی اعوذ بک

بِاَعْباءِ الْوَصِيَّةِ ناهِضاً بِها وَمُضْطَلِعاً بِحَمْلِها لَمْ يَعْثُرْ فى مُشْكِلٍ وَلا هَفا فى مُعْضِلٍ
بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَاَدَّى الْمُفْتَرَضَ اَللّهُمَّ فَكَما اَقْرَرْتَ ناظِرَ نَبِيِّكَ
بِهِ فَرَقِّهِ دَرَجَتَهُ وَاَجْزِلْ لَدَيْكَ مَثُوبَتَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً
وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فى مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ

پس نماز زیارت بکن و چون سلام دادی بگو يا ذَا الْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ
وَالْمِنَنِ الْمُتَتابِعَةِ وَالْآلاءِ الْمُتَواتِرَةِ وَالْاَيادِى الْجَليلَةِ وَالْمَواهِبِ الْجَزيلَةِ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصّادِقينَ وَاَعْطِنى سُؤْلى وَاجْمَعْ شَمْلى وَلُمَّ شَعْثى وَزَكِّ عَمَلى وَلا تُزِغْ قَلْبى
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنى وَلا تُزِلَّ قَدَمى وَلا تَكِلْنى اِلى نَفْسى طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَلا تُخَيِّبْ طَمَعى
وَلا تُبْدِ عَوْرَتى وَلا تَهْتِكْ سِتْرى وَلا تُوحِشْنى وَلا تُؤْيِسْنى وَكُنْ بى رَؤُفاً رَحيماً وَاهْدِنى
وَزَكِّنى وَطَهِّرْنى وَصَفِّنى وَاصْطَفِنى وَخَلِّصْنى وَاسْتَخْلِصْنى وَاصْنَعْنى وَاصْطَنِعْنى وَقَرِّبْنى
اِلَيْكَ وَلا تُباعِدْنى مِنْكَ وَالْطُفْ بى وَلا تَجْفُنى وَاَكْرِمْنى وَلا تُهِنّى وَما اَسْئَلُكَ فَلا
تَحْرِمْنى وَما لا اَسْئَلُكَ فَاجْمَعْهُ لى بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَريمِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِىٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِىٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِىٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِىٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الْباقى صَلَواتُكَ وَبَرَكاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَتُعَجِّلَ
فَرَجَ قائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدينِكَ وَتَجْعَلَنى فى جُمْلَةِ النّاجينَ بِهِ وَالْمُخْلِصينَ
فى طاعَتِهِ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لى دَعْوَتى وَقَضَيْتَ لى حاجَتى وَاَعْطَيْتَنى سُؤْلى
وَكَفَيْتَنى ما اَهَمَّنى مِنْ اَمْرِ دُنْياىَ وَآخِرَتى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا نُورُ يا بُرْهانُ يا مُنيرُ يا مُبينُ
يا رَبِّ اكْفِنى شَرَّ الشُّرُورِ وَآفاتِ الدُّهُورِ وَاَسْئَلُكَ النَّجاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ و دعا کن براى
هرچه خواهى و بسيار بگو يا عُدَّتى عِنْدَ الْعُدَدِ وَيا رَجائى وَالْمُعْتَمَدُ وَيا كَهْفى وَالسَّنَدُ يا
واحِدُ يا اَحَدُ وَيا قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ اَسْئَلُكَ اَللّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ

(دعا در زمان غيبت و امتحان شيعه)

مِنْ شَرِّ نَفْسى وَمِنْ شَرِّ قَضاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذى شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّ رَبّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ

(سى و دوم) شيخ كلينى و غير او روايت كرده اند از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام كه اين دعا را تعليم زراره فرمود كه در زمان غيبت و امتحان شيعه بخوانند اَللّهُمَّ عَرِّفْنى نَفْسَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنى نَفْسَكَ لَمْ اَعْرِفْ نَبِيَّكَ اَللّهُمَّ عَرِّفْنى رَسُولَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنى رَسُولَكَ لَمْ اَعْرِفْ حُجَّتَكَ اَللّهُمَّ عَرِّفْنى حُجَّتَكَ فَاِنَّكَ اِنْ لَمْ تُعَرِّفْنى حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دينى

سى و سوم

فى خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَداً اَنْ تُصَلِّىَ عَلى جَماعَتِهِمْ وَاَنْ تَفْعَلَ بى كَذا وَكَذا و بجاى اين كلمه حاجت بخواه
همانا روايت شده از آن حضرت كه فرمود من از خداوند عزّ و جلّ خواسته ام كه نا اميد برنگرداند كسى را

كه بخواند اين دعا را	زيارت حضرت امام حسن عسكرى عليه السلام	در روضهٔ من بعد از من

شيخ بسند معتبر از آن حضرت روايت كرده كه فرمود قبر من در سرّ من رأى امان است از براى اهل دو
جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسى اوّل اهل دو جانب را بشيعه و سنّى معنى كرده فرموده كه بركت آن
حضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانكه قبر كاظمين سبب امان بغداد شد الخ و سيّد ابن
طاوس فرموده چون خواستى زيارت كنى حضرت عسكرى عليه السلام بجا آور جميع آنچه را كه در زيارت پدرش
حضرت هادى عليه السلام بجا مى آوردى پس بايست نزد ضريح آن حضرت و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ
يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِىٍّ الْهادِىَ الْمُهْتَدِىَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِىَّ
اللّهِ وَابْنَ اَوْلِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّهِ وَابْنَ حُجَجِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِىَّ اللّهِ وَ
ابْنَ اَصْفِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللّهِ وَابْنَ خُلَفائِهِ وَاَبا خَليفَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَئِمَّةِ الْهادينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ الْاَوْصِياءِ الرّاشِدينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُتَّقينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
اِمامَ الْفائِزينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رُكْنَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فَرَجَ الْمَلْهُوفينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ الْاَنْبِياءِ الْمُنْتَجَبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خازِنَ عِلْمِ وَصِىِّ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الدّاعى بِحُكْمِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النّاطِقُ بِكِتابِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
حُجَّةَ الْحُجَجِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا هادِىَ الْاُمَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِىَّ النِّعَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا عَيْبَةَ الْعِلْمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفينَةَ الْحِلْمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْاِمامِ الْمُنْتَظَرِ
الظّاهِرَةِ لِلْعاقِلِ حُجَّتُهُ وَالثّابِتَةِ فِى الْيَقينِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجَبِ عَنْ اَعْيُنِ الظّالِمينَ وَالْمُغَيَّبِ
عَنْ دَوْلَةِ الْفاسِقينَ وَالْمُعيدِ رَبُّنا بِهِ الْاِسْلامَ جَديداً بَعْدَ الْاِنْطِماسِ وَالْقُرْآنَ غَضّاً

(دعاء وقت خواب)

در دعائم الاسلام از امير المؤمنين عليه السلام منقول است كه حضرت رسول صلى الله عليه و آله فرمود هرگاه يكى از شما اراده كند خوابيدن پس بگذارد دست راستش را زير صورت راستش و بگويد بِسْمِ اللّهِ وَضَعْتُ جَنْبى لِلّهِ عَلى مِلَّةِ اِبْراهيمَ وَدينِ مُحَمَّدٍ وَوِلايَةِ مَنِ افْتَرَضَ اللّهُ طاعَتَهُ ما شاءَ اللّهُ كانَ وَما لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ پس هر كه اين را در وقت خواب بگويد محفوظ خواهد بود از دزد و غارت كننده و از خراب شدن خانه و حق تعالى از براى او طلب آمرزش كند ملائكه

(سى و چهارم) نيز از دعاهائى است كه خوانده شود اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ و هر چيزى كه زحمت و رنج ميكند

بعد الانذار اشهد یا مولای انک اقمت الصلوة وآتیت الزکوة وامرت بالمعروف
ونهیت عن المنکر ودعوت الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وعبدت
الله مخلصا حتی اتیک الیقین اسئل الله بالشأن الذی لکم عنده ان یتقبل زیارتی
لکم ویشکر سعیی الیکم ویستجیب دعائی بکم ویجعلنی من انصار الحق واتباعه واشیاعه
ومو الیه ومحبیه والسلام علیک ورحمة الله وبرکاته پس بوس ضریح شریف را و بگذار
طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را و بگو اللهم صل علی سیدنا محمد
واهل بیته وصل علی الحسن بن علی الهادی الی دینک والداعی الی سبیلک علم الهدی
ومنار التقی ومعدن الحجی وماوی النهی وغیث الوری وسحاب الحکمة وبحر الموعظة
ووارث الائمة والشهید علی الامة المعصوم المهذب والفاضل المقرب والمطهر
من الرجس الذی ورثته علم الکتاب والهمته فصل الخطاب ونصبته علما لاهل
قبلتک وقرنت طاعته بطاعتک وفرضت مودته علی جمیع خلیقتک اللهم فکما
اناب بحسن الاخلاص فی توحیدک واردی من خاض فی تشبیهک وحامی عن اهل الایمان
بک فصل یا رب علیه صلوة یلحق بها محل الخاشعین ویعلو فی الجنة بدرجة جده
خاتم النبیین وبلغه منا تحیة وسلاما وآتنا من لدنک فی موالاته فضلا واحسانا
ومغفرة ورضوانا انک ذو فضل عظیم ومن جسیم پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو
یا دائم یا دیموم یا حی یا قیوم یا کاشف الکرب والهم ویا فارج الغم ویا باعث الرسل
ویا صادق الوعد ویا حی لا اله الا انت اتوسل الیک بحبیبک محمد ووصیه علی
ابن عمه وصهره علی ابنته الذی ختمت بهما الشرایع وفتحت بهما التاویل والطلایع
فصل علیهما صلوة یشهد بها الاولون والآخرون وینجو بها الاولیاء والصالحون
واتوسل الیک بفاطمة الزهراء والدة الائمة المهدیین وسیدة نساء العالمین
المشفعة فی شیعة اولادها الطیبین فصل علیها صلوة دائمة ابد الابدین ودهر الداهرین

الداهرین واتوسل الیک بالحسن الرضی الطاهر الزکی والحسین المظلوم المرضی
البر التقی سیدی شباب اهل الجنة الامامین الخیرین الطیبین التقیین النقیین
الطاهرین الشهیدین المظلومین المقتولین فصل علیهما ما طلعت شمس وما غربت
صلوة متوالیة متتالیة واتوسل الیک بعلی بن الحسین سید العابدین المحجوب
من خوف الظالمین وبمحمد بن علی الباقر الطاهر النور الزاهر الامامین السیدین
مفتاحی البرکات ومصباحی الظلمات فصل علیهما ما سری لیل وما اضاء نهار
صلوة تغدو وتروح واتوسل الیک بجعفر بن محمد الصادق عن الله والناطق فی
علم الله وبموسی بن جعفر العبد الصالح فی نفسه والوصی الناصح الامامین الهادیین
المهدیین الوافیین الکافیین فصل علیهما ما سبح لک ملک وتحرک لک فلک
صلوة تنمی وتزید ولا تفنی ولا تبید واتوسل الیک بعلی بن موسی الرضا وبمحمد
بن علی المرتضی الامامین المطهرین المنتجبین فصل علیهما ما اضاء صبح ودام صلوة
ترقیهما الی رضوانک فی العلیین من جنانک واتوسل الیک بعلی بن محمد الراشد
والحسن بن علی الهادی القائمین بامر عبادک المختبرین بالمحن الهائلة والصابرین
فی الاحن المائلة فصل علیهما کفاء اجر الصابرین وازاء ثواب الفائزین صلوة تمهد
لهما الرفعة واتوسل الیک یا رب بامامنا ومحقق زماننا الیوم الموعود والشاهد
المشهود والنور الازهر والضیاء الانور المنصور بالرعب والمظفر بالسعادة فصل علیه
عدد الثمر واوراق الشجر واجزاء المدر وعدد الشعر والوبر وعدد ما احاط به علمک
واحصاه کتابک صلوة یغبطه بها الاولون والآخرون اللهم واحشرنا فی زمرته و
احفظنا علی طاعته واحرسنا بدولته واتحفنا بولایته وانصرنا علی اعدائنا بعزته
واجعلنا یا رب من التوابین یا ارحم الراحمین اللهم وان ابلیس المتمرد اللعین قد
استنظرک لاغواء خلقک فانظرته واستمهلک لاضلال عبیدک فامهلته

بِاَبوابِ عِلمِكَ فيهِ وَقَدْ عَتا وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ وَازْدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَانْتَشَرَتْ دُعاتُهُ فِي اَقْطارِ الْاَرْضِ فَاَضَلُّوا عِبادَكَ وَاَفْسَدُوا دينَكَ وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبادَكَ شِيَعاً مُتَفَرِّقينَ وَاَحْزاباً مُتَمَرِّدينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيانِهِ وَتَمْزيقَ شَأْنِهِ فَاَهْلِكْ اَوْلادَهُ وَجُيُوشَهُ وَطَهِّرْ بِلادَكَ مِنِ اخْتِراعاتِهِ وَاخْتِلافاتِهِ وَاَرِحْ عِبادَكَ مِنْ مَذاهِبِهِ وَقِياساتِهِ وَاجْعَلْ دائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ عَدْلَكَ وَاَظْهِرْ دينَكَ وَقَوِّ اَوْلِيائَكَ وَاَوْهِنْ اَعْدائَكَ وَاَوْرِثْ دِيارَ اِبْليسَ وَدِيارَ اَوْلِيائِهِ اَوْلِيائَكَ وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحيمِ وَاَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذابِ الْاَليمِ وَاجْعَلْ لَعائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ في مَناحِسِ الْخِلْقَةِ وَمَشاوِهِ الْفِطْرَةِ دائِرَةً عَلَيْهِمْ وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ وَجارِيَةً فيهِمْ كُلَّ صَباحٍ وَمَساءٍ وَغُدُوٍّ وَرَواحٍ رَبَّنا اٰتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پس دعا کن بانچه خواهی از برای خود و برادرانت انگاه زیارت کن ملکهٔ دنیا و اخرت والدهٔ امام قائم علیهما را و قبر انمعظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام است پس بگو

اَلسَّلامُ عَلىٰ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الصّادِقِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلىٰ مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ الْحُجَجِ الْمَيامينِ اَلسَّلامُ عَلىٰ والِدَةِ الْاِمامِ وَالْمُودَعَةِ اَسْرارَ الْمَلِكِ الْعَلّامِ وَالْحامِلَةِ لِاَشْرَفِ الْاَنامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا شَبيهَةَ اُمِّ مُوسىٰ وَابْنَةَ حَوارِيِّ عيسىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي الْاِنْجيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللهِ الْاَمينِ وَمَنْ رَغِبَ في وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ اَسْرارَ رَبِّ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلىٰ اٰبائِكِ الْحَوارِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلىٰ بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلىٰ رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفالَةَ وَاَدَّيْتِ الْاَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ في مَرْضاتِ اللهِ وَصَبَرْتِ في ذاتِ اللهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللهِ وَبالَغْتِ في حِفْظِ حُجَّةِ اللهِ وَرَغِبْتِ في وُصْلَةِ اَبْناءِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً

(دعا عظیم الشأن)

مِنْ هٰذِهِ الْاَرْضِ وَالزَّرْعِ اِلَى الْخَرابِ كَما خَرَجَ ابْنُ مَتّىٰ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ فَاِنْ لَمْ تَخْرُجُوا اَرْسَلْتُ عَلَيْكُمْ شُواظاً مِنْ نارٍ وَنُحاسٍ فَلا تَنْتَصِرانِ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذينَ خَرَجُوا مِنْ دِيارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا فَماتُوا اُخْرُجُوا مِنْها فَاِنَّكَ رَجيمٌ فَخَرَجَ مِنْها خائِفاً يَتَرَقَّبُ سُبْحانَ الَّذي اَسْرىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصىٰ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَها لَمْ يَلْبَثُوا اِلّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيها فَاَخْرَجْناهُمْ مِنْ جَنّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَمَقامٍ كَريمٍ وَنَعْمَةٍ كانُوا فيها فاكِهينَ فَما بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّماءُ وَالْاَرْضُ وَما كانُوا مُنْظَرينَ اُخْرُجْ

بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِاَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَواهُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلىٰ بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً بِالصّالِحينَ راضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْواكِ فَلَقَدْ اَوْلاكِ مِنَ الْخَيْراتِ ما اَوْلاكِ وَاَعْطاكِ مِنَ الشَّرَفِ ما بِهِ اَغْناكِ فَهَنَّاكِ اللهُ بِما مَنَحَكِ مِنَ الْكَرامَةِ وَاَمْراكِ

پس بالا میکنی سر خود را و میگوئی

اَللّٰهُمَّ اِيّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضاكَ طَلَبْتُ وَبِاَوْلِيائِكَ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلىٰ غُفْرانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ اُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْني بِزِيارَتِها وَثَبِّتْني عَلىٰ مَحَبَّتِها وَلا تَحْرِمْني شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ وَلَدِها وَارْزُقْني مُرافَقَتَها وَاحْشُرْني مَعَها وَمَعَ وَلَدِها كَما وَفَّقْتَني لِزِيارَةِ وَلَدِها وَزِيارَتِها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِالْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيامينِ مِنْ اٰلِ طٰه وَيٰس اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ وَاَنْ تَجْعَلَني مِنَ الْمُطْمَئِنّينَ الْفائِزينَ الْفَرِحينَ الْمُسْتَبْشِرينَ الَّذينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْني مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ اَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَاٰمَنْتَ خَوْفَهُ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي اِيّاها وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْها اَبَداً ما اَبْقَيْتَني وَاِذا تَوَفَّيْتَني فَاحْشُرْني في زُمْرَتِها وَاَدْخِلْني في شَفاعَةِ وَلَدِها وَشَفاعَتِها وَاغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَاٰتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا سادَتي وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

مؤلف گوید روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که زید شحام عرض کرد بخدمتش که چه ثوابست از برای کسیکه زیارت کند یکی از شما امامان را فرمود مثل انستکه زیارت کرده حضرت رسولخدا صلی الله علیه وآله را و ما در سابق نقل کردیم روایتی که از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و در هدیة الزائرین نقل کرده در فضائل جناب حکیمه دختر حضرت امام محمد تقی علیه السلام که قبر شریفش

(دعا بنظر کردن با ثمر عقیق)

منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين اخرج منها مذؤوما مدحورا اخرج منها فانك رجيم فلناتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم صاغرون

(دعا همرسانیدن طلا و مال)

از سید بن طاوس منقول است که هر که بنگرد در عقیق و نگین انگشتر عقیق داشته باشد و در وقتیکه نقش کرده باشد نگین انگشتر عقیق را ... و ... و سوره انا انزلناه را بخواند ... الله الصمد ... و قل هو الله احد ... لا شريك له و كفى ... والخطا ... عنه ...

پایین پا چسبیده بضریح عسکریین علیهما السلام است وگفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوص برای انمعظمه ذکر نشده با آن مرتبهٔ رفیعه که از برای او است پس سزاوار است او را زیارت کنند بالفاظیکه در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقلشده یا زیارت کنند او را باین الفاظ که در زیارت عمّهٔ مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی علیه السلام وارد شده و آن چنانست که میایستی و بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عیسیٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلیٰ خَلْقِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَدیجَةَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُخْتَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا عَمَّةَ وَلِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ التَّقِیِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فی زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَاْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللهَ اَنْ یُرِیَنا فیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنا وَاِیّاکُمْ فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ

وَآلِهِ وَاَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلیمِ اِلَی اللهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَعَلیٰ یَقینِ ما اَتیٰ بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدی اَللّٰهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْاٰخِرَةَ یا حَکیمَةُ اِشْفَعی لی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکِ عِنْدَ اللهِ شَاْناً مِنَ الشَّاْنِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَخْتِمَ لی بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّی ما اَنَا فیهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید معروفست که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جملهٔ از سادات عظام است که از جملهٔ آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظر میرسد آنستکه سیدی جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند و تشبیه میکردند این دو برادر را بدو جد شان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت ابو الطیب است که صدای حضرت حجه صلوات الله علیه شبیه بود بصدای حسین و در شجرة الاولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی ره ذکر اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند آنحضرت از زهاد و عباد بود و بامامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متتبع ماهر بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزیکه دلالت کند بر جلالتش و نیز بدانکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد بکمنزلی سامره مزار بیست مشهور و بجلالة الشان و بروز کرامات معروف عامهٔ مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذر و هدایای بسیار با نجا میبرند و حاجات میطلبند و اعراب بنجد و تمامی از او خوف دارند و حساب میبرند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقلشده که مقام ذکرش نیست و بس است در جلالت آنجناب که قابلیت و صلاحیت امامت داشت و فرزند بزرگ حضرت هادی علیه السلام بود و در فوت او حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده

محمد و علی ابنیهم و ظاهرهم و باطنهم و اولهم و آخرهم پس بجو بیخین کند خداوند عالمیان او را آنگاه وارد در اثر روز از شر آنچه از آسمان نازل میشود و آنچه بالا میرود بسوی آسمان و آنچه در زمین فرو میرود و آنچه بیرون میاید از زمین و در حرز و حمایت خداوند و نشان خدا باشد تا آنکه بمیرد (پس هم) شیخ کفعمی از کتاب جمع الشتات از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که هر گاه خواستی از ما حدیثی نقل کنی و شیطان تو را فراموش داده بگذار دست را بر جبهه خود و بگو صلی الله علی محمد و آله اللهم انی اسئلک یا مذکر الخیر و فاعله و الآمر به ذکرنی ما انسانیه الشیطان و در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت

صادق علیه السلام نقل است که اگر کسی سهوا و در نماز بسیار باشد در وقتیکه داخل میشود بگوید بسم الله و بالله اعوذ بالله من الشیطان الرجیم نجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم مؤلف گوید که کلمه مجرب است برای سهو و دفع کسالت که در نماز رو کند و دعائی وارد شده برای دفع نسیان و فراموشی که مخصوصاً بعد از نماز خوانده میشود ... و تمام ابتر الکیم و اذکر هم الذکرتان ... باشد برای فهم و زهن ... بکر بدانند تا باشد و خوردن دعا و لفظ نافعست و ... بلید کردن حلوا و کوک ... نمودن عسل و عدس و دعا ... آنست و نقلشده که از دواهای سودمند است ... و نسیان و مثل شرب ... کند دو و سعد و شکر ... ریحان ... مداوی باهم کرده و ... وسعوف ... وسعوف کرده و در ... صبح ...

اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر قبه و ضریح مبارکش سعی فرموده و صورت
کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام
ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشان جلیل القدر کانت الشیعة تزعم انه الامام بعد ابیه
علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام وقال له احدث لله شکراً فقد احدث
فیک امراً خلفه ابوه فی المدینة طفلا وقدم علیه فی سامراء مشتدا ونهض الی الرجوع الی
الحجاز ولما بلغ بلد علی تسعة فراسخ مرض وتوفی ومشهده هنالک ولما توفی شق ابو محمد علیه السلام
ثوبه وقال فی جواب من عابه علیه قد شق موسی علی اخیه هرون وکانت وفاته فی حدود
اثنین وخمسین بعد المائتین وبالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر
مطهر و بگو السَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ
وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُما بِهِ وَدَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لاٰ تَجْعَلْهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِیّاهُما وَارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَاحْشُرْنی مَعَهُما وَمَعَ اٰبائِهِمَا الطّاهِرینَ

وَالْقائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ	(مقام دویم)	ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجة الله علی العباد وبقیة الله فی البلاد الامام المهدی
حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی آبائه وقبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که
در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقلکرده‌ام و آن امر این است که این سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگواران
بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبه و حرم از پشت سر
نزدیک بقبر نرجس خاتون بوده و شاید حال در رواق باشد آنجا پایین میرفتند و الآن در از
تاریکی داشت چون از آنجا میگذشتند بسرداب غیبت میرسیدند که حال این نه کاری شده
و پنجره از طرف قبله بصحن عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن در از وسط این سرداب باز میشد که
حال کاشی دیوار بجای آن بشکل محرابی ساخته‌اند و همه اعمال این سر امام علیهما السلام از بحر میشد
ولهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب را ذکر کرده پس از آن زیارت

بخوانند لکن نه بر دو منوال حجر نیز
و بخوانند سوره زلزله گشت و هکذا
و بگویند مدتی در وزن بعد از نماز
صبح پیش از آنکه تکلم کنند
یا حی یا قیوم فلا یفوت
شیئا علمه ولا یؤده
و هم بخوانند عقب نماز هاء دعاء
سبحان من لا یعتدی علی
اهل مملکته و بخوانند
نماز زلزله در بار دو هر جمعه
قوت محافظه نقلکرده هم و غیره
دال و اجتناب کنند از
چیزهائی که سبب نسیان میشود
و آن خوردن سیب ترش و
گشنیز سبز و پنیر و پس خورده
موش و بول در آب ایستاده
و خواندن الواح قبرها و
رفتن از میان دو زن و دو
افکندن شپش زنده و
بحجامت ناخنها و ترک قیلوله
و کثرت معاصی و کثرت
هموم و...

نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل بود که مرحوم احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام
کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام را بنحویکه الآن موجود است جدا نمود و برای آن روضه و رواق و
قبه عالیه بر پا نمود و برای سرداب مطهر صحنی علیحده و ایوانی و راهی و پله جدا و دهلیزی و
سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه اول و پله ها و در سرداب
بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست و محل بر آن بجا آوردن بعضی از آداب رده نماند ولکن
محل جمله از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده و اما استیذان و خواندن اذن
دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصریح علماء بر هر دری که از انجام بسوی مشاهد دخول
در آن حرم از حرمهای امامیکه باشد بایست رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید شد الحال
شروع کنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتیست که بعد
از این بیاید و اول آن السَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ است و در آخر آن استیذان میشود و
بایست از در در سرداب پیش از پایین رفتن از پله ها خواند و اذن دخول دیگر سید بن طاوس
نقلکرده قریب بهمان اذن دخول اول که در فصل دویم از باب زیارات نقلکرده‌ایم و اذن دخول
دیگر علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقلکرده که اول آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها وَعَقْوَةٌ
شَرَّفْتَها است که ما نیز از بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کرده‌ایم پس بآنجا رجوع نما و بآن
کلمات استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن آنحضرت را بآنچه خود
دستور العمل داده‌اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی ره در کتاب شریف احتجاج روایت کرده
که از ناحیه مقدسه بیرون آمد بسوی محمد حمیری بعد از جواب از مسائلیکه از آنحضرت سؤال کرده بود
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لاٰ لِاَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلاٰ مِنْ اَوْلِیائِهِ تَقْبَلُونَ حِکْمَةٌ بالِغَةٌ فَما تُغْنِی
النُّذُرُ السَّلامُ عَلَیْنا وَعَلی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ هرگاه خواستید توجه کنید بوسیله
ما بسوی خداوند تبارک وتعالی و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدای تعالی فرموده سَلامٌ عَلی
آلِ یس السَّلامُ عَلَیْکَ یا داعِیَ اللهِ وَرَبّانِیَّ اٰیاتِهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ اللهِ وَدَیّانَ دینِهِ

آخران در آمرزش پا و کثرت
اشتغال و علائق و نظر
افکندن بدار کشیده و مرد
افکندن از زمین قطار سنگی
(از بیت مهید نقلکرده‌اند)
چهلم شیخ ابن فهد نقلکرده از
حضرت هادی علیه السلام که فرمود هر
دعائی که پیش از آن تمجید نباشد
ابتر است اول تمجید
آنکه تنها راوی گفت
کمترین چیزی که کفایت میکند
از تمجید چیست فرمود میگوئی
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَیْسَ
قَبْلَکَ شَیْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ
فَلَیْسَ بَعْدَکَ شَیْءٌ وَاَنْتَ
الظّاهِرُ فَلَیْسَ فَوْقَکَ شَیْءٌ
وَاَنْتَ الْباطِنُ فَلَیْسَ دُونَکَ
شَیْءٌ وَاَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

(خاتمه)

در بعضی از ادعیه
متعلق بموت است

السَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللهِ وَناصِرَ حَقِّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَدَليلَ اِرادَتِهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا تالِيَ كِتابِ اللهِ وَتَرْجُمانَهُ السَّلامُ عَلَيْكَ فى آناءِ لَيْلِكَ وَاَطْرافِ نَهارِكَ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا بَقِيَّةَ اللهِ فى اَرْضِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا ميثاقَ اللهِ الَّذى اَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا وَعْدَ اللهِ الَّذى ضَمِنَهُ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ
وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْواسِعَةُ وَعْداً غَيْرَ مَكْذُوبٍ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَقُومُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ
تَقْعُدُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَقْرَءُ وَتُبَيِّنُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تُصَلّى وَتَقْنُتُ السَّلامُ
عَلَيْكَ حينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تُهَلِّلُ وَتُكَبِّرُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ
تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ السَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تُصْبِحُ وَتُمْسى السَّلامُ عَلَيْكَ فِى اللَّيْلِ اِذا يَغْشى وَ
النَّهارِ اِذا تَجَلّى السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمامُ الْمَأْمُونُ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ
السَّلامُ عَلَيْكَ بِجَوامِعِ السَّلامِ اُشْهِدُكَ يا مَوْلاىَ اَنّى اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ
لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لا حَبيبَ اِلاّ هُوَ وَاَهْلُهُ وَاُشْهِدُكَ يا مَوْلاىَ
اَنَّ عَلِيّاً اَميرَ الْمُؤْمِنينَ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِىَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِىٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِىَّ
بْنَ مُوسى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِىٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِىَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِىٍّ حُجَّتُهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ اَنْتُمُ الْاَوَّلُ وَالْاخِرُ وَاَنَّ رَجْعَتَكُمْ حَقٌّ لا رَيْبَ فيها يَوْمَ لا يَنْفَعُ
نَفْساً ايمانُها لَمْ تَكُنْ امَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فى ايمانِها خَيْراً وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَاَنَّ ناكِراً
وَنَكيراً حَقٌّ وَاَشْهَدُ اَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَاَنَّ الصِّراطَ حَقٌّ وَالْمِرْصادَ حَقٌّ وَالْميزانَ
حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعيدَ بِهِما حَقٌّ
يا مَوْلاىَ شَقِىَ مَنْ خالَفَكُمْ وَسَعِدَ مَنْ اَطاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلى ما اَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَاَنَا وَلِىٌّ
لَكَ بَرىءٌ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ ما رَضيتُمُوهُ وَالْباطِلُ ما اَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ ما اَمَرْتُمْ
بِهِ وَالْمُنْكَرُ ما نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسى مُؤْمِنَةٌ بِاللهِ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِاَميرِ الْمُؤْمِنينَ

بدانکه چون بر کسی آثار مرگ ظاهر شود اول کسیکه باید باحوال او بپردازد آن شخص خودش است که سفر ابدی آخرت در پیش دارد و در خور آن سفر او را توشه میباید پس اول چیزیکه او را ضرور است اقرار بگناه و اعتراف بتقصیر و ندامت از گذشتها و توبهٔ کامل کردن است و تضرع و زاری بجناب مقدس ایزدی کردن که از گناهان گذشتهٔ او درگذرد و در احوال اهوالی که در پیش دارد او را بخود و دیگران نگذارد پس متوجه وصیت شود و حقوق خدا و خلق آنچه در ذمهٔ او باشد ادا کند و بدیگران نگذارد

وَبِكُمْ يا مَوْلاىَ اَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَنُصْرَتى مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتى خالِصَةٌ لَكُمْ آمينَ آمينَ
وبعد از آن باید دعا خوانده شود اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِىِّ رَحْمَتِكَ وَ
كَلِمَةِ نُورِكَ وَاَنْ تَمْلَاَ قَلْبى نُورَ الْيَقينِ وَصَدْرى نُورَ الْايمانِ وَفِكْرى نُورَ النِّيّاتِ وَ
عَزْمى نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتى نُورَ الْعَمَلِ وَلِسانى نُورَ الصِّدْقِ وَدينى نُورَ الْبَصائِرِ مِنْ
عِنْدِكَ وَبَصَرى نُورَ الضِّياءِ وَسَمْعى نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتى نُورَ الْمُوالاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ
عَلَيْهِمُ السَّلامُ حَتّى اَلْقاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَميثاقِكَ فَتُغَشّيَنى رَحْمَتُكَ يا وَلِىُّ
يا حَميدُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فى اَرْضِكَ وَخَليفَتِكَ فى بِلادِكَ وَالدّاعى
اِلى سَبيلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثّائِرِ بِاَمْرِكَ وَلِىِّ الْمُؤْمِنينَ وَبَوارِ الْكافِرينَ وَمُجَلِّى
الظُّلْمَةِ وَمُنيرِ الْحَقِّ وَالنّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التّامَّةِ فى اَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ
الْخائِفِ وَالْوَلِىِّ النّاصِحِ سَفينَةِ النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدى وَنُورِ اَبْصارِ الْوَرى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ
وَارْتَدى وَمُجَلِّى الْعَمَى (الْغَماءِ) الَّذى يَمْلَاُ الْاَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً كَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً اِنَّكَ
عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيائِكَ الَّذينَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَ
اَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهيراً اَللّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ
لِدينِكَ وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِيائَكَ وَاَوْلِيائَهُ وَشيعَتَهُ وَاَنْصارَهُ وَاجْعَلْنا مِنْهُمْ اَللّهُمَّ اَعِذْهُ
مِنْ شَرِّ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَميعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ
يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ اَنْ يُوصَلَ اِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فيهِ رَسُولَكَ وَآلَ
رَسُولِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِريهِ وَاخْذُلْ خاذِليهِ وَاقْصِمْ
قاصِميهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفّارَ وَالْمُنافِقينَ وَجَميعَ الْمُلْحِدينَ
حَيْثُ كانُوا مِنْ مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها بَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَاْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَ
اَظْهِرْ بِهِ دينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِى اللّهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَ
اَتْباعِهِ وَشيعَتِهِ وَاَرِنى فى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ ما يَأْمُلُونَ وَفى عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ

که بعد از مردن اختیار آن [illegible] و مختار نیست [illegible] در اموال خود [illegible] شایسته [illegible] وارثان او را [illegible] کنند [illegible] او را و مانع شوند [illegible] و او را [illegible] بدی [illegible] ثلث باشد و [illegible] از اعمال [illegible] در مال خود [illegible] پس [illegible] و تنفیذ [illegible] و ندامت سود نبخشد پس بلکه ثلث مال خود را از برای خویشان و نصف آن فقرا و خیرات و آنچه مناسب حال خود داند وصیت کند که زیاده از ثلث را اختیار ندارد و بیان آنچه در ذمهٔ او باشد از حقوق و مطالب مؤمنین و همه را

اِلٰهَ الحَقِّ اٰمِینَ یٰا ذَا الجَلالِ وَالإِکْرامِ یٰا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ زیارت دیگر منقول از کتب معتبره
عُلَماء با ثبت بر در حرم الخضر وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا خَلِیفَةَ اللهِ وَخَلِیفَةَ اٰبٰائِهِ
المَهْدِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا وَصِیَّ الأَوْصِیٰاءِ المٰاضِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا حافِظَ اَسْرارِ
رَبِّ العالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا بَقِیَّةَ اللهِ مِنَ الصَّفْوَةِ المُنْتَجَبِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا بْنَ
الأَنْوارِ الزّاهِرَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الأَعْلامِ الباهِرَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا بْنَ العِتْرَةِ الطّاهِرَةِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا مَعْدِنَ العُلُومِ النَّبَوِیَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا بابَ اللهِ الَّذِی لا یُؤْتیٰ اِلّا مِنْهُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا سَبِیلَ اللهِ الَّذِی مَنْ سَلَکَ غَیْرَهُ هَلَکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا ناظِرَ شَجَرَةِ
طُوبیٰ وَسِدْرَةِ المُنْتَهیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا نُورَ اللهِ الَّذِی لا یُطْفیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا حُجَّةَ اللهِ
الَّتِی لا تَخْفیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا حُجَّةَ اللهِ عَلیٰ مَنْ فِی الأَرْضِ وَالسَّماءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ سَلامَ
مَنْ عَرَفَکَ بِما عَرَّفَکَ بِهِ اللهُ وَنَعَتَکَ بِبَعْضِ نُعُوتِکَ الَّتِی اَنْتَ اَهْلُها وَفَوْقَها اَشْهَدُ
اَنَّکَ الحُجَّةُ عَلیٰ مَنْ مَضیٰ وَمَنْ بَقِیَ وَاَنَّ حِزْبَکَ هُمُ الغالِبُونَ وَاَوْلِیٰائَکَ هُمُ الفائِزُونَ
وَاَعْدائَکَ هُمُ الخاسِرُونَ وَاَنَّکَ خازِنُ کُلِّ عِلْمٍ وَفاتِقُ کُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ کُلِّ حَقٍّ وَمُبْطِلُ
کُلِّ باطِلٍ رَضِیتُکَ یٰا مَوْلایَ اِماماً وَهادِیاً وَوَلِیّاً وَمُرْشِداً لا اَبْتَغِی بِکَ بَدَلاً وَلا
اَتَّخِذُ مِنْ دُونِکَ وَلِیّاً اَشْهَدُ اَنَّکَ الحَقُّ الثّابِتُ الَّذِی لا عَیْبَ فِیهِ وَاَنَّ وَعْدَ اللهِ
فِیکَ حَقٌّ لا اَرْتابُ لِطُولِ الغَیْبَةِ وَبُعْدِ الأَمَدِ وَلا اَتَحَیَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَکَ وَجَهِلَ بِکَ
مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَیّامِکَ وَاَنْتَ الشّافِعُ الَّذِی لا تُنازَعُ وَالوَلِیُّ الَّذِی لا تُدافَعُ ذَخَرَکَ اللهُ
لِنُصْرَةِ الدِّینِ وَاِعْزازِ المُؤْمِنِینَ وَالانْتِقامِ مِنَ الجاحِدِینَ المارِقِینَ اَشْهَدُ اَنَّ بِوِلایَتِکَ
تُقْبَلُ الأَعْمالُ وَتُزَکَّی الأَفْعالُ وَتُضاعَفُ الحَسَناتُ وَتُمْحَی السَّیِّئاتُ فَمَنْ جاءَ بِوِلایَتِکَ
وَاعْتَرَفَ بِاِمامَتِکَ قُبِلَتْ اَعْمالُهُ وَصُدِّقَتْ اَقْوالُهُ وَتَضاعَفَتْ حَسَناتُهُ وَمُحِیَتْ
سَیِّئاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلایَتِکَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَکَ وَاسْتَبْدَلَ بِکَ غَیْرَکَ کَبَّهُ اللهُ
عَلیٰ مَنْخِرِهِ فِی النّارِ وَلَمْ یَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ یُقِمْ لَهُ یَوْمَ القِیٰمَةِ وَزْناً اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُ

که غیبت کرده باشد یا اهانة یا آزاری باو رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس کند که او را حلال کنند و اگر حاضر نباشند از برادران مؤمن التماس کند که برای او ابراء ذمه بخواهند پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی بامینی بگذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین کند پس کفن خود را مهیا نماید و از شهادتین و عقاید و اذکار و ادعیه و آیات آنچه در کتب مبسوطه مذکور است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد بر بدن حضرت امام حسین علیه السلام

ما اَتْکَنَهُ وَاُشْهِدُکَ یٰا مَوْلایَ بِهٰذا ظاهِرُهُ کَباطِنِهِ وَسِرُّهُ کَعَلانِیَتِهِ وَاَنْتَ الشّاهِدُ
عَلیٰ ذٰلِکَ وَهُوَ عَهْدِی اِلَیْکَ وَمِیثاقِی لَدَیْکَ اِذْ اَنْتَ نِظامُ الدِّینِ وَیَعْسُوبُ المُتَّقِینَ
وَعِزُّ المُوَحِّدِینَ وَبِذٰلِکَ اَمَرَنِی رَبُّ العالَمِینَ فَلَوْ تَطاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمادَتِ الأَعْمارُ لَمْ اَزْدَدْ
فِیکَ اِلّا یَقِیناً وَلَکَ اِلّا حُبّاً وَعَلَیْکَ اِلّا مُتَّکَلاً وَمُعْتَمَداً وَلِظُهُورِکَ اِلّا مُتَوَقَّعاً وَمُنْتَظِراً
وَلِجِهادِی بَیْنَ یَدَیْکَ مُتَرَقِّباً فَاَبْذُلُ نَفْسِی وَمالِی وَوَلَدِی وَاَهْلِی وَجَمِیعَ ما خَوَّلَنِی رَبِّی بَیْنَ
یَدَیْکَ وَالتَّصَرُّفَ بَیْنَ اَمْرِکَ وَنَهْیِکَ مَوْلایَ فَاِنْ اَدْرَکْتُ اَیّامَکَ الزّاهِرَةَ وَاَعْلامَکَ
الباهِرَةَ فَها اَنا ذا عَبْدُکَ المُتَصَرِّفُ بَیْنَ اَمْرِکَ وَنَهْیِکَ اَرْجُو بِهِ الشَّهادَةَ بَیْنَ یَدَیْکَ
وَالفَوْزَ لَدَیْکَ مَوْلایَ فَاِنْ اَدْرَکَنِیَ المَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِکَ فَاِنِّی اَتَوَسَّلُ بِکَ وَبِاٰبائِکَ
الطّاهِرِینَ اِلَی اللهِ تَعالیٰ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَجْعَلَ لِی کَرَّةً فِی
ظُهُورِکَ وَرَجْعَةً فِی اَیّامِکَ لِأَبْلُغَ مِنْ طاعَتِکَ مُرادِی وَاَشْفِیَ مِنْ اَعْدائِکَ فُؤادِی مَوْلایَ
وَقَفْتُ فِی زِیارَتِکَ مَوْقِفَ الخاطِئِینَ النّادِمِینَ الخائِفِینَ مِنْ عِقابِ رَبِّ العالَمِینَ وَقَدِ
اتَّکَلْتُ عَلیٰ شَفاعَتِکَ وَرَجَوْتُ بِمُوالاتِکَ وَشَفاعَتِکَ مَحْوَ ذُنُوبِی وَسَتْرَ عُیُوبِی وَ
مَغْفِرَةَ زَلَلِی فَکُنْ لِوَلِیِّکَ یٰا مَوْلایَ عِنْدَ تَحْقِیقِ اَمَلِهِ وَاسْئَلِ اللهَ غُفْرانَ زَلَلِهِ فَقَدْ
تَعَلَّقَ بِحَبْلِکَ وَتَمَسَّکَ بِوِلایَتِکَ وَتَبَرَّءَ مِنْ اَعْدائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اَنْجِزْ لِوَلِیِّکَ ما وَعَدْتَهُ اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ کَلِمَتَهُ وَاَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلیٰ عَدُوِّهِ وَعَدُوِّکَ
یٰا رَبَّ العالَمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَظْهِرْ کَلِمَتَکَ التّامَّةَ وَمُغَیَّبَکَ فِی
اَرْضِکَ الخائِفَ المُتَرَقِّبَ اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِیزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً اَللّٰهُمَّ وَاَعِزَّ
بِهِ الدِّینَ بَعْدَ الخُمُولِ وَاَطْلِعْ بِهِ الحَقَّ بَعْدَ الأُفُولِ وَاَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ وَاکْشِفْ بِهِ الغُمَّةَ
اَللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ البِلادَ وَاهْدِ بِهِ العِبادَ اَللّٰهُمَّ امْلَأْ بِهِ الأَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً کَما مُلِئَتْ
ظُلْماً وَجَوْراً اِنَّکَ سَمِیعٌ مُجِیبٌ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یٰا وَلِیَّ اللهِ ائْذَنْ لِوَلِیِّکَ فِی الدُّخُولِ
اِلیٰ حَرَمِکَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اٰبائِکَ الطّاهِرِینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

نیز باید که بنویسد و این در ضرورت است که پیش تر غافل شده نباشد که کفن را تنها نکرده باشد و اگر نه مؤمن مهیا باید که همیشه کفنش مهیا باشد و نزد او حاضر باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که کفنش در خانه اش باشد او را از غافلان ننویسند و هر گاه که نظر کند بآن کفن ثواب یابد و باید که بعد از آن دیگر در فکر زن و فرزند و مال نباشد و متوجه جناب مقدس ایزدی شود و بیاد او باشد و تفکر کند که این اموال را بکار او نمی آید و غیر لطف و رحمت پروردگار در دنیا

پس برو بنزد سرداب غیبت آنحضرت و میان دو در بایست و درها را بدست خود بگیر
و تنحنح کن مانند کسیکه رخصت داخلشدن طلبد و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو و با یقین
رو بنا بی و حضور قلب دو رکعت نماز در عرصهٔ سرداب بکن پس بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ
اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا
اَوْلِیَائَهُ وَاَعْدَائَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِیَارَةِ اَئِمَّتِنَا وَلَمْ یَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِینَ النَّاصِبِینَ وَلَا
مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِینَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِینَ الْمُقَصِّرِینَ اَلسَّلَامُ عَلٰی وَلِیِّ اللّٰهِ وَابْنِ اَوْلِیَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْمُدَّخَرِ لِکَرَامَةِ اَوْلِیَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ اَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَی النُّورِ الَّذِی اَرَادَ اَهْلُ
الْکُفْرِ اِطْفَائَهُ فَاَبَی اللّٰهُ اِلَّا اَنْ یُتِمَّ نُورَهُ بِکُرْهِهِمْ وَاَیَّدَهُ بِالْحَیٰوةِ حَتّٰی یُظْهِرَ عَلٰی یَدِهِ
الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاکَ صَغِیرًا وَاَکْمَلَ لَکَ عُلُومَهُ کَبِیرًا وَاَنَّکَ
حَیٌّ لَا تَمُوتُ حَتّٰی تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلٰی خُدَّامِهِ وَاَعْوَانِهِ
عَلٰی غَیْبَتِهِ وَنَأْیِهِ وَاسْتُرْهُ سِتْرًا عَزِیزًا وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِیزًا وَاشْدُدِ اللّٰهُمَّ وَطْاَتَکَ
عَلٰی مُعَانِدِیهِ وَاحْرُسْ مَوَالِیَهُ وَزَائِرِیهِ اَللّٰهُمَّ کَمَا جَعَلْتَ قَلْبِی بِذِکْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ
سِلَاحِی بِنُصْرَتِهِ مَشْهُورًا وَاِنْ حَالَ بَیْنِی وَبَیْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلٰی عِبَادِکَ
حَتْمًا وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلٰی خَلِیقَتِکَ رَغْمًا فَابْعَثْنِی عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ حُفْرَتِی مُؤْتَزِرًا
کَفَنِی حَتّٰی اُجَاهِدَ بَیْنَ یَدَیْهِ فِی الصَّفِّ الَّذِی اَثْنَیْتَ عَلٰی اَهْلِهِ فِی کِتَابِکَ فَقُلْتَ کَاَنَّهُمْ
بُنْیَانٌ مَرْصُوصٌ اَللّٰهُمَّ طَالَ الْاِنْتِظَارُ وَشَمِتَ مِنَّا الْفُجَّارُ وَصَعُبَ عَلَیْنَا الْاِنْتِصَارُ
اَللّٰهُمَّ اَرِنَا وَجْهَ وَلِیِّکَ الْمَیْمُونِ فِی حَیَاتِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدِینُ لَکَ بِالرَّجْعَةِ
بَیْنَ یَدَیْ صَاحِبِ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِی
وُصْلَتِکَ الْخُلَّانَ وَهَجَرْتُ لِزِیَارَتِکَ الْاَوْطَانَ وَاَخْفَیْتُ اَمْرِی عَنْ اَهْلِ الْبُلْدَانِ
لِتَکُونَ شَفِیعًا عِنْدَ رَبِّکَ وَرَبِّی وَاِلٰی آبَائِکَ وَمَوَالِیَّ فِی حُسْنِ التَّوْفِیقِ لِی وَاِسْبَاغِ
النِّعْمَةِ عَلَیَّ وَسَوْقِ الْاِحْسَانِ اِلَیَّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَصْحَابِ الْحَقِّ وَقَادَةِ

و آخرت چیزی بهتر یاد او نمیدید و بداند که چون توکل بر حق تعالی کند امور بازماندگان او با احسن وجوه صورت خواهد یافت و بداند که اگر خود باقی بماند بدون مشیت الهی نفعی بایشان نمیتواند رساند و ضرری از ایشان دفع نمیتواند کرد و اخدا و ندکه ایشانرا آفریده است از او بایشان مهربانتر است و باید که در این حال در مقام رجاء و امید باشد و از رحمت الهی بسیار امیدوار باشد و از شفاعت رسول خدا صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه معصومین علیهم السلام امید عظیم

الْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنِّی مَا دَعَوْتُکَ وَاَعْطِنِی مَا لَمْ اَنْطِقْ بِهِ فِی دُعَائِی مِنْ صَلَاحِ دِینِی وَدُنْیَایَ
اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ پس داخل صفه شو و دو رکعت
نماز کن و بگو اَللّٰهُمَّ عَبْدُکَ الزَّائِرُ فِی فِنَاءِ وَلِیِّکَ الْمَزُورِ الَّذِی فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَی
الْعَبِیدِ وَالْاَحْرَارِ وَاَنْقَذْتَ بِهِ اَوْلِیَائَکَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا زِیَارَةً مَقْبُولَةً
ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِیِّکَ غَیْرِ مُرْتَابٍ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلَا
بِزِیَارَتِهِ وَلَا تَقْطَعْ اَثَرِی مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِیَارَةِ اَبِیهِ وَجَدِّهِ اَللّٰهُمَّ اَخْلِفْ عَلَیَّ نَفَقَتِی
وَانْفَعْنِی بِمَا رَزَقْتَنِی فِی دُنْیَایَ وَآخِرَتِی لِی وَلِاِخْوَانِی وَاَبَوَیَّ وَجَمِیعِ عِتْرَتِی اَسْتَوْدِعُکَ
اللّٰهَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الَّذِی یَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَیَهْلِکُ عَلٰی یَدَیْهِ الْکَافِرُونَ الْمُکَذِّبُونَ یَا
مَوْلَایَ یَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ جِئْتُکَ زَائِرًا لَکَ وَلِاَبِیکَ وَجَدِّکَ مُتَیَقِّنًا الْفَوْزَ بِکُمْ
مُعْتَقِدًا اِمَامَتَکُمْ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّیَارَةَ لِی عِنْدَکَ فِی عِلِّیِّینَ وَبَلِّغْنِی
بَلَاغَ الصَّالِحِینَ وَانْفَعْنِی بِحُبِّهِمْ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ زیارت دیگر زیارتیست که سید بن
طاوس نقل کرده و آن چنانستکه میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَقِّ الْجَدِیدِ وَالْعَالِمِ الَّذِی عِلْمُهُ
لَا یَبِیدُ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحْیِی الْمُؤْمِنِینَ وَمُبِیرِ الْکَافِرِینَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَهْدِیِّ الْاُمَمِ وَجَامِعِ الْکَلِمِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی خَلَفِ السَّلَفِ وَصَاحِبِ الشَّرَفِ اَلسَّلَامُ عَلٰی حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَکَلِمَةِ الْمَحْمُودِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی مُعِزِّ الْاَوْلِیَاءِ وَمُذِلِّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلٰی وَارِثِ الْاَنْبِیَاءِ وَخَاتَمِ الْاَوْصِیَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ اَلسَّلَامُ عَلَی السَّیْفِ الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ
وَالنُّورِ الْبَاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلٰی شَمْسِ الظَّلَامِ وَبَدْرِ التَّمَامِ اَلسَّلَامُ عَلٰی رَبِیعِ الْاَنَامِ وَنَضْرَةِ الْاَیَّامِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَفَلَّاقِ الْهَامِ اَلسَّلَامُ عَلَی الدِّینِ الْمَأْثُورِ وَالْکِتَابِ الْمَسْطُورِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی بَقِیَّةِ اللّٰهِ فِی بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلٰی عِبَادِهِ الْمُنْتَهٰی اِلَیْهِ مَوَارِیثُ الْاَنْبِیَاءِ
وَلَدَیْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْاَصْفِیَاءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَی السِّرِّ وَالْوَلِیِّ لِلْاَمْرِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْمَهْدِیِّ
الَّذِی وَعَدَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْاُمَمَ اَنْ یَجْمَعَ بِهِ الْکَلِمَ وَیَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَیَمْلَاَ بِهِ

داشته باشد و منتظر قدوم شریف ایشان باشد و بداند که همگی در آن وقت حاضر میشوند و شیعیان خود را بشارتها میدهند و ملک الموت را سفارش ایشانها میکنند

[illegible]

کند و خلاص کند خود را از حقوق و دیگر ها بین از حق الله و از مظالم عباد آنست و تحقیق روایت شده از

الأرض قسطاً وعدلاً وتمكّن له وتنجز به وعد المؤمنين اشهد يا مولاي انك و
الائمة من آبائك ائمتي وموالي في الحيوة الدنيا ويوم يقوم الاشهاد اسئلك
يا مولاي ان تسئل الله تبارك وتعالى في صلاح شاني وقضاء حوائجي وغفران
ذنوبي والأخذ بيدي في ديني ودنياي وآخرتي لي ولاخواني واخواتي المؤمنين و
المؤمنات كافّة انّك غفور رحيم پس بجا آور نماز زیارت را بنحویکه پیش از این ذکر نمودیم
یعنی دوازده رکعت بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و هدیه کند
بسوی آنحضرت و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو اللهم صلّ على حجّتك في ارضك
وخليفتك في بلادك الداعي الى سبيلك والقائم بقسطك والفائز بامرك وليّ المؤمنين
ومبير الكافرين ومجلّي الظلمة ومنير الحقّ والصادع بالحكمة والموعظة الحسنة و
الصدق وكلمتك وعيبتك وعينك في ارضك المترقّب الخائف الوليّ الناصح سفينة
النجاة وعلم الهدى ونور ابصار الورى وخير من تقمّص وارتدى والوتر الموتور ومفرّج
الكرب ومزيل الهمّ وكاشف البلوى صلوات الله عليه وعلى آبائه الائمة الهادين
والقادة الميامين ما طلعت كواكب الاسحار واورقت الاشجار واينعت الاثمار و
اختلف الليل والنهار وغرّدت الاطيار اللهم انفعنا بحبّه واحشرنا في زمرته

آمين ربّ العالمين	ذکر صلوات بر آنحضرت	وتحت لوائه اله الحقّ

اللهم صلّ على محمّد واهل بيته وصلّ على وليّ الحسن ووصيّه ووارثه القائم
بامرك والغائب في خلقك والمنتظر لاذنك اللهم صلّ عليه وقرّب بعده وانجز
وعده واوف عهده واكشف عن بأسه حجاب الغيبة واظهر بظهوره صحائف المحنة
وقدّم امامه الرعب وثبّت به القلب واقم به الحرب وايّده بجند من الملائكة مسوّمين
وسلّطه على اعداء دينك اجمعين والهمه ان لا يدع منهم ركناً الّا هدّه ولا هاماً
الّا قدّه ولا كيداً الّا ردّه ولا فاسقاً الّا حدّه ولا فرعون الّا اهلكه ولا ستراً الّا

هتكه ولا علماً الّا نكسه ولا سلطاناً الّا كسبه ولا رمحاً الّا قصفه ولا مطرداً الّا
خرقه ولا جنداً الّا فرّقه ولا منبراً الّا احرقه ولا سيفاً الّا كسره ولا صنماً الّا رضّه
ولا دماً الّا اراقه ولا جوراً الّا اباده ولا حصناً الّا هدمه ولا باباً الّا ردمه ولا
قصراً الّا خرّبه ولا مسكناً الّا فتّشه ولا سهلاً الّا اوطئه ولا جبلاً الّا صعده ولا
كنزاً الّا اخرجه برحمتك يا ارحم الراحمين مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت
سابق که اوّل آن اللهُ اكبرُ اللهُ اكبرُ لا اله الّا الله والله اكبر بود فرموده که بروایت
دیگر منقول است که میگوئی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السّلام على الحقّ الجديد
پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو
رکعت بیک سلام و میخوانی بعد از آن دعائی را که از آنحضرت روایت شده اللهم عظم البلاء و
برح الخفاء وانكشف الغطاء وضاقت الارض ومنعت السماء واليك يا ربّ المشتكى
وعليك المعوّل في الشدّة والرخاء اللهم صلّ على محمّد وآله الذين فرضت علينا
طاعتهم وعرّفتنا بذلك منزلتهم فرّج عنّا بحقّهم فرجاً عاجلاً كلمح البصر او هو اقرب
من ذلك يا محمّد يا عليّ يا عليّ يا محمّد انصراني فانّكما ناصراي واكفياني فانّكما كافياي
يا مولاي يا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادركني ادركني ادركني مؤلف گوید
که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرّر و در غیر آن مکان و ما در باب
اوّل ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارتیست که سیّد بن طاوس نقل کرده
فرموده دو رکعت نماز گذارد و بگوید بعد از آن سلامُ اللهِ الكاملُ التامُّ الشاملُ الخ وما
این زیارت را در فصل هفتم از باب اوّل بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم طیّب نقل کردیم با اندک تغییری
مؤلف گوید که سیّد بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن
شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق میشود باین فصل دعاء ندبه و زیارتیکه مولای ما
صاحب الامر علیه السلام هر روز بآن زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب میشود

ودعاء عهد یکه امر شده بتلاوت ان در حال غیبت ودعائیکه انرا بخوانند در وقتیکه
از انحرم شریف میخواهند برگردند پس شروع کرده بذکر این چهار امر ماهم دراین کتاب مبارک متابعت
ان بزرگوار نموده وان چهار امر را ذکر مینمائیم امر اوّل دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید
یعنی عید فطر وقربان وغدیر وروز جمعه بخوانند وان دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ
وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلی ما جَری بِهِ
قَضاۤئُکَ فی اَوْلِیاۤئِکَ الَّذِینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَدِینِکَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِیلَ ما
عِنْدَکَ مِنَ النَّعِیمِ الْمُقِیمِ الَّذی لا زَوالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَیْهِمُ الزُّهْدَ فی
دَرَجاتِ هٰذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَکَ ذٰلِکَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاۤءَ
بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّکْرَ الْعَلِیَّ وَالثَّناۤءَ الْجَلِیَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَیْهِمْ
مَلاۤئِکَتَکَ وَکَرَّمْتَهُمْ بِوَحْیِکَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِکَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِیعَةَ اِلَیْکَ
وَالْوَسِیلَةَ اِلی رِضْوانِکَ فَبَعْضٌ اَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ اِلی اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ
حَمَلْتَهُ فی فُلْکِکَ وَنَجَّیْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَکَةِ بِرَحْمَتِکَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِکَ
خَلِیلاً وَسَئَلَکَ لِسانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرِینَ فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِکَ عَلِیّاً وَبَعْضٌ کَلَّمْتَهُ
مِنْ شَجَرَةٍ تَکْلِیماً وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخِیهِ رِدْءاً وَوَزِیراً وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَیْرِ اَبٍ وَآتَیْتَهُ
الْبَیِّناتِ وَاَیَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَکُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِیعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَ
تَخَیَّرْتَ لَهُ اَوْصِیاۤءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلی مُدَّةٍ اِقامَةً لِدِینِکَ وَحُجَّةً
عَلی عِبادِکَ وَلِئَلّا یَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَیَغْلِبَ الْباطِلُ عَلی اَهْلِهِ وَلا یَقُولَ اَحَدٌ
لَوْلا اَرْسَلْتَ اِلَیْنا رَسُولاً مُنْذِراً وَاَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِیاً فَنَتَّبِعَ آیاتِکَ مِنْ قَبْلِ اَنْ
نَذِلَّ وَنَخْزی اِلی اَنِ انْتَهَیْتَ بِالْاَمْرِ اِلی حَبِیبِکَ وَنَجِیبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
فَکانَ کَمَا انْتَجَبْتَهُ سَیِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَیْتَهُ وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَیْتَهُ
وَاَکْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلی اَنْبِیاۤئِکَ وَبَعَثْتَهُ اِلَی الثَّقَلَیْنِ مِنْ عِبادِکَ وَاَوْطَأْتَهُ

درجاتی عند کربتی وعدّتی عند الامور التی تنزل بی وانت ولیّی فی نعمتی و الهی واله آبائی صلّ علی محمد واله ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا وآنس فی قبری وحشتی واجعل لی عندک عهدا یوم القاک منشورا * دیگر این عهد مثبت است در روزیکه وصیت میکند بجامع خود ووصیت حق است بر هر مسلمانی فرمود حضرت صادق علیه السلام که تصدیق این در سوره مریم است قول خداوند تبارک وتعالی لا یملکون الشفاعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا یعنی مالک نمیشوند

مَشارِقَکَ وَمَغارِبَکَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُراقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ اِلی سَماۤئِکَ وَاَوْدَعْتَهُ عِلْمَ
ما کانَ وَما یَکُونُ اِلَی انْقِضاۤءِ خَلْقِکَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِیلَ وَمِیکاۤئِیلَ
وَالْمُسَوِّمِینَ مِنْ مَلاۤئِکَتِکَ وَوَعَدْتَهُ اَنْ تُظْهِرَ دِینَهُ عَلَی الدِّینِ کُلِّهِ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ
وَذٰلِکَ بَعْدَ اَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّءَ صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلَ بَیْتٍ وُضِعَ
لِلنّاسِ لَلَّذی بِبَکَّةَ مُبارَکاً وَهُدیً لِلْعالَمِینَ فِیهِ آیاتٌ بَیِّناتٌ مَقامُ اِبْرٰهِیمَ وَمَنْ دَخَلَهُ
کانَ آمِناً وَقُلْتَ اِنَّما یُرِیدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیراً
ثُمَّ جَعَلْتَ اَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فی کِتابِکَ فَقُلْتَ قُلْ لا اَسْئَلُکُمْ
عَلَیْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبی وَقُلْتَ ما سَئَلْتُکُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَکُمْ وَقُلْتَ ما اَسْئَلُکُمْ
عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلّا مَنْ شاۤءَ اَنْ یَتَّخِذَ اِلی رَبِّهِ سَبِیلاً فَکانُوا هُمُ السَّبِیلَ اِلَیْکَ وَ
الْمَسْلَکَ اِلی رِضْوانِکَ فَلَمَّا انْقَضَتْ اَیّامُهُ اَقامَ وَلِیَّهُ عَلِیَّ بْنَ اَبِیطالِبٍ صَلَواتُکَ
عَلَیْهِما وَآلِهِما هادِیاً اِذْ کانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَلِکُلِّ قَوْمٍ هادٍ فَقالَ وَالْمَلَأُ اَمامَهُ مَنْ کُنْتُ
مَوْلاهُ فَعَلِیٌّ مَوْلاهُ اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ
مَنْ خَذَلَهُ وَقالَ مَنْ کُنْتُ اَنَا نَبِیَّهُ فَعَلِیٌّ اَمِیرُهُ وَقالَ اَنَا وَعَلِیٌّ مِنْ شَجَرَةٍ واحِدَةٍ وَسائِرُ
النّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتّی وَاَحَلَّهُ مَحَلَّ هٰرُونَ مِنْ مُوسی فَقالَ لَهُ اَنْتَ مِنّی بِمَنْزِلَةِ هٰرُونَ مِنْ
مُوسی اِلّا اَنَّهُ لا نَبِیَّ بَعْدی وَزَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَیِّدَةَ نِساۤءِ الْعالَمِینَ وَاَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ ما
حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْاَبْوابَ اِلّا بابَهُ ثُمَّ اَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِکْمَتَهُ فَقالَ اَنَا مَدِینَةُ الْعِلْمِ وَ
عَلِیٌّ بابُها فَمَنْ اَرادَ الْمَدِینَةَ وَالْحِکْمَةَ فَلْیَأْتِها مِنْ بابِها ثُمَّ قالَ اَنْتَ اَخی وَوَصِیّی وَ
وارِثی لَحْمُکَ مِنْ لَحْمی وَدَمُکَ مِنْ دَمی وَسِلْمُکَ سِلْمی وَحَرْبُکَ حَرْبی وَالْاِیمانُ مُخالِطٌ لَحْمَکَ
وَدَمَکَ کَما خالَطَ لَحْمی وَدَمی وَاَنْتَ غَداً عَلَی الْحَوْضِ خَلِیفَتی وَاَنْتَ تَقْضی دَیْنی وَتُنْجِزُ عِداتی
وَشِیعَتُکَ عَلی مَنابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْیَضَّةً وُجُوهُهُمْ حَوْلی فِی الْجَنَّةِ وَهُمْ جِیرانی وَلَوْلا اَنْتَ
یا عَلِیُّ لَمْ یُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدی وَکانَ بَعْدَهُ هُدیً مِنَ الضَّلالِ وَنُوراً مِنَ الْعَمی

شفاعت را مگر کسیکه فرا گرفته از نزد خدای بخشنده عهد وپیمان واین همان عهد است وفرمود رسول خدا صلی الله علیه واله بامیر المؤمنین علیه السلام که بیاموز آنرا وتعلیم کن باهل بیت وشیعه از آنرا بعضی کرد خود فرمود آموخت آنرا بمن جبرئیل * تنبیه فرموده شیخ که انرا در کفن میت بنویسند وبزر جبین میت بگوید باید در نوشتن * ابتدا از نوشتن بسم الله الرحمن الرحیم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلی الله علیه واله

وَحَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبَقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا
يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمَا وَاٰلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى
التَّاْوِيلِ وَلَا تَاْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ اَبْطَالَهُمْ
وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ فَاَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ اَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ
فَاَضَبَّتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَاَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتّٰى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ
وَلَمَّا قَضٰى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ اَشْقَى الْاٰخِرِينَ يَتْبَعُ اَشْقَى الْاَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ اَمْرُ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْاُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ
رَحِمِهِ وَاِقْصَاءِ وُلْدِهِ اِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفٰى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ
سُبِيَ وَاُقْصِيَ مَنْ اُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجٰى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ اِذْ كَانَتِ الْاَرْضُ
لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْاَطَائِبِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمَا وَاٰلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ وَاِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتُذْرَفِ
الدُّمُوعُ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضِجَّ الضَّاجُّونَ وَيَعِجَّ الْعَاجُّونَ اَيْنَ الْحَسَنُ اَيْنَ الْحُسَيْنُ
اَيْنَ اَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ اَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ
اَيْنَ الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ اَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ اَيْنَ الْاَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ اَيْنَ الْاَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ
اَيْنَ اَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ اَيْنَ بَقِيَّةُ اللّٰهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَةِ اَيْنَ الْمُعَدُّ
لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ اَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِاِقَامَةِ الْاَمْتِ وَالْعِوَجِ اَيْنَ الْمُرْتَجٰى لِاِزَالَةِ الْجَوْرِ وَ
الْعُدْوَانِ اَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ اَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِاِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ
اَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِاِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ اَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَاَهْلِهِ اَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِينَ اَيْنَ هَادِمُ اَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ اَيْنَ مُبِيدُ اَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ
وَالطُّغْيَانِ اَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ اَيْنَ طَامِسُ اٰثَارِ الزَّيْغِ وَالْاَهْوَاءِ اَيْنَ

(نسخہ کہ بامیت گذارند)

وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
انگاہ بنویسد
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
نَشْهَدُ الشُّهُودُ الْمُسَمَّوْنَ فِي هٰذَا الْكِتَابِ اَنَّ اَخَاهُمْ فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ (بجای ابن اسم آن شخص ذکر شود) اَشْهَدَهُمْ وَاسْتَوْدَعَهُمْ وَاَقَرَّ عِنْدَهُمْ اَنَّهُ يَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ مُقِرٌّ بِجَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ

قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ وَالْاِفْتِرَاءِ اَيْنَ مُبِيدُ الْعُتَاةِ وَالْمَرَدَةِ اَيْنَ مُسْتَاْصِلُ اَهْلِ الْعِنَادِ
وَالتَّضْلِيلِ وَالْاِلْحَادِ اَيْنَ مُعِزُّ الْاَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْاَعْدَاءِ اَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى التَّقْوٰى
اَيْنَ بَابُ اللّٰهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتٰى اَيْنَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذِي اِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْاَوْلِيَاءُ اَيْنَ السَّبَبُ
الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدٰى اَيْنَ مُؤَلِّفُ
شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا اَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْاَنْبِيَاءِ وَاَبْنَاءِ الْاَنْبِيَاءِ اَيْنَ الطَّالِبُ
بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ اَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلٰى مَنِ اعْتَدٰى عَلَيْهِ وَافْتَرٰى اَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي
يُجَابُ اِذَا دَعَا اَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى اَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفٰى وَابْنُ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضٰى وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغَرَّاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرٰى بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ
وَالْحِمٰى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْاَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ يَا ابْنَ
الْخِيَرَةِ الْمُهَذَّبِينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْاَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْاَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ
الْمُنْتَجَبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْاَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ
الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْاَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْاَعْلَامِ اللَّائِحَةِ
يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَاْثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجِزَاتِ الْمَوْجُودَةِ
يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَاِ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي اُمِّ
الْكِتَابِ لَدَى اللّٰهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْاٰيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ
الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طٰهٰ وَالْمُحْكَمَاتِ
يَا ابْنَ يٰسٓ وَالذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلّٰى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ
اَوْ اَدْنٰى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى لَيْتَ شِعْرِي اَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوٰى بَلْ اَيُّ
اَرْضٍ تُقِلُّكَ اَوْ ثَرٰى اَبِرَضْوٰى اَوْ غَيْرِهَا اَمْ ذِي طُوًى عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَرَى الْخَلْقَ وَلَا
تُرٰى وَلَا اَسْمَعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوٰى عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِيَ الْبَلْوٰى وَلَا يَنَالُكَ
مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوٰى بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي اَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا

(نسخہ کہ بامیت گذارند)

وَاِمَامُهُ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ اَئِمَّتُهُ وَاَنَّ اَوَّلَهُمُ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَجَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسٰى وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَالْقَائِمُ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالسَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ وَاَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَمُسْتَخْلَفُهُ فِي اُمَّتِهِ

بنفسی انت امنیة شائق یتمنّی من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنّا بنفسی انت من عقید
عزّ لا یسامی بنفسی انت من اثیل مجد لا یجاری بنفسی انت من تلاد نعم لا تضاهی
بنفسی انت من نصیف شرف لا یساوی الی متی احار فیك یا مولای والی متی وایّ خطاب
اصف فیك وایّ نجوی عزیز علیّ ان اجاب دونك واناغی عزیز علیّ ان ابكیك و
یخذلك الوری عزیز علیّ ان یجری علیك دونهم ما جری هل من معین فاطیل معه
العویل والبكاء هل من جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل قذیت عین فساعدتها
عینی علی القذی هل الیك یابن احمد سبیل فتلقی هل یتصل یومنا منك بعدة
فنحظی متی نرد مناهلك الرویّة فنروی متی ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدی
متی نغادیك ونراوحك فنقرّ عینا متی ترانا ونریك وقد نشرت لواء النصر تری اترانا
نحفّ بك وانت تأمّ الملأ وقد ملأت الارض عدلا واذقت اعدائك هوانا و
عقابا وابرت العتاة وجحدة الحق وقطعت دابر المتكبرین واجتثثت اصول الظالمین
ونحن نقول الحمد لله ربّ العالمین اللهم انت كشّاف الكرب والبلوی والیك
استعدی فعندك العدوی وانت ربّ الآخرة والدنیا فاغث یا غیاث المستغیثین
عبیدك المبتلی وارِه سیّده یا شدید القوی وازل عنه به الاسی والجوی وبرّد غلیله
یا من علی العرش استوی ومن الیه الرجعی والمنتهی اللهم ونحن عبیدك التائقون
الی ولیّك المذكّر بك وبنبیّك خلقته لنا عصمة وملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا
وجعلته للمؤمنین منا اماما فبلّغه منا تحیّة وسلاما وزدنا بذلك یا ربّ اكراما
واجعل مستقرّه لنا مستقرّا ومقاما واتمم نعمتك بتقدیمك ایّاه امامنا حتی توردنا
جنانك ومرافقة الشهداء من خلصائك اللهم صلّ علی محمد وآل محمد وصلّ علی
محمد جدّه ورسولك السیّد الاكبر وعلی ابیه السیّد الاصغر وجدّته الصدّیقة الكبری
فاطمة بنت محمد وعلی من اصطفیت من آبائه البررة وعلیه افضل واكمل واتمّ وادوم

واكثر واوفر ما صلّیت علی احد من اصفیائك وخیرتك من خلقك وصلّ علیه
صلوة لا غایة لعددها ولا نهایة لمددها ولا نفاد لامدها اللهم واقم به الحق و
ادحض به الباطل وادل به اولیائك واذلل به اعدائك وصل اللهم بیننا وبینه
وصلة تؤدّی الی مرافقة سلفه واجعلنا ممن یاخذ بحجزتهم ویمكث فی ظلّهم و
اعنّا علی تادیة حقوقه الیه والاجتهاد فی طاعته واجتناب معصیته وامنن
علینا برضاه وهب لنا رأفته ورحمته ودعائه وخیره ما ننال به سعة من رحمتك
وفوزا عندك واجعل صلوتنا به مقبولة وذنوبنا به مغفورة ودعائنا به مستجابا
واجعل ارزاقنا به مبسوطة وهمومنا به مكفیّة وحوائجنا به مقضیّة واقبل الینا
بوجهك الكریم واقبل تقرّبنا الیك وانظر الینا نظرة رحیمة نستكمل بها الكرامة
عندك ثمّ لا تصرفها عنّا بجودك واسقنا من حوض جدّه صلی الله علیه وآله بكاسه
وبیده ریّا رویّا هنیئا سائغا لا ظمأ بعده یا ارحم الراحمین پس نماز زیارت بجا می آوری
بنحویكه گذشت و دعا میكنی بآنچه خواهی كه باجابت خواهد رسید انشاء الله **امر دوم**
زیارتیست كه هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام بآن زیارت كرده میشود
و آن زیارت این است اللهم بلّغ مولای صاحب الزمان صلوات الله علیه عن جمیع
المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها وبرّها وبحرها وسهلها وجبلها
حیّهم ومیّتهم وعن والدیّ وولدی وعنّی من الصلوات والتحیّات زنة عرش الله ومداد
كلماته ومنتهی رضاه وعدد ما احصاه كتابه واحاط به علمه اللهم انّی اجدّد
له فی هذا الیوم وفی كلّ یوم عهدا وعقدا وبیعة فی رقبتی اللهم كما شرّفتنی بهذا
التشریف وفضّلتنی بهذه الفضیلة وخصصتنی بهذه النعمة فصلّ علی مولای وسیّدی
صاحب الزمان واجعلنی من انصاره واشیاعه والذابّین عنه واجعلنی من المستشهدین
بین یدیه طائعا غیر مكره فی الصفّ الذی نعتّ اهله فی كتابك فقلت صفّا كانّهم

بنیان مرصوص علی طاعتک وطاعة رسولک وآله علیهم السلام اللهم هذه
بیعة له فی عنقی الی یوم القیمة مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض
کتب قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را بر دست چپ بزند مثل دست زدن
در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت
پنجم کتاب ما محسوب میشود و در باب اوّل در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته زیارتی نیز
برای آنحضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بآن زیارت نیز کرده شود **امر سیم** دعای
عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران
قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت
باشد و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد
اینست اللهم رب النور العظیم ورب الکرسی الرفیع ورب البحر المسجور ومنزل التوراة
والانجیل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظیم ورب الملائکة المقربین
والانبیاء والمرسلین اللهم انی اسئلک بوجهک الکریم وبنور وجهک المنیر وملکک
القدیم یا حی یا قیوم اسئلک باسمک الذی اشرقت به السموات والارضون وباسمک
الذی یصلح به الاولون والآخرون یا حیّاً قبل کل حی ویا حیّاً بعد کل حی ویا حیّاً حین لا
حی یا محیی الموتی وممیت الاحیاء یا حی لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام الهادی
المهدی القائم بامرک صلوات الله علیه وعلی آبائه الطاهرین عن جمیع المؤمنین والمؤمنات
فی مشارق الارض ومغاربها سهلها وجبلها وبرها وبحرها وعنی وعن والدیّ من الصلوات
زنة عرش الله ومداد کلماته وما احصاه علمه واحاط به کتابه اللهم انی اجدد له
فی صبیحة یومی هذا وما عشت من ایامی عهداً وعقداً وبیعة له فی عنقی لا احول عنها
ولا ازول ابداً اللهم اجعلنی من انصاره واعوانه والذابین عنه والمسارعین الیه
فی قضاء حوائجه والممتثلین لاوامره والمحامین عنه والسابقین الی ارادته والمستشهدین

صلی الله علیه وآله ونفر علیک السلام ورحمة الله وبرکاته پس مهر کنند آن صحیفه را و مهر کنند او را و باید مختوم شود بمهر و مهر میت و گذاشته شود در طرف راست میت با جریده و نوشته شود صحیفه بکافور باشد و سرجوهه و معطر و خوشبو باشد و سزاوار است که در وقتی که مردن حاضر میشود بالطف قدمهای محتضر را رو بقبله کنند و بوده باشد نزد او کسیکه بخواند سوره یس و صافات و ذکر کند خدا را و تلقین کند او را شهادتین و اقرار بیک یک از امامان علیهم السلام و تلقین کند او را کلمات فرج لا اله الا الله

بین یدیه اللهم ان حال بینی وبینه الموت الذی جعلته علی عبادک حتماً
مقضیاً فاخرجنی من قبری مؤتزراً کفنی شاهراً سیفی مجرداً قناتی ملبیاً دعوة الداعی
فی الحاضر والبادی اللهم ارنی الطلعة الرشیدة والغرة الحمیدة واکحل ناظری بنظرة
منی الیه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلک بی محجته وانفذ امره
واشدد ازره واعمر اللهم به بلادک واحی به عبادک فانک قلت وقولک الحق
ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس فاظهر اللهم لنا ولیک وابن بنت
نبیک المسمی باسم رسولک حتی لا یظفر بشیء من الباطل الا مزقه ویحق الحق و
یحققه واجعله اللهم مفزعاً للمظلوم من عبادک وناصراً لمن لا یجد له ناصراً غیرک و
مجدداً لما عطل من احکام کتابک ومشیداً لما ورد من اعلام دینک وسنن نبیک
صلی الله علیه وآله واجعله اللهم ممن حصنته من بأس المعتدین اللهم وسر
نبیک محمداً صلی الله علیه وآله برؤیته ومن تبعه علی دعوته وارحم استکانتنا
بعده اللهم اکشف هذه الغمة عن هذه الامة بحضوره وعجل لنا ظهوره انهم یرونه
بعیداً ونریه قریباً برحمتک یا ارحم الراحمین پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی
و در هر مرتبه میگوئی العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان **امر چهارم** سید بن
طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت برگرد بسوی سرداب منیف و نماز
کن در آن هرچه بخواهی پس باایست رو بقبله و بگو اللهم ادفع عن ولیک و این دعا را با آخر
ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد باسعادت انشاء الله تعالی مؤلف گوید
که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز
این دعا را بنحویکه شیخ از آنحضرت نقل کرده نقل مینمائیم فرموده روایت کرده یونس بن عبدالرحمن
که حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا
اللهم ادفع عن ولیک وخلیفتک وحجتک علی خلقک ولسانک المعبر عنک الناطق

العظیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن وما تحتهن ورب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد وآله الطیبین وحائض و جنب و حاضر نزد او نباشند ... و چون از دنیا رفت و بمیرد چشمانش را ... و همه کنند ... ناخنهایش ... و شروع کنند در تحصیل کفن او و کفن واجب سه پارچه است لنگ و پیراهن و ازار که بپوشاند تمام بدن را ... و مستحب است ...

بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النّاظِرَةِ بِاِذْنِكَ وَشاهِدِكَ عَلى عِبادِكَ الْجَحْجاحِ الْمُجاهِدِ الْعائِذِ
بِكَ الْعابِدِ عِنْدَكَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَميعِ ما خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَاَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ
الَّذي لا يَضيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فيهِ رَسُولَكَ وَآبائَهُ اَئِمَّتَكَ وَدَعائِمَ دينِكَ
وَاجْعَلْهُ في وَديعَتِكَ الَّتي لا تَضيعُ وَفي جِوارِكَ الَّذي لا يُخْفَرُ وَفي مَنْعِكَ وَعِزِّكَ الَّذي
لا يُقْهَرُ وَآمِنْهُ بِاَمانِكَ الْوَثيقِ الَّذي لا يُخْذَلُ مَنْ آمَنْتَهُ بِهِ وَاجْعَلْهُ في كَنَفِكَ الَّذي
لا يُرامُ مَنْ كانَ فيهِ وَانْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزيزِ وَاَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغالِبِ وَقَوِّهِ بِقُوَّتِكَ وَ
اَرْدِفْهُ بِمَلائِكَتِكَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَاَلْبِسْهُ دِرْعَكَ الْحَصينَةَ وَ
حُفَّهُ بِالْمَلائِكَةِ حَفّاً اَللّـهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَاَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ
وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَزَيِّنْ بِطُولِ بَقائِهِ الْاَرْضَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ بِالرُّعْبِ وَقَوِّ
ناصِريهِ وَاخْذُلْ خاذِليهِ وَدَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ وَاقْتُلْ بِهِ جَبابِرَةَ
الْكُفْرِ وَعُمُدَهُ وَدَعائِمَهُ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلالَةِ وَشارِعَةَ الْبِدَعِ وَمُميتَةَ السُّنَّةِ
وَمُقَوِّيَةَ الْباطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبّارينَ وَاَبِرْ بِهِ الْكافِرينَ وَجَميعَ الْمُلْحِدينَ في مَشارِقِ الْاَرْضِ
وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَجَبَلِها حَتّى لا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيّاراً وَلا تُبْقِيَ لَهُمْ آثاراً
اَللّـهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبادَكَ وَاَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنينَ وَاَحْيِ بِهِ سُنَنَ
الْمُرْسَلينَ وَدارِسَ حُكْمِ النَّبِيّينَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحى مِنْ دينِكَ وَبُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّى
تُعيدَ دينَكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ جَديداً غَضّاً مَحْضاً صَحيحاً لا عِوَجَ فيهِ وَلا بِدْعَةَ مَعَهُ
وَحَتّى تُنيرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَتُطْفِئَ بِهِ نيرانَ الْكُفْرِ وَتُوضِحَ بِهِ مَعاقِدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ
الْعَدْلِ فَاِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلى غَيْبِكَ وَعَصَمْتَهُ
مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اَللّـهُمَّ فَاِنّا
نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطّامَّةِ اَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْباً وَلا اَتى حُوباً وَلَمْ يَرْتَكِبْ

(حبره یمنیه و آن جامه ایست که از یمن میآورند یا ازار دیگر و زیاد کند پارچه یمنی که بپیچند بآن رانهای میت را و مستحب است که علاوه دهند پس عمامه برای او قرار دهند پس تحصیل کند برای او مقداری از کافور که آتش بآن نرسیده باشد و افضل آن وزن سیزده درهم و ثلث است و اوسط آن چهار مثقال و اقل آن یک درهم است و اگر دشوار باشد هر قدر که ممکن است تحصیل کند و سزاوار است که بنویسد بر همه کفنها یعنی بر هر پارچه از آن فلان یشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمداً رسول الله و ان علیاً امیر المؤمنین)

مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَريضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ
لَكَ شَريعَةً وَاَنَّهُ الْهادِي الْمُهْتَدِي الطّاهِرُ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَللّـهُمَّ اَعْطِهِ
في نَفْسِهِ وَاَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاُمَّتِهِ وَجَميعِ رَعِيَّتِهِ ما تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ
نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمَمْلَكاتِ كُلِّها قَريبِها وَبَعيدِها وَعَزيزِها وَذَليلِها حَتّى تُجْرِيَ
حُكْمَهُ عَلى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ بِحَقِّهِ كُلَّ باطِلٍ اَللّـهُمَّ اسْلُكْ بِنا عَلى يَدَيْهِ مِنْهاجَ الْهُدى
وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمى وَالطَّريقَةَ الْوُسْطَى الَّتي يَرْجِعُ اِلَيْهَا الْغالي وَيَلْحَقُ بِهَا التّالي وَقَوِّنا عَلى طاعَتِهِ
وَثَبِّتْنا عَلى مُشايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِمُتابَعَتِهِ وَاجْعَلْنا في حِزْبِهِ الْقَوّامينَ بِاَمْرِهِ الصّابِرينَ
مَعَهُ الطّالِبينَ رِضاكَ بِمُناصَحَتِهِ حَتّى تَحْشُرَنا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ في اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَمُقَوِّيَةِ
سُلْطانِهِ اَللّـهُمَّ وَاجْعَلْ ذلِكَ لَنا خالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِياءٍ وَسُمْعَةٍ حَتّى لا
نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلا نَطْلُبَ بِهِ اِلّا وَجْهَكَ وَحَتّى تُحِلَّنا مَحَلَّهُ وَتَجْعَلَنا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَاَعِذْنا
مِنَ السَّاٰمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ
وَلا تَسْتَبْدِلْ بِنا غَيْرَنا فَاِنَّ اسْتِبْدالَكَ بِنا غَيْرَنا عَلَيْكَ يَسيرٌ وَهُوَ عَلَيْنا كَثيرٌ اَللّـهُمَّ
صَلِّ عَلى وُلاةِ عَهْدِهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَبَلِّغْهُمْ آمالَهُمْ وَزِدْ في آجالِهِمْ وَاَعِزَّ نَصْرَهُمْ
وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا اَسْنَدْتَ اِلَيْهِمْ مِنْ اَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعائِمَهُمْ وَاجْعَلْنا لَهُمْ اَعْواناً وَعَلى
دينِكَ اَنْصاراً فَاِنَّهُمْ مَعادِنُ كَلِماتِكَ وَخُزّانُ عِلْمِكَ وَاَرْكانُ تَوْحيدِكَ وَدَعائِمُ
دينِكَ وَوُلاةُ اَمْرِكَ وَخالِصَتُكَ مِنْ عِبادِكَ وَصَفْوَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَوْلِياؤُكَ
وَسَلائِلُ اَوْلِيائِكَ وَصَفْوَةُ اَوْلادِ نَبِيِّكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

(فصل)

در زیارات جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام
و محتوی بر چند مقامست (مقام اول) در زیارات جامعه که هر امامی را
بآن زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و ما بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم زیارت اول

(و الائمة من ولده (و بعد) بگوید یاد کن امامان را ائمه خود را (پس بگوید) ائمته ائمة الهدی الابرار و بعد بگوید ابن ابی طالب امام حسن علیه السلام ... باید بنامهای ایشان

و باید غسل داده شود میت سه غسل اول با آب سدر دوم با آب کافور سوم با آب خالص و کیفیت غسل مثل غسل جنابت است ابتدا میکند اول بشستن سر و گردن میت سه مرتبه بعد طرف راست و بعد طرف چپ ... اشنان سه مرتبه ... پیش از غسل ... جمیع بدن میت ... بعد با آب سدر ...)

شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال
کردند در باب آمدن نزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگذارید در مسجدهائیکه در
اطراف قبر آنحضرت است و مجزی است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا
مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مراقد انبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوئی
اَلسَّلامُ عَلى اَوْلِياءِ اللهِ وَاَصْفِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلى اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلى اَنْصارِ
اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مَساكِنِ ذِكْرِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مُظْهِري
اَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمُسْتَقِرّينَ في مَرْضاتِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَى الْمُخْلِصينَ في طاعَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَدِلّاءِ عَلَى اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى الَّذينَ مَنْ والاهُمْ
فَقَدْ والَى اللهَ وَمَنْ عاداهُمْ فَقَدْ عادَى اللهَ وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللهَ وَمَنْ جَهِلَهُمْ
فَقَدْ جَهِلَ اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ وَمَنْ تَخَلّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّى مِنَ اللهِ عَزَّ
وَجَلَّ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ
مُفَوِّضٌ في ذلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْهُمْ
وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ و این زیارت در کتاب کافی و تهذیب و کامل الزیارة نقل شده و
در همه کتب بعد از تمام زیارت مذکور است که این یعنی این کلماتیکه ذکر شد مجزی است در
همه زیارتها و بسیار صلوات میفرستی بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام میبری یک یک را بنامهای ایشان
و بیزاری میجوئی از دشمنان ایشان و اختیار مینمائی هر دعائی را که خواهی از برای خود و مؤمنین
و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آنستکه تتمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بر تقدیریکه عبارت بعض
از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه
ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت
هم از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنابراین خاطر از جامعه بودن این زیارت
جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء و اوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علماء ذکر

تا فرو شد برود و بریزد در ظرف
آب دیگری و بیندازد در آن
کمی از کافور پس غسل دهد
او را با آب کافور مثل غسل
با آب سدر و بریزد بقیه آب را
و بشوید ظرفها را پس آب
خالص بیاورد و غسل سیم
بدهد بهمان نحو و باید
غسل دهنده بر جانب راست
او بوده و بگوید هر زمانیکه غسل
دهد از او عضو را عفواً عفواً
عفواً و چون از غسل دادن
فارغ شود بخشکاند بدن
میت را بجامه نظیفی و واجب
است بر غسل دهنده غسل
در انتقال یا در ما بعد و
مستحب است مقدم داشتن
وضو بر غسلهای میت
پس کفن کند او را و حاضر
کند آن پارچه‌ها را که آن
صحیح باشد و کفن کند

مشهد جناب یونس نقلکرده اند مناسبت و چون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یک
بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که در آخر اعمال روز
جمعه ص ۵۲ نقلکردیم بخوانی بسیار مناسبت **زیارت دوم** ایضاً شیخ صدوق در فقیه و عیون
روایت کرده از موسی بن عبدالله نخعی که گفت عرض کردم بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یابن رسول
الله مرا تعلیم فرما زیارتی بابلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را او را
بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا
اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و با حال
غسل باشی و چون داخل حرم شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ بگو پس اندکی راه
برو و با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ بگو
پس نزدیک قبر مطهر برو و چهل مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه
مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات مثال این زیارت
بغلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ
النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ الْعِلْمِ
وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَاُصُولَ الْكَرَمِ وَقادَةَ الْاُمَمِ وَاَوْلِياءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْاَبْرارِ وَدَعائِمَ
الْاَخْيارِ وَساسَةَ الْعِبادِ وَاَرْكانَ الْبِلادِ وَاَبْوابَ الْاِيمانِ وَاُمَناءَ الرَّحْمنِ وَسُلالَةَ
النَّبِيّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلينَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى
اَئِمَّةِ الْهُدى وَمَصابيحِ الدُّجى وَاَعْلامِ التُّقى وَذَوِي النُّهى وَاُولِي الْحِجى وَكَهْفِ الْوَرى وَوَرَثَةِ
الْاَنْبِياءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنى وَحُجَجِ اللهِ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالْاُولى
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَساكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكْمَةِ
اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ وَاَوْصِياءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللهِ وَالْاَدِلّاءِ عَلى مَرْضاتِ اللهِ

و بگذارد در میان دو ران مقداری
از پنبه و باید بیندازد بر آن مقداری
ذریره و بگذارد در قبل و
دبر میت و بر سوراخ دماغ او
پنبه بگذارد و محکم
ببندد در میان رانهای او را پس
ببندد رانهای او را از ناف تا
لنگش را ببندد و بپوشاند
هر جا که بریده و بالای ران
او را و پیراهنش و بالای ازار
ستر ناف سر و بالای آن
تا جیب که فاصل میان او
و بگذارد بالا و در جیب دیگری
خمها تا بالا از دو رخت و دراز
و باید تر و تازه باشد و دراز
آن بقدر انگشت از دراع
باشد میگذارد یکی از آن
را در جانب راست جسد
میت از زیر آن محل که میت
بین لباس
است

وَالْمُسْتَقِرّينَ فى اَمْرِ اللّهِ وَالتّامّينَ فى مَحَبَّةِ اللّهِ وَالْمُخْلِصينَ فى تَوْحيدِ اللّهِ وَالْمُظْهِرينَ لِاَمْرِ اللّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبادِهِ الْمُكْرَمينَ الَّذينَ لا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعاةِ وَالْقادَةِ الْهُداةِ وَالسّادَةِ الْوُلاةِ وَالذّادَةِ الْحُماةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِى الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِراطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهانِهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ كَما شَهِدَ اللّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلائِكَتُهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضى اَرْسَلَهُ بِالْهُدى وَدينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطيعُونَ لِلّهِ الْقَوّامُونَ بِاَمْرِهِ الْعامِلُونَ بِاِرادَتِهِ الْفائِزُونَ بِكَرامَتِهِ اصْطَفاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبيكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِهُداهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفاءَ فى اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصاراً لِدينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَتَراجِمَةً لِوَحْيِهِ وَاَرْكاناً لِتَوْحيدِهِ وَشُهَداءَ عَلى خَلْقِهِ وَاَعْلاماً لِعِبادِهِ وَمَناراً فى بِلادِهِ وَاَدِلّاءَ عَلى صِراطِهِ عَصَمَكُمُ اللّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلالَهُ وَاَكْبَرْتُمْ شَاْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَاَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ ميثاقَهُ وَاَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِى السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ اِلى سَبيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فى مَرْضاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلى ما اَصابَكُمْ فى جَنْبِهِ وَاَقَمْتُمُ الصَّلوةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتُمْ فِى اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرائِضَهُ وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرايِعَ اَحْكامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فى ذلِكَ مِنْهُ اِلَى الرِّضا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ وَصَدَّقْتُمْ

ودیگر بر او در جانب چپ مابین پیراهن و سرتاسری و بگذارد کافور را بر مواضع سجده میت که پیشانی و باطن کفها و سر زانوها و اطراف انگشتان پاها باشد و اگر از کافور چیزی زیاد آمد بگذارد بر سینه او و به تحقیق بر او کفنها را بپوشند ... گره کفن را بگشاید و چون از امر کفن فارغ شدند او را سوار بر تابوت کنند و ببرند او را تا مصلی پس بر او نماز بخوانند علامه مجلسی در زاد المعاد در باب نماز میت فرموده که مخصوص این است این نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد

مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضى فَالرّاغِبُ عَنْكُمْ مارِقٌ وَاللّازِمُ لَكُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فى حَقِّكُمْ زاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفيكُمْ وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَميراثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَاِيابُ الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَكُمْ وَآياتُ اللّهِ لَدَيْكُمْ وَعَزائِمُهُ فيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ وَاَمْرُهُ اِلَيْكُمْ مَنْ والاكُمْ فَقَدْ والَى اللّهَ وَمَنْ عاداكُمْ فَقَدْ عادَ اللّهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّهِ اَنْتُمُ الصِّراطُ الْاَقْوَمُ وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْاَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبابُ الْمُبْتَلى بِهِ النّاسُ مَنْ اَتيكُمْ نَجى وَمَنْ لَمْ يَاْتِكُمْ هَلَكَ اِلَى اللّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِاَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَاِلى سَبيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ والاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عاداكُمْ وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَكُمْ وَفازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِىَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْويهُ وَمَنْ خالَفَكُمْ فَالنّارُ مَثْويهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كافِرٌ وَمَنْ حارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فى اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هذا سابِقٌ لَكُمْ فيما مَضى وَجارٍ لَكُمْ فيما بَقِىَ وَاَنَّ اَرْواحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطينَتَكُمْ واحِدَةٌ طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللّهُ اَنْواراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقينَ حَتّى مَنَّ عَلَيْنا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فى بُيُوتٍ اَذِنَ اللّهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا عَلَيْكُمْ وَما خَصَّنا بِهِ مِنْ وِلايَتِكُمْ طيباً لِخَلْقِنا وَطَهارَةً لِاَنْفُسِنا وَتَزْكِيَةً لَنا وَكَفّارَةً لِذُنُوبِنا فَكُنّا عِنْدَهُ مُسَلِّمينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفينَ بِتَصْديقِنا اِيّاكُمْ فَبَلَغَ اللّهُ بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمينَ وَاَعْلى مَنازِلِ الْمُقَرَّبينَ وَاَرْفَعَ دَرَجاتِ الْمُرْسَلينَ حَيْثُ لا يَلْحَقُهُ لاحِقٌ وَلا يَفُوقُهُ فائِقٌ وَلا يَسْبِقُهُ سابِقٌ وَلا يَطْمَعُ فى اِدْراكِهِ طامِعٌ حَتّى لا يَبْقى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلا نَبِىٌّ مُرْسَلٌ وَلا صِدّيقٌ وَلا شَهيدٌ وَلا عالِمٌ وَلا جاهِلٌ وَلا دَنِىٌّ وَلا فاضِلٌ وَلا مُؤْمِنٌ صالِحٌ وَلا فاجِرٌ طالِحٌ وَلا جَبّارٌ عَنيدٌ

السبیل الاعظم. هذه الفقرة لیست فی الاصل ولکنها مذکورة فی کتب العلامة المجلسی نعم هی مذکورة فی الزیارة الجامعة الغیر المعروفة و فی بعض حواشی الفقیه بلفظ السبیل

از دیگران ساقط میشود و واجب است نماز بر شیعه اثنی عشری و هم بر غیر ایشان ... که بالغ باشد یا طفلی که شش سال داشته باشد ... نماز ... و اقوی آنست که تمام شش سال ... و احوط آنست ... تا همراه کودکان ... تا باشد بعضی ... و بعضی ... بدعت ... ترک ... مردم بنماز ... و شوهر اولی است ... نماز ... و واجب است که نماز ... بقبله باشد ... و سر جنازه بجانب راست

ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا عرّفهم جلالة امركم وعظم
خطركم وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف محلكم
ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم
وامي واهلي ومالي واسرتي اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما آمنتم به كافر
بعدوكم وبما كفرتم به مستبصر بشانكم وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم
مبغض لاعدائكم ومعاد لهم سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم محقق لما حققتم
مبطل لما ابطلتم مطيع لكم عارف بحقكم مقر بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمتكم
معترف بكم مؤمن بايابكم مصدق برجعتكم منتظر لامركم مرتقب لدولتكم آخذ بقولكم
عامل بامركم مستجير بكم زائر لكم لائذ عائذ بقبوركم مستشفع الى الله عز وجل بكم و
متقرب بكم اليه ومقدمكم امام طلبتي وحوائجي وارادتي في كل احوالي واموري مؤمن
بسركم وعلانيتكم وشاهدكم وغائبكم واولكم وآخركم ومفوض في ذلك كله اليكم
ومسلم فيه معكم وقلبي لكم مسلم ورايي لكم تبع ونصرتي لكم معدة حتى يحيي الله
تعالى دينه بكم ويردكم في ايامه ويظهركم لعدله ويمكنكم في ارضه فمعكم معكم
لا مع غيركم آمنت بكم وتوليت آخركم بما توليت به اولكم وبرئت الى الله عز وجل
من اعدائكم ومن الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين لكم الجاحدين لحقكم
والمارقين من ولايتكم والغاصبين لارثكم الشاكين فيكم المنحرفين عنكم ومن كل
وليجة دونكم وكل مطاع سواكم ومن الائمة الذين يدعون الى النار فثبتني الله
ابدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم ودينكم ووفقني لطاعتكم ورزقني شفاعتكم
وجعلني من خيار مواليكم التابعين لما دعوتم اليه وجعلني ممن يقتص آثاركم
ويسلك سبيلكم ويهتدي بهديكم ويحشر في زمرتكم ويكر في رجعتكم ويملك في
دولتكم ويشرف في عافيتكم ويمكن في ايامكم وتقر عينه غدا برؤيتكم بابي

او باشد و میت بر پشت خوابیده باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بی وضو این نماز را میتوانند کرد و سنت است که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد از وضو ساختن باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعض اخبار است که بدون عذر نیز تیمم مستحب است و سنت است که پیشنماز برابر میان مرد بایستد و برابر سینه زن بنابر مشهور و سنت است که کفشها را بکند و واجبست که بنیت نماز کند و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر تکبیری دستها را بردارد تا محاذی گوشها و مشهور آنکه بغیر از تکبیر اول بگوید

انتم وامي ونفسي واهلي ومالي من اراد الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصده
توجه بكم موالي لا احصي ثناءكم ولا ابلغ من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم
وانتم نور الاخيار وهداة الابرار وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم يختم وبكم ينزل
الغيث وبكم يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه وبكم ينفس الهم و
يكشف الضر وعندكم ما نزلت به رسله وهبطت به ملائكته والى جدكم واگر
زيارت امير المؤمنين عليه السلام باشد بجاى والى جدكم بگو والى اخيك بعث الروح الامين
آتاكم الله ما لم يؤت احدا من العالمين طأطأ كل شريف لشرفكم وبخع كل متكبر
لطاعتكم وخضع كل جبار لفضلكم وذل كل شيء لكم واشرقت الارض بنوركم و
فاز الفائزون بولايتكم بكم يسلك الى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم غضب الرحمن
بابي انتم وامي ونفسي واهلي ومالي ذكركم في الذاكرين واسماؤكم في الاسماء واجسادكم
في الاجساد وارواحكم في الارواح وانفسكم في النفوس وآثاركم في الآثار وقبوركم
في القبور فما احلى اسماءكم واكرم انفسكم واعظم شانكم واجل خطركم واوفى
عهدكم واصدق وعدكم كلامكم نور وامركم رشد ووصيتكم التقوى وفعلكم
الخير وعادتكم الاحسان وسجيتكم الكرم وشانكم الحق والصدق والرفق و
قولكم حكم وحتم ورايكم علم وحلم وحزم ان ذكر الخير كنتم اوله واصله و
فرعه ومعدنه وماويه ومنتهاه بابي انتم وامي ونفسي كيف اصف حسن ثنائكم
واحصي جميل بلائكم وبكم اخرجنا الله من الذل وفرج عنا غمرات الكروب و
انقذنا من شفا جرف الهلكات ومن النار بابي انتم وامي ونفسي بموالاتكم علمنا الله
معالم ديننا واصلح ما كان فسد من دنيانا وبموالاتكم تمت الكلمة وعظمت النعمة
وائتلفت الفرقة وبموالاتكم تقبل الطاعة المفترضة ولكم المودة الواجبة
والدرجات الرفيعة والمقام المحمود والمكان المعلوم عند الله عز وجل

اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله و بعد از تکبیر دوم بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از تکبیر سوم بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و بعد از تکبیر چهارم اگر میت مکلف بود بگوید اللهم اغفر لهذا المیت و تکبیر پنجم بگوید و فارغ شود و مخیر است و موافق مشهور بعد از تکبیر اول بگوید چنین کند بعد از تکبیر اول بگوید الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله ارسله بالحق بشیرا و نذیرا بین یدی الساعة پس بگوید الله اکبر اللهم صل علی محمد و آل محمد

وَالْجاهِ الْعَظيمِ وَالشَّأْنِ الْكَبيرِ وَالشَّفاعَةِ الْمَقْبُولَةِ رَبَّنا آمَنّا بِما اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً يا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْني وَبَيْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا يَأْتي عَلَيْها اِلّا رِضاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكُمْ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكُمْ بِطاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبي وَكُنْتُمْ شُفَعائي فَاِنّي لَكُمْ مُطيعٌ مَنْ اَطاعَكُمْ فَقَدْ اَطاعَ اللّٰهَ وَمَنْ عَصاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللّٰهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّٰهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ اَللّٰهُمَّ اِنّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَخْيارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائي فَبِحَقِّهِمُ الَّذي اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُدْخِلَني في جُمْلَةِ الْعارِفينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفي زُمْرَةِ الْمَرْحُومينَ بِشَفاعَتِهِمْ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ كَثيراً وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ مؤلف گوید که این زیارترا شیخ نیز در تهذیب نقلکرده و بعد از این دعای وداعی نقلکرده اند که ما بملاحظهٔ اختصار از ذکر نمودیم و این زیارت چنانکه علامهٔ مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیاراتست و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر باین زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقلکرده که از آن ظاهر میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از این غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب تقیّ صالح سیّد احمد بن سیّد هاشم بن سیّد حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل تقریباً بنجف اشرف مشرّف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده مذکور خواهند شد ان شاء الله بمنزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سیّد مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیّهٔ عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود که سیّد رفت و قضیّه را با جمله از حالات سیّد نقلکرد بسیار

در گفتن یا ولیّ الله اما میرا که زیارت میکند مخاطب سازد و ممکن است که همه مراد باشند بر سبیل بدلیت یا جنسیت و اگر بعنوان جمیع بگوید بهتر است که یا اولیاء الله بگوید ذلك نقل من شرح المجلسی الاول (منه)

وارحم محمّداً وآل محمّد وبارك على محمّد وآل محمّد كافضل ما صلّيت وباركت وترحّمت على ابراهيم وآل ابراهيم انّك حميد مجيد وصلّ على جميع الانبياء والمرسلين پس بگوید الله اكبر اللّهمّ اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات انّك مجيب الدعوات انّك على كلّ شيء قدير پس بگوید الله اكبر

تأسّف خوردم از نشنیدن آنها از خود او اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجلّ از آن بود که اندکی خلاف در نقل ایشان برود و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه جمادی الآخرهٔ این سال از نجف اشرف برگشته بودم در کاظمین سیّد صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عازم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از آنجمله قضیّهٔ معهوده همه را نقلکرد مطابق آن و آن قضیّه چنانست که گفت در سنهٔ هزار و دویست و هشتاد باراده حجّ بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمدم بتبریز و در خانهٔ حاجی صفرعلی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیّر ماندم تا آنکه حاجی جبّار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت بجهت طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون بمنزل اوّل رسیدیم سه نفر دیگر بتحریص حاجی صفرعلی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملّا باقر تبریزی حجّه فروش معروف علماء و حاجی سیّد حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد پس باتّفاق روانه شدیم تا رسیدیم بارزنة الروم و از آنجا عازم طربوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبّار جلودار بنزد ما آمد و گفت این منزل که در پیش داریم مخوفست قدری زود بار کنید که همراه قافله باشید چون در سایر منازل غالباً از عقب قافله بفاصله میرفتیم پس ما هم تخمیناً دو ساعت و نیم یا سه بصبح مانده باتّفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد بطوریکه رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا اینکه آنها رفتند من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تأمّل و تفکّر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود بآن منزل که از آنجا بیرون آمدیم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ همراه برداشته بقافله ملحق شوم در آن حال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر درختان میزد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد بمقدار فاصلهٔ کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا

اللّهمّ انّ هذا عبدك وابن عبدك وابن امتك نزل بك وانت خير منزول به اللّهمّ انّا لا نعلم منه الّا خيراً وانت اعلم به منّا اللّهمّ ان كان محسناً فزد في احسانه وان كان مسيئاً فتجاوز عنه واغفر له اللّهمّ اجعله عندك في اعلا علّيّين واخلف على اهله في الغابرين وارحمه برحمتك يا ارحم الراحمين پس بگوید الله اكبر و فارغ میشود و اگر زن باشد میگوید اللّهمّ انّ هذه امتك وابنة عبدك وابنة امتك نزلت بك وانت خير منزول به

رفتند و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده‌ام فرمود بزبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تاکنون حفظ ندارم با آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تاکنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حالا ترا بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را بدوش گرفت و فرمود بردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت ننمود فرمود جلو اسب را بمن ده دادم پس بیل را بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست راست گرفت و براه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طی مسافت بنحو استداره سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود آنست رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو بجهة نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم و نتوانستم پس آنجناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بسمت رفقا برگردانید من در آنحال بخیال افتادم که این شخص کی بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالباً جز عیسوی در آنحدود نبود و چگونه باین سرعت مرا برفقای خود رسانید پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس برفقای خود ملحق شدم **زیارت سیم** زیارتیست که علامهٔ مجلسی در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتیست که سید بن طاوس در ضمن ادعیهٔ عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کرد

اللهم انا لا نعلم منها الا خیرا وانت اعلم بها منا اللهم ان کانت محسنة فزد فی احسانها وان کانت مسیئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندک فی اعلی علیین واخلف علی اهلها فی الغابرین وارحمها برحمتک یا ارحم الراحمین و اگر میت مستضعف باشد بگوید اللهم اغفر للذین تابوا واتبعوا سبیلک وقهم عذاب الجحیم و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اللهم اجعله لابویه ولنا سلفا وفرطا واجرا و سنت است که بر جای خود بایستد تا جنازه را بردارند

خصوصاً در روز عرفه و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمینَهُ عَلی وَحْیِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلی خَلْقِهِ وَبابُ عِلْمِهِ وَوَصِیُّ نَبِیِّهِ وَالْخَلیفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فی اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْکَ حَقَّکَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَکَ اَنَا بَریءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شیعَتِهِمْ اِلَیْکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا زَیْنَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکِ وَعَلَیْهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْکِ حَقَّکِ وَمَنَعَتْکِ ما جَعَلَهُ اللهُ لَکِ حَلالاً اَنَا بَریءٌ اِلَیْکِ مِنْهُمْ وَمِنْ شیعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّکِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَبایَعَتْ فی اَمْرِکَ وَشایَعَتْ اَنَا بَریءٌ اِلَیْکَ مِنْهُمْ وَمِنْ شیعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَعَلی اَبیکَ وَجَدِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَاسْتَباحَتْ حَرَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ اَشْیاعَهُمْ وَاَتْباعَهُمْ وَلَعَنَ الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ اَنَا بَریءٌ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکَ مِنْهُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُوسی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْحَسَنِ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَعَلی عِتْرَتِکَ الطّاهِرَةِ الطَّیِّبَةِ یا مَوالِیَّ کُونُوا شُفَعائی فی حَطِّ وِزْری وَخَطایایَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِما اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ وَاَتَوالی آخِرَکُمْ بِما اَتَوالی اَوَّلَکُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَ

خصوصاً بعد از نماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوار است بر اهل میت برادران مؤمن را خبر کنند از جنازهٔ او و حاضر شوند و نماز کنند بر او و دعا و استغفار کنند برای او و ایشان هم ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون مؤمن را داخل قبر کنند اول ندائیکه باو میرسد آنست که اول عطائیکه بتو کرده‌ایم

اللّاتِ وَالعُزّی یا مَوالِیَّ اَنا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداکُمْ وَ
وَلِیٌّ لِمَنْ والاکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ ظالِمیکُمْ وَغاصِبیکُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ اَشْیاعَهُمْ
وَاَتْباعَهُمْ وَاَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ

زیارت چهارم

زیارت معروفه باَمین الله است که اولش این است اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ جاهَدْتَ فِی اللّٰهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارات حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام ص ۳۵۳ زیرا که ما این زیارت دوّم حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام قرار دادیم

زیارت پنجم

زیارت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ فی رَجَبَ است که در اعمال ماه رجب گذشت ص ۱۳۱ پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و کفایت میکند ان شاء الله تعالی

(مقام دوّم)

در دعائی که بعد از زیارت هر یک از ائمّه علیهم السّلام خوانده میشود — سیّد بن طاوس ره فرموده که مستحبّ است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمّه علیهم السّلام اَللّٰهُمَّ اِنْ کانَتْ ذُنُوبی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَکَ وَحَجَبَتْ دُعائی عَنْکَ وَحالَتْ بَیْنی وَبَیْنَکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُقْبِلَ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَتَنْشُرَ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَتُنْزِلَ عَلَیَّ بَرَکاتِکَ وَاِنْ کانَتْ قَدْ مَنَعَتْ اَنْ تَرْفَعَ لی اِلَیْکَ صَوْتاً اَوْ تَغْفِرَ لی ذَنْباً اَوْ تَتَجاوَزَ عَنْ خَطیئَةٍ مُهْلِکَةٍ فَها اَنَا ذا مُسْتَجیرٌ بِکَرَمِ وَجْهِکَ وَعِزِّ جَلالِکَ مُتَوَسِّلٌ اِلَیْکَ مُتَقَرِّبٌ اِلَیْکَ بِاَحَبِّ خَلْقِکَ اِلَیْکَ وَاَکْرَمِهِمْ عَلَیْکَ وَاَوْلاهُمْ بِکَ وَاَطْوَعِهِمْ لَکَ وَاَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَکاناً عِنْدَکَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطّاهِرینَ الْاَئِمَّةِ الْهُداةِ الْمَهْدِیّینَ الَّذینَ فَرَضْتَ عَلی خَلْقِکَ طاعَتَهُمْ وَاَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ وَیا مُعِزَّ الْمُؤْمِنینَ بَلَغَ مَجْهُودی فَهَبْ لی نَفْسِیَ السّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْکَ تَمُنُّ بِها عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف روی را بر ضریح بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا مَشْهَدٌ لا یَرْجُو مَنْ فاتَتْهُ فیهِ رَحْمَتُکَ اَنْ یَنالَها فی غَیْرِهِ وَلا اَحَدٌ اَشْقی مِنِ امْرِءٍ

اخبار که با جنازه تو آمده اند آمرزش گناهان است و در حدیث دیگر فرمود که اوّل تحفهٔ که بمؤمن میدهند در قبر آنستکه بیامرزند هر کس را که همراه جنازهٔ او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازهٔ مؤمن بکند تا او را دفن بکنند حقتعالی در قیامت هفتاد ملک برای او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار برای او کنند از قبر تا موقف حشر و فرمود که هر که بطرف جنازه برود بیست و پنج گناه کبیره او آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنستکه از برای که

قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خائِباً اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الْاِیابِ وَخَیْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُناقَشَةِ عِنْدَ الْحِسابِ وَحاشاکَ یا رَبِّ اَنْ تَقْرِنَ طاعَةَ وَلِیِّکَ بِطاعَتِکَ وَمُوالاتَهُ بِمُوالاتِکَ وَمَعْصِیَتَهُ بِمَعْصِیَتِکَ ثُمَّ تُؤْیِسَ زائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلادِ اِلی قَبْرِهِ وَعِزَّتِکَ یا رَبِّ لا یَنْعَقِدُ عَلی ذٰلِکَ ضَمیری اِذْ کانَتِ الْقُلُوبُ اِلَیْکَ بِالْجَمیلِ تَشیرُ پس نماز زیارت کن و چون خواهی وداع کنی و برگردی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ الخ و شیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده ولکن بعد از بِالْجَمیلِ تَشیرُ فرموده پس بگو یا وَلِیَّ اللّٰهِ اِنَّ بَیْنی وَبَیْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا یَأْتی عَلَیْها اِلّا رِضاکَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَکَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَکَ بِمُوالاتِهِ تَوَلَّ صَلاحَ حالی مَعَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظّی مِنْ زِیارَتِکَ تَخْلیطی بِخالِصی زُوّارِکَ الَّذینَ تَسْئَلُ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ فی عِتْقِ رِقابِهِمْ وَتَرْغَبُ اِلَیْهِ فی حُسْنِ ثَوابِهِمْ وَها اَنَا الْیَوْمَ بِقَبْرِکَ لائِذٌ وَبِحُسْنِ دِفاعِکَ عَنّی عائِذٌ فَتَلافَنی یا مَوْلایَ وَاَدْرِکْنی وَاسْئَلِ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ فی اَمْری فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقاماً کَریماً وَجاهاً عَظیماً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً مؤلّف گوید که بهتر آنست که زائر چون خواهد دعا کند در مشاهد مشرّفه بلکه هر دعا کننده در هر کجا که باشد برای هر مطلب و حاجتی آنکه مقدّم دارد بر دعای خود دعا بر سلامتی وجود مقدّس حجّت عصر حضرت صاحب الامر علیه السّلام را و این مطلب بسیار مهمّ و دارای فوائد مهمّه است که شرحش مناسب اینجا نیست و شیخ مرحوم در باب دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را مشروحاً ذکر نموده و بعضی از ادعیهٔ مخصوصه باین مقام را ذکر فرموده هر که خواهد بآنجا رجوع کند و مختصرترین آنها دعائیست که در اعمال شب بیست و سیّم ماه رمضان در ضمن دعاهای شبهای دههٔ آخر ذکر شد و ما در ذکر آداب زیارت از امام حسین علیه السّلام دعائی نقل کردیم که در همه مشاهد مشرّفه خوانده میشود ص

مقام سیّم

در صلوات بر حجج طاهره علیهم السّلام است شیخ طوسی در مصباح

تشییع جنازه کند اوّل دست راست میّت را که جانب راست جنازه است بدوش راست خود بردارد و بعد پای راست میّت را بدوش راست بردارد بعد از آن بدور جنازه برود و پای چپ میّت را بدوش چپ بردارد بعد دست چپ میّت که جانب چپ جنازه است را بدوش چپ بردارد و بعضی گفته اند بدوش چپ بردارد و بعضی گفته اند که ابتدا از پیش جنازه کند از جانب راست جنازه بلکه از جانب پیش روی جنازه بگیرد و بعضی از علما ابتدا کرده اند که اوّل دست راست جنازه را بدوش گیرد عکس این گفته اند که ربیع میکند آن است که بدنبال جنازه برود یا ...

در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث
کرد ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن
عسکری علیه السلام در منزل آنحضرت بسر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من یعنی
کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و
حاضر کرده بودم با خود کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی ببیند فرمود

(صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا أَحَلَّ
حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا أَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ
وَدَعَا إِلٰی دِينِكَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَأَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ وَصَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ وَأَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ
بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَأَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ
الْجَبَابِرَةَ وَأَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا أَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَأَحْرَزْتَ
بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا
بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيَانِ وَأَعْزَزْتَ بِهِ الْإِيمَانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْأَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا

(صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَصَفِيِّهِ (وَوَصِيِّهِ) وَوَزِيرِهِ
وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي إِلٰی شَرِيعَتِهِ
وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُونَ مِنْ مُوسٰى اللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ

چیزی بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اول آن است و اگر هر دو را بعمل آورد بهتر است و افضل آن است که عقب جنازه یا پهلوها راه رود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر احادیث آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوب است و در جنازه مخالف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که جنازه را ببیند این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم زدنا ایمانا و تسلیما الحمد لله الذی

وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰی أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

(صلوات بر سیده نسوان فاطمه علیها السلام)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَأُمِّ أَحِبَّائِكَ
وَأَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلٰی نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ
لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّائِرَ اللّٰهُمَّ بِدَمِ أَوْلَادِهَا اللّٰهُمَّ وَكَمَا
جَعَلْتَهَا أُمَّ أَئِمَّةِ الْهُدٰى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرِيمَةَ عِنْدَ الْمَلَإِ الْأَعْلٰی
فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰی أُمِّهَا صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ (أَبِيهَا) مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ
بِهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

(صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ
وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰی أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ
اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ
أَمِينِهِ عِشْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكَفَرَةِ وَطَرِيحِ الْفَجَرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ
مُوقِنًا أَنَّكَ أَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ أَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ
اللّٰهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّأْيِيدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ
وَإِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ

تم زنی بالغدوة و فرقہ العباد بالموت ... هیچ ملکی نزد ایشان نماند مگر آنکه گریه کند از برای ترحم باو و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که در حال برداشتن جنازه این دعا را بخواند بسم الله و بالله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را می‌دید میگفت الحمد لله الذی لم یجعلنی من السواد المخترم و زنان را تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته‌اند که جنازه را ابطال زنند برداشتن مکروه است و مکروه است کسی را که جنازه حاضر شود خنده بیهوده باطل

مخلصا حتى اتاك اليقين لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة خذلتك ولعن الله امة ألبت عليك وابرء الى الله تعالى ممن اكذبك واستخف بحقك واستحل دمك بابي انت وامي يا ابا عبد الله لعن الله قاتلك ولعن الله خاذلك ولعن الله من سمع واعيتك فلم يجبك ولم ينصرك ولعن الله من سبا نسائك انا الى الله منهم بريء وممن والاهم وما لأهم واعانهم عليه واشهد انك والائمة من ولدك كلمة التقوى وباب الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني بكم مؤمن وبمنزلتكم موقن ولكم تابع بذات نفسي وشرايع ديني وخواتيم عملي ومنقلبي في دنياي وآخرتي

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اللهم صل على علي بن الحسين سيد العابدين الذي استخلصته لنفسك وجعلت منه ائمة الهدى الذين يهدون بالحق وبه يعدلون اخترته لنفسك وطهرته من الرجس واصطفيته وجعلته هاديا مهديا اللهم فصل عليه افضل ما صليت على احد من ذرية انبيائك حتى تبلغ به ما تقر به عينه في الدنيا والآخرة انك عزيز حكيم

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اللهم صل على محمد بن علي باقر العلم وامام الهدى وقائد اهل التقوى والمنتجب من عبادك اللهم وكما جعلته علما لعبادك ومنارا لبلادك ومستودعا لحكمتك ومترجما لوحيك وامرت بطاعته وحذرت من معصيته فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من ذرية انبيائك واصفيائك ورسلك وامنائك يا رب العالمين

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعي اليك بالحق النور المبين اللهم وكما جعلته معدن كلامك ووحيك وخازن علمك ولسان توحيدك وولي امرك ومستحفظ دينك فصل عليه افضل ما صليت على احد

و نیز علامهٔ مجلسی در حلیه فرموده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که بر جنازه نماز کند هفتاد هزار ملک بر او نماز کنند و گناهان گذشته اش آمرزیده شود پس اگر همراهی کند تا او را دفن کنند بهر قدمی که بردارد یک قیراط از ثواب باو بدهند که قیراطی مانند کوه احد باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر مؤمنی بر جنازه نماز کند بهشت او را واجب میشود مگر آنکه منافق یا عاق پدر و مادر باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون مؤمنی بمیرد و در جنازهٔ او چهل نفر از مؤمنان حاضر شوند و بگویند اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا

من اصفيائك ونجبائك انك حميد مجيد

صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اللهم صل على الامين المؤتمن موسى بن جعفر البر الوفي الطاهر الزكي النور المبين المجتهد المحتسب الصابر على الاذى فيك اللهم وكما بلغ عن آبائه ما استودع من امرك ونهيك وحمل على المحجة وكابد اهل العزة والشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب فصل عليه افضل واكمل ما صليت على احد ممن اطاعك ونصح لعبادك انك غفور رحيم

صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اللهم صل على علي بن موسى الذي ارتضيته ورضيت به من شئت من خلقك اللهم وكما جعلته حجة على خلقك وقائما بامرك وناصرا لدينك وشاهدا على عبادك وكما نصح لهم في السر والعلانية ودعا الى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وخيرتك من خلقك انك جواد كريم

صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علم التقى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الازكياء وخليفة الاوصياء وامينك على وحيك اللهم فكما هديت به من الضلالة واستنقذت به من الحيرة وارشدت به من اهتدى وزكيت به من تزكى فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وبقية اوصيائك انك عزيز حكيم

صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام الاتقياء وخلف ائمة الدين والحجة على الخلائق اجمعين اللهم كما جعلته نورا يستضيء به المؤمنون فبشر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من عقابك وحذر بأسك وذكر بآياتك واحل حلالك وحرم حرامك وبين شرايعك وفرائضك وحض على عبادتك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك

وانت اعلم به منا یعنی خداوندا ما از او بغیر از نیکی چیزی نمیدانیم و تو داناتری باحوال او از ما حق تعالی میفرماید که شهادت شما را قبول کردم و آمرزیدم گناهانی را که من میدانم و شما نمیدانید و در حدیث معتبر دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که اول تحفه که در عنوان نامهٔ مؤمن بعد از مردن میگذارند آنست که مرده را میآمرزند و آنها که بر جنازهٔ او نماز میکنند نیز میآمرزند و اگر بداند میتواند که جنازه را بر دوش برداشته بهتر است که از چهار طرف جنازه بردارد و مستحب است که بسنت حمل کند یعنی ابتدا کند از جانب راست پیش میت بدوش راست و بعد از آن بپای راست و بعد از آن بپای چپ و بعد بدست چپ

وَذُرِّیَّةِ اَنْبِیٰائِكَ یٰا اِلٰهَ الْعٰالَمِینَ راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فارغ شد و نوبت بر خود آنجناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر شما را بفرمائید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که باهلش برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم و لکن چون در مقام دین است بنویس

چون در مقام	صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام	دین است بنویس

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِیِّ الصّٰادِقِ الْوَفِیِّ النُّورِ الْمُضِیءِ خٰازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَکِّرِ بِتَوْحِیدِكَ وَوَلِیِّ اَمْرِكَ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّینِ الْهُدٰاةِ الرّٰاشِدِینَ وَالْحُجَّةِ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیٰا فَصَلِّ عَلَیْهِ یٰا رَبِّ اَفْضَلَ مٰا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَصْفِیٰائِكَ وَحُجَجِكَ وَاَوْلٰادِ

وَحُجَجِكَ وَاَوْلٰادِ	صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام	رُسُلِكَ یٰا اِلٰهَ الْعٰالَمِینَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی وَلِیِّكَ وَابْنِ اَوْلِیٰائِكَ الَّذِینَ فَرَضْتَ طٰاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیراً اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِینِكَ وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِیٰائَكَ وَاَوْلِیٰائَهُ وَشِیعَتَهُ وَاَنْصٰارَهُ وَاجْعَلْنٰا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ کُلِّ بٰاغٍ وَطٰاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمِینِهِ وَعَنْ شِمٰالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ اَنْ یُوصَلَ اِلَیْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِیهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نٰاصِرِیهِ وَاخْذُلْ خٰاذِلِیهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبٰابِرَةَ الْکُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْکُفّٰارَ وَالْمُنٰافِقِینَ وَجَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ حَیْثُ کٰانُوا مِنْ مَشٰارِقِ الْاَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا وَامْلَاْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دِینَ نَبِیِّكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلٰامُ وَاجْعَلْنِی اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصٰارِهِ وَاَعْوٰانِهِ وَاَتْبٰاعِهِ وَشِیعَتِهِ وَاَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ مٰا یَأْمُلُونَ وَفِی عَدُوِّهِمْ مٰا یَحْذَرُونَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمِینَ

خاتمه) در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالیمقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

(آداب دفن میت) واست و زانوی او زان پای چپ او را بنهد و بعد از آن کتف چپ او را اصلا بنهد که چهار گوشهٔ جنازه را با این ترتیب بر دوش کشد که بغیر از این بد و زحمت کند یعنی مثل سنت ابتدا کردن باشد و چون جنازه را نزد قبر آوردند اگر مرد است بگذارند او را بطرف پاهای قبر و بیاورند او را تا لب قبر در سه دفعه و اگر جنازهٔ زن است او را بگذارند در طرف پیش قبر که جانب قبله است پس داخل در قبر شود ولی میت یا کسیکه امر کند و نازل شود در قبر از طرف پای قبر که آن باب قبر است و چون نازل شد بگوید اللّهم اجعلها روضة من ریاض الجنة ولا تجعلها حفرة من حفر النار و سنت است که شخص نازل سر برهنه و پا برهنه باشد و بند های گشاده پس بگیرد میت را از

مطلب	(در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است)	اوّل

بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلا و شرعا لازمست لا نفرق بین احد من رسله و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومهٔ ایشان بسیار کم است و قبور آنهائیکه نقدا مستحضر هستم از اینقرار است حضرت ادم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و حضرت ابرهیم علیه السلام در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار آنحضرت جناب ساره زوجهٔ آنحضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل علیه السلام و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در او است قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولست که مابین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که مابین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جملهٔ از پیغمبران واقعست مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و از برای جناب یونس علیه السلام در شریعهٔ کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصلست قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین و **امّا** در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوص برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت ادم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما اول زیارات جامعه قرار داده ظاهر میشود که انبیاء علیهم السلام نیز بآن زیارت کرده میشوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی

(آداب دفن میت) سر او را از جانب سر قبر و بکوید بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله اللّهم ایمانا بک و تصدیقا بکتابک هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللّهم زدنا ایمانا و تسلیما پس بخواباند او را بر جانب راست او رو بقبله کند و بکشاید بند های کفن را از جانب سر و پا و بگذارد رو و صورت میت را بر خاک و مستحب است که بکذارند در زیر سر او و مستحبست که بکذارند با او چیزی از تربت امام حسین علیه السلام پس بکوید بلند او و جنبش بدهد او را اللّهم جاف الارض عن جنبیه و صعد روحه الیک ولقه منک رضوانا و اسکن قبره من رحمتک رحمة تغنیه بها عن رحمة من سواک

این مجلس الحیریت که در سابق در باب مسجد براثا ذکر شده و الا فعلا آن قبر شریف مشهور نیست منه

در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند و مظنون آنستکه نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان کلیه باشد که از خبر ظاهر میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را در مراقد شریفهٔ انبیاء علیهم السلام بخواند مناسب است و چون زیارت در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت اول زیارات جامعه ص۴۴۲ رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره مند نماید **مطلب دویم** در زیارت امامزادگان عظام و شاهزادگان عالیمقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایت الهیه است و علمای اعلام تصریح فرموده اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قری و بریه و اطراف کوهها و درهها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا بوم قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده که انسان با طمینان خاطر بمحض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند بسمت قبر شریفش باید دو مطلب اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب آن مرقد علاوه بر شرافت نسب بحسب تتبع از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دویم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب هدیة الزائر بذکر جمعی از ایشان اشاره نمودیم و در نفثة المصدور و منتهی الآمال اشاره بمحسن بن حسین علیه السلام نمودیم و چون این کتاب را گنجایش ذکر نیست اقتصار میکنیم بذکر دو نفر از ایشان اول سیدهٔ جلیلهٔ معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلدهٔ طیبهٔ قم معروف و مشهور است و دارای قبهٔ عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدام بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی

چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامهٔ خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمودم از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای اوست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای اوست بهشت علامهٔ مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَنْ زارَها عارِفاً بِحَقِّها فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای اوست بهشت چون بنزد قبر آنحضرت برسی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و سی و سه مرتبه سُبْحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو پس بگو اَلسَّلامُ عَلٰى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلٰى نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلٰى مُوسٰى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلٰى عِيسٰى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَيْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ اَبِيطالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا سِبْطَيْ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النّاظِرِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النّاصِحَ الْاَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

بسؤالات و آخره مع من كان بولاية من الائمة الطاهرين و مستحبست که تلقین کرده شود میت بشهادتین و اسماء ائمه علیهم السلام بعد از گذاشتن در قبر پیش از چیدن خشت بر او پس میگوید تلقین کننده یا فلان بن فلان و بجای این اسم میت را با نسبت پدر او اذكر العهد الذي خرجت عليه من دار الدنيا شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله وان عليا امير المؤمنين والحسن والحسين (و ذکر کند ائمه را یک یک بعد تا الحجة) ائمتك ائمة الهدى الابرار پس وقتیکه فارغ شد از چیدن خشت بر روی لحد برادر و مستحب

که حاضرند که انا بکیم شده اند مر جنازه را با پشت دستهای خودشان و بگویند در آنحال انا لله وانا اليه راجعون هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ايمانا وتسليما و چون از لحد بیرون آمد از قبر بیرون بیاید از طرف پاها و مستحب پر کنند قبر را و بلند کنند از زمین بقدر چهار انگشت و نریزند در قبر غیر از خاک قبر و کلنا آورده شود خشت و... لوحی پس مربع... وابتدا کند... مربع و ... شود از رخص ... نزدیک...

نُورِكَ وَسِراجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَديجَةَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُخْتَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا عَمَّةَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فِي زُمْرَتِكُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقانا بِكَاْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ اَسْئَلُ اللهَ اَنْ يُرِيَنا فيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ يَجْمَعَنا وَاِيّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ اِنَّهُ وَلِيٌّ قَديرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالتَّسْليمِ اِلَى اللهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلى يَقينِ ما اَتى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدي اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ يا فاطِمَةُ اشْفَعي لي فِي الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَكِ عِنْدَ اللهِ شَاْناً مِنَ الشَّاْنِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لي بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّي ما اَنَا فيهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

دوّم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبدالعظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی میشود بدینطریق عبدالعظیم بن عبدالله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیهم السلام وقبر شریفش در ری معلوم ومشهور وملاذ ومعاذ عامه مخلوقست وعلو مقام وجلالت شان آنحضرت اظهر من الشمس است چه آنجناب بعلاوه آنکه از دودمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر محدثین واعاظم علماء وزهاد وعباد وصاحب ورع وتقوی است واز اصحاب حضرت جواد وحضرت هادی علیهما السلام است ونهایت توسل وانقطاع بخدمت ایشان داشته واحادیث

آن زاب چیزی زیاد بنا باید بلند ... و روی سطح قبر ... قبر را بلند ... بگذارد دست خود را بر قبر هر کسیکه میخواهد و بگشاید انگشتان خود را و فرو برد در خاک قبر و دعا کند برای میت ... اَللّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْني بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِواكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كانَ يَتَوَلاّهُ ... مردم از نزد قبر ... برگشتن ... ولی میت ... نزدیکتر ... رحمت کند باو و بگوید بصدای بلند ... یا فلان بن فلان (اسم میت و پدر او را برد)

بسیار از ایشان روایت کرده واوست صاحب کتاب خطب امیرالمؤمنین علیه السلام وکتاب یوم ولیلة واوست که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد وحضرت تصدیق او نمود وفرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتك الله بالقول الثابت فی الدنیا والآخرة وصاحب بن عباد در رساله مختصره در احوال آنجناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمه مستدرك از آن نقل فرموده ودر آنجا ودر رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبدالعظیم از سلطان زمان خویش ترسید وگریخت ودر شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد وپیك است تا بری آمد ومخفی شد در ساربانان وبروایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکة الموالی ودر آنجا عبادت خدا میکرد وروزها روزه میداشت وشبها بنماز میایستاد وپنهان بیرون میامد وزیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر اوست وراه در میان آنست ومیگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است وپیوسته در آنجا میبود ویك دو از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکة الموالی برخواهند داشت ومدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبدالجبار بن عبدالوهاب واشاره فرمود بهمان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه میخری این درخت وجای آنرا آن شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خوابی دیده ام وموضع این درخت را با جمیع باغ وقف کردم بر آن سید وسایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبدالعظیم بیمار شد وبرحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعه یافتند که در آن نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابوالقاسم عبدالعظیم پسر عبدالله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابیطالب علیهم السلام ونیز صاحب بن عباد در وصف علم عبدالعظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که میگفت

... اللهُ رَبُّكَ وَمُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ ... وَالْقُرْآنُ كِتابُكَ وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتُكَ وَعَلِيٌّ اِمامُكَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (وائمه را بشمارد) اَئِمَّتُكَ اَئِمَّةُ الْهُدَى الْاَبْرارُ ... غیر از وقت احتضار ... از برای میت ... مستحب است ... او را ... وتلقین کنند ... او را دفن کردند ... ولی میت یعنی اقرب ... او بعد از آنکه مردم از سر قبر برگردند ... بنشیند وبصدای بلند او را تلقین کند

وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سرّ من رای پس سؤال کردم از آنحضرت جمله از مسائل
حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس از آنکه وداع کردم با آنحضرت برای بیرون آمدن آن
آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیهٔ خود یعنی در
بلد ری پس سؤال کن آنرا از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در
کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد
شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه
همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند
که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض
کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را
که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علما
از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکرده اند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود
فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسبست اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ
نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عیسیٰ
رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ
الْمُؤْمِنینَ عَلِیَّ بْنَ اَبیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ
الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ
بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمینَ اَلسَّلامُ

(تلقین میت)

و خوب است که دو کف دست را روی قبر گذارد و دهان را نزدیک قبر برد و اگر دیگری را نائب کند نیز خوب است و در اخبار وارد شده است که چون این تلقین را بکنند منکر بنکیر میگوید بیا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج بپرسیدن نیست پس برمیگردند و سؤال نمیکنند علامه مجلسی علیه الرحمه فرموده و تلقین کننده باین نحو بگوید جامعتر است اِسْمَعْ اِفْهَمْ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ (و نام او و پدرش را بگوید) هَلْ اَنْتَ عَلَی الْعَهْدِ الَّذی فارَقْتَنا عَلَیْهِ مِنْ شَهادَةِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَسَیِّدُ

عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ نُورِکَ وَسِراجِکَ
وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ وَحُجَّتِکَ عَلیٰ خَلْقِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السَّیِّدُ
الزَّکِیُّ وَالطّاهِرُ الصَّفِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ السّادَةِ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْمُصْطَفَیْنَ
الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَلیٰ ذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی
الْعَبْدِ الصّالِحِ الْمُطیعِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْقاسِمِ
ابْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ بِزِیارَتِهِ ثَوابُ زِیارَةِ سَیِّدِ الشُّهَداءِ
یُرْتَجیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ عَرَّفَ اللّٰهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فی زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنا
حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللّٰهَ
اَنْ یُرِیَنا فیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنا وَاِیّاکُمْ فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَاَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ
اَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلیمِ اِلَی اللّٰهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَعَلیٰ یَقینِ ما اَتیٰ بِهِ مُحَمَّدٌ
نَطْلُبُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدِی اللّٰهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ یا سَیِّدی وَابْنَ
سَیِّدِی اشْفَعْ لی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ
تَخْتِمَ لی بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّی ما اَنَا فیهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ
اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
اَجْمَعینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس محقق مذکور فرموده که در بعضی اخبار مذکور است
که امامزاده عبد العظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون می آمد و قبری که در
مقابل قبر او است و راه در میان است زیارت میکرد و میفرمود که این قبر مردی از اولاد موسی
بن جعفر علیهما السلام است والحال قبری در آنجا است که بامامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوب
و ظاهر آنست که همان قبری باشد که امامزاده عبد العظیم زیارت آن مینمود انشاء الله او را
نیز زیارت باید نمود و همین زیارت را میتوان خواند و فقرهٔ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْقاسِمِ

(تلقین میت)

النَّبِیّینَ وَخاتَمُ الْمُرْسَلینَ وَاَنَّ عَلِیّاً اَمیرُ الْمُؤْمِنینَ وَسَیِّدُ الْوَصِیّینَ وَاِمامٌ اِفْتَرَضَ اللّٰهُ طاعَتَهُ عَلَی الْعالَمینَ وَاَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِیَّ بْنَ مُوسیٰ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَعَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَالْقائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِیَّ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةُ الْمُؤْمِنینَ وَحُجَجُ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ وَاَئِمَّتُکَ اَئِمَّةُ هُدیً اَبْرارٌ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ اِذا اَتاکَ الْمَلَکانِ الْمُقَرَّبانِ رَسُولَیْنِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ تَبارَکَ وَتَعالیٰ وَسَئَلاکَ عَنْ

وفقره بعد از آن را نبايد خواند انتهى مخفى نماند كه در صحن امامزاده حمزه قبر شيخ جليل سعيد
قدوة المفسرين جمال الدين ابو الفتوح حسين بن على خزاعى ره صاحب تفسير معروفست بايد انجناب را
زيارت نمود و همچنين از زيارت جناب شيخ صدوق رئيس المحدثين معروف بابن بابويه كه در نزديكى
بلد شاهزاده عبد العظيم است غفلت نبايد نمود

مطلب سيم

در زيارت قبور مؤمنين رضى الله عنهم اجمعين است شيخ ثقه جليل القدر جعفر بن قولويه قمى از عمرو
بن عثمان رازى روايت كرده كه گفت شنيدم از حضرت ابو الحسن امام موسى بن جعفر عليه السلام كه ميفرمود هر كه
قادر نباشد بر زيارت ما پس زيارت كند صلحاء از مواليان ما را تا نوشته شود براى او ثواب
زيارت ما و كسيكه قادر نباشد بر صله و نيكى ما پس صله و نيكى كند با صالحان مواليان ما
تا از براى او نوشته شود ثواب صله و نيكى ما و نيز بسند صحيح روايت كرده از محمد بن احمد بن يحيى
الأشعرى كه گفت من در فيد كه اسم منزليست در طريق مكه با على بن بلال روانه شديم بسر قبر محمد بن
اسمعيل بن بزيع پس على بن بلال براى من گفت كه صاحب اين قبر براى من روايت كرد از حضرت امام رضا عليه السلام
كه فرمودند هر كه بيايد بنزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
را ايمن گردد در روز فزع اكبر يعنى از ترس بزرگ روز قيامت و در روايت ديگر مثل همين را نقل كرده مگر
آنكه دارد رو بقبله كند فقير گويد كه اين ايمن بودن كه حديث دلالت بر آن دارد ممكنست كه از براى خواننده
باشد چنانچه ظاهر حديث است و محتملست كه از براى صاحب قبر باشد چنانچه تأييد ميكند آنرا حديثى كه
بعد از اين از سيد بن طاوس نقل ميشود و نيز در كامل الزياره بسند معتبر منقولست كه عبد الرحمن بن ابى عبد الله
بحضرت صادق عليه السلام عرض كرد كه چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمين پس حضرت بدست خود اشاره
بزمين فرمود و دست را بزمين گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نيز بسند صحيح منقولست كه عبد الله بن
سنان بحضرت صادق عليه السلام عرض كرد كه چگونه سلام بايد كرد بر اهل قبور فرمود كه ميگوئى اَلسَّلَامُ عَلَى
أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ و از حضرت امام حسين عليه السلام
روايت شده كه هر كه داخل قبرستان شود و بگويد اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ

(تلقين ميت)

ربك وعن نبيك وعن دينك وعن كتابك وعن قبلتك وعن امامك فلا تخف ولا تحزن وقل في جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد صلى الله عليه وآله نبيي والاسلام ديني والقرآن كتابي والكعبة قبلتي وامير المؤمنين علي بن ابي طالب امامي والحسن بن علي المجتبى امامي والحسين بن علي الشهيد بكربلاء امامي وعلي زين العابدين امامي ومحمد باقر علم النبيين امامي وجعفر الصادق امامي وموسى الكاظم امامي وعلي الرضا امامي ومحمد الجواد امامي وعلي الهادي امامي

وَالْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحاً مِنْكَ وَسَلَاماً مِنِّي
بنويسد حق تعالى از براى او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قيام قيامت و از حضرت امير المؤمنين عليه السلام
منقولست كه هر كه داخل قبرستان شود و بگويد بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ
مِنْ أَهْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ يَا أَهْلَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِحَقِّ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللهُ مِنْ أَهْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِحَقِّ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللهُ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللهِ حق
سبحانه و تعالى ثواب پنجاه سال عبادت براى او بنويسد و گناه پنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند
و در روايت ديگر وارد شده كه بهتر سخنى كه در قبرستان بگوئى چون از آنجا بگذرى آنستكه بايستى و بگوئى
اَللّٰهُمَّ وَلِّهِمْ مَا تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ مَعَ مَنْ أَحَبُّوا و سيد بن طاوس در مصباح الزائر گفته كه چون
قصد كنى زيارت مؤمنين را سزاوار استكه روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت كه خواستى و كيفيت
زيارت ايشان چنين استكه رو بقبله كنى و بگذارى دست خود را بر قبر و بگوئى اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ
وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْنِي بِهَا
عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَأَلْحِقْهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ پس ميخوانى سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را هفت مرتبه و در روايت
شده در صفت زيارت ايشان و ثواب آن حديث ديگرى از فضيل كه گفت هر كه بخواند سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را
هفت مرتبه نزد قبر مؤمنى حق تعالى ملكى بسوى قبر او فرستد كه عبادت كند خدا را نزد قبر او و بنويسد حق تعالى از براى
ميت ثواب اين عمل ملك را پس چون از قبرش مبعوث شود هيچ هولى از اهوال قيامت نگذرد مگر آنكه حق تعالى بگرداند
آن هول را از او بسبب آن ملك تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ سوره حمد و دو سوره
قُلْ أَعُوذُ و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و آية الكرسى را هر يك سه مرتبه بخواند و نيز روايت شده در صفت زيارت ايشان
روايت ديگرى از محمد بن مسلم كه گفت بخدمت حضرت صادق عليه السلام عرض كردم كه مردگان را زيارت
بكنيم فرمود بلى گفتم آيا ايشان ميدانند كه ما بزيارت ايشان رفته ايم فرمود بلى قسم بخدا ميدانند و شاد ميشوند و انس
ميگيرند بشما عرض كردم كه چه بگوئيم وقتيكه بزيارت ايشان برويم فرمود بگو اَللّٰهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ

(تلقين ميت)

والحسن العسكري امامي والحجة المنتظر امامي هؤلاء صلوات الله عليهم اجمعين ائمتي وسادتي وقادتي وشفعائي بهم اتولى ومن اعدائهم اتبرأ في الدنيا والآخرة ثم اعلم يا فلان بن فلان ان الله تبارك وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه وآله نعم الرسول وان امير المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة وان ما جاء به محمد صلى الله عليه وآله حق وان الموت حق وسؤال منكر ونكير في القبر حق والبعث حق والنشور

وَصَاعِدْ اِلَیْکَ اَرْوَاحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْوَانًا وَاَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ مَا تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَتُونِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ پس سید فرموده در وقتیکه بوده باشی بین قبرهای مومنین بخوان یازده مرتبه قل هو الله احد را و هدیه کن آنرا از برای ایشان بتحقیق که روایت شده که حقتعالی بعدد مردگان ثواب میدهد و در کامل الزیاره از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود مردگان چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر وَلَا تَزُرْهُمْ اَحْیَانًا بِاللَّیْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه هیچ کس نمیگوید نزد قبر میتی سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لَا تُعَذِّبَ هٰذَا الْمَیِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقلکرده که آنحضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مردهها فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مومنین میایند هر جمعه باسمان دنیا مقابل خانهها و منزلهای خود و فریاد میکنند هر یک از ایشان بآواز حزین با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما بآنچه بود در دست ما و عذاب و حساب او بر ما است و نفعش برای غیر ما و هر یک فریاد میکنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را بدرهمی یا بقرص نانی یا بجامه که خداوند بپوشاند شما را از جامههای بهشت پس گریست رسولخدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما و آنجناب از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شمایند که خاک پوسیده شده اند بعد از سرور و نعمت پس ندا میکنند بعذاب و هلاکت بر جانهای خود و میگویند وای بر ما اگر انفاق میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم بسوی شما پس برمیگردند با حسرت و پشیمانی و فریاد میکنند زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از آنجناب روایت کرده که فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد آنرا ملکی در طبقی از نور که درخشان است شعاع آن و میرسد بهفت آسمان پس میایستد بر لب قبر و فریاد میکند اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَهْلَ الْقُبُورِ

(تلقین میت)
حق و القبر حق و المیزان حق و الصراط حق و الکتاب حق و الجنة حق و النار حق و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور پس بگوید افهمت یا فلان و در حدیث است که میت در جواب میگوید بلی فهمیدم پس بگوید ثبتک الله بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم عرف الله بینک و بین اولیائک فی مستقر من رحمته پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه و اصعد بروحه الیک و لقه منک برهانا اللهم عفوک عفوک

اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد و داخل در قبرش میکند و بان خوابگاهش فراخ میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس برای اوست نزد خداوند اجری مانند احد و میباشد روز قیامت در سایه عرش خدا روزیکه نیست سایه جز سایه عرش خدا و زنده و مرده نجات مییابند باین صدقه و حکایت شده که امیر خراسانرا در خواب دیدند که میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاجم بآن و بدانکه زیارت قبور مومنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی و زهد و بیمیلی بدنیا و رغبت در آخرت میشود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید بقبرستان رفت پس عاقل آنست که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات و حلاوت دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث

(عبرت دیگران شود ولقد اجاد الشیخ النظامی فی قوله)

زنده دلی در صف افسردگان	رفت بهمسایگی مردگان	حرف فنا خواند ز هر لوح پاک	روح بقا جست ز هر روح پاک
کارشناسی پی تفتیش حال	کرد از او بر سر راهی سؤال	کین همه از زنده رمیدن چرا است	رخت سوی مرده کشیدن چرا است
گفت پلیدان بمغاک اندرند	پاک نهادان ته خاک اندرند	مرده دلانند بروی زمین	هر چه بامرده شوم همنشین
همدمی مرده دهد مردگی	صحبت افسرده دل افسردگی	زیر گل آنانکه پراکنده اند	گرچه بتن مرده بدل زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این	بسته هر چون و چرا پیش از این	زنده شدم از نظر پاکشان	آب حیاتست مرا خاکشان

رُوِیَ اَنَّهُ اَوْحَی اللّٰهُ تَعَالٰی اِلٰی عِیسٰی عَ یَا عِیسٰی هَبْ لِی مِنْ عَیْنَیْکَ الدُّمُوعَ وَمِنْ قَلْبِکَ الْخُشُوعَ وَاکْحُلْ عَیْنَیْکَ بِمِیلِ الْحُزْنِ اِذَا ضَحِکَ الْبَطَّالُونَ وَقُمْ عَلٰی قُبُورِ الْاَمْوَاتِ فَنَادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفِیعِ لَعَلَّ تَاْخُذُ مَوْعِظَتَکَ مِنْهُمْ وَقُلْ اِنِّی لَاحِقٌ فِی اللَّاحِقِینَ

نویسنده این کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله ذنوبهما مخصوصا از قراء و زائرین مشاهد مشرفه التماس دعا و زیارت دارم ... والحمد لله اولا و آخرا و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین ... ابوالحسن الرضا صلوات الله علیه ... تمام شد این کتاب شریف ... ذی القعدة الحرام ... بکمال ...

(خاتمه)
بکلمه شریفه عفو خاتمه کردم این رساله را زیرا که رجاء واثق دارم که عفو الهی شامل گردد حال این روسیاه و کتابیکه بایستی این رساله عمل مینمایند و کان ذلک فی اواخر یوم الجمعة التاسع عشر من شهر محرم الحرام سنة ۱۳۴۵ الف و ثلثمائة و خمس و اربعین فی جوار امامنا الغریب المسموم مولانا ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه و علی آبائه الطاهرین و ابنائه المعصومین السلام من اسمی القیوم و الحمد لله اولا و آخرا و صلی الله علی محمد و آله

کتبه بیمناه الوازره عباس بن محمد رضا القمی عفی عنهما

نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله تعالی ذنوبهما تاریخ شهر جمادی الاخرة یکهزار و سیصد و پنجاه و شش هجری (۱۳۵۶)

(بسم الله الرحمن الرحیم)

الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی چنین گوید این گنه کار روسیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداع برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین و دعای اللّهمّ انّی زرت هذا الامام که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و رقعهٔ که برای حاجت مینویسند و دعائی که در غیبت امام عصر عجّل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت بنیابت بواسطهٔ کثرت حاجت بآنها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح بابی شود برای تصرّف در کتاب مفاتیح و بنا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیهٔ دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق بآن نمودم و بلعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا و ائمهٔ اطهار علیهم السلام واگذار حواله نمودم کسی را که در مفاتیح تصرّف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اوّل دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فى كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذى اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ وَهذا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ اِنْ كانَ بَقِىَ عَلَىَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لى اَوْ تُريدُ اَنْ تُعَذِّبَنى عَلَيْهِ اَوْ تُقايِسَنى بِهِ اَنْ لا يَطْلُعَ فَجْرُ هذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ يَتَصَرَّمَ هذَا الشَّهْرُ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحامِدِكَ كُلِّها اَوَّلِها وَآخِرِها ما قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْها وَما قالَ الْخَلائِقُ الْحامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُوَقِّرُونَ ذِكْرَكَ وَالشُّكْرُ لَكَ الَّذينَ اَعَنْتَهُمْ عَلى اَداءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَالنَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَاَصْنافِ

(ملحقات باقیات صالحات)

بسم الله الرحمن الرحیم

ذکر چند دعای موجز و عوذه‌های مختصره که نقل شده از کتاب بحار و ملحق شده بکتاب باقیات صالحات

اوّل از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که هر که اراده کند که بخواند از روی ... دعای ... حضرت ... میشود ... از قلیل ... مولای من ... بگو الحمد لله علی کل نعمة و اسئل الله من کل خیر و اعوذ بالله من کل شرّ و استغفر الله من کل ذنب

دوم دعائی است که حضرت صادق علیه السلام تعلیم فرمود او را به بعضی از اصحاب خود که برای دفع هموم و غموم بخواند اعددت

النّاطِقينَ وَالْمُسَبِّحينَ لَكَ مِنْ جَميعِ الْعالَمينَ عَلى اَنَّكَ بَلَّغْتَنا شَهْرَ رَمَضانَ وَعَلَيْنا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنا مِنْ قِسَمِكَ وَاِحْسانِكَ وَتَظاهُرِ امْتِنانِكَ فَبِذلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخالِدِ الدّائِمِ الرّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذى لا يَنْفَدُ طُولَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَناؤُكَ اَعَنْتَنا عَلَيْهِ حَتّى قَضَيْنا عَنّا صِيامَهُ وَقِيامَهُ مِنْ صَلوةٍ وَما كانَ مِنّا فيهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ ذِكْرٍ اَللّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرانِكَ وَحَقيقَةِ رِضْوانِكَ حَتّى تُظْفِرَنا فيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزيلِ عَطاءٍ مَوْهُوبٍ وَتُوَقِّيَنا فيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ اَوْ بَلاءٍ مَجْلُوبٍ اَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اَللّهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِعَظيمِ ما سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَريمِ اَسْمائِكَ وَجَميلِ ثَنائِكَ وَخاصَّةِ دُعائِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنا هذا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضانَ مَرَّ عَلَيْنا مُنْذُ اَنْزَلْتَنا اِلَى الدُّنْيا بَرَكَةً فى عِصْمَةِ دينى وَخَلاصِ نَفْسى وَقَضاءِ حَوائِجى وَتُشَفِّعَنى فى مَسائِلى وَتَمامِ النِّعْمَةِ عَلَىَّ وَصَرْفِ السُّوءِ عَنّى وَلِباسِ الْعافِيَةِ لى فيهِ وَاَنْ تَجْعَلَنى بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها لَهُ خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فى اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَكَرائِمِ الذُّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَطُولِ الْعُمْرِ وَدَوامِ الْيُسْرِ اَللّهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمائِكَ وَجَلالِكَ وَقَديمِ اِحْسانِكَ وَامْتِنانِكَ اَنْ لا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّا لِشَهْرِ رَمَضانَ حَتّى تُبَلِّغَناهُ مِنْ قابِلٍ عَلى اَحْسَنِ حالٍ وَتُعَرِّفَنى هِلالَهُ مَعَ النّاظِرينَ اِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفينَ لَهُ فى اَعْفى عافِيَتِكَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ يا رَبِّىَ الَّذى لَيْسَ لى رَبٌّ غَيْرُهُ لا يَكُونُ هذَا الْوَداعُ مِنّى لَهُ وَداعَ فَناءٍ وَلا آخِرَ الْعَهْدِ مِنّى لِلِقاءٍ حَتّى تُرِيَنيهِ مِنْ قابِلٍ فى اَوْسَعِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّجاءِ وَاَنَا لَكَ عَلى اَحْسَنِ الْوَفاءِ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ اَللّهُمَّ اسْمَعْ دُعائى وَارْحَمْ تَضَرُّعى وَتَذَلُّلى لَكَ وَاسْتِكانَتى وَتَوَكُّلى عَلَيْكَ وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لا اَرْجُو نَجاحاً وَلا مُعافاةً وَلا تَشْريفاً وَلا تَبْليغاً اِلّا بِكَ وَمِنْكَ وَامْنُنْ عَلَىَّ جَلَّ ثَناؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمائُكَ بِتَبْليغى شَهْرَ رَمَضانَ وَاَنَا مُعافًى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَميعِ الْبَوائِقِ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى اَعانَنا عَلى صِيامِ هذَا الشَّهْرِ وَ

(دعای رفع همّ و غمّ)

لِكُلِّ عَظيمَةٍ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ مُحَمَّدٌ النُّورُ الْاَوَّلُ وَعَلِىٌّ النُّورُ الثّانى وَالْاَئِمَّةُ الْاَبْرارُ عُدَّةٌ لِلِقاءِ اللّهِ وَحِجابٌ مِنْ اَعْداءِ اللّهِ وَذَلَّ كُلُّ ... لِعَظَمَةِ اللّهِ وَاَسْئَلُ اللّهَ عَزَّ وَجَلَّ الْكِفايَةَ

سیّم دعائیست برای دفع بیماریها و ناخوشیها ... [illegible] ... مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ شِفاءٌ ... اِجْعَلِ الشِّفاءَ ... مِنَ الْاَنْبِياءِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ شِفائى مِنْ هذَا الدّاءِ فى ... هذا

قِیامِهِ حَتّی بَلَغَنی آخِرَ لَیْلَةٍ مِنْهُ دوّم خطبهٔ روز عید فطر است که امام جماعت بعد از
بجا آوردن نماز عید میخواند و آن بنحویکه شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ لا نُشْرِکُ بِاللّهِ شَیْئاً وَلا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ
وَلِیّاً وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَکیمُ الْخَبیرُ
یَعْلَمُ ما یَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَما یَخْرُجُ مِنْها وَما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما یَعْرُجُ فیها وَهُوَ الرَّحیمُ الْغَفُورُ
کَذٰلِکَ اللّهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ اِلَیْهِ الْمَصیرُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی یُمْسِکُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ
اِلّا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحیمٌ اَللّهُمَّ ارْحَمْنا بِرَحْمَتِکَ وَاعْمُمْنا بِمَغْفِرَتِکَ اِنَّکَ
اَنْتَ الْعَلِیُّ الْکَبیرُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لا مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلا
مُؤْیَسٌ مِنْ رَوْحِهِ وَلا مُسْتَنْکَفٌ عَنْ عِبادَتِهِ بِکَلِمَتِهِ (الَّتی) قامَتِ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ
الْاَرْضُ الْمِهادُ وَثَبَتَتِ الْجِبالُ الرَّواسی وَجَرَتِ الرِّیاحُ اللَّواقِحُ وَسارَ فی جَوِّ السَّماءِ السَّحابُ
وَقامَتْ عَلی حُدُودِهَا الْبِحارُ وَهُوَ اِلٰهٌ لَها وَقاهِرٌ یَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَیَتَضاءَلُ لَهُ
الْمُتَکَبِّرُونَ وَیَدینُ لَهُ طَوْعاً وَکَرْهاً الْعالَمُونَ نَحْمَدُهُ کَما حَمِدَ نَفْسَهُ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَ
نَسْتَعینُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدیهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ یَعْلَمُ
ما تُخْفِی النُّفُوسُ وَما تُجِنُّ الْبِحارُ وَما تَوارٰی مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلا تَغیبُ عَنْهُ غائِبَةٌ وَما
تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلا حَبَّةٍ فی ظُلْمَةٍ اِلّا یَعْلَمُها لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَلا رَطْبٍ وَلا یابِسٍ
اِلّا فی کِتابٍ مُبینٍ وَیَعْلَمُ ما یَعْمَلُ الْعامِلُونَ وَاَیَّ مَجْرًی یَجْرُونَ وَاِلٰی اَیِّ مُنْقَلَبٍ یَنْقَلِبُونَ
وَنَسْتَهْدِی اللّهَ بِالْهُدٰی وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَنَبِیُّهُ وَرَسُولُهُ اِلٰی خَلْقِهِ وَاَمینُهُ
عَلٰی وَحْیِهِ وَاَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسالاتِ رَبِّهِ وَجاهَدَ فِی اللّهِ الْحائِدینَ عَنْهُ الْعادِلینَ بِهِ وَ
عَبَدَ اللّهَ حَتّٰی اَتاهُ الْیَقینُ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اُوصیکُمْ بِتَقْوَی اللّهِ الَّذی لا تَبْرَحُ
مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلا یَسْتَغْنِی الْعِبادُ عَنْهُ وَلا یَجْزی اَنْعُمَهُ الْاَعْمالُ الَّذی

ده مرتبه یا الله ده مرتبه یا ربّ ده مرتبه یا ارحم الراحمین ...
... هفت مرتبه لا اله الا الله الحلیم الکریم ...
... یا رحیم یا ربّ ...
... وما کان لنفس ان تموت الّا باذن الله

رَغَّبَ فِی التَّقْوٰی وَزَهَّدَ فِی الدُّنْیا وَحَذَّرَ الْمَعاصِیَ وَتَعَزَّزَ بِالْبَقاءِ وَذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ
وَالْفَناءِ وَالْمَوْتُ غایَةُ الْمَخْلُوقینَ وَسَبیلُ الْعالَمینَ وَمَعْقُودٌ بِنَواصِی الْباقینَ لا یُعْجِزُهُ اِباقُ
الْهارِبینَ وَعِنْدَ حُلُولِهِ یَاْسِرُ اَهْلَ الْهَوٰی یَهْدِمُ کُلَّ لَذَّةٍ وَیُزیلُ کُلَّ نِعْمَةٍ وَیَقْطَعُ کُلَّ بَهْجَةٍ
وَالدُّنْیا دارٌ کَتَبَ اللّهُ لَهَا الْفَناءَ وَلِاَهْلِها مِنْهَا الْجَلاءَ فَاَکْثَرُهُمْ یَنْوی بَقاءَها وَیُعَظِّمُ
بِناءَها وَهِیَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطّالِبِ وَالْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النّاظِرِ وَیُضْنی ذُو الثَّرْوَةِ
الضَّعیفَ وَیَجْتَویهَا الْخائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوا مِنْها رَحِمَکُمُ اللّهُ بِاَحْسَنِ ما بِحَضْرَتِکُمْ وَ
لا تَطْلُبُوا مِنْها اَکْثَرَ مِنَ الْقَلیلِ وَلا تَسْاَلُوا مِنْها فَوْقَ الْکَفافِ وَارْضَوْا مِنْها بِالْیَسیرِ
وَلا تَمُدَّنَّ اَعْیُنَکُمْ مِنْها اِلٰی ما مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَاسْتَهینُوا بِها وَلا تُوَطِّنُوها وَاَضِرُّوا
بِاَنْفُسِکُمْ فیها وَاِیّاکُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَالتَّلَهّی وَالْفاکِهاتِ فَاِنَّ فی ذٰلِکَ غَفْلَةً وَاغْتِراراً
اَلا اِنَّ الدُّنْیا قَدْ تَنَکَّرَتْ وَاَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَآذَنَتْ بِوَداعٍ اَلا وَاِنَّ الْآخِرَةَ قَدْ
رَحَلَتْ فَاَقْبَلَتْ وَاَشْرَفَتْ وَآذَنَتْ بِاطِّلاعٍ اَلا وَاِنَّ الْمِضْمارَ الْیَوْمَ وَالسِّباقَ غَداً اَلا
وَاِنَّ السُّبْقَةَ الْجَنَّةُ وَالْغایَةَ النّارُ اَلا اَفَلا تائِبٌ مِنْ خَطیئَتِهِ قَبْلَ یَوْمِ مَنِیَّتِهِ اَلا
عامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ یَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللّهُ وَاِیّاکُمْ مِمَّنْ یَخافُهُ وَیَرْجُو ثَوابَهُ اَلا اِنَّ
هٰذَا الْیَوْمَ یَوْمٌ جَعَلَهُ اللّهُ لَکُمْ عیداً وَجَعَلَکُمْ لَهُ اَهْلاً فَاذْکُرُوا اللّهَ یَذْکُرْکُمْ وَادْعُوهُ یَسْتَجِبْ
لَکُمْ وَاَدُّوا فِطْرَتَکُمْ فَاِنَّها سُنَّةُ نَبِیِّکُمْ وَفَریضَةٌ واجِبَةٌ مِنْ رَبِّکُمْ فَلْیُؤَدِّها کُلُّ امْرِئٍ مِنْکُمْ
عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِیالِهِ کُلِّهِمْ ذَکَرِهِمْ وَاُنْثاهُمْ وَصَغیرِهِمْ وَکَبیرِهِمْ وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوکِهِمْ عَنْ
کُلِّ اِنْسانٍ مِنْهُمْ صاعاً مِنْ بُرٍّ اَوْ صاعاً مِنْ تَمْرٍ اَوْ صاعاً مِنْ شَعیرٍ وَاَطیعُوا اللّهَ فیما فَرَضَ عَلَیْکُمْ
وَاَمَرَکُمْ بِهِ مِنْ اِقامِ الصَّلوٰةِ وَاِیتاءِ الزَّکوٰةِ وَحَجِّ الْبَیْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضانَ وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّهْیِ عَنِ الْمُنْکَرِ وَالْاِحْسانِ اِلٰی نِسائِکُمْ وَما مَلَکَتْ اَیْمانُکُمْ وَاَطیعُوا اللّهَ فیما نَهاکُمْ عَنْهُ
مِنْ قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَاِتْیانِ الْفاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِکْیالِ وَنَقْصِ الْمیزانِ وَ
شَهادَةِ الزُّورِ وَالْفِرارِ مِنَ الزَّحْفِ عَصَمَنَا اللّهُ وَاِیّاکُمْ بِالتَّقْوٰی وَجَعَلَ الْآخِرَةَ خَیْراً

... انّا انزلناه ...
... لا یأتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید ...
... هشتم تعویذ ...

لَنا وَلَكُمْ مِنَ الْاُولى اِنَّ اَحْسَنَ الْحَديثِ وَاَبْلَغَ مَوْعِظَةِ الْمُتَّقينَ كِتابُ اللهِ الْعَزيزِ الْحَكيمِ
اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجيمِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ اَللهُ الصَّمَدُ
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ پس می‌نشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند
کسیکه تعجیل داشته باشد پس برمیخیزد و خطبهٔ دوم را میخواند و آن همان خطبه ایست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول میخواند
و آن خطبه چنین است اَلْحَمْدُ للهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعينُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَشْهَدُ اَنْ
لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوانُهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
صَلوةً نامِيَةً زاكِيَةً تَرْفَعُ بِها دَرَجَتَهُ وَتُبَيِّنُ بِها فَضْلَهُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلى اِبْرهيمَ وَآلِ اِبْرهيمَ اِنَّكَ
حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ عَذِّبْ كَفَرَةَ اَهْلِ الْكِتابِ الَّذينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبيلِكَ وَيَجْحَدُونَ
آياتِكَ وَيُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ اَللّهُمَّ خالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَاَلْقِ الرُّعْبَ في قُلُوبِهِمْ وَاَنْزِلْ
عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَنَقِمَتَكَ وَبَاْسَكَ الَّذي لا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمينَ اَللّهُمَّ انْصُرْ جُيُوشَ
الْمُسْلِمينَ وَسَراياهُمْ وَمُرابِطيهِمْ في مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ
اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ اَللّهُمَّ اجْعَلِ التَّقْوى زادَهُمْ وَ
الْاِيمانَ وَالْحِكْمَةَ في قُلُوبِهِمْ وَاَوْزِعْهُمْ اَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتي اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَاَنْ يُوفُوا
بِعَهْدِكَ الَّذي عاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ اِلهَ الْحَقِّ وَخالِقَ الْخَلْقِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تُوُفِّيَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ
وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ وَلِمَنْ هُوَ لاحِقٌ بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ اِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزيزُ الْحَكيمُ اِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسانِ وَايتاءِ ذِي الْقُرْبى وَيَنْهى عَنِ الْفَحْشاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اُذْكُرُوا اللهَ يَذْكُرْكُمْ فَاِنَّهُ ذاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَ
اسْئَلُوا اللهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ فَاِنَّهُ لا يَخيبُ عَلَيْهِ داعٍ دَعاهُ رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا

هم برای درد خاصره یعنی تهیگاه روایت شده که چون فارغ شدی از نماز بگذار دست خود را بر موضع سجود خود پس بکش بر روی خاصره و بخوان آخر سورهٔ قد افلح المؤمنون افحسبتم انما خلقناکم عبثاً تا آخر سورهٔ مبارکه

دهم برای درد شکم و قولنج و بخوان میخوانی بسم الله الرحمن الرحیم وذا النون اذ ذهب مغاضباً تا آخر آیه پس میخوانی سورهٔ حمد را هفت مرتبه و این مجرب است

یازدهم دعای شخص مهموم و اندوهگین که بلیه باو رسیده و چاره اش قطع گشته در شب جمعه چون از نماز عشا فارغ شود بگوید لا اله الا انت سبحانك

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ سیم زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین است
که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایام با آن زیارت میتوان کرد و این زیارت را سید بن طاوس
در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز در وقت رفتن بسفر
زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتی که غسل میکنی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي
سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ اَللّهُمَّ اغْسِلْ عَنّي دَرَنَ الذُّنُوبِ وَوَسَخَ الْعُيُوبِ وَطَهِّرْني بِماءِ
التَّوْبَةِ وَاَلْبِسْني رِداءَ الْعِصْمَةِ وَاَيِّدْني بِلُطْفٍ مِنْكَ يُوَفِّقُني لِصالِحِ الْاَعْمالِ اِنَّكَ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظيمِ پس هرگاه نزدیک در حرم مطهر شدی بگو اَلْحَمْدُ للهِ الَّذي وَفَّقَني لِقَصْدِ وَلِيِّهِ وَ
زِيارَةِ حُجَّتِهِ وَاَوْرَدَني حَرَمَهُ وَلَمْ يَبْخَسْني حَظّي مِنْ زِيارَةِ قَبْرِهِ وَالنُّزُولِ بِعَقْوَةِ مَغيبِهِ وَ
ساحَةِ تُرْبَتِهِ اَلْحَمْدُ للهِ الَّذي لَمْ يَسِمْني بِحِرْمانِ ما اَمَّلْتُهُ وَلا صَرَفَ عَنّي ما رَجَوْتُهُ وَلا
قَطَعَ رَجائي فيما تَوَقَّعْتُهُ بَلْ اَلْبَسَني عافِيَتَهُ وَاَفادَني نِعْمَتَهُ وَآتاني كَرامَتَهُ پس هرگاه وارد حرم
شریف شدی برابر ضریح مقدس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَئِمَّةَ الْمُؤْمِنينَ وَسادَةَ الْمُتَّقينَ وَكُبَراءَ
الصِّدّيقينَ وَاُمَراءَ الصّالِحينَ وَقادَةَ الْمُحْسِنينَ وَاَعْلامَ الْمُهْتَدينَ وَاَنْوارَ الْعارِفينَ وَوَرَثَةَ
الْاَنْبِياءِ وَصَفْوَةَ الْاَوْصِياءِ وَشُمُوسَ الْاَتْقِياءِ وَبُدُورَ الْخُلَفاءِ وَعِبادَ الرَّحْمنِ وَشُرَكاءَ
الْقُرْآنِ وَمَنْهَجَ الْايمانِ وَمَعادِنَ الْحَقائِقِ وَشُفَعاءَ الْخَلائِقِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ
اَنَّكُمْ اَبْوابُ اللهِ وَمَفاتيحُ رَحْمَتِهِ وَمَقاليدُ مَغْفِرَتِهِ وَسَحائِبُ رِضْوانِهِ وَمَصابيحُ جِنانِهِ
وَحَمَلَةُ فُرْقانِهِ وَخَزَنَةُ عِلْمِهِ وَحَفَظَةُ سِرِّهِ وَمَهْبِطُ وَحْيِهِ وَاَماناتُ النُّبُوَّةِ وَوَدائِعُ الرِّسالَةِ
اَنْتُمْ اُمَناءُ اللهِ وَاَحِبّاؤُهُ وَعِبادُهُ وَاَصْفِياؤُهُ وَاَنْصارُ تَوْحيدِهِ وَاَرْكانُ تَمْجيدِهِ وَدُعاتُهُ اِلى
كُتُبِهِ وَحَرَسَةُ خَلائِقِهِ وَحَفَظَةُ وَدائِعِهِ لا يَسْبِقُكُمْ ثَناءُ الْمَلائِكَةِ فِي الْاِخْلاصِ وَالْخُشُوعِ
وَلا يُضادُّكُمْ ذُو ابْتِهالٍ وَخُضُوعٍ اَنّى وَلَكُمُ الْقُلُوبُ الَّتي تَوَلَّى اللهُ رِياضَتَها بِالْخَوْفِ وَ
الرَّجاءِ وَجَعَلَها اَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَالثَّناءِ وَآمَنَها مِنْ عَوارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفّاها مِنْ سُوءِ
الْفَتْرَةِ بَلْ يَتَقَرَّبُ اَهْلُ السَّماءِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَتَواتُرِ الْبُكاءِ عَلى مُصابِكُمْ

انی کنت من الظالمین

دوازدهم دعای حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بجهت خلاص از زندان یا مخلص الشجر من بین رمل و طین وماء و یا مخلص اللبن من بین فرث و دم و یا مخلص الولد من بین مشیمة و رحم و یا مخلص النار من بین الحدید والحجر و یا مخلص الروح من بین الاحشاء والامعاء خلصنی من یدی هارون

روایت شده که چون حضرت این دعا را خواند [illegible] نماز گزارد و چهار رکعت نماز گذارد [illegible] هارون در خواب دید [illegible]

وَالْاِسْتِغْفارِ لِشيعَتِكُمْ وَمُحِبّيكُمْ فَاَنَا اُشْهِدُ اللهَ خالِقي وَاُشْهِدُ مَلآئِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَ
اُشْهِدُكُمْ يا مَوالِيَّ اَنّي مُؤْمِنٌ بِوِلايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ لِاِمامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلافَتِكُمْ عارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ
مُوقِنٌ بِعِصْمَتِكُمْ خاضِعٌ لِوِلايَتِكُمْ مُتَقَرِّبٌ اِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدآئِكُمْ عالِمٌ
بِاَنَّ اللهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَواحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيبَةٍ وَنَجاسَةٍ وَدَنِيَّةٍ
وَرَجاسَةٍ وَمَنَحَكُمْ رايَةَ الْحَقِّ الَّتي مَنْ تَقَدَّمَها ضَلَّ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْها زَلَّ وَفَرَضَ
طاعَتَكُمْ عَلى كُلِّ اَسْوَدَ وَاَبْيَضَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللهِ وَذِمَّتِهِ وَبِكُلِّ ما
اشْتَرَطَ عَلَيْكُمْ في كِتابِهِ وَدَعَوْتُمْ اِلى سَبيلِهِ وَاَنْفَذْتُمْ طاقَتَكُمْ في مَرْضاتِهِ وَحَمَلْتُمُ الْخَلائِقَ
عَلى مِنْهاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسالِكِ الرِّسالَةِ وَسِرْتُمْ فيهِ بِسيرَةِ الْاَنْبِيآءِ وَمَذاهِبِ الْاَوْصِيآءِ
فَلَمْ يُطَعْ لَكُمْ اَمْرٌ وَلَمْ تُصْغَ اِلَيْكُمْ اُذُنٌ فَصَلَواتُ اللهِ عَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ پس خود را
بقبر نزديك نمائى و ميگوئى بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا حُجَّةَ اللهِ لَقَدْ اُرْضِعْتَ بِثَدْيِ الْاِيمانِ وَ
فُطِمْتَ بِنُورِ الْاِسْلامِ وَغُذّيتَ بِبَرْدِ الْيَقينِ وَاُلْبِسْتَ حُلَلَ الْعِصْمَةِ وَاصْطُفيتَ وَوُرِّثْتَ
عِلْمَ الْكِتابِ وَلُقِّنْتَ فَصْلَ الْخِطابِ وَاُوضِحَ بِمَكانِكَ مَعارِفُ التَّنْزيلِ وَغَوامِضُ التَّاْويلِ وَ
سُلِّمَتْ اِلَيْكَ رايَةُ الْحَقِّ وَكُلِّفْتَ هِدايَةَ الْخَلْقِ وَنُبِذَ اِلَيْكَ عَهْدُ الْاِمامَةِ وَاُلْزِمْتَ
حِفْظَ الشَّريعَةِ وَاَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِشَرائِطِ الْوَصِيَّةِ وَقَضَيْتَ ما لَزِمَكَ
مِنْ حَدِّ الطّاعَةِ وَنَهَضْتَ بِاَعْبآءِ الْاِمامَةِ وَاحْتَذَيْتَ مِثالَ النُّبُوَّةِ فِي الصَّبْرِ وَالْاِجْتِهادِ وَ
النَّصيحَةِ لِلْعِبادِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَالْعَفْوِ عَنِ النّاسِ وَعَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبَرِيَّةِ وَالنَّصَفَةِ فِي
الْقَضِيَّةِ وَوَكَّدْتَ الْحُجَجَ عَلَى الْاُمَّةِ بِالدَّلائِلِ الصّادِقَةِ وَالشَّريعَةِ النّاطِقَةِ وَدَعَوْتَ
اِلَى اللهِ بِالْحِكْمَةِ الْبالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَمَنَعْتَ مِنْ تَقْويمِ الزَّيْغِ وَسَدِّ الثُّلَمِ وَاِصْلاحِ
الْفاسِدِ وَكَسْرِ الْمُعانِدِ وَاِحْيآءِ السُّنَنِ وَاِماتَةِ الْبِدَعِ حَتّى فارَقْتَ الدُّنْيا وَاَنْتَ شَهيدٌ
وَلَقيتَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَنْتَ حَميدٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ تَتَرادَفُ وَتَزيدُ

بعد برو بطرف پايين پاى مبارك وبگو يا سادَتي يا آلَ رَسُولِ اللهِ اِنّي بِكُمْ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ

(دعاء فرج)
النصحيّ ترا از زندان رها
كردند پس بر دهم دعاى فرج
اَللّهُمَّ اِنْ كانَتْ ذُنُوبي
قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهي عِنْدَكَ
فَاِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيٍّ وَ
فاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
و بدانكه ادعيهٔ فرج بسيار
است و از ادعيهٔ فرج است
دعاى اِلهي طُمُوحُ الْآمالِ
قَدْ خابَتْ اِلّا لَدَيْكَ
تا آخر و اينها در مفاتيح در
اعمال شب جمعه ص ۲۳
ذكر شد يكى از دعاهاى
شريفى كه در نماز وتر خوانده
ميشود علامهٔ مجلسى در
بحار از كتاب اختيار
نقل نموده فرموده
ميگويد

جَلَّ وَعَلا بِالْخِلافِ عَلَى الَّذينَ غَدَرُوا بِكُمْ وَنَكَثُوا بَيْعَتَكُمْ وَجَحَدُوا وِلايَتَكُمْ وَاَنْكَرُوا
مَنْزِلَتَكُمْ وَخَلَعُوا رِبْقَةَ طاعَتِكُمْ وَهَجَرُوا اَسْبابَ مَوَدَّتِكُمْ وَتَقَرَّبُوا اِلى فَراعِنَتِهِمْ بِالْبَرائَةِ
مِنْكُمْ وَالْاِعْراضِ عَنْكُمْ وَمَنَعُوكُمْ مِنْ اِقامَةِ الْحُدُودِ وَاسْتِئْصالِ الْجُحُودِ وَشَعْبِ الصَّدْعِ وَلَمِّ
الشَّعَثِ وَسَدِّ الْخَلَلِ وَتَثْقيفِ الْاَوَدِ وَاِمْضآءِ الْاَحْكامِ وَتَهْذيبِ الْاِسْلامِ وَقَمْعِ الْآثامِ
وَاَرْهَجُوا عَلَيْكُمْ نَقْعَ الْحُرُوبِ وَالْفِتَنِ وَاَنْحَوْا عَلَيْكُمْ سُيُوفَ الْاَحْقادِ وَهَتَكُوا مِنْكُمُ السُّتُورَ
وَابْتاعُوا بِخُمْسِكُمُ الْخُمُورَ وَصَرَفُوا صَدَقاتِ الْمَساكينِ اِلَى الْمُضْحِكينَ وَالسّاخِرينَ وَذلِكَ بِما
طَرَّقَتْ لَهُمُ الْفَسَقَةُ الْغُواةُ وَالْحَسَدَةُ الْبُغاةُ اَهْلُ النَّكْثِ وَالْغَدْرِ وَالْخِلافِ وَالْمَكْرِ وَ
الْقُلُوبِ الْمُنْتِنَةِ مِنْ قَذَرِ الشِّرْكِ وَالْاَجْسادِ الْمُشْحَنَةِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ الَّذينَ اَضَبُّوا عَلَى
النِّفاقِ وَاَكَبُّوا عَلى عَلائِقِ الشِّقاقِ فَلَمّا مَضَى الْمُصْطَفى صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اخْتَطَفُوا
الْغِرَّةَ وَانْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَانْتَهَكُوا الْحُرْمَةَ وَغادَرُوهُ عَلى فِراشِ الْوَفاةِ وَاَسْرَعُوا لِنَقْضِ
الْبَيْعَةِ وَمُخالَفَةِ الْمَواثيقِ الْمُؤَكَّدَةِ وَخِيانَةِ الْاَمانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبالِ الرّاسِيَةِ وَاَبَتْ
اَنْ تَحْمِلَها وَحَمَلَهَا الْاِنْسانُ الظَّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشِّقاقِ وَالْعِزَّةِ بِالْآثامِ الْمُولِمَةِ وَالْاَنَفَةِ
عَنِ الْاِنْقِيادِ لِحَميدِ الْعاقِبَةِ فَحُشِرَ سِفْلَةُ الْاَعْرابِ وَبَقايَا الْاَحْزابِ اِلى دارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسالَةِ
وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمَلائِكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطانِ الْوِلايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلافَةِ وَالْاِمامَةِ
حَتّى نَقَضُوا عَهْدَ الْمُصْطَفى في اَخيهِ عَلَمِ الْهُدى وَالْمُبَيِّنِ طَريقَ النَّجاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّدى وَجَرَحُوا
كَبِدَ خَيْرِ الْوَرى في ظُلْمِ ابْنَتِهِ وَاضْطِهادِ حَبيبَتِهِ وَاهْتِضامِ عَزيزَتِهِ بَضْعَةِ لَحْمِهِ وَفِلْذَةِ
كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَها وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ وَاَنْكَرُوا اُخُوَّتَهُ
وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلايَتَهُ وَاَطْمَعُوا الْعَبيدَ في خِلافَتِهِ وَقادُوهُ
اِلى بَيْعَتِهِمْ مُصْلِتَةً سُيُوفَها مُقْذِعَةً اَسِنَّتَها وَهُوَ ساخِطُ الْقَلْبِ هائِجُ الْغَضَبِ شَديدُ
الصَّبْرِ كاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُونَهُ اِلى بَيْعَتِهِمُ الَّتي عَمَّ شُؤْمُهَا الْاِسْلامَ وَزَرَعَتْ في قُلُوبِ
اَهْلِهَا الْآثامَ وَعَقَّتْ سَلْمانَها وَطَرَدَتْ مِقْدادَها وَنَفَتْ جُنْدَبَها وَفَتَقَتْ بَطْنَ

(دعاء نماز وتر)
دست خود را بجانب آسمان
و میگوئی اِلهي كَيْفَ اَصْدُرُ
عَنْ بابِكَ بِخَيْبَةٍ مِنْكَ
وَقَدْ قَصَدْتُهُ عَلى ثِقَةٍ
بِكَ اِلهي كَيْفَ تُؤْيِسُني مِنْ
عَطائِكَ وَقَدْ اَمَرْتَني
بِدُعائِكَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْني اِذَا
اشْتَدَّ الْاَنينُ وَحُظِرَ عَلَيَّ
الْعَمَلُ وَانْقَطَعَ مِنِّي الْاَمَلُ
وَاَفْضَيْتُ اِلَى الْمَنُونِ وَ
بَكَتْ عَلَيَّ الْعُيُونُ وَوَدَّ
عَنِيَ الْاَهْلُ وَالْاَحْبابُ
وَحُثِيَ عَلَيَّ التُّرابُ وَنُسِيَ
اسْمي وَبَلِيَ جِسْمي وَانْطَمَسَ
ذِكْري وَهُجِرَ قَبْري فَلَمْ
يَزُرْني زائِرٌ وَلَمْ يَذْكُرْني
ذاكِرٌ وَظَهَرَتْ مِنِّي الْمَآثِمُ
وَاسْتَوْلَتْ عَلَيَّ
الْمَظالِمُ

عمّارها و حرّفت القرآن و بدّلت الأحكام و غيّرت المقام و اباحت الخمس للطّلقاء و
سلّطت اولاد اللّعناء على الفروج و الدّماء و خلطت الحلال بالحرام و استخفّت بالإيمان
و الأسلام و هدمت الكعبة و اغارت على دار الهجرة يوم الحرّة و ابرزت بنات المهاجرين
و الأنصار للنّكال و السّورة (و السّوءة) و البستهنّ ثوب العار و الفضيحة و رخّصت لأهل
الشّبهة في قتل اهل بيت الصّفوة و ابادة نسله و استيصال شأفته و سبي حرمه و
قتل انصاره و كسر منبره و قلب مفخره و اخفاء دينه و قطع ذكره يا مواليّ فلو عاينكم
المصطفى و سهام الأمّة مغرقة في اكبادكم و رماحهم مشرعة في نحوركم و سيوفها مولغة
في دمائكم يشفي ابناء العواهر غليل الفسق من ورعكم و غيظ الكفر من ايمانكم و انتم بين
صريع في المحراب قد فلق السّيف هامته و شهيد فوق الجنازة قد شكّت اكفانه
بالسّهام و قتيل بالعراء قد رفعت فوق القناة رأسه و مكبّل في السّجن قد رضّت بالحديد
اعضائه و مسموم قد قطّعت بجرع السّمّ امعائه و شملكم عباديد تفنيهم العبيد و ابناء
العبيد فهل المحن يا ساداتي الّا الّتي لزمتكم و المصائب الّا الّتي عمّتكم و الفجائع الّا
الّتي خصّتكم و القوارع الّا الّتي طرقتكم صلوات الله عليكم و على ارواحكم و اجسادكم
و رحمة الله و بركاته بعد قبر منوّر را ببوس و بگو بابي انتم و امّي يا آل المصطفى انّا لا نملك
الّا ان نطوف حول مشاهدكم و نعزّي فيها ارواحكم على هذه المصائب العظيمة الحالّة
بفنائكم و الرّزايا الجليلة النّازلة بساحتكم الّتي اثبتت في قلوب شيعتكم القروح و
اورثت اكبادهم الجروح و زرعت في صدورهم الغصص فنحن نشهد الله انّا قد شاركنا
اولياءكم و انصاركم المتقدّمين في اراقة دماء النّاكثين و القاسطين و المارقين و
قتلة ابي عبد الله سيّد شباب اهل الجنّة عليه السّلام يوم كربلا بالنّيّات و القلوب
و التّأسّف على فوت تلك المواقف الّتي حضروا لنصرتكم و عليكم منّا السّلام و رحمة
الله و بركاته بعد قبر شريف را ببوس و قبله قرار بده و بگو اللّهمّ يا ذا القدرة

(دعاء نماز وتر)

و طالت شكايتي الخصوم و اتّصلت دعوة المظلوم صلّ اللّهمّ على محمّد و آل محمّد و ارض خصومي عنّي بفضلك و احسانك و جد عليّ بعفوك و رضوانك الهي ذهبت ايّام لذّاتي و بقيت مآثمي و تبعاتي و قد اتيتك منيبا تائبا فلا تردّني محروما و لا خائبا اللّهمّ امن روعتي و اغفر زلّتي و تب عليّ انّك انت التّوّاب الرّحيم

پانزدهم دعای حزین دعائی است شریف بعد از نماز شب خوانده میشود و این دعا مطابق انچه در مصباح متهجّد است این است اناجيك يا موجود في كلّ مكان لعلّك تسمع ندائي فقد

الّتي صدر عنها العالم مكوّنا مبروا عليها مفطورا تحت ظلّ العظمة فنطقت شواهد
صنعاتك فيه بانّك انت الله لا اله الّا انت مكوّنه و بارئه و فاطره ابتدعته لا
من شيء و لا على شيء و لا في شيء و لا لوحشة دخلت عليك اذ لا غيرك و لا حاجة بدت
لك في تكوينه و لا لاستعانة منك على الخلق بعده بل انشأته ليكون دليلا عليك
بانّك بائن من الصّنع فلا يطيق المنصف لعقله انكارك و الموسوم بصحّة المعرفة جحودك
اسئلك بشرف الأخلاص في توحيدك و حرمة التّعلّق بكتابك و اهل بيت نبيّك ان
تصلّي على آدم بديع فطرتك و بكر حجّتك و لسان قدرتك و الخليفة في بسيطتك
و على محمّد الخالص من صفوتك و الفاحص عن معرفتك و الغائص المأمون على مكنون
سريرتك بما اوليته من نعمتك بمعونتك و على من بينهما من النّبيّين و المكرّمين
و الأوصياء و الصّدّيقين و ان تهبني لإمامي هذا پس پهلوی روی خود را بر ضریح مبارك
بگذار و بگو اللّهمّ بمحلّ هذا السّيّد من طاعتك و بمنزلته عندك لا تمتني فجأة و لا
تحرمني توبة و ارزقني الورع عن محارمك دينا و دنيا و اشغلني بالآخرة عن طلب الأولى
و وفّقني لما تحبّ و ترضى و جنّبني اتّباع الهوى و الأغترار بالأباطيل و المنى اللّهمّ اجعل
السّداد في قولي و الصّواب في فعلي و الصّدق و الوفاء في ضماني و وعدي و الحفظ و
الأيناس مقرونين بعهدي و وعدي و البرّ و الأحسان من شأني و خلقي و اجعل السّلامة لي
شاملة و العافية بي محيطة ملتفّة و لطيف صنعك و عونك مصروفا الىّ و حسن
توفيقك و يسرك موفورا علىّ و احيني يا ربّ سعيدا و توفّني شهيدا و طهّرني للموت و ما
بعده اللّهمّ و اجعل الصّحّة و النّور في سمعي و بصري و الجدة و الخير في طرقي و الهدى و
البصيرة في ديني و مذهبي و الميزان ابدا نصب عيني و الذّكر و الموعظة شعاري و دثاري
و الفكرة و العبرة انسي و عمادي و مكّن اليقين في قلبي و اجعله اوثق الأشياء في نفسي
و اغلبه على رأيي و عزمي و اجعل الأرشاد في عملي و التّسليم لأمرك مهادي و سندي

(دعای بعد نماز شب)

معلّمي عظم جرمي و قلّ حيائي الأمور الّتي يا مولاي اي الأهوال اتذكّر و ايّها انسى و لو لم يكن الّا الموت لكفى كيف و ما بعد الموت اعظم و ادهى يا مولاي يا مولاي حتّى متى و الى متى اقول لك العتبى مرّة بعد اخرى ثمّ لا تجد عندي صدقا و لا وفاء فيا غوثاه ثمّ وا غوثاه بك يا الله من هوى قد غلبني و من عدوّ قد استكلب عليّ و من دنيا قد تزيّنت لي و من نفس امّارة بالسّوء الّا ما رحم ربّي يا مولاي يا مولاي ان كنت رحمت مثلي فارحمني و ان كنت قبلت مثلي فاقبلني يا قابل السّحرة اقبلني يا من لم ازل اتعرّف منه الحسنى يا من يغذّيني بالنّعم صباحا و مساء ارحمني يوم آتيك فردا ... لم ازل ... لا ازال

وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدَرِكَ اَقْصٰى عَزْمِي وَنِهَايَتِي وَاَبْعَدَ هَمِّي وَغَايَتِي حَتّٰى لَا اَتَّقِيَ اَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ بِدِينِي وَلَا اَطْلُبَ بِهِ غَيْرَ اٰخِرَتِي وَلَا اَسْتَدْعِيَ مِنْهُ اِطْرَائِي وَمَدْحِي وَاجْعَلْ
خَيْرَ الْعَوَاقِبِ عَاقِبَتِي وَخَيْرَ الْمَصَائِرِ مَصِيرِي وَاَنْعَمَ الْعَيْشِ عَيْشِي وَاَفْضَلَ الْهُدٰى هُدَايَ
وَاَوْفَرَ الْحُظُوظِ حَظِّي وَاَجْزَلَ الْاَقْسَامِ قِسْمِي وَنَصِيبِي وَكُنْ لِي يَا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَاِلٰى
كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَقَائِدًا وَمِنْ كُلِّ بَاغٍ وَحَسُودٍ ظَهِيرًا وَمَانِعًا اَللّٰهُمَّ بِكَ اعْتِدَادِي وَعِصْمَتِي
وَثِقَتِي وَتَوْفِيقِي وَحَوْلِي وَقُوَّتِي وَلَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَفِي قَبْضَتِكَ سُكُونِي وَحَرَكَتِي وَاِنَّ
بِعُرْوَتِكَ الْوُثْقٰى اسْتِمْسَاكِي وَوُصْلَتِي وَعَلَيْكَ فِي الْاُمُورِ كُلِّهَا اعْتِمَادِي وَتَوَكُّلِي وَمِنْ عَذَابِ
جَهَنَّمَ وَمَسِّ سَقَرَ نَجَاتِي وَخَلَاصِي وَفِي دَارِ اَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مَثْوَايَ وَمُنْقَلَبِي وَعَلٰى اَيْدِي
سَادَتِي وَمَوَالِيَّ اٰلِ الْمُصْطَفٰى فَوْزِي وَفَرَجِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَاَهْلِ بَيْتِي وَجِيرَانِي
وَلِكُلِّ مَنْ قَلَّدَنِي يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۷ چهارم دعای است
با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود و این دعا را سید ابن
طاوس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعهٔ مذکوره نقل فرموده و آن دعاء شریف این است
اَللّٰهُمَّ اِنِّي زُرْتُ هٰذَا الْاِمَامَ مُقِرًّا بِاِمَامَتِهِ مُعْتَقِدًا لِفَرْضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ
بِذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَمُوبِقَاتِ اٰثَامِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا تَعْرِفُهُ مِنِّي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ
مُسْتَعِيذًا بِحِلْمِكَ رَاجِيًا رَحْمَتَكَ لَاجِئًا اِلٰى رُكْنِكَ عَائِذًا بِرَاْفَتِكَ مُسْتَشْفِعًا بِوَلِيِّكَ
ابْنِ اَوْلِيَائِكَ وَصَفِيِّكَ وَابْنِ اَصْفِيَائِكَ وَاَمِينِكَ وَابْنِ اُمَنَائِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَابْنِ
(هرگاه این دعا بعد از زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد عوض فقرهٔ (وابن) در تمام چهار موضع (وَاَخِي) گوید منه)
خُلَفَائِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرِيعَةَ اِلٰى رَاْفَتِكَ
وَغُفْرَانِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَوَّلُ حَاجَتِي اِلَيْكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلٰى كَثْرَتِهَا وَاَنْ
تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَتُطَهِّرَ دِينِي مِمَّا يُدَنِّسُهُ وَيَشِينُهُ وَيُزْرِي بِهِ وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ
وَالشَّكِّ وَالْفَسَادِ وَالشِّرْكِ وَتُثَبِّتَنِي عَلٰى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِهِ النُّجَبَاءِ

مِنْهُ الْحُسْنٰى يَا مَنْ يَغْذُونِي بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً اِرْحَمْنِي يَوْمَ اٰتِيكَ فَرْدًا شَاخِصًا اِلَيْكَ بَصَرِي مُقَلِّدًا عَمَلِي قَدْ تَبَرَّاَ جَمِيعُ الْخَلْقِ مِنِّي نَعَمْ وَاَبِي وَاُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّي وَسَعْيِي فَاِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمُنِي وَمَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَمَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي اِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِي وَسَاَلْتَنِي عَمَّا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَاِنْ قُلْتُ نَعَمْ فَاَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَاِنْ قُلْتُ لَمْ اَفْعَلْ قُلْتَ اَلَمْ اَكُنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ سَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ جَهَنَّمَ وَالنِّيرَانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ

السُّعَدَاءِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَتُحْيِيَنِي مَا اَحْيَيْتَنِي عَلٰى طَاعَتِهِمْ
وَتُمِيتَنِي اِذَا اَمَتَّنِي عَلٰى طَاعَتِهِمْ وَاَنْ لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ اَعْدَائِهِمْ وَ
مُرَافَقَةَ اَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَاَسْاَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تَقَبَّلَ ذٰلِكَ مِنِّي وَتُحَبِّبَ اِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَ
الْمُوَاظَبَةَ عَلَيْهَا وَتُنَشِّطَنِي لَهَا وَتُبَغِّضَ اِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَمَحَارِمَكَ وَتَدْفَعَنِي عَنْهَا وَتُجَنِّبَنِي
التَّقْصِيرَ فِي صَلَوَاتِي وَالْاِسْتِهَانَةَ بِهَا وَالتَّرَاخِيَ عَنْهَا وَتُوَفِّقَنِي لِتَاْدِيَتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَاَمَرْتَ
بِهِ عَلٰى سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَ
تَشْرَحَ صَدْرِي لِاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ وَاِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَبَذْلِ الْمَعْرُوفِ وَالْاِحْسَانِ اِلٰى شِيعَةِ
اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمُوَاسَاتِهِمْ وَلَا تَتَوَفَّانِي اِلَّا بَعْدَ اَنْ تَرْزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ
قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاَسْاَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحًا تَرْضَاهَا وَنِيَّةً تَحْمَدُهَا
وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَتَحْشُرَنِي
فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعَلَ دَمْعِي غَزِيرًا
فِي طَاعَتِكَ وَعَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلٰى اَوْلِيَائِكَ وَتَصُونَنِي فِي هٰذِهِ
الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْاٰفَاتِ وَالْاَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْاَسْقَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ اَنْوَاعِ الْبَلَاءِ
وَالْحَوَادِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبَغِّضَ اِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَتُحَبِّبَ اِلَيَّ الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي
اَبْوَابَهُ وَتُثَبِّتَ نِيَّتِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمْرِي وَتُغْلِقَ اَبْوَابَ الْمِحَنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبَنِي مَا
مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَسْتَرِدَّ شَيْئًا مِمَّا اَحْسَنْتَ بِهِ اِلَيَّ وَلَا تَنْزِعَ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي اَنْعَمْتَ بِهَا
عَلَيَّ وَتَزِيدَ فِيمَا خَوَّلْتَنِي وَتُضَاعِفَهُ اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَتَرْزُقَنِي مَالًا كَثِيرًا وَاسِعًا
سَائِغًا هَنِيئًا نَامِيًا وَافِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَرِيضًا مَنِيعًا وَنِعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً
وَتُغْنِيَنِي بِذٰلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنَكَّدَةِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافًى فِي دِينِي وَ
نَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا اَعْطَيْتَنِي وَمَنَحْتَنِي وَتَحْفَظَ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلْتَنِي وَتَقْبِضَ عَنِّي اَيْدِيَ
الْجَبَابِرَةِ وَتَرُدَّنِي اِلٰى وَطَنِي وَتُبَلِّغَنِي نِهَايَةَ اَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِي وَتَجْعَلَ عَاقِبَةَ اَمْرِي

يَا مَوْلَايَ قَبْلَ اَنْ تُغَلَّ الْاَيْدِي اِلَى الْاَعْنَاقِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ
۵ شیخ از ثقهٔ جلیل عالم عابد عبدالله بن جندب که از بزرگان اصحاب حضرت امام موسی و امام رضا علیهما السلام و وکیل ایشان میباشد روایت کرده که و دفعه بعضی خدمت حضرت ابوالحسن امام موسی علیه السلام عریضه کرد و در آن عرض کرد و نوشت فدایت شوم من پیر شده‌ام و ضعیف شدم از بسیاری از آنچه قوت داشتم بر آن و دوست دارم فدایت شوم که تعلیم فرمائی مرا کلامی که نزدیک کند مرا ... و زیاد کند فهم و علم مرا

محمودة حسنة عاقبتها وتجعلني رحيب الصدر واسع الحال حسن الخلق بعيداً من البخل
والمنع والنفاق والكذب والبهت وقول الزور وترسخ في قلبي محبة محمد وآل محمد وشيعتهم
وتحرسني يا رب في نفسي واهلي ومالي وولدي واهل حزانتي واخواني واهل مودتي وذريتي
برحمتك وجودك اللهم هذه حاجاتي عندك وقد استكثرتها للؤمي وشحي وهي عندك
صغيرة حقيرة وعليك سهلة يسيرة فاسئلك بجاه محمد وآل محمد عليه وعليهم السلام عندك
وبحقهم عليك وبما اوجبت لهم وبسائر انبيائك ورسلك واصفيائك واوليائك
المخلصين من عبادك وباسمك الاعظم الاعظم لما قضيتها كلها واسعفتني بها ولم تخيب
املي ورجائي اللهم وشفع صاحب هذا القبر فيّ يا سيدي يا ولي الله يا امين الله
اسئلك ان تشفع لي الى الله عز وجل في هذه الحاجات كلها بحق آبائك الطاهرين وبحق
اولادك المنتجبين فان لك عند الله تقدست اسمائه المنزلة الشريفة والمرتبة الجليلة
والجاه العريض اللهم لو عرفت من هو اوجه عندك من هذا الامام ومن آبائه وابنائه
الطاهرين عليهم السلام والصلوة لجعلتهم شفعائي وقدمتهم امام حاجتي وطلباتي هذه
فاسمع مني واستجب لي وافعل بي ما انت اهله يا ارحم الراحمين اللهم وما قصرت عنه
مسئلتي ولم تبلغه فطنتي من صالح ديني ودنياي وآخرتي فامنن به علي واحفظني واحرسني
وهب لي واغفر لي ومن ارادني بسوء او مكروه من شيطان مريد او سلطان عنيد او مخالف في
دين او منازع في دنيا او حاسد علي نعمة او ظالم او باغ فاقبض عني يده واصرف عني كيده
واشغله بنفسه واكفني شره وشر اتباعه وشياطينه واجرني من كل ما يضرني ويجحف بي
واعطني جميع الخير كله مما اعلم ومما لا اعلم اللهم صل على محمد وآل محمد واغفر لي ولوالدي و
لاخواني واخواتي واعمامي وعماتي واخوالي وخالاتي واجدادي وجداتي واولادهم
وذراريهم وازواجي وذرياتي واقربائي واصدقائي وجيراني واخواني فيك من
اهل الشرق والغرب ولجميع اهل مودتي من المؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم

والاموات ولجميع من علمني خيراً او تعلم مني علماً اللهم اشركهم في صالح دعائي وزيارتي
لمشهد حجتك ووليك واشركني في صالح ادعيتهم برحمتك يا ارحم الراحمين وبلغ وليك
منهم السلام والسلام عليك ورحمة الله وبركاته يا سيدي يا مولاي (يا فلان بن فلان)
صلى الله عليك وعلى روحك وبدنك انت وسيلتي الى الله وذريعتي اليه ولي حق
موالاتي وتاميلي فكن شفيعي الى الله عز وجل في الوقوف على قصتي هذه وصرفي عن موقفي
هذا بالنجح وبما سئلته كله برحمته وقدرته اللهم ارزقني عقلاً كاملاً ولباً راجحاً
وعزاً باقياً وقلباً زكياً وعملاً كثيراً وادباً بارعاً واجعل ذلك كله لي ولا تجعله علي
برحمتك يا ارحم الراحمين **پنجم** در ذکر زیارت وداع که هر یک از ائمه علیهم السلام بآن وداع
کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شده وداع کردن زائر است
مزور را در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار بآنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب از آن
مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله
علیهم وداعی نقل کرده بودیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم بآن زیارت وداع
که در ادب بیستم از آداب زیارت آنحضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر میکنیم این زیارت وداع را
که شیخ محمد بن المشهدی از برای وداع مزار کبیر نقل کرده و سید بن طاوس ره بعد از زیارت
جامعهٔ مذکوره و ما نقل میکنیم از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی
در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو السلام عليكم يا اهل بيت النبوة ومعدن الرسالة
سلام مودع لا سئم ولا قال ورحمة الله وبركاته عليكم اهل البيت انه حميد مجيد
سلام ولي غير راغب عنكم ولا منحرف عنكم ولا مستبدل بكم ولا مؤثر عليكم ولا زاهد
في قربكم لا جعله الله آخر العهد من زيارة قبوركم واتيان مشاهدكم والسلام عليكم
وحشرني الله في زمرتكم واوردني حوضكم وارضاكم عني ومكنني في دولتكم واحياني
في رجعتكم وملكني في ايامكم وشكر سعيي بكم وغفر ذنوبي بشفاعتكم واقال عثرتي

بحبّکم واعلی کعبی بموالاتکم وشرّفنی بطاعتکم واعزّنی بهداکم وجعلنی ممن ینقلب مفلحاً منجحاً سالماً غانماً معافاً غنیاً فائزاً برضوان الله وفضله وکفایته بافضل ما ینقلب به احد من زوّارکم وموالیکم ومحبّیکم وشیعتکم ورزقنی الله العود ثم العود ثم العود ما ابقانی ربّی بنیّة صادقة وایمان وتقوی واخبات ورزق واسع حلال طیّب اللّهمّ لا تجعله آخر العهد من زیارتهم وذکرهم والصلوة علیهم واوجب لی المغفرة والرحمة والخیر والبرکة والنور والایمان وحسن الاجابة کما اوجبت لاولیائک العارفین بحقهم الموجبین طاعتهم والراغبین فی زیارتهم المتقرّبین الیک والیهم بابی انتم وامّی ونفسی ومالی واهلی اجعلونی من همّکم وصیّرونی فی حزبکم وادخلونی فی شفاعتکم واذکرونی عند ربّکم اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وابلغ ارواحهم واجسادهم عنّی تحیّة کثیرة وسلاماً والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته شتم در تحفة الزائر است که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا بتعالی باشد یا از امری خائف و ترسان باشی در کاغذی بنویس بسم الله الرحمن الرحیم اللّهمّ انّی اتوجّه الیک باحبّ الاسماء الیک واعظمها لدیک واتقرّب واتوسّل الیک بمن اوجبت حقّه علیک بمحمّد وعلیّ وفاطمة والحسن والحسین وعلیّ بن الحسین ومحمّد بن علیّ وجعفر بن محمّد وموسی بن جعفر وعلیّ بن موسی ومحمّد بن علیّ وعلیّ بن محمّد والحسن بن علیّ والحجّة المنتظر صلوات الله علیهم اجمعین اکفنی کذا وکذا یعنی حاجت خود را ذکر کنی پس رقعه را بپیچ ودر بندقهٔ از گل بگذار ودر میان آب جاری یا چاهی بینداز که حقتعالی بزودی فرج کرامت فرماید هفتم بسند معتبر مرویست که شیخ ابو عمرو نایب اوّل امام عصر صلوات الله علیه ابتدا این دعا را املا فرمود با بو علی محمّد بن همام وامر فرمود او را که آنرا بخوانند وسیّد بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه وصلوات کبیره ابتدا این دعا را ذکر کرده فرموده واگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن

از آنچه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم این را از فضل خدا وند جلّ جلاله که مخصوص فرموده ما را بآن پس اعتماد کن بآن وآن دعا اینست اللّهمّ عرّفنی نفسک فانّک ان لم تعرّفنی نفسک لم اعرف رسولک اللّهمّ عرّفنی رسولک فانّک ان لم تعرّفنی رسولک لم اعرف حجّتک اللّهمّ عرّفنی حجّتک فانّک ان لم تعرّفنی حجّتک ضللت عن دینی اللّهمّ لا تمتنی میتة جاهلیّة ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی اللّهمّ فکما هدیتنی لولایة من فرضت علیّ طاعته من ولاة امرک بعد رسولک صلواتک علیه وآله حتّی والیت ولاة امرک امیر المؤمنین علیّ بن ابیطالب والحسن والحسین وعلیّاً ومحمّداً وجعفراً وموسی وعلیّاً ومحمّداً وعلیّاً والحسن والحجّة القائم المهدیّ صلواتک علیهم اجمعین اللّهمّ فثبّتنی علی دینک واستعملنی بطاعتک ولیّن قلبی لولیّ امرک وعافنی ممّا امتحنت به خلقک وثبّتنی علی طاعة ولیّ امرک الّذی سترته عن خلقک وباذنک غاب عن بریّتک وامرک ینتظر وانت العالم غیر المعلّم بالوقت الّذی فیه صلاح امر ولیّک فی الاذن له باظهار امره وکشف ستره فصبّرنی علی ذلک حتّی لا احبّ تعجیل ما اخّرت ولا تاخیر ما عجّلت ولا اکشف ما سترت ولا ابحث عمّا کتمت ولا انازعک فی تدبیرک ولا اقول لم وکیف وما بال ولیّ الامر لا یظهر وقد امتلأت الارض من الجور وافوّض اموری کلّها الیک اللّهمّ انّی اسئلک ان ترینی ولیّ امرک ظاهراً نافذ الامر مع علمی بانّ لک السلطان والقدرة والبرهان والحجّة والمشیّة والحول والقوّة فافعل ذلک بی وبجمیع المؤمنین حتّی ننظر الی ولیّ امرک صلواتک علیه ظاهر المقالة واضح الدلالة هادیاً من الضلالة شافیاً من الجهالة ابرز یا ربّ مشاهدته وثبّت قواعده واجعلنا ممّن تقرّ عینه برؤیته واقمنا بخدمته وتوفّنا علی ملّته واحشرنا فی زمرته اللّهمّ اعذه من شرّ جمیع ما خلقت وذرأت وبرأت وانشأت وصوّرت واحفظه من بین یدیه ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظک

که این دعا از ادعیهٔ سرّ قدسیه است و از سیّد ولی بن دعا است که برای حوائج دنیا و آخرت ومفاتیح دنیا و متصل نقل کرده اند و بعض از ادعیهٔ آن در مصباح متهجّد و مصباح کفعمی ذکر شده و هر که طالب تمام آنست رجوع کند بکتاب بلد الامین یا کتاب دعای بحار یا جواهر السنیّه و ما در اینجا یک دعا دیگر از آن نقل میکنیم

※ محمد هم و بزرگ داد ادعیهٔ سرّ است که هر که اراده کرد که بیرون رود از اهل خود بجهت حاجت یا سفری و دوست داشته باشد که او را برگرداند سالم با برآوردن حاجت پس بگوید وقتیکه بیرون میشود از خانه انّی بسم الله مخرجی و باذنه

خرجت وقد علمت قبل ان اخرج خروجی وقد احصی علمه ما فی مخرجی ومرجعی تعلّمت علی ان لا اله الّا الله توکّلت مفوّض الیه امره ومستعین به علی نفعه منجح متعوّذ به من کل هول ومن کل قضاء من خروج وحرج تعوّذ لا بخلاف من یکشف و بغیره الی من تنفس مخرج فقضی مخرج وخروج عاجل الی من یلیه الی من بعدها مخرج بعیله وخروج من رأیه اکبر واعظم رجائه نفعه وافضل امنیته الله فی جمیع اموری کلّها بیده فعلها جمیعاً الشّعین و لا

الَّذِی لَا یَضِیعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِیهِ رَسُولَكَ وَوَصِیَّ رَسُولِكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ
اللّٰهُمَّ وَمُدَّ فِی عُمْرِهِ وَزِدْ فِی اَجَلِهِ وَاَعِنْهُ عَلٰی مَا وَلَّیْتَهُ وَاسْتَرْعَیْتَهُ وَزِدْ فِی كَرَامَتِكَ لَهُ
فَاِنَّهُ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ وَالْقَائِمُ الْمُهْتَدِی وَالطَّاهِرُ التَّقِیُّ الزَّكِیُّ النَّقِیُّ الرَّضِیُّ الْمَرْضِیُّ الصَّابِرُ
الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللّٰهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْیَقِینَ لِطُولِ الْاَمَدِ فِی غَیْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا
وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْاِیمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْیَقِینِ فِی ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلٰوةَ
عَلَیْهِ حَتّٰی لَا یُقَنِّطَنَا طُولُ غَیْبَتِهِ مِنْ قِیَامِهِ وَیَكُونَ یَقِینُنَا فِی ذٰلِكَ كَیَقِینِنَا فِی قِیَامِ رَسُولِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْیِكَ وَتَنْزِیلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَی الْاِیمَانِ بِهِ حَتّٰی تَسْلُكَ
بِنَا عَلٰی یَدَیْهِ مِنْهَاجَ الْهُدٰی وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمٰی وَالطَّرِیقَةَ الْوُسْطٰی وَقَوِّنَا عَلٰی طَاعَتِهِ وَثَبِّتْنَا
عَلٰی مُتَابَعَتِهِ (مُشَایَعَتِهِ) وَاجْعَلْنَا فِی حِزْبِهِ وَاَعْوَانِهِ وَاَنْصَارِهِ وَالرَّاضِینَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا
ذٰلِكَ فِی حَیٰوتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتّٰی تَتَوَفَّانَا وَنَحْنُ عَلٰی ذٰلِكَ لَا شَاكِّینَ وَلَا نَاكِثِینَ وَ
لَا مُرْتَابِینَ وَلَا مُكَذِّبِینَ اللّٰهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَاَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِیهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِیهِ
وَدَمْدِمْ عَلٰی مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَاَظْهِرْ بِهِ الْحَقَّ وَاَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ
الْمُؤْمِنِینَ مِنَ الذُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَاقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ
وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِینَ وَالْكَافِرِینَ وَاَبِرْ بِهِ الْمُنَافِقِینَ وَالنَّاكِثِینَ وَجَمِیعَ الْمُخَالِفِینَ وَالْمُلْحِدِینَ
فِی مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتّٰی لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَیَّارًا
وَلَا تُبْقِیَ لَهُمْ آثَارًا طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحٰی مِنْ
دِینِكَ وَاَصْلِحْ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُیِّرَ مِنْ سُنَّتِكَ حَتّٰی یَعُودَ دِینُكَ بِهِ وَعَلٰی یَدَیْهِ
غَضًّا جَدِیدًا صَحِیحًا لَا عِوَجَ فِیهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ حَتّٰی تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِیرَانَ الْكَافِرِینَ فَاِنَّهُ
عَبْدُكَ الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَیْتَهُ لِنَصْرِ دِینِكَ وَاصْطَفَیْتَهُ بِعِلْمِكَ
وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُیُوبِ وَاَطْلَعْتَهُ عَلَی الْغُیُوبِ وَاَنْعَمْتَ عَلَیْهِ
وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَنَقَّیْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِ وَعَلٰی آبَائِهِ الْاَئِمَّةِ

(نماز روز غائب)
ما شاء الله في فعله اسئل الله خير المخرج والمدخل لا اله الا هو اليه المصير
نوزدهم در ذکر نماز و دعاء در شب نصف ... از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که چون ... بگو ... نماز بکن ... کن ... دو رکعت نماز بگذار ... محمد و آل محمد ... دعا بخوان اللهم ...

الطَّاهِرِینَ وَعَلٰی شِیعَتِهِ الْمُنْتَجَبِینَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا یَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ
مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِیَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتّٰی لَا نُرِیدَ بِهِ غَیْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ
بِهِ اِلَّا وَجْهَكَ اللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْكُو اِلَیْكَ فَقْدَ نَبِیِّنَا وَغَیْبَةَ اِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَیْنَا
وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْاَعْدَاءِ عَلَیْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا اللّٰهُمَّ فَافْرُجْ ذٰلِكَ
عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ وَاِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ اِلٰهَ الْحَقِّ آمِینَ اللّٰهُمَّ اِنَّا
نَسْئَلُكَ اَنْ تَأْذَنَ لِوَلِیِّكَ فِی اِظْهَارِ عَدْلِكَ فِی عِبَادِكَ وَقَتْلِ اَعْدَائِكَ فِی بِلَادِكَ
حَتّٰی لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ یَا رَبِّ دِعَامَةً اِلَّا قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِیَّةً اِلَّا اَفْنَیْتَهَا وَلَا قُوَّةً اِلَّا اَوْهَنْتَهَا
وَلَا رُكْنًا اِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا اِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا اِلَّا كَلَلْتَهُ وَلَا رَایَةً اِلَّا نَكَّسْتَهَا
وَلَا شُجَاعًا اِلَّا قَتَلْتَهُ وَلَا جَیْشًا اِلَّا خَذَلْتَهُ وَارْمِهِمْ یَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْهُمْ
بِسَیْفِكَ الْقَاطِعِ وَبَاْسِكَ الَّذِی لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِینَ وَعَذِّبْ اَعْدَائَكَ وَاَعْدَاءَ وَلِیِّكَ
وَاَعْدَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِیَدِ وَلِیِّكَ وَاَیْدِی عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِینَ اللّٰهُمَّ
اكْفِ وَلِیَّكَ وَحُجَّتَكَ فِی اَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكِدْ مَنْ اَرَادَهُ (كَیْدَ) وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ
دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلٰی مَنْ اَرَادَ بِهِ سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ وَاَرْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ اَقْدَامَهُمْ
وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشَدِّدْ عَلَیْهِمْ عَذَابَكَ وَاَخْزِهِمْ فِی عِبَادِكَ وَالْعَنْهُمْ فِی بِلَادِكَ وَاَسْكِنْهُمْ
اَسْفَلَ نَارِكَ وَاَحِطْ بِهِمْ اَشَدَّ عَذَابِكَ وَاَصْلِهِمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَاَصْلِهِمْ
حَرَّ نَارِكَ فَاِنَّهُمْ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَاَضَلُّوا عِبَادَكَ وَاَخْرَبُوا بِلَادَكَ
اللّٰهُمَّ وَاَحْیِ بِوَلِیِّكَ الْقُرْآنَ وَاَرِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لَا لَیْلَ فِیهِ وَاَحْیِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَیِّتَةَ وَ
اشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْاَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَی الْحَقِّ وَاَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ
وَالْاَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتّٰی لَا یَبْقٰی حَقٌّ اِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ اِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا یَا رَبِّ مِنْ اَعْوَانِهِ
وَمُقَوِّیَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِینَ لِاَمْرِهِ وَالرَّاضِینَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسَلِّمِینَ لِاَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لَا
حَاجَةَ بِهِ اِلَی التَّقِیَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْتَ یَا رَبِّ الَّذِی تَكْشِفُ الضُّرَّ وَتُجِیبُ الْمُضْطَرَّ

(دعای هبه)
الحرام و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون در شب زفاف ... عروس ... دست بر پیشانی او گذارد و بگوید اللهم بامانتك اخذتها وبكلماتك استحللتها فان قضيت لي منها ولدا فاجعله مباركا تقيا من شيعة آل محمد ولا تجعل للشيطان فيه شركا ولا نصيبا
دعای هبه است روایت کرده اند که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام ... چون ... دعا ... اللهم انت خلقتني سويا وربيتني صغيرا و
این کلمه در مصباح الشیخ و مصباح الزائر نبود

اِذا دَعاكَ وَتُنجی مِنَ الكَربِ العَظیمِ فَاكشِفِ الضُّرَّ عَن وَلِیِّكَ وَاجعَلهُ خَلیفَةً فی اَرضِكَ كَما ضَمِنتَ لَهُ اَللّٰهُمَّ لا تَجعَلنی مِن خُصَماءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ وَلا تَجعَلنی مِن اَعداءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ وَلا تَجعَلنی مِن اَهلِ الحَنَقِ وَالغَیظِ عَلیٰ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ فَاِنّی اَعوذُ بِكَ مِن ذٰلِكَ فَاَعِذنی وَاَستَجیرُ بِكَ فَاَجِرنی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَلنی بِهِم فائِزاً عِندَكَ فِی الدُّنیا وَالآخِرَةِ وَمِنَ المُقَرَّبینَ آمینَ رَبَّ العالَمینَ هشتم در آداب زیارت بنیابتست بدانکه ثواب زیارت هر یك از رسولخدا و ائمهٔ هدی را علیهم‌السلام هدیهٔ روح مقدس هر یك از ایشان میتوان کرد و همچنین بروح هر یك از مؤمنان هدیه میتوان کرد و زیارت بنیابت ایشان میتوان کرد چنانکه بسند معتبر منقولست که داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه‌السلام عرض کرد که من پدر ترا زیارت کردم و ثواب آنرا از برای تو قرار دادم فرمود که تو را از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولست که امام علی نقی علیه‌السلام شخصی را فرستاد بحایر امام حسین علیه‌السلام که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما‌السلام منقولست که چون بزیارت مرقد منور رسولخدا صلی الله علیه و آله و سلم بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسولخدا صلی الله علیه و آله و بگو السَّلامُ عَلَیكَ یا نَبِیَّ اللهِ مِن اَبی وَاُمّی وَزَوجَتی وَوُلدی وَحامَّتی وَمِن جَمیعِ اَهلِ بَلَدی حُرِّهِم وَعَبدِهِم وَاَبیَضِهِم وَاَسوَدِهِم پس بهر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو بر پیغمبر سلام کردم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از بعضی از ائمهٔ طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند یا یکروز روزه میدارد یا حج یا عمره بجا می‌آورد یا زیارت میکند رسولخدا یا یکی از ائمهٔ طاهرین علیهم‌السلام را و ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست فرمود که ثواب آن عمل بآن شخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است کسیکه بنیابت برادر مؤمن بزیارت رود با جرت چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ ما اَصابَنی مِن

رزقتنی منك فبها اللهم انی وجدت فیما انزلت من كتابك وبشرت به عبادك ان قلت یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا وقد تقدم منی ما قد علمت وما انت اعلم به منی وسوأتاه مما احصاه علی كتابك فلولا المواقف التی اؤمل من عفوك الذی شمل كل شیء لالقیت بیدی ولو ان احدا استطاع الهرب من ربه لكنت انا احق بالهرب منك وانت لا تخفی علیك خافیة فی الارض ولا فی السماء الا اتیت بها و

تَعَبٍ اَو نَصَبٍ اَو شَعَثٍ اَو لُغوبٍ فَاْجُر فُلانَ بنَ فُلانٍ فیهِ وَاْجُرنی فی قَضائی عَنهُ پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید اَلسَّلامُ عَلَیكَ یا مَولایَ عَن فُلانِ بنِ فُلانٍ اَتَیتُكَ زائِراً عَنهُ فَاشفَع لَهُ عِندَ رَبِّكَ پس هر دعا که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ فُلانَ بنَ فُلانٍ اَوفَدَنی اِلیٰ مَوالیهِ وَمَوالِیَّ لِاَزورَ عَنهُ رَجاءً لِجَزیلِ الثَّوابِ وَفِراراً مِن سوءِ الحِسابِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ یَتَوَجَّهُ اِلَیكَ بِاَولِیائِهِ الدّالّینَ عَلَیكَ فی غُفرانِكَ ذُنوبَهُ وَحَطِّ سَیِّئاتِهِ وَیَتَوَسَّلُ اِلَیكَ بِهِم عِندَ مَشهَدِ اِمامِهِ (بِاَولِیائِكَ) صَلَواتُ اللهِ عَلَیهِم اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّل مِنهُ وَاقبَل شَفاعَةَ اَولِیائِهِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیهِم فیهِ اَللّٰهُمَّ جازِهِ عَلیٰ حُسنِ نِیَّتِهِ وَصَحیحِ عَقیدَتِهِ وَصِحَّةِ مُوالاتِهِ اَحسَنَ ما جازَیتَ اَحَداً مِن عَبیدِكَ المُؤمِنینَ وَاَدِم لَهُ ما خَوَّلتَهُ وَاستَعمِلهُ صالِحاً فیما آتَیتَهُ وَلا تَجعَلنی آخِرَ وافِدٍ لَهُ یوفِدُهُ اَللّٰهُمَّ اَعتِق رَقَبَتَهُ مِنَ النّارِ وَاَوسِع عَلَیهِ مِن رِزقِكَ الحَلالِ الطَّیِّبِ وَاجعَلهُ مِن رُفَقاءِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِك لَهُ فی وُلدِهِ وَمالِهِ وَاَهلِهِ وَما مَلَكَت یَمینُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحُل بَینَهُ وَبَینَ مَعاصیكَ حَتّیٰ لا یَعصِیَكَ وَاَعِنهُ عَلیٰ طاعَتِكَ وَطاعَةِ اَولِیائِكَ حَتّیٰ لا تَفقِدَهُ حَیثُ اَمَرتَهُ وَلا تَراهُ حَیثُ نَهَیتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لَهُ وَارحَمهُ وَاعفُ عَنهُ وَعَن جَمیعِ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذهُ مِن هَولِ المُطَّلَعِ وَمِن فَزَعِ یَومِ القِیٰمَةِ وَسوءِ المُنقَلَبِ وَمِن ظُلمَةِ القَبرِ وَوَحشَتِهِ وَمِن مَواقِفِ الخِزیِ فِی الدُّنیا وَالآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجعَل جائِزَتَهُ فی مَوقِفی هٰذا غُفرانَكَ وَتُحفَتَهُ فی مَقامی هٰذا عِندَ اِمامی صَلَّی اللهُ عَلَیهِ اَن تُقیلَ عَثرَتَهُ وَتَقبَلَ مَعذِرَتَهُ وَتَتَجاوَزَ عَن خَطیئَتِهِ وَتَجعَلَ التَّقویٰ زادَهُ وَما عِندَكَ خَیراً لَهُ فی مَعادِهِ وَتَحشُرَهُ فی زُمرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَتَغفِرَ لَهُ وَلِوالِدَیهِ فَاِنَّكَ خَیرُ مَرغوبٍ اِلَیهِ وَاَكرَمُ مَسئولٍ اعتَمَدَ العِبادُ عَلَیهِ اَللّٰهُمَّ وَلِكُلِّ موفِدٍ جائِزَةٌ وَلِكُلِّ زائِرٍ كَرامَةٌ فَاجعَل جائِزَتَهُ فی مَوقِفی هٰذا غُفرانَكَ وَالجَنَّةَ

لك خاذلا وكفی بك حـ اللهم انك طالب ان انا هربت ومدركی ان انا فررت فها انا ذا بین یدیك خاضع ذلیل راغم ان تعذبنی فانی لذلك اهل وهو یا رب منك عدل وان تعف عنی فقدیما شملنی عفوك والبستنی عافیتك فاسئلك اللهم بالمخزون من اسمائك وبما وارته الحجب من بهائك الا رحمت هذه النفس الجزوعة وهذه الرمة الهلوعة التی لا تستطیع حر شمسك فكیف تستطیع حر نارك والتی لا تستطیع صوت رعدك فكیف تستطیع غضبك فارحمنی اللهم فانی امرء حقیر وخطری یسیر

لَهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ وَاَنَا عَبْدُكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ الْمُقِرُّ بِذُنُوبِهِ فَاَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لَا تَحْرِمَنِي بَعْدَ ذٰلِكَ الْأَجْرَ وَالثَّوَابَ مِنْ فَضْلِ عَطَائِكَ وَكَرَمِ تَفَضُّلِكَ پس برو نزد ضریح مقدس و دستها را بسوی آسمان بلند کند و بقبله و بگوید يَا مَوْلَايَ يَا اِمَامِي عَبْدُكَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ اَوْفَدَنِي زَائِرًا لِمَشْهَدِكَ يَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِذٰلِكَ وَاِلَى رَسُولِهِ وَاِلَيْكَ يَرْجُو بِذٰلِكَ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ مِنَ الْعُقُوبَةِ فَاغْفِرْ لَهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ

(لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ اَسْئَلُكَ)

(اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَسْتَجِيبَ لِي فِيهِ وَفِي)

(جَمِيعِ اِخْوَانِي وَاَخَوَاتِي وَوُلْدِي وَاَهْلِي)

(بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا اَرْحَمَ)

(الرَّاحِمِينَ)

(ملحقات دوم مفاتیح)

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ)

مخفی نماناد که این نسخهٔ شریفه از جهة خط و چاپ و صحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه آنکه مصنف در مفاتیح چند دعا را بواسطهٔ طول آن اول آن را ذکر کرده و بقیه اش را نقل ننموده ما در اینجا آن بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصیکه این کتاب را دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند و چون در مفاتیح برای امامزادها زیارتی نقل نشده در اینجا یک زیارتی برای امامزادها نقل میکنیم امید که منظور نظر اهل معرفت و دعا واقع شود و قدر آنرا دانسته احترام و شکر مؤلف و کاتب و بانی طبع آنرا بجا آورده باشند و اللّٰه الموفق **امّا دعاها** اول دعای نماز حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح ص ۴۳۰ اول آن ذکر شده و تمامش این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِآدَمَ وَحَوَّاءَ اِذْ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَنَادَاكَ نُوحٌ فَاسْتَجَبْتَ

لَهُ وَنَجَّيْتَهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَاَطْفَاْتَ نَارَ نُمْرُودَ عَنْ خَلِيلِكَ اِبْرٰهِيمَ فَجَعَلْتَهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَكَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِذِي النُّونِ حِينَ نَادَاكَ فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِمُوسٰى وَهٰرُونَ دَعْوَتَهُمَا حِينَ قُلْتَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا اَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَغَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرٰى وَفَدَيْتَ اِسْمٰعِيلَ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ بَعْدَ مَا اَسْلَمَ وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ فَنَادَيْتَهُ بِالْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَاَنْتَ الَّذِي نَادَاكَ زَكَرِيَّا نِدَاءً خَفِيًّا فَقَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَقُلْتَ يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ وَاَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِتَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ اَهْوَنِ الدَّاعِينَ لَكَ وَالرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ فَطَهِّرْنِي بِتَطْهِيرِكَ وَتَقَبَّلْ صَلَوَاتِي وَدُعَائِي بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَطَيِّبْ بَقِيَّةَ حَيٰوتِي وَطَيِّبْ وَفَاتِي وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ اَخْلُفُ وَاحْفَظْنِي يَا رَبِّ بِدُعَائِي وَاجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً تَحُوطُهَا بِحِيَاطَتِكَ بِكُلِّ مَا حُطْتَ بِهِ ذُرِّيَّةَ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَلِكُلِّ دَاعٍ مِنْ خَلْقِكَ مُجِيبٌ وَمِنْ كُلِّ سَائِلٍ قَرِيبٌ اَسْئَلُكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ بِكُلِّ اسْمٍ رَفَعْتَ بِهِ سَمَائَكَ وَفَرَشْتَ بِهِ اَرْضَكَ وَاَرْسَيْتَ بِهِ الْجِبَالَ وَاَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ وَسَخَّرْتَ بِهِ السَّحَابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَخَلَقْتَ الْخَلَائِقَ كُلَّهَا اَسْئَلُكَ بِعَظَمَةِ وَجْهِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي اَشْرَقَتْ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ فَاَضَائَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي اَمْرَ مَعَاشِي وَمَعَادِي

أَصْلَحْتَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَمْ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلَحْتَ أَمْرِي وَأَمْرَ عِيَالِي وَكَفَيْتَنِي
هَمَّهُمْ وَأَغْنَيْتَنِي وَإِيَّاهُمْ مِنْ كَنْزِكَ وَخَزَائِنِكَ وَسَعَةِ فَضْلِكَ الَّذِي لَا يَنْفَدُ أَبَداً وَ
أَثْبِتْ فِي قَلْبِي يَنَابِيعَ الْحِكْمَةِ الَّتِي تَنْفَعُنِي بِهَا مَنِ ارْتَضَيْتَ مِنْ عِبَادِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنَ
الْمُتَّقِينَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ إِمَاماً كَمَا جَعَلْتَ إِبْرٰهِيمَ الْخَلِيلَ إِمَاماً فَإِنَّ بِتَوْفِيقِكَ يَفُوزُ
الْفَائِزُونَ وَيَتُوبُ التَّائِبُونَ وَيَعْبُدُكَ الْعَابِدُونَ وَبِتَسْدِيدِكَ يَصْلُحُ الصَّالِحُونَ
الْمُحْسِنُونَ الْمُخْبِتُونَ الْعَابِدُونَ لَكَ الْخَائِفُونَ مِنْكَ وَبِإِرْشَادِكَ نَجَا النَّاجُونَ مِنْ نَارِكَ
وَأَشْفَقَ مِنْهَا الْمُشْفِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِخِذْلَانِكَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَهَلَكَ الظَّالِمُونَ وَ
غَفَلَ الْغَافِلُونَ اَللّٰهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوٰيهَا فَأَنْتَ وَلِيُّهَا وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكّٰيهَا اَللّٰهُمَّ بَيِّنْ
لَهَا هُدَاهَا وَأَلْهِمْهَا تَقْوٰيهَا وَبَشِّرْهَا بِرَحْمَتِكَ حِينَ تَتَوَفّٰيهَا وَنَزِّلْهَا مِنَ الْجِنَانِ عُلْيَاهَا
وَطَيِّبْ وَفَاتَهَا وَمَحْيَاهَا وَأَكْرِمْ مُنْقَلَبَهَا وَمَثْوٰيهَا وَمُسْتَقَرَّهَا وَمَأْوٰيهَا فَأَنْتَ وَلِيُّهَا وَ
مَوْلٰيهَا **دوم دعائیست** که بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود دعا
این است اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَ
أَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنَا
الْعَاجِزُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْمُغِيثُ وَأَنَا الْمُسْتَغِيثُ وَأَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا
الزَّائِلُ وَأَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَأَنْتَ الْمَوْلٰى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الرَّفِيعُ وَأَنَا الْوَضِيعُ وَأَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَأَنَا الْمُدَبَّرُ وَأَنْتَ الْبَاقِي
وَأَنَا الْفَانِي وَأَنْتَ الدَّيَّانُ وَأَنَا الْمُدَانُ وَأَنْتَ الْبَاعِثُ وَأَنَا الْمَبْعُوثُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ تَجِدُ مَنْ تُعَذِّبُ يَا رَبِّ غَيْرِي وَلَا أَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِي
غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعِي
إِلَيْكَ وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَأُنْسِي بِكَ يَا كَرِيمُ ثُمَّ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ
مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِهَا قَلْبِي وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي وَتَلُمُّ بِهَا شَعْثِي وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي وَتُكْرِمُ

(دعاء حضرت سجاد ع)

سُؤَالَ فَقِيرٍ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعاً وَغَضَّ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعاً وَطَأْطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلاً وَأَبَثَّكَ مِنْ سِرِّهِ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعاً وَعَدَّدَ مِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصٰى لَهَا خُشُوعاً وَاسْتَغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمِ مَا وَقَعَ بِهِ فِي عِلْمِكَ وَقَبِيحِ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرَتْ لَذَّاتُهَا فَذَهَبَتْ وَأَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ لَا يُنْكِرُ يَا إِلٰهِي عَدْلَكَ إِنْ عَاقَبْتَهُ وَلَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ إِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَرَحِمْتَهُ لِأَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ غُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ فَهَا أَنَا ذَا قَدْ جِئْتُكَ مُطِيعاً لِأَمْرِكَ فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ مُتَنَجِّزاً وَعْدَكَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ

مَقَامِي وَتَحُطُّ بِهَا عَنِّي وِزْرِي وَتَغْفِرُ بِهَا مَا مَضٰى مِنْ ذُنُوبِي وَتَعْصِمُنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ
عُمْرِي وَتَسْتَعْمِلُنِي فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَتَخْتِمُ عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ
وَتَجْعَلُ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَتَسْلُكُ بِي فِي سَبِيلِ الصَّالِحِينَ وَتُعِينُنِي عَلٰى صَالِحِ مَا
أَعْطَيْتَنِي وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحاً أَبَداً وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ أَبَداً وَلَا تُشْمِتْ
بِي عَدُوّاً وَلَا حَاسِداً أَبَداً وَلَا تَكِلْنِي إِلٰى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرِنِي الْحَقَّ
حَقّاً فَأَتَّبِعَهُ وَالْبَاطِلَ بَاطِلاً فَأَجْتَنِبَهُ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُتَشَابِهاً فَأَتَّبِعَ هَوَايَ بِغَيْرِ
هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوَايَ تَبَعاً لِطَاعَتِكَ وَخُذْ رِضٰى مِنْكَ مِنْ نَفْسِي وَاهْدِنِي لِمَا
اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ پس حاجات خود را
طلب کن که بر آورده خواهد شد ان شاء الله تعالی **و زیارت دیگر** از آنحضرت روایت
شده اَلسَّلَامُ عَلَى الْبَابِ الْأَقْصَدِ وَالطَّرِيقِ الْأَرْشَدِ وَالْعَالِمِ الْمُؤَيَّدِ يَنْبُوعِ الْحِكَمِ وَمِصْبَاحِ
الظُّلَمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ الْمُوَفَّقِ بِالتَّأْيِيدِ وَالسَّدَادِ مَوْلَايَ
أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَ
أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ
مُخْلِصاً حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَعِشْتَ سَعِيداً وَمَضَيْتَ شَهِيداً يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ
فَوْزاً عَظِيماً وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بوس تربت شریف را و بگذار صورت راست را بر آن
و دو رکعت نماز زیارت را بجا آور و دعا کن بعد از آن هرچه بخواهی **سوم دعائیست**
که سید اجل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر در زیارت از برای امامزادگان
نقل نموده که بآن زیارت کرده میشوند و نقلش در اینجا مناسبت فرموده که چون قصد کردی
زیارت کنی یکی از ایشان را مثل قاسم فرزند حضرت کاظم علیه السلام یا عباس فرزند امیر المؤمنین
علیه السلام یا علی بن الحسین علیه السلام را که مقتول بطف است و هر که جاری مجرای ایشان باشد

(منقول از صحیفهٔ سجادیه)

الْإِجَابَةِ إِذْ تَقُولُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقَنِي بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقِيتُكَ بِإِقْرَارِي وَارْفَعْنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ كَمَا وَضَعْتُ لَكَ نَفْسِي وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ كَمَا تَأَنَّيْتَنِي عَنِ الْاِنْتِقَامِ مِنِّي اَللّٰهُمَّ وَثَبِّتْ فِي طَاعَتِكَ نِيَّتِي وَأَحْكِمْ فِي عِبَادَتِكَ بَصِيرَتِي وَوَفِّقْنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّي وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هٰذَا مِنْ كَبَائِرِ ذُنُوبِي وَصَغَائِرِهَا وَبَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرِهَا وَسَوَالِفِ زَلَّاتِي وَحَوَادِثِهَا تَوْبَةَ مَنْ لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ وَلَا يُضْمِرُ أَنْ يَعُودَ فِي خَطِيئَةٍ وَقَدْ قُلْتَ يَا إِلٰهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ

در حکم پس باید در سر قبر شان و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ الطّاهِرُ الوَلِيُّ
وَالدّاعِي الحَفِيُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً وَنَطَقْتَ حَقّاً وَصِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلىٰ مَوْلايَ
وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً فازَ مُتَّبِعُكَ وَنَجىٰ مُصَدِّقُكَ وَخابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَالمُتَخَلِّفُ
عَنْكَ اِشْهَدْ لي بِهٰذِهِ الشَّهادَةِ عِنْدَكَ لِأَكُونَ مِنَ الفائِزِينَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطاعَتِكَ وَ
تَصْدِيقِكَ وَاتِّباعِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدي وَابْنَ سَيِّدي اَنْتَ بابُ اللّٰهِ المُؤْتىٰ مِنْهُ
وَالمَأْخُوذُ عَنْهُ اَتَيْتُكَ زائِراً وَحاجاتي لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَها اَنَا ذا مُسْتَوْدِعُكَ ديني وَ
اَمانَتي وَخَواتيمَ عَمَلي وَجَوامِعَ اَمَلي اِلىٰ مُنْتَهىٰ اَجَلي وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكاتُهُ **زيارت ديگر** از براى و لا د ائمه عليهم ميگوئى السَّلامُ عَلىٰ جَدِّكَ المُصْطَفىٰ
السَّلامُ عَلىٰ اَبيكَ المُرْتَضَى الرِّضا السَّلامُ عَلَى السَّيِّدَيْنِ الحَسَنِ وَالحُسَيْنِ السَّلامُ عَلىٰ
خَديجَةَ اُمِّ سَيِّدَةِ نِساءِ العالَمينَ السَّلامُ عَلىٰ فاطِمَةَ اُمِّ الاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ السَّلامُ
عَلَى النُّفُوسِ الفاخِرَةِ بُحُورِ العُلُومِ الزّاخِرَةِ شُفَعائي فِي الآخِرَةِ وَاَوْلِيائي عِنْدَ عَوْدِ
الرُّوحِ اِلَى العِظامِ النّاخِرَةِ اَئِمَّةِ الخَلْقِ وَوُلاةِ الحَقِّ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّخْصُ الشَّريفُ
الطّاهِرُ الكَريمُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَمُصْطَفاهُ وَ
اَنَّ عَلِيّاً وَلِيُّهُ وَمُجْتَباهُ وَاَنَّ الاِمامَةَ فِي وُلْدِهِ اِلىٰ يَوْمِ الدّينِ نَعْلَمُ ذٰلِكَ عِلْمَ اليَقينِ
وَنَحْنُ لِذٰلِكَ مُعْتَقِدُونَ وَفي نَصْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ

دُعاءُ مَكارِمِ الأخلاق

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِاِيماني اَكْمَلَ الاِيمانِ وَاجْعَلْ يَقيني اَفْضَلَ اليَقينِ
وَانْتَهِ بِنِيَّتي اِلىٰ اَحْسَنِ النِّيّاتِ وَبِعَمَلي اِلىٰ اَحْسَنِ الاَعْمالِ اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتي
وَصَحِّحْ بِما عِنْدَكَ يَقيني وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ ما فَسَدَ مِنّي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاكْفِني ما يَشْغَلُنِي الاِهْتِمامُ بِهِ وَاسْتَعْمِلْني بِما تَسْأَلُني غَداً عَنْهُ وَاسْتَفْرِغْ اَيّامي فيما خَلَقْتَني
لَهُ وَاَغْنِني وَاَوْسِعْ عَلَيَّ في رِزْقِكَ وَلا تَفْتِنّي بِالنَّظَرِ وَاَعِزَّني وَلا تَبْتَلِيَنّي بِالكِبْرِ
وَعَبِّدْني لَكَ وَلا تُفْسِدْ عِبادَتي بِالعُجْبِ وَاَجْرِ لِلنّاسِ عَلىٰ يَدَيَّ الخَيْرَ وَلا تَمْحَقْهُ بِالمَنِّ

وَهَبْ لي مَعالِيَ الاَخْلاقِ وَاعْصِمْني مِنَ الفَخْرِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَرْفَعْني فِي النّاسِ
دَرَجَةً اِلّا حَطَطْتَني عِنْدَ نَفْسي مِثْلَها وَلا تُحْدِثْ لي عِزّاً ظاهِراً اِلّا اَحْدَثْتَ لي ذِلَّةً باطِنَةً
عِنْدَ نَفْسي بِقَدَرِها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْني بِهُدىً صالِحٍ لا اَسْتَبْدِلُ بِهِ وَ
طَريقَةِ حَقٍّ لا اَزيغُ عَنْها وَنِيَّةِ رُشْدٍ لا اَشُكُّ فيها وَعَمِّرْني ما كانَ عُمْري بِذْلَةً في
طاعَتِكَ فَاِذا كانَ عُمْري مَرْتَعاً لِلشَّيْطانِ فَاقْبِضْني اِلَيْكَ قَبْلَ اَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ اِلَيَّ اَوْ
يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ لا تَدَعْ خَصْلَةً تُعابُ مِنّي اِلّا اَصْلَحْتَها وَلا عائِبَةً اُؤَنَّبُ
بِها اِلّا حَسَّنْتَها وَلا اُكْرُومَةً فِيَّ ناقِصَةً اِلّا اَتْمَمْتَها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَبْدِلْني مِنْ بِغْضَةِ اَهْلِ الشَّنَآنِ المَحَبَّةَ وَمِنْ حَسَدِ اَهْلِ البَغْيِ المَوَدَّةَ وَمِنْ ظِنَّةِ اَهْلِ
الصَّلاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَداوَةِ الاَدْنَيْنَ الوَلايَةَ وَمِنْ عُقُوقِ ذَوِي الاَرْحامِ المَبَرَّةَ وَمِنْ
خِذْلانِ الاَقْرَبينَ النُّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ المُدارينَ تَصْحيحَ المِقَةِ وَمِنْ رَدِّ المُلابِسينَ كَرَمَ العِشْرَةِ
وَمِنْ مَرارَةِ خَوْفِ الظّالِمينَ حَلاوَةَ الاَمَنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لي يَداً عَلىٰ مَنْ
ظَلَمَني وَلِساناً عَلىٰ مَنْ خاصَمَني وَظَفَراً بِمَنْ عانَدَني وَهَبْ لي مَكْراً عَلىٰ مَنْ كايَدَني وَقُدْرَةً
عَلىٰ مَنِ اضْطَهَدَني وَتَكْذيباً لِمَنْ قَصَبَني وَسَلامَةً مِمَّنْ تَوَعَّدَني وَوَفِّقْني لِطاعَةِ مَنْ
سَدَّدَني وَمُتابَعَةِ مَنْ اَرْشَدَني اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدْني لِاَنْ اُعارِضَ
مَنْ غَشَّني بِالنُّصْحِ وَاَجْزِيَ مَنْ هَجَرَني بِالبِرِّ وَاُثيبَ مَنْ حَرَمَني بِالبَذْلِ وَاُكافِيَ مَنْ قَطَعَني
بِالصِّلَةِ وَاُخالِفَ مَنِ اغْتابَني اِلىٰ حُسْنِ الذِّكْرِ وَاَنْ اَشْكُرَ الحَسَنَةَ وَاُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّني بِحِلْيَةِ الصّالِحينَ وَاَلْبِسْني زينَةَ المُتَّقينَ في
بَسْطِ العَدْلِ وَكَظْمِ الغَيْظِ وَاِطْفاءِ النّائِرَةِ وَضَمِّ اَهْلِ الفُرْقَةِ وَاِصْلاحِ ذاتِ البَيْنِ
وَاِفْشاءِ العارِفَةِ وَسَتْرِ العائِبَةِ وَلينِ العَريكَةِ وَخَفْضِ الجَناحِ وَحُسْنِ السّيرَةِ وَسُكُونِ
الرّيحِ وَطيبِ المُخالَقَةِ وَالسَّبْقِ اِلَى الفَضيلَةِ وَاِيثارِ التَّفَضُّلِ وَتَرْكِ التَّعْييرِ وَالاِفْضالِ
عَلىٰ غَيْرِ المُسْتَحِقِّ وَالقَوْلِ بِالحَقِّ وَاِنْ عَزَّ وَاسْتِقْلالِ الخَيْرِ وَاِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلي وَفِعْلي

واكمل ذلك لي بدوام الطاعة ولزوم الجماعة ورفض اهل البدع ومستعمل الرأي
المخترع اللهم صل على محمد وآله واجعل اوسع رزقك علي اذا كبرت واقوى
قوتك في اذا نصبت ولا تبتليني بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك
ولا بالتعرض لخلاف محبتك ولا مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع
اليك اللهم اجعلني اصول بك عند الضرورة واسألك عند الحاجة و
اتضرع اليك عند المسكنة ولا تفتني بالاستعانة بغيرك اذا اضطررت ولا ب
الخضوع لسؤال غيرك اذا افتقرت ولا بالتضرع الى من دونك اذا رهبت فاستحق
بذلك خذلانك ومنعك واعراضك يا ارحم الراحمين اللهم اجعل ما يلقي
الشيطان في روعي من التمني والتظني والحسد ذكرا لعظمتك وتفكرا في قدرتك
وتدبيرا على عدوك وما اجرى على لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض
او شهادة باطل او اغتياب مؤمن غائب او سب حاضر وما اشبه ذلك نطقا بالحمد
لك واغراقا في الثناء عليك وذهابا في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا
باحسانك واحصاء لمننك اللهم صل على محمد وآله ولا اظلمن وانت مطيق للدفع
عني ولا اظلمن وانت القادر على القبض مني ولا اضلن وقد امكنتك هدايتي ولا
افتقرن ومن عندك وسعي ولا اطغين ومن عندك وجدي اللهم الى مغفرتك
وفدت والى عفوك قصدت والى تجاوزك اشتقت وبفضلك وثقت وليس
عندي ما يوجب لي مغفرتك ولا في عملي ما استحق به عفوك وما لي بعد ان
حكمت على نفسي الا فضلك فصل على محمد وآله وتفضل علي اللهم وانطقني
بالهدى والهمني التقوى ووفقني للتي هي ازكى واستعملني بما هو ارضى اللهم اسلك
بي الطريقة المثلى واجعلني على ملتك اموت واحيى اللهم صل على محمد وآله
ومتعني بالاقتصاد واجعلني من اهل السداد ومن ادلة الرشاد ومن صالحي العباد

وارزقني فوز المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من نفسي ما يخلصها وابق
لنفسي من نفسي ما يصلحها فان نفسي هالكة او تعصمها اللهم انت عدتي ان حزنت
وانت منتجعي ان حرمت وبك استغاثتي ان كرثت وعندك مما فات خلف ولما
فسد صلاح وفيما انكرت تغيير فامنن علي قبل البلاء بالعافية وقبل الطلب
بالجدة وقبل الضلال بالرشاد واكفني مؤنة معرة العباد وهب لي امن يوم المعاد
وامنحني حسن الارشاد اللهم صل على محمد وآله وادرأ عني بلطفك واغذني
بنعمتك واصلحني بكرمك وداوني بصنعك واظلني في ذراك وجللني رضاك ووفقني
اذا اشتكلت علي الامور لاهداها واذا تشابهت الاعمال لازكاها واذا تناقضت
الملل لارضاها اللهم صل على محمد وآله وتوجني بالكفاية وسمني حسن الولاية
وهب لي صدق الهداية ولا تفتني بالسعة وامنحني حسن الدعة ولا تجعل عيشي
كدا كدا ولا ترد دعائي علي ردا فاني لا اجعل لك ضدا ولا ادعو معك ندا
اللهم صل على محمد وآله وامنعني من السرف وحصن رزقي من التلف ووفر ملكتي
بالبركة فيه واصب بي سبيل الهداية للبر فيما انفق منه اللهم صل على محمد
وآله واكفني مؤنة الاكتساب وارزقني من غير احتساب فلا اشتغل عن عبادتك
بالطلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب اللهم فاطلبني بقدرتك ما اطلب و
اجرني بعزتك مما ارهب اللهم صل على محمد وآله وصن وجهي باليسار
ولا تبتذل جاهي بالاقتار فاسترزق اهل رزقك واستعطي شرار خلقك
فافتتن بحمد من اعطاني وابتلى بذم من منعني وانت من دونهم ولي
الاعطاء والمنع اللهم صل على محمد وآله وارزقني صحة في عبادة وفراغا
في زهادة وعلما في استعمال وورعا في اجمال اللهم اختم بعفوك اجلي وحقق
في رجاء رحمتك املي وسهل الى بلوغ رضاك سبلي وحسن في جميع احوالي

عملي اللهمّ صلّ على محمّدٍ وآله ونبّهني لذكرك في أوقات الغفلة واستعملني بطاعتك في أيام المهلة وانهج لي إلى محبّتك سبيلاً سهلةً أكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهمّ صلّ على محمّدٍ وآله كأفضل ما صلّيت على أحدٍ من خلقك قبله وأنت مصلٍّ على أحدٍ بعده وآتنا في الدنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقني برحمتك عذاب النار

(قد تمّت بحول الله وقوّته)

(برحسب دستور شركت تضامني آقاى محمّد حسن علمي وشركا، قلمي گرديد)

(طهران – خيابان ناصر خسرو)

(قد وقع الفراغ من تسويد هذه الأوراق الشريفه بيد اقلّ العباد طاهر خوشنويس)

(ابن المرحوم المغفور الحاج عبد الرحمن غفر الله تعالى ذنوبهما)

(از ناظرين وقراء اين كتاب شريف التماس دعا دارم)

(از براى والدين وخويشان اين بندهٔ پرآز)

(تقصير وغريق بحر معاصى كه در)

(روضه هاى مطهره و)

(استانهاى)

مقدّسه از دعاى خير فراموش نفرمايند تا بتوسيله خالق ذو الجلال بالطف وكرم ورحمت خود بركناه

(اين عاصى قلم عفو بكشد)

بتاريخ روز دوشنبه بيست ويكم شهر رجب ۱۳۵۴ هجرى قمرى على هاجرها الاف التحية والثناء مطابق

(پنجم مهرماه ۱۳۱۴ شمسى)

بعون الله الملك المنان اين نسخه كبرى التفسير عقابله مصحح اين كتاب منظا مفاتيح الجنان از دوره نسخه يكى از قلم جناب مولف رحمه الله موفق تصحيح شده بود الاحقر الحاج عباسقلى واعظ چرندابى ۱۳۵۴

از دانشوران دورهٔ ناصرى شادروان حاج فرهاد ميرزا كه آثار نفيسى از خود بيادگار گذاشته و بسال ۱۳۰۵ هجرى قمرى درگذشته . در كتاب زنبيل ص ۲۱ مينويسد : در دعاى كميل (فلك الحمد علىّ في جميع ذلك ولا حجّة لي فيما جرى علىّ فيه قضاؤك) كه لفظ حمد نيز حجة است و در خط كوفى حجة وحمد متشابه است وكتّاب اشتباه كرده اند . فلك الحجة علىّ في جميع ذلك يعنى در هر حال تو بر من حجت دارى كه در معنى بخشايند و توانى ، ترا بر من حجت است ومرا بر تو حجتى نيست ، حمد خداوند بر مخلوق شايسته نيست اگر صاحبان سليقه وذكاء تصديق كنند كه اين تحقيقات صحيح است . آنگاه جلوهٔ ظهور خواهد يافت » آرى اگر جمله هاى پيشين وپسين جملهٔ مزبورهٔ فوق وفاء ربط كلمهٔ فلك را در دعاى كميل تحت نظر دقت بگيريم ، صحت نظريهٔ مرحوم فرهاد ميرزا روشن ميشود . زيرا مضامين جملات پيشين الجمله با حمد هيچگونه سازشى را ندارد فتدبّر حقّه ..

و در صفحهٔ ۱۱۹ كتاب مزبور مى نگارد : در فقرهٔ ولإسحق نبيّك عليه السلام في بئر شيع در دعاى سمات) در تمام نسخه ها كه ملاحظه شد شيع را بكسر شين معجمه وفتح ياء مثناة تحتيه نوشته اند واين اشتباهى است كه براى كاتب دست داده وعلماى اعلام نيز بى تحقيق وبر بنا مانده اند و بئر شيع در (فاران) «كه بگفتهٔ ياقوت حموى در معجم البلدان ص ۳۲۳ ج ۶ ط مصر كلمهٔ عبرانى معرب باران و از اسماء مكه ويا نام جبال مكه است » واقع شده وشبع بكسر شين معجمه وفتح باء موحده بلفظ عبرى بمعنى هفت است واگر بلفظ عربى باشد بئر سبع است وهر جه سين مهمله در عربى است در عبرى شين معجمه وبالعكس مثل موسى موشى . شبع سبع ، تشع تسع ، عاشورا عاسور وعلى اى حال شيع با ياء مثناة تحتيه صحيح نيست (چنانچه از بابهاى ۲۱ – ۲۶ تورات از سفر پيدايش ظاهر ميشود) ووجه تسميه آن با مراجعه بتورات روشن ميشود انتهى بتلخيص وتصرف يسير ..

و در صفحهٔ (۱۱۸) تأليف مزبور مينويسد : از جملهٔ اشتباهات كه در دعوات مباركات يكى در دعاى سمات اهيا شراهيا است واين كلام عبرى است وصحيح آن اهيه اشراهيه است كه در تورات مسطور است واز اسماء الله است يعنى بود وهست وخواهد بود واشراهيه مركب از دو كلمه است نه مفرد » اگر كسى خواستار تفصيل باشد بكتاب زنبيل بازگشت نمايد ..